[illegible]

[illegible]

GENE[illegible]

Pars [illegible]

No. [illegible]–[illegible]

VOL. III.

Sw. 138.
O.L.

Bayside Swede

This work belongs to the portion of Dr. Tafel's private Library that I purchased soon after his decease. It was received by me, March 26th 1864.

Saml. H. Worcester.

Gloucester, Mass., April 18th 1864.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

A8924

Arcana Cœleſtia

QUÆ IN

SCRIPTURA SACRA

SEU

VERBO DOMINI

SUNT, DETECTA;

HIC QUÆ IN

GENESI:

Una cum Mirabilibus

Quæ viſa ſunt

In Mundo Spirituum, & in Cœlo Angelorum.

PARS QUARTA.

MDCCLII.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

OR
SW138
H4573
IV
cop 2

set SW 205B

GENESEOS

CAPUT TRIGESIMUM PRIMUM.

4056. IN Parte Tertia ante Capita XXVI. XXVII. XXVIII. XXIX. XXX, explicata ſunt, quæ Dominus de Conſummatione Sæculi ſeu Ultimo Judicio loquutus eſt, & prædixerat apud Matthæum, Capite ibi XXIV, a Verſu 3 uſque ad 28; veniunt nunc explicanda, quæ ibi ordine ſequuntur; ante hoc Caput, quæ Verſibus 29. 30. 31, nempe hæc Verba "*Statim autem poſt afflictionem dierum iſtorum, ſol obſcurabitur, & luna non dabit lumen ſuum, & ſtellæ cadent de Cœlo, & potentiæ cœlorum commovebuntur. Et tunc apparebit ſignum Filii hominis in Cœlo, & tunc plangent omnes tribus terræ; & videbunt Filium hominis venientem in nubibus cœli cum potentia & gloria multa: Et emittet Angelos ſuos cum tuba & voce magna, & congregabunt electos Ipſius a quatuor ventis, ab extremo cœlorum uſque ad extremum illorum.*"

4057. Quid Conſummatio ſæculi ſeu Ultimum Judicium prius explicatum eſt, quod nempe ſit ultimum tempus Eccleſiæ; ultimum ejus tempus dicitur, quando ibi nulla amplius charitas & fides; & quoque oſtenſum, quod tales Conſummationes ſeu ultima tempora aliquoties exſtiterint; Primæ Eccleſiæ Conſummatio deſcripta eſt per Diluvium; Secundæ Eccleſiæ Conſummatio per exſtirpationem Gentium in terra Canaane, & quoque per exſtirpationes & exciſiones plures apud Prophetas; Tertiæ Eccleſiæ Conſummatio non deſcribitur in Verbo, ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

prædicitur, quæ fuit deſtructio Hieroſolymæ, & diſſipatio Gentis Judaicæ, apud quam Eccleſia fuit, in univerſum orbem; Quarta Conſummatio eſt Eccleſiæ hodiernæ Chriſtianæ, quæ a Domino apud Evangeliſtas, & quoque apud Johannem in Apocalypſi, prædicitur, & quæ nunc inſtat.

4058. Actum eſt in illis quæ præcedunt in hoc Capite apud Matthæum, de ſucceſſiva vaſtatione Eccleſiæ, quod nempe primum non inciperent ſcire quid bonum & verum, ſed litigarent de illis; ſecundo quod contemnerent illa; tertio quod non corde agnoſcerent; quarto quod prophanarent; de his actum eſt in illo Capite a Verſ: 3 ad 22; & quia adhuc permanſurum Verum fidei, & bonum charitatis, in medio, ſeu apud quoſdam qui electi vocantur, agitur de ſtatu veri quod fidei, qualis tunc erit, a Verſu 23 ad 28, & de ſtatu boni quod eſt charitatis & amoris, in his Verſibus qui nunc allati ſunt; tum quoque de initio novæ Eccleſiæ.

4059. Ex ſingulis quæ in his Verſibus dicta ſunt, manifeſte patet, quod ſenſus internus ſit, & quod abſque illo ſenſu intellecto nequaquam ſciri poſſit, quid involvunt, ſicut quod ſol obſcurabitur, quod etiam luna, quod ſtellæ cadent de Cœlo, & quod potentiæ cœlorum commovebuntur; quod Dominus appariturus in nubibus cœli, quod Angeli ſonabunt tuba, & ſic congregabunt electos; qui non ſenſum internum horum verborum novit, credet quod talia eventura; imo quod periturus mundus cum omni quod apparet in univerſo; at quod non aliquis interitus mundi per ultimum Judicium ſit intellectus, ſed Eccleſiæ conſummatio ſeu vaſtatio quoad charitatem & fidem, videatur n: 3353, & manifeſte patet a verbis quæ ſequuntur in eodem Capite apud Matthæum "Tunc duo erunt in agro, unus aſſumetur, alter relinquetur: duæ molentes, una aſſumetur, altera relinquetur, Verſ: 40. 41.

4060. Quod itaque per illa verba, quæ allata ſunt, ſignificetur ſtatus Eccleſiæ tunc quoad bonum, hoc eſt, quoad charitatem erga proximum, & amorem in Dominum, conſtat ex ſenſu interno illorum verborum, qui hic "*Statim autem poſt afflictionem dierum iſtorum*, ſignificat ſtatum Eccleſiæ quoad verum quod fidei, de quo in mox præcedentibus agitur; deſolatio veri in Verbo paſſim vocatur afflictio; quod dies ſint ſtatus, videatur n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785; inde patet, quod per illa verba ſignificetur, poſtquam nulla amplius fides, quod nulla erit charitas; fides enim ducit ad charitatem, quia docet quid charitas, & charitas accipit ſuum quale a veris quæ fidei, at fidei vera ſuam eſſentiam & ſuam vitam a charitate, ut in

Partibus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Partibus quæ præcedunt, pluries oſtenſum eſt. *Sol obſcurabitur, & luna non dabit lumen ſuum*, ſignificat amorem in Dominum qui eſt ſol, & charitatem erga proximum quæ eſt luna; obſcurari & non dare lumen, ſignificat quod non apparitura, ita quod evanitura; quod Sol ſit cœleſte amoris, & Luna ſpirituale amoris, hoc eſt, quod ſol ſit amor in Dominum, & luna charitas erga proximum quæ per fidem, videatur n: 1053. 1529. 1530. 2120. 2441. 2495; cauſa quod illa ſignificatio ſolis & lunæ ſit, eſt quia Dominus in altera vita apparet ut Sol illis in Cœlo qui in amore in Ipſum ſunt, qui cœleſtes vocantur, & ut Luna illis qui in charitate erga proximum ſunt, qui ſpirituales dicuntur, videatur n: 1053. 1521. 1529. 1530. 1531. 3636. 3643. Sol & Luna in cœlis, ſeu Dominus, nuſquam obſcuratur, nec amittit lumen, ſed perpetuo lucet, ita nec amor in Ipſum apud cœleſtes, & charitas erga proximum apud ſpirituales in cœlis, nec in terris apud quos angeli illi ſunt, hoc eſt, qui in amore & charitate; ſed apud illos qui in nullo amore & charitate ſunt, ſed in amore ſui & mundi, & inde in odiis & vindictis, illi ſibi ipſis obſcurationem illam inducunt; ſe habet hoc ſicut cum ſole mundi, ſol perpetuo lucet, ſed cum nubes ſe interponunt, non apparet, videatur n: 2441. *Et ſtellæ cadent de cœlo*, ſignificat quod peribunt cognitiones boni & veri; in Verbo per ſtellas, ubi nominantur, non aliud ſignificatur, n: 1808. 2849. *Et potentiæ cœlorum commovebuntur*, ſignificat fundamenta Eccleſiæ, quæ commoveri & concuti dicuntur, cum pereunt illa; Eccleſia enim in terris eſt fundamentum cœli, nam influxus boni & veri per cœlos a Domino in bonis & veris, quæ apud hominem Eccleſiæ, ultimo terminatur, quare cum homo Eccleſiæ in tali perverſo ſtatu eſt, ut non admittat amplius influxum boni & veri, tunc potentiæ cœlorum dicuntur commoveri; quapropter ſemper providetur a Domino, ut aliquid Eccleſiæ remaneat, & cum Eccleſia vetus perit quod nova inſtauretur. *Et tunc apparebit ſignum Filii hominis in cœlo*, ſignificat tunc apparitionem Veri Divini, ſignum eſt apparitio, Filius hominis eſt Dominus quoad Verum Divinum, videatur n: 2803. 2813. 3704; hæc apparitio, ſeu hoc ſignum eſt, de quo quæſiverunt diſcipuli, cum ad Dominum dicebant "Dic nobis, quando iſta fient, imprimis quodnam ſignum tui adventus, & conſummationis ſæculi," Verſ: 3, hujus Capitis; norunt enim ex Verbo, quod, cum conſummaretur ſæculum, Dominus venturus, & norunt ex Domino, quod iterum venturus, & intellexerunt per id, quod Dominus in mundum denuo veniret, nondum ſcientes, quod Dominus toties venerit, quoties Eccleſia vaſtata fuit; non quod in perſona, ſicut cum aſſumſit Humanum per nativitatem, & hoc Di-

vinum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vinum fecit, ſed per apparitiones vel manifeſtas quales, cum apparuit Abrahamo in Mamre, Moſi in rubo, populo Iſraelitico in monte Sinai, Joſuæ cum intravit terram Canaanem; vel per non ita manifeſtas, ut per inſpirationes, per quas Verbum; & dein per Verbum, in Verbo enim eſt Dominus præſens, nam omnia Verbi ab Ipſo & de Ipſo ſunt, ut conſtare poteſt ex illis, quæ multoties hactenus oſtenſa ſunt; hæc apparitio eſt, quæ per ſignum Filii hominis hic ſignificatur, & de qua in hoc Verſu agitur. *Et tunc plangent omnes tribus terræ*, ſignificat quod in dolore erunt omnes qui in bono amoris & vero fidei, quod planctus id ſignificet, videatur apud Sachar: Cap: XII: Verſ: 20. 21, 22. 23. 24; & quod tribus ſignificent omnia boni & veri, ſeu amoris & fidei, n: 3858. 3926, conſequenter eos, qui in illis ſunt; tribus terræ dicuntur, quia ſignificantur qui intra Eccleſiam, quod terra ſit Eccleſia, videatur n: 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2928. 3355. *Et videbunt Filium hominis venientem in nubibus cœlorum cum potentia & gloria multa*, ſignificat quod tunc revelabitur Verbum quoad ſenſum ejus internum, in quo Dominus; Filius hominis eſt Verum Divinum quod inibi, n: 2803. 2813. 3704, nubes eſt ſenſus literalis; potentia prædicatur de bono, & gloria de vero, quod ibi; quod illa ſignificentur per videre Filium hominis venientem in nubibus cœlorum, videatur Præfatio ad Cap: XVIII Geneſ: hic adventus Domini eſt, qui hic intelligitur, non autem quod appariturus in nubibus ſecundum literam; nunc ſequitur de inſtauratione novæ Eccleſiæ, quæ fit cum vetus vaſtata & rejecta. *Emittet Angelos cum tuba & voce magna*, ſignificat electionem, non quod per Angelos viſibiles, minus per tubas, & per voces magnas, ſed per influxum ſancti boni, & ſancti veri a Domino per Angelos, quare per Angelos in Verbo ſignificatur aliquid Domini, n: 1925. 2821. 3039, hic ſignificantur quæ ex Domino, & de Domino; per tubam & vocem magnam ſignificantur evangelizatio, ut quoque alibi in Verbo. *Et congregabunt electos a quatuor ventis, ab extremo cœlorum uſque ad extremum illorum*, ſignificant inſtaurationem Eccleſiæ novæ; electi ſunt qui in bono amoris & fidei, n: 3755 f. 3900; quatuor venti, a quibus congregabuntur, ſunt omnes ſtatus boni & veri, n: 3708; extremum cœlorum ad extremum illorum, ſunt interna & externa Eccleſiæ. Hæc nunc ſunt, quæ ſignificantur per illa verba Domini.

CAPUT

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

CAPUT XXXI.

1. ET audivit verba filiorum Labanis, dicendo, ſumſit Jacob omnia quæ patri noſtro, & a quibus patri noſtro, fecit omnem copiam hanc.

2. Et vidit Jacob facies Labanis, & ecce nullatenus is cum eo ſicut heri nudius tertius.

3. Et dixit JEHOVAH ad Jacobum, revertere ad terram patrum tuorum, & ad nativitatem tuam, & ero cum te.

4. Et miſit Jacob, & vocavit Rachelem & Leam agrum ad gregem ſuum.

5. Et dixit illis, video ego facies patris veſtri, quod nullatenus is ad me ſicut heri, nudius tertius; & DEUS patris mei fuit cum me.

6. Et vos ſcitis, quod in omni vi mea ſervivi patri veſtro.

7. Et pater veſter fefellit me, & mutavit mercedem meam decem modis, & non dedit ei DEUS ad malefaciendum mecum.

8. Et ſic dicebat, punctata erit merces tua, & pepererunt omnes greges punctata, & ſi ſic dicebat, variegata erit merces tua, & pepererunt omnes greges variegata.

9. Et eripuit DEUS acquiſitionem patris veſtri, & dedit mihi.

10. Et factum in tempore incaleſcendi gregem, & ſuſtuli oculos meos, & vidi in ſomnio, & ecce hirci aſcendentes ſuper gregem variegati, punctati, & grandinati.

11. Et dixit ad me Angelus DEI in ſomnio, Jacob, & dixi, ecce me.

12. Et dixit, tolle quæſo oculos tuos, & vide omnes hircos aſcendentes ſuper gregem variegatos, punctatos, & grandinatos, quia vidi omne quod Laban facit tibi.

13. Ego DEUS Bethelis, quo unxiſti ſtatuam, quo voviſti mihi votum, nunc ſurge, exi e terra hac, & revertere ad terram nativitatis tuæ.

14. Et reſpondit Rachel & Leah, & dixerunt ei, an amplius nobis portio & hæreditas in domo patris noſtri.

15. Annon alienæ exiſtimatæ ſumus ei, quia vendidit nos, & comedit etiam comedendo argentum noſtrum.

16.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

16. Quia omnes divitiæ, quas eripuit Deus a patre noſtro, nobis illæ & fil s noſtris, & nunc omne quod dixit Deus ad te, fac.

17. Et ſurrexit Jacob, & ſuſtulit filios ſuos, & fæminas ſuas, ſuper camelos.

18. Et abduxit omnem acquiſitionem ſuam, & omnem ſubſtantiam ſuam quam comparavit, acquiſitionem emtionis ſuæ, quam comparavit in Paddan Aram, ad veniendum ad Jiſchakum patrem ſuum terram Canaan.

19. Et Laban iverat ad tondendum gregem, & furata Rachel theraphim qui patri ſuo.

20. Et furatus Jacob cor Labanis Aramæi, per quod non indicavit ei, quod fugiens is.

21. Et fugit is, & omne quod ei, & ſurrexit, & tranſivit fluvium, & poſuit facies ſuas montem Gilead.

22. Et indicatum Labani in die tertio, quod fugit Jacob.

23. Et accepit fratres ſuos ſecum, & perſequutus poſt eum via ſeptem dierum, & adjunxit eum in monte Gilead.

24. Et venit Deus ad Labanem Aramæum in ſomnio noctu, & dixit ei, cave tibi ne forte loquaris cum Jacobo a bono uſque ad malum.

25. Et aſſequutus Laban Jacobum, & Jacob fixit tentorium ſuum in monte, & Laban fixit cum fratribus ſuis in monte Gilead.

26. Et dixit Laban Jacobo, quid feciſti, & furatus es cor meum, & abduxiſti filias meas ſicut captivas gladio.

27. Quare occultaſti ad fugiendum, & furatus es me, & non indicaſti mihi, & miſerim te in lætitia, & in canticis, in tympano, & in cithara.

28. Et non permiſiſti mihi obſculari filios meos, & filias meas, nunc ſtulte egiſti faciendo.

29. Sit Deo manus mea ad faciendum cum vobis malum, & Deus patris veſtri nocte præterita dixit ad me, dicendo, cave tibi a loquendo cum Jacobo a bono uſque ad malum.

30. Et nunc eundo iviſti, quia deſiderando deſideraviſti ad domum patris tui; quare furatus es deos meos.

31. Et reſpondit Jacob, & dixit Labani, quia timui, quia dixi, forte rapies filias tuas a mecum.

32. Cum quo invenis deos tuos, non vivet coram fratribus noſtris, luſtra tibi, quid mecum, & accipe tibi; & non ſcivit Jacob quod Rachel furata illos.

33. Et venit Laban in tentorium Jacobi, & in tentorium Leæ, & in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in tentorium ambarum ancillarum, & non invenit, & exivit e tentorio Leæ, & venit in tentorium Rachelis.

34. Et Rachel accepit theraphim, & poſuit illos in ſtramento cameli, & ſedit ſuper illis, & contrectabat Laban omne tentorium, & non invenit.

35. Et dixit ad patrem ſuum, ne ſuccenſeatur in oculis Domini mei, quia non poſſum ſurgere a coram te, quia via fæminarum mihi, & ſcrutatus eſt, & non invenit theraphim.

36. Et ſuccenſuit Jacobo, & jurgatus eſt in Labanem; & reſpondit Jacob, & dixit Labani, quæ prævaricatio mea, quod peccatum meum, quod inſequutus es poſt me.

37. Quia contrectaſti omnia vaſa mea, quid inveniſti ab omnibus vaſis domus tuæ, pone huc coram fratribus meis & fratribus tuis, & dijudicent inter ambos nos.

38. His viginti annis ego tecum, oves tuæ & capræ tuæ, non abortiverunt, & arietes gregis tui non comedi.

39. Diſcerptum non adduxi ad te, ego indemnificavi id, e manu mea requiſiviſti id, furatum die & furatum nocte.

40. Fui, in die comedit me æſtus, & frigus in nocte, & expulſus ſomnus meus ab oculis meis.

41. His mihi viginti annis in domo tua ſervivi tibi, quatuordecim annis in duabus filiabus tuis, & ſex annis in grege tuo, & mutaviſti mercedem meam decem modis.

42. Niſi Deus patris mei, Deus Abrahami, & pavor Jiſchaki, fuiſſet mihi, quod nunc vacuum miſiſſes me, miſeriam meam, & fatigationem volarum mearum, vidit Deus, & dijudicavit nocte præterita.

43. Et reſpondit Laban, & dixit ad Jacobum, filiæ filiæ meæ, & filii filii mei, & grex grex meus, & omne quod tu videns mihi hoc; & filiabus meis quid faciam illis hodie, aut filiis illarum quos pepererunt.

44. Et nunc ito, pangamus fœdus ego & tu, & ſit in teſtem inter me & inter te.

45. Et accepit Jacob lapidem, & erexit illum ſtatuam.

46. Et dixit Jacob fratribus ſuis, colligite lapides, & acceperunt lapides, & fecerunt acervum, & comederunt ibi ſuper acervo.

47. Et vocavit illum Laban Jegar Sahadutha; & Jacobus vocavit illum Galeed.

48. Et dixit Laban, acervus hic teſtis inter me & inter te hodie, propterea vocavit nomen illius Galeed.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

49. Et Mizpah, quia dixit, ſpectet JEHOVAH inter me & inter te, quia latebimus vir a ſocio ſuo.

50. Si affligas filias meas, & ſi accipias fœminas ſuper filias meas, nullus vir nobiſcum, vide, DEUS teſtis inter me & inter te.

51. Et dixit Laban Jacobo, ecce acervus hic, & ecce ſtatua quam erexi inter me & inter te.

52. Teſtis acervus hic, & teſtis ſtatua, ſi ego non tranſibo ad te acervum hunc, & ſi tu non tranſibis ad me acervum hunc, & ſtatuam hanc, ad malum.

53. DEUS Abrahami, & deus Nachoris judicent inter nos, DEUS patris eorum; & juravit Jacob in pavorem patris ſui Jiſchaki.

54. Et ſacrificavit Jacob ſacrificium in monte, & vocavit fratres ſuos ad comedendum panem, & comederunt panem, & pernoctaverunt in monte.

55. Et mane ſurrexit Laban in matutino, & oſculatus filios ſuos, & filias ſuas, & benedixit illis, & ivit, & reverſus Laban ad locum ſuum.

CONTENTA.

4061. Agitur hic in ſenſu interno de ſeparatione boni & veri, quæ per Jacobum & ejus mulieres repræſentatur, a bono per Labanem ſignificato, ut illa conjungerentur Divino ex ſtirpe Divina directa; tum de ſtatu utriuſque circa ſeparationem.

SENSUS INTERNUS.

4062. Verſ: 1. 2. 3. E*T audivit verba filiorum Labanis, dicendo, ſumſit Jacob omnia quæ patri noſtro, & a quibus patri noſtro fecit omnem copiam hanc. Et vidit Jacob facies Labanis, & ecce nullatenus is cum eo, ſicut heri nudius tertius. Et dixit Jehovah ad Jacobum, revertere ad terram patrum tuorum, & ad nativitatem tuam, & ero cum te.* Audivit verba filiorum Labanis, dicendo, ſignificat boni per Labanem ſignificati vera, qualia reſpective ad bonum acquiſitum inde in Naturali a Domino: ſumſit Jacob omnia quæ patri noſtro, ſignificat quod omnia boni per Jacobum nunc intellecti data ipſi ſint inde: & a quibus patri noſtro fecit omnem copiam hanc,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hanc, ſignificat quod Ipſe ſibi daret; & vidit Jacob facies Labanis, ſignificat ſtatus mutationem apud bonum illud, cum recederet bonum per Jacob intellectum: & ecce nullatenus is cum eo ſicut heri nudius tertius, ſignificat ſtatum prorſus mutatum erga bonum per Jacob ſignificatum, a quo tamen nihil deſumtum, quin haberet ſua ſicut prius, præter ſtatum quoad conjunctionem: & dixit Jehovah ad Jacobum, ſignificat Domini perceptionem ex Divino: revertere ad terram patrum tuorum, ſignificat quod nunc propius ſe conferret ad bonum Divinum: & ad nativitatem tuam, ſignificat quod ad verum inde: & ero tecum, ſignificat quod tunc Divinum.

4063. Audivit verba filiorum Labanis dicendo, quod ſignificet boni per Labanem ſignificati vera, qualia reſpective ad bonum acquiſitum inde in Naturali a Domino, conſtat ex ſignificatione filiorum quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3337; & ex repræſentatione Labanis, quod ſit bonum communis ſtirpis collaterale, de qua n: 3612. 3665. 3778, ita tale bonum quod inſervire introducendis bonis, & veris genuinis n: 3974. 3982. 3986 f; hic quod inſerviverit, nam agitur de ſeparatione ejus; quod audiverit Jacob verba, involvit in ſenſu interno qualia eſſent reſpective ad bonum acquiſitum in Naturali a Domino, ut conſtare poteſt a nunc ſequentibus, nam indignatione erant, & dixerunt quod ſumſerit Jacob omnia quæ patri illorum, & vidit Jacob facies Labanis, quod non ſicut heri nudius tertius; quod Jacob repræſentet Naturale Domini, & in Capite præcedente bonum veri ibi, videatur n: 3659. 3669. 3677. 3775. 3829. 4009. Quomodo cum bono per Labanem ſignificato reſpective ad bonum veri quod per Jacobum repræſentatur, ſe habet, conſtare poteſt ab illis quæ in Capite præcedente dicta & oſtenſa ſunt; illuſtrari hoc amplius poteſt per ſtatus regenerationis hominis, de quo etiam in ſenſu repræſentativo hic agitur; quando regeneratur homo, tunc in bono quodam medio tenetur a Domino, hoc bonum inſervit bonis & veris genuinis introducendis, ſed poſtquam hæc bona & vera introducta ſunt, tunc ſeparatur inde; quiſque, qui de regeneratione & de novo homine aliquid novit, capere poteſt, quod novus homo prorſus ſit alius, quam vetus, eſt enim novus homo in affectione rerum ſpiritualium & cœleſtium, hæ enim faciunt jucunda & beata ejus, at vetus homo eſt in affectionibus rerum mundanarum & terreſtrium, & hæ faciunt jucunda & amæna ejus; proinde novus homo ſpectet fines in cœlo, vetus autem homo finis in mundo; inde patet quod homo novus prorſus alius & diverſus ſit a veteri; ut homo perducatur a ſtatu veteris hominis in ſtatum novi, exuendæ erunt concupiſcentiæ mundi, & induendæ affectiones cœli; hoc fit per innumerabilia media, quæ Soli Domino nota ſunt, & quorum plura etiam nota ſunt Angelis a Domino, at pauca ſi ulla homini; ſed uſque omnia & ſingula manifeſtata ſunt in ſenſu interno Verbi; cum itaque homo a veteri homine fit novus, hoc eſt, cum homo regeneratur, non fit momento, ut aliqui credunt; ſed per plures annos, imo per totam hominis vitam uſque ad ultimam ejus; exſtirpandæ enim ſunt concupiſcentiæ ejus & inſinuandæ affectiones cœleſtes, & vita donandus eſt homo, quam prius non habuit, imo de qua prius vix aliquid novit; cum itaque ſtatus vitæ ejus in tantum mu-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tandi, non aliter poteſt, quam ut diu teneatur in bono quodam medio; nempe in bono quod tam participat de affectionibus mundi, quam de affectionibus cœli, & niſi in illo bono medio teneatur, nuſquam admittit bona & vera cœleſtia; illud bonum, nempe bonum medium, eſt quod per Labanem & gregem ejus ſignificatur; ſed homo in bono illo medio non diutius tenetur, quam uſque dum id inſerviverit uſui illi, cum autem inſerviverat, tunc Separatur; de ſeparatione hac in hoc Capite agitur: quod bonum medium ſit, & poſtquam hoc inſerviverat uſui, quod ſeparetur, illuſtrari poteſt a ſtatus mutationibus, quas unuſquiſque homo ſubit ab infantia uſque ad ſenectutem; notum eſt, quod alius ſtatus hominis ſit in infantia ejus, alius in pueritia, alius in juventute, alius in adulta ætate, & alius in ſenectute; etiam notum eſt, quod homo ſtatum infantiæ cum ejus luſoriis exuat cum tranſit in ſtatum pueritiæ, & quod ſtatum pueritiæ exuat cum tranſit in ſtatum juventutis, & hunc iterum cum tranſit in ſtatum adultæ ætatis, & demum hunc cum tranſit in ſtatum ſenectutis; & ſi expendit, etiam ei notum eſſe poteſt, quod unaquævis ætas ſua jucunda habeat, & quod per illa ſucceſſive introducatur in ea quæ ſunt ſequentis ætatis, & quod illa jucunda inſerviverint ei ad illuc perveniendum, & tandem ad jucundum intelligentiæ & ſapientiæ in ætate ſenili; inde patet, quod priora ſemper relinquantur cum novus vitæ ſtatus induitur: ſed comparatio hæc inſervire ſolum poteſt ad ſciendum, quod jucunda media ſint, & quod ea relinquantur cum homo intrat ſtatum ſequentem, cum autem homo regeneratur, tunc ſit ſtatus ejus prorſus alius a priori, ad quem non naturali modo ducitur ſed ſupernaturali a Domino; nec ad illum ſtatum aliquis pervenit, niſi per regenerationis media, quæ a Solo Domino providentur, ita per bonum medium, de quo actum eſt; & cum ad illum ſtatum perductus eſt, uſque ut non amplius pro fine habeat mundana, terreſtria & corporea, ſed illa quæ cœli ſunt, tunc bonum illud medium ſeparatur; pro fine habere eſt amare unum præ altero.

4064. Sumſit Jacob omnia quæ patri noſtro, quod ſignificet quod omnia boni per Jacobum intellecti data ipſi ſint inde, nempe a bono illo medio, conſtare poteſt abſque explicatione; at quod non data ei ſint inde, patet a ſequentibus; ſunt filii Labanis, qui id dixerunt.

4065. Et a quibus patri noſtro fecit omnem copiam hanc, quod ſignificet quod Ipſe ſibi daret, conſtat a ſignificatione facere copiam, quod ſit ſibi dare; prædicatur enim in ſenſu ſupremo de Domino, qui nuſquam aliquid boni & veri ab alio ſumſit, ſed a Semet Ipſo; inſerviverat quidem Ipſi bonum aliud pro medio, quod cognationem habuit etiam cum materno, Laban enim, per quem illud bonum ſignificatur, erat frater Rebeccæ quæ mater Jacobi, ſed per medium illud ſibi comparavit illa, per quæ Naturale ſuum propria potentia Divinum fecit; aliud eſt, ex medio aliquid ſibi comparare, & aliud per medium; per medium ſibi comparavit, quia natus eſt homo, & a matre hæreditarium traxit quod expellendum, non autem ex medio, quia conceptus a Jehovah, a Quo Divinum Ipſi, quare ſibi Ipſi dedit omnia bona

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& vera, quæ Divina fecit; ipſum enim Divinum nullius indiget, ne quidem boni illius medii, niſi voluerit ut omnia ſecundum ordinem fierent.

4066. Et vidit Jacob facies Labanis, quod ſignificet ſtatus mutationem apud bonum illud, cum recederet bonum per Jacob intellectum, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum Naturalis, & a repræſentatione Labanis, quod ſit bonum medium, de quibus ſæpius prius; & a ſignificatione facierum, quod ſint interiora, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573, hic mutationes interiorum, ſeu quod idem, mutationes ſtatus; dicitur enim, vidit facies ejus & ecce nullatenus is cum eo ſicut heri nudius tertius, Cauſa quod interiora per facies in Verbo ſignificentur eſt quia interiora elucent ex facie, & ſe ſiſtunt in facie, ſicut in ſpeculo aut in imagine, inde facies ſeu vultus ſignificant ſtatus cogitationum, & ſtatus affectionum.

4067. Et ecce nullatenus is cum eo ſicut heri nudius tertius, quod ſignificet ſtatum prorſus mutatum erga bonum per Jacob ſignificatum, a quo tamen nihil deſumtum, quin haberet ſua ſicut prius, præter ſtatum quoad conjunctionem, conſtare poteſt ex eo, quod nullatenus is cum eo ſicut heri nudius tertius, ſit ſtatus prorſus mutatus erga Jacobum, hoc eſt, erga bonum per Jacob ſignificatum; & ex illis quæ præcedunt, quod Labane, hoc eſt, a bono per Labanem ſignificato, nihil deſumtum, quin haberet ſua ſicut prius. Ut comprehendatur, quomodo cum bonis & veris apud hominem ſe habet, revelandum eſt quod vix alicui notum eſt; ſcitur quidem & agnoſcitur, quod omne bonum & omne verum a Domino; & quoque agnoſcitur a quibuſdam, quod influxus ſit, ſed talis ut homo non ſciat; at quia non ſcitur, ad minimum non agnoſcitur corde, quod circum hominem ſint ſpiritus & angeli, & quod internus homo ſit in medio eorum, & ſic regatur a Domino, parum id creditur tametſi dicitur: ſunt ſocietates innumerabiles in altera vita, quæ diſpoſitæ & ordinatæ ſunt a Domino ſecundum omnia genera boni & veri & ſocietates quæ in oppoſito ſunt, ſecundum omnia genera mali & falſi; uſque adeo, ut non detur aliquod genus boni & veri, nec aliqua ſpecies illius generis, ne quidem aliqua differentia ſpecifica, quæ non habent ſocietates angelicas tales, ſeu quibus non correſpondent ſocietates angelicæ; & viciſſim, ut non detur aliquod genus mali & falſi, nec aliqua ſpecies illius generis, ne quidem aliqua differentia ſpecifica, quibus non correſpondent ſocietates diabolicæ; in talium ſocietate eſt unuſquiſque homo quoad interiora ſua, hoc eſt, quoad cogitationes, affectiones tametſi hoc neſcit, omne quod homo cogitat & vult eſt inde, uſque adeo, ut ſi ei ſocietates ſpirituum & angelorum, in quibus eſt, auferrentur, momento illo nullius cogitationis & nullius voluntatis eſſet, imo momento illo occumberet plane mortuus; talis eſt ſtatus hominis, quamvis ille credit quod ex ſeipſo omnia habeat, & quod nec infernum nec cœlum ſit, aut quod infernum ſit longe remotum ab illo, & quoque cœlum. Inſuper bonum apud hominem, apparet ei ſicut ſimplex quoddam aut ſicut unum, ſed uſque eſt tam multiplex & conſtat ex tam variis, ut nuſquam explorare poſſit, quoad ſolum communia; ſimiliter ſe habet cum malo apud hominem: quale autem

bonum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bonum eſt apud hominem, talis ſocietas angelorum eſt apud illum, & quale malum eſt apud hominem, talis ſocietas ſpirituum malorum eſt apud eum; homo ſibi ipſi adſciſcit ſocietates, ſeu ſemet ipſum ponit in ſocietate talium, nam ſimile ſimili aſſociatur, ut pro exemplo, qui avarus eſt is adſciſcit ſocietates ſimilium qui in tali cupiditate ſunt; qui amat ſe præ aliis, & contemnit alios, is adſciſcit ſimiles qui in vindictis jucundum habet, is talis qui in ſimili jucundo ſunt, ita in reliquis, communicant illi cum inferno, in medio illorum homo eſt, & regitur prorſus ab illis, uſque adeo ut non ſit ſui juris ſed illorum, tametſi putat ex jucundo quod ei, & inde libero, quod ſemet ipſum regat; qui autem non avarus eſt, aut qui non amat ſe præ aliis & non contemnit alios, & qui non in vindictis jucundum habet, in ſocietate Angelorum ſimilium eſt, & per illos ducitur a Domino, & quidem per liberum ad omne bonum & verum ad quod ſe duci patitur; & ſicut ad bonum interius & perfectius ſe duci patitur, ita perducitur ad ſocietates angelicas interiores & perfectiores; mutationes ſtatus ejus non aliud ſunt, quam mutationes ſocietatum: quod ita ſe res habeat, conſtat mihi ex continua nunc plurium annorum experientia, ex qua mihi hoc tam familiare factum eſt, ſicut quoddam familiare apud hominem ab infantia ejus. Ex his nunc conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum regeneratione hominis, & cum jucundis & bonis mediis, per quæ homo a ſtatu veteris hominis perducitur ad ſtatum novi hominis a Domino, quod nempe hoc fiat per ſocietates angelicas, & per mutationes illarum; bona & jucunda media non aliud ſunt quam ſocietates tales, quæ homini applicantur a Domino, ut per illas introduci poſſit ad bona & vera ſpiritualia & cœleſtia; ad quæcum perductus eſt, tunc ſeparantur illæ ſocietates, & interiores ac perfectiores adjunguntur: per bonum medium quod per Labanem ſignificatur non aliud per ſeparationem boni illius, de qua in hoc Capite agitur.

4068. Et dixit Jehovah ad Jacobum, quod ſignificet Domini perceptionem ex Divino, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua n: 1781. 1815. 1819. 1922. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3365. 3509; quod Jehovah ſit Dominus, videatur n: 1343. 1736. 1793. 2921, 3023. 3035; inde patet quod per dixit Jehovah ſignificetur perceptio Domini ex Divino.

4069. Revertere ad terram patrum tuorum, quod ſignificet, quod nunc propius ſe conferret ad bonum Divinum, conſtat a ſignificatione terræ patrum, quod hic ſit bonum Divinum, quia prædicatur de Domino, terra enim nempe Canaan, ſignificat Regnum Domini, n: 1607. 3481, & in ſupremo ſenſu Divinum Humanum Domini, quia Hoc influit & facit Regnum Ipſius, n: 3038. 3705, & quod pater ſit bonum, n: 3703; & quia nunc comparata ſunt bona & vera, per quæ Dominus Divinum faceret Naturale, quæ repræſentata ſunt per commorationem Jacobi apud Labanem, & per acquiſitiones ibi, inde ſequitur, quod per reverti ad terram patrum ſit propius ſe conferre ad bonum Divinum.

4070. Et ad nativitatem tuam, quod ſignificet quod ad verum inde, conſtat ex ſignificatione nativitatis, quod ſit verum quod ex bono; omne enim

verum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

verum naſcitur ex bono, non aliunde eſt origo ejus, verum enim dicitur quia eſt boni, & quia confirmat id ex quo eſt, hoc eſt, bonum, inde ſignificatio nativitatis hic; quod nativitates ſint fidei, videatur n: 1145. 1255; & quod parere ſit agnoſcere fide & actu, n: 3905. 3915.

4071. Et ero tecum, quod ſignificet quod tunc Divinum, conſtat ex eo, quod Jehovah loquutus, & per Jehovam intelligitur Dominus, ut ſupra n: 4068, ita Divinum; eſſe cum illo, in quo eſt, ſeu qui eſt illud, eſt Divinum; ſenſus ſupremus, qui de Domino, talis eſt, ut appareat diviſum in ſenſu literæ, ſed eſt unum in ſenſu interno ſupremo.

4072. Verſ: 4 ad 13. *Et miſit Jacob & vocavit Rachelem & Leam agrum ad gregem ſuum. Et dixit illis, video ego facies patris veſtri, quod nullatenus ad me ſicut heri nudius tertius; & Deus patris mei fuit cum me. Et vos ſcitis, quod in omni vi mea ſervivi patri veſtro. Et pater veſter fefellit me, & mutavit mercedem meam decem modis, & non dedit ei Deus ad malefaciendum mecum. Si ſic dicebat, punctata erit merces tua, & pepererunt omnes greges punctata; & ſi ſic dicebat, variegata erit merces tua, & pepererunt omnes greges variegata. Et eripuit Deus acquiſitionem patris veſtri, & dedit mihi. Et factum in tempore incaleſcendi gregem, & ſuſtuli oculos meos, & vidi in ſomnio, & ecce hirci aſcendentes ſuper gregem variegati, punctati, & grandinati. Et dixit ad me Angelus Dei in ſomnio, Jacob, & dixi, ecce me. Et dixit, tolle quæſo oculos tuos, & vide omnes hircos aſcendentes ſuper gregem variegatos, punctatos, & grandinatos, quia vidi omne, quod Laban facit tibi. Ego Deus Bethelis, quo unxiſti ſtatuam, quo voviſti mihi votum: nunc ſurge, exi e terra hac, & revertere ad terram nativitatis tuæ.* Miſit Jacob & vocavit Rachelem & Leam agrum ad gregem ſuum, ſignificat adjunctionem affectionum veri a bono per Jacobum nunc intellecto, & applicationem tunc cum diſcederit: & dixit illis, video ego facies patris veſtri, quod nullatenus is ad me ſicut heri nudius tertius, ſignificat ſtatus mutationem in bono per Labanem ſignificato: & Deus patris mei fuit cum me, ſignificat quod a Divino omnia quæ Sibi: & vos ſcitis, quod in omni vi mea ſervivi patri veſtro, ſignificat quod ex propria potentia: & pater veſter fefellit, & mutavit mercedem meam decem modis, ſignificat ſtatem boni ad Se, cum ex Se Ipſo applicaret illa quæ boni iſtius, & plurimam mutationem ejus: & non dedit ei Deus ad malefaciendum mecum, ſignificat quod uſque non impedire potuerit: ſi ſic dicebat, punctata erit merces tua, & pepererunt omnes greges punctata, ſignificat liberum ejus, & quod in libero ejus ſumerentur illa a Domino, hæc quoad mala adjuncta bonis: & ſi ſic dicebat, variegata erit merces tua, & pepererunt omnes greges variegata, ſignificat eadem quoad falſa adjuncta: & eripuit Deus acquiſitionem patris veſtri, & dedit mihi, ſignificat quod illa ex Divino: & factum in tempore incaleſcendi gregem, ſignificat affectionis ardorem ut conjungerentur: & ſuſtuli oculos meos, & vidi in ſomnio, ſignificat perceptionem naturalis boni in obſcuro: & ecce hirci aſcendentes ſuper gregem variegati, punctati & grandinati, ſignificat effectum quod bonum naturale per Jacob intellectum talibus inde imbueretur: & dixit ad me Angelus Dei in ſomnio, Jacob, & dixi, ecce me, ſignificat perceptionem ex Divino, & præſentiam in ſtatu illo obſcuro:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

obſcuro: & dixit, tolle quæſo oculos tuos, ſignificat advertentiam ex proprio: & vide omnes hircos aſcendentes ſuper gregem variegatos, punctatos, & grandinatos, ſignificat quod talia introducerentur: quia vidi omne quod Laban facit tibi, ſignificat proprium boni per Labanem ſignificati, non tale ut ex ſe: Ego Deus Bethelis, ſignificat Divinum in naturali: quo unxiſti ſtatuam, ſignificat ubi bonum veri, & terminus: quo voviſti mihi votum, ſignificat ſanctum: nunc ſurge, ſignificat elevationem: exi e terra hac, ſignificat ſeparationem a bono illo; & revertere ad terram nativitatis tuæ, ſignificat conjunctionem cum Divino bono veri.

4073. Et miſit Jacob, & vocavit Rachelem & Leam, agrum ad gregem ſuum, quod ſignificet adjunctionem affectionum veri a bono per Jacobum nunc intellecto, & applicationem tunc cum diſcederet, conſtat a repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum naturalis, de qua ſæpius prius; & a repræſentatione Rachelis & Leæ, quod ſint affectiones veri illi bono adjunctæ, Rachel affectio veri interioris, & Leah affectio veri externi, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; quod mittere ad illos & vocare agrum ad gregem ſuum, ſit adjungere ſibi, patet; ager ſignificat illa quæ boni ſunt, & ubi bonum n: 2971. 3196. 3310. 3317; & grex ipſa bona & vera, quæ nunc acquiſita ſunt, quibus affectiones veri per Rachelem & Leam intellectæ applicarentur, cum diſcederet: Jacob in hoc Capite repræſentat bonum Naturalis, quod proprius accederet ad conjunctionem cum Divino, n: 4069, quia in procinctu ſe ſeparandi fuit, & in ſeparatione, a bono per Labanem ſignificato, videatur de Jacobo n: 3775; repræſentationes enim ſe habent ſecundum mutationes ſtatus quoad bonum & verum, ac mutationes ſtatus ſecundum mutationes ſpirituum & angelorum qui in tali bono & vero ſunt, ſecundum illa quæ ſupra n: 4067, dicta ſunt: cum ſocietates ſpirituum & angelorum, quæ in bono medio ſunt, recedunt, tunc ſocietates novæ accedunt, quæ in perfectiori bono ſunt; ſtatus hominis prorſus ſe habet ſecundum ſocietates ſpirituum & angelorum, in quorum medio eſt, talis eſt ejus voluntas & talis ejus cogitatio; ſed mutationes ejus ſtatus ſe prorſus aliter habent, cum ipſe ſibi ſocietates illas adſciſcit, ſeu ipſe ſe illis adjungit, & aliter cum ſocietates illæ adjunguntur ei a Domino; cum ipſe ſe illis adjungit, tunc eſt in malo; cum autem ei adjunguntur a Domino, tunc eſt in bono; cum in bono, tunc per ſocietates illas influit tale bonum, quale inſervit ejus vitæ reformationi: quæ hic in ſenſu interno dicuntur de bono per Jacobum repræſentato, de affectionibus veri, quæ ſunt Rachel & Leah, & de applicatione harum cum diſcederet a bono per Labanem ſignificato, ſe prorſus ita ad vivum cum ſocietatibus & earum mutationibus habent; ex illis Angeli percipiunt ſtatus qui apud hominem ſunt, ita ejus bona & vera, qualia ſunt; proinde innumerabilia, quæ homini vix ut unum commune apparent; inde Angeli ſunt in ipſis cauſis, nam ſocietates illas vident & percipiunt, homo autem in effectibus, & non illas videt, ſed modo obſcure percipere poteſt per aliquas ſtatus mutationes, quæ ſunt inde; & nihil quoad bonum & verum, niſi illuſtretur per Angelos a Domino.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4074. Et dixit illis, video ego facies patris veſtri, quod nullatenus is ad me, ſicut heri nudius tertius, quod ſignificet ſtatus mutationem in bono per Labanem ſignificato, conſtat ex illis, quæ ſupra n: 4067, dicta ſunt, ubi eadem verba.

4075. Et Deus patris mei fuit cum me, quod ſignificet quod a Divino omnia quæ ſibi, conſtat ex eo, quod Deus patris, cum prædicatur de Domino, ſit Divinum quod Ipſi; & quod fuit cum me, ſit quod inde omnia quæ Sibi. Dominus, cum Humanum in Se Divinum fecit, etiam ſocietates ſpirituum & angelorum circum ſe habuit, nam voluit ut ſecundum ordinem omnia fierent: ſed Sibi Ipſi adſcivit, quales inſervirent, & ſicut beneplacuit, mutavit illas; at ex illis nihil boni & veri ſumſit, & ſibi applicuit, ſed ex Divino; ſic etiam in ordinem redegit & cœlum & infernum, & hoc ſucceſſive, uſque dum ſe plene glorificavit: quod ſocietates ſpirituum & angelorum inſervire potuerint uſui, & uſque nihil ab illis deſumſerit, illuſtrari poteſt ab exemplis; Societates quæ tales ſunt, ut credant bonum eſſe a ſe, & inde in bonis meritum ponunt, inſerviverant uſui, ad introducendum ſe in ſcientiam de tali bono, & inde in ſapientiam de bono abſque merito, quale eſt quod ex Divino; illa ſcientia, & inde ſapientia non fuit ex illis ſocietatibus, ſed per illas: ſint quoque pro exemplo, ſocietates quæ multum ſe ſapere credunt, & tamen de bono & vero ratiocinantur, & de ſingulis num ita ſit, tales ſocietates ſunt pleræque ſpiritualium; inſerviverant uſui ad introducendum ſe in ſcientiam de illis, & quantum in umbra ſunt reſpective, & niſi Divinum miſereretur eorum, quod perirent, & in plura quæ ex Divino, quæ non fuerunt ex illis, ſed per illas: Sint adhuc pro exemplo ſocietates, quæ in amore in Deum ſunt, & credunt ſi Infinitum intuentur, & abſconditum Deum colunt, quod in amore in Ipſum poſſint eſſe, cum tamen non ſunt, niſi infinitum illud aliqua idea finitum faciant, aut abſconditum Deum viſibilem apud ſe, per ideas intellectuales finitas, ſiſtant, quia alioquin foret intueri in caliginem, & amore amplecti id quod ibi, ita plura inconcinna & incondita ſecundum cujuſvis ideas; tales quoque inſerviverant uſui, ad introducendum in ſcientiam de interioribus illorum qualia eſſent, tum de amore illorum qualis, & quoque in miſerationem, & quod nec ſalvari poſſent, niſi Humanum Domini quoque Divinum fieret, in quod intuerentur; hæc ſapientia nec fuit ex illis, ſed per illas ex Divino: ſimiliter ſe habet in reliquis: exinde patet, quomodo ſe habet cum hoc, quod a bono per Labanem ſignificato nihil deſumtum ſit, ſed quod omnia, quæ Domino, a Divino fuerint, hoc eſt, ab Ipſo.

4076. Et vos ſcitis, quod in omni vi mea ſervivi patri veſtro, quod ſignificet quod ex propria potentia, conſtat ex ſignificatione ſervire, quod ſit ſtudium, de qua n: 3824. 3846, at cum prædicatur de Domino, quod ſit propria potentia, de qua n: 3975. 3977, & adhuc magis, cum dicitur, in omni vi mea.

4077. Et pater veſter ſefellit me, & mutavit mercedem meam decem modis, quod ſignificet ſtatum boni ad Se, cum ex Se Ipſo applicaret illa quæ boni iſtius, & plurimam mutationem, conſtat ex ſignificatione patris, hic La-

C banis,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

banis, quod ſit bonum medium, de qua prius; ex ſignificatione mercedis, quod ſit ex Se Ipſo, de qua n: *3996. 3999*; & ex ſignificatione decem modis, quod ſit plurima mutatio; decem ſunt plurimum, n: 1988, & modi ſunt mutationes; ipſe ſtatus illius boni, cum Dominus ex Se Ipſo applicaret illa quæ boni iſtius, quod mutatus, involvitur: ſi nunc pro bono, quod per Labanem ſignificatur, concipiatur talis ſocietas ſpirituum & angelorum, qui in tali bono, patet quomodo ſe res habet; ſocietates non facile recedunt ab illo, apud quem fuerunt, ſed cum is, apud quem ſunt, recedit, tunc indignantur, ac ſe gerunt ſimiliter ac hic Laban adverſus Jacobum, imo etiam ſi percipiunt quod aliquid bonum ei acceſſerit per illos, dicunt quod acceſſerit ex illis; in indignatione enim ex malo loquuntur. Similiter ſe habet apud unumquemvis hominem qui regeneratur, quod nempe a Domino ei applicentur ſocietates, quæ inſerviunt introducendis bonis & veris genuinis, non ex illis ſed per illas; & cum is qui regeneratur, in alias ſocietates transfertur, tunc indignantur illæ quæ prius ibi fuerunt; ſed hæc non apparent homini, quia non credit quod in ſocietate ſpirituum & angelorum ſit; at apparent manifeſte angelis; & quoque illis, quibus, ex Divina Domini Miſericordia, cum illis loqui datur, & intereſſe illis ſicut unus illorum; exinde mihi datum eſt ſcire, quod ita ſe res habeat. Conqueruntur valde ſpiritus, quod homo hoc non ſciat, ne quidem quod ſint apud hominem, & magis adhuc, quod multi negent non modo præſentiam illorum, ſed etiam quod infernum & cœlum ſit, ſed hoc ſtupiditati hominis adſcribunt; cum tamen homo non minimum cogitationis, nec minimum voluntatis habeat, quam per influxum per illos a Domino; & quod illi ſint, per quos Dominus mediata regit genus humanum, & in particulari unumquemvis.

4078. Et non dedit ei Deus ad malefaciendum mecum, quod ſignificet quod uſque non impedire potuerit, conſtat ex ſignificatione non dare ad malefaciendum, cum prædicatur de Domino, quod ſit non impedire poſſe; malefacere enim Divino nihil poteſt, ſed impedire ne influat, fieri poteſt, omne malum hoc facit; inde patet, quid per malefacere hic ſignificatur.

4079. Si ſic dicebat, punctata erit merces tua, & pepererunt omnes greges punctata, quod ſignificet liberum ejus, & quod in libero ejus ſumerentur illa a Domino, hæc quoad mala adjuncta bonis, conſtat ex ſtatu rei in ſenſu interno, qui eſt, quod liberum ei fuerit mutare mercedem, & ſic quod in libero ejus deſumta ſint illa; quod hæc quoad mala adjuncta bonis, conſtat ex ſignificatione punctatorum, quod ſint bona cum quibus mixta mala, de qua n: *3993. 3995.* 4005.

4080. Et ſi ſic dicebat, variegata erit merces tua, & pepererunt omnes greges variegata, quod ſignificet eadem quoad falſa adjuncta, conſtat ex illis quæ nunc dicta ſunt; & a ſignificatione variegatorum, quod ſint vera ſparſa & mixta malis, de qua n: 4005, proinde falſa.

4081. Et eripuit Deus acquiſitionem patris veſtri, & dedit mihi, quod ſignificet quod illa ex Divino, conſtat ex illis quæ ſupra n: *4065*, & quæ n: *4075*, dicta & oſtenſa ſunt.

4082.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4082. Et factum in tempore incaleſcendi gregem, quod ſignificet affectionis ardorem, ut conjungerentur, conſtat ex ſignificatione incaleſcere, quod ſit affectionis ardor & ejus effectus, de qua n: 4018. 4019; ita ut conjungerentur nempe bona & vera.

4083. Et ſuſtuli oculos meos & vidi in ſomnio, quod ſignificet perceptionem naturalis boni in obſcuro, conſtat a ſignificatione tollere oculos, quod ſit cogitare, & quoque intendere, de qua n: 2789. 2829. 3198, ita percipere; & ex ſignificatione in ſomnio, quod ſit in obſcuro, de qua n: 2514. 2528; naturalis bonum eſt Jacob.

4084. Et ecce hirci aſcendentes ſuper gregem variegati, punctati, & grandinati, quod ſignificet effectum, quod bonum naturale per Jacob intellectum talibus inde imbueretur, conſtare poteſt ex illis quæ in Capite præcedente de his dicta ſunt; ceſſerunt enim Jacobo per gregem Labanis variegata, punctata, & maculoſa, hoc eſt, talia quæ per illa ſignificantur.

4085. Et dixit ad me Angelus Dei in ſomnio, Jacob, & dixi, ecce me, quod ſignificet perceptionem ex Divino, & præſentiam in obſcuro, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius prius; ex ſignificatione Angeli Dei, quod ſit ex Divino, nam angelus in Verbo, ubi nominatur, ſignificat aliquid Domini, hoc eſt, aliquid Divini, n: 1925. 2321. 2821. 3039; ex cauſa quia Angelus non a ſe loquitur, ſed a Domino, cumprimis quando in ſomnio, ut hic ad Jacobum; angeli etiam tales ſunt, ut indignentur ſi illis tribuatur aliquid boni & veri, quod loquuntur, & quantum poſſunt, removent ideam talem apud alios, imprimis apud hominem; ſciunt enim & percipiunt, quod illis ex Domino, ita ex Divino, omne bonum & verum quod cogitant, volunt, & efficiunt: inde conſtare poteſt, quod per Angelos in Verbo ſignificetur aliquid Domini, hoc eſt, Divinum; & ex ſignificatione in ſomnio, quod ſit in obſcuro, de qua n: 2514. 2528; præſentia in naturali, & ibi in obſcuro, ſignificatur per reſponſum Jacobi.

4086. Et dixit, tolle quæſo oculos tuos, quod ſignificet advertentiam ex proprio, conſtat ex ſignificatione tollere oculos, quod ſit cogitare & intendere, de qua n: 2789. 2829, ita advertere; hic quod ex proprio, patet ex eo quod dicatur, *tolle* oculos & *vide*, tum a ſerie.

4087. Et vide omnes hircos aſcendentes ſuper gregem variegatos, punctatos, & grandinatos, quod ſignificet quod talia introducerentur, ita quod talibus imbueretur, conſtat ex illis quæ mox ſupra n: 4084, dicta ſunt, ubi ſimilia verba.

4088. Quia vidi omne quod Laban facit tibi, quod ſignificet proprium boni per Laban ſignificati, quod non tale ut ex ſe, conſtat ex repræſentatione Labanis, quod ſit bonum medium, de qua ſæpius prius: quod ejus proprium non tale ſit ut ex ſe, ſignificatur per vidi omne quod facit tibi; quod hæc ſignificatio ſit, patet ex intuitione rerum in ſenſu interno, tum ex ſocietatibus quæ in tali bono ſunt, ex his enim manifeſte videri poteſt, quale illud bonum eſt, ſunt enim ſocietates ſpirituum, quæ inſerviunt pro mediis & pro communicatione,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

municatione, de quibus n: 4047; illæ non tales ſunt, ut ex ſe & proprio multum faciant, ſed patiantur ſe duci ab aliis, ita ad bonum ab angelis, & ad malum a ſpiritibus malis, quod etiam elucet ex hiſtoricis hic de Labane, imprimis ex illis quæ ſequuntur; inde patet, quid intelligitur per proprium boni per Laban ſignificati, quod non tale ſit ut ex ſe. Hæc quæ in Verſibus 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12, in ſenſu interno continentur, ſummatim explicata ſunt, ex cauſa, quia ſimilia ſunt illis, de quibus in Capite præcedente actum eſt, ubi illa plenius explicata ſunt.

4089. Ego Deus Bethelis, quod ſignificet Divinum in Naturali, conſtat ex ſignificatione Bethelis, quod ſit bonum in ultimo ordinis, de qua n: 3729, proinde in naturali, nam hoc eſt ultimum ordinis, cœleſtia enim & ſpiritualia terminantur ibi; inde, quod Deus Bethelis ſit Divinum in naturali, patet: quia Bethel ſignificat bonum in naturali, etiam ſignificat cognitiones cœleſtium ibi, nam hæ ſunt boni.

4090. Quo unxiſti ſtatuam, quod ſignificet ubi bonum veri, & terminus, conſtat ex ſignificatione ſtatuæ, quod ſit ſanctus terminus, ita ultimum ordinis, proinde verum, de qua n: 3727; & ex ſignificatione ungere, ſeu fundere oleum ſuper caput ſtatuæ, ut a Jacobo factum, quod ſit verum bonum facere, de qua n: 3728.

4091. Quo voviſti mihi votum, quod ſignificet ſanctum, conſtat a ſignificatione vovere votum, quod ſit velle ut Dominus provideat, & in ſupremo ſenſu, in quo prædicatur de Domino, quod ſit quod provideat, de qua n: 3732, & quia quicquid providet Dominus, hoc procedit ab Ipſo, & quicquid procedit ab Ipſo; hoc ſanctum eſt; inde eſt, quod hic per vovere votum, ſignificetur ſanctum: quod vovere votum ſit id quod procedit a Domino, proinde ſanctum, ad primam intuitionem apparet remotius, ſed hoc ex cauſa, quia homo eſt qui vovet votum, quo ſe ad aliquod obſtringit, ſeu ſibi aliquid imponit erga Divinum, ſi potiatur optato; ſed cum ipſum Divinum eſt, ſeu Dominus, de quo id prædicatur, tunc non eſt aliquod votum ſed eſt velle & providere, ſeu facere; quod itaque facit Divinum ſeu Dominus, hoc procedit ab Ipſo, & quicquid procedit ab Ipſo, eſt ſanctum.

4092. Nunc ſurge, quod ſignificet elevationem, conſtat a ſignificatione ſurgere, quod, ubi dicitur, involvat elevationem, de qua n: 2401. 2785 2912. 2927; & quid elevatio, n: 3171.

4093. Exi e terra hac, quod ſignificet ſeparationem a bono illo, nempe quod per Labanem ſignificatur, conſtat abſque explicatione.

4094. Et revertere ad terram nativitatis tuæ, quod ſignificet conjunctionem cum Divino bono veri, conſtat ex ſignificatione reverti ad terram, quod ſit proprius ſe conferre ad bonum Divinum, de qua ſupra n: 4069; & a ſignificatione nativitatis, quod ſit verum, de qua etiam ſupra n: 4070; inde patet, quod per reverti ad terram nativitatis, ſignificetur conjunctio cum Divino bono veri.

4095. Verſ: 14. 15. 16. *Et reſpondit Rachel & Leah, & dixerunt ei, an amplius nobis portio & hæreditas in domo patris noſtri. Annon alienæ exiſtimatæ ſumus*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſumus ei, quia vendidit nos, & comedit etiam comedendo argentum noſtrum. Quia omnes divitiæ, quas eripuit Deus a patre noſtro, nobis illæ, & filiis noſtris; & nunc omne, quod dixit Deus ad te, fac. Reſpondit Rachel & Leah, & dixerunt ei, ſignificat reciprocum affectionum veri: an amplius nobis portio & hæreditas in domo patris noſtri, ſignificat ſtatum primum ſeparationis illarum a bono per Labanem ſignificato: annon alienæ exiſtimatæ ſumus ei, quia vendidit nos, ſignificat quod abalienaverit illas, ut non ejus eſſent amplius: & comedit etiam comedendo argentum noſtrum, ſignificat verum illarum affectionum quod conſumeret, ſi non ſepararentur: quia omnes divitiæ, quas eripuit Deus a patre noſtro, nobis illæ & filiis noſtris, ſignificat quod omnia ex propria potentia, & nihil ab aliquo datum, influendo a Divino ſuo in id quod inde acciperet: & nunc omne quod dixit Deus ad te, fac, ſignificat Providentiam Domini.

4096. Reſpondit Rachel & Leah, & dixerunt ei, quod ſignificet reciprocum affectionum veri, conſtat a ſignificatione reſpondere cum annuitur, quod ſit reciprocum, de qua n: 2919, & quod ſit receptio, n: 2941. 2957; & ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, & Leæ quod ſit affectio veri externi, de quibus n: 3758. 3782. 3793. 3819. In illis quæ præcedunt, actum eſt in ſenſu interno de bono naturalis, quod per Jacobum ſignificatur, cum ſepararetur a bono medio, quod eſt Laban, quomodo illud, nempe bonum naturalis, adjungeret ſibi affectiones veri, quæ per Rachelem & Leam ſignificantur; agitur nunc de applicatione affectionum veri reciproca ad bonum, hæc applicatio continetur in ſenſu interno verborum, quæ Rachel & Leah nunc dicunt; ſed hæc talia ſunt, ut non cadant in intellectum niſi illum qui inſtructus eſt, & qui jucundum percipit in ſcientia talium, proinde qui pro fine habet ſpirituales cognitiones; cæteri nihil talia curant, & eo uſque intendere mentem non poſſunt, qui enim pro fine habent mundana & terreſtria, non abducere poſſunt inde ſenſus, & ſi abducerent, injucundum perciperent, nam tunc diſcederent & ſe removerent ab illis quæ pro fine habent, hoc eſt, quæ amant; experiatur quiſque apud ſe qui talis, num ſcire velit, quomodo bonum ſe adjungit affectionibus veri, & quomodo affectiones veri ſe adplicant, & annon hoc ſcire, moleſtum ei, & dicturus quod talia ei non conducant, tum quod nihil de illis capiat; at ſi talia ei dicuntur, quæ ejus negotii ſunt in mundo, tametſi reconditiſſima ſunt, & qualis alter ſit quoad affectiones, tum quomodo per illas ſibi illum adjungere poſſit, ſe applicando animo & dictis, hoc non modo capit, ſed etiam interiora percipit: ſimiliter qui abſtruſa ſcientiarum indagare ex affectione ſtudet, is intricatiora quam hæc intueri amat, & quoque intuetur; at cum de ſpirituali bono & vero agitur, tædium ſentit, & quoque averſatur: hæc dicta ſunt, ut ſciatur qualis homo Eccleſiæ hodie eſt. Sed quomodo ſe habet cum bono cum adjungit ſibi vera per affectiones, & cum veris cum ſe applicant, non ita conſtare poteſt, cum tenetur idea ſeu cogitatio in bono & in vero, ſed melius cum in ſocietatibus ſpirituum & angelorum per quas influunt, nam ut n: 4067 dictum eſt, hominis velle & cogitare inde venit,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

venit, ſeu inde influit, & apparet ſicut in illo: ex illis, nempe ſocietatibus ſpirituum & angelorum, ſcire quomodo ſe res habet, eſt ex ipſis cauſis, & ex cœlo angelorum, eſt ex finibus cauſarum, ſunt etiam hiſtorica quæ ſe adjungunt, & illuſtrant, ita apparent manifeſtius: in ſenſu interno agitur de adjunctione boni ad vera, & de applicatione horum, in naturali, Jacob enim eſt bonum ibi, ut ſæpius dictum, & mulieres ejus ſunt affectiones veri; bonum, quod eſt amoris & charitatis, a Domino influit, & quidem per Angelos qui apud hominem, & non in alia apud hominem, quam in cognitiones quæ apud illum; & quia ibi figitur bonum, tenetur cogitatio in veris quæ ſunt cognitionum, & inde excitantur plura quæ affinia ſunt & convenientia, & hoc tam diu, uſque dum cogitat quod ita ſit, & uſque dum vult, quia ita eſt, ex affectione; cum hoc fit, tunc conjungit ſe bonum veris, & applicant ſe vera, in libero, omnis enim affectio facit liberum, n: 2870. 2875. 3158. 4031: ſed cum hoc fit, etiam a ſpiritibus, qui ei adjuncti ſunt, excitantur dubia, quandoque etiam negativa, ſed quantum affectio prævalet, tantum ad affirmativum ducitur, & ſimul tunc per illa in veris confirmatur: bonum cum ſic influit, non percipitur quod ſit per angelos, quia influit ita interius, & in obſcurum ejus, quod ei ex mundanis & corporeis eſt: ſed ſciendum, quod bonum non influat ab Angelis, ſed per Angelos a Domino; hoc fatentur etiam omnes angeli, quapropter etiam ſibi nunquam vindicant aliquod bonum, imo indignantur cum aliquis eis illud tribuit. Ex his nunc, ut ex ipſis cauſis, videri poteſt, qomodo ſe res habet cum adjunctione boni ad vera, & de horum applicatione, de quibus hic in ſenſu interno.

4097. An amplius nobis portio & hæreditas in domo patris noſtri, quod ſignificet ſtatum primum ſeparationis illarum a bono per Labanem ſignificato, conſtat ex ſignificatione an amplius nobis portio & hæreditas, quod ſit, num amplius aliqua conjunctio; & ex ſignificatione domus patris noſtri, quod ſit bonum per Labanem repræſentatum; ex his reſultat, quod per illa verba ſignificetur ſtatus primus ſeparationis illarum a bono per Labanem ſignificato: primus enim ſtatus eſt, quod in dubio teneatur mens, alter ſtatus eſt quod dubium per rationes diſcutiatur; tertius eſt affirmatio; ultimus eſt actus, ita bonum cum veris inſinuat ſe ab intellectuali parte in voluntariam, ac appropriatur.

4098. Annon alienæ exiſtimatæ ſumus ei, quia vendidit nos, quod ſignificet quod abalienaverit illas, ut non ejus eſſent amplius, conſtat a ſignificatione alienæ exiſtimari, quod ſit abalienari; & a ſignificatione vendere, quod ſit ita abalienare ut non amplius ejus ſint.

4099. Et comedit etiam comedendo argentum noſtrum, quod ſignificet verum illarum affectionum quod conſumeret, ſi non ſepararentur, conſtat a ſignificatione comedere, quod ſit conſumere; & a ſignificatione argenti, quod ſit verum, de qua n: 1551. 2954; argentum noſtrum, quod ſit verum illarum affectionum, patet, per Rachelem enim & Leam repræſentantur affectiones veri, ut prius paſſim oſtenſum. Quid hæc involvunt, nec ſciri poteſt, niſi ſciatur quomodo ſe habet cum bonis & veris quæ inſinuantur per bonum

medium,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

medium, ſeu niſi ſciatur quales ſunt ſocietates ſpirituum quæ inſerviunt pro bono medio, ſocietates ſpirituum, quæ inſerviunt pro bono medio, illæ in mundanis ſunt, at ſocietates angelorum quæ inſerviunt pro introducendis affectionibus veri, non in mundanis ſed in cœleſtibus ſunt; hæ binæ ſocietates agunt apud hominem qui regeneratur; quantum homo initiatur in cœleſtia per angelos, tantum removentur ſpiritus qui in mundanis ſunt, & niſi removentur, diſſipantur vera: mundana enim & cœleſtia concordant apud hominem, quando cœleſtia dominantur ſuper mundana; at diſcordant, quando mundana dominantur ſuper cœleſtia; quando concordant, tunc multiplicantur vera in naturali hominis; at quando diſcordant, tunc diminuuntur, imo conſumuntur, quia mundana obfuſcant cœleſtia, proinde ponunt illa in dubio; at cœleſtia cum dominium habent, illuſtrant mundana, & ponunt illa in claro, & dubia tollunt: dominium habent illa, quæ præ altero amantur: ex his conſtare poteſt, quid intelligitur per quod verum affectionum conſumeret, ſi non ſepararentur, quæ ſignificantur per comedit comedendo argentum noſtrum.

4100. Quia omnes divitiæ, quas eripuit Deus a patre noſtro, nobis illæ & filiis noſtris, quod ſignificet quod omnia ex propria potentia, & nihil ab aliquo datum, influendo a Divino ſuo in id quod inde acciperet, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4065. 4075. 4081, dicta & explicata ſunt.

4101. Et nunc omne quod dixit Deus ad te, fac, quod ſignificet Providentiam Domini, conſtat a ſignificatione omne quod dicit Deus facere, quod ſit obedire; at cum prædicatur de Domino, eſt providere, nam non ab alio facit, ſed a Se Ipſo, nec Deus ad Ipſum dicit ut faciat, ſed Ipſe dicit, hoc eſt, facit a Se.

4102. Verſ: 17. 18. *Et ſurrexit Jacob, & ſuſtulit filios ſuos, & fæminas ſuas, ſuper camelos. Et abduxit omnem acquiſitionem ſuam, & omnem ſubſtantiam ſuam, quam comparavit, acquiſitionem emtionis ſuæ, quam comparavit in Paddan Aram, ad veniendum ad Jiſchakum patrem ſuum terram Canaan* Surrexit Jacob, ſignificat elevationem boni per Jacobum intellecti: & ſuſtulit filios ſuos, & fæminas ſuas ſuper camelos, ſignificat elevationem veritatum & affectionum illarum, & ordinationem in communibus: & abduxit omnem acquiſitionem ſuam, & omnem ſubſtantiam ſuam, quam comparavit, ſignificat ſeparationem veri & boni a Labanis: acquiſitionem emtionis ſuæ, ſignificat quæ ab illis aliunde: quam comparavit in Paddan Aram, ſignificat cognitiones veri & boni in naturali: ad veniendum ad Jiſchakum patrem ſuum terram Canaan, ſignificat ad conjungendum Divino Bono Rationalis, ut Humanum Divinum fieret.

4103. Surrexit Jacob, quod ſignificet elevationem boni per Jacobum intellecti, conſtat a ſignificatione ſurgere, quod involvat elevationem, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum naturalis, de qua ſæpius prius, hic bonum quod propius accedit ad Divinum, quia ſeparandum a bono medio, ſeu Labane, n: 4073. Per elevationem, quæ ſignificatur per ſurgere, intelligitur propior acceſſio ad Divinum: quod ad

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ad hominem: is elevari dicitur, cum propius accedit ad cœleſtia, & hoc ex cauſa, quia cœlum creditur elevatum eſſe ſeu in alto, ex apparentia ita dicitur, cœlum enim, proinde illa quæ ſunt cœli, nempe cœleſtia & ſpiritualia, non ſunt in alto, ſed in interno, videatur n: 453. 1735. 2148; quare homo in cœlo eſt quoad interiora, cum in ſpirituali amore & fide.

4104. Et ſuſtulit filios ſuos & fæminas ſuas ſuper camelos, quod ſignificet elevationem veritatum & affectionum illarum, & ordinationem in communibus, conſtat a ſignificatione filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623; a ſignificatione fæminarum, hic Rachelis, & Leæ, tum ancillarum, quod ſint affectiones veri, cognitionum, & ſcientiarum, de qua prius; & ex ſignificatione camelorum, quod ſint ſcientifica communia in naturali, de qua n: 3048. 3071. 3143. 3145. Qui non novit, quomodo ſe habet cum repræſentationibus & correſpondentiis, non credere poteſt, quod illa verba, nempe ſuſtulit filios ſuos & fæminas ſuas ſuper camelos, ſignificent talia, apparent ei enim remotiora, quam ut id ſpirituale involvant & in ſe contineant, nam cogitat de filiis, de fæminis & de camelis; at angeli, qui omnia talia ſpiritualiter vident & percipiunt, non cogitant de filiis, ſed cum filii nominantur, de veris, & non de fæminis, ſed cum fæminæ nominantur, de affectionibus veri, cognitionum & ſcientiarum, & non de camelis, ſed tunc de communibus in naturali; correſpondent enim ita; talis eſt angelica cogitatio; & quod Mirum, talis eſt cogitatio Interni ſpiritualis hominis, cum in corpore vivit tametſi Externus id prorſus neſcit; quapropter etiam homo, qui regeneratus eſt, cum moritur, in ſimilem cogitationem venit, & cum angelis cogitare & loqui poteſt, & hoc abſque inſtructione, quod nequaquam fieri potuiſſet, niſi interior cogitatio ejus talis fuiſſet; quod talis ſit, eſt ex correſpondentia naturalium & ſpiritualium: inde conſtare poteſt, quod tametſi ſenſus literalis, Verbi ſit naturalis, uſque in ſe, & in ſingulis ſuis contineat ſpiritualia, hoc eſt, talia quæ cogitationis & inde loquelæ interioris, ſeu ſpiritualis ſunt, ſeu qualis eſt angelorum. Cum elevatione veritatum & affectionum illarum, & cum ordinatione illarum in communibus, ita ſe habet; elevantur veritates & affectiones, cum præferuntur illa quæ ſunt vitæ æternæ & Regni Domini, præ illis quæ ſunt vitæ in corpore & regni mundi; cum homo pro principali & primario agnoſcit illa, & pro inſtrumentali & ſecundario hæc, tunc elevantur apud illum veritates & affectiones illarum; tantum enim in lucem cœli, in qua eſt intelligentia & ſapientia, transfertur, & tantum illa quæ ſunt lucis mundi, ſunt ei imagines & quaſi ſpecula, in quibus illa videt: contrarium evenit, cum præfert illa quæ ſunt vitæ corporis & regni mundi præ illis quæ ſunt vitæ æternæ & Regni Domini, ut cum credit quod hæc non ſint, quia non ea videt, & quia non aliquis inde venit & nuntiavit; tum ſi credat, ſi ſint, quod non pejus illi eveniat, quam aliis, & ſe confirmat in illis, & vivit vitam mundi, & charitatem & fidem prorſus contemnit, apud talem non elevantur veritates & affectiones illarum, ſed vel ſuffocantur, vel rejiciuntur, vel pervertuntur; in luce enim naturali eſt, in quam non influit aliquid lucis cœleſtis; inde patet, quid per elevationem veritatum & affectionum illarum

intelligitur,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

intelligitur. Quod ordinationem illarum in communibus attinet, eſt illa conſequens; nam quantum homo præfert cœleſtia mundanis, tantum ad ſtatum cœli ordinantur illa quæ in naturali ejus, ſic ut appareant ibi, ut dictum, ſicut imagines & ſpecula cœleſtium, nam ſunt repræſentativa correſpondentia: ſunt fines qui ordinant, hoc eſt, Dominus per fines apud hominem; ſunt enim tria, quæ ordine ſequuntur, nempe fines, cauſæ, & effectus, fines producunt cauſas, & per cauſas effectus, quales itaque fines ſunt, tales exiſtunt cauſæ, & tales inde effectus; fines ſunt intima apud hominem, cauſæ ſunt media, & vocantur fines medii, & effectus ſunt ultima, & vocantur fines ultimi, & effectus ſunt etiam illa quæ dicuntur communia, inde patet quid ordinatio in communibus, quod nempe cum illa quæ ſunt vitæ æternæ & Regni Domini pro fine habentur, omnes fines medii ſeu cauſæ, & omnes fines ultimi ſeu effectus, ordinentur ſecundum ipſum finem, & hoc in naturali quia ibi ſunt effectus, ſeu quod idem, ibi ſunt communia. Unuſquiſque homo qui in adulta ætate aliquo judicio pollet, ſcire poteſt, ſi modo expendat, quod in binis regnis ſit, nempe in Regno ſpirituali, & in Regno naturali, tum quod Regnum ſpirituale ſit interius, & Regnum naturale exterius, & conſequenter quod præferre poſſit unum alteri, ſeu pro fine habere unum præ altero, & inde, quod apud illum dominetur id quod pro fine habet aut præfert; ſi itaque pro fine habet & præfert Regnum ſpirituale, hoc eſt, illa quæ ſunt illius Regni, tunc pro principali & primario agnoſcit amorem in Dominum & charitatem erga proximum, proinde omnia quæ confirmant illa, quæ vocantur fidei, nam hæc ſunt Regni illius, & tunc diſponuntur & ordinantur omnia in naturali ejus ſecundum illa, ut ſint ſervientia & obedientia: at cum pro fine habet & præfert Regnum naturale, hoc eſt, illa quæ ibi ſunt, tunc extinguit illa, quæ amoris in Dominum & charitatis erga proximum, & quæ fidei ſunt, uſqe adeo ut prorſus nihili faciat illa, at amorem mundi & ſui, & quæ amorum illorum ſunt, facit omne; hæc cum fiunt, ordinantur omnia in naturali ejus ſecundum fines illos, ita prorſus contra illa quæ ſunt cœli; inde in ſe facit infernum. Pro fine habere eſt amare, nam omnis finis eſt amoris, id enim pro fine habetur quod amatur.

4105. Et abduxit omnem acquiſitionem ſuam, & omnem ſubſtantiam ſuam quam comparavit, quod ſignificet ſeparationem veri & boni, quæ ſunt a Labanis, conſtat a ſignificatione abducere, quod ſit ſeparare; a ſignificatione acquiſitionis, quod ſit verum; & a ſignificatione ſubſtantiæ, quod ſit bonum; quam comparavit, ſpectat Labanem & ejus gregem, per quem illa. Quod acquiſitio ſit verum, & ſubſtantia ſit bonum, eſt quia acquiſitio in Lingua originali eſt vox quæ quoque ſignificat pecora in communi, per quæ in ſpecie vera ſignificantur, cum per greges bona; & per ſubſtantiam facultates, ex quibus illa; cum enim in Verbo bina ſimilis pæne ſignificationis dicuntur, tunc unum prædicatur de vero, alterum autem de bono, ob conjugium cœleſte, quod eſt veri & boni in ſingulis Verbi, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712.

4106. Acquiſitionem emtionis ſuæ, quod ſignificet quæ ab illis aliunde,

conſtat ex ſignificatione acquiſitionis, quod ſint vera, de qua mox ſupra; & a ſignificatione emtionis, quod ſint illa quæ aliunde comparata; nam acquiſitiones quæ emtæ ſunt, erant aliunde, ſed uſque ex illis quæ comparatæ ſunt per gregem Labanis.

4107. Quam comparavit in Paddan Aram, quod ſignificet cognitiones boni & veri in Naturali, conſtat ex ſignificatione Paddan Aram, quod ſint cognitiones boni & veri, de qua n: 3664. 3680.

4108. Ad veniendum ad Jiſchakum patrem ſuum terram Canaan, quod ſignificet ad conjungendum Divino Bono Rationalis, ut Humanum Divinum fieret, conſtat a repræſentatione Jiſchaki, quod ſit Divinum Rationale, de qua n: 1893. 2066. 2083. 2630, ac in ſpecie quod ſit Divinum Bonum Rationalis, n: 3012. 3194. 3210; & ex ſignificatione terræ Canaan, quod ſit Regnum cœleſte Domini, de qua n: 1607. 3481, & in ſenſu ſupremo, hoc eſt, cum prædicatur de Domino, quod ſit Divinum Humanum Ipſius, n: 3038. 3705; inde patet, quod per, ad veniendum ad Jiſchakum patrem ſuum terram Canaan, ſignificetur ad conjungendum Divino Bono Rationalis ut Humanum Divinum fieret. Quod conjunctionem Rationalis & Naturalis apud hominem attinet, ſciendum quod rationale ſit Interni hominis, & Naturale Externi, & quod conjunctio illorum faciat humanum, & tale humanum qualis eſt conjunctio & quod tunc conjunctio, quando unum agunt, & tunc unum agunt, quando naturale miniſtrat & inſervit Rationali: hoc apud hominem nequaquam fieri poteſt, niſi a Domino; apud Dominum autem factum eſt ab Ipſo.

4109. Verſ: 19. 20, 21. *Et Laban iverat ad tondendum gregem ſuum: & furata Rachel theraphim, qui patri ſuo. Et furatus Jacob cor Labanis Aramæi, per quod non indicavit ei, quod fugiens is. Et fugit is, & omne quod ei, & ſurrexit, & tranſivit fluvium, & poſuit facies ſuas montem Gilead.* Laban iverat ad tondendum gregem ſuum ſignificat ſtatum uſus & finis boni, quod grex Labanis: & furata Rachel theraphim, qui patri ſuo, ſignificat mutationem ſtatus per Labanem ſignificati quoad verum: & furatus Jacob cor Labanis Aramæi, ſignificat mutationem ſtatus per Labanem ſignificati quoad bonum; Laban Aramæus eſt bonum tale in quo non Divinum verum & bonum, ut prius: per quod non indicavit ei, quod fugiens is, ſignificat per ſeparationem: & ſurrexit, ſignificat elevationem: & tranſivit fluvium, ſignificat ſtatum ubi conjunctio: & poſuit facies ſuas montem Gilead, ſignificat bonum ibi.

4110. Laban iverat ad tondendum gregem ſuum; quod ſignificet ſtatum uſus & finis boni quod grex Labanis, conſtat ex ſignificatione tondere, quod ſit uſus, ita finis, nam uſus eſt finis de qua ſequitur; & ex ſignificatione gregis, quod ſit bonum, de qua n: 343. 2566; inde patet quod ſtatus uſus & finis ſignificetur per ire ad tondendum. Agitur nunc de ſeparatione boni medii, quod eſt Laban, a bono comparato inde, quod eſt Jacob; ſed quomodo ſe cum ſeparatione habet, nec ſciri poteſt quam a ſocietatibus ſpirituum qui in bono illo ſunt, & a quibus illud apud hominem influit, de qua re ab experientia hæc licet referre: ſunt ſpiritus boni, & ſunt ſpiritus mediæ ſortis, & ſunt ſpiritus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſpiritus mali, qui adjunguntur homini, cum regeneratur, ob finem ut introducatur per illos in bona & vere genuina, & hoc mediis angelis a Domino, ſed ſunt tales ſpiritus ſeu ſocietates ſpirituum, qui cum regenerando non concordant, modo quoad tempus, quare cum uſum præſtiterant, ſeparantur; ſeparatio illorum fit diverſimode, & aliter ſeparatio ſpirituum bonorum aliter ſpirituum mediæ ſortis, & aliter ſpirituum malorum; ſeparatio ſpirituum bonorum fit quando id non ſciunt, ex beneplacito Domini ſcientes quod illis bene ſit ubicunque ſunt, ſeu quocunque a Domino transferuntur; ſeparatio autem ſpirituum mediæ ſortis fit per plura media, uſque dum in libero recedunt, remittuntur enim in ſtatum boni ſui, proinde in ſtatum uſus & finis inde, ut ibi percipiant jucundum ſuum & beatum ſuum, ſed quia ex conſortio priori traxerunt volupe, reducuntur aliquoties, & remittuntur aliquoties, uſque dum ſentiunt injucundum in diutius morando, & ſic in libero recedunt; ſpiritus autem mali quidem etiam in libero removentur, ſed in libero quod illis apparet ut liberum; adjunguntur ut inducant negativa quæ diſcutienda, ut melius confirmetur homo in veris & bonis; cumque homo incipit confirmari in illis, tunc injucundum percipiunt, & jucundum in ſeparatione, ita ex libero quod eſt jucundi illorum ſeparantur: ita ſe habet cum ſeparatione ſpirituum apud hominem cum regeneratur, proinde ita cum mutationibus ſtatus ejus quoad bonum & verum. Quod tondere gregem, ſit uſum facere, patet ex eo, quod tonſio gregis in ſenſu interno non aliud ſit quam uſus, nam lana inde: quod tonſio gregis ſit uſus, etiam patet ab his apud Moſen "Omne primogenitum, quod naſcitur in armento tuo, & in grege tuo, ſanctificabis Jehovæ Deo tuo; non facies opus per primogenitum bovis tui, & *non tondebis primogenitum gregis tui*; ſed coram Jehovah Deo tuo comedes illud quotannis in loco quem elegerit Jehovah" Deut: XV: 19; ubi non tondere primogenitum gregis, eſt non uſum domeſticum inde facere: quia tonſio gregis ſignificabat uſum, ideo inter officia & munia inſignia tunc temporis fuit tondere gregem, & adeſſe tonſionibus; ut conſtare poteſt a Jehudah, quod "*tonderet gregem ſuum*" Geneſ: XXXVIII: 12. 13; & ex filiis Davidis, in Libro Secundo Samuelis "Fuit poſt biennium dierum, & erant *Tonſores* Abſchalomo in Baalchazor, quod in Ephraimo, & vocavit Abſchalom omnes filios Regis, & venit Abſchalom ad Regem, & dixit, *ecce quæſo tonſores ſervo tuo*, eat quæſo Rex, & ſervi tui cum ſervo tuo" XIII: 23. 24.

4111. Et furata Rachel theraphim qui patri ſuo, quod ſignificet mutationem ſtatus per Laban ſignificati quoad verum, conſtat ex ſignificatione furari hic, quod ſit auferre quod charum & ſanctum eſt, ita mutare ſtatum; ex ſignificatione theraphim, quod ſint vera, de qua ſequitur; & a ſignificatione patris, hic Labanis, quod ſit bonum per illum ſignificatum, de qua prius; pater etiam ſignificat bonum, n: 3703; inde patet, quod per furata Rachel theraphim qui patri ſuo, ſignificetur mutatio ſtatus per Labanem ſignificati quoad verum. Quid hæc involvunt, etiam conſtare poteſt a ſtatu ſpirituum, cum ſeparantur; ſtatus ſpirituum quoad bonum & verum ſe habent ſecundum ſocietates in quibus ſunt, influit enim omnis cogitatio per alios, ut

prius oſtenſum, & proxime per illos, cum quibus in ſocietate ſunt; quapropter cum removentur ab una ſocietate, & remittuntur in aliam, ſtatus cogitationum & affectionum illorum mutantur, proinde ſtatus quoad verum & bonum; ſi autem remittuntur in ſocietates diſcordes, tunc injucundum percipiunt, & ex injucundo coactum, quapropter inde ſeparantur, & feruntur in ſocietates concordes; inde eſt, quod mali non poſſint intereſſe & morari in ſocietatibus bonorum, & boni non in ſocietatibus malorum, tum quod omnes ſpiritus & angeli diſtincti ſint in ſocietates ſecundum affectiones, quæ ſunt amoris: ſed unaquævis affectio, quæ amoris, multiplicia & varia in ſe continet, n: 3078. 3189. 4005, at unum uſque eſt regnans, inde unuſquiſque in pluribus ſocietatibus poteſt eſſe, ſed connititur uſque ad illam, quæ eſt affectionis regnantis, in quam demum fertur. Quod ad bonum, quod per Labanem ſignificatur, & ad ejus ſtatus mutationem, attinet, quamdiu illud fuit cum bono, quod per Jacobum repræſentatione, fuit propius Divino, nam Jacob eſt illud bonum in Naturali, & quia propius Divino, etiam tunc in perfectiori ſtatu veri & boni fuit; at cum ſepararetur inde, tunc in alium ſtatum quoad verum, & quoad bonum, venit; ſtatus enim mutationes in altera vita in genere nihil aliud ſunt, quam approximationes ad Divinum, & remotiones a Divino; inde nunc patet, quid per mutationem ſtatus, cum ſepararetur bonum per Labanem ſignificatum, intelligitur. Quod furata Rachel theraphim qui patri ſuo, ſignificet mutationem ſtatus quoad vera, eſt, quia per theraphim ſignificantur dii ejus, ut patet a ſequentibus, dicit enim Laban ad Jacobum, quare furatus es *deos meos*, Verſ: 30, & Jacob reſpondit, cum quo invenis *deos tuos*, non vivet coram fratribus noſtris, Verſ: 31, & dii in ſenſu interno ſignificant vera, quapropter etiam in Verbo Deus nominatur cum agitur de vero, videatur n: 2586. 2769. 2807. 2822. Theraphim erant idola, quæ adhibebantur, cum conſulerunt ſeu interrogarent Deum, & quia reſponſa, quæ tulerunt, erant illis vera Divina, ideo vera per illos ſignificantur, ut apud Hoſcheam "Diebus multis ſedebant filii Iſraelis, nullus rex, & nullus princeps, & nullum ſacrificium, nec *Ephod* & *theraphim*," III: 4; ephod & theraphim pro veris Divinis, quæ tulerunt per reſponſa, cum enim interrogabant Deum, etiam induebant ephodum, 1 Sam: XXIII: 9. 10. 11. 12. Apud Sachariam "*Theraphim loquuntur iniquitatem*, & divinatores vident mendacium, & ſomnia vanitatem loquuntur," X: 2, ubi etiam theraphim pro reſponſis, ſed in illo ſtatu pro iniquis. Et quia talia per theraphim ſignificabantur, etiam apud quoſdam fuerunt, tametſi prohibiti, ut apud Micham in libro Judicum "Michæ erat domus Dei, & fecit *ephodum* & *theraphim*, & implevit manum unius de filiis, ut eſſet illi in ſacerdotem: & dixerunt quidam ex Danitis ad fratres ſuos, num ſcitis quod in domibus his ſit *Ephod* & *theraphim*, & ſculptile & fuſile. Cumque intraſſent domum Michæ, & ſumerent ſculptile, *Ephodum* & *theraphim*, & fuſile. Et bonum fuit cor ſacerdotis, & ſumſit *Ephodum* & *theraphim*, & ſculptile: & perſequutus Micha Danis filios, dixit, Deos meos, quos feci, ſumſiſtis, & ſacerdotem, & abiviſtis, quid mihi amplius," XVII: 5. Cap: XVIII: 14. 18.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

24. Tum apud Michal uxorem Davidis, de qua in Libro Primo Samuelis, "Michal uxor Davidis ſumſit *theraphim*, & poſuit in lecto, & obtexit veſte: venerunt lagati Schaulis, ſed ecce *theraphim* in lecto," XIX : 14. 16: quod tamen idola fuerint, quæ prohibita, patet ab illis quæ dicuntur de iis I Sam: XV : 23. II Reg: XXIII : 24. Ezech : XXI : 26.

4112. Et furatus Jacob cor Labanis Aramæi, quod ſignificet mutationem ſtatus per Labanem ſignificati quoad bonum, conſtat a ſignificatione furari, quod ſit auferre quod charum & ſanctum eſt, ita mutare ſtatum, ut mox ſupra n: 4111; ex ſignificatione cordis, quod ſit illud quod procedit ex voluntate, & cum voluntas boni eſt quod ſit bonum, de qua n: 2930. 3313. 3888. 3889; & ex repræſentatione Labanis, quod ſit bonum medium, quod nunc ſeparatur, & quia ſeparatur, Laban nunc vocatur Aramæus, ut quoque in Verſu ſeq: 24, nam Laban Aramæus eſt bonum tale, in quo non Divinum Bonum & Verum ut prius: cauſa quod id ſignificetur, eſt quia Aram ſeu Syria ſeparata fuit per fluvium, nempe Euphratem a terra Canaane, ita fuit extra terram Canaanem, per quam ſignificatur in ſenſu interno Regnum Domini, & in ſenſu ſupremo Divinum Humanum Domini, videatur ſupra n: 4108: per Aram & Syriam in ſpecie ſignificantur cognitiones veri & boni, videatur n: 1232. 1234. 3051. 3249. 3664. 3680, & hoc ex cauſa, quia ibi quoque fuit Eccleſia Antiqua, & ibi reliquiæ ejus manſerunt diu, ut conſtat a Bileamo, qui fuit inde, & Jehovam novit, & quoque de Domino prophetavit; ſed poſtquam idololatria ibi ſuccrevit, & inde evocatus eſt Abram, ac repræſentativa Eccleſia inſtituta fuit in terra Canaane, tunc Aram ſeu Syria induit repræſentationem regionis extra Eccleſiam, ſeu ſeparatæ ab Eccleſia, proinde remotæ ab illis quæ ſunt Regni Domini, retenta uſque ſignificatione cognitionum boni & veri. Quod Jacobus dicatur, quod furatus ſit cor Labanis, per quod non indicavit ei quod fugeret, eſt quia de mutatione ſtatus quoad *verum* mox ſupra dictum, hic ideo de mutatione ſtatus quoad *bonum*, in Verbo enim ubi agitur de Vero, etiam agitur de Bono, ob conjugium cœleſte, quod eſt veri & boni, in ſingulis Verbi, n: 683. 793. 801. 2516. 2712.

4113. Per quod non indicavit ei quod fugiens is, quod ſignificet per ſeparationem, conſtare poteſt abſque explicatione. Quod Jacob furatus cor Labanis Aramæi per quod non indicavit ei quod fugiens is, in ſenſu hiſtorico intelligitur, quod Jacob deprivaverit Labanem ſpe poſſidendi omnia quæ ejus erant, & in ſtatum anguſtiæ redegerit; Laban enim credidit, quia Jacob ſervivit ei, quod omnia, quæ Jacobi, fierent ejus, non modo mulieres Jacobi filiæ ſuæ, & filii illarum, ſed etiam greges ejus, ſecundum legem tunc temporis etiam notam, & quoque receptam, de qua apud Moſen "Si emeris ſervum Hebræum, ſex annis ſerviet, & in ſeptimo exibit liber gratis; ſi dominus ejus dederit ei mulierem, & pepererit ei filios & filias, mulier & nati ejus erunt domini illius, & ille exibit cum corpore ſuo," Exod: XXI : 2. 4; quod id cogitaverit, patet a Jacobi verbis in ſequentibus hujus Capitis "Niſi Deus patris mei, Deus Abrahami, & pavor Jiſchaki, fuiſſet mihi, quod nunc vacuum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cuum miſiſſes me," Verſ: 42; & a Labanis "Reſpondit Laban, & dixit ad Jacobum, filiæ filiæ meæ, & filii filii mei, & grex grex meus, & omne quod tu videns, mihi hoc," Verſ: 43; non conſiderans, quod Jacob non ſervus emtus fuiſſet, ne quidem ſervus, & quod ex nobiliori familia quam is, tum quod pro mercede acceperit tam mulieres, quam gregem, & ſic quod illa lex non pro Jacobo eſſet; quia nunc Jacob per id quod fugeret, Labanem illa ſpe deprivavit, ac inde illum in ſtatum anguſtiæ redegit, dicitur quod furatus cor Labanis Aramæi, per id quod non indicavit ei quod fugiens is; at in ſenſu interno per illa ſignificatur mutatio ſtatus per Labanem ſignificati quoad bonum per ſeparationem: de ſtatus mutatione per ſeparationem, videantur qua mox ſupra n: 4111, dicta ſunt.

4114. Et fugit is & omne quod ei, quod ſignificet ſeparationem, conſtat ab illis quæ nunc dicta ſunt, ita abſque ulteriore explicatione.

4115. Et ſurrexit, quod ſignificet elevationem, conſtat ab illis quæ de ſignificatione ſurgere ſupra n: 4103, dicta ſunt.

4116. Et tranſivit fluvium, quod ſignificet ſtatum ubi conjunctio, conſtat a ſignificatione fluvii, hic Euphratis, quod ſit conjunctio, nempe cum Divino; quod fluvius id hic ſignificet, eſt cauſa, quia erat terminus terræ Canaanis ab illa parte, & omnes termini terræ Canaanis repræſentabant & inde ſignificabant id quod ultimum & quod primum eſſet, ultimum quia ibi deſinebat, & primum quia ibi inchoabat; termini enim omnes tales ſunt, quod ſint ultimi illis qui exeunt, & iidem primi illis qui intrant; quia Jacob nunc intrabat, erat fluvius ille terminus primus, proinde conjunctio, nempe in ſenſu ſupremo cum Divino; per terram enim Canaanem ſignificatur in ſenſu interno Regnum cœleſte Domini, n: 1607. 3481; & in ſenſu ſupremo Divinum Humanum Domini, n: 3038. 3705; inde patet, quid hic per tranſivit fluvium ſignificatur. Quod omnia in terra Canaane repræſentativa fuerint ſecundum diſtantias, ſitus, & terminos, videatur n: 1585. 3686; ita quod fluvii qui terminabant, ut fluvius Ægypti, Euphrates, & Jordanes, n: 1866.

4117. Et poſuit facies ſuas montem Gilead, quod ſignificet bonum ibi, conſtat a ſignificatione montis, quod ſit cœleſte amoris, hoc eſt, bonum, de qua n: 795. 1430, cum quo conjunctio, Gilead ſignificat quale ejus: quia fluvius erat terminus, & ibi primum conjunctionis, ut dictum, ideo mons Gilead, qui erat ab hac parte Jordanis, ſignificat bonum, cum quo primum illud conjunctionis. Terra Gilead, ubi mons, erat intra limites terræ Canaanis in lato ſenſu intellectæ, erat cis Jordanem, & ceſſit Rubenitis & Gadditis, & imprimis dimidiæ tribui Menaſches in hæreditatem; & quia hæreditates eo uſque ſe extendebant, dicitur quod intra limites terræ Canaanis in lato ſenſu intellectæ fuerit; quod ceſſerit illis in hæreditatem, conſtat apud Moſen, Num: XXXII: 1. 26 ad 41. Deut: III: 8. 10 ad 16. Joſ: XIII: 24 ad 31: quapropter cum terra Canaan in uno complexu ſiſteretur, dicebatur a Gileade uſque ad Danem, & in alio ſenſu a Beerſchebah uſque ad Danem, nam Dan etiam erat terminus, n: 1710. 3922; quod a Beerſchebah uſque

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

uſque ad Danem, videatur n: 2858. 2859; quod a Gileade ad Danem, apud Moſen "Aſcendit Moſes ex planitiebus Moabi ſuper montem Nebo, caput Piſgæ, qui verſus Jericho, ubi oſtendit illi Jehovah *terram Gileadem uſque ad Danem,*" Deut: XXXIV: 1: & in Libro Judicum "*Gilead* in tranſitu Jordanis habitans, & Dan, cur timebit naves," V: 17. Gilead, quia erat terminus, in ſenſu ſpirituali ſignificat primum bonum, quod eſt ſenſualium corporis, nam horum bonum ſeu volupe eſt, cui initiatur homo omnium primo qui regeneratur; in hoc ſenſu ſumitur Gilead apud Prophetas, ut Jerem: VIII: 20. 22. Cap: XXII: 6. Cap: XLVI: 11. Cap: L: 19. Ezech: XLVII: 18. Obad: 19. Mich: VII: 14. Sachar: IX: 10. Pſalm: LX: 8; & in ſenſu oppoſito, Hoſch: VI: 8. Cap: XII: 12.

4118. Verſ: 22. 23. 24. 25. *Et indicatum Labani in die tertio, quod fugit Jacob. Et accepit fratres ſuos ſecum, & perſequutus eſt poſt eum via ſeptem dierum; & adjunxit eum in monte Gilead. Et venit Deus ad Labanem Aramæum in ſomnio noctu, & dixit ei, cave tibi, ne forte loquaris cum Jacobo a bono uſque ad malum. Et aſſequutus Laban Jacobum, & Jacob fixit tentorium ſuum in monte, & Laban fixit cum fratribus ſuis in monte Gilead.* Indicatum Labani in die tertio, ſignificat finem: quod fugit Jacob, ſignificat ſeparationem: accepit fratres ſuos ſecum, ſignificat bona loco illorum quæ amiſit: & perſequutus poſt eum, ſignificat ardorem continuatum conjunctionis: via ſeptem dierum, ſignificat ſanctum veri: & adjunxit eum in monte Gilead, ſignificat per id conjunctionis quoddam: & venit Deus ad Labanem Aramæum in ſomnio noctu, ſignificat perceptionem obſcuram boni illius ſibi relicti; & dixit ei, cave tibi, ne forte loquaris cum Jacobo a bono uſque ad malum, ſignificat quod nulla communicatio amplius; & aſſequutus Laban Jacobum, ſignificat conjunctionis aliquid: & Jacob fixit tentorium ſuum in monte, ſignificat amoris ſtatum in quo bonum per Jacobum nunc intellectum: & Jacob fixit tentorium cum fratribus ſuis in monte Gilead, ſignificat ſtatum boni in aliquo conjunctionis illius.

4119. Indicatum Labani in die tertio, quod ſignificet finem, nempe conjunctionis, conſtat a ſignificatione diei tertii, quod ſit ultimum, tum completum, ita finis, de qua n: 1825. 2788, & quoque principium n: 2788, finis enim ſtatus conjunctionis, eſt principium ſtatus ſequentis, qui eſt ſeparationis, qui ſtatus etiam per diem tertium hic ſignificatur.

4120. Quod fugit Jacob, quod ſignificet ſeparationem, conſtat a ſignificatione fugere, quod ſit ſeparari, de qua ſupra n: 4113. 4114.

4121. Et accepit fratres ſuos ſecum, quod ſignificet bona loco illorum quæ amiſit, conſtat a ſignificatione fratrum, quod ſint bona, de qua n: 2360. 3160. 3303. 3459. 3803. 3815; per fratres in ſenſu interno ſignificantur illi, qui in ſimili bono & vero ſunt, hoc eſt, in ſimili affectione boni & veri; conſociantur enim omnes in altera vita ſecundum affectiones, & qui conſociati ſunt, fraternitatem conſtituunt, non quod dicant ſe fratres, ſed quod ſint fratres per conjunctionem; ipſum bonum & verum in altera vita faciunt id quod in terris vocatur conſanguineum & affine, quapropter correſpondent: bona enim

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

enim & vera in ſe ſpectata non agnoſcunt alium Patrem quam Dominum, nam ab Ipſo Solo illa, inde in fraternitate ſunt omnes qui in bonis & veris; ſed uſque ſunt gradus ſecundum qualitatem bonorum & verorum, gradus illi in Verbo ſignificantur per fratres, ſorores, generos, nurus, nepotes, neptes, & per plura familiarum nomina: in terris autem ita nominantur reſpective ad communes parentes, utcunque quoad affectiones diſcrepant, ſed fraternitas illa & affinitas in altera vita diſſipatur, & quiſque ibi, niſi in terris in ſimili bono fuerint, in alias fraternitates venit; principio quidem ut plurimum conveniunt, ſed brevi disjunguntur, nam lucra ibi non conſociant, ſed, ut dictum, affectiones, quæ tunc patent, ſicut in clara die, quales ſunt, etiam quali affectione unus fuerat erga alium; & quia patent, & affectio unumquemvis ad ſuam ſocietatem trahit, ideo diſſociantur qui diſcordi animo fuerunt; & tum quoque utrinque obliteratur omnis fraternitas, & omnis amicitia, quæ fuerat Externi hominis, & manet illa quæ eſt Interni. Quod per accepit fratres ſuos ſecum, ſignificentur bona loco illorum quæ amiſit, inde eſt, quia cum ſeparatur ſocietas una ab altera, ſicut ſupra n: 4077. 4110. 4111, dictum, tunc venit ad aliam, proinde ad alia bona loco illorum.

4122. Et perſequutus poſt eum, quod ſignificet ardorem continuatum conjunctionis, conſtat ex ſignificatione perſequi hic, quod ſit ardor continuatus conjunctionis. Agitur hic in ſenſu interno de ſeparatione boni medii a bono genuino, poſtquam bonum medium inſerviverat uſui; proceſſus ſeparationis hic plene deſcribitur, ſed ille talis eſt, ut ne quidem appercipi poſſit ab homine quod ſit, ſed Angelis apparet manifeſte cum innumerabilibus variis, ſic enim vident & percipiunt apud hominem, qui regeneratur, omnes ſtatus illius mutationes, apud quem ut miniſtri adſunt, & ſecundum illas & per illas a Domino ducunt ad bonum, quantum homo ſe duci patitur; & quia proceſſus ille tanti uſus eſt in cœlo, ideo tam multis hic de illo agitur: inde quoque conſtare poteſt, qualis eſt ſenſus internus, quod nempe ſit Verbum Angelicum.

4123. Via ſeptem dierum, quod ſignificet ſanctum veri, conſtat a ſignificatione viæ, quod ſit verum, de qua n: 627. 2333; & a ſignificatione ſeptem, quod ſit ſanctum, de qua n: 395. 433. 716. 881, hic quod ardor conjunctionis ſeu ſe conjungendi cum ſancto veri eſſet.

4124. Et adjunxit eum in monte Gilead, quod ſignificet per id conjunctionis quoddam, conſtat ex ſignificatione adjungere, quod ſit conjunctio; & ex ſignificatione montis Gilead, quod ſit bonum quod primum conjunctionis eſt, de qua ſupra n: 4117; ita per adjunxit eum in monte Gilead, ſignificatur conjunctionis quoddam.

4125. Et venit Deus ad Labanem Aramæum in ſomnio noctu, quod ſignificet perceptionem obſcuram boni illius ſibi relicti, conſtat a repræſentatione Labanis, quod ſit bonum medium, de qua prius, qui Aramæus dicitur, quando ſeparatus eſt a bono per Jacobum repræſentato, n: 4112; & ex ſignificatione ſomnii noctu, quod ſit obſcurum, de qua n: 2514. 2528; perceptio in obſcuro illo ſignificatur per quod venit Deus in ſomnio noctu.

4126.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4126. Et dixit ei, cave tibi ne forte loquaris cum Jacobo a bono uſque ad malum, quod ſignificet quod nulla communicatio amplius, conſtat a ſignificatione loqui a bono uſque ad malum, quod ſit loqui bonum & cogitare malum, & inde tandem loqui malum, & facere malum; qui enim cogitat malum, is tandem loquitur id, & facit id; qui talis eſt, non amplius conjunctus eſt cum altero, quia cogitatio eſt & voluntas, quæ conjungunt, non autem verba; in mundo quidem verba conjungunt, ſed tunc cum alter credit, quod etiam cogitet bonum & velit bonum; at in altera vita omnis cogitatio patet, nam communicatur per quandam ſphæram, quæ eſt ſphæra ſpiritualis, quæ ab altero procedit, & manifeſtat quali animo, hoc eſt, quali voluntate & cogitatione eſt; quare ſecundum illam fit conjunctio: inde patet, quod per hæc verba, ne loquaris a bono uſque ad malum, in ſenſu interno ſignificetur, quod nulla communicatio amplius.

4127. Et aſſequutus Laban Jacobum, quod ſignificet conjunctionis aliquid, conſtare poteſt ab illis ſupra n: 4124.

4128. Et Jacob fixit tentorium ſuum in monte, quod ſignificet amoris ſtatum, in quo bonum per Jacobum nunc intellectum, conſtat a ſignificatione tentorii, quod ſit ſanctum amoris, de qua n: 414. 1102. 2145. 2152. 3312; & figere tentorium, quod ſit ſtatus illius amoris; & a ſignificatione montis, quod ſit bonum, ut ſupra n: 4117, hic bonum per Jacobum nunc intellectum, de quo videatur ſupra n: 4073.

4129. Et Laban fixit cum fratribus ſuis in monte Gilead, quod ſignificet ſtatum boni in aliquo conjunctionis illius, conſtat ex repræſentatione Labanis, quod ſit bonum nunc ſeparatum a bono per Jacobum repræſentato; a ſignificatione figere, quod ſit ſtatus illius boni, non dicitur figere tentorium, quia non erat ſtatus ſancti amoris niſi per aliquid conjunctionis illius; ex ſignificatione fratrum, quod ſint bona cum quibus bonum per Labanem ſignificatum conſociata ſunt, de qua ſupra n: 4121; & ex ſignificatione montis Gilead, quod ſit ubi primum & ultimum conjunctionis, de qua ſupra n: 4117; inde patet, quod per Laban fixit cum fratribus ſuis in monte Gilead ſignificetur ſtatus boni in aliquo conjunctionis illius. Quid porro hæc, quæ nunc explicata ſunt, involvunt, non ita ad captum exponi poteſt, niſi ab illis quæ contingunt in altera vita, quando ſocietates ſpirituum & angelorum a Domino adjunguntur homini, & ab eo ſeparantur, adjunctionis illorum & ſeparationis proceſſus talis eſt ſecundum ordinem ibi; momenta illius proceſſus plene hic deſcripta ſunt, ſed illa ſingillatim exponere, quia prorſus ignota ſunt homini, foret mera arcana loqui, ſupra ubi de conjunctione & ſeparatione ſocietatum apud hominem regenerandum actum eſt, aliqua dicta ſunt: ſed ſatis eſt, ut ſciatur, quod arcana proceſſus illius in ſenſu interno hic contineantur, & quidem tanta & talia, ut non poſſint quoad milleſimam partem plene ad captum exponi.

4130. Verſ: 26. 27. 28. 29. 30. *Et dixit Laban Jacobo, quid feciſti, & furatus es cor meum, & abduxiſti filias meas, ſicut captivas gladio. Quare occultaſti ad fugiendum, & furatus es me, & non indicaſti mihi, & miſerim te in*

 lætitia,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lætitia, & in canticis, in tympano, & in cithara. Et non permiſiſti mihi oſculari filios meos, & filias meas, nunc ſtulte egiſti faciendo. Sit Deo manus mea ad faciendum cum vobis malum, & Deus patris veſtri nocte præterita dixit ad me, dicendo, cave tibi a loquendo cum Jacobo a bono uſque ad malum. Et nunc eundo iviſti, quia deſiderando deſideraviſti ad domum patris tui, quare furatus es deos meos. Dixit Laban Jacobo, ſignificat communicationis ſtatum: quid feciſti, ſignificat indignationem: & furatus es cor meum, ſignificat quod non amplius ei bonum Divinum ut prius: & abduxiſti filias meas, ſignificat quod nec affectiones veri ut prius: ſicut captivas gladio, ſignificat quod ei ablatæ: quare occultaſti ad fugiendum, & furatus es me, & non indicaſti mihi, ſignificat ſtatum ſi ex ejus libero ſeparatio: & miſerim te in lætitia & in canticis, ſignificat ſtatum in quo tunc ex proprio credidiſſet quod fuiſſet quoad vera: in tympano & in cithara, ſignificat quoad bonum ſpirituale: & non permiſiſti oſculari filios meos, & filias meas, ſignificat disjunctionem ex ſtatu libero ſecundum fidem boni illius: nunc ſtulte egiſti faciendo, ſignificat indignationem: ſit Deo manus mea ad faciendum cum vobis malum, ſignificat indignationis ſtatum ſi ei potentia: & Deus patris veſtri nocte præterita dixit ad me, ſignificat quod non permiſſum a Divino: dicendo, cave tibi a loquendo cum Jacobo a bono uſque ad malum, ſignificat inhibitionem communicationis: & nunc eundo iviſti, ſignificat quod ex proprio ſe ſeparaverit: quia deſiderando deſideraviſti ad domum patris tui, ſignificat deſiderium conjunctionis cum Bono Divino directe influente: quare furatus es deos meos, ſignificat indignationem ob veri amiſſi ſtatum.

4131. Dixit Laban Jacobo, quod ſignificet communicationis ſtatum, nempe illius boni quod per Labanem, cum illo bono quod per Jacobum, nunc repræſentatur, conſtat a ſignificatione dicere, quod hic ſit communicatio, ut n: 3060; quia aliquid conjunctionis factum, de quo mox ſupra n: 4124. 4127. 4129, & nunc immediate ſequitur, dixit Laban Jacobo, ideo communicatio per dicere ſignificatur.

4132. Quid feciſti, quod ſignificet indignationem, conſtat ex affectione quæ in his verbis & in ſequentibus Labanis, quod ſint indignationis.

4133. Et furatus es cor meum, quod ſignificet quod non amplius ei bonum Divinum ut prius, conſtat a ſignificatione furari cor, quod ſit auferre quod charum & ſanctum eſt, de qua ſupra n: 4112, inde quod non amplius ei bonum Divinum ut prius, per ſeparationem.

4134. Et abduxiſti filias meas, quod ſignificet quod nec affectiones veri ut prius, ei eſſent, conſtat a ſignificatione filiarum, hic Rachelis & Leæ, quod ſint affectiones veri, de qua n: 3758. 3782. 3793, 38[illegible]9.

4135. Sicut captivas gladio, quod ſignificet quod ei ablatæ, nempe affectiones veri, conſtat abſque explicatione: captivæ gladio dicuntur, quia gladius prædicatur de vero, n: 2799: quomodo hæc ſe habent, prius explicatum eſt.

4136. Quare occultaſti ad fugiendum, & furatus es me, & non indicaſti mihi, quod ſignificet ſtatum ſi ex ejus libero ſeparatio, conſtat a ſignificatione

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tione occultare ad fugiendum, quod ſit ſe ſeparare illo invito, quod fugere ſit ſeparari, videatur n: 4113. 4114. 4120; a ſignificatione furari me, quod ſit auferre quod charum & ſanctum eſt, de qua n: 4112. 4133; & a ſignificatione non indicare mihi, quod hic ſit per ſeparationem, de qua n: 4113; inde ſequitur, quod per illa verba ſignificetur, quod ſeparatio illo invito facta ſit, cum tamen, fieri debuerit ex libero; ſtatus liberi ſignificatur & deſcribitur per verba quæ nunc ſequuntur, nempe, quod miſerim te in lætitia & in canticis, in tympano & in cithara; at hæc ſunt verba Labanis ſecundum ejus fidem tunc; ſed quomodo ſe habet cum ſeparatione boni medii a bono genuino apud illos qui regenerantur, quod nempe fiat in libero, videatur ſupra n: 4110. 4111: quod ita ſe habeat, non apparet homini, non enim ſcit homo quomodo bona apud illum variantur, minus quomodo ſtatus cujuſvis boni mutatur, ne quidem quomodo bonum infantiæ variatur & mutatur in bonum pueritiæ, & hoc in bonum ſuccedens quod eſt juventutis, poſtea in bonum adultæ ætatis, & demum in bonum ſenectutis; apud illos, qui non regenerantur, nont ſunt bona quæ mutantur, ſed ſunt affectiones & earum jucunda; at apud illos qui regenerantur, ſunt mutationes ſtatus bonorum, & hoc ab infantia uſque ad ultimum vitæ eorum; prævidetur enim a Domino, qualem vitam homo acturus ſit, & quomodo ſe duci a Domino paſſurus, & quia omnia & ſingula, imo ſingulariſſima, prævidentur, etiam providentur; ſed quomodo tunc ſe habet cum mutationibus ſtatus bonorum, homo nihil ſcit, & hoc imprimis ex cauſa, quia nullas cognitiones illius rei habet, nec hodie habere deſiderat, & quia Dominus non influit immediate apud hominem, & docet, ſed influit in cognitiones ejus, ita mediate, ideo is neutiquam ſcire poteſt mutationes ſtatus bonorum illorum: & quia talis eſt homo, quod nempe abſque cognitionibus hujus rei, & præterea pauci hodie ſunt qui ſe regenerari patiuntur, ideo ſi plenius hæc explicarentur, non comprehendi poſſent. Quod pauci hodie aliquid de bono ſpirituali ſciant, & quoque quod pauci aliquid de libero, per experientiam ab illis qui ex Chriſtiano Orbe in alteram vitam veniunt, notum mihi factum eſt; unum modo exemplum, illuſtrationis cauſa, adducere licet, erat quidem Antiſtes, qui præ aliis credidit ſe doctum, etiam pro docto agnitus ab aliis cum vixit, is quia malam vitam egerat, in tali ſtupida ignorantia de bono & libero, & de jucundo & beato quod inde, erat, ut non ſciret minimum differentiæ inter jucundum & liberum infernale, ac jucundum & liberum cœleſte, imo dixit, quod nullum ſit; cum talis ignorantia ſit, etiam apud illos qui docti præ aliis audiunt, inde concludi poteſt, in quantas umbras, imo in quantas & quales veſanias, caderent illa, quæ de bono & de libero hic dicerentur, de quibus in ſenſu interno agitur: cum tamen ita ſe habet, quod ne quidem una vox dicta ſit in Verbo, quæ non arcanum cœleſte involvit, tametſi coram homine apparet ſicut nullius momenti, & hoc ob defectum cognitionum, ſeu ob ignorantiam, in qua homo hodie de cœleſtibus eſt, & quoque vult eſſe.

4137. Et miſerim te in lætitia & in canticis, quod ſignificet ſtatum in quo tunc ex proprio credidiſſet quod fuiſſet quoad vera, conſtat ex ſignificatione

 miſerim

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

miſerim te quod ſit quod ſe ſeparaverit ex libero, ſed quod non ſe ſeparaviſſet, cum in illo ſtatu eſſet, conſtat ex illis quæ prius n: 4113, dicta ſunt; inde patet, quod illa verba a Labane dicta ſint in ſtatu in quo tunc ex proprio credidiſſet quod fuiſſet, ex proprio enim credere eſt ex non vero, at ex non proprio ſed ex Domino, eſt ex vero: quod ſtatus ſit quoad vera, ſignificatur per mittere in lætitia & in canticis; lætitia enim & cantica prædicantur de veris: in Verbo Lætitia & Gaudium paſſim nominantur, & quandoque utrumque ſimul, at nominatur Lætitia cum agitur de Vero & ejus affectione, & gaudium cum de bono & ejus affectione; ut apud Eſaiam "Ecce *Gaudium* & *Lætitia* occidere bovem, & mactare pecudem, edere carnem & bibere vinum" XXII: 13, ubi gaudium prædicatur de bono, & lætitia de vero. Apud Eundem "Clamor ſuper vino in plateis, deſolabitur omnis *Lætitia*, & exulabit omne *Gaudium*," XXIV: 11. Apud Eundem "Redempti Jehovæ revertentur, & venient Zionem cum *cantu*, & *gaudium* æternitatis ſuper capite eorum; *gaudium* & *lætitia* aſſequentur, & fugient triſtitia & gemitus," XXXV: 10. Cap: LI: 11. Apud Eundem "Conſolabitur Jehovah Zionem, *Gaudium* & *Lætitia* invenietur in ea, confeſſio & *vox cantus*," LI: 3. Apud Jeremiam "Ceſſare faciam ex urbibus Jehudæ, & ex plateis Hieroſolymæ, *vocem gaudii*, & *vocem lætitiæ*, vocem ſponſi & vocem ſponſæ, quia in vaſtitatem erit terra," VII: 34. Cap: XXV: 10. Apud Eundem "*Vox gaudii* & *vox lætitiæ*, & vox ſponſi & vox ſponſæ, vox dicentium, confitemini Jehovæ Zebaoth," XXXIII: 11. Apud Eundem "Collecta eſt *Lætitia* & *exultatio* ex Carmele, & ex terra Moabi," XLVIII: 33. Apud Joelem "Nonne coram oculis noſtris cibus exciſus eſt, e domo Dei noſtri *Lætitia* & *exultatio*," I: 16. Apud Sachariam "Jejunium erit domui Jehudæ in *gaudium* & in *lætitiam*, & in feſta bona," VIII: 19: qui non novit, quod in Verbi ſingulis ſit conjugium cœleſte, hoc eſt, conjugium boni & veri, crederet quod utrumque, nempe gaudium & lætitia, unum eſſent, & modo dicta ob majorem emphaſim rei, ita quod unum ſuperfluum, ſed non ita eſt, nam ne minimum vocis dictum eſt abſque ſenſu ſpirituali; gaudium in allatis locis & quoque in aliis, prædicatur de bono, & lætitia de vero, videatur etiam n: 3118. Quod cantica etiam prædicenter de veris, conſtat a pluribus in Verbo locis, ubi cantica nominantur, ut Eſai: V: 1. Cap: XXIV: 9. Cap: XXVI: 1. Cap: XXX: 29. Cap: XLII: 10. Ezech: XXVI: 13. Amos V: 23, & alibi. Sciendum, quod omnia quæ in Regno Domini ſe referant vel ad bonum vel ad verum, hoc eſt, ad illa quæ amoris ſunt, & quæ fidei charitatis, illa quæ ſe referunt ad bonum, ſeu quæ amoris ſunt, vocantur cœleſtia, quæ autem ſe referunt ad verum ſeu quæ fidei charitatis ſunt, dicuntur ſpiritualia; quia in Verbi omnibus & ſingulis agitur de Regno Domini, & in ſupremo ſenſu de Domino, & Regnum Domini eſt conjugium boni & veri, ſeu eſt conjugium cœleſte, & Ipſe Dominus eſt in quo Conjugium Divinum, & ex quo Conjugium Cœleſte, ideo in Verbi omnibus & ſingulis eſt conjugium illud, quod exſtat imprimis apud Prophetas, ubi repetitiones unius rei, mutatis ſolum vocibus, occurrunt; at illæ repetitiones nullibi ſunt inanes, ſed per

unam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

unam expreſſionem ſignificatur cœleſte, hoc eſt, id quod amoris ſeu boni eſt, & per alteram ſpirituale, hoc eſt id quod fidei charitatis ſeu veri eſt; inde patet, quomodo conjugium cœleſte, hoc eſt, Regnum Domini eſt in ſingulis Verbi, ac in ſupremo ſenſu ipſum Conjugium Divinum, ſeu Dominus.

4138. In tympano & in cithara, quod ſignificet quoad bonum ſpirituale, nempe ſtatum in quo tunc ex proprio credidiſſet quod fuiſſet quoad bonum illud, conſtat ex eo, quod tympanum & cithara prædicentur de bono, ſed de bono ſpirituali, ut ex pluribus locis in Verbo conſtare poteſt; bonum ſpirituale eſt quod vocatur bonum fidei, eſtque charitas; bonum cœleſte autem eſt, quod vocatur bonum amoris, eſtque amor in Dominum; ſunt bina Regna Domini in cœlis, unum vocatur Regnum cœleſte Ipſius, & in illo ſunt ii qui in amore in Dominum ſunt, & alterum dicitur Regnum ſpirituale, & in illo ſunt qui in charitate erga proximum ſunt; hæc Regna diſtinctiſſima ſunt, ſed uſque in cœlis unum agunt; de diſtinctis illis Regnis, ſeu de Cœleſti & Spirituali, videantur quæ prius multoties dicta ſunt. Olim in Eccleſiis adhibebantur varia genera inſtrumentorum muſicorum, ſicut tympana, nablia, tibiæ, citharæ, decachordia, & plura alia, quædam illorum pertinebant ad claſſem cœleſtium, quædam autem ad claſſem ſpiritualium, hæc cum nominantur in Verbo, involvunt talia, uſque adeo, ut inde ſciri poſſit, de quonam bono agitur, num ſcilicet de bono ſpirituali, vel num de bono cœleſti; tympana & citharæ pertinebant ad claſſem ſpiritualium, quapropter hic dicitur, quoad bonum ſpirituale; quod cithara prædicetur de ſpiritualibus, & quod per inſtrumenta chordacea ſignificentur ſpiritualia, ſed per inflatoria cœleſtia, videatur n: 418. 419. 420.

4139. Et non permiſiſti oſculari filios meos, & filias meas, quod ſignificet disjunctionem ex ſtatu libero ſecundum fidem boni illius; conſtat ex ſignificatione oſculari, quod ſit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574. 3800, inde non permittere oſculari eſt disjunctio; ex ſignificatione filiorum, quod ſint vera, & filiarum, quod ſint bona, de quibus aliquoties prius, ita disjunctio quoad vera & bona; quod ex ſtatu libero ſecundum fidem boni illius, involvitur, de quo videatur prius n: 4136. 4137.

4140. Nunc ſtulte egiſti faciendo, quod ſignificet indignationem, conſtat ex affectione, quæ in illis verbis.

4141. Sit Deo manus mea ad faciendum cum vobis malum, quod ſignificet indignationis ſtatum ſi ei potentia, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3387; quod indignationis ſtatus ſit, in quo hæc dicta, & qui inde ſignificatur, patet.

4142. Et Deus patris veſtri nocte præterita dixit ad me, quod ſignificet quod non permiſſum a Divino, conſtare poteſt abſque explicatione, inhibitum enim ei fuit in ſomnio loqui ad Jacobum a bono uſque ad malum, ut quoque ſequitur.

4143. Dicendo, cave tibi a loquendo cum Jacobo a bono uſque ad malum, quod ſignificet inhibitionem communicationis, conſtat a ſignificatione loqui a

bono

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bono uſque ad malum, quod ſit nulla communicatio amplius, de ſupra n: 4126, ita inhibitio communicationis.

4144. Et nunc eundo iviſti, quod ſignificet quod ex proprio ſe ſeparaverit, conſtat ex ſignificatione ire eundo, quod ſit ſeparari; quod ex proprio, patet.

4145. Quia deſiderando deſideraviſti ad domum patris tui, quod ſignificet deſiderium conjunctionis cum bono Divino directe influente, conſtat ex ſignificatione domus patris hic, hoc eſt, Jiſchaki & Abrahami quod ſit bonum directe influens; quod domus ſit bonum, videatur n: 2233. 2234. 3612. 3720; quod etiam pater ſit bonum, n: 3703; quod Jiſchakus ſit bonum Rationalis, n: 3012. 3194. 3210; & præterea Abraham cum Jiſchako, repræſentat Bonum Divinum directe influens, & Laban bonum collaterale, ſeu quod non directe influit, n: 3665. 3778: bonum collaterale ſeu quod non directe influit, eſt id bonum quod bonum medium dictum eſt, nam trahit hoc bonum plurima ex mundanis quæ apparent ut bona, ſed non ſunt bona; at bonum directe influens eſt quod immediate a Domino, aut mediate per cœlum a Domino, eſt quæ bonum Divinum ſeparatum a bono mundano tali ut modo dictum: unuſquiſque homo qui regeneratur, primum in bono medio eſt, ex cauſa, ut inſerviat hoc pro introducendis bonis & veris genuinis, at poſtquam hoc inſerviverat illi uſui, ſeparatur, & perducitur ad bonum quod directius influit; ita homo, qui regeneratur, per gradus perficitur: ut pro exemplo, qui regeneratur, primum credit, quod bonum quod cogitat & quod facit, ſit a ſeipſo, & quoque quod aliquid mereatur, nondum enim ſcit, & ſi ſcit non capit, quod bonum poſſit aliunde influere, nec quod poſſit quin retribuatur, quia ex ſeipſo id facit; niſi hoc primum crederet, nuſquam faceret bonum; ſed initiatur per id, tam in affectionem faciendi bonum, quam in cognitiones de bono, & quoque de merito; cumque in affectionem faciendi bonum ita perductus eſt, tunc incipit aliud cogitare & aliud credere, nempe quod bonum influat a Domino, & quod per bonum quod ex proprio facit, nihil mereatur & tandem cum eſt in affectione volendi & faciendi bonum tunc prorſus rejicit meritum, imo averſatur, & afficitur bono ex bono; cum in hoc ſtatu eſt, tunc bonum directe influit. Si quoque pro exemplo amor conjugialis, bonum quod præcedit & initiat, eſt pulchritudo, aut convenientia morum, aut applicatio externa unius verſus alterum, aut conditio utrinque par, aut conditio deſiderata, hæc bona ſunt bona media prima amoris conjugialis; poſtmodum venit conjunctio animorum, quod unus velit ſicut alter, & jucundum percipiat in faciendo quod alteri placet, hic ſtatus eſt alter & tunc priora, tametſi adſunt, uſque non ſpectantur; demum ſuccedit unitio quoad bonum cœleſte & verum ſpirituale, quod nempe unus credat ſicut alter, & unus afficiatur bono quo alter, cum hic ſtatus eſt, tunc uterque ſimul eſt in conjugio cœleſti, quod eſt boni & veri, ita in amore conjugiali, nam amor conjugialis non aliud eſt, & tunc Dominus influit in affectiones utriuſque ſicut in unam; hoc bonum eſt quod directe

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

directe influit, priora autem quæ indirecte influxerunt inſerviverant pro mediis introducendi ad hoc.

4146. Quare furatus es deos meos, ſignificet indignationem ob veri amiſſi ſtatum, conſtat ex illis quæ de theraphim, quos Rachel abſtulit, ſupra n: 4111, dicta & oſtenſa ſunt.

4147. Verſ: 31. 32. *Et reſpondit Jacob, & dixit Labani, quia timui, quia dixi, forte rapies filias tuas a mecum. Cum quo invenis deos tuos, non vivet coram fratribus noſtris; luſtra tibi quid mecum, & accipe tibi; & non ſcivit Jacob, quod Rachel furata illos.* Reſpondit Jacob & dixit Labani, quia timui, quia dixi, forte rapies filias tuas a mecum, ſignificat ſtatum ſi ex libero boni illius ſeparatio facta, quod quoad affectiones veri læderetur: cum quo invenis deos tuos non vivet coram fratribus noſtris, ſignificat quod verum non ejus eſſet, ſed quod ejus verum non ſubſiſteret in ſuo bono: luſtra tibi quid mecum, & accipe tibi, ſignificat quod illis boni omnia ſeparata: & non ſcivit Jacob quod Rachel furata illos, ſignificat quod affectionis veri interioris eſſent.

4148. Reſpondit Jacob & dixit Labani, quia timui, quia dixi, forte rapies filias tuas a mecum, quod ſignificet ſtatum ſi ex libero boni illius ſeparatio facta, quod quoad affectiones veri læderetur, conſtat ex illis quæ præcedunt, ubi de ſeparatione ex libero a parte boni per Labanum ſignificati, actum eſt, quibus hic reſpondetur, ſingula verba involvunt in ſenſu interno arcana cœleſtia, quæ exponi nequeunt ob cauſam de qua mox ſupra n: 4136: quod ſignificetur ſtatus ſi ex libero boni illius ſeparatio facta eſſet, patet; & quod tunc affectiones veri læderentur, ſignificatur per forte rapies filias tuas a mecum, per filias enim, hic Rachelem & Leam, ſignificantur affectiones veri, ut prius multoties oſtenſum: quomodo hæc ſe habent, a nunc ſequentibus melius conſtare poteſt.

4149. Cum quo invenis deos tuos, non vivet coram fratribus noſtris, quod ſignificet quod verum non ejus eſſet, & quod ejus verum non ſubſiſteret in ſuo bono, conſtat a ſignificatione deorum, hic theraphim, quod ſint vera, de qua n: 4111, at vera non boni per Labanem ſignificati, ſed affectionis, quæ per Rachelem repræſentatur; quia per deos hic illa vera ſignificantur, ideo memoratur quod Rachel illos furata, & de illis in ſequentibus plus agitur, quod non memoratum, niſi illud factum involviſſet arcana, quæ ſolum patent in ſenſu interno; & quia vera illa, de quibus hic agitur, non boni per Labanem ſignificati eſſent, ſed affectionis veri, quæ per Rachelem repræſentatur, ideo per illa verba, nempe cum quo invenis deos tuos, non vivet coram fratribus noſtris, ſignificatur quod verum non ejus eſſet, & quod ejus verum non ſubſiſteret in ſuo bono. Cum arcano hoc ita ſe habet; omne bonum ſpirituale habet ſua vera, nam ubi id bonum, ibi vera; bonum in ſe ſpectatum unum eſt, ſed varium fit per vera; vera enim comparari poſſunt fibris, quæ organum quoddam corporis componunt, ſecundum formam fibrarum fit organum proinde ejus operatio, quæ, nempe operatio, fit per vitam quæ per animam influit, & vita a bono quod a Domino; inde eſt, quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod bonum, tametſi unum, uſque apud unumquemvis varium ſit, & tam varium, ut nuſquam omnimode ſimile apud unum ut apud alterum; inde etiam eſt, quod unius verum nuſquam ſubſiſtere poſſit in alterius bono; omnia enim vera apud unumquemvis qui in bono eſt, communicant inter ſe, & faciunt quandam formam, quare transferri unius verum in alterum non poteſt, ſed cum transfertur, tunc tranſit in formam ejus qui recipit, & induit aliam faciem; ſed hoc arcanum eſt altioris indaginis, quam ut paucis exponi poſſit; inde eſt quod unius mens nuſqam alterius prorſus ſimilis ſit, ſed quot homines, tot alii quoad affectiones & cogitationes; tum quod univerſum cœlum conſiſtat ex formis angelicis, quæ in perpetua varietate ſunt, quæ in formam cœleſtem a Domino diſpoſitæ unum agunt; omne enim unum nuſquam ex iiſdem componitur, ſed ex variis in forma, quæ unum ſecundum formam faciunt: inde nunc patet, quid intelligitur per quod ejus verum non ſubſiſteret in ſuo bono.

4150. Luſtra tibi, quid mecum, & accipe tibi, quod ſignificet quod illius boni omnia ſeparata, conſtat ex ſenſu illorum verborum, qui eſt, quod nihil quod tuum eſt ſit apud me, hoc eſt, quod nihil quod boni per Labanem ſignificati ſit in bono quod Jacobus, proinde quod illius boni omnia ſeparata.

4151. Et non ſcivit Jacob quod Rachel furata illos, quod ſignificet quod affectionis veri interioris eſſent, conſtat ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; & a ſignificatione furari, quod ſit auferre quod charum & ſanctum eſt, de qua n: 4112. 4113. 4133; ſupra per quod Rachel furata theraphim ſeu deos Labanis ſignificata & mutatio ſtatus per Laban repræſentati quoad verum, videatur n: 4111, mutatio illa ſtatus hic & in nunc ſequentibus ulterius deſcribitur, quæ inde fuit, quod bonum per Labanem repræſentatum, poſtquam ſeparatum a bono quod Jacob, in alium ſtatum per ſeparationem venit; vera enim quæ apparuerunt ei ut ſua, quando bona conjuncta fuerunt, appercepta ſunt quaſi ablata; hæc cauſa eſt, quod Laban de illis conqueſtus, & quod in tentoriis ſcrutatus, & non invenerit; vera enim quæ per theraphim in bono ſenſu ſignificantur, n: 4111, non fuerunt ejus, ſed affectionis veri quæ eſt Rachel. Hæc quomodo ſe habent, nec conſtare poteſt, niſi ex illis quæ contingunt in altera vita quæ enim ibi contingunt prope hominem, illa apparent homini ſicut in illo; pæne ſimiliter ſe habet cum ſpiritibus in altera vita; ſocietates ſpirituum, quæ in bono medio ſunt, cum in ſocietate ſunt cum angelis, tunc apparet illis prorſus quaſi vera & bona, quæ angelorum ſunt, ſint ſua, imo nec aliter ſciunt; at cum ſeparantur, tunc appercipiunt, quod non ita ſit; quapropter etiam conqueruntur, credentes quod ablata ab illis cum quibus in ſocietate fuerunt; hæc ſunt quæ ſignificantur in ſenſu interno hic & in mox ſequentibus per theraphim: in genere ſe ita habet quod nuſquam alicui ſit bonum & verum, quod ſuum eſt, ſed quod omne bonum & verum influat a Domino, tam immediate, quam mediate per ſocietates angelicas; ſed quod uſque appareat ſicut bonum & verum ſit ſuum; & hoc ex cauſa, ut illa appropri-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

proprientur homini, uſque dum in illum ſtatum venit ut ſciat, dein agnoſcat, & tandem credat, quod non ejus ſint, ſed Domini; notum etiam eſt ex Verbo, & inde in Orbe Chriſtiano, quod omne bonum & omne verum ſit a Domino, & quod nihil boni ſit ab homine, imo doctrinalia Eccleſiæ, quæ ex Verbo dictant, quod homo ne quidem conari poſſit bonum a ſe, ita non velle, proinde non facere, nam facere bonum eſt ex velle bonum, & quoque quod omne fidei ſit a Domino, ſic ut homo ne minimum credere poſſit, niſi hoc influat a Domino; hæc dictant doctrinalia Eccleſiæ, & hæc docent prædicationes; ſed quod pauci, imo pauciſſimi, credant, quod ita ſe habeat, conſtare poteſt ex eo, quod autument omne vitæ eſſe in ſe, & vix aliqui, quod vita influat; omne vitæ hominis conſiſtit in facultate, quod cogitare poſſit, & quod velle poſſit, ſi enim facultas cogitandi & volendi aufertur, nihil vitæ remanet; & ipſiſſimum vitæ conſiſtit in cogitare bonum & velle bonum, tum in cogitare verum, & velle id quod cogitat verum eſſe; cum hæc ſecundum doctrinalia quæ ex Verbo, non hominis ſunt, ſed Domini, & quod influant a Domino per cœlum, inde potuiſſent illi qui aliquo judicio pollent, & qui reflectere poſſunt, concludere, quod omne vitæ influat: ſimiliter ſe habet cum malo & falſo, ſecundum doctrinalia quæ ex Verbo, eſt quod diabolus continue conetur ſeducere hominem, & quod continue inſufflet malum, inde etiam dicitur, cum aliquis grande facinus commiſit, quod ſe paſſus ſit ſeduci a diabolo; hoc quoque verum eſt, ſed uſque pauci ſi ulli credunt; ſicut enim omne bonum & verum eſt a Domino, ita eſt omne malum & falſum ab inferno, hoc eſt, a diabolo, nam infernum eſt diabolus; inde etiam conſtare poteſt, quod ſicut omne bonum & verum, ita quoque omne malum & falſum influat, proinde etiam cogitare malum & velle malum; cum hæc quoque influunt, concludi poteſt ab illis qui aliquo judicio pollent, & reflectere poſſunt, quod omne vitæ influat, tametſi apparet ſicut in homine ſit: quod ita ſit, multoties oſtenſum eſt ſpiritibus, qui recens e mundo in alteram vitam venerunt; ſed quidam eorum dixerunt, ſi etiam omne malum & falſum influat, quod nihil mali & falſi illis attribui poſſit, & quod in culpa non ſint, quia aliunde; ſed reſponſum tulerunt, quod appropriaverint illud ſibi per id, quod crediderint ſe ex ſe cogitare & ex ſe velle, at ſi credidiſſent, ſicut res ſe habet, quod tunc non illa ſibi appropriaviſſent; nam tunc etiam credidiſſent quod omne bonum & verum a Domino, & ſi hoc crediſſent, quod ſe duci paſſi fuiſſent a Domino, & ſic in alio ſtatu fuiſſent; & tunc malum quod intraviſſet in cogitationem & voluntatem, non affeciſſet illos, quippe non exiviſſet malum, ſed exiviſſet bonum, nam quæ intrant non afficiunt, ſed quæ exeunt, ſecundum Domini verba apud Marcum Cap. VII: 15. At ſcire hoc multi poſſunt, ſed pauci credere; qui mali ſunt, etiam hoc ſcire poſſunt, ſed uſque non credunt, nam in proprio volunt eſſe, & hoc amant uſqe adeo, ut cum illis oſtenditur quod influat omne, in anxietatem veniant, & ſummopere flagitent, ut in proprio ſuo liceat eis vivere, & ſi id illis auferretur, quod non amplius vivere poſſent; ita credunt etiam illi qui ſciunt. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur, quomodo ſe res habet cum

F ſocietatibus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſocietatibus Spirituum, quæ in bono medio ſunt, cum conjunctæ ſunt aliis, & cum ab illis ſeparatæ ſunt, quod nempe cum conjunctæ ſunt, non aliter ſciant, quam quod bona & vera ſua ſint, cum tamen non ſua ſunt.

4152. Verſ: 33. 34. 35. *Et venit Laban in tentorium Jacobi, & in tentorium Leæ, & in tentorium ambarum ancillarum, & non invenit; & exivit e tentorio Leæ & venit in tentorium Rachelis. Et Rachel accepit theraphim, & poſuit illos in ſtramento Cameli, & ſedit ſuper illis; & contrectabat Laban omne tentorium, & non invenit. Et dixit ad patrem ſuum, ne ſuccenſeatur in oculis Domini mei, quia non poſſum ſurgere a coram te, quia via fæminarum mihi; & ſcrutatus eſt, & non invenit theraphim.* Venit Laban in tentorium Jacobi, & in tentorium Leæ, & in tentorium ambarum ancillarum, & non invenit, ſignificat quod in ſanctis illorum non talia vera eſſent: & exivit e tentorio Leæ, & venit in tentorium Rachelis, ſignificat ſanctum illius veri: & Rachel accepit theraphim, ſignificat vera naturalia interiora quæ a Divino: & poſuit illos in ſtramento cameli, ſignificat quod in ſcientificis: & ſedit ſuper illis, ſignificat quod interiora: & contrectabat Laban omne tentorium & non invenit, ſignificat quod ibi non eſſet quod ejus proprium: & dixit ad patrem ſuum, ſignificat ad bonum: ne ſuccenſeatur in oculis Domini mei, quia non poſſum ſurgere a coram te, ſignificat quod revelari non poſſint: quia via fæminarum mihi, ſignificat quod adhuc inter immunda: & ſcrutatus eſt, & non invenit theraphim, ſignificat quod ejus non eſſent.

4153. Venit Laban in tentorium Jacobi, & in tentorium Leæ, & in tentorium ambarum ancillarum, & non invenit, quod ſignificet quod in ſanctis illorum non talia vera eſſent, conſtat a ſignificatione tentorii, quod ſit ſanctum, de qua n: 414. 1102. 2145. 2152. 3210. 3312. 4128, hic ſancta, quia tentoria, nempe Jacobi, Leæ, & ancillarum; quod non illa vera ibi, ſignificatur per theraphim, qui ibi non inventi; quod theraphim in bono ſenſu ſint vera, videatur ſupra n: 4111; per Jacobum repræſentatur bonum naturalis, per Leam affectio veri externi, & per ancillas affectiones externæ, de quibus prius; & quia vera, de quibus hic agitur, non erant externa ſed interna, ideo non in eorum tentoriis, hoc eſt, ſanctis, inventa ſunt; ſed erant in tentorio Rachelis, hoc eſt, in ſancto affectionis veri interioris, per Rachelem enim affectio veri interioris repræſentatur.

4154. Et exivit e tentorio Leæ, & venit in tentorium Rachelis, quod ſignificet ſanctum illius veri, conſtat ex illis quæ mox ſupra dicta ſunt. Cum veris ſe habet, ſicut cum bonis, quod exteriora & interiora ſint; eſt enim Internus homo & Externus; Interni hominis bona & vera ſunt quæ vocantur bona & vera interna, & Externi hominis bona & vera dicuntur bona & vera externa; Interni hominis bona & vera ſunt triplicis gradus, qualia ſunt in tribus cœlis; Externi hominis bona & vera etiam ſunt triplicis gradus, & correſpondent internis; ſunt enim bona & vera media inter Internum & Externum hominem, ſeu mediantia, nam abſque mediis ſeu mediantibus non datur communicatio; ſunt bona & vera propria naturalis hominis, quæ bona & vera

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vera externa appellantur; & ſunt quoque bona & vera ſenſualia, quæ ſunt corporis, ita extima; hæc bona & vera triplicis gradus pertinent ad Externum hominem, & correſpondent totidem bonis & veris Interni hominis, ut dictum, de quibus, ex Divina Domini Providentia, alibi: bona & vera cujuſvis gradus inter ſe diſtinctiſſima ſunt, & minime confunduntur; quæ interiora ſunt, ſunt componentia, & quæ exteriora, ſunt compoſita; hæc tametſi inter ſe diſtinctiſſima ſunt, uſque non apparent homini ut diſtincta; qui ſenſualis homo eſt, non videt aliter, quam quod omnia interiora, imo ipſa interna, ſint modo ſenſualia, ex ſenſualibus enim videt, ita ab extimis; ab extimis interiora nuſquam poſſunt, ſed extima ab interioribus; qui naturalis homo eſt, hoc eſt, qui ex ſcientificis cogitat, is non aliter ſcit, quam quod naturalia, ex quibus cogitat, ſint intima, cum tamen ſunt externa; interior homo, qui ex analyticis detectis ex ſcientificis naturalibus judicat & concludit, ſimiliter credit quod illa intima hominis ſint, quia ut intima ei apparent, ſed uſque ſunt infra rationalia, ita reſpective ad genuina rationalia ſunt exteriora ſeu inferiora; ita ſe habet cum captu hominis; ſunt hæc, de quibus nunc dictum, Naturalis ſeu Externi hominis in triplici gradu; ſed illa quæ ſunt Interni hominis, etiam in triplici gradu, ut dictum, ſunt, qualia in tribus cœlis. Ex his quæ nunc dicta ſunt, conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum veris, quæ ſignificantur per theraphim, quod non inventi ſint in tentoriis Jacobi, Leæ & ancillarum, ſed in tentorio Rachelis, hoc eſt, in ſancto affectionis veri interioris. Omne verum, quod a Divino, eſt in ſancto, nam non aliter poteſt eſſe, quia verum quod a Divino, eſt ſanctum; ſanctum dicitur ab affectione, hoc eſt, ab amore, qui a Domino influit, & facit ut homo afficiatur vero.

4155. Et Rachel accepit theraphim, quod ſignificet vera naturalia interiora quæ a Divino, conſtat ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua prius; & a ſignificatione theraphim, quod ſit vera quæ a Divino, n: 4111, ita vera interiora, quæ qualia & ubi, mox ſupra n: 4154, dictum eſt.

4156. Et poſuit illos in ſtramento cameli, quod ſignificet quod in ſcientificis, conſtat ex ſignificatione ſtramenti cameli, quod ſint ſcientifica; n: 3114; ſtramentum vocantur, tam quia cibus camelis, quam quia craſſa & inordinata ſunt reſpective; ideo etiam ſcientifica ſignificantur per implexa arborum & ſylvæ, n: 2831; quod cameli ſint ſcientifica communia, quæ naturalis hominis, videatur n: 3048. 3071. 3143. 3145. Quod ſcientifica ſint craſſa & inordinata reſpective & ideo ſignificentur per ſtramentum, & quoque per implexa, ut dictum non apparet coram illis qui in ſolis ſcientificis ſunt, & inde audiunt eruditi; credunt hi, quod quantum homo ſcit, ſeu quantum ſcientiæ poſſidet, tantum ſapiat; ſed quod aliter ſe res habeat, conſtare mihi potuit ab illis in altera vita, qui dum vixerunt in mundo, in ſolis ſcientificis fuerunt, & inde captarunt nomen & famam Eruditi, quod quandoque multo ſtupidiores ſint illis, qui nullas ſcientias calluerunt; cauſa quoque detecta eſt, quod nempe ſcientifica ſint quidem media ſapiendi, ſed quod etiam ſint inſaniendi; qui in vita boni ſunt, illis ſunt ſcientifica media

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſapiendi, ſed qui in vita mali ſunt, illis ſunt illa media inſaniendi, nam per ſcientifica confirmant non ſolum vitam mali, ſed etiam principia falſi, & hoc arroganter & cum perſuaſione, quia ſe credunt ſapere præ aliis, inde fit, quod rationale ſuum deſtruant; rationali enim non gaudet is, qui ex ſcientificis ratiocinari poteſt, & quandoque ad apparentiam ſublimius quam alii, eſt modo fatuum lumen quod ſolertiam illam producit; ſed is rationali pollet qui perſpicere poteſt, quod bonum ſit bonum, & verum verum, proinde quod malum ſit malum, & falſum falſum; at qui bonum ſpectat ut malum, & malum ut bonum, tum qui verum ut falſum & falſum ut verum, is neutiquam dici poteſt rationalis, ſed potius irrationalis, utcunque poteſt ratiocinari; apud illum qui perſpicue videt quod bonum ſit bonum, & quod verum ſit verum, & viciſſim quod malum ſit malum & falſum ſit falſum influit lux e cœlo, & intellectuale ejus illuſtrat, & facit ut rationes, quas intellectu videt ſint totidem radii lucis illius; eadem lux quoque illuminat ſcientifica, ut confirment, ac præterea diſponit illa in ordinem ac in formam cœleſtem; qui autem contra bonum & verum ſunt, ut ſunt omnes qui in vita mali, lucem illam cœleſtem non admittunt, ſed ſolum delectantur lumine ſuo fatuo; quod talis natura eſt, ut videat, ſicut qui in tenebris maculares ſtrias videt in pariete, & inde per phantaſias facit omnis generis imagines, quæ tamen non imagines ſunt, nam ſuperveniente luce diei apparet quod ſolum maculares ſtriæ ſint: Inde conſtare poteſt, quod ſcientifica ſint media ſapiendi, & quoque ſint media inſaniendi; hoc eſt, quod ſint media rationale perficiendi, & ſint media rationale deſtruendi; qui itaque rationale deſtruxerunt per ſcientifica, illi in altera vita multo ſtupidiores ſunt illis qui nullas ſcientias calluerunt. Quod ſcientifica ſint craſſa reſpective, patet ex eo, quod ſint naturalis ſeu externi hominis, & quod rationale, quod per illa excolitur, ſit ſpiritualis ſeu interni hominis; quantum illa inter ſe differunt & diſtant quoad puritatem, ſciri poteſt ex illis quæ de binis memoriis n: 2469 ad 2494, dicta & oſtenſa ſunt.

4157. Et ſedit ſuper illis, quod ſignificet quod interiora, ita ſub illa in ſtramento cameli; per ſtramentum cameli, ſignificantur, ut mox ſupra dictum, ſcientifica; illa vera, quæ per theraphim ſignificantur, non fuerunt ſcientifica, ſed in illis; ſe enim habet cum veris triplicis gradus, de quibus mox ſupra n: 4154, quod interiora ſint in exterioribus, ſe enim ordine ita reponunt.

4158. Et contrectabat Laban omne tentorium, & non invenit, quod ſignificet quod ibi non eſſet quod ejus proprium, conſtat ex ſerie rerum in ſenſu interno, ita abſque ulteriore explicatione.

4159. Et dixit ad patrem ſuum, quod ſignificet ad bonum, conſtat a ſignificatione patris, quod ſit bonum, de qua n: 3703; & a repræſentatione Labanis, qui hic pater, quod ſit bonum medium, de qua prius.

4160. Ne ſuccenſeatur in oculis Domini mei, quia non poſſum ſurgere a coram te, quod ſignificet quod revelari non poſſint, conſtare etiam poteſt a ſerie rerum in ſenſu interno, proinde abſque ulteriore explicatione; ſurgere enim

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

enim foret detegere, proinde revelare vera, quæ per theraphim ſignificantur; ita non poſſe ſurgere, ſignificat quod revelari non poſſent.

4161. Quia via fæminarum mihi, quod ſignificet quod adhuc inter immunda, conſtat a ſignificatione viæ fæminarum, quod ſit immunditìes, & quoque quod inde immunda illa ſuper quæ ſedit, Levit: xv: 19 ad 31; ita quod inter immunda; vera interiora dicuntur inter immunda eſſe, cum inter ſcientifica, quæ nondum correſpondent, ſeu quæ diſcordant; talia removentur, cum homo mundatur, hoc eſt, cum regeneratur.

4162. Et ſcrutatus eſt, & non invenit theraphim, quod ſignificet quod ejus non eſſent, nempe quod vera illa non Labanis, conſtat a ſignificatione ſcrutari & non invenire; hæc in ſenſu externo hiſtorico involvunt, quod quidem Labanis eſſent, ſed abſcondita, at in ſenſu interno, quod non ejus eſſent; quod theraphim ſint vera a Divino, videatur n: 4111. Quomodo hæc ſe habent, nempe quod vera illa non boni per Labanem ſignificati eſſent, ſed affectionis veri interioris, conſtare poteſt ab illis, quæ ſupra n: 4151, dicta ſunt. Ex his nunc patet, quodnam arcanum in his, quæ de theraphim memorantur, reconditum latet. Quod per theraphim ſignificentur vera ex Divino, eſt cauſa, quia illi qui ab Antiqua Eccleſia fuerunt, variis nominibus inſigniverunt Divinum ſeu Dominum, & hoc ſecundum diverſa quæ in effectibus apparuerunt, ſicut nomine Dei Schaddai a tentationibus, in quibus Dominus pugnat pro homine, & poſt quas dein benefacit, videatur n: 1992. 3667; Providentiam Ipſius, ne homo ex ſe intret in myſteria fidei, vocarunt Cherubos, n: 308; Vera Divina, quæ tulerunt per reſponſa, dixerunt theraphim; reliqua attributa Divina etiam ſingularibus nominibus vocarunt; ſed qui ſapientes inter illos fuerunt, per omnia illa nomina non intellexerunt, quam unicum Dominum; ſimplices autem totidem imagines repræſentativas Divini illius ſibi fecerunt; & cum cultus Divinus incepit verti in idololatriam, totidem deos ſibi finxerunt; inde tot idololatriæ, etiam inter gentiles, qui numerum auxerunt: at quia antiquis temporibus Divina per nomina illa intellecta ſunt, aliqua retenta ſunt, ſicut Schaddai, & quoque Cherubi, tum theraphim, & in Verbo ſignificantur per illa talia quæ dicta ſunt; quod per theraphim vera Divina, quæ ex reſponſis, patet apud Hoſcheam Cap: III: 4.

4163. Verſ: 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. *Et ſuccenſuit Jacobo, & jurgatus eſt in Labanem, & reſpondit Jacob, & dixit Labani, quæ prævaricatio mea, quod peccatum meum, quod inſequutus es poſt me. Quia contrectaſti omnia vaſa mea, quid inveniſti ab omnibus vaſis domus tuæ, pone huc coram fratribus meis & fratribus tuis, & dijudicent inter ambos nos. His viginti annis ego tecum; oves tuæ, & capræ tuæ, non abortiverunt; & arietes gregis tui non comedi. Diſcerptum non adduxi ad te, ego indemnificavi id, e manu mea requiſiviſti id, furatum die & furatum nocte. Fui, in die comedit me æſtus, & frigus in nocte, & expulſus ſomnus meus ab oculis meis. His mihi viginti annis in domo tua ſervivi tibi, quatuordecim annis in duabus filiabus tuis, & ſex annis in grege tuo, & mutaviſti mercedem meam decem modis. Niſi Deus patris mei, Deus Abrahami, & pavor Jiſchaki, fuiſſet mihi, quod nunc vacuum miſiſſes me; miſeriam meam, &* *fatiga-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

fatigationem volarum mearum vidit Deus, & dijudicavit nocte præterita. Succenſuit Jacobo, & jurgatus eſt in Labanem, ſignificat Zelum naturalis: & reſpondit Jacob & dixit Labani, quæ prævaricatio mea, quod peccatum meum, quod inſequutus es poſt me, ſignificat quod non ex malo ſeparaverit ſe; quia contrectaſti omnia vaſa mea, quid inveniſti ab omnibus vaſis domus tuæ, ſignificat quod nulla vera boni ejus propria fuiſſent, ſed omnia data: pone huc coram fratribus meis, & fratribus tuis, & dijudicent inter ambos nos, ſignificat quod ex juſto & æquo ſit judicium: his viginti annis ego tecum, ſignificat proprium: oves tuæ & capræ tuæ non abortiverunt, ſignificat ſtatum ejus quoad bonum & bonum veri: & arietes gregis tui non comedi, ſignificat verum boni quod ex illius nihil ſumferit: diſcerptum non adduxi ad te, ſignificat quod malum non ſua culpa apud illud bonum: ego indemnificavi id, ſignificat quod bonum inde: e manu mea requiſiviſti id, ſignificat quod ab Ipſo: furatum die & furatum nocte, ſignificat malum meriti ſimiliter; fui, in die comedit me æſtus, & frigus in nocte, & expulſus ſomnus meus ab oculis meis, ſignificat tentationes: his mihi viginti annis in domo tua ſervivi tibi, ſignificat proprium: quatuordecim annis in duabus filiabus tuis, ſignificat primam periodum ut ſibi acquireret inde affectiones veri: & ſex annis in grege tuo, ſignificat ut dein bonum: & mutaviſti mercedem meam decem modis, ſignificat ſtatum ejus ad ſe, cum ſibi applicaret bona illa: niſi Deus patris mei, Deus Abrahami, & Pavor Jiſchaki, fuiſſet mihi, ſignificat niſi Divinum & Divinum Humanum: quod nunc vacuum miſiſſes me, ſignificat quod ſibi omnia vindicaviſſet: miſeriam meam, & fatigationem volarum mearum vidit Deus, & dijudicavit nocte præterita, ſignificat quod omnia ab Ipſo propria potentia.

4164. Succenſuit Jacobo, & jurgatus eſt in Labanem, quod ſignificet Zelum naturalis, conſtat a ſignificatione ſuccenſere ſeu iraſci, & inde jurgari, quod ſit Zelus; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum naturalis, de qua prius: quod ſuccenſere ſui iraſci, & inde jurgari, ſit Zelus, inde eſt, quia in cœlo ſeu apud angelos non datur ira, ſed loco iræ Zelus; ira enim differt a Zelo, quod in ira ſit malum, ſed in Zelo bonum; ſeu quod qui in ira eſt, intendat alteri, cui iraſcitur, malum, ſed qui in Zelo eſt, intendat alteri, erga quem Zelum habet, bonum; quapropter etiam qui in Zelo eſt, momento poteſt bonus eſſe, & in ipſo actu bonus eſſe erga alios, non autem qui in ira; tametſi zelus in externa forma ſimilis apparet iræ, eſt uſque in forma interna prorſus diſſimilis.

4165. Et reſpondit Jacob & dixit Labani, quæ prævaricatio mea, quod peccatum meum, quod inſequutus es poſt me, quod ſignificet quod non ex malo ſeparaverit ſe, conſtat ex ſignificatione prævaricationis & peccati, quod ſit malum; inſequi, quod ſit propter quod ſeparaverit ſe, patet, ita quod non ex malo ſeparaverit ſe.

4166. Quia contrectaſti omnia vaſa mea, quid inveniſti ab omnibus vaſis domus tuæ, quod ſignificet quod nulla vera ejus propria fuiſſent, ſed omnia data, conſtat a ſignificatione vaſorum domus, quod ſint vera propria; quod vaſa

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vaſa ſint vera, videatur n: 3068. 3079. 3316. 3318; inde quod vaſa domus ſint vera propria, patet; contrectare illa & non invenire eſt quod nulla ejus fuiſſent, conſequenter quod omnia data: hæc quomodo ſe habent, videatur n: 4151.

4167. Pone huc coram fratribus meis & fratribus tuis, & dijudicent inter ambos nos, quod ſignificet quod ex juſto & æquo ſit judicium conſtat ex ſignificatione fratrum, quod ſint bona, de qua n: 2360. 3803. 3815. 4121; quod fratres mei & fratres tui, ſint juſtum & equum, ſequitur; quod dijudicent inter ambos nos, ſit judicium, patet. Quod fratres mei & fratres tui ſint juſtum & æquum, inde eſt, quia agitur hic de Naturali; in naturali enim id proprie vocatur juſtum & æquum, quod in ſpirituali dicitur bonum & verum: ſunt apud hominem bina plana, ſuper quibus fundantur cœleſtia & ſpiritualia, quæ a Domino; unum planum eſt interius, alterum eſt exterius; ipſa plana non aliud ſunt quam Conſcientia, abſque planis, hoc eſt, abſque Conſcientia, nuſquam aliquid Cœleſte & ſpirituale, quæ a Domino, figi poteſt, ſed transfluit ſicut aqua per cribrum, quapropter illi qui abſque tali plano ſunt, ſeu abſque Conſcientia, non ſciunt quid conſcientia, imo nec credunt quod ſit aliquod ſpirituale ac cœleſte: planum interius ſeu conſcientia interior, eſt ubi bonum & verum in genuino ſenſu, nam bonum & verum influens a Domino agit illam: planum autem exterius eſt conſcientia exterior, & eſt ubi juſtum & æquum in proprio ſenſu, nam juſtum & æquum morale & civile, quod etiam influit, agit illam: eſt etiam planum extimum, quod quoque apparet ſicut conſcientia, ſed non eſt conſcientia, nempe agere juſtum & æquum propter ſe & mundum, hoc eſt, propter ſui honorem ſeu famam, & propter mundi opes & poſſeſſiones, tum propter timorem legis; hæc tria plana ſunt, quæ regunt hominem, hoc eſt, per quæ Dominus regit hominem; per planum interius, ſeu per conſcientiam boni & veri ſpiritualis, regit Dominus illos qui regenerati ſunt; per planum exterius, ſeu per conſcentiam juſti & æqui, hoc eſt, per conſcientiam boni & veri moralis & civilis, regit Dominus illos, qui nondum regenerati ſunt, ſed qui regenerari poſſunt, & quoque regenerantur, ſi non vita corporis, uſque in altera vita: ſed per planum extimum quod apparet inſtar conſcientiæ & tamen non eſt conſcientia, regit Dominus omnes reliquos, etiam malos hi abſque hoc regimine ruerent in omnia nefaria & veſana, & quoque cum abſque vinculis illius plani ſunt, etiam ruunt; quique non regi ſe patiuntur per illa, aut veſani ſunt, aut puniuntur ſecundum leges. Hæc tria plana unum agunt apud regeneratos, nam influit unum in alterum, ac interius diſponit exterius: primum planum, ſeu conſcientia boni & veri ſpiritualis, eſt in rationali hominis; alterum vero planum, ſeu conſcientia boni & veri moralis & civilis, hoc eſt, juſti & æqui, eſt in naturali hominis. Ex his nunc patet, quid juſtum & æquum, quæ ſignificantur per fratres, nempe juſtum per fratres meos, & æquum per fratres tuos; juſtum enim & æquum dicitur, quia agitur de naturali homine, nam de eo proprie illa prædicantur.

4168.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4168. His viginti annis ego tecum, quod ſignificet proprium, conſtat ex ſignificatione viginti, quod ſit bonum reliquiarum, n: 2280; hæ autem, nempe reliquiæ, cum prædicantur de Domino, non aliud ſunt quam Ipſius proprium, n: 1906; viginti anni ſignificant proprii ſtatus, quod anni ſint ſtatus, videatur n: 487. 488. 493. 893: quæ continentur in Jacobi verbis ad Labanem, in ſenſu ſupremo agunt de proprio in naturali, quod Dominus ſibi propria potentia acquiſivit, & quidem de proprii illius variis ſtatibus.

4169. Oves tuæ & capræ tuæ non abortiverunt, quod ſignificet ſtatum ejus quoad bonum & bonum veri, conſtat a ſignificatione ovis, quod ſit bonum, de qua ſequitur; & a ſignificatione capræ, quod ſit bonum veri, de qua n: 3995. 4006: per bonum ſimpliciter dictum, intelligitur bonum voluntatis, per bonum veri autem bonum intellectus; bonum voluntatis eſt ex bono facere bonum, bonum autem intellectus eſt ex vero facere bonum: hæc apparent illis, qui bonum faciunt ex vero, quod unum ſint, ſed uſque inter ſe multum differunt; bonum, enim facere ex bono, eſt ex perceptione boni, perceptio boni non datur apud alios quam apud cœleſtes; at bonum facere ex vero, eſt ex ſcientia & inde intellectu, ſed abſque perceptione quod ita ſit, ſolum quod ſic inſtructus ſit ab aliis, aut a ſe per facultatem ſuam intellectualem concluſerit, quod ita ſit, hoc poteſt fallax verum eſſe, ſed uſque ſi finem boni habet, tunc quod ex vero illo facit, ut bonum ſit. Quod oves ſignificent bona, conſtare poteſt a pluribus locis in verbo, quorum hæc ſolum licet afferre; apud Eſaiam, " Afflictus eſt, & non aperuit os ſuum, ſicut pecus ad mactationem ducitur, & ſicut *Ovis* coram tonſoribus, & non aperuit os ſuum" LIII: 7, de Domino, ubi comparatur ovi non ex vero ſed ex bono. Apud Matthæum " Jeſus dixit ad duodecim quos emiſit; in viam gentium non abitote, & in urbem Samaritanorum ne ingredimini, abite potius ad *oves perditas domus Iſraelis*" x: 5. 6; gentes ad quas non abirent, pro illis qui in malis, quod gentes ſint mala, videatur n: 1259. 1260. 1849; urbes Samaritanorum pro illis qui in falſis; oves pro illis qui in bonis. Apud Johannem " Jeſus poſt reſurrectionem dixit ad Petrum; paſce agnos meos; ſecundum dixit, paſce *oves meas*; tertio dixit, *paſce oves meas*" XXI: 15. 16. 17; agni pro illis qui in innocentia; oves primo loco pro illis qui in bono ex bono; oves tertio loco, pro illis qui in bono ex vero. Apud Matthæum " Cum veniet Filius hominis in gloria ſua, ſtatuet *oves a dextris*, hircos a ſiniſtris; & dicit illis qui a dextris, venite benedicti Patris mei, ut hæreditatem poſſidete paratum vobis regnum a fundatione mundi; nam eſurivi, & dediſtis Mihi quod ederem; ſitivi & potaſtis Me; peregrinus fui & collegiſtis Me; Nudus fui & induiſtis Me; ægrotus fui & viſitaſtis Me; in cuſtodia fui & veniſtis ad Me: in quantum feciſtis uni ex his fratribus meis minimis, Mihi feciſtis" xxv: 31 ad 40; ibi quod ovis pro bonis, hoc eſt, pro illis qui in bono ſunt, manifeſte patet; omnia genera bonorum charitatis ibi continentur in ſenſu interno, de quibus ex Divina Domini Miſericordia, alibi; per hircos ſignificantur in ſpecie illi qui in fide & in nulla charitate ſunt; ſimiliter apud Ezechielem " Vos, mi grex, dixit Dominus Jehovih,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hovih, ecce Ego judicans inter pecudem & pecudem, inter *Arietes ovium*, & inter *hircos*," xxxiv : 17; quod hirci ſint in ſpecie illi qui in fide nullius charitatis ſunt, conſtare poteſt ex ſignificatione hircorum, quod ſint, in bono ſenſu, illi qui in vero fidei, & inde in aliqua charitate, ſed in oppoſito, illi qui in fide nullius charitatis, ratiocinantur de ſalute, ex principiis, quod fides ſalvet; quod etiam apparet ex illis quæ Dominus de hircis dicit apud Matthæum in loco citato; qui autem in nullo vero fidei, & ſimul in nullo bono charitatis ſunt, illi abſque tali judicio, nempe abſque convictione quod in falſo ſint, feruntur in infernum.

4170. Et arietes gregis tui non comedi, quod ſignificet verum boni quod ex illius nihil ſumſerit, conſtat ex ſignificatione arietum, quod ſint vera boni; oves enim ſignificant bona, inde arietes quia ſunt ovium, vera boni; & ex ſignificatione comedere, quod ſit appropriare ſibi, de qua n: 3168. 3513. 3596. 3832, ita ſumere, nam quod ab alio appropriatur, hoc ab illo ſumitur.

4171. Diſcerptum non adduxi ad te, quod ſignificet quod malum non ſua culpa apud illud bonum, conſtat a ſignificatione diſcerpti, quod ſit mors illata ab alio, ita malum non ſua culpa: mala, quæ apud hominem, plures origines habent, prima origo eſt ex hæreditario per continuas derivationes ab avis & atavis in patrem, & a patre, in quo ſic mala cumulata ſunt, ad ſemet; altera origo eſt ex actuali, quod nempe homo ſibi ipſi acquirit per vitam mali, hoc malum homo partim ex hæreditario, ſicut ex oceano malorum, deſumit, & in actum mittit, partim ſuperaddit a ſe plura, inde proprium quod homo ſibi acquirit: ſed actuale hoc malum, quod homo proprium facit, diverſas quoque origines habet, in genere duas, nempe unam, quod malum recipiat ab aliis abſque ſua culpa; alteram, quod accipiat a ſemet, ita ſua culpa; quod homo recipit ab aliis abſque ſua culpa, eſt quod in Verbo ſignificatur per diſcerptum, at quod accipit a ſemet, ita ſua culpa, in Verbo ſignificatur per cadaver; inde eſt, quod ſicut in Antiqua Eccleſia, etiam in Judaica, prohibitum fuerit edere ſponte mortuum ſeu cadaver, & quoque diſcerptum; de quibus ita apud Moſen "Omnis Anima, quæ edit *cadaver* & *diſcerptum*, inter indigenam & peregrinum, lavabit veſtes ſuas, & abluet ſe aquis, immunda erit uſque ad veſperam, & munda erit; & ſi non lavaverit, & carnem ſuam non abluerit, portabit iniquitatem ſuam," Levit: xvii : 15. 16. Apud Eundem "*Cadaver* & *Diſcerptum* non comedet, ad polluendum ſe eo, Ego Jehovah," Levit: xxii : 8; diſcerptum pro malo quod ex falſo, quod infertur a malis, qui ſunt feræ in ſylva quæ diſcerpunt, infernales enim in Verbo comparantur feris. Apud Eundem "Viri ſanctitatis eritis Mihi, ideo *carnem in agro diſcerptam* non comedetis, canibus projicietis eam," Exod: xxii : 30. Apud Ezechielem "Propheta ad Jehovam; Anima mea non polluta eſt, & *Cadaver* & *Diſcerptum* non edi a pueritia mea huc uſque, & non venit in os meum caro abominationis," iv : 14. Apud Eundem "Ullum *Cadaver* aut *Diſcerptum* de ave & de beſtia non comedent ſacerdotes," xliv : 21, de Regno Domini, quod ibi Nova Terra. Ex his conſtare poteſt, quid diſcerptum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in ſenſu interno: ut tamen ulterius pateat, quid Diſcerptum, ſit pro exemplo; qui boni vitam agit, ſeu qui ex bene velle alteri bene facit, is ſi ab alio, qui in malo eſt, ſe perſuaderi patitur, quod vita boni nihil faciat ad ſalutem, ex cauſa quia omnes in peccatis nati ſunt, & quia nemo ex ſe velle bonum poteſt, proinde nec facere, & quod ideo medium ſalvans proviſum ſit, quod dicitur Fides, & ſic quod per fidem ſalvari poſſit abſque vita boni, & hoc etiamſi fidem receperit in ultima mortis hora; ſi talis, qui in vita boni vixit, ſe perſuaderi patitur, & dein vitam non curat, & quoque contemnit, is diſcerptus dicitur; diſcerptum enim prædicatur de bono, cui falſum inſinuatur, inde bonum non amplius vivum ſit. Sit etiam pro exemplo, Conjugiale, quod aliquis in principio pro cœleſti habet, ſed poſtmodum ſe perſuaderi patitur unus vel uterque qui in conjugio, quod ſit modo propter ordinem in mundo, & propter educationem & diſtinctam curam liberorum, ac propter hæreditates; & præterea quod Conjugii vinculum non aliud ſit, quam quale eſt pacti, quod ab utroque, ſi ex conſenſu, diſſolvi aut relaxari poſſit, ac ita poſtquam perſuaſionem illam recepit, nihil cœleſte de conjugio cogitat; ſi inde laſcivia, tunc ſit tale quod dicitur diſcerptum; ita in cæteris. Quod mali ſint qui diſcerpunt, & quidem per ratiocinia ab externis, in quæ interna inſinuari nequeunt propter vitam mali, conſtare poteſt ab his, apud Jeremiam "Percuſſit magnates leo de ſylva, lupus deſertorum devaſtavit eos, pardus vigilans ſuper urbes eorum, *omnis exiens ab illis diſcerpetur*, quia multiplicatæ ſunt prævaricationes eorum, validæ factæ averſiones eorum," V: 5. 6; & apud Amos "Edomus perſequutus eſt fratrem ſuum gladio, & perdidit miſerationes ſuas, & *diſcerpit ad perpetuum* ira ſua, & furorem ſuum ſervat jugiter," I: 11. 12.

4172. Ego indemnificavi id, quod ſignificet quod bonum inde, conſtat a ſignificatione indemnificare, quod ſit bonum reddere, hic bonum inde. Cum malo culpæ & malo non culpæ, quæ ſignificantur per cadaver & diſcerptum, de quibus mox ſupra, ita ſe habet; malum culpæ, ſeu malum quod homo per actualem vitam ſibi contraxit, & quoque confirmavit cogitatione uſque ad fidem & perſuaſionem, non poteſt emendari, ſed hoc manet in æternum; at malum non culpæ, quod homo non confirmavit cogitatione, & non ſibi intus perſuaſit, hoc quidem manet, ſed modo hæret in externis, non enim penetrat ad interiora, ac internum hominem pervertit; tale malum eſt, per quod bonum, nam internus homo, qui nondum affectus eſt & conſenſit, poteſt videre id in externo quod malum ſit, & ſic poteſt id removeri; & quia internus homo id poteſt videre, ideo ſimul tunc clarius videre poteſt bonum, ex oppoſito enim apparet bonum clarius quam ex non oppoſito, & quoque ſenſibilius dein bono afficitur; hoc nunc eſt, quod intelligitur per bonum inde.

4173. E manu mea requiſiviſti id, quod ſignificet quod ab Ipſo, conſtat a ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3387, ita quod ab Ipſo; quod enim a ſua potentia eſt, hoc ab Ipſo eſt.

4174. Furatum die & furatum nocte, quod ſignificet malum meriti ſimiliter,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

liter, conſtat ex ſignificatione furati ſeu furti, quod ſit malum meriti: malum meriti eſt, cum homo tribuit ſibi bonum, & autumat quod a ſe, ac ideo mereri vult ſalutem; hoc malum eſt, quod in ſenſu interno ſignificatur per furtum. Sed cum hoc malo ita ſe habet, principio omnes qui reformantur putant quod bonum ſit a ſe, & inde quod per bonum, quod faciunt, mereantur ſalutem; nam autumare quod per bonum, quod faciunt, mereantur ſalutem, inde venit, quod autument bonum eſſe a ſe, unum enim cohæret cum altero; ſed qui regenerari ſe patiuntur, non confirmant hoc cogitatione, aut ſibi perſuadent quod ita ſit, ſed ſucceſſive diſſipatur; quamdiu enim homo in externo homine eſt, ut ſunt omnes in principio reformationis, non poteſt aliter quam ita cogitare, at cogitat ſolum ab externo homine; ſed cum externus homo cum ſuis concupiſcentiis removetur, ac internus incipit operari, hoc eſt, cum Dominus per internum hominem influit cum luce intelligentiæ, ac illuſtrat inde externum hominem, tunc aliter credere incipit, ac ſibi bonum non tribuit, ſed Domino: inde patet quid malum meriti, quod hic intelligitur per quod bonum ſimiliter, ac per malum non culpæ, de quo prius. At vero, ſi homo cum ad adultam ætatem pervenit, confirmat id cogitatione, & ſibi prorſus perſuadet, quod mereatur per bonum, quod facit, ſalutem, hoc malum radicitus hæret, & non emendari poteſt, vindicant enim ſibi id quod Domini eſt, & ſic non recipiunt bonum quod continue influit a Domino, ſed illico, cum influit, derivant id in ſe, & in ſuum proprium, proinde id conſpurcant: hæc mala ſunt, quæ in proprio ſenſu ſignificantur per furta, videatur n: 2609.

4175. Fui, in die comedit me æſtus, & frigus in nocte, & expulſus ſomnus meus ab oculis meis, quod ſignificet tentationes, conſtat a ſignificatione æſtus & frigoris, quod ſit id quod amoris nimium eſt, & quod ejus nihil eſt, ita duo extrema; dies ſignificat ſtatum fidei ſeu veri, qui tunc in ſummo, & nox ſtatum nullius fidei ſeu veri, n: 221. 935. 936; & a ſignificatione ſomni expulſi ab oculis, quod ſit continue ſeu abſque requie; quia talia ſunt, quæ in tentationibus, ideo per illa verba hic tentationes in genere ſignificantur. Quod æſtus ſignificet nimium amoris, eſt quia ignis & calor ſpiritualis eſt amor, & viciſſim frigus ſpirituale eſt nullus amor; ipſa enim vita hominis non eſt niſi amor, nam abſque amore homo prorſus nihil vitæ habet, imo, ſi reflectat homo, ſcire poteſt, quod omnis ignis & calor vitalis, qui in corpore, ſit inde; at frigus non ſignificat privationem omnis amoris, ſed privationem amoris ſpiritualis & cœleſtis, & privatio ejus eſt, quæ vocatur mors ſpiritualis; homo quando illo amore privatur, accenditur amore ſui & mundi, hic amor eſt reſpective frigus, & quoque fit frigus, non ſolum apud hominem cum in corpore vivit, ſed etiam cum in alteram vitam venit; cum in corpore vivit, ſi ei amor ſui & mundi aufertur, frigeſcit ita, ut vix aliquid vitæ habeat, ſimiliter ſi adigeretur ad cogitandum ſancte de cœleſtibus & Divinis; in altera vita, quando eſt inter infernales, in igne ſeu æſtu cupiditatum eſt, aſt ſi approximat ad cœlum, ignis ille & æſtus vertitur in frigus, eo intenſius quo propius accedit, cum aucto in ſimili gradu cruciatu: hoc frigus eſt quod in-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

telligitur per ſtridorem dentium, qui illis qui inferno, Matth: VIII: 12. Cap: XIII: 42. 50. Cap: XXII: 13. Cap: XXIV: 51. Cap: XXV: 30. Luc: XIII: 28.

4176. His mihi viginti annis in domo tua ſervivi tibi, quod ſignificet proprium, conſtat a ſignificatione viginti, quod ſit bonum reliquiarum, de qua n: 2280, quod bonum cum prædicatur de Domino, eſt quod Sibi Ipſi acquiſivit, n: 1906, ita Ipſius proprium; & ex ſignificatione ſervire, quod ſit, cum prædicatur de Domino, propria potentia, de qua n: 3975. 3977.

4177. Quatuordecim annis in duabus filiabus tuis, quod ſignificet primam periodum, ut ſibi acquireret inde affectiones veri, conſtat a ſignificatione quatuordecim ſeu binarum ſeptimanarum, quod ſint prima periodus; ſeptimanæ enim in Verbo non aliud ſignificant quam integram periodum, magnam vel parvam, videatur n: 2044. 3845; binæ ſeptimanæ cum ſicut una nominantur, ſimiliter, numerus enim duplicatus & in ſe multiplicatus non tollit ſignificationem; inde patet quid hic quatuordecim ſeu binæ ſeptimanæ; & a ſignificatione binarum filiarum, hic Rachelis & Leæ, quod ſint affectiones veri, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; & præterea quod filiæ ſint affectiones, n: 2362.

4178. Et ſex annis in grege tuo, quod ſignificet ut dein bonum, conſtat a ſignificatione ſex, quod ſit pugna & labor, de qua n: 720. 737. 900, hic reliquum pugnæ & laboris, ita dein; & ex ſignificatione gregis, quod ſit bonum, de qua n: 343. 2566. 3518.

4179. Et mutaviſti mercedem meam decem modis, quod ſignificet ſtatum ejus ad ſe, cum ſibi applicaret bona illa, conſtat a ſignificatione mercedis, cum prædicatur de Domino, quod ſit a Semet, de qua n: 3996. 3999, ita cum Sibi applicaret bona; & ex ſignificatione mutare illam, quod ſit ſtatus iſtius boni quod per Labanem ſignificatur, ad ſe; decem modi quod ſint plurima mutatio, n: 4077.

4180. Niſi Deus patris mei, Deus Abrahami, & pavor Jiſchaki, fuiſſet mihi, quod ſignificet niſi Divinum & Divinum Humanum, conſtat a ſignificatione Dei patris, cum prædicatur de Domino, quod ſit Divinum quoad Bonum, quod Pater ſit Divinum Bonum, & Filius Divinum Verum, videatur n: 2803. 3704, hic Divinum Bonum utriuſque Eſſentiæ; a ſignificatione Dei Abrahami, quod ſit Ipſum Divinum quod Divina Eſſentia vocatur, quod Abraham repræſentet Dominum quoad Ipſum Divinum, n: 2011. 3439; & ex ſignificatione pavoris Jiſchaki, quod ſit Divinum Humanum; Pavor dicitur, quia eſt Divinum Verum quod intelligitur, nam Divinum Verum ſecum habet timorem, pavorem, & terrorem, apud illos qui non in bono ſunt, non autem Divinum Bonum, hoc nullum terret; ſimiliter in ſequentibus hujus Capitis "Juravit Jacob in Pavorem patris ſui Jiſchaki," Verſ: 53; Laban enim quia tunc ſeparatus a Jacobo, hoc eſt, Bonum medium ſeparatum a Bono Divino, in tali ſtatu fuit, ut malum inferre vellet, ſicut patet ab illis, quæ de Labane dicuntur; ideo, quia tunc talis, dicitur Pavor Jiſchaki: quod Pavor Jiſchaki ſignificet Deum Jiſchaki, cuivis conſtare poteſt, &

quoque

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quoque quod in illo ſtatu. Quod Jiſchakus repræſentet Divinum Humanum Domini, & quidem quoad Divinum Rationale, videatur n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 3012. 3194. 3210. 3074 pr. Cum hoc, quod Divinum Verum quod a Domino, ſecum pavorem habeat apud illos qui non in bono ſunt, non autem Divinum Bonum, ita ſe habet; Sanctum, quod a Domino, in ſe habet Divinum Bonum & Divinum Verum, hæc continue a Domino procedunt, inde Lux quæ eſt in cœlis, & inde lux quæ in mentibus humanis, conſequenter inde ſapientia & intelligentia, nam hæ luci illi inſunt; ſed lux illa ſeu ſapientia & intelligentia afficit omnes ſecundum receptionem; qui in malo ſunt, non recipiunt Divinum Bonum, nam in nullo amore & charitate ſunt, omne enim bonum eſt amoris & charitatis; ſed Divinum Verum recipi poteſt, etiam a malis, at modo ab Externo illorum homine non ab Interno: ſe habet hoc ſicut calor & lux, quæ a Sole, calor ſpiritualis eſt amor, ita bonum, lux autem ſpiritualis eſt fides, ita verum; cum calor a ſole recipitur, tunc arbores & flores vegetant, producunt folia, flores, fructus aut ſemina, hoc fit tempore veris & æſtatis, at cum calor a ſole non recipitur, ſed ſolum lux, tunc nihil vegetat, at omne vegetativum torpeſcit, ſicut fit tempore autumni & hyemis; ita quoque ſe habet cum calore ſpirituali & luce ſpirituali, quæ a Domino, ſi homo eſt inſtar veris ſeu æſtatis, tunc recipit bonum quod eſt amoris & charitatis, & producit fructus, at ſi homo eſt inſtar autumni & hyemis, tunc non recipit bonum amoris & charitatis, proinde non producit fructus, ſed uſque recipere poteſt lucem, hoc eſt, ſcire illa quæ fidei ſeu veri ſunt; lux hyemalis ſimile facit, nam ſiſtit ſimiliter colores & pulchritudines, & illas conſpicuas facit, ſed cum differentia, quod non penetret verſus interiora, quia non ibi calor, inde nulla vegetatio: cum itaque bonum non recipitur, ſed modo lux, tunc eſt ſicut in objectis calor non recipitur, modo formæ imago & formoſitas a luce, inde intus eſt frigus, & ubi frigus intus, ibi torpor omnium ibi, & quaſi corrugatio & horripilatio cum illuc lux ſe indit; hæc ſunt quæ in vivis faciunt timorem, pavorem & terrorem: per hanc comparationem aliquatenus comprehendi poteſt, quomodo ſe habet cum timore, pavore, & terrore, qui apud malos, quod nempe illa non ſint a Divino Bono, ſed a Divino Vero, & quod tunc ſint, quando non recipiunt Divinum Bonum, & tamen recipiunt Divinum Verum; tum quod Divinum Verum abſque Bono, non penetrare poſſit verſus interiora, ſed modo hæreat in extremis, hoc eſt, in Externo homine, ac ut plurimum in ejus ſenſuali; & quod inde appareat homo in externa forma quandoque pulcher, cum tamen in interna ſit fædus: inde quoque conſtare poteſt, qualis fides apud perplures ſit, quam dicunt ſalvare abſque bonis operibus, hoc eſt, abſque bene velle & bene agere. Quia a Divino Humano procedit Divinum Verum, non autem ab Ipſo Divino, ideo Divinum Humanum eſt, quod hic ſignificatur per Pavorem Jiſchaki, nam, ut dictum, Divinum Verum eſt, quod terret, non autem Divinum Bonum: quod a Divino Humano Domini procedat Divinum Verum, non autem ab Ipſo Divino, eſt arcanum hactenus non detectum; cum hoc ita ſe habet; antequam Dominus venit in mundum, tunc Ipſum Divinum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vinum influxit in univerſum Cœlum, & quia tunc Cœlum conſtabat quoad maximam partem a Cœleſtibus, hoc eſt, ab illis qui in bono amoris fuerunt, per influxum illum, ex Omnipotentia Divina producebatur Lux, quæ in cœlis, & inde ſapientia & intelligentia ; at poſtquam humanum genus ſe removit a bono amoris & charitatis, tunc non amplius per Cœlum produci potuit lux illa, proinde non ſapientia & intelligentia, quæ penetraret uſque ad genus humanum, quapropter ex neceſſitate ut ſalvaretur, Dominus in mundum venit, ac Humanum in Se Divinum fecit, ut Ipſe quoad Divinum Humanum fieret Lux Divina, & ſic univerſum cœlum & univerſum mundum illuminaret: fuerat Ipſa Lux ab æterno, nam ab Ipſo Divino per Cœlum illa Lux ; ac Ipſum Divinum erat quod ſuſcepit Humanum, & Hoc Divinum fecit, & cum Hoc Divinum factum eſt, tunc ab Illo non modo illuminare potuit ipſum cœlum cœleſte, ſed etiam cœlum ſpirituale, & quoque genus humanum, quod recepit & recipit Divinum Verum in bono, hoc eſt, in amore in Ipſum & in charitate erga proximum, ut patet apud Johannem "Quotquot receperunt, dedit illis poteſtatem, ut filii Dei eſſent, credentibus in Nomen Ipſius ; qui non ex ſanguinibus, neque e voluntate carnis, neque ex voluntate viri, ſed ex Deo nati ſunt," 1: 12. Ex his, quæ nunc dicta ſunt, conſtare poteſt, quid per hæc apud Johannem ſignificantur "In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum : hoc erat in principio apud Deum : omnia per Ipſum facta ſunt, & ſine Ipſo factum eſt nihil quod factum eſt : In Ipſo vita erat, & vita erat Lux hominum : erat Lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in mundum," 1: 1. 2. 3. 4. 9. ſeq: Verbum ibi ſignificat Divinum Verum : quod autem Dominus quoad utramque Eſſentiam ſit Divinum Bonum, at quod ab Ipſo procedat Divinum Verum, videatur n: 3704; Divinum enim Bonum non recipi poteſt ab homine, ne quidem ab Angelo, ſed ſolum a Divino Humano Domini, quod intelligitur per hæc Verba apud Johannem "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius, Qui in ſinu Patris eſt, Ille expoſuit," 1: 18; ſed recipi poteſt Divinum Verum, at quale dari poteſt apud hominem qui recipit; in quo vero habitare poteſt Divinum Bonum, cum differentia ſecundum receptionem. Talia arcana ſunt, quæ obveniunt Angelis, cum ab homine leguntur hæc verba "Niſi Deus patris mei, Deus Abrahami, & Pavor Jiſchaki, fuiſſet mihi ;" inde patet, quantum cœleſte ineſt Verbo, & ſingulis Verbi, tametſi nihil ejus apparet in ſenſu literæ ; & inde quoque patet, qualis ſapientia Angelica eſt præ ſapientia humana ; & quod Angeli in arcaniſſimis ſint, cum homo ne quidem ſcit, quod aliquod arcanum inſit : ſed hæc, quæ memorata ſunt, modo paucula ſunt, in his enim arcanis Angeli vident & percipiunt innumerabilia, imo reſpective indefinita, quæ nuſquam poſſunt edici, quia loquela humana non eſt adæquata illis exprimendis, nec mens humana capax recipiendi.

4181. Quod nunc vacuum miſiſſes me, quod ſignificet quod ſibi omnia vindicaviſſet, conſtat a ſignificatione vacuum mittere, quod ſit omnia illi auferre, ita omnia ſibi vindicare.

4182.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4182. Miſeriam meam, & fatigationem volarum mearum vidit Deus, & dijudicavit nocte præterita, quod ſignificet quod omnia ab Ipſo propria potentia, conſtat a ſignificatione miſeriæ & fatigationis volarum hic, quod ſint tentationes; & quia Dominus per tentationes & victorias univit Divinum Humano, & Hoc quoque Divinum fecit, & id ex propria potentia, ideo per eadem hæc verba, hæc ſignificantur; quod Dominus per tentationes & victorias univerit Divinum Humano, & Hoc Divinum fecerit ex propria potentia, videatur n: 1616. 1737. 1813. 1921. 2776. 3318 f: vola ſeu manus, quod ſint potentia, n: 878. 3387, proinde volæ meæ aut manus meæ, propria potentia: vidit Deus, & dijudicavit, ſignificat Divinum Domini, quod nempe Divinum quod in Ipſo, & quod Ipſius, id fecerit.

4183. Verſ: 43. *Et reſpondit Laban, & dixit ad Jacobum, filiæ filiæ meæ, & filii filii mei, & grex grex meus, & omne quod tu videns, mihi hoc: & filiabus meis quid faciam illis hodie, aut filiis illarum, quos pepererunt.* Reſpondit Laban & dixit ad Jacobum, ſignificat perceptionis ſtatum obſcurum: filiæ filiæ meæ, & filii filii mei, & grex grex meus, ſignificat quod omnes affectiones veri, omnia vera & bona eſſent ejus & omne quod tu videns, mihi hoc, ſignificat omne perceptivum & intellectuale: & filiabus meis, quid faciam illis hodie, aut filiis illarum quos pepererunt, ſignificat quod illa vindicare ſibi non auſus ſit.

4184. Reſpondit Laban & dixit ad Jacobum, quod ſignificet perceptionis ſtatum obſcurum, conſtat a ſignificatione reſpondere & dicere, quod ſit perceptio; quod dicere in hiſtoricis Verbi ſit percipere, videatur n: 1898. 1919. 2080. 2862. 3509. 3395; quod perceptionis ſtatus obſcurus ſit, conſtat ab illis quæ Laban hic dicit, quod nempe filiæ, filii, & grex eſſent illius, cum tamen non illius eſſent; & in ſenſu interno, quod bonum medium omnia bona vera ſibi vindicaret; de his quæ dicuntur a Labane; videantur quæ prius n: 3974. 4113.

4185. Filiæ filiæ meæ, & filii filii mei, & grex grex meus, quod ſignificet quod omnes affectiones veri, omnia vera & bona, ejus eſſent, conſtat a ſignificatione filiarum hic Rachelis & Leæ, quod ſint affectiones veri, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; ex ſignificatione filiorum, quod ſint vera; de qua n: 489. 491. 533. 1147. 3373; & ex ſignificatione gregis, quod ſint bona, de qua n: 343. 1565. 2566; quod ſibi illa vindicaret, ſicut ejus eſſent, patet, nam dixit, filiæ filiæ meæ, & filii filii mei, & grex grex meus.

4186. Et omne quod tu videns, mihi hoc, quod ſignificet omne perceptivum & intellectuale, conſtat a ſignificatione videre; quod ſit percipere & intelligere, de qua n: 2150. 3863, ita quod omne perceptivum & intellectuale veri & boni ejus eſſet. Hæc quomodo ſe habent, prius dictum eſt, & illuſtratum per illa quæ in altera vita fiunt, quod nempe ſpiritus, cumprimis mediæ ſortis, cum ſunt in ſocietate quadam angelica, tunc non aliter ſciant, quam quod affectiones boni & veri, quæ a ſocietate influunt, ſint illorum talis enim eſt communicatio affectionum & cogitationum in altera vita, & quantum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quantum cum illa ſocietate conjuncti ſunt, quod tantum id putent; iidem, cum ſeparantur inde, indignantur, & cum in ſtatum indignationis, etiam in ſtatum obſcurum veniunt, de qua ſupra n: 4184, in quo ſtatu, quia non perceptionem interiorem habent, vindicant ſibi bona & vera, quæ ſocietatis angelicæ ſunt, & per communicationem, de qua dictum, habuerunt; hic ſtatus eſt, qui in hoc Verſu deſcribitur: præterea per multam experientiam mihi ſcire datum eſt, quomodo affectiones boni & veri communicantur aliis; ſpiritus illius ſortis aliquoties apud me fuerunt, & cum per affectionis quid conjuncti eſſent tunc non aliter ſciverunt, quam quod mea illorum eſſent: & informatus, quod ſimile fiat apud omnes homines; quilibet enim homo apud ſe habet ſpiritus, qui ut primum veniunt ad hominem, ac intrant in ejus affectionem, non aliter norunt, quam quod omnia, quæ hominis ſunt, nempe omnia affectionis & cogitationis ejus, ſint illorum; ita conjunguntur homini ſpiritus, per quos homo a Domino regitur, n: 2488; de quibus ab ipſa experientia in ſequentibus, ad finem Capitum, dicetur.

4187. Et filiabus meis quid faciam illis hodie, aut filiis illarum quos pepererunt, quod ſignificet quod illa vindicare ſibi non auſus ſit, conſtat ex ſignificatione filiarum, quod ſint affectiones veri, & filiorum quod ſint vera, de quibus mox ſupra n: 4185; quod illa ſibi vindicare non auſus ſit, ſignificatur per quid faciam illis hodie, & patet ex illis quæ præcedunt, quod nempe Deus dixerit ad illum in ſomnio "Cave tibi ne forte loquaris cum Jacobo a bono uſque ad malum" Verſ: 24.

4188. Verſ: 44. 45. 46. *Et nunc ito, pangamus fœdus ego & tu, & ſit in teſtem inter me & inter te. Et accepit Jacob lapidem, & erexit illum in ſtatuam. Et dixit Jacob fratribus ſuis, colligite lapides, & acceperunt lapides, & fecerunt acervum, & comederunt ibi ſuper acervo.* Nunc ito, pangamus fædus ego & tu, & ſit in teſtem inter me & inter te, ſignificat conjunctionem Divini Naturalis cum bonis operum; in quibus illi qui a latere, ſeu gentes: & accepit Jacob lapidem, & erexit illum in ſtatuam, ſignificat verum tale & inde cultum: & dixit Jacob fratribus ſuis, ſignificat illos qui in bono operum: colligite lapides, & acceperunt lapides, & fecerunt acervum, ſignificat vera ex bono: & comederunt ibi ſuper acervo, ſignificat appropriationem ex bono Divino.

4189. Nunc ito, pangamus fædus ego & tu, quod ſignificet conjunctionem Divini Naturalis cum bonis operum, in quibus illi qui a latere ſeu gentes; conſtat ex ſignificatione fæderis, quod ſit conjunctio, de qua n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021; ex repræſentatione Labanis hic, qui eſt ego, quod ſint bona operum, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Jacobi, qui hic eſt tu, quod ſit Divinum Naturale. Quod per Labanem hic ſignificentur bona operum, in quibus illi qui a latere, ſeu gentes, eſt cauſa, quia nunc ſeparatus Laban a Jacobo, hoc eſt, bonum medium a bono Divino Naturalis, non amplius repræſentare poteſt bonum medium; ſed quia ſervivit pro medio, ideo repræſentat aliquod bonum, & quidem bonum a latere, ſeu bonum collaterale; quod Laban antequam Jacobo ita conjunctus eſſet,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſſet, repræſentaverit bonum collaterale, videatur n: 3612. 3665. 3778, proinde bonum a latere; at quale id bonum ſit, in ſequentibus dicetur: cum Labane ſimiliter ſe habet, ac cum Lotho & Jiſchmaele; Lothus quamdiu fuit cum Abrahamo, repræſentavit Dominum quoad ſenſualem externum hominem, n: 1428. 1434. 1547. 1597. 1598. 1698; at cum ſeparatus eſt ab Abrahamo, repræſentavit illos qui in externo cultu, ſed uſque in charitate, n: 2317. 2324. 2371. 2399, tum plures ſtatus Eccleſiæ ſucceſſive, n: 2422, 2459. Jiſchmael pariter, quamdiu is fuit cum Abrahamo, repræſentavit primum Rationale Domini, n: 1893. 1949. 1950. 1951; at dein cum ſeparatus eſt, repræſentavit ſpirituales, n: 2078. 2691. 2699. 3263. 3268: ita quoque ſe habet cum Labane; cauſa eſt, quia, tametſi ſeparatio facta, uſque remanet conjunctio, ſed non illa quæ prius; inde eſt, quod Laban hic, & in nunc ſequentibus, repræſentet bona operum, qualia ſunt apud illos qui a latere ſunt, hoc eſt, apud gentes; a latere dicuntur gentes ſeu in bono collaterali, quia extra Eccleſiam ſunt; qui intra Eccleſiam in bono & vero ſunt, non in linea collaterali ſunt, ſed in linea directa, nam illis Verbum eſt, & per Verbum communicatio directa cum cœlo, & per cœlum cum Domino, non autem gentibus nam hæ Verbum non habent, nec norunt Dominum; inde eſt quod dicuntur a latere; ſed intelliguntur gentes, quæ in bonis operum, hoc eſt, quæ in externis, in quibus intus eſt bonum charitatis; hæc ſunt quæ vocantur bona operum, non autem bona opera, nam bona opera dari poſſunt abſque bonis intus, non autem bona operum.

4190. Et accepit Jacob lapidem, & erexit illum in ſtatuam, quod ſignificet verum tale, & inde cultum, conſtat ex ſignificatione lapidis, quod ſit verum, de qua n: 643, 1298. 3720; & ex ſignificatione ſtatuæ, quod ſit cultus inde ſeu ex vero, de qua n: 3727; inde patet, quod per illa verba ſignificetur verum tale, & inde cultus; verum tale dicitur, quale nempe apud gentes; gentes enim, tametſi non ſciunt de Verbo, proinde de Domino, uſque habent externa vera qualia Chriſtiani; ſicut quod ſancte colendum Numen, quod feſta obſervanda, quod honorandi parentes, quod non furandum, quod non adulterandum, quod non occidendum, & quoque quod non concupiſcenda alterius, ita qualia vera ſunt decalogi, quæ etiam pro normis ſunt intra Eccleſiam; qui inter illos ſapiunt, eadem non modo obſervant in externa forma, ſed etiam in interna, cogitant enim quod talia non ſolum ſint contra religioſum illorum, ſed etiam contra bonum commune ita contra debitum internum quod homini, proinde contra charitatem, tametſi non ita ſciunt quid fides; in obſcuro illis & quoddam conſcientiæ, contra quod facere non volunt, imo quidam non poſſunt; inde conſtare poteſt, quod Dominus, illorum interiora, quæ in obſcuro ſunt, regat, & ſic quod facultatem illis impertiatur recipiendi vera interiora, quæ etiam recipiunt in altera vita, videantur quæ de gentibus n: 2589 ad 2604, oſtenſa ſunt. Aliquoties cum Chriſtianis in altera vita loqui datum de ſtatu & ſorte gentium extra Eccleſiam, quod facilius illi recipiant vera & bona fidei, quam Chriſtiani, qui non ſecundum præcepta Domini vixerunt; & quod Chriſtiani crudeliter de illis cogitent, quod nempe omnes, qui extra Eccleſiam ſunt, damnati ſint, & hoc ex recepto ca-

 none,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

none, quod extra Dominum nulla ſalus; & quod hoc verum ſit, ſed quod Gentes, quæ in charitate mutua vixerunt, ac juſtum & æquum ex quadam conſcientia egerunt, facilius in altera vita recipiant fidem, & agnoſcant Dominum, quam qui intra Eccleſiam, & non in tali charitate vixerunt; tum quod Chriſtiani in falſo ſint, quod credant, quod illis ſolis cœlum quia Librum Verbi habent, ſcriptum in charta non autem in cordibus, & quod ſciant Dominum, & Ipſum non Divinum credant quoad Humanum, imo nec agnoſcant quam ſicut communem hominem quoad alteram Ipſius Eſſentiam, quam Humanam naturam vocant; ac ideo, cum ſibi & ſuis cogitationibus relicti ſunt, ne quidem Ipſum adorant; & ſic quod illi ſint qui extra Dominum, quibus non ſalus.

4191. Et dixit Jacob fratribus ſuis, quod ſignificet illos, qui in bono operum, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod ſit Divinum Naturale Domini, de qua prius; & ex ſignificatione fratrum, quod ſint bona, de qua n: 3815, 4121, hic illi qui in bonis operum, qui quod Gentes ſint ſupra n: 4189, oſtenſum; omnes enim, qui in bono ſunt, cum Divino Domini conjuncti ſunt, & propter conjunctionem a Domino vocantur fratres, ut apud Marcum "Jeſus circumſpiciens circumcirca, qui circum Ipſum ſedebant, dixit, ecce mater mea, & *fratres mei*; quiſquis namque fecerit voluntatem Dei, hic *frater meus*, & ſoror mea, & mater mea" III: 31: omnis conjunctio eſt per amorem & charitatem, quod unicuivis conſtare poteſt, nam conjunctio ſpiritualis non aliud eſt quam amor & charitas; quod amor in Dominum ſit conjunctio cum Ipſo, patet; & quod charitas erga proximum pariter, conſtat a Domini verbis apud Matthæum "In quantum feciſtis uni ex his fratribus meis minimis, Mihi feciſtis" xxv. 40; hic de operibus charitatis agitur.

4192. Colligite lapides, & acceperunt lapides, & fecerunt acervum, quod ſignificet vera ex bono, conſtat ex ſignificatione lapidum, quod ſint vera, de qua mox ſupra n: 4190; & ex ſignificatione acervi, quod ſit bonum; quod acervus ſignificet bonum, eſt inde, quia olim, antequam ſtruebant altaria, fecerunt acervos, & ſuper illis comederunt, in teſtem quod conjungerentur amore; ſed poſtea, cum repræſentativa antiquorum ſancta haberentur, pro acervis ædificabant altaria, & quoque & lapidibus ſed ordinatius diſpoſitis, Joſ: XXII: 28. 34. inde ſimile ſignificatur per acervum, quod per altare, nempe bonum amoris, & per lapides ibi vera fidei.

4193. Et comederunt ibi ſuper acervo, quod ſignificet appropriationem ex bono Divino, conſtat ex ſignificatione comedere, quod ſit communicatio, conjunctio, &, appropriatio, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513 f. 3596. 3832; & ex ſignificatione acervi quod ſit bonum, de qua mox ſupra n: 4192, hic bonum Divinum.

4194. Verſ: 47. 48. 49. 50. *Et vocavit illum Laban Jegar Sahadutha; & Jacob vocavit illum Galeed. Et dixit Laban, acervus hic teſtis inter me & inter te hodie, propterea vocavit nomen illius Galeed. Et Mizpah, quia dixit, ſpectet Jehovah inter me & inter te, quia latebimus vir a ſocio ſuo. Si affligas filias meas, & ſi accipias fœminas ſuper filias meas, nullus vir nobiſcum, vide, Deus teſtis inter me & inter te.* Vocavit illum Laban Segar Sahadutha, ſignificat quale

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quale ejus a parte boni per Labanem repræſentati: & Jacob vocavit illum Galeed, ſignificat quale a parte boni Divini Naturalis: & dixit Laban, acervus hic teſtis inter me & inter te hodie, propterea vocavit nomen illius Galeed, ſignificat quod ita erit in æternum, inde quale ejus intrum: & Mizpah, quia dixit, ſpectet Jehovah inter me & inter te, quod ſignificet præſentiam Divini Naturalis Domini: quia latebimus vir a ſocio ſuo, ſignificat ſeparationem reſpective ad illa quæ ſunt Eccleſiæ: ſi affligas filias meas, & accipias fæminas ſupra filias meas, nullus vir nobiſcum, ſignificat affectiones veri quod manſuræ intra Eccleſiam: vide, Deus teſtis inter me & inter te, ſignificat confirmationem.

4195. Vocavit illum Laban Segar Sahadutha, quod ſignificet quale ejus a parte boni per Labanem repræſentati, conſtat a ſignificatione vocare, & vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 2009. 2724. 3421; Segar Sahadutha, ſignificat acervum teſtimonii in idiomate Syriæ, unde Laban. Acervi tales antiquitus fuerunt in ſignum, aut in teſtem, ac poſtmodum etiam in cultum; hic in ſignum & in teſtem, in ſignum quod ibi eſſet terminus, & teſtis quod ibi fædus pactum, & quod nullus eorum tranſiret illum ad malum faciendum alteri, ut quoque conſtat a Labanis verbis "Teſtis acervus hic, & teſtis ſtatua, ſi ego non tranſibo ad te acervum hunc, & ſi tu non tranſibis ad me acervum hunc, & ſtatuam hanc ad malum," Verſ: 52; inde patet, quid Segar Sahadutha, ſeu acervus teſtimonii, involvit; ſed in ſenſu interno ſignificat quale boni ex veris a parte Labanis, hoc eſt, a parte illorum qui in bonis operum ſunt, hoc eſt, a parte gentium.

4196. Et Jacob vocavit illum Galeed, quod ſignificet quale a parte boni Divini Naturalis, conſtat a repræſentatione Jacobi, quod ſit Divinum Naturale Domini, de qua ſæpius prius; Galeed ſignificat acervum & teſtem, ſeu acervum teſtem, in idiomate Hebræo ſeu Canaanis, unde Jacob; quid acervus teſtis in ſenſu interno, nunc ſequitur.

4197. Et dixit Laban, acervus hic teſtis inter me & inter te hodie, propterea vocavit nomen illius Galeed, quod ſignificet quod ita erit in æternum, inde quale ejus iterum, conſtat a ſignificatione acervi, quod ſit bonum, de qua ſupra n: 4192; & a ſignificatione teſtis, quod ſit confirmatio boni per verum, de qua ſequitur; ex ſignificatione hodie, quod ſit æternum, de qua n: 2838. 3998; & a ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 2009. 2724. 3421; ipſum quale continetur in nomine Galeed; nam antiquitus nomina impoſita quale continebant, n: 340. 1946. 2643. 3422; inde patet, quid per, dixit Laban, acervus hic teſtis inter me & inter te hodie, propterea vocavit nomen illius Galeed, ſignificatur, quod nempe teſtificatio conjunctionis boni hic per Labanem ſignificati cum Bono Divino Naturalis Domini, proinde conjunctio Domini per bonum cum gentibus, nam hoc bonum eſt, quod per Labanem nunc repræſentatur, n: 4189; vera illius boni ſunt quæ teſtificant de conjunctione; at bonum illorum, quamdiu vivunt in mundo, eſt a latere, quia non habent vera Divina; ſed uſque illi, qui in bono illo, hoc eſt, in mutua charitate vivunt, tametſi illis non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vera Divina directa ex fonte Divino, hoc eſt, ex Verbo, uſque bonum non habent clauſum, ſed tale ut aperiri poſſit, quod etiam aperitur in altera vita, cum inſtruuntur ibi in veris fidei, & de Domino; aliter apud Chriſtianos, qui horum ſunt in mutua charitate, & magis qui in amore in Dominum, illi, cum vivunt in mundo, in bono directo ſunt, quia in veris Divinis, quapropter intrant in cœlum abſque tali inſtructione, ſi non in veris illorum falſa fuerint, quæ prius diſcutienda; at Chriſtiani, qui non in charitate vixerunt, illi clauſerunt ſibi cœlum, & perplures adeo, ut aperiri nequeat; nam ſciunt vera & negant, & quoque obfirmant ſe contra illa, ſi non ore, uſque corde. Quod Laban vocaverit acervum ſuo idiomate primum Segar Sahadutha, & dein idiomate Canaanis Galeed, cum tamen utrumque pæne ſimilis ſignificationis eſt, eſt applicationis cauſa, ac inde conjunctionis; idiomate Canaanis loqui, ſeu labio Canaanis, eſt applicare ſe ad Divinum, per Canaanem enim ſignificatur Regnum Domini, ac in ſupremo ſenſu Dominus, n: 1607. 3038. 3705, ut patet apud Eſaiam "In die illo erunt quinque urbes in terra Ægypti *loquentes labiis Canaanis*, & jurantes Jehovæ Zebaoth; in die illo erit altare Jehovæ in medio terræ Ægypti, & ſtatua apud terminum ejus Jehovæ, & erit *in ſignum* & *in teſtem* Jehovæ Zebaoth in terra Ægypti," XIX: 18. 19. 20. Quod Teſtis ſit confirmatio boni per verum, & veri a bono; & quod inde Teſtimonium ſit bonum a quo verum, & verum quod ex bono, conſtare poteſt a Verbo alibi; quod Teſtis ſit confirmatio boni per verum, & veri a bono, ab his locis; apud Jehoſchuam "Dixit Jehoſchua ad populum, *Teſtes vos in vos*, quod vos elegeritis Jehovam ad ſerviendum Ipſi, & dixerunt *Teſtes*; & nunc removete Deos alienigenæ, qui in medio veſtri, & inclinate cor veſtrum ad Jehovam Deum Iſraelis & dixerunt populus ad Jehoſchuam, Jehovæ Deo noſtro ſerviemus, & voci Ipſius obediemus. Et excidit Jehoſchua fædus cum populo in die hoc, & poſuit illi ſtatutum & judicium in Schechemo, & ſcripſit Jehoſchua verba illa in libro legis Dei, & accepit *lapidem* magnum, & erexit illum ibi ſub quercu, quæ in ſanctuario Jehovæ; & dixit Jehoſchua ad omnem populum, *ecce lapis hic erit nobis in teſtem*, quia ille audivit omnia dicta Jehovæ, quæ loquutus eſt cum nobis, & *erit vobis in teſtem*, ne abnegetis Deum veſtrum," XXIV: 22. 23. 24. 25. 26. 27; quod teſtis ibi ſit confirmatio, patet, & quidem confirmatio fæderis, proinde conjunctionis, nam fædus ſignificat conjunctionem n: 665. 666. 1023. 1038. 1864. 1996. 2003. 2021, & quia conjunctio cum Jehovah ſeu Domino non datur quam per bonum, nec datur bonum quod conjungit, quam quod quale ſuum habet a vero, inde ſequitur quod teſtis ſit confirmatio boni per verum; bonum ibi eſt conjunctio cum Jehovah ſeu Domino per quod eligerent Ipſum ad ſerviendum Ipſi, verum per quod confirmatio erat lapis, quod lapis ſit verum, videatur n: 643. 1298. 3720, in ſupremo ſenſu Lapis eſt Ipſe Dominus, quia ab Ipſo omne Verum, quapropter etiam vocatur Lapis Iſraelis, Geneſ: XLIX: 24, & quoque dicitur, ecce Lapis hic erit nobis in teſtem, quia ille audivit omnia dicta Jehovæ quæ loquutus eſt cum nobis. Apud Johannem "*Dabo duobus Teſtibus meis*, ut prophetent dies 1260, induti saccis; hi ſunt duæ Oleæ, & duo candelabra, quæ coram Deo terræ ſtantia; &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& ſi quis eos voluerit damno afficere, ignis exibit ex ore eorum, & comedet hoſtes eorum: hi habent poteſtatem claudendi cœlum: cum vero abſolverint *Teſtimonium* ſuum, beſtia, quæ aſcendit ex abyſſo, faciet bellum cum illis, & vincet illos, & occidet illos; poſt vero tres dies & dimidium, ſpiritus vitæ a Deo intravit in illos, ut conſtiterint ſuper pedes ſuos," Apoc: XI: 3. 4. 5. 6. 7. 11; quod duo teſtes hic ſint bonum & verum, hoc eſt, bonum in quo verum, & verum quod ex bono, utrumque confirmatum in cordibus, patet ex eo quod dicatur, quod duo teſtes ſint duæ oleæ & duo candelabra, quod olea ſit tale bonum, videatur n: 886, duæ oleæ pro bono cœleſti & pro bono ſpirituali, bonum cœleſte eſt amoris in Dominum, & bonum ſpirituale eſt charitatis erga proximum; candelabra ſunt illorum bonorum vera, quod conſtabit, ubi, ex Divina Domini Miſericordia, de candelabris agendum; quod illis, nempe bonis & veris, poteſtas ſit claudere cœlum & aperire cœlum, videatur Præfatio ad Cap: XXII: Geneſ: quod beſtia ex abyſſo ſeu inferno, occidet illos, ſignificat vaſtationem boni & veri intra Eccleſiam; & quod ſpiritus vitæ a Deo intravit in illos, ut conſtiterint ſuper pedes ſuos, ſignificat novam Eccleſiam. Quod ſicut acervi antiquitus ponebantur in teſtes, poſtmodum altaria, conſtat apud Jehoſchuam " Dixerunt Rubenitæ & Gadditæ, videte figuram Altaris Jehovæ, quod fecerunt patres noſtri, non pro holocoſto, & non pro ſacrificio, ſed *Teſtis illud inter nos & inter vos:* & vocarunt filii Rubenis & filii Gadis, *Altare*, quod *Teſtis illud inter nos*, quod Jehovah Deus," XXII: 28. 34; Altare eſt bonum amoris, & in ſupremo ſenſu Ipſe Dominus, n: 921. 2777. 2811; teſtis pro confirmatione, in ſenſu interno, boni per verum. Quia per Teſtem ſignificatur confirmatio boni per verum, ac veri a bono, ideo per teſtem in ſupremo ſenſu ſignificatur Dominus, quia Ipſe eſt Divinum Verum confirmans, ut apud Eſaiam " Pangam vobis fœdus æternitatis, miſericordias Davidis veras, en *Teſtem populis dedi illum*, principem & præcipientem populis," LV: 4; apud Johannem " Et a Jeſu Chriſto, qui eſt *Teſtis fidelis*, primogenitus ex mortuis, & princeps regum terræ," Apoc: I: 5: apud Eundem " Hæc dicit *Teſtis fidelis & verus*, principium creaturæ Dei," Apoc: III: 14. Quod mandatum ſit in Eccleſia Repræſentativa, quod omne verum ſtabit ſuper ore duorum aut trium teſtium, non ſuper unius, Num: XXXV: 30. Deut: XVII: 6. 7. Cap: XIX: 15. Matth: XVIII: 16, fundatur in Lege Divina, quod unum verum non confirmet bonum, ſed plura vera, unum enim verum abſque nexu cum aliis non eſt confirmans, ſed cum plura ſunt, nam ex uno poteſt videri alterum, unum non parit aliquam formam, ita non aliquid quale, ſed plura in ſerie connexa; ſicut enim unus tonus non parit aliquem concentum, minus harmoniam, ita nec unum verum; hæc ſunt, ſuper quibus fundatur illa lex, tametſi in externa forma apparet fundata in ſtatu civili, ſed unum non eſt contra alterum; ſicut præcepta Decalogi, de quibus n: 2609. Quod *Teſtimonium* ſit bonum a quo verum, & verum quod ex bono, ſequitur inde, & quoque conſtat ex eo, quod decem præcepta decalogi ſuper tabulis lapideis ſcripta dicantur una voce Teſtimonium, ut apud Moſen " Jehovah dedit Moſi, cum abſolviſſet loqui cum eo

in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in monte Sinai, *duas tabulas Teſtimonii*, tabulas lapidis, ſcriptas digito Dei," Exod: XXXI: 18. Apud Eundem "Deſcendit Moſes e monte, & *duæ tabulæ Teſtimonii* in manu ejus, tabulæ ſcriptæ a duobus lateribus ejus," XXXII: 15. Et quia tabulæ illæ in Arca poſitæ ſunt, arca dicitur Arca Teſtimonii, de quo apud Moſen "Jehovah ad Moſen, *dabis in Arcam Teſtimonium*, quod dabo tibi," Exod: XXV: 16. 21: Moſes accepit & *dedit Teſtimonium in Arcam*" Exod: XL: 20: apud Eundem "Conveniam tibi, & loquar tecum deſuper Propitiatorio ab inter duos cherubos, qui *ſuper arca Teſtimonii*," Exod: XXV: 22: apud Eundem "Tegit nubes ſuffimenti Propitiatorium, quod *ſuper Teſtimonio*," Levit: XVI: 13: apud Eundem "Baculi duodecim Tribuum relicti ſunt in Tentorio conventus, *coram Teſtimonio*," Num: XVII: 19; quod inde arca quoque dicta ſit arca teſtimonii, præter in loco citato Exod: XXV: 22, videatur etiam Exod: XXXI: 7. Apoc: XV: 5; præcepta decalogi ideo Teſtimonium dicta ſunt, quia erant fæderis, ita conjunctionis inter Dominum & inter hominem, quæ conjunctio non exiſtere poteſt, niſi homo illa præcepta cuſtodiat non ſolum in externa forma, ſed etiam in interna, quid interna forma illorum præceptorum, videatur n: 2609, quapropter eſt bonum confirmatum per verum, & verum derivatum a bono, quod per Teſtimonium ſignificatur; quia ita eſt, etiam Tabulæ dictæ ſunt Tabulæ fæderis, & arca arca fæderis: inde nunc patet, quid per Teſtimonium in genuino ſenſu ſignificatur in Vebo, ut Deut: IV: 45. Cap: VI: 17. 20. Eſai: VIII: 16. 11 Reg: XVII: 15. Pſalm: XIX: 8. Pſalm: XXV: 10. Pſ: LXXVIII: 5. 6. Pſ: XCIII: 5. Pſ: CXIX: 1. 2. 22. 24. 59. 79. 88. 138. 167. Pſ: CXXII: 3. 4. Apoc: VI: 9. Cap: XII: 17. Cap: XIX: 10.

4198. Et Mizpah, quia dixit, ſpectet Jehovah inter me & inter te, quod ſignificet præſentiam Divini Naturalis Domini, nempe in bono, quod nunc per Labanem repræſentatur, conſtat a ſignificatione ſpectare ſeu Speculari, quod ſit præſentia, qui enim ſpectat alterum, aut ex alto ſpeculo videt illum, is præſens eſt apud illum viſu; præterea videre, cum prædicatur de Domino, eſt Prævidentia & Providentia, n: 2837. 2839. 3686. 3854. 3863, ita quoque præſentia, ſed per Prævidentiam & Providentiam. Quod præſentiam Domini attinet, eſt Dominus præſens apud unumquemvis, ſed ſecundum receptionem; nam a Domino ſolo eſt vita unius cujuſvis; qui recipiunt præſentiam Ipſius in bono & vero, in vita intelligentiæ & ſapientiæ ſunt; at qui recipiunt præſentiam Ipſius non in bono & vero, ſed in malo & falſo, in vita inſaniæ & ſtultitiæ ſunt, at uſque in facultate intelligendi & ſapiendi; quod in hac uſque ſint, conſtare poteſt ex eo, quod in externa forma ſciant mentiri & ſimulare bonum & verum, & per illam captare homines; quod nuſquam foret, niſi in facultate fuiſſent. Præſentiæ quale ſignificatur per Mizpah, hic quale apud illos qui in bonis operum, ſeu apud Gentes, quæ hic repræſentantur per Labanem; Nomen Mizpah enim in Lingua originali a ſpectare dictum eſt.

4199. Quia latebimus vir a ſocio ſuo, quod ſignificet ſeparationem reſpective ad illa quæ ſunt Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione latere hic, quod ſit ſeparatio;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

paratio; & a ſignificatione viri a ſocio, quod ſint illi qui intra Eccleſiam, & qui extra; illi dicuntur latere, quia ſeparati ſunt quoad bonum & verum, ita reſpective ad illa quæ ſunt Eccleſiæ.

4200. Si affligas filias meas, & accipias fæminas ſupra filias meas, nullus vir nobiſcum, quod ſignificet affectiones veri quod manſuræ intra Eccleſiam, conſtat a ſignificatione filiarum, hic Rachelis & Leæ, quod ſint affectiones veri, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; a ſignificatione fæminarum, quod ſint affectiones veri non genuini, ita quæ non ſunt Eccleſiæ; affectiones enim veri faciunt Eccleſiam, ita accipere fæminas ſupra illas, ſignificat quod non alias affectiones quam veri genuinæ; a ſignificatione nullus vir nobiſcum, quod ſit cum latebit vir a ſocio, hoc eſt, cum ſeparati, de qua mox ſupra n: 4199; inde patet quod per illa verba ſignificetur, quod affectiones veri genuini manſuræ intra Eccleſiam, non conſpurcandæ cum veris non genuinis.

4201. Vide Deus teſtis inter me & inter te, quod ſignificet confirmationem, hic a Divino, conſtat a ſignificatione teſtis, quod ſit confirmatio, de qua mox ſupra n: 4196.

4202. Verſ: 51. 52. 53. *Et dixit Laban Jacobo, ecce acervus hic, & ecce ſtatua quam erexi inter me & inter te. Teſtis acervus hic, & teſtis ſtatua, ſi ego non tranſibo ad te acervum hunc, & ſi tu non tranſibis ad me acervum hunc & ſtatuam hanc, ad malum. Deus Abrahami, & Deus Nachoris judicent inter nos, Deus patris eorum: & juravit Jacob in pavorem patris ſui Jiſchaki.* Dixit Laban Jacobo, ecce acervus hic, & ecce ſtatua quam erexi inter me & inter te, ſignificat conjunctionem: teſtis acervus hic, & teſtis ſtatua, ſignificat confirmationem: ſi ego non tranſibo ad te acervum hunc, & ſi tu non tranſibis ad me acervum hunc & ſtatuam hanc ad malum, ſignificat limitem quantum a bono influere poſſit: Deus Abrahami & Deus Nachoris judicent inter nos, ſignificat Divinum in utrumque: Deus patris eorum, ſignificat a Supremo Divino: & juravit Jacob in pavorem patris ſui Jiſchaki, ſignificat confirmationem a Divino Humano, quod Pavor dicitur in illo ſtatu.

4203. Dixit Laban Jacobo, ecce acervus hic, & ecce ſtatua quam erexi inter me & inter te, quod ſignificet conjunctionem, conſtat ab illis quæ ſupra dicta ſunt; erant enim acervus & ſtatua in ſignum & in teſtem, quod fœdus pactum, hoc eſt, quod amicitia, ita in ſenſu interno quod conjunctio.

4204. Teſtis acervus hic & teſtis ſtatua, quod ſignificet confirmationem, conſtat a ſignificatione teſtis, quod ſit confirmatio, nempe boni per verum quod eſt ſtatua, & veri a bono quod eſt acervus, de qua ſupra n: 4197.

4205. Si ego non tranſibo ad te acervum hunc, & ſi tu non tranſibis ad me acervum hunc & ſtatuam hanc, ad malum, quod ſignificet limitem quantum a bono influere poſſit, conſtat a ſignificatione tranſire hic, quod ſit influere; a ſignificatione acervi, quod ſit bonum, de qua n: 4192; & a ſignificatione ſtatuæ, quod ſit verum, de qua n: 3727. 3728. 4090; & quod utrumque tam acervus quam ſtatua eſſent in ſignum aut in teſtem, ibid: hic in ſignum limitis; quia de conjunctione agitur, ex ſerie fluit, quod in ſenſu interno ſit limes, quantum a bono influere poſſit. Quod conjunctio fiat per

bonum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bonum, & quod bonum influat ſecundum receptionem, ſupra dictum eſt; receptio autem boni non dari poteſt aliter quam ſecundum vera, nam vera ſunt in quæ bonum influit, eſt enim bonum agens & verum recipiens, quapropter vera omnia ſunt vaſa recipientia, n: 4166; quia vera ſunt in quæ bonum influit, ſunt vera quæ limitant influxum boni; hoc intelligitur hic per limitem quantum a bono influere poſſit. Quomodo cum hoc ſe habet, paucis dicendum eſt; vera apud hominem, quæcunque & qualiacunque ſunt, intrant in memoriam ejus per affectionem; hoc eſt, per jucundum quoddam quod eſt amoris; abſque affectione ſeu abſque jucundo quod eſt amoris, nihil poteſt intrare apud hominem, quia in illis eſt vita ejus; hæc quæ intrarunt, reproducuntur quando ſimile jucundum recurrit, una cum pluribus aliis quæ ſe aſſociarunt ſeu conjunxerunt, tum quoque cum idem verum reproducitur a ſemet vel ab alio, tunc quoque affectio ſeu jucundum quod fuerat amoris cum intravit, pariter excitatur, nam conjuncta cohærent: inde conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum affectione veri, verum quod intravit cum affectione boni, reproducitur cum affectio ſimilis recurrit, & quoque affectio cum verum ſimile: inde etiam patet, quod nuſquam aliquod verum cum genuina affectione poſſit implantari, ac interius radicari, niſi homo ſit in bono, nam genuina affectio veri eſt ex bono, quod eſt amoris in Dominum, & charitatis erga proximum: bonum hoc influit a Domino, at non figitur quam in veris, nam in veris eſt hoſpitium boni, concordant enim; inde quoque patet, quod qualia ſunt vera, talis ſit receptio boni; vera apud Gentes, quæ in mutua charitate vixerunt, talia ſunt, ut bonum a Domino influens etiam in illis hoſpitari poſſit, ſed quamdiu in mundo vivunt, non ita prout apud Chriſtianos, qui vera ex Verbo habent, & in charitate ſpirituali inde vivunt, videantur n: 2589 ad 2604.

4206. Deus Abrahami & Deus Nachoris judicent inter nos, quod ſignificet Divinum in utrumque, nempe in bonum quod illis qui intra Eccleſiam, & in bonum quod illis qui extra Eccleſiam, conſtat a ſignificatione Dei Abrahami, quod ſit Divinum Domini ſpectans illos qui intra Eccleſiam; & ex ſignificatione Dei Nachoris, quod ſit Divinum Domini ſpectans illos qui extra Eccleſiam; inde patet, quod per illa ſignificetur Divinum in utrumque. Quod Deus Abrahami ſit Divinum Domini ſpectans illos qui intra Eccleſiam, eſt quia Abraham repræſentat Divinum Domini, conſequenter id quod a Domino directe venit, n: 3245. 3778, inde illi qui intra Eccleſiam in ſpecie intelliguntur per filios Abrahami, Joh: VIII: 39; & quod Deus Nachoris ſit Divinum Domini ſpectans illos qui extra Eccleſiam, eſt quia Nachor repræſentat Eccleſiam gentium, & filii ejus illos ibi qui in fraternitate ſunt, n: 2863. 2864. 3052. 3778. 2868; ideo quoque hic Laban, qui filius Nachoris, repræſentat bonum a latere, quale eſt gentibus a Domino. Quod tam varia Domini repræſententur, non eſt inde, quod varia in Domino ſint, ſed quod Divinum Ipſius varie ab hominibus recipiatur; ſe habet hoc ſicut vita quæ apud hominem, hæc influit & agit in varia corporis organa ſenſoria & motoria, inque varia membra & viſcera, ac ubivis varietatem ſiſtit, aliter

enim

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

enim videt oculus, aliter audit auris, aliter ſentit lingua, tum aliter ſe movet brachium & manus, & aliter lumbi & pedes, aliter agit pulmo & aliter cor, tum aliter hepar & aliter ventriculus, & ſic porro, ſed uſque eſt una vita quæ omnia tam varie agit, non quod ipſa vita aliter agat, ſed quia aliter recipitur, eſt enim forma cujuſvis ſecundum quam determinatur actio.

4207. Deus patris eorum, quod ſignificet a Supremo Divino, conſtat a ſignificatione Dei patris, quod ſit ſupremum Divinum, pater enim in Verbo, ubi dicitur, in ſenſu interno ſignificat bonum, videatur n: 3703, & quod Pater Domini, ſeu cum Pater a Domino nominatur, ſit Divinum Bonum quod in Ipſo, n: 3704; Divinum Bonum eſt Supremum Divinum, Divinum autem Verbum eſt, quod a Divino Bono, & quoque Filius nominatur. præterea per patrem hic intelligitur Therachus, qui fuit pater utriuſque, nempe Abrahami & Nachoris, qui quod repræſentet communem ſtirpem Eccleſiarum, videatur n: 3778, inde Abraham repræſentat in ſenſu reſpectivo genuinam Eccleſiam, & Nachor Eccleſiam gentium, ut mox ſupra n: 4206, dictum.

4208. Et juravit Jacob in pavorem patris ſui Jiſchaki, quod ſignificet confirmationem a Divino Humano, quod Pavor dicitur in illo ſtatu, conſtat a ſignificatione jurare, quod ſit confirmatio, de qua n: 2842. 3375; & ex ſignificatione pavoris Jiſchaki, quod ſit Divinum Humanum Domini, de qua n: 4180; quod juramenta fierent per Divinum Humanum Domini, n: 2842. Quod hic dicatur, Deus Abrahami, Deus Nachoris, Deus patris eorum ſeu Therachi, & Pavor Jiſchaki patris Jacobi, eſt quia filii Therachi totidem agnoſcerent deos, fuerunt enim idololatræ, n: 1353. 1356. 1992. 3667; & peculiare fuit in illa domo, quod unaquævis familia ſuum deum coleret, inde hic dicitur Deus Abrahami, Deus Nachoris, Deus patris eorum, & pavor Jiſchaki; familiæ tamen Abrahami injunctum fuit, ut agnoſcerent Jehovam pro ſuo Deo; ſed uſque Ipſum non agnoſcebant aliter quam ſicut alium Deum, per quem ſe diſtinguerent a gentibus, ita quoad ſolum nomen; quapropter etiam toties deſciverunt ad alios deos, ut conſtare poteſt ab hiſtoricis Verbi; cauſa fuit, quia ſolum in externis erant, quid interna prorſus non ſciebant, nec ſcire volebant; ipſa ritualia Eccleſiæ eorum reſpective ad illos non fuerunt aliter quam idololatrica, quia ſeparata erant ab internis, omne enim rituale Eccleſiæ ſeparatum ab interno eſt idolatricum; at uſque potuit genuinum Eccleſiæ per illos repræſentari, nam repræſentationes non ſpectant perſonam ſed rem, n: 665. 1097 f. 1361. 3147. verum ut repræſentativa Eccleſia exiſteret, & ſic aliqua communicatio Domini per cœlum cum homine, teneri debuerunt imprimis in eo, ut agnoſcerent Jehovam, ſi non corde uſque ore, repræſentativa enim apud illos non exibant ab internis ſed ab externis, & ſic ſe communicabant, aliter ac in Eccleſia genuina, in qua per interna fit communicatio; quapropter etiam cultus eorum Divinus nihil animas eorum affecit, hoc eſt, beatos fecit in altera vita, ſed ſolum fauſtos in mundo: ut itaque in externis tenerentur, ideo tot miracula apud illos, quæ nuſquam exſtitiſſent, ſi in internis fuiſſent; & ideo toties cogebantur per

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

punitiones, per captivitates & per minas ad cultum, cum tamen nemo cogitur ad cultum internum a Domino, ſed ille per liberum implantatur, n: 1937. 1947. 2174. 2875. 2876 ad 2881. 3145. 3146. 3158. 4031; principale externum erat, ut Jehovam confiterentur, nam Jehovah erat Dominus, qui in omnibus Eccleſiæ illius repræſentabatur; quod Jehovah eſſet Dominus, videatur n: 1343. 1736. 2921. 3035.

4209. *Et ſacrificavit Jacob ſacrificium in monte, & vocavit fratres ſuos ad comedendum panem, & comederunt panem, & pernoctaverunt in monte. Et mane ſurrexit Laban in matutino, & oſculatus filios ſuos, & filias ſuas, & benedixit illis, & reverſus Laban ad locum ſuum.* Sacrificavit Jacob ſacrificium in monte, ſignificat cultum ex bono amoris: & vocavit fratres ſuos ad comedendum panem, ſignificat adpropriationem boni a Domini Divino Naturali: & comederunt panem, ſignificat effectum: & pernoctaverunt in monte, ſignificat tranquillitatem: & mane ſurrexit Laban in matutino, ſignificat illuſtrationem illius boni a Divino Naturali Domini: & oſculatus filios ſuos, & filias ſuas, ſignificat agnitionem veritatum illarum & affectionum earundem: & benedixit illis, ſignificat gaudium inde: & ivit & reverſus Laban ad locum ſuum, ſignificat finem repræſentationis per Labanem.

4210. Sacrificavit Jacob ſacrificium in monte, quod ſignificet cultum ex bono amoris, conſtat ex ſignificatione ſacrificii, quod ſit cultus, de qua n: 922. 923. 2180; & ex ſignificatione montis, quod ſit bonum amoris, de qua n: 795. 796. 1430: ſacrificium ſignificat cultum, quia ſacrificia & holocauſta fuerunt principalia omnis cultus in Eccleſia repræſentativa poſtera ſeu Hebræa: in montibus etiam ſacrificabant, ut quoque paſſim ex Verbo conſtat, quia montes ex altitudine ſignificabant illa quæ alta eſſent, ut ſunt illa quæ cœli, ac cœleſtia vocantur, & inde in ſupremo ſenſu ſignificabant Dominum, Quem Altiſſimum vocarunt; ex apparentia ita putarunt, nam quæ interiora ſunt, apparent ſicut altiora, prout cœlum apud hominem, hoc interius eſt in illo, at uſque autumat homo, quod in alto ſit; inde eſt, quod ubi altum in Verbo dicitur, in ſenſu interno ſignificetur interius; in mundo non aliter ſciri poteſt, quam quod cœlum ſit in alto, tam ex eo, quod cœlum quoque dicatur illud aſpectabile quod circum circa in alto eſt, quam quia homo in tempore & loco eſt, & ſic cogitat ex ideis quæ inde, & quoque ex eo, quod pauci ſciant quid interius, & adhuc pauciores quod ibi non locus nec tempus; inde eſt, quod ſecundum ideas cogitationis hominis loquutum ſit in Verbo; ſi non ſecundum illas, ſed ſecundum ideas angelicas, tunc homo ne hilum percepiſſet, ſed quiſque mirabundus ſtetiſſet, quid illud, & num aliquid, & ſic rejeciſſet ſicut quoddam, in quo nihil intellectui ſimile foret.

4211. Et vocavit fratres ſuos ad comedendum panem, quod ſignificet appropriationem boni a Domini Divino Naturali, conſtat a ſignificatione fratrum, quod ſint illi, qui nunc fædere, hoc eſt, amicitia conjuncti eſſent, & in ſenſu interno, qui in bono & vero, quod hi fratres dicantur, videatur n: 367. 360. 3303. 3459. 3803. 3815. 4121. 4191; ex ſignificatione comedere,

dere, quod ſit appropriatio, de qua n: 3168. 3513, f. 3832; quod commeſtiones & convivia apud Antiquos ſignificarent appropriationem & conjunctionem per amorem & charitatem, n: 3596; & a ſignificatione panis, quod ſit bonum amoris, de qua n: 276. 680. 1798. 3478. 3735, ac in ſupremo ſenſu Dominus, n: 2165. 2177. 3478. 3813: quia Panis in ſupremo ſenſu ſignificat Dominum, idcirco ſignificat omne ſanctum quod ab Ipſo, hoc eſt, omne bonum & verum, & quia non eſt aliud bonum, quod eſt bonum, quam quod eſt amoris & charitatis, ideo Panis ſignificat amorem & charitatem; ſacrificia olim nec aliud ſignificabant, quapropter illa una voce vocabantur panis, videatur n: 2165, & quoque ex carne ſacrificiorum comedebatur, ut repræſentaretur convivium cœleſte, hoc eſt, conjunctio per bonum quod amoris & charitatis: hoc nunc eſt, quod ſignificatur per Sacram Cænam, nam hæc ſucceſſit loco ſacrificiorum, & conviviorum ex ſanctificatis; eſtque hæc, nempe Sacra Cæna, externum Eccleſiæ, quod internum in ſe habet, & per internum conjungit hominem qui in amore & charitate eſt, cum cœlo, & per cœlum cum Domino; nam etiam in Sacra Cæna comedere ſignificat appropriationem, panis amorem cœleſtem, & vinum amorem ſpiritualem, & hoc uſque adeo, ut cum homo in ſancto eſt cum edit, in cœlo non aliud percipiatur. Quod dicatur appropriatio boni a Domini Divino Naturali, eſt quia agitur de bono Gentium, bonum enim gentium eſt quod nunc per Labanem repræſentatur, n: 4189; conjunctio hominis cum Domino, non eſt cum Ipſo Supremo Divino Ipſius, ſed cum Divino Humano Ipſius, nam homo de Supremo Divino Domini nullam prorſus ideam poteſt habere, ſed tranſcendit ita ejus ideam, ut prorſus pereat & nulla fiat, verum de Divino Humano Ipſius ideam habere poteſt; quiſque enim conjungitur per cogitationem & affectionem, de quo aliquam ideam habet, non autem de quo nullam habere poteſt; cum cogitatur de Humano Domini, tunc, ſi ſanctitas ineſt ideæ, cogitatur etiam de ſancto, quod a Domino implet cœlum, ita quoque de cœlo, nam cœlum in ſuo complexu refert unum hominem, & hoc a Domino, n: 684. 1276. 2996. 2998. 3624 ad 3649; inde eſt, quod conjunctio non dari queat cum Supremo Divino Domini, ſed cum Divino Humano Ipſius, & per Divinum Humanum cum Supremo Divino Ipſius; inde eſt quod dicatur apud Johannem, Quod Deum nemo vidit unquam, quam Unigenitus Filius" I: 18, & quod non aditus detur ad Patrem, quam per Ipſum; tum quod Ille ſit Mediator; hoc manifeſte poteſt ſciri ex eo, quod omnes illi intra Eccleſiam, qui dicunt quod credant Supremum Ens, ac Dominum contemnunt, ſint qui nihil prorſus credunt, ne quidem quod Cœlum ſit, nec quod infernum, & qui naturam colant; & quoque ſi ab experientia inſtrui velint, conſtabit quod mali imo peſſimi idem dicant. Sed homo de Humano Domini cogitat varie, unus homo aliter quam alter, & unus ſanctius quam alter; qui intra Eccleſiam ſunt, poſſunt cogitare quod Humanum Ipſius Divinum ſit, & quoque quod unus ſit cum Patre, ſicut Ipſe dicit, quod Pater in Ipſo, & Ipſe in Patre; at qui extra Eccleſiam, hoc non poſſunt, tam quia non ſciunt aliquid de Domino, quam quia de Divino non aliunde ideam habent,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quam ex imaginibus, quas oculis vident, & ex idolis quæ poſſunt tangere; ſed uſque conjungit ſe Dominus cum illis per bonum charitatis & obedientiæ illorum in craſſa illorum idea; inde eſt, quod hic dicatur, quod illis appropriatio boni ſit a Domini Divino Naturali; ſe enim habet conjunctio Domini cum homine ſecundum ſtatum cogitationis & inde affectionis ejus; qui in ſanctiſſima idea de Domino ſunt, & ſimul in cognitionibus & affectionibus boni & veri, quales poſſunt eſſe illi qui intra Eccleſiam, conjuncti ſunt cum Domino quoad Divinum Rationale Ipſius; at qui non in tali ſanctitate ſunt, nec in tali idea interiore & affectione, & tamen in bono charitatis, conjuncti ſunt cum Domino quoad Divinum Naturale Ipſius; qui adhuc craſſiorem ſanctitatem habent, illi conjunguntur Domino quoad Divinum Senſuale Ipſius; hæc conjunctio eſt quæ repræſentatur per ſerpentem æneum, quod a morſu ſerpentum revixerint illi qui aſpexerunt illum, Num: xxi: 9; in hac conjunctione ſunt illi inter gentes, qui idola colunt, & uſque ſecundum religioſum ſuum in charitate vivunt. Ex his nunc conſtare poteſt, quid intelligitur per appropriationem boni a Domini Divino Naturali, quæ ſignificatur per quod Jacob vocaverit fratres ad comedendum panem.

4212. Et comederunt panem, quod ſignificet effectum, nempe amicitiam in ſenſu externo, conjunctionem per bonum & verum in Naturali in ſenſu ſupremo.

4213. Et pernoctaverunt in monte, quod ſignificet tranquillitatem, conſtat a ſignificatione pernoctare, quod ſit pacem habere, de qua n: 3170, ita tranquillitatem; quod pernoctarent in uno loco illi qui fædus inierunt, etiam rituale fuit, quia pernoctatio in uno loco ſignificabat, quod nulla amplius hoſtilitas; in ſenſu interno, quod tranquillitas & pax, nam qui conjuncti ſunt quoad bonum & verum, in tranquillitate ſunt, & in pace; quare hic dicitur in monte, quia per montem ſignificatur bonum amoris & charitatis, n: 4210, nam bonum amoris & charitatis dat pacem; quid pax & tranquillitas, videatur n: 92. 93. 1728. 2780. 3170. 3696. 3780.

4214. Et mane ſurrexit Laban in matutino, quod ſignificet illuſtrationem illius boni a Divino Naturali Domini, conſtat a ſignificatione mane ſurgere in matutino, quod ſit illuſtratio, de qua n: 3458. 3723; & ex repræſentatione Labanis, quod ſit bonum quale eſt gentium, de qua n: 4189; quod illuſtratio hujus boni ſit a Divino Naturali Domini, quæ hic intelligitur, patet a ſerie. Quod illuſtrationem attinet, eſt illa omnis a Domino, & per bonum quod apud hominem; talis etiam eſt illuſtratio, quale eſt bonum. Credunt plerique, quod illi illuſtrati ſint, qui ratiocinari poſſunt de bono & vero, & de malo & falſo, ac quod in illuſtrationis ſtatu eo majori ſint, quo ſubtilius & acutius poſſunt ne illis loqui, & ſimul confirmare per plura ſcientifica, & quoque illa quæ loquuntur veroſimilia facere per comparativa imprimis ex ſenſualibus, & per alios perſuaſorios modos; hi tamen uſque poſſunt in nulla illuſtratione eſſe, tametſi in facultate imaginativa & perceptiva ſunt; hæc facultas eſt duplex, una quæ venit a luce cœli, altera quæ a lumine fatuo, utrumque apparet in externa forma ſimile, ſed in interna eſt prorſus diſſimile;

quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod a luce cœli, hoc in bono eſt, hoc eſt, apud illos qui in bono ſunt; hi ex bono poſſunt videre verum, ac ſcire ſicut in clara die num ita ſit, vel non ita ſit; aſt quod ex lumine fatuo, hoc in malo eſt, hoc eſt, apud illos qui in malo ſunt; quod ratiocinari poſſint de illis, eſt quia in facultate aliqua ſciendi illa ſunt, ſed in nulla affectione faciendi; quod id non ſit in illuſtratione eſſe quiſque capere poteſt: cum Lumine fatuo ita ſe habet in altera vita, qui in tali fuerunt in mundo, in ſimili ſunt in altera vita, & ratiocinantur ibi de bono & vero, & de malo & falſo, & quidem multo perfectius & excellentius quam in vita corporis, nam cogitationes illorum non retrahuntur & impediuntur ibi a curis quæ ſunt corporis & mundi, nec ita terminantur in illis ſicut dum in corpore & mundo fuerunt; ſed apparet illico, non coram illis, ſed coram bonis ſpiritibus & angelis, quod ratiocinia eorum ſint luminis fatui, & quod lux cœli, quæ apud illos influit, illico vertatur in tale lumen, quod quæ apud illos lux cœli vel ſuffocetur, ſicut cum lux ſolis in opacum quoddam illabitur, & fit nigrum; vel quod reflectatur, quod fit apud illos qui in principiis falſi ſunt; vel pervertatur, ſicut cum lux ſolis in objecta tetra & ſordida influit, & facit tetros colores, & quoque tetras odores; ita ſe habet cum illis qui in lumine fatuo ſunt & credunt ſe præ cæteris illuſtratas eſſe, eo quod intelligenter & ſapienter ratiocinari poſſint, & tamen male vivunt; quinam illi ſunt, & quales, apparet a ſingulis quæ loquuntur, dummodo non mentiuntur bonum fallendi cauſa; qui Dominum negant aut contemnunt, & apud ſe ſubſannant illos qui Ipſum confitentur, inter tales ſunt: qui adulteria amant, & rident illos qui conjugia credunt ſancta, & nuſquam violanda, etiam inter tales ſunt: qui Eccleſiæ præcepta & doctrinalia credunt plebis cauſa eſſe, ut teneantur etiam per illa in vinculis, ac apud ſe illa nihili faciunt, ſimiliter inter tales ſunt: qui naturæ tribuunt omnia, & illos ſimplices credunt ac debilis judicii, qui Divino illa vindicant, pariter inter tales ſunt; qui omnia & ſingula ſuæ prudentiæ adſcribunt, & dicunt quod Supremum Ens ſit, quod in communi aut in univerſali aliquid regit, ſed nihil in particulari aut ſingulari, & in hac opinione ſe confirmarunt, etiam tales ſunt; ita in cæteris: tales in lumine fatuo ſunt, etiam in altera vita, & quoque inter ſimiles ratiocinantur acute, ſed cum approximant ad aliquam ſocietatem cœleſtem, tunc lumen illud extinguitur, & fit tenebricoſum, conſequenter obſcuratur eorum cogitatio ita ut ne quidem cogitare poſſint, ſtringuntur enim ibi a luce cœli, quæ, ut dictum, apud illos vel ſuffocatur, vel reflectitur, vel pervertitur, quare ſe præcipitant abinde, & conjiciunt ad infernum, ubi tale lumen. Ex his conſtare poteſt, quid illuſtratio vera, quod nempe ſit ex bono quod a Domino, & quid illuſtratio falſa, quod nempe ſit ex malo quod ab inferno.

4215. Et oſculatus filios ſuos & filias ſuas, quod ſignificet agnitionem veritatum illarum, & affectionum earundem, conſtat ex ſignificatione oſculari, quod ſit conjunctio ex affectione, de qua n: 3573. 3574, proinde agnitio, ubi enim conjunctio per bonum & verum, ibi eſt agnitio eorum; ex ſignificatione filiorum, quod ſint vera ſeu veritates, de qua n: 489. 491 533. 1147. 2623. 3773; & a

ſigifi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſignificatione filiarum, hic Rachelis & Lea, quod ſint affectiones earundem, hoc eſt, veritatum, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819. Quod oſculari ſignificet conjunctionem ex affectione, eſt ex correſpondentia; datur enim Correſpondentia Cœli cum omnibus organis & membris corporis, de qua ad finem Capitum; datur Correſpondentia internorum cum omnibus faciei, inde elucet animus ex vultu, & interior animus ſeu mens ex oculis; datur etiam Correſpondentia cogitationum & affectionum cum actionibus & geſtibus corporis, quod cum omnibus voluntariis notum eſt & quoque cum involuntariis; humiliatio enim cordis producit genuflexionem, quæ eſt geſtus corporis externus, humiliatio adhuc major ac interior proſtrationem ad terram, lætitia animi & gaudium mentis cantum & ovationem, triſtitia & luctus internus lachrymationem & planctum, Conjunctio autem ex affectione oſculationem; inde patet, quod tales externi actus, quia correſpondent, ſint ſigna internorum, & quod in illis ut in ſignis ſit internum, a quo quale ſuum accipiunt; at apud illos, qui interna mentiri volunt per externa, talia quoque pro ſignis ſunt, ſed ſimulationis, hypocriſeos, & doli, ut oſculationes, quiſque enim per illas vult ſignificare, quod amet alterum ex corde, novit enim quod oſculationes ſint inde, & quod ſint conjunctionis ex affectione, & quod per illas perſuadere velit proximo, quod amet illum propter bonum in illo, cum tamen ſit propter ſe, ac ſui honorem & lucrum, ita non propter bonum, ſed propter malum, nam qui ſe ſpectat ut finem, non ut finem intermedium ad bonum, & cum altero conjungi vult quoad finem illum, in malo eſt.

4216. Et benedixit illis, quod ſignificet gaudium inde, conſtat a ſignificatione benedicere, quod ſit fauſta vovere, de qua n: 3185, ita teſtari gaudium cum abit.

4217. Et ivit & reverſus Laban ad locum ſuum, quod ſignificet finem repræſentationis per Labanem, conſtat a ſignificatione reverti ad locum ſuum, quod ſit redire ad priorem ſtatum; quod locus ſit ſtatus, videatur n: 2625. 2837. 3356. 3387. 3404; inde eſt quod per illa verba ſignificetur finis repræſentationis per Labanem. Ex his, quæ oſtenſa ſunt, conſtare poteſt, quod omnia & ſingula in Verbo contineant interiora; & quod interiora talia ſint, quæ adæquata perceptioni Angelorum qui apud hominem; ut pro exemplo, cum in Verbo dicitur Panis, Angeli non ſciunt quid panis materialis, ſed quid panis ſpiritualis, ita pro pane percipiunt Dominum, Qui quod Panis vita ſit, Ipſe docet apud Johannem Cap: VI: 33. 35, & quia Dominum, percipiunt illa quæ a Domino, proinde Amorem Ipſius erga univerſum Genus humanum, & tunc ſimul percipiunt amorem reciprocum hominis in Dominum, nam hæc in una idea cogitationis & affectionis cohærent; non abſimiliter cogitat homo, qui in ſancto eſt, cum Panem Sacræ Cœnæ accipit, nam cogitat tunc non de pane, ſed de Domino & de Ipſius Miſericordia, & de illis quæ amoris in Ipſum ſunt, & charitatis erga proximum, quia de pœnitentia & emendatione vitæ, ſed hoc cum varietate ſecundum ſanctitatem, in qua eſt non modo quoad cogitationem, ſed etiam quoad affectionem; inde patet, quod panis in Verbo non ſiſtat ideam alicujus panis apud Angelos, ſed ſiſtat ideam amoris, cum innumerabilibus quæ amoris ſunt: ſimiliter vinum, cum

hoc

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hoc in Verbo legitur, & quoque in Sacra Cæna accipitur, tunc Angeli nihil cogitant de Vino, ſed de charitate erga proximum; & quia ita, & inde nexus hominis cum cœlo, & per cœlum cum Domino, ideo Panis & Vinum Symbola facta ſunt, ac uniunt hominem, qui in ſancto vitæ eſt, cum Cœlo, & per cœlum cum Domino: ſimiliter ſe habet cum ſingulis quæ in Verbo, quapropter Verbum eſt Medium uniens hominis cum Domino, quod niſi Medium uniens foret, non potuiſſet Cœlum influere apud hominem, nam abſque medio nulla unitio, ſed removeret ſe ab homine; quod ſi removeretur, non potuiſſet amplius aliquis duci ad bonum, ne quidem ad bonum corporeum & mundanum, ſed vincula omnia, etiam externa, forent rupta; Dominus enim regit hominem qui in bono eſt per vincula interna, quæ ſunt conſcientiæ, qui autem in malo eſt, ſolum per vincula externa, quibus ruptis unuſquiſque inſaniret, qualiter inſanit qui abſque timore legis eſt, abſque timore vitæ, & abſque timore jacturæ honoris & lucri, ac inde famæ, hæc enim ſunt vincula externa; ſic genus humanum periret: inde conſtare poteſt, cur Verbum, & quale Verbum: quod Eccleſia Domini, ubi eſt Verbum, ſit inſtar Cordis & inſtar Pulmonum; & Eccleſia Domini ubi non eſt Verbum, ſit inſtar reliquorum Viſcerum, quæ a Corde & Pulmonibus vivunt, videatur n: 637. 931. 2054. 2853.

Continuatio de Maximo Homine & de Correſpondentia.

4218. IN *Partibus, quæ præcedunt, ad finem Capitum memorata ſunt, quæ videre & percipere datum eſt in Mundo Spirituum & in Cœlis Angelorum; & denique actum eſt de Maximo Homine & Correſpondentia: ut plene ſciatur, quomodo ſe habet cum homine, & quod ille in nexu ſit cum Cœlo, non modo quoad Cogitationes & affectiones, ſed etiam quoad formas organicas tam interiores quam exteriores, & quod abſque nexu illo ne quidem momento ſubſiſtere poſſit, licet in hac parte continuare illa quæ de Correſpondentia cum Maximo Homine, ad finem Capitum mox præcedentium incepta ſunt.*

4219. *Ut ſciatur in genere, quomodo ſe habet cum Maximo Homine, tenendum, quod univerſum Cœlum ſit Maximus Homo, & quod Cœlum Maximus Homo nominatur, qui a correſpondet Divino Humano Domini; Solus enim Homo eſt Dominus, & quantum angelus & ſpiritus, tum quantum homo qui in terris ab Ipſo habet, tantum etiam ſunt homines;*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nes: non credat aliquis, quod homo ſit homo ex eo, quod facies ei humana ſit, & corpus ei humanum, & quod ei cerebrum, & quoque viſcera & membra; hæc ſunt communia cum Animalibus brutis, quare etiam hæc ſunt quæ moriuntur & fiunt cadaver; ſed homo eſt homo, quod cogitare & velle poſſit ſicut homo, ita recipere illa quæ ſunt Divina, hoc eſt, quæ ſunt Domini; per hæc homo ſe diſtinguit a beſtiis & feris; & quoque homo fit talis homo in altera vita, qualiter illa in vita corporis per receptionem ei appropriata ſunt.

4220. *Qui in vita corporis Divina, quæ ſunt Domini, receperant, hoc eſt, qui amorem Ipſius erga univerſum Genus humanum, proinde qui charitatem erga proximum, & qui amorem reciprocum in Dominum, illi in altera vita donantur intelligentia & ſapientia, & felicitate ineffabili, nam ſunt Angeli, ita vere homines; at qui in vita corporis Divina quæ ſunt Domini, non receperant, hoc eſt, non amorem erga genus humanum, minus amorem reciprocum in Dominum, ſed ſolum Semet amarunt, imo coluerunt, & conſequenter, pro fine habuerunt illa quæ ſunt ſui & mundi, illi in altera vita, poſt exactos breves curriculos vitæ ibi, privantur omni intelligentia, & fiunt ſtupidiſſimi, ac ſunt ibi inter infernales ſtupidos.*

4221. *Ut ſcirem quod ita ſit, cum talibus, qui ita vixerunt, loqui datum eſt, & quoque cum uno quem etiam in vita corporis novi; ille dum vixit, quicquid proximo fecit bonum, propter ſe fecit, nempe ſui honoris & ſui lucri cauſa, reliquos contemſit, & quoque odio habuit; Deum quidem confeſſus eſt ore, non tamen agnovit corde: cum loqui cum illo daretur, exhalabat ab illo ſphæra ſicut corporea, loquela ejus erat non ſicut ſpirituum, ſed ſicut hominis adhuc vivi; nam loquela ſpirituum diſtinguit ſe ab humana in eo, quod illa ſit plena ideis, ſeu quod ſpirituale ei inſit, ita vivum quod non exprimi poteſt, hæc autem non ita; talis ſphæra exhalabat ab illo, & percipiebatur in ſingulis quæ loquebatur; apparebat ibi inter viles, & dictum, quod qui tales ſunt, ſucceſſive fiant quoad cogitationes & affectiones tam craſſi & ſtupidi, ut non ſtupidior aliquis in mundo: locum habent ſub clunibus, ubi infernum illorum eſt; inde quoque prius apparuit quidam, non ſpecie qua ſpiritus, ſed ſpecie qua homo craſſe corporeus, in quo tam parum ex vita intelligentiæ quæ propria eſt humana, ut dicas ſtupiditatem in effigie; inde patebat, quales illi fiunt, qui in nullo amore ſunt erga proximum, nec erga publicum, minus erga Regnum Domini, ſed ſolum in amore ſui, & ſe ſolum in ſingulis ſpectant, imo ſe adorant ut deos, & ſic quoque volunt ab aliis adorari, in omnibus quæ agunt id intendendo.*

4222.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4222. *Quod Correſpondentiam Maximi hominis cum illis quæ apud hominem, attinet, illa & cum omnibus eſt ſingulis ejus, nempe cum ejus organis, membris & viſceribus, & quidem in tantum, ut non detur aliquod organum & membrum in corpore, nec aliqua pars in organo & membro, ne quidem aliqua particula partis, cum qua non correſpondentia ſit; notum eſt, quod unumquodvis organum & unumquodvis membrum in corpore, conſiſtat ex partibus, & ex partium partibus; ſicut Cerebrum, hoc in communi conſiſtat a Cerebro proprie dicto, a Cerebello, a Medulla oblongata, & Medulla ſpinali, nam hæc eſt continuatio aut quaſi appendix; Cerebrum autem proprie dictum conſiſtit a pluribus membris, quæ ſunt partes ejus, nempe a Membranis, quæ dura mater & pia mater vocantur, a Corpore calloſo, a corporis ſtriatis, a ventriculis & cavis, a glandulis minoribus, a ſeptis, in genere a ſubſtantia cineritia & a ſubſtantia medullari, præter a ſinubus, vaſis ſanguineis & plexibus; ſimiliter ſe habet cum organis ſenſoriis & motoriis corporis, & cum viſceribus, quod ex anatomicis ſatis notum eſt: omnia illa in communi & in particulari correſpondent exactiſſime Maximo Homini, ac ibi totidem quaſi cœlis; Cœlum enim Domini ſimiliter diſtinctum eſt in minores cœlos, & hi in adhuc minores, & hi in minimos, tandem in Angelos, quorum unuſquiſque eſt exiguum Cœlum correſpondens Maximo: Cœli illi ſunt diſtinctiſſimi inter ſe, unumquodvis pertinens ad commune ſuum, & communes cœli ad communiſſimum ſeu totum, quod eſt Maximus Homo.*

4223. *Sed cum correſpondentia ita ſe habet, quod quidem Cœli memorati correſpondeant ipſis formis organicis Corporis humani, quapropter dictum, quod illæ ſocietates, aut illi Angeli, pertineant ad provinciam Cerebri, vel ad provinciam Cordis, vel ad provinciam Pulmonum, vel ad provinciam Oculi, & ſic porro; ſed uſque principaliter correſpondent functionibus illorum viſcerum vel organorum; ſe habet hoc, ſicut ipſa illa organa ſeu viſcera, quod functiones cum formis illorum organicis, unum conſtituant; non enim concipi poteſt aliqua functio niſi a formis, hoc eſt, a ſubſtantiis, ſunt enim ſubſtantiæ ſubjecta a quibus; ſicut pro exemplo, non concipi poteſt viſus abſque oculo, non reſpiratio abſque pulmone, oculus eſt forma organica ex qua & per quam viſus, & pulmo eſt forma organica ex qua & per quam reſpiratio, ita quoque in reliquis: ſunt itaque functiones, quibus ſocietates cœleſtes principaliter correſpondent, & quia ſunt functiones, etiam ſunt formæ organicæ, quibus correſpondent, nam unum ab altero individuum eſt, & inſeparabile, uſque adeo, ut ſive dicas functionem ſive formam organicam*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ganicam per quam & ex qua functio, ſimile ſit; inde eſt, quod Correſpondentia ſit cum organis, membris & viſceribus, quia eſt cum functionibus, quapropter cum producitur functio, etiam excitatur organum; ita quoque ſe habet in omnibus & ſingulis quæ homo agit, cum is hoc aut illud, & cum ita aut aliter agere vult, & hoc cogitat, tunc organa ſe moveat convenienter; ita ſecundum intentionem functionis ſeu uſus; eſt enim uſus qui imperat formis. Inde quoque patet, quod antequam formæ organicæ corporis exſtiterint, uſus fuerit, & quod uſus produxerit & adaptaverit illas ſibi, non viciſſim; cum autem formæ productæ ſunt, aut organa adaptata, procedunt inde uſus, & tunc apparet ſicut formæ ſeu organa prius ſint quam uſus, cum tamen non ita ſit; influit enim uſus a Domino, & hoc per cœlum, ſecundum ordinem & ſecundum formam, ſecundum quam cœlum ordinatum eſt a Domino, ita ſecundum correſpondentias, ſic exiſtit homo, & ſic ſubſiſtit; inde iterum patet, unde ſit, quod homo quoad omnia & ſingula correſpondeat cœlis.

4224. *Formæ organicæ non ſolum ſunt illæ, quæ apparent coram oculo, & quæ detegi poſſunt per microſcopia, ſed etiam ſunt formæ organicæ adhuc puriores quæ nuſquam aliquo oculo nudo, nec artificiali detegi poſſunt, hæ illæ formæ ſunt interiores; ſicut formæ quæ ſunt viſus interni, & quæ denique ſunt intellectus, hæ ſunt imperſcrutabiles, ſed uſque ſunt formæ, hoc eſt, ſubſtantiæ; non enim poteſt aliquis viſus, ne quidem intellectualis exiſtere, quam ab aliquo; hoc etiam notum eſt in Orbe erudito, quod nempe abſque ſubſtantia, quæ ſubjectum, non ſit aliquis modus, ſeu aliqua modificatio, ſeu aliquid quale quod ſe active manifeſtat; formæ illæ puriores ſeu interiores quæ imperſcrutabiles, ſunt quæ ſenſus internos ſiſtunt, & quoque affectiones interiores producunt; cum illis formis, quia cum illarum ſenſibus & horum affectionibus, correſpondent cœli interiores: ſed quia de illis, & de correſpondentia illorum, plura ſunt quæ mihi detecta, illa non poſſunt clare exponi niſi de ſingulis in ſpecie agatur, quaproper etiam in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, licet continuare illa, quæ de Correſpondentia hominis cum Maximo Homine, in priori Parte inchoata ſunt; ut tandem ſciat homo, non ex aliqua ratiocinatione, minus ex aliqua hypotheſi, ſed ab ipſa experientia, quomodo ſe cum illo habet, & cum Interno ejus homine, qui anima ejus vocatur, & denique cum conjunctione ejus cum cœlo, & per cœlum cum Domino, conſequenter unde homo eſt homo, & per quæ diſtinguitur a beſtiis; & porro quomodo homo ſemet ipſum a conjunctione illa ſeparat, & ſe cum inferno conjungit.*

4225.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4225. *In anteceſſum dicendum, quinam ſunt intra Maximum Hominem, & quinam ſunt extra illum; omnes qui in amore in Dominum, & in charitate erga proximum ſunt, & ei bonum faciunt ex corde ſecundum bonum apud illum, & qui conſcientiam juſti & æqui habent, illi ſunt intra Maximum Hominem, ſunt enim in Domino, proinde in Cœlo; at omnes qui in amore ſui & in amore mundi ſunt, & inde in concupiſcentiis, ac ſolummodo propter leges, ſui honorem, & opes mundi, & propter famam inde, bonum faciunt, ita qui interius immiſericordes ſunt, in odio & vindicta contra proximum ſui & mundi cauſa, & delectantur ejus damnis, quando ſibi non favet, illi ſunt extra Maximum Hominem, ſunt enim in inferno; hi non correſpondent aliquibus organis & membris in corpore, ſed vitiis & morbis eis inductis variis, de quibus etiam, ex Divina Domini Miſericordia, ab experientia in ſequentibus. Qui extra Maximum Hominem ſunt, hoc eſt, extra cœlum, illi non poſſunt intrare in illum, vitæ enim ſunt contrariæ; imo ſi aliquo modo intrant, quod fit quandoque a talibus, qui lucis angelos in vita corporis mentiri edocti ſunt, ſed cum illuc veniunt, quod quandoque permittitur ex cauſa ut ſciant quales ſunt, ſed admittuntur modo ad primum introitum, hoc eſt, ad illos qui ſimplices adhuc ſunt, & nondum ad plenum inſtructi, tunc illi qui ſicut lucis angeli intrant, vix aliquibus momentis ibi morari poſſunt, quia ibi eſt vita amoris in Dominum & amoris erga proximum; & quia ibi nihil correſpondet vitæ illorum, vix poſſunt reſpirare, quod ſpiritus & angeli quoque reſpirent, videatur n:* 3884 *ad* 3893, *inde incipiunt angi, nam reſpiratio ſe habet ſecundum liberum vitæ, & quod mirum, vix tandem poſſunt ſe movere, ſed fiunt ſicut qui in gravedine ſunt, angore & cruciatu occupante interiora, quapropter ſe inde ejiciunt præcipites, & hoc uſque ad infernum, ubi reſpiratio illis & mobilitas, inde eſt quod vita in Verbo per mobilitatem repræſentetur: Qui autem in Maximo Homine ſunt, illi in reſpirationis libero ſunt, cum in bono amoris; ſed uſque diſtincti ſunt ſecundum boni quale & quantum, inde tot cœli ſunt, qui in Verbo vocantur Manſiones,* Joh: XIV: 2; *eſtque unuſquiſque in ſuo cœlo in ſua vita, & habet influxum ab univerſo cœlo, quiſque ibi eſt centrum influxuum omnium, inde in perfectiſſimo æquilibrio, & hoc ſecundum formam ſtupendam cœli, quæ a Solo Domino, ita cum omni varietate.*

4226. *Quandoque conqueſti ſunt recentes ſpiritus, qui interius mali fuerunt cum in mundo vixerunt, ſed exterius apparentiam boni aucuparunt per opera quæ fecerunt aliis ſui & mundi cauſa, quod non admittantur in cœlum, illi enim non aliam opinionem de cœlo habuerunt, quam admiſſionis ex gratia; ſed illis quandoque reſponſum eſt, quod*

 nulli

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nulli negetur cœlum, & ſi cupiunt, quod admittendi, etiam aliqui admiſſi in ſocietates cœleſtes proximas quæ ad introitum, ſed cum illuc venerunt, ex contrarietate & repugnantia vitæ, perceperunt, ut dictum, reſpirationis ceſſationem, angorem, & cruciatum ſicut infernalem, & ſe dejecerunt inde; dicentes dein, quod cœlum illis infernum eſſet, & quod nuſquam crediderint cœlum tale eſſe.

4227. *Sunt plures ex utroque ſexu, qui tales in vita corporis fuerunt, ut ubicunque potuerint, quæſiverint arte & dolo ſubjugare ſibi aliorum animos ſine imperandi, cumprimis apud potentes & divites, ut ſoli eſſent qui ſub nomine illorum regerent; quique clam egerunt, & removerunt alios, imprimis probos, & hoc variis modis, quidem non vituperando, quia probitas ſemet defendit, ſed per modos alios, eorum conſilia pervertendo, vocando ſimplicia, & quoque mala, attribuendo infortunia ſi quæ ſiunt, præter alia ſimilia: qui tales fuerunt in vita corporis, etiam tales ſunt in altera vita, nam unumquemque ſequitur vita ſua; per vivam experientiam ab hujuſcemodi, cum apud me fuerunt, id comperii, quia ſimiliter tunc agebant, ſed adhuc ſolertius & ingenioſius, nam ſpiritus ſubtilius agunt quam homines, quia a nexibus cum corpore & a vinculis cum craſſis ſenſationum modis, ſoluti ſunt; illi ita ſubtiles erant, ut aliquoties non perceperim quod intentio ſeu finis imperandi illis eſſet; & cum inter ſe loquebantur, cavebant ne audirem & id perciperem, ſed ab aliis qui audiverunt mihi dictum, quod nefanda eſſent conſilia eorum, & quod per magicas artes, ita per opem a diabolica turba ſtuderent pervenire ad finem ſuum; neces proborum pro nihilo æſtimabant; Dominum, ſub quo imperare ſe velle dicebant, vilipendebant, Ipſum modo ut alium hominem ſpectando, cui cultus ſicut apud alias gentes, quæ homines deos fecerunt & coluerunt, ab antiquo manens, & cui contradicere, quia nati in illo cultu, & famam læderent, non auſi fuerint: de illis id dicere poſſum, quod cogitationes & voluntatem hominum, qui ſimiles ſunt, obſideant, ac apud illos ſe inſinuent eorum affectioni & intentioni, ſic ut illi nequaquam ſcire poſſint, abſque Domini Miſericordia, quod tales ſpiritus adſint, & quod in ſocietate talium ſint. Hi ſpiritus correſpondent vitioſis ſanguinis purioris apud hominem, qui ſanguis ſpiritus animalis vocatur, quem vitioſa intrant abſque ordine, & ubicunque ſe diffundunt, ſunt ſicut venena quæ frigus inducunt, & torporem nervis & fibris, ex quibus erumpunt morbi graviſſimi & fatales. Cum tales in conſortio agunt, internoſcuntur per id, quod modo quadrupedo, ut ita dicatur, agant, & quod inſideant parti poſteriori capitis ſub cerebello ad ſiniſtrum; qui enim ſub occipitio agunt, clandeſtine magis quam*

alii

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

alii operantur, & qui ad partem tergalem, imperare cupiunt. Ratiocinati ſunt mecum de Domino, & dicebant, quod mirum ſit quod non audiat preces quando precantur, & ſic quod non opituletur ſupplicantibus, ſed reſpondere datum, quod non audiri poſſent, quia pro fine habent talia quæ contraria ſunt ſaluti generis humani, & quia precantur pro ſemet contra omnes, & cum ita precantur quod claudatur cœlum, qui enim in Cœlo ſunt ſolum attendunt ad fines precantium; hæc quidem non agnoſcere volebant, ſed uſque nihil potuerunt reſpondere. Erant viri hujus ſortis, & illi cum fœminis in conſortio, qui dicebant, quod a fœminis plura conſilia poſſent capere, quia citiores & ſolertiores perſpiciendi talia eſſent; admodum delectantur conſortio illarum, quæ ſcorta fuerunt. Tales ut plurimum ad ſecretas artes & magicas in altera vita ſe applicant, nam magicæ artes in altera vita ſunt perplures, quæ in mundo prorſus ignotæ ſunt, ejuſcemodi, ut primum in alteram vitam veniunt, ſe applicant, & diſcunt faſcinare illos apud quos ſunt, imprimis ſub quibus regnare cupiunt; nefaria non abhorrent. De inferno illorum, quale eſt, & ubi ſunt quando non in mundo ſpirituum, alibi dicetur. Ex his conſtare poteſt, quod vita ſua unumquemque maneat poſt mortem.

4228. *Continuatio de Maximo Homine, & de Correſpondentia, ad finem Capitis ſequentis; ubi de Correſpondentia cum Senſibus in genere.*

GENE-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT TRIGESIMUM SECUNDUM.

4229. IN Parte Tertia inceptum eſt explicare illa quæ Dominus apud Mathæum Capite XXIV prædixerat de Ultimo Judicio; & explicatio illa præmiſſa eſt ante ultima Capita ibi, & cum explicatione continuatum eſt uſque ad Verſum 31 illius Evangeliſtæ, videantur n: 3353 ad 3356. n: 3486 ad 3489. n: 3650 ad 3655. n: 3897 ad 3901. n: 4056 ad 4060: quis ſenſus internus omnium illorum in ſummario patet ab illis quæ ibi explicata ſunt, quod nempe prædictum ſit de ſucceſſiva Vaſtatione Eccleſiæ, & tandem de Inſtauratione Novæ, hoc ordine, I. Quod non inciperent ſcire quid bonum & verum, ſed litigarent de illis. II. Quod contemnerent illa. III. Quod non corde agnoſcerent. IV, Quod prophanarent. V, Et quia adhuc permanſurum verum fidei, & bonum charitatis apud quoſdam, qui Electi vocantur, deſcribitur ſtatus fidei tunc. VI, & dein ſtatus charitatis. VII, Ac demum agitur de initio novæ Eccleſiæ, quæ intelligitur per verba, quæ ultimo explicata ſunt, nempe per hæc "Et emittet Angelos ſuos cum tuba & voce magna, & congregabunt electos Ipſius a quatuor ventis, ab extremo cœlorum uſque ad extremum illorum," Verſ: 31, per quæ quod initium Novæ Eccleſiæ intellectum ſit, videatur n: 4060 ad finem.

4230. Quando finis veteris Eccleſiæ ac principium Novæ adeſt, tunc eſt Ultimum Judicium; quod illud tempus ſit quod per Ultimum Judicium in Verbo intelligitur, videatur n: 2117 ad 2133. 3353. 4057; & quoque per Adventum Filii Hominis: de ipſo Adventu nunc agitur, de quo Diſcipuli Dominum quæſiverunt, dicentes "Dic nobis quando iſta fient, imprimis quodnam ſignum tui adventus, & conſummationis ſæculi," Verſ: 3, Cap: XXIV: apud Matthæum: jam itaque ſequuntur explicanda, quæ Dominus de ipſo tempore Adventus ſui, & Conſummationis ſæculi, quæ eſt Ultimum Judicium, prædixit; ſed ante hoc Caput ſolum illa quæ continentur in Verſibus 32. 33. 34. 35, quæ ſunt hæc "*Ab autem ficu diſcite parabolam, quando jam ramus ejus ſit tener, & folia enata, ſcitis quod prope*

æſtas

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

æſtas. Sic & vos, quando videritis hæc omnia, ſcitote quod prope ſit ad fores. Amen dico vobis, non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiunt. Cœlum & Terra tranſibunt, verba autem mea non tranſibunt. Horum verborum ſenſus internus eſt, qui ſequitur.

4231. *Ab autem ficu diſcite parabolam, quando ramus ejus fit tener, & folia enata, ſcitis quod prope æſtas,* ſignificat primum Eccleſiæ novæ; ficus eſt bonum naturalis, ramus eſt affectio ejus; & folia ſunt vera, parabola ex qua diſcerent eſt quod illa ſignificentur: qui non novit ſenſum internum Verbi, nuſquam ſcire poteſt, quid comparatio Adventus Domini cum ficu, ac ejus ramo & foliis involvit; ſed quia omnia comparativa in Verbo etiam ſignificativa ſunt, n: 3579, ſciri poteſt inde, quid illa; ficus ubicunque nominatur in Verbo in ſenſu interno ſignificat bonum naturalis, videatur n: 217, quod ramus ſit affectio ejus, inde eſt, quia affectio a bono propullulat ſicut ramus a ſuo trunco, quod folia ſint vera, videatur n: 885: inde nunc patet quid parabola illa involvit, nempe cum Eccleſia Nova a Domino creatur, quod tunc omnium primo appareat bonum naturalis, hoc eſt, bonum in externa forma cum ejus affectione & veris; per bonum naturalis non intelligitur bonum in quod homo naſcitur, ſeu a parentibus trahit, ſed bonum quod ſpirituale eſt quoad originem, in hoc nemo naſcitur, ſed inducitur a Domino per cognitiones boni & veri; quapropter antequam homo in hoc bono eſt, nempe in bono ſpirituali, non eſt homo Eccleſiæ, utcunque apparet ex bono connato, quod ſit. *Sic & vos, quando videritis hæc omnia, ſcitote quod prope ſit ad fores,* ſignificat cum illa apparent, quæ ſignificantur in ſenſu interno per verba quæ proxime ſupra Verſ: 29. 30. 31, dicta ſunt, & per hæc de ficu, quod tunc conſummatio Eccleſiæ, hoc eſt, Ultimum Judicium, ac Adventus Domini; proinde quod tunc rejiciatur Eccleſia vetus, & inſtauretur nova: ad fores dicitur, quia bonum naturalis & ejus vera ſunt prima, quæ inſinuantur homini, cum regeneratur & fit Eccleſia. *Amen dico vobis, non præteribit generatio hæc, donec omnia hæc fiunt,* ſignificat gentem Judaicam, quod non ſicut aliæ gentes exſtirpabitur, cauſa videatur n: 3479. *Cœlum & terra tranſibunt, verba autem mea non tranſibunt,* ſignificat Eccleſiæ prioris interna & externa quod peritura, ſed quod Verbum Domini manſurum; quod Cœlum ſit internum Eccleſiæ, & terra externum ejus, videatur n: 82. 1411. 1733. 1850. 2117. 2118. 3355 f: quod verba Domini ſint modo illa quæ nunc de adventu Ipſius & Conſummatione ſæculi dicta ſunt, ſed etiam omnia quæ in Verbo, patet: hæc immediate poſt illa

quæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ de Gente Judaica, dicta ſunt, quia Gens Judaica conſervata eſt propter Verbum, ut conſtare poteſt ex loco citato n: 3479. Ex his nunc patet, quod hic de inchoamentis Novæ Eccceſiæ prædictum ſit.

CAPUT XXXII.

1. ET Jacob ivit ad viam ſuam; & occurrerunt in eum Angeli DEI.

2 Et dixit Jacob, ſicut vidit illos, caſtra DEI hæc & vocavit nomen loci illius Machanaim.

3. Et miſit Jacob nuntios coram ſe ad Eſau fratrem ſuum terram Seir, agrum Edomi.

4. Et præcepit illis, dicendo, ita dicetis Domino meo Eſavo, ita dicit ſervus tuus Jacob, cum Labane peregrinatus ſum, & moratus uſque nunc.

5. Et fuit mihi bos & aſinus, grex & ſervus & ancilla, & mitto ad indicandum domino meo, ad inveniendum gratiam in oculis tuis.

6. Et reverſi ſunt nuntii ad Jacobum, dicendo, venimus ad fratrem tuum ad Eſavum, & etiam vadit obviam tibi, & quadringenti viri cum eo.

7. Et timuit Jacob valde, & anguſtia fuit ei, & dimidiavit populum qui cum eo, & gregem, & armentum, & camelos, in duo caſtra.

8. Et dixit, ſi venerit Eſau ad caſtra una, & percuſſerit illa, & erunt caſtra relicta ad evaſionem.

9. Et dixit Jacob, DEUS patris mei, Abrahami, & DEUS patris mei Jiſchaki, JEHOVAH, dicens ad me, revertere ad terram tuam, & ad nativitatem tuam, & benefaciam tecum.

10. Minor ſum præ omnibus miſericordiis, & præ omni veritate, quæ feciſti cum ſervo tuo, quia in baculo meo tranſivi Jordanem hunc, & nunc ſum in duo caſtra.

11. Eripe

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

11. Eripe me quæſo e manu fratris mei, e manu Eſavi, quia timeo ego eum, forte veniat, & percutiat me, matrem ſuper filios.

12. Et, Tu dixiſti, benefaciendo benefaciam tecum, & ponam ſemen tuum, ſicut arenam maris, quæ non numeratur præ multitudine.

13. Et pernoctavit ibi in nocte illa, & accepit de veniente in manum ſuam munus Eſavo fratri ſuo.

14. Capras ducentas, & capros viginti, oves ducentas & arietes viginti.

15. Camelas lactantes & filios illarum triginta, Juvencas quadraginta & Juvencos decem, aſinas viginti & pullos decem.

16. Et dedit in manum ſervorum ſuorum, catervam catervam ſeorſim; & dixit ad ſervos ſuos, tranſite ante me, & ſpatium ponatis inter catervam & inter catervam.

17. Et præcepit primo, dicendo, quod occurrerit tibi Eſau frater meus, & interrogaverit te, dicendo, cui tu, & quo vadis, & cui illa ante te.

18. Et dices, ſervo tuo Jacobo, munus hoc miſſum domino meo Eſavo, & ecce etiam is poſt nos.

19. Et præcepit etiam ſecundo, etiam tertio, etiam omnibus euntibus poſt catervas, dicendo, ſecundum verbum hoc loquemini ad Eſavum, in inveniendo vos eum.

20. Et dicetis etiam, ecce ſervus tuus Jacob poſt nos, quia dixit, expiabo facies ejus in munere eunte ante me, & poſtea videbo facies ejus, forte ſuſcipiet facies meas.

21. Et tranſivit munus ſuper ante eum, & is pernoctavit in nocte illa in caſtris.

22. Et ſurrexit in nocte illa, & accepit binas fæminas ſuas, & binas ancillas ſuas, & undecim natos ſuos, & tranſivit tranſitum Jabbok.

23. Et accepit illos, & tranſire fecit illos fluvium, & tranſire fecit quæ ſibi.

* * * *

24. Et remanſit Jacob ſolus is, & luctatus vir cum eo, uſque aſcendere auroram.

25. Et vidit quod non prævaleret ei, & tetigit volam femoris ejus, & luxata vola femoris Jacobi in luctando illo cum eo.

26. Et dixit, mitte me, quia aſcendit aurora, & dixit, non mittam te quin benedixeris mihi.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

27. Et dixit ad eum, quid nomen tuum, & dixit, Jacob.

28. Et dixit, non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael, quia ut princeps contendiſti cum Deo, & cum hominibus, & prævaluiſti.

29. Et interogavit Jacob & dixit, indica quæſo nomen tuum, & dixit quare hoc interrogas ad nomen meum, & benedixit ei ibi.

30. Et vocavit Jacob nomen loci Peniel, quia vidi Deum facies ad facies, & liberata anima mea.

31. Et exortus ei ſol, ſicut tranſivit Penuel, & is claudicans ſuper femore ſuo.

32. Propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti, qui ſuper vola femoris uſque ad diem hunc, quia tetigit in vola femoris, Jacobi nervum emoti.

CONTENTA.

4232. Agitur hic in ſenſu interno de inverſione ſtatus in Naturali, ut bonum primo loco ſit verum ſecundo; hic de implantatione veri in bono, Verſ: 1 ad 23. Et de luctis tentationum, quæ tunc ſuſtinendæ, Verſ: 24 ad 32. Agitur etiam ſimul de Gente Judaica, quod Gens illa, tametſi nihil Eccleſiæ recipere poſſet, uſque repræſentaret illa quæ Eccleſiæ ſunt.

SENSUS INTERNUS.

4233. Verſ: 1. 2. ET *Jacob ivit ad viam ſuam; & occurrerunt in eum Angeli Dei. Et dixit Jacob, ſicut vidit illos, caſtra Dei hæc, & vocavit nomen loci illius Machanaim.* Jacob ivit ad viam ſuam, ſignificat ſucceſſivum veri ut conjungeretur bono ſpirituali & cœleſti: & occurrerunt in eum angeli Dei, ſignificat illuſtrationem a bono: & dixit Jacob, ſicut vidit illos, caſtra Dei hæc, ſignificat cœlum: & vocavit nomen loci illius Machanaim, ſignificat quale ſtatus.

4234. Jacob ivit ad viam ſuam, quod ſignificet ſucceſſivum veri, ut conjungeretur bono ſpirituali & cœleſti, conſtat ex repræſentatione Jacobi, quod hic ſit verum naturalis; quid Jacob repræſentaverit, prius dictum eſt, quod nempe Naturale Domini; & quia agitur in ſenſu interno, ubi hiſtorice de Jacobo,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Jacobo, de Domino, quomodo Ipſe Naturale ſuum Divinum fecit, ideo Jacob primum repræſentavit verum ibi, & dein verum cui adjunctum eſt bonum collaterale, quod erat Laban, & poſtquam hoc adjunxit, tunc repræſentavit Jacob bonum tale, ſed tale bonum non eſt bonum Divinum in Naturali, ſed eſt bonum medium, per quod recipere potuit Bonum Divinum ; tale bonum repræſentavit Jacob cum recederet a Labane, ſed uſque id bonum in ſe eſt verum, cui inde facultas ſe conjungendi cum Bono Divino in Naturali : tale verum eſt, quod Jacob nunc repræſentat : Bonum autem cum quo conjungeretur, repræſentatur per Eſavum, quod Eſavus ſit Divinum Bonum Divini Naturalis Domini, videatur n: 3300. 3302. 3494. 3504. 3527. 3576. 3599. 3669. 3677 ; de illa ipſa conjunctione, nempe veri Divini cum Bono Divino Divini Naturalis Domini in ſenſu ſupremo nunc agitur ; nam poſtquam Jacob receſſit a Labane, & ad Jordanem venit, ita ad primum ingreſſum in terram Canaanem, ingreditur repræſentare conjunctionem illam, terra enim Canaan in ſenſu interno ſignificat cœlum, & in ſupremo ſenſu Divinum Humanum Domini, n : 3038. 3705 ; inde eſt, quod per illa verba "Et Jacob ivit ad viam ſuam" ſignificetur ſucceſſivum veri, ut conjungeretur bono ſpirituali & cœleſti. Sed hæc talia ſunt, quæ nequaquam poſſunt plene ad captum exponi ; cauſa eſt, quia communiſſima hujus rei in orbe erudito etiam Chriſtiano, ignota ſunt ; vix enim ſcitur quid Naturale apud hominem, & quid rationale, & quod illa inter ſe prorſus diſtincta ſint ; & quoque vix ſcitur quid verum ſpirituale & quid bonum ejus, quodque hæc quoque diſtinctiſſima ſint ; & adhuc minus, quod, cum homo regeneratur, verum conjungatur cum bono, diſtincte in Naturali, & diſtincte in Rationali, & hæc per innumerabilia media ; imo ne quidem notum eſt, quod Dominus Humanum ſuum Divinum fecerit, ſecundum ordinem ſecundum quem Dominus etiam regenerat hominem ; cum itaque communiſſima illa ignota ſunt, non poteſt aliter quam quod obſcura appareant quæ de illis dicuntur ; ſed uſque dicenda ſunt, quia aliter non poteſt explicari Verbum quoad ſenſum internum ; ad minimum inde conſtare poteſt, quæ & qualis ſapientia Angelica eſt, nam Verbi ſenſus internus eſt principaliter pro Angelis.

4235. Et occurrerunt in eum Angeli Dei, quod ſignificet illuſtrationem a bono, conſtat a ſignificatione Angelorum Dei, quod ſit aliquid Domini, hic Divinum quod in Domino, nam in Domino fuit Ipſum Divinum quod Pater vocatur ; ipſa Eſſentia vitæ, quæ apud hominem dicitur anima, fuit inde, & fuit Ipſe, illud Divinum eſt quod in communi ſermone vocatur Natura Divina, potius Eſſentia Divina Domini ; quod per Angelos Dei in Verbo aliquid Divini Domini ſignificetur, videatur n: 1925. 2321. 2821. 3039. 4085: per quod Angeli Dei occurrerunt in eum, ſignificatur in ſenſu proximo influxus Divini in Naturale, inde illuſtratio, nam omnis illuſtratio eſt ab influxu Divini. Quia de inverſione ſtatus in Naturali Domini, ut bonum primo loco eſſet, & verum ſecundo, & hic de implantatione veri in bono ibi, agitur n: 4231, & id abſque illuſtratione a Divino non fieri potuit, ideo hic primum agitur de illuſtratione a bono, in quo verum implantaretur.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4236. Et dixit Jacob, Caſtra Dei hæc, quod ſignificet cœlum; quod caſtra Dei ſignificent cœlum, eſt quia exercitus ſignificat vera & bona, n: 3448, ac vera & bona ſunt a Domino diſpoſita ſecundum ordinem cœleſtem; inde diſpoſitio ſecundum exercitus eſt caſtrametatio, ac ipſe ordo cœleſtis, qui eſt cœlum, ſunt caſtra; hæc caſtra ſeu hic ordo talis eſt, ut nullatenus infringi ab inferno poſſit, tametſi continuus conatus inferno eſt infringendi illum, inde quoque ordo ille ſeu cœlum dicuntur caſtra, ac vera & bona, hoc eſt, Angeli, qui ſecundum ordinem illum diſpoſiti ſunt, vocantur exercitus; ex his nunc patet, unde caſtra Dei ſignificant cœlum: Ipſe ille ordo eſt, qui repræſentabatur per Caſtrametationes filiorum Iſraelis in deſerto, ita ipſum cœlum; & ipſa cohabitatio ibi ſecundum tribus dicebantur caſtra; Tabernaculum, quod in medio, & circum quod caſtrametabantur, repræſentabat Ipſum Dominum: quod ſic caſtrametarentur filii Iſraelis, videatur Num: I: I ad f. & Cap: XXXIII: 2 ad 58; quod circum Tabernaculum ſecundum Tribus, nempe verſus Orientem Jehudas, Jiſaſchar & Sebulon, verſus meridiem Ruben, Schimeon, Gad, verſus occidentem Ephraim, Menaſche, Benjamin, verſus ſeptentrionem Dan, Aſcher & Naphthali, ac Levitæ in medio juxta Tabernaculum, Num: II: 2 ſeq: quod per Tribus ſignificentur omnia bona & vera in complexu, videatur n: 3858. 3862. 3926. 3939. 4060: inde eſt, quod Bileamus, cum videret Iſraelem habitantem juxta tribus, & veniret ſuper eum tunc ſpiritus Dei, ediderit enuntiatum, dicendo, "*Quam bona ſunt tabernacula tua, Jacobe, habitacula tua Iſrael, ſicut valles plantantur, ſicut horti juxta fluvium,*" Num: XXIV: 2. 3. 5. 6; quod per prophetica illa, non populus qui Jacob & qui Iſrael nominabatur, intellectus ſit, patet manifeſte, ſed quod cœlum Domini, quod repræſentabatur. Inde etiam alibi in Verbo ordinationes illorum in deſerto, ſeu caſtrametationes ſecundum Tribus, dictæ ſunt Caſtra; & per caſtra ibi in ſenſu interno ſignificatur Ordo cœleſtis, & per caſtrametationem diſpoſitio ſecundum ordinem illum, nempe ſecundum ordinem, in quo ſunt bona & vera in cœlo, ut Levit: IV: 12. Cap: VIII: 17. Cap: XII: 46. Cap: XIV: 8. Cap: XVI: 26. 28. Cap: XXIV: 14. 23. Num: III: Cap: IV: 4 ſeq: Cap: V: 2 ad 6. Cap: IX: 17 ad f. Cap: X: 1 ad 11. 29. Cap: XI: 31. 32. Cap: XII: 14. 15. Cap: XXXI: 19 ad 25. Deut: XXIII: 10. 11. 12. 13. 14. 15. Quod Caſtra Dei ſint Cœlum, etiam conſtare poteſt apud Joelem "Coram Ipſo commota eſt terra, contremuerunt cœli, ſol & luna atrati ſunt, & ſtellæ collegerunt ſplendorem ſuum, & Jehovah dedit vocem ſuam *coram Exercitu ſuo*, quia *multa* valde *Caſtra Ipſius*, quia numeroſus faciens verbum Ipſius," II: 10. 11. Apud Sachariam "*Caſtrametabor* ad domum meam *de Exercitu* præ tranſeunte & præ abeunte, ne tranſeat ſuper illos exactor," IX: 8. Apud Johannem "Gogus & Magogus aſcenderunt ſuper planitiem terræ, & circumdederunt *caſtra ſanctorum*, & civitatem delectam; ſed aſcendit ignis a Deo, & conſumſit eos," Apoc: XX: 9; Gogus & Magogus pro illis qui in cultu externo ſeparato ab interno, & facto idololatrico, n: 1151; planities terræ pro vero Eccleſiæ, quod planities ſit verum quod doctrinalis, n: 2450, & quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod terra ſit Eccleſia, n: 556. 662. 1066. 1067. 1850. 2117. 2118. 3355: caſtra ſanctorum pro cœlo ſeu Regno Domini in terris, quod eſt Eccleſia. Quia pleraque in Verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, ita quoque caſtra, & ibi ſignificant mala & falſa, proinde infernum, ut apud Davidem "Si mali *metabuntur* contra me *caſtra*, non timebit cor meum," Pſalm: XXVII: 3. Apud Eundem "Deus diſperſit *oſſa caſtrametantium* contra me, pudefeciſti, quia Deus rejecit illos;" Pſalm: LIII: 6. Per *caſtra Aſchuris*, in quibus percuſſit Angelus Jehovæ centum & octoginta & quinque millia," Eſai: XXXVII: 36, nec aliud intellectum eſt; pariter per *Caſtra Ægyptiorum*," Exod: XIV: 19. 20.

4237. Et vocavit nomen loci illius Machanaim, quod ſignificet quale ſtatus, conſtat a ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 3421; & a ſignificatione loci, quod ſit ſtatus, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. Machanaim in Lingua originali ſignificat bina caſtra, & bina caſtra ſignificant utrumque cœlum ſeu utrumque Regnum Domini, nempe Cœleſte & Spirituale, ac in ſupremo ſenſu Divinum cœleſte & Divinum ſpirituale Domini; inde patet, quod quale ſtatus Domini cum Naturale Ipſius illuſtraretur a bono ſpirituali & cœleſti, ſignificetur per Machanaim: ſed illud, nempe quale ſtatus, non deſcribi poteſt, quia Divini Status, qui fuerunt Domino, cum Humanum in Se Divinum fecit, non in aliquem captum humanum cadunt, ne quidem in Angelicum, ſolum per apparentias illuſtratas a luce cœli quæ a Domino, & per ſtatus regenerationis hominis, nam regeneratio hominis eſt imago glorificationis Domini, n: 3130. 3212. 3296. 3490.

4238. Verſ: 3. 4. 5. *Et miſit Jacob nuntios coram ſe ad Eſau fratrem ſuum terram Seir, agrum Edomi. Et præcepit illis, dicendo, ita dicetis domino meo Eſavo, ita dicit ſervus tuus Jacob, cum Labane peregrinatus ſum, & moratus uſque nunc. Et fuit mihi bos & aſinus, grex & ſervus & ancilla, & mitto ad indicandum domino meo ad inveniendum gratiam in oculis tuis.* Miſit Jacob nuntios coram ſe ad Eſau fratrem ſuum, ſignificat communicationem primam cum bono cæleſti: terram Seir, ſignificat bonum cœleſte naturale: agrum Edomi, ſignificat verum inde: & præcepit illis dicendo, ita dicetis domino meo Eſavo, ſignificat agnitionem primam boni, quod ſuperiori loco eſſet: cum Labane peregrinatus ſum, & moratus uſque nunc, ſignificat quod imbuerit bonum per Labanem ſignificatum: & fuit mihi bos & aſinus, grex & ſervus & ancilla, ſignificat acquiſitiones ſuo ordine ibi: & mitto ad indicandum domino meo, ad inveniendum gratiam in oculis tuis, ſignificat inſtructionem de ſtatu ſuo, & quoque condeſcendentiam & humiliationem veri coram bono.

4239. Miſit Jacob nuntios coram ſe ad Eſau fratrem ſuum, quod ſignificet communicationem primam cum bono cœleſti, conſtat a ſignificatione mittere nuntios, quod ſit communicare; & a repræſentatione Eſavi, quod ſit bonum cœleſte in naturali, de qua n: 3300. 3302. 3494. 3504. 3527. 3576. 3599. 3669. Agitur hic, ut ſupra n: 4231 dictum, de conjunctione Veri Divini Naturalis,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Naturalis, quod eſt Jacob, cum Bono Divino ibi, quod eſt Eſau; quare primum de illuſtratione Naturalis a Divino, actum eſt, n: 4235; hic nunc de communicatione prima, quæ ſignificatur per quod Jacob miſerit nuntios ad Eſavum fratrem; quod etiam in Verbo bonum & verum ſint fratres, videatur n: 367. 3303.

4240. Terram Seir, quod ſignificet bonum cœleſte naturale, conſtat a ſignificatione terræ Seir, quod in ſupremo ſenſu ſit bonum cœleſte naturale Domini; cauſa quod terra Seir illud ſignificet, eſt quia mons Seir erat terminus terræ Canaanis ab una parte, Joſ: XI: 16. 17, & omnes termini, ſicut fluvii, montes & terræ, repræſentabant illa quæ ultima eſſent, n: 1585. 1866. 4116, induebant enim repræſentationes a terra Canaane quæ in medio, quæ repræſentabat Regnum cœleſte Domini, & in ſupremo ſenſu Divinum Humanum Ipſius, videatur n: 1607. 3038. 3481. 3705; ultima, quæ termini, ſunt illa quæ Naturalia vocantur, nam in naturalibus terminantur ſpiritualia & cœleſtia; ita ſe habet in cœlis, nam intimum ſeu tertium cœlum eſt cœleſte quia in amore in Dominum, medium ſeu ſecundum cœlum eſt ſpirituale, quia in amore erga proximum, ultimum ſeu primum cœlum eſt cœleſte & ſpirituale naturale, quia in ſimplici bono, quod eſt ultimum ordinis ibi; ſimiliter apud hominem regeneratum, qui eſt exiguum cœlum: ex his nunc conſtare poteſt, unde ſit, quod terra Seir ſignificet bonum cœleſte naturale: Eſavus quoque, qui ibi habitabat, repræſentat bonum illud, ut ſupra oſtenſum eſt, inde etiam per terram, ubi habitabat, ſignificatur idea; terræ enim induunt repræſentationes illorum qui ibi ſunt, n: 1675. Ex his nunc patere poteſt, quid per Seir ſignificatur in Verbo; ut apud Moſen "Jehovah de Sinai venit, & *exortus eſt de Seir illis*, exſplenduit de monte Paran, & venit ex myriadibus ſanctitatis," Deut: XXXIII: 2. 3. In Cantico Deboræ & Baraki in Libro Judicum "*Jehovah* cum *exiviſti e Seir*, cum egreſſus es *ex Agro Edomi*, terra contremuit, etiam cœli ſtillarunt, etiam nubes ſtillarunt aquas, montes defluxerunt; hic Sinai coram Jehovah Deo Iſraelis," V: 4. 5. In prophetia Bileami "Video Ipſum & non jam, conſpicio Ipſum & non propinquus; orietur ſtella e Jacobo, & ſurget ſceptrum ex Iſraele, & erit *Edomus hæreditas*, & erit *hæreditas Seir*, hoſtium illius, & Iſrael faciens robur" Num: XXIV: 17; quiſque videre poteſt, quod Seir hic ſignificet aliquid Domini, nam dicitur quod Jehovah exortus eſt de Seir, quod exivit e Seir, & egreſſus ex agro Edomi, quod Edomus & Seir erit hæreditas, ſed quid Domini ſignificat, nemo ſcire poteſt niſi ex ſenſu interno Verbi; quod ſit Divinum Humanum Domini, & in ſpecie ibi Divinum Naturale quoad bonum, ex ſupradictis conſtare poteſt, exoriri & exire e Seir eſt quod Naturale etiam Divinum faceret, ut inde quoque lux, hoc eſt, intelligentia & ſapientia, & ita Jehovah fieret non modo quoad Humanum Rationale, ſed etiam quoad Humanum Naturale; quapropter dicitur, Jehovah exortus eſt de Seir, & Jehovah exivit e Seir; quod Dominus ſit Jehovah, videatur n: 1343. 1736. 2004. 2005. 2018. 2025. 2156. 2329. 2921. 3023. 3035: ſimile involvit propheticum Dumæ apud Eſaiam "Ad me *clamans e Seir*, cuſtos quid de nocte, cuſtos quid

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quid de nocte; dixit cuſtos, venit mane, etiamque nox" XXI: 11. 12. Per terram Seir in ſenſu reſpectivo proprie ſignificatur Regnum Domini apud illos qui extra Eccleſiam ſunt, hoc eſt, apud gentes cum apud illos inſtauratur Eccleſia, priore ſeu vetere deſciſcente a charitate & fide; quod tunc illis qui in tenebris lux, a pluribus locis in Verbo conſtat; hoc proprie ſignificatur per exoriri e Seir, & exire e Seir, ac egredi ex agro Edomi, tum quod Seir erit hæreditas, ut & per illa apud Eſaiam "ad me clamans e Seir, cuſtos quid de nocte, dixit cuſtos, venit mane, etiamque nox" venit mane eſt adventus Domini, n: 2405. 2780, ac inde illuſtratio illis qui in nocte, hoc eſt, in ignorantia, ſed illuſtratio a Divino Naturali Domini, n: 4211. Quia pleraque in Verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, ita quoque Seir, ut apud Eſaiam Cap: XXV: 8. 9. Ezechielem Cap: XXXV: 2 ad 15, & paſſim in hiſtoricis Verbi.

4241. Agrum Edomi, quod ſignificet verum inde, nempe ex bono, conſtat ex ſignificatione agri Edomi, quod ſit Divinum Naturale Domini quoad bonum Cui conjuncta doctrinalia veri, ſeu vera, de qua n: 3302. 3322; vera inde, ſeu quæ ex bono, diſtincta ſunt a veris ex quibus bonum; vera ex quibus bonum ſunt illa quæ homo imbuit ante regenerationem, vera autem quæ ex bono ſunt illa quæ imbuit poſt regenerationem, poſt regenerationem enim ex bono procedunt vera, nam ex bono tunc percipit & novit quod vera ſint; tale verum, ita verum boni, eſt, quod ſignificatur per agrum Edomi; ſimiliter etiam in loco ſupra allato ex Libro Judicum "Jehovah cum *exiviſti a Seir*, cum *egreſſus es ex agro Edomi*" V: 4.

4242. Et præcepit illis dicendo, ita dicetis Domino meo Eſavo, quod ſignificet agnitionem primam boni, quod ſuperiori loco eſſet, conſtare poteſt ex ſignificatione hic præcipere nuntiis ut dicerent, quod ſit reflexio & inde perceptio quod ita ſit de qua n: 3661. 3682, proinde agnitio; ex repræſentatione Eſavi, quod ſit bonum, de qua ſupra n: 4234. 4239; quod ſuperiori loco eſſet, ſignificatur per quod vocaverit Eſavum non fratrem ſed Dominum ſuum, & quoque ut ſequitur, ſe ſervum ejus, ac poſtea ſimiliter; quod verum primo loco ſit & bonum ſecundo apparenter, cum regeneratur homo, ſed quod bonum primo loco ſit & verum ſecundo, cum regeneratus eſt homo, videatur n: 1904. 2063. 2189. 2697. 2979. 3286. 3288. 3310 f. 3325. 3330. 3332. 3336. 3470. 3509. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3579. 3603. 3701. Id quoque eſt, quod intelligitur per prophetica Jiſchaki patris & Eſavum filium "Super gladio tuo vives, & fratri tuo ſervies, & erit *quando dominaris*, & diſrumpes jugum illius deſuper collo tuo" Geneſ: Cap: XXVII: 40; de inverſione hujus ſtatus, de qua prophetica illa prædixerunt, hic nunc agitur.

4243. Cum Labane peregrinatus ſum, & moratus uſque nunc, quod ſignificet quod imbuerit bonum per Labanem ſignificatum, conſtat a repræſentatione Labanis, quod ſit bonum medium, hoc eſt, bonum non genuinum, ſed uſque inſerviens introducendis veris & bonis genuinis, de qua n: 3974. 3982. 3986 f. 4063; a ſignificatione peregrinari, quod ſit inſtrui, de qua n: 1463. 2025; & a ſignificatione morari ſeu commorari, quod prædicetur de

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

de vita veri cum bono, de qua n: 3613, hic quod ſit imbuere; inde patet, quod per illa verba "Cum Labane peregrinatus ſum, & moratus uſque nunc" ſignificetur quod imbuerit bonum per Labanem ſignificatum. Cum his ſe ita habet, verum implantari bono nequit, niſi per media; de mediis in Capitibus quæ præcedunt, actum eſt, ubi de Jacobi peregrinatione & commoratione apud Labanem, & de grege ibi acquiſito; hic nunc agitur de proceſſu Conjunctionis, ita de inverſione ſtatus, illo ordine, quo fit cum verum ſubordinatur bono; verum primo loco eſt apparenter, cum homo verum diſcit ex affectione, ſed nondum ita vivit ſecundum illud; at bonum primo loco eſt, cum vivit ſecundum verum quod ex affectione didicit, tunc enim verum fit bonum, nam tunc homo credit bonum eſſe facere ſecundum verum; qui regenerati ſunt, in hoc bono ſunt; etiam qui conſcientiam habent, hoc eſt, qui non amplius ratiocinantur num id verum ſit, ſed qui faciunt quia verum eſt, ita qui imbuerunt illud fide & vita.

4244. Et fuit mihi bos & aſinus, grex & ſervus & ancilla, quod ſignificet acquiſitiones ſuo ordine ibi, conſtat a ſignificatione bovis & aſini, gregis & ſervi & ancillæ, quod ſint bona & vera exteriora & interiora inſervientia, ita acquiſitiones ſuo ordine; quod bos ſit bonum naturale exterius, & aſinus verum naturale exterius, videatur n: 2781; & quod grex ſit bonum naturale interius, ac ſervus verum ejus, ac ancilla affectio illus veri, conſtat ex ſignificatione cujuſvis, de qua aliquoties prius; bona illa & vera ſunt acquiſitiones, de quibus hic, quæ quod in ſuo ordine nominatæ ſint, patet; exteriora enim ſunt bos & aſinus, interiora autem grex, ſervus & ancilla.

4245. Et mitto ad indicandum domino meo, ad inveniendum gratiam in oculis tuis, quod ſignificet inſtructionem de ſtatu ſuo, & quoque condeſcentiam & humiliationem veri coram bono, conſtat ex ſignificatione mittere ad indicandum, quod ſit inſtruere de ſtatu ſuo; quod condeſcentia dein ſit & humiliatio veri coram bono, patet, vocat enim illum dominum ſuum, ac dicit ad inveniendum gratiam in oculis tuis, quæ verba condeſcendentiæ & humiliationis ſunt. Deſcribitur hic ſtatus, qualis eſt, quando inverſio fit, nempe cum verum ſubordinatur bono, hoc eſt, quando illi qui in affectione veri fuerunt, incipiunt in affectione boni eſſe: ſed quod talis inverſio & ſubordinatio fit, non apparet aliis, quam qui regenerati ſunt, & non aliis regeneratis, quam qui reflectunt; hodie pauci ſunt, qui regenerantur, & adhuc pauciores qui reflectunt, quapropter hæc quæ de vero & bono dicuntur, non poſſunt quin obſcura ſint, & fortaſſis quod talia, quæ non agnoſcenda; imprimis apud illos, qui vera quæ ſunt fidei, primo loco ponunt, & bonum quod charitatis, ſecundo, & qui inde cogitant multum de doctrinalibus, non autem de bonis charitatis, & ex illis non ex his, de ſalute æterna; qui ita cogitant, nuſquam ſcire poſſunt, minus percipere, quod verum quod fidei ſubordinetur bono quod charitatis; illa quæ homo cogitat, & ex quibus cogitat, afficiunt illum; ſi cogitaret ex bonis charitatis, tunc videret manifeſte, quod vera quæ ſunt fidei, ſecundo loco eſſent, & tunc quoque videret ipſa vera ſicut in luce; nam bonum quod charitatis eſt inſtar flammæ, quæ lucem præbet,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

præbet, & ſic illuſtrat omnia & ſingula quæ prius autumaverat vera eſſe, & quoque apperciperet quomodo falſa ſe intermiſcuerint, ac induerint ſpeciem ſicut vera eſſent.

4246. Verſ: 6. 7. 8. *Et reverſi ſunt nuntii ad Jacobum, dicendo, venimus ad fratrem tuum, ad Eſavum, & etiam vadit obviam tibi, & quadringenti viri cum eo. Et timuit Jacob valde, & anguſtia fuit ei, & dimidiavit populum qui cum eo, & gregem & armentum & camelos, in duo caſtra. Et dixit, ſi venerit Eſau ad caſtra una, & percuſſerit illa, & erunt caſtra relicta ad evaſionem.* Reverſi ſunt nuntii ad Jacobum, dicendo, venimus ad fratrem tuum ad Eſavum, & etiam vadit obviam tibi, ſignificat quod bonum continue influat, ut approprient ſibi: & quadringenti viri cum eo, ſignificat ſtatum ejus nunc, ut priorem locum ſumat: & timuit Jacob valde, & auguſtia fuit ei, ſignificat ſtatum cum mutatur: & dimidiavit populum qui cum eo, & gregem & armentum, & camelos, in duo caſtra, ſignificat præparationem: & diſpoſitonem verorum & bonum in naturali ad recipiendum bonum per Eſavum repræſentatum: & dixit, ſi venerit Eſau ad caſtra una, & percuſſerit illa, & erunt caſtra relicta ad evaſionem, ſignificat ſecundum omnem eventum.

4247. Et reverſi ſunt nuntii ad Jacobum, dicendo, venimus ad fratrem tuum ad Eſavum, & etiam vadit obviam tibi, quod ſignificet quod bonum continue influat, ut approprient ſibi nempe vera, conſtat a ſignificatione fratris, hic Eſavi, quod ſit bonum, nempe Divini Naturalis Domini, de qua ſupra; & a ſignificatione venire obviam, quod ſit influere, de qua ſequitur; & quia eſt influxus eſt appropriatio. Ex illis quæ prius aliquoties de his dicta ſunt, conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum bono & vero, ac cum boni influxu in verum, & de appropriatione veri a bono, quod nempe bonum continue influat, & quod verum recipiat, vera enim ſunt vaſa boni, Divinum Bonum non aliis vaſis applicari poteſt quam genuinis veris, nam ſibi mutuo correſpondent; cum homo in affectione veri eſt, in qua eſt, in initio antequam regeneratur, tunc quoque continue bonum influit, ſed nondum habet vaſa, hoc eſt, vera, quibus ſe applicet, hoc eſt, approprietur, nam homo in initio regenerationis nondum in cognitionibus eſt, ſed tunc bonum, quia continue influit, producit affectionem veri, affectio enim veri non aliunde eſt quam a Boni Divini continuo conatu influendi; inde conſtare poteſt, quod etiam tunc bonum ſit primo loco, & quod principaliter agat, tametſi appareat ſicut verum foret; cum autem homo regeneratur, quod fit in adulta ætate cum in cognitionibus eſt, tunc bonum ſe manifeſtat, nam non tunc ita in affectione ſciendi verum eſt, ſed in affectione faciendi illud; prius enim fuerat verum in intellectu, tunc autem eſt in voluntate, & cum in voluntate eſt, in homine eſt; nam voluntas conſtituit ipſum hominem: talis eſt circulus perennis apud hominem, quod omne ſcientificum & omne cognitivum inſinuetur per viſum vel per auditum, in cogitationem, & inde in voluntatem, & a voluntate per cogitationem in actum; vel quoque a memoria, quæ eſt ſicut oculus internus, ſeu viſus internus, ab hac ſimilis eſt circulus, nempe a viſu illo per cogitationem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in voluntatem, & a voluntate per cogitationem in actum, aut ſi quid obſtat in conatum agendi, qui ut primum id quod obſtitit, removetur, prodit in actum. Ex his conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum influxu, & appropriatione veri a bono, quod nempe omnium primo vera quæ fidei, per auditum ſeu per viſum inſinuentur, ac tunc in memoria recondantur, & quod inde ſucceſſive eleventur in cognitionem & tandem influentur voluntati, in qua cum ſunt, procedunt inde per cogitationem in actum, & ſi non in actum poſſunt, ſunt in conatu, ipſe conatus eſt actus internus, nam quoties cunque datur facultas, fit ille actus externus: ſed ſciendum, quod ille ſit circulus, at uſque eſt bonum, quod illum circulum producit, vita enim quæ a Domino, non influit niſi in bonum, ita per bonum, & hoc ab intimis; quod vita, quæ per intima influit, illum circulum producat, cuivis poteſt conſtare, nam abſque vita nihil producitur; & cum vita, quæ a Domino, non influit niſi in bonum & per bonum, ſequitur, quod bonum ſit quod producit, & quod influit in vera, & appropriat illa ſibi, quantum homo in veri cognitionibus eſt, & ſimul quantum recipere vult.

4248. Et quadringenti viri cum eo, quod ſignificet ſtatum ejus nunc, ut priorem locum ſumat, conſtat a ſignificatione quadringentorum, quod ſint proprie tentationes & earum duratio, de qua n: 2959. 2966; hic ſtatus eſt qui intelligitur; quod ille ſtatus ſit conſtare poteſt ab illis quæ ſequuntur, quod nempe timuerit valde, & anguſtia fuerit ei, quodque ideo caſtra ſua in duo diviſerit, Verſ: 7. 8; tum quod ex timore ardenter ſupplicaverit ad Jehovam, Verſ: 9. 10. 11. 12; & denique quod luctatus ſit cum Angelo, per quam luctationem quod tentatio ſignificetur, conſtabit ab explicatione luctationis illius in ſequentibus hujus Capitis. Cum invertitur ſtatus apud hominem, qui regeneratur, hoc eſt, cum bonum priorem locum ſumit, tunc tentationes veniunt; prius homo illas non ſubire poteſt, quia nondum eſt in cognitionibus per quas ſe defendat, & ad quas recurrat ad ſolatium capiendum; quapropter etiam nullus tentationes ſubit, priuſquam ad adultam ætatem pervenit; tentationes ſunt, quæ uniunt vera bono, n: 2272. 3318. 3696. 3928. Inde patet, quod per quadringentos viros cum eo, ſignificetur ſtatus, ut bonum priorem locum ſumat.

4249. Et timuit Jacob valde, & anguſtia fuit ei, quod ſignificet ſtatum cum mutatur, conſtat ex eo, quod timor & anguſtia ſint primum tentationum; & quod præcedant cum invertitur ſeu mutatur ſtatus. Arcana, quæ amplius in his latent, nempe quod Eſau obviam iverit Jacobo cum quadringentis viris, & quod inde Jacobo timor & anguſtia, non facile ad captum exponi poſſunt, ſunt enim interiora; ſolum hoc licet afferre; cum bonum priorem locum ſumit, ac ſibi vera ſubordinat, quod fit cum homo tentationes ſpirituales ſubit, tunc bonum quod ab interiori influit, ſecum habet vera perplura, quæ apud hominem recondita ſunt in ejus interiori homine; illa ad intuitionem & captum ejus non poſſunt venire, antequam bonum primas agit, tunc enim a bono illuſtrari incipit naturale, inde apparet quænam ibi concordant & quænam diſcordant, inde timor & anguſtia quæ præcedunt tenta-

tionem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tionem ſpiritualem; ſpiritualis enim tentatio agit in conſcientiam, quæ eſt interioris hominis, quare etiam homo non ſcit, cum tentationem illam intrat unde ei timor & anguſtia, ſed angeli qui apud hominem, probe hoc norunt; tentatio enim inde eſt, quod Angeli teneant hominem in bonis & veris, ſpiritus autem mali in malis & falſis; quæ enim apud Spiritus & Angelos, qui apud hominem, exiſtunt, illa non aliter percipiuntur apud hominem, quam quod in ipſo ſint; quæ enim interius exiſtunt, putat homo dum in corpore vivit, & non credit quod omnia influant, quod non cauſæ ſint extra illum, quæ producunt, ſed quod omnes cauſæ ſint intra illum, & ejus propriæ, cum tamen non ita eſt; quicquid enim homo cogitat, & quicquid vult, hoc eſt, omnis ejus cogitatio & omnis ejus affectio, vel eſt ex inferno, vel eſt ex cœlo; cum mala cogitat & vult, & falſis inde delectatur, ſciat quod cogitationes & affectiones ejus ſint ex inferno, & dum bona cogitat & vult, & veris inde delectatur, quod a cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino; ſed cogitationes & affectiones quæ apud hominem, apparent utplurimum ſub alia ſpecie, ſicut pugna malorum ſpirituum cum angelis ex illis quæ ſunt apud hominem regenerandum, ſub ſpecie timoris & anguſtiæ, ac tentationis: hæc non poſſunt non ut paradoxa apparere homini, quia homo Eccleſiæ pæne omnis hodie credit, quod omne verum quod cogitat, & bonum quod vult & facit, ſit a ſemet, tametſi aliter dicit cum ex doctrinali fidei loquitur; imo talis eſt, ut ſi quis diceret ad illum, quod ſpiritus ab inferno ſint qui influunt in cogitationem & voluntatem ejus cum mala cogitat & vult, & quod angeli e cœlo, cum bona, quod tunc hæreret mirabundus quod aliquis tale ſtatuat, diceret enim quod ſentiat vitam in ſe, & quod cogitet ex ſe & velit ex ſe; ex illo ſenſitivo credit, non autem ex doctrinali, cum tamen doctrinale eſt verum, & ſenſitivum fallax: ab experientia plurimum nunc annorum pæne continua, hoc ſcire datum eſt, ac ita ſcire, ut prorſus nullum dubium ſit relictum.

4250. Et dimidiavit populum qui cum eo, & gregem, & armentum, & camelos in duo caſtra, quod ſignificet præparationem & diſpoſitionem verorum & bonorum in naturali ad recipiendum bonum per Eſavum repræſentatum, conſtat a ſignificatione populi, quod ſint vera, tum falſa, de qua n; 1259. 1260. 3581; ex ſignificatione gregis, quod ſint bona interiora, & quoque non bona; ex ſignificatione armenti, quod ſint bona exteriora, & quoque non bona, de quibus n: 2566. 4244; ex ſignificatione camelorum, quod ſint vera exteriora ſeu communia, ita quoque non vera, de qua n: 3048. 3071. 3143. 3145; & ex ſignificatione caſtrorum, quod ſit ordo, in bono ſenſu ordo genuinus, & in oppoſito ordo non genuinus, de qua n: 4236; dimidiare, quod ſit dividere in bina, & ſic ſe diſponere ad recipiendum, patet. Hæc quomodo ſe habent, conſtare poteſt ab illis quæ mox ſupra dicta ſunt, nempe cum bonum influit, ut ſit cum invertitur ordo, & bonum priorem locum ſumit, quod tunc illuſtretur naturale, & inibi videatur quid genuinum verum & bonum, & quid non genuinum, quæ quoque tunc diſcernuntur ab invicem, ita quod quædam retineantur, quædam autem removeantur, inde prorſus alius ordo ſit, quam qui prius fuerat; bonum enim,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cum dominatur, hoc ſecum habet, nam vera tunc non aliud ſunt, quam miniſtri & ſervi, & diſponuntur ſecundum ordinem cœleſtem propius & propius, ſecundum receptionem boni a veris, & quoque ſecundum qualitatem, boni nam bonum ſuum quale accepit a veris.

4251. Et dixit, ſi venerit Eſau ad caſtra una, & percuſſerit illa, & erunt caſtra relicta ad evaſionem, quod ſignificet ſecundum omnem eventum, conſtat a ſignificatione caſtrorum, quod ſint ordo, ut mox ſupra; a ſignificatione percutere, quod ſit deſtruere; & a ſignificatione erunt caſtra relicta ad evaſionem, quod ſit ne ordo in naturali periret, ſed aliquid ſupereſſet; ita quod ſit præparatio & diſpoſitio ſecundum omnem eventum: Naturale enim quamdiu ibi dominatur verum, non videre poteſt quid verum genuinum & non genuinum, nec quid bonum; at cum dominatur ibi bonum, quod eſt amoris in Dominum & charitatis erga proximum, tunc videt illud; inde eſt, cum inſtat illud tempus ſeu ille ſtatus, quando bonum dominium ſumit, quod homo tunc pæne in ignorantia ſit quid bonum & verum, ita quid deſtruetur, & quid retinebitur, ut patet manifeſte in tentationibus; cum homo in tali ignorantia eſt, tunc ſit præparatio & diſpoſitio non ab homine ſed a Domino, hic a Domino in Se Ipſo, quia Dominus omnia in Se in Divinum ordinem ex propria potentia diſpoſuit & redegit.

a 4252. Verſ: 9. 10. 11. 12. *Et dixit Jacob, Deus patris mei Abrahami, & Deus patris mei Jiſchaki, Jehovah, dicens ad me, revertere ad terram tuam, & ad nativitatem tuam, & benefaciam tecum. Minor ſum præ omnibus miſericordiis, & præ omni veritate, quæ feciſti cum ſervo tuo, quia in baculo meo tranſivi Jordanem hunc, & nunc ſum in duo caſtra. Eripe me quæſo e manu fratris mei e manu Eſavi, quia timeo ego eum, forte veniat, & percutiat me, matrem ſuper filios. Et tu dixiſti, benefaciendo benefaciam tibi, & ponam ſemen tuum ſicut arenam maris, quæ non numeratur præ multitudine.* Dixit Jacob Deus patris mei Abrahami, & Deus patris mei Jiſchaki, Jehovah, ſignificat ſanctum præparationis & diſpoſitionis: dicens ad me, revertere ad terram tuam, & ad nativitatem tuam, & benefaciam tecum, ſignificat ad conjunctionem cum Divino bono & vero: minor ſum præ omnibus miſericordiis & præ omni veritate, quæ feciſti cum ſervo tuo, ſignificat humiliationem in illo ſtatu quoad bonum & quoad verum: quia in baculo meo tranſivi Jordanem hunc, & nunc ſum in duo caſtra, ſignificat quod ab exiguo multum: eripe me quæſo e manu fratris mei, e manu Eſavi quia timeo ego eum, ſignificat ſtatum reſpective, quia priorem ſe fecit: forte veniat & percutiat me, matrem ſuper filios, ſignificat quod periturus: & Tu dixiſti benefaciendo benefaciam tecum, ſignificat quod uſque tunc vitam adepturum: & ponam ſemen tuum ſicut arenam maris, quæ non numeratur præ multitudine, ſignificat fructificationem & multiplicationem tunc.

b 4252. Dixit, Deus patris mei Abrahami, & Deus patris mei Jiſchaki, Jehovah, quod ſignificet ſanctum præparationis & diſpoſitionis, conſtat a ſignificatione Dei patris Abrahami, quod ſit Ipſum Divinum Domini, de qua n: 3439; & a ſignificatione Dei patris Jiſchaki, quod ſit Divinum Humanum Ipſius,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Ipſius, de qua n: 3704. 4180; & quia utrumque eſt Jehovah, dicitur Deus patris mei Abrahami, Deus patris mei Jiſchaki, Jehovah; hic autem ſignificatur ſanctum, quod procedit a Divino, nam omne ſanctum eſt inde: quod ſanctum ſignificetur, eſt quia in naturali, quod repræſentatur per Jacob, in quo nondum Bonum, quod repræſentatur per Eſavum, cum Vero conjunctum fuit; agitur enim nunc de ſtatu receptionis boni, hic de ſtatu præparationis & diſpoſitionis ut reciperetur; ſupplicatio Jacobi non aliud involvit; quapropter ſignificatur per illa verba ſanctum præparationis & diſpoſitionis.

4253. Dicens ad me, revertere ad terram tuam, & ad nativitatem tuam, & benefaciam tecum, quod ſignificet conjunctionem cum Divino Bono & Vero, conſtat ex illis, quæ prius n: 4069. 4070, dicta ſunt, ubi fere eadem verba.

4254. Minor ſum præ omnibus miſericordiis, & præ omni veritate, quæ feciſti cum ſervo tuo, quod ſignificet humiliationem in illo ſtatu quoad bonum & quoad verum, conſtat ex prædicatione Miſericordiæ, quod ſit de bono quod amoris, & ex prædicatione veritatis, quod ſit de vero quod fidei, videatur n: 3122: quod humiliationis verba ſint, patet; inde conſtare poteſt, quod per illa ſignificetur humiliatio in illo ſtatu quoad bonum & quoad verum.

4255. Quia in baculo meo tranſivi Jordanem hunc, & nunc ſum in duo caſtra, quod ſignificet quod ab exiguo multum, conſtat a ſignificatione baculi, quod ſit potentia, & quod prædicetur de vero, de qua n: 4013. 4015; a ſignificatione Jordanis, quod ſit initiatio in cognitiones boni & veri, de qua ſequitur; & a ſignificatione duorum caſtrorum, quod ſint bona & vera, ut ſupra n: 4250, nam duo caſtra hic ſunt populus, grex, armentum, & cameli, quæ dimidiavit; inde patet, quid per illa verba in ſenſu proximo ſignificatur, quod nempe paucum veri ipſi eſſet, cum initiaretur in cognitiones, & quod dein multa vera & bona, ſeu quod idem, quod ab exiguo multum: ex illis quæ hactenus explicata ſunt, patet, quod actum ſit in ſenſu interno de Domino, quomodo Ipſe Humanum in Se Divinum fecit, & hoc ſucceſſive, ſecundum ordinem; ita de progreſſu in intelligentiam & ſapientiam, tandem in Divinam, inde patet, quid per ab exiguo ad multum, intelligitur. Quod Jordanes ſit initiatio in cognitiones boni & veri, eſt inde, quia erat terminus terræ Canaanis, quod omnes termini illius terræ ſignificaverint illa quæ prima & ultima ſunt Regni Domini, tum quæ prima & ultima ſunt Eccleſiæ, ita quæ prima & ultima ſunt cœleſtium & ſpiritualium, quæ Regnum Domini, & Eccleſiam Ipſius conſtituunt, videatur n: 1585. 1866. 4116. 4240; inde Jordanes, quia erat terminus, ſignificabat initiationem in cognitiones boni & veri, nam hæ ſunt prima, & tandem, cum homo ſit Eccleſia ſeu Regnum Domini, fiunt ultima. Quod Jordanes illa ſignificet, etiam ab aliis locis in Verbo conſtare poteſt, ut apud Davidem "Deus mi, ſuper me anima mea incurvat ſe, propterea recordabor tui *e terra Jordanis*, & Chermonim e monte exiguitatis," Pſalm: XLII: 7; recordari e terra Jordanis, pr[illegible] ex ultimo,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ultimo, ita ex humili. Apud Eundem "Factus eſt Jehudah in ſanctuarium Ipſius, Iſrael dominia Ipſius, mare vidit & fugit, *Jordan avertit ſe retrorſum*" Pſalm: cxiv: 2. 3. 5, Jehudah pro bono amoris cœleſtis, & Iſrael pro bono amoris ſpiritualis, n: 3654, mare pro cognitionibus veri, n: 28; Jordanes pro cognitionibus boni, quæ dicuntur ſe vertere retrorſum, quando bonum amoris dominium obtinet, nam tunc cognitiones a bono illo ſpectantur, non autem bonum ab illis, ſecundum ex quæ ſæpius prius oſtenſa ſunt. In Libro Judicum "Gilead in *tranſitu Jordanis* habitans, & Dan cur timebit naves," v: 17, Gilead pro bono ſenſuali ſeu volupi, per quod primo initiatur homo cum regeneratur n: 4117. 4124, in tranſitu Jordanis habitare, pro in illis quæ initiamenta ſunt, ita quæ prima & ultima ſunt Eccleſiæ & Regni Domini. Hæc quoque repræſentata ſunt per Jordanem, cum intrarent filii Iſraelis in terram Canaanem, Joſ: iii: 14 ad f. Cap: iv: 1 ad f; nam per terram Canaanem repræſentatum fuit Regnum Domini, n: 1413. 1437. 1607. 3038. 3481. 3705. 3686; & quod diviſus eſſet Jordanes, & illi in ſicco tranſirent, ſignificata eſt remotio malorum & falſorum, ac admiſſio illorum qui in bonis & veris: ſimiliter quod Jordanis aquæ diviſæ ſint ab Elia, cum ille ſublatus eſt in cœlum, ii Reg: ii: 8. & ab Eliſcha, cum is loco Eliæ intraret munus propheticum, ibid: Verſ: 14: Quod Naaman ſanatus ſit ex lepra, per quod laviſſet ſe ſeptem vicibus in Jordane, ſecundum mandatum Eliſchæ, ii Reg: v: 1 ad 14, repræſentabat Baptiſmum, nam Baptiſmus ſignificat initiationem in Eccleſiam, & in illa quæ ſunt Eccleſiæ, ita regenerationem & quæ regenerationis ſunt; non quod per baptiſmum aliquis regeneretur, ſed quod ſignum ejus ſit, cujus recordetur: & quia illa quæ ſunt Eccleſiæ ſignificantur per baptiſmum, ac ſimile per Jordanem, ut ſupra dictum, ideo in Jordane baptizati ſunt a Johanne, Matth: iii: 6. Marc: i: 5; & quoque Dominus ibi Se baptizari a Johanne, voluit, Matth: iii: 13 ad 17. Marc: i: 5. Quia Jordanes ſignificat illa, quæ prima & ultima ſunt Regni Domini & Eccleſiæ, qualia ſunt cognitiones boni & veri, nam per has introducitur homo, ideo etiam Jordanes memoratur ut terminus Terræ Novæ ſeu Terræ Sanctæ, apud Ezechielem Cap: xlvii: 18; quod Terra Nova ſeu Terra Sancta ſit Regnum Domini, tum quoque Nova Eccleſia, quæ eſt Regnum Domini in terris, videatur n: 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355 f.

4256. Eripe me quæſo e manu fratris mei, e manu Eſavi, quia timeo ego eum, quod ſignificet ſtatum reſpective, quia priorem ſe fecit, conſtare poteſt, ab illis quæ ſupra paſſim dicta ſunt, imprimis ex illis, ubi agitur de Primogenitura, quam Jacobus ſibi per pultem lentium comparavit, & ubi de benedictione, quam per aſtum Eſavo ademit; quid per illa repræſentatum & ſignificatum ſit, ibi videatur, quod nempe verum primo loco ſit apparenter cum regeneratur homo, & bonum ſecundo, at quod bonum primo loco ſit actualiter ac verum ſecundo, & ita manifeſte cum regeneratus eſt, de quibus n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4244. 4247; cum itaque invertitur ordo, & bonum priorem ſuum locum manifeſte ſumit, hoc

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hoc eſt, cum dominari incipit ſuper verum, tunc naturalis homo eſt in timore & anguſtia, n: 4249, & quoque intrat tentationes; cauſa eſt, quia cum verum primo loco fuit, hoc eſt, cum dominari ſibi viſum, tunc falſa ſe inter miſcuerunt, verum enim ex ſe non videre poteſt num verum ſit, ſed videbit illud ex bono, & ubi falſa, ibi timor cum adventat bonum; omnes etiam qui in bono ſunt, timere incipiunt quando falſa apparent in luce a bono, timent enim falſa, & volunt ut illa exſtirpentur, ſed non poſſunt ſi inhærent, niſi per media Divina a Domino, inde eſt, quod regenerandi poſt timorem & anguſtiam etiam in tentationes veniant, tentationes enim ſunt media Divina removendi illa; hæc cauſa arcaniſſima eſt, quod homo, cum regeneratur, tentationes ſpirituales ſubeat; ſed cauſa illa nullatenus apparet homini, quia eſt ſupra ſphæram ejus apperceptionis, ſicut eſt omne quod conſcientiam movet, laceſſit, & cruciat.

4257. Forte veniat & percutiat me, matrem ſuper filios, quod ſignificet quod periturus, conſtare poteſt abſque explicatione. Percutere matrem ſuper filios fuit formula apud Antiquos qui in repræſentativis & ſignificativis erant, ſignificans deſtructionem Eccleſiæ & omnium quæ Eccleſiæ ſunt, vel in communi vel in particulari apud hominem qui eſt Eccleſia; per matrem enim intellexerunt Eccleſiam, n: 289. 2691. 2717, & per filios vera quæ Eccleſiæ ſunt n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; inde percutere matrem ſuper filios, eſt prorſus perire; etiam homo tunc prorſus perit, quando Eccleſia, & quod eſt Eccleſiæ apud illum, perit, hoc eſt, quando affectio veri, quæ proprie ſignificatur per matrem, & quæ facit Eccleſiam apud hominem, deſtruitur.

4258. Et Tu dixiſti, benefaciendo benefaciam tecum, quod ſignificet quod uſque tunc vitam adepturum, conſtat ex ſignificatione benefacere, quod ſit vitam adipiſci, per Jacobum enim repræſentatur verum, & verum a ſe non vitam habet, ſed a bono quod in illud influit, ut ſupra multoties oſtenſum; inde eſt, quod benefacere hic ſignificet vitam adipiſci, de vita veri a bono etiam hic agitur.

4259. Et ponam ſemen tuum ſicut arenam maris, quæ non numeratur præ multitudine, quod ſignificet fructificationem & multiplicationem tunc, conſtat ex ſignificatione ſeminis, quod ſit fides charitatis, & quoque ipſa charitas, de qua n: 1025. 1447. 1610. 2848. 3373; ponere illam ſicut arenam maris, quæ non numeratur præ multitudine, quod ſit multiplicatio, patet; fructificatio prædicatur de bono, quod eſt charitatis, & multiplicatio de vero quod eſt fidei, n: 913. 983. 2846. 2847.

4260. Verſ: 13. 14. 15. *Et pernoctavit ibi in nocte illa, & accepit de veniente in manum ſuam munus Eſavo fratri ſuo. Capras ducentas, & capros viginti, oves ducentas & arietes viginti. Camelas lactantes & filios illarum triginta; juvencas quadraginta, & juvencos decem; aſinas viginti, & pullos decem.* Pernoctavit in nocte illa, ſignificat in ſtatu illo obſcuro: & accepit de veniente in manum ſuam munus Eſavo fratri ſuo, ſignificat Divina initianda bono cœleſti naturali: capras ducentas, & capros viginti, oves ducentas, & arietes

arietes viginti, ſignificat bona & inde vera Divina; camelas lactantes & filios illarum triginta, juvencas quadraginta, & juvencos decem, aſinas viginti & pullos decem, ſignificat ſervitia communia & ſpecialia.

4261. Pernoctavit in nocte illa, quod ſignificet in ſtatu illo obſcuro, conſtat ex ſignificatione pernoctare tum noctis, quod ſit ſtatus obſcurus, de qua n: 1712. 3693.

4262. Et accepit de veniente in manum ſuam munus Eſavo fratri ſuo, quod ſignificet Divina initianda bono cœleſti naturali, conſtat ex ſignificatione accipere veniente in manum, quod ſit ex illis quæ proviſo obtigerunt, ita quæ ex Divina Providentia, & quia illa quæ Divinæ Providentiæ ſunt, Divina ſunt, ideo hic per accipere de veniente in manum ſuam, ſignificantur Divina; ex ſignificatione muneris, quod ſit initiatio, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Naturale quoad bonum, de qua n: 3302. 3322. 3504. 3599, hic quoad bonum cœleſte, quia Naturale nondum Divinum factum. Quod munus ſignificet initiationem, eſt quia erat ad captandam benevolentiam & gratiam; munera enim quæ dabantur & offerebantur, olim varia ſignificabant, aliud quæ dabant Regibus & Sacerdotibus cum illos adirent, & aliud quæ offerebant ſuper altari, illa ſignificabant initiationem, hæc autem cultum, n: 349, omnia enim ſacrificia in communi cujuſcunque generis dicebantur munera, at minchæ quæ erant panis & vinum, ſeu placentæ cum libamine, in ſpecie, nam mincha in Lingua originali ſignificat munus. Quod munera darent Regibus & Sacerdotibus, cum illos adirent, conſtat ex pluribus locis in Verbo, ut cum Saul conſuleret Samuelem, 1 Sam: IX: 7. 8: quod illi qui contemſerunt Saulem, non offerrent ei munus, 1 Sam: X: 27: cum Regina Schebæ ad Schelomonem veniret, 1 Reg: X: 2; & quoque reliqui, de quibus hæc "Omnis terra quærebat facies Schelomonis ad audiendum ſapientiam illius, & illi offerrentes quiſque munus ſuum, vaſa argenti, & vaſa auri, & veſtes & arma, & aromata, equos & mulos," 1 Reg: X: 24. 25, & quia id rituale ſanctum fuit, ſignificans initiationem, etiam ſapientes ab oriente, qui venerunt ad Jeſum recens natum, attulerunt munera, aurum, thus, & myrrham, Matth: II: 11, aurum ſignificabat amorem cœleſtem, thus amorem ſpiritualem, myrrha illos amores in naturali. Quod rituale illud mandatum fuerit, conſtat apud Moſen "Facies Jehovæ non videbuntur vacuæ," Exod, XXXIII: 15. Deut: XVI: 16. 17, & quod munera quæ data erant Sacerdotibus & Regibus, eſſent ſicut Jehovæ, conſtare poteſt ab aliis locis in Verbo. Quod munera quæ mittebantur, ſignificarent initiationem, patet a muneribus, quæ duodecim Principes Iſraelis mittebant ad initiandum altare, poſtquam unctum erat, Num: VII: 1 ad fin: ubi munera illorum vocantur initiatio, ibid: Verſ: 88.

4263. Capras ducentas & capros viginti, oves ducentas & arietes viginti, quod ſignificet bona & inde vera Divina, conſtat ex ſignificatione caprarum & ovium, quod ſint bona, de qua n: 3995. 4006. 4169; ex ſignificatione caprorum & arietum, quod ſint vera, de qua n: 4005. 4170, hic bona & vera Divina. Quod bona & vera toties nominentur, & per tot varia ſignificentur,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

centur, eſt quia omnia quæ cœli ſunt & quæ Eccleſiæ, ſe referant ad illa, illa quæ amoris & charitatis ſunt ad bona, & illa quæ fidei ad vera, ſed uſque ſunt differentia illorum quoad genera & quoad ſpecies, innumerabiles, imo indefinitæ, ut conſtare poteſt ex eo, quod omnes quæ in bono ſunt, in Regno Domini ſint, & uſque nulla ſocietas ibi in ſimili bono eſt, ne quidem unus in ſocietate in ſimili ac alter; unum enim idem bonum apud duos nuſquam dari poteſt, minus apud plures, tunc enim unum & idem forent, non duo, minus plures; ex variis conſiſtit omne unum, & hoc per cœleſtem harmoniam & concordiam.

4264. Camelas lactantes & filios illarum triginta, juvencas quadraginta, & juvencos decem, aſinas viginti & pullos decem, quod ſignificet ſervitia communia & ſpecialia, conſtat ex ſignificatione camelarum & filiorum illarum, tum juvencarum & juvencorum, ut & aſinarum & pullorum illarum, quod ſint illa quæ ſunt naturalis hominis, de quibus aliquoties prius, de Camelis n: 3048. 3071. 3143. 3145: de Juvenus n: 1824. 1825. 2180. 2781. 2830: de Aſinabus, n: 2781: quod illa quæ ſunt Naturalis hominis ſint reſpective ſervitia, videatur n: 1486. 3019. 3020. 3167; inde eſt, quod per illa ſignificentur ſervitia communia & ſpecialia. Quod attinet numerum caprarum quod 200, caprorum quod 20, ovium quod 200, arietum quod 20, camelarum & filiorum earum quod 30, juvencarum quod 40, juvencorum quod 10, aſinarum quod 20, & pullorum illarum quod 10, ſunt arcana, quæ abſque multa explicatione & ampla deductione, aperiri nequeunt; omnes enim numeri in Verbo ſignificant res, n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1988. 2075. 2252. 3252, & quid ſignificant, oſtenſum eſt, ubi in præcedentibus occurrerunt: & quoque miratus ſum quandoque, quod loquela angelorum, cum in mundum ſpirituum delapſa, etiam in varios numeros ceciderit; tum quod ubi numeri in Verbo lecti ſunt, ab Angelis intellectæ ſint res; numerus enim nuſquam penetrat in cœlum, nam numeri ſunt menſuræ & ſpatii, tum temporis, & hæc ſunt mundi & naturæ, quibus in cœlis correſpondent ſtatus & ſtatuum mutationes: Antiquiſſimi, qui cœleſtes homines fuerunt, & communicationem cum Angelis habuerunt, noverunt quid per ſingulos numeros, etiam per compoſitos, ſignificaretur, inde ſignificatio illorum derivata eſt ad poſteros, & ad filios Antiquæ Eccleſiæ: hæc ſunt, quibus homo Eccleſiæ hodie, qui nihil ſanctius in Verbo credit reconditum eſſe, quam quod in litera apparet, fidem vix adhibeat.

4265. Verſ: 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. *Et dedit in manum ſervorum ſuorum catervam ſeorſim, & dixit ad ſervos ſuos, tranſite ante me, & ſpatium ponatis inter catervam & inter catervam. Et præcepit primo, dicendo, quod occurrerit tibi Eſau frater meus, & interrogaverit te dicendo, cui tu, & quo vadis, & cui illa ante te. Et dices, ſervo tuo Jacobo, munus hoc miſſum domino meo Eſavo; & ecce etiam is poſt nos. Et præcepit etiam ſecundo, etiam tertio, etiam omnibus euntibus poſt catervas, dicendo, ſecundum verbum hoc loquemini ad Eſavum in inveniendo vos eum. Et dicetis etiam, ecce ſervus tuus Jacob poſt nos, quia dixit, expiabo facies ejus in munere eunte ante me, & poſtea videbo facies*

ejus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ejus, forte ſuſcipiet facies meas. Et tranſivit munus ante eum, & is pernoctavit in nocte illa in caſtris. Et ſurrexit in nocte illa, & accepit binas fœminas ſuas, & binas ancillas ſuas, & undecim natos ſuos, & tranſivit tranſitum Jabbock. Et accepit illos, & tranſire fecit illos fluvium, & tranſire fecit quæ ſibi. Dedit in manum ſervorum ſuorum catervam catervam ſeorſim, & dixit ad ſervos ſuos, tranſite ante me, & ſpatium ponatis inter catervam & inter catervam, ſignificat ordinationem quomodo initiarentur: & præcepit primo, dicendo, quod occurrerit tibi Eſau frater meus, & interrogaverit te, dicendo, cui tu, & quo vadis, & dices, ſervo tuo Jacobo, munus hoc miſſum domino meo Eſavo, & ecce etiam is poſt nos, ſignificat ſubmiſſionem: & præcepit etiam ſecundo, etiam tertio, etiam omnibus euntibus poſt catervas, dicendo, ſecundum verbum hoc loquemini ad Eſavum in inveniendo vos eum, ſignificat continuum: & dicetis etiam, ecce ſervus tuus Jacob poſt nos, quia dixit, expiabo facies ejus, forte ſuſcipiet facies meas, ſignificat præparationem ad ſequentia: & tranſivit munus ante eum, ſignificat effectum: & is pernoctavit in nocte illa in caſtris, ſignificat quæ ſequuntur: & ſurrexit in nocte illa, & accepit binas fæminas ſuas, & binas ancillas ſuas, & undecim natos ſuos, & tranſivit tranſitum Jabbock, ſignificat inſinuationem primam affectionum veri cum veris acquiſiti; tranſitus Jabbock, eſt inſinuatio prima: & accepit illos, & tranſire fecit illos fluvium, & tranſire fecit, quæ ſibi, ſignificat ulteriorem inſinuationem.

4266. Dedit in manum ſervorum ſuorum catervam catervam ſeorſim, & dixit ad ſervos ſuos, tranſite ante me, & ſpatium ponatis inter catervam & inter catervam, quod ſignificet ordinationem quomodo initiarentur, conſtat ex ſignificatione dare in manum, quod ſit inſtruere potentia, quod manus ſit potentia, videatur n: 878. 3091. 3387. 3563; ex ſignificatione ſervorum, quod ſint illa quæ ſunt naturalis hominis, de qua n: 3019. 3020, omnia enim quæ ſunt naturalis ſeu externi hominis ſubordinata ſunt ſpirituali ſeu interno homini, inde omnia quæ ibi ſunt reſpective ſervitia, & vocantur ſervi; ex ſignificatione catervæ, quod ſint ſcientifica, tum cognitiones, ita doctrinalia, de qua n: 3767. 3768, hæc quamdiu in naturali ſeu externo homine, hoc eſt, in ejus memoria ſunt, & nondum implantata ſpirituali ſeu interno homini, ſignificantur per catervas datas in manum ſervorum; ex ſignificatione ſeorſim, quod ſit unicuique ſecundum claſſes, aut ſecundum genera & ſpecies; ex ſignificatione tranſire ante me, & ſpatium ponere inter catervam & catervam, quod ſit præparare viam ad bonum quod reciperetur, nam de receptione boni a vero, & de conjunctione eorum in naturali homine hic agitur: ex ſingulis his patet, quod per omnia illa in communi ſignificetur ordinatio quomodo initiarentur. Quod initiationem veri in bonum in naturali homine attinet, illa nullatenus ad captum exponi poteſt, homo enim Eccleſiæ hodie, ne quidem novit quid Internus ſeu Spiritualis homo eſt, tametſi de illo ſæpius loquitur, nec novit quod verum initiandum ſit bono in Externo ſeu Naturali homine, ut fiat homo Eccleſiæ; minus quod aliqua ordinatio a Domino ſit in illo homine, ut fiat conjunctio ejus cum Interno; hæc quæ communiſſima ſunt, hodie

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

die ita latent, ut non ſciatur quod ſint; quapropter ſi ſingula exponerentur, quæ hic in ſenſu interno de ordinatione & initiatione continentur, foret mera arcana loqui, ita mere incredibilia, conſequenter foret in vanum, aut ſicut in aquam aut arenam ſementem mittere; hæc cauſa eſt, quod ſingularia prætereantur, & hic, ut quoque in ſequentibus hujus periodi, ſolum communia exponantur.

4267. Et præcepit primo, dicendo, quod occurrerit tibi Eſau frater meus, & interrogaverit te, dicendo, cui tu, & quo vadis, & cui illa ante te, & dices, ſervo tuo Jacobo, munus hoc miſſum domino meo Eſavo, & ecce etiam is poſt nos, quod ſignificet ſubmiſſionem, conſtat pariter a ſenſu interno ſingulorum verborum, ex quo communis hic ſenſus reſultat; quod ſubmiſſio ſit, & quod illa quæ ſubmiſſionis ſignificentur, patet; præcepit enim ſervis, ut fratrem ſuum vocarent dominum, & ſe ſervum, & quod munus ſicut domino a ſervo mittatur: quod bonum ſit reſpective dominus, & verum reſpective ſervus, & quoque quod uſque dicantur fratres, multoties oſtenſum eſt; fratres dicuntur, quia cum conjuncta ſunt bonum & verum, quod tunc bonum ſiſtatur in vero, ut in imagine, & quod dein conjunctim agant ad producendum effectum; bonum autem dominus dicitur & verum ſervus, antequam conjuncta ſunt, & magis cum diſceptatur de prioritate.

4268. Et præcepit etiam ſecundo, etiam tertio, etiam omnibus euntibus poſt catervas, dicendo, ſecundum verbum hoc loquemini ad Eſavum, in inveniendo vos eum, quod ſignificet continuum, nempe ordinationis & ſubmiſſionis, conſtat abſque ulteriore explicatione ex illis, quæ mox ſupra n: 4266. 4267, dicta ſunt.

4269. Et dicetis etiam, ecce ſervus tuus Jacob poſt nos, quia dixit, expiabo facies ejus in munere eunte ante me, & poſtea videbo facies ejus, forte ſuſcipiet facies meas, quod ſignificet præparationem ad ſequentia; & tranſivit munus ante eum, quod ſignificet effectum; tum, pernoctavit in nocte illa in caſtris, quod ſignificet illa quæ ſequuntur, conſtare poteſt ex ſingulis verbis in ſenſu interno, quæ quod ſint præparationis ut benigne recipiatur, patet. Sed ſingula quomodo ſe habent, non explicari poſſunt ad captum, nam quamdiu communia non nota ſunt, ſingularia ejuſdem rei non poſſunt in aliquam lucem, ſed in meram umbram, cadere; communes notiones præcedent, quæ niſi ſunt, ſingularia non habent aliquod hoſpitium, quo intrent, in hoſpitio, ubi mera umbra, non apparent, & in hoſpitio ubi falſa, vel rejiciuntur, vel ſuffocantur, vel pervertuntur, ac ubi mala, ibi irridentur; ſatis eſt, ut recipiantur hæc communia, quod nempe regenerandus ſit homo, antequam intrare poſſit in Regnum Domini, Joh: III: 3; quod priuſquam regeneratur, verum primo loco apparenter ſit, & bonum ſecundo, at cum regeneratur, quod invertatur ordo, & bonum primo loco ſit, & verum ſecundo; tum quando invertitur ordo, quod Dominus diſponat & ordinet ita in Naturali ſeu Externo homine, ut verum ibi a bono recipiatur, & ut verum ſe ſubmittat bono, ita ut homo non amplius ex vero agat ſed ex bono, hoc eſt, ex charitate; tum quod ex charitate agat, cum vivit ſecundum vera fidei, ac doctrinam amat

N 2 propter

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

propter vitam; Proceſſus illarum rerum, quæ de ordinatione, initiatione & ſubmiſſione veri coram bono, in ſenſu interno hic continentur, coram Angelis in clara luce apparet, nam talia ſunt ſapientiæ angelicæ, tametſi homo nihil illarum rerum videt; at uſque qui in ſimplici bono ſunt ex ſimplici fide, illi in facultate ſunt ſciendi illa, ſi non capiunt illa in vita corporis, ob curas mundanas, & craſſas inde ideas, uſque in altera vita, ubi mundana & corporea remota ſunt, nam tunc illuſtrantur, ac in intelligentiam & ſapientiam angelicam veniunt.

4270. Et ſurrexit in nocte illa, & accepit binas fæminas ſuas; & binas ancillas ſuas, & undecim natos ſuos, & tranſivit tranſitum Jabbock, quod ſignificet inſinuationem primam affectionum veri cum veris acquiſitis, conſtat ex ſignificatione binarum fæminarum, hic Rachelis & Leæ, quod ſint affectiones veri, de qua n: *3758. 3782. 3793. 3819*; a ſignificatione binarum ancillarum, hic Bilhæ & Silpæ, quod ſint affectiones veri exteriores inſervientes pro mediis, de qua n: *3849. 3931*; ex ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. *3373*; & ex ſignificatione tranſitus Jabbock, quod ſit inſinuatio prima. Quod Jabbock ſit inſinuatio prima, eſt quia terminus erat terræ Canaanis; quod omnes termini illius terræ ſignificativi fuerint cœleſtium & ſpiritualium Regni Domini ſecundum diſtantiam & ſitum, videatur n: 1585. 1866. 4116. 4240, ita quoque vadum ſeu tranſitus Jabbock, quod erat reſpective ad terram Canaanem trans Jordanem, & fuit terminus hæreditatis filiorum Rubenis & Gadis, ut conſtare poteſt ex Num: XXI: 24. Deut: II: 36. 37. Cap: III: 16. 17. Joſ: XII: 2. Jud: XI: 13. 22; quod ceſſerit illis in hæreditatem, erat, quia per Rubenem repræſentata fuit fides intellectu ſeu doctrina, quæ primum eſt regenerationis, aut in complexu verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ pervenitur, videatur n: 3861. 3866; & per Gadem repræſentata ſunt opera fidei, n: 3934, hæc nempe vera fidei ſeu doctrinalia, & opera fidei quæ primum exercentur, ſunt per quæ homo qui regeneratur in bonum inſinuatur; inde eſt, quod per tranſitum Jabbock ſignificetur inſinuatio prima.

4271. Et accepit illos, & tranſire fecit illos fluvium, & tranſire fecit quæ ſibi, quod ſignificet ulteriorem inſinuationem, conſtat ex illis quæ mox ſupra dicta ſunt, tranſire enim fecit non ſolum fæminas, ancillas & natos, ſed etiam armentum & gregem, ita omnia quæ erant ſibi, in terram Canaanem, in qua occurrebat Eſavo; & quia agitur in ſenſu interno de conjunctione veri cum bono in Naturali, per tranſire fluvium illum non aliud ſignificatur, quam inſinuatio prima, & hic ubi adhuc eadem dicuntur, & quoque additur, quod tranſire fecerit omnia quæ ſibi, ſignificatur inſinuatio ulterior.

* * * *

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

* * * *

4272. Verſ: 24. 25. *Et remanſit Jacob ſolus is, & luctatus vir cum eo, uſque aſcendere auroram. Et vidit quod non prævaleret ei, & tetigit volam femoris ejus, & luxata vola femoris Jacobi in luctando illo cum eo.* Remanſit Jacob ſolus, ſignificat bonum veri comparatum, quod tunc ultimum: & luctatus vir cum eo, ſignificat tentationem quoad verum: uſque aſcendere auroram, ſignificat ante conjunctionem boni naturalis per Jacobum ſignificati cum cœleſti ſpirituali ſeu bono Divino veri: & vidit quod non prævaleret ei, ſignificat quod in tentationibus vinceret: & tetigit volam femoris ejus, ſignificat ubi bonum cœleſte ſpirituale conjungitur cum bono naturali per Jacobum ſignificato: & luxata vola femoris Jacobi in luctando illo cum eo, ſignificat quod nondum potentia veri bono conjungendi ſe prorſus.

Spectant etiam eadem ipſum Jacobum & ejus poſteros, & tunc ſignificatur quale illorum, in hoc ſenſu per quod tetigit volam femoris ejus, ſignificatur ubi amor conjugialis conjungitur bono naturali: & per quod luxata vola femoris Jacobi in luctando illo cum eo, ſignificatur quod prorſus illa conjunctio in Jacobi poſteris læſa & emota.

4273. Remanſit Jacob ſolus, quod ſignificet bonum veri comparatum, quod tunc ultimum, conſtat a repræſentatione Jacobi hic, quod ſit bonum veri: quid Jacob repræſentaverat, in præcedentibus oſtenſum eſt, tum quod varia in naturali, quia ſtatus veri & boni eſt alius in principio, alius in progreſſu, & alius in fine, n: 3775. 4234, hic bonum veri: cauſa hujus repræſentationis eſt, qui agitur mox de luctatione ejus, per quam in ſenſu interno ſignificatur tentatio; & quia nominatus Iſrael, per quem repræſentatur cœleſtis ſpiritualis homo; tum in dein ſequentibus quia agitur de conjunctione illius cum Eſavo, per quam conjunctionem ſignificatur initiatio veri in bonum; hæ cauſæ ſunt, quod Jacob nunc repræſentet bonum veri ultimum in naturali.

4374. Et luctatus vir cum eo, quod ſignificet tentationem quoad verum, conſtat ex ſignificatione luctari, quod ſit tentatio, ipſa tentatio non aliud eſt quam lucta ſeu pugna, impugnatur enim verum a ſpiritibus malis, & defenditur ab Angelis, qui apud hominem, apperceptio illius pugnæ in homine eſt tentatio, n: 741. 757. 761. 1661. 3927. 4249. 4256: ſed non exiſtere poteſt aliqua tentatio, niſi homo ſit in bono veri, hoc eſt, in amore ſeu affectione ejus, qui enim verum ſuum non amat, aut illo afficitur, id nihil curat; at qui id amat, in anxietate eſt, ne illud lædatur; nihil aliud facit vitam intellectualem hominis, quam quod credit eſſe verum, & vitam ejus voluntariam, quam quod ſibi impreſſerat eſſe bonum, quapropter cum impugnatur id quod credit eſſe verum, impugnatur vita ejus intellectus, & cum impugnatur id quod ſibi impreſſerat eſſe bonum, impugnatur vita ejus voluntatis, idcirco cum tentatur homo, agitur de vita ejus. Quod primum pugnæ ſit quoad verum, ſeu de vero, eſt quia id principaliter amat, quod amoris alicujus eſt,

hoc

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hoc aggrediuntur mali ſpiritus, at poſtquam bonum amat præ vero, quod fit cum invertitur ordo, tunc tentatur quoad bonum. Sed quid Tentatio, pauci ſciunt, quia pauci hodie aliquam tentationem ſubeunt; non enim alii tentari poſſunt, quam qui in bono fidei, hoc eſt, in charitate erga proximum ſunt, qui non in charitate illa ſunt, ſi tentarentur, illico ſuccumberent, & qui ſuccumbunt, in confirmationem mali & in perſuaſionem falſi veniunt, vincunt enim tunc apud illos mali ſpiritus, quibus ſic aſſociantur; hæc cauſa eſt, quod pauci hodie admittantur in tentationem aliquam ſpiritualem, ſed ſolum in aliquas anxietates naturales, ut retrahantur per illas ab amoribus ſui & mundi, in quos effræne alioquin ruerent.

4275. Uſque aſcendere auroram, quod ſignificet ante conjunctionem boni naturalis per Jacobum ſignificati cum cœleſti ſpirituali ſeu bono Divino veri, conſtat ex ſignificatione auroræ, quod ſit in ſupremo ſenſu Dominus, in ſenſu repræſentativo Regnum Ipſius, & in ſenſu univerſali cœleſte amoris, de qua n: 2405, hic cœleſte ſpirituale; cum enim aſcendit aurora, tunc Jacob nominatus eſt Iſrael, per quem ſignificatur cœleſtis ſpiritualis homo, quapropter ante aſcenſum auroræ eſt ante conjunctionem boni naturalis per Jacobum nunc ſignificati cum cœleſti ſpirituali: quid cœleſte ſprituale, dicetur ad Verſ: ſeq: 28, ubi de Iſraele agitur.

4276. Et vidit quod non prævaleret ei, quod ſignificet quod in tentationibus vinceret, conſtat abſque explicatione.

4277. Et tetigit volam femoris ejus, quod ſignificet ubi bonum cœleſte ſpirituale conjungitur cum bono naturali per Jacobum ſignificato, conſtat ex ſignificatione femoris, quod ſit amor conjugialis, & inde omnis amor cœleſtis & ſpiritualis, quia hi ab amore conjugiali, ut proles a ſuo parente, derivantur, de qua n: 3021; & a ſignificatione volæ ſeu acetabuli, aut cavi illius, nempe femoris, quod ſit ubi conjunctio, hic itaque ubi boni cœleſtis ſpiritualis cum bono naturali per Jacobum ſignificato; ſed de conjunctione illa nihil dici poteſt, niſi prius ſciatur quid bonum cœleſte ſpirituale, quod eſt Iſrael, & quid bonum naturale, quod eſt Jacob; in ſequentibus ad Verſ: 28, ubi de Jacobo tunc Iſrael nominato agitur, dicetur & quoque poſtea, ubi de Jacobi poſteris.

4278. Et luxata vola femoris Jacobi in luctando illo cum eo, quod ſignificet quod nondum potentia veri bono conjungendi ſe prorſus, conſtat ex ſignificatione luxari, quod ſit quod nondum vera in illum ordinem diſpoſita ſint, ut omnia ſimul cum bono intrare poſſent bonum cœleſte ſpirituale, de qua in explicatione ad Verſ: ſeq: 31; proinde quod non potentia veri bono ſe conjungendi prorſus; vola enim femoris eſt ubi conjunguntur bona, ut mox ſupra n: 4277, dictum.

4279. Hæc, quæ hactenus explicata ſunt, ita ſe habent in ſenſu ſupremo & in ſenſu interno, ſed in ſenſu inferiori aliter, in hoc ſenſu agitur de Jacobo qualis fuit, & de ejus poſteris quales erunt. Verbum, quia eſt ex Domino, ac ab Ipſo deſcendit per cœlum ad hominem, ideo tale eſt, ut quoad ſingula ſit Divinum, & ſicut deſcenderat a Domino, ita aſcendat, hoc eſt, elevetur

ad

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ad Ipſum, & hoc per cœlos: quod tres Cœli ſint, notum eſt, & quod intimum cœlum vocetur Tertium cœlum, & quod medium cœlum appelletur Secundum Cœlum, & quod infimum dicatur Primum cœlum, quare Verbum cum aſcendit ſicut deſcendit, in Domino eſt Divinum, in Tertio Cœlo eſt Cœleſte, nam illus cœlum eſt cœleſte cœlum; in Secundo cœlo eſt ſpirituale, nam illud cœlum eſt ſpirituale cœlum, in Primo autem Cœlo eſt cœleſte & ſpirituale naturale, ac idem cœlum ita quoque nuncupatur; in Eccleſia autem apud hominem eſt Verbum quoad ſenſum literæ Naturale, hoc eſt, mundanum & terreſtre; inde patet, quale Verbum eſt, & quomodo ſe cum Verbo habet cum legitur ab homine qui in ſancto, hoc eſt, in bono & vero eſt, tunc enim apud illum apparet id ut mundanum, aut ut hiſtoricum, in quo tamen ſanctum, at in primo cœlo apparet ut cœleſte & ſpirituale naturale, in quo tamen Divinum; in ſecundo autem cœlo eſt ſpirituale; & in tertio cœlo eſt cœleſte; ac in Domino eſt Divinum: Verbi ſenſus ſecundum cœlos ſe habet, ſenſus Verbi ſupremus, in quo agitur de Domino, eſt pro intimo ſeu tertio cœlo; ſenſus ejus internus, in quo agitur de Regno Domiui, eſt pro medio ſeu ſecundo cœlo; Senſus autem Verbi inferior, in quo determinatur ſenſus internus ad illam gentem, quæ ibi nominatur, eſt pro infimo ſeu primo cœlo; at ſenſus infimus ſeu literalis eſt pro homine, dum adhuc vivit in mundo; qui tamen uſque talis eſt, ut ei communicari poſſit ſenſus interior, tum quoque internus & ſupremus, nam homo communicat cum tribus cœlis, eſt enim homo ad imaginem trium cœlorum creatus, uſque adeo, ut dum in amore in Dominum, & in charitate erga proximum vivit, ſit cœlum in exigua forma; inde eſt, quod intra hominem illum ſit Regnum Domini, quemadmodum Ipſe Dominus docet apud Lucam "*Ecce Regnum Dei intra vos eſt*," XVII: 21. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur, quod in Verbo non ſolum ſit ſenſus ſupremus, ac ſenſus internus, ſed etiam ſenſus inferior, & quod in hoc, nempe in ſenſu inferiore, determinetur ſenſus internus ad illam gentem quæ ibi nominatur; quod quando ſit, apparet manifeſte ex ſerie rerum; quod hic luctatio viri cum Jacobo, & femoris ejus luxatio & emotio, etiam prædicetur de Jacobo & ejus poſteris, patet: quapropter licet eadem hæc ſecundum illum ſenſum explicare. Hic Senſus in ſequentibus appellabitur SENSUS INTERNUS HISTORICUS, & hoc quoque ex cauſa, quia repræſentari ſolet ille quandoque ad vivum & in forma in Primo Cœlo, quod etiam aliquoties mihi videre datum eſt. Videatur expoſitio præmiſſa n: 4272, in nova periodo.

4280. Quod in illo ſenſu, per quod tetigit volam femoris Jacobi, ſignificetur ubi amor conjugialis conjungitur bono naturali, conſtat a ſignificatione volæ femoris, quod ſit ubi conjunctio amoris conjugalis, videatur ſupra n: 4277; quod conjunctio ibi cum bono naturali ſignificetur, eſt quia ibi femur conjungitur pedibus, pedes in ſenſu interno ſignificant bonum naturale, quod pedes illud ſignificent, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. Quod femur ſit amor conjugialis, & pedes bonum naturale, eſt inter res quæ antiquatæ & deperditæ ſunt; antiqua Eccleſia, quæ in repræſentativis & ſignificativis

cativis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cativis fuit, hæc optime novit; talium notitia erat eorum intelligentia & ſapientia; imo non ſolum eorum qui ab Eccleſia, ſed etiam illorum qui extra Eccleſiam, ut conſtare poteſt a vetuſtiſſimis Libris Gentilium, ac ab illis quæ hodie vocantur fabuloſa; ſignificativa enim & repræſentativa ab Eccleſia Antiqua ad illos derivata ſunt; apud hos quoque femora & lumbi ſignificarunt conjugiale, & pedes naturalia: quod femora & pedes illa ſignificent, eſt ex correſpondentiis omnium membrorum, organorum & viſcerum hominis, cum Maximo Homine, de quibus, nempe correſpondentiis, ad finem Capitum nunc agitur; de correſpondentiis cum femore & cum pedibus etiam in ſequentibus dicetur, & ibi per experientiam vivam confirmabitur, quod illa ſit ſignificatio illorum. Hæc non poſſunt quin paradoxa appareant hodie, quia, ut dictum, ſcientia illa prorſus antiquata & deperdita eſt; ſed uſque quantum illa ſcientia præſtat ſcientiis aliis, conſtare poteſt ex eo, quod Verbum quoad ſenſum internum abſque illa nuſquam poſſit ſciri; & quia angeli, qui apud hominem ſecundum illum ſenſum percipiant Verbum; tum quod per illam ſcientiam Communicatio detur homini cum cœlo; & quod incredibile, ipſe internus homo non aliter cogitat, cum enim externus capit Verbum ſecundum literam, tunc ille ſecundum ſenſum internum, tametſi homo, cum vivit in corpore, id neſcit; hoc imprimis ex eo conſtare poteſt, quod homo, cum in alteram vitam venit ac fit angelus, abſque inſtructione quaſi ex ſe id ſciat. Quid amor conjugialis, qui ſignificatur per femora, tum per lumbos, videatur n: 995. 1124. 2727 ad 2759; & quod amor conjugialis ſit fundamentalis omnium amorum n: 686. 3021; inde eſt, quod qui in amore genuino conjugiali ſunt, etiam ſint in amore cœleſti, hoc eſt, in amore in Domimum, ac in amore ſpirituali, hoc eſt, in charitate erga proximum; quapropter per amorem conjugialem non ſolum intelligitur ipſe ille amor, ſed etiam omnis amor cœleſtis & ſpiritualis: hi amores dicuntur conjungi cum bono naturali, quando Internus homo cum Externo, ſeu Spiritualis homo cum Naturali; conjunctio illa eſt, quæ ſignificatur per volam femoris. Quod apud Jacobum & ejus poſteros in communi nulla conjunctio fuerit, patebit a ſequentibus, nam de illa re in ſenſu interno hiſtorico hic agitur.

4281. Per quod luxata vola femoris Jacobi in luctando illo cum eo, ſignificetur quod prorſus illa conjunctio in Jacobi poſteris læſa & emota, conſtare poteſt a ſignificatione luxari in illo ſenſu, quod ſit emoveri, & ſic lædi; quod vola femoris ſit conjunctio, ex illis quæ ſupra n: 4280, dicta ſunt, patet; & quod Jacob in Verbo, non ſolum ſit Jacob, ſed etiam omnes ejus poſteri, conſtat ex quam plurimis locis, ut Num: XXIII: 7. 10. 21. 23. Cap: XXIV: 5. 17. 19. Deut: XXXIII: 10. Eſai: XL: 27. Cap: XLIII: 1. 22. Cap: XLIV: 1. 2. 21. Cap: XLVIII: 12. Cap: LIX: 20. Jerem: X: 16. 25. Cap: XXX: 7. 10. 18. Cap: XXXI: 7. 11. Cap: XLVI: 27. 28. Hoſ: X: 11. Amos: VI: 2. Mich: II: 12. Cap: III: 8. Pſalm: XIV: 7. Pſ: XXIV: 6. Pſ: LIX: 14. Pſ: LXXVIII: 5. Pſ: XCIX: 4; & alibi. Quod Jacob & ejus poſteri tales fuerint, ut apud illos amor cœleſtis ac ſpiritualis cum bono naturali non conjungi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

jungi potuerit, hoc eſt, homo internus ſeu ſpiritualis cum externo ſeu naturali, patet a ſingulis quæ de gente illa in Verbo relata ſunt; non enim ſciverunt, nec ſcire volebant, quid internus ſeu ſpiritualis homo, quapropter nec illis revelatum id fuit; crediderunt enim quod nihil apud hominem daretur quam externum & naturale; in omni illorum cultu nec aliud ſpectabant, uſque adeo ut cultus Divinus illis non fuerit aliter quam idololatricus, nam cum internus cultus ab externo ſeparatur, non eſt niſi idololatricus: Eccleſia, quæ apud illos inſtituta fuit, non fuit Eccleſia, ſed modo repræſentativum Eccleſiæ, quare Eccleſia illa appellatur Eccleſia repræſentativa; quod repræſentativum Eccleſiæ dari poſſit apud tales, videatur n: 1361. 3670. 4208; in repræſentationibus enim non reflectitur ſuper perſonam, ſed ſuper rem quæ repræſentatur; quapropter non ſolum perſonæ repræſentarunt Divina, cœleſtia & ſpiritualia, ſed etiam res inanimatæ, ſicut Aharonis veſtes, arca, altare, boves & oves quæ ſacrificabantur, candelabrum cum lucernis, panis diſpoſitionis ſuper menſa aurea, oleum quo ungebantur, thura, ac ſimilia alia; inde erat, quod Reges æque mali quam boni repræſentarent Regium Domini, & ſummi Sacerdotes æque mali quam boni illa quæ Divini Sacerdotii Domini ſunt, quando functi ſunt munere ſuo in externa forma ſecundum ſtatuta & præcepta: ut itaque apud illos repræſentativum Eccleſiæ exiſteret, data illis erunt talia ſtatuta & tales leges per manifeſtam revelationem, quæ prorſus repræſentativæ eſſent, quapropter quamdiu in illis erant, & illas ſtricte obſervabant, tamdiu repræſentare potuerunt; at quando deflexerunt ab illis, ut ad ſtatuta & leges aliarum gentium, & imprimis ad cultum alius Dei, tunc privabant ſe facultate repræſentandi, idcirco per media externa, quæ erant captivitates, clades, minæ, miracula, adigebantur ad leges & ad ſtatuta vere repræſentativa, non autem per media interna, prout illi qui cultum internum habent in externo. Hæc ſignificantur per quod luxata vola femoris Jacobi in ſenſu interno hiſtorico, qui ſpectat Jacobum & ejus poſteros.

4282. Verſ: 26. 27. 28. *Et dixit, mitte me, quia aſcendit aurora, & dixit, non mittam te quin benedixeris mihi. Et dixit ad eum, quid nomen tuum, & dixit, Jacob. Et dixit, non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael, quia ut princeps contendiſti cum Deo, & cum hominibus, & prævaluiſti.* Dixit, mitte me, quia aſcendit aurora, ſignificat quod tentatio deſiit, cum conjunctio adeſſet: & dixit, non mittam te, quin benedixeris mihi, ſignificat quod conjungendum: & dixit ad eum, quid nomen tuum, & dixit, Jacob, ſignificat quale boni a vero: & dixit, non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael, ſignificat Divinum cœleſte ſpirituale nunc, eſt Iſrael cœleſtis ſpiritualis homo qui in naturali, ita naturalis, ipſe cœleſtis ſpiritualis homo qui rationalis, eſt Joſephus: quia ut princeps contendiſti cum Deo & cum hominibus, & prævaluiſti, ſignificat continuas victorias in pugnis quoad vera & bona.

In *ſenſu interno hiſtorico*, in quo agitur de Jacobo & ejus poſteris, per eadem ſignificantur hæc; per quod mitte me quia aſcendit aurora, ſignificatur repræſentativum, antequam venirent in terræ Canaanis repræſentativa, quod a Jacobi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cobi poſteris diſcederet: per & dixit, non mittam te, quin benedixeris mihi, ſignificatur quod inſtarent ut eſſent repræſentativi: per & dixit ad eum, quid nomen tuum, & dixit, Jacob, ſignificatur quod eſſent poſteri Jacobi cum quali eorum: per & dixit, non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael, ſignificatur, quod non repræſentare poſſent ut Jacob, ſed ut ex novo dato quali: per quia ut princeps contendiſti cum Deo & cum hominibus, & prævaluiſti, ſignificatur ob contumaciam quæ eorum cupiditatibus & phantaſiis.

4283. Dixit, mitte me, quia aſcendit aurora, quod ſignificet quod tentatatio deſiit cum conjunctio adeſſet, conſtat ex ſignificatione mittere me, nempe a luctando mecum, quod ſit quod tentatio deſiit, quod luctatio ſit tentatio, videatur ſupra n: 4274, & quod illa deſiit, patet a ſequentibus; & ex ſignificatione auroræ, quod ſit conjunctio boni naturalis per Jacobum ſignificati cum cœleſti ſpirituali ſeu bono Divino veri, de qua etiam ſupra n: 4275. Quod luctatio, antequam aurora aſcendit, incepta ſit, & quod poſtquam aſcendit, finita ſit, & dein quod memoretur quid factum cum exortus eſt ſol, eſt quia tempora diei, ſicut tempora anni, ſignificant ſtatus n: 487. 488. 493. 893. 2788. 3785, hic, ſtatus conjunctionis per tentationes; cum enim conjunctio fit Interni hominis cum Externo, tunc eſt ei aurora, nam tunc intrat ſtatum ſpiritualem ſeu cœleſtem; etiam tunc ei lux ſicut auroræ apparet, ſi in tali ſtatu ſit ut illam appercipere poſſit; alioquin ejus Intellectuale illuminatur, ac fit ei ſicut cum expergiſcitur a ſomno tempore matutino cum aurora primum illuſtrat & inchoat diem.

4284. Et dixit, non mittam te, quin benedixeris mihi, quod ſignificet quod conjungendum, conſtat a ſignificatione non mittere te, quod ſit quod non deſineret, de qua mox ſupra n: 4283; & a ſignificatione benedicere, quod ſit conjunctio, de qua n: 3504. 3514. 3530. 3584; inde patet, quod per non mittam te, quin benedixeris mihi, ſignificetur quod non prius deſineret, quam cum facta conjunctio, hoc eſt, quod conjungendum.

4285. Et dixit ad eum, quid nomen tuum, & dixit, Jacob, quod ſignificet quale boni a vero, conſtat ex ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum veri, de qua ſupra n: 4273.

4286. Et dixit, non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael, quod ſignificet Divinum cœleſte ſpirituale nunc, & quod Iſrael ſit cœleſtis ſpiritualis homo qui in naturali, ita naturalis, ipſe cœleſtis homo qui rationalis eſt Joſephus, conſtare poteſt ex illis quæ de Jacobo & de Iſraele, & quoque de Joſepho, ſequuntur, prius enim dicendum quid hic cœleſte ſpirituale: hodie quidem in Eccleſia notum eſt, quod ſit ſpiritualis homo & quod naturalis, ſeu quod ſit internus homo & externus, ſed quid ſpiritualis ſeu internus homo, nondum ita ſcitur, minus quid cœleſtis homo, & quod is diſtinctus ſit a ſpirituali; & quia hoc non ſcitur, non ſciri poteſt quid cœleſtis ſpiritualis homo, qui hic eſt Iſrael, quapropter paucis dicendum: quod tres Cœli ſint, notum eſt, nempe Cœlum intimum, medium, & ultimum, ſeu quod idem, Tertium,

tium, Secundum, & Primum; Cœlum intimum ſeu tertium eſt cœleſte, angeli enim ibi vocantur cœleſtes, nam in amore in Dominum ſunt, ac inde conjunctiſſimi Domino, & quia ita, in ſapientia ſunt præ omnibus reliquis, ſunt innocentes, ac inde vocantur Innocentiæ & Sapientiæ, diſtinguuntur Angeli illi in internos & externos, interni ſunt magis cœleſtes quam externi: Cœlum medium ſeu ſecundum eſt ſpirituale, angeli enim ibi vocantur ſpirituales, quia in charitate erga proximum ſunt, hoc eſt, in amore mutuo, qui talis eſt, ut unus alterum amet plus quam ſe, & quia tales, in intelligentia ſunt, ac inde vocantur Intelligentiæ, hi quoque Angeli diſtinguuntur in internos & externos, interni ſunt magis ſpirituales quam externi: Cœlum autem ultimum ſeu primum, eſt quoque cœleſte & ſpirituale, ſed non in eo gradu, ac priores, naturale enim illis adhæret, quapropter vocantur cœleſtes & ſpirituales naturales, ſunt quoque in amore mutuo, ſed non amant alios plus quam ſe, ſed ſicut ſe, ſunt in affectione boni & in cognitione veri, diſtinguuntur etiam hi in internos & externos. Quid autem cœleſte ſpirituale, etiam paucis dicetur; cœleſtes ſpirituales vocantur illi qui mox ſupra Spirituales dicti ſunt, ac in medio ſeu ſecundo cœlo ſunt, cœleſtes nuncupantur ex amore mutuo, ac ſpirituales ex intelligentia inde; interni ibi ſunt qui repræſentantur per Joſephum, & quoque in Verbo vocantur Joſephus, externi autem ibi ſunt qui repræſentantur per Iſraelem, & quoque in Verbo vocantur Iſrael; illi nempe interni qui vocantur Joſephus, participant ex rationali, externi autem, qui vocantur Iſrael, participant ex naturali, nam ſunt medii inter rationale & naturale; inde eſt, quod dictum, quod Iſrael ſit cœleſtis ſpiritualis homo qui in naturali, ita naturalis, & quod Joſephus ſit ipſe cœleſtis ſpiritualis homo qui rationalis; in univerſali enim ſenſu omne bonum quod eſt amoris & charitatis, vocatur cœleſte, & omne verum, quod inde eſt fidei & intelligentiæ, dicitur ſpirituale. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur quid Iſrael; ſed Iſrael in ſupremo ſenſu ſignificat Dominum quoad Divinum cœleſte ſpirituale; in interno autem ſenſu ſignificat Regnum Domini ſpirituale in cœlo & in terra, Regnum Domini ſpirituale in terra eſt Eccleſia, quæ Eccleſia ſpiritualis vocatur; & quia Iſrael eſt Regnum Domini ſpirituale, eſt quoque Iſrael homo ſpiritualis, nam in unoquovis homine tali eſt Regnum Domini, homo enim in minima forma eſt cœlum, & quoque eſt Eccleſia, n: 4279. Quod Jacobum attinet, repræſentatur per illum in ſupremo ſenſu Dominus quoad naturale tam cœleſte quam ſpirituale, & in ſenſu interno Regnum Domini quale eſt in ultimo ſeu primo cœlo, proinde etiam illud Eccleſiæ, bonum in naturali eſt quod hic cœleſte vocatur, & verum ibi quod ſpirituale. Ex his conſtare poteſt, quid per Iſraelem & per Jacobum in Verbo ſignificatur, & quoque cur Jacobus nominatus eſt Iſrael. Sed hæc, quæ dicta ſunt, non poſſunt quin obſcura appareant, ex cauſa imprimis, quia paucis notum eſt, quid ſpiritualis homo, & vix ulli quid cœleſtis, proinde quod inter ſpiritualem & cœleſtem hominem ſit aliqua diſtinctio; cauſa, quod id non notum ſit, eſt quia non diſtincte percipitur bonum quod eſt amoris & charitatis, ac verum quod eſt fidei; quod hæc non percipiantur, eſt quia genuina charitas non amplius eſt, ubi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ubi aliquid non eſt, ibi nec datur perceptio ejus; tum quia homo parum ſollicitus eſt de illis quæ ſunt vitæ poſt mortem, ita de illis quæ ſunt cœli, ſed plurimum de illis quæ ſunt vitæ in corpore, ita de illis quæ ſunt mundi; ſi homo ſollicitus foret de illis quæ ſunt vitæ poſt mortem, ita de illis quæ ſunt cœli, tunc facile omnia illa, quæ ſupra dicta ſunt, caperet, nam quod amat homo, hoc facile haurit & capit, at ægre quod non amat. Quod aliud Jacob ſignificet, & aliud Iſrael, patet manifeſte ex Verbo, nam in Hiſtoricis ejus, ut quoque in Propheticis, nunc dicitur Jacob, nunc Iſrael, & quandoque uterque in uno verſu; exinde conſtare poteſt, quod ſenſus internus Verbi ſit, & quod abſque illo ſenſu nullatenus id ſciri poſſit: quod Jacob nunc dicatur Jacob nunc Iſrael, conſtat ab his ſequentibus "Habitavit *Jacob* in terra peregrinationum patris ſui: hæ nativitates *Jacobi*; Joſeph filius ſeptendecim annorum, & *Iſrael* amabat Joſephum præ omnibus filiis ſuis," Geneſ: XXXVII: 1. 2. 3, ubi Jacob primum vocatur Jacob, & mox Iſrael, & tunc Iſrael cum agitur de Joſepho: alibi "Vidit *Jacob*, quod eſſet frumentum in Ægypto, dixit *Jacob* filiis ſuis: & venerunt filii *Iſraelis* ad emendum in medio venientium," Geneſ: XLII: 1. 5: & poſtea "Aſcenderunt ex Ægypto, & venerunt terram Canaan ad *Jacobum* patrem ſuum: cum dicerent ad eum omnia verba Joſephi, quæ loquutus eſt ad illos, revixit ſpiritus *Jacobi* patris illorum; & dixit *Iſrael*, multum, adhuc Joſephus filius meus vivus," Geneſ: XLV: 25. 27. 28: amplius "Et profectus eſt *Iſrael*, & omne quod ei, dixit Deus *Iſraeli* in viſionibus noctis, & dixit, *Jacob*, *Jacob*, qui dixit, ecce me. Surrexit *Jacob* ex Beerſchebah, & deportarunt filii *Iſraelis Jacobum* patrem ſuum," Geneſ: XLVI: 1. 2. 5; & in eodem Capite "Hæc nomina filiorum *Iſraelis* venientium in Ægyptum, *Jacobi* & filiorum ejus", Geneſ: XLVI: 8: porro "Introduxit Joſeph *Jacobum* patrem ſuum, & ſtatuit eum ante Pharaonem: Pharao dixit ad *Jacobum*, & dixit *Jacob* Pharaoni," Geneſ: XLVII: 7. 8. 9. 10; & in eodem Capite "Et habitavit *Iſrael* in terra Goſchen; & vixit *Jacob* in terra Egypti ſeptendecim annis: & appropinquarunt dies *Iſraelis* ad moriendum, vocavit filium ſuum Joſephum," Verſ: 27. 28. 29: adhuc "Et nuntiatum *Jacobo*, & dixit, ecce filius tuus Joſephus venit ad te, & confirmavit ſe *Iſrael*, & ſedit ſuper lecto, & dixit *Jacob* ad Joſephum, Deus Schaddai apparuit mihi in Lus" Geneſ: XLVIII: 2. 3; ac *Iſrael* nominatur in eodem Capite, Verſ: 8. 10. 11. 13. 14. 20. 21: & tandem "Vocavit *Jacob* filios ſuos, & dixit, congregamini, & audite filii *Jacobi*, & audite ad *Iſraelem* patrem veſtrum. Et cum abſolviſſet *Jacob* præcipere filiis ſuis," Gen: XLIX: 1. 2. 3; ex his manifeſte conſtare poteſt, quod Jacob nunc dicatur Jacob, nunc Iſrael, ac ita quod aliud ſit Jacob, & aliud ſit Iſrael, ſeu quod aliud ſignificetur cum Jacob dicitur, & aliud cum Iſrael, tum quod arcanum illud nullatenus ſciri poſſit, quam ex ſenſu interno. Quid autem Jacob ſignificat, & quid Iſrael, ſupra dictum eſt, in genere per Jacobum in Verbo ſignificatur externum Eccleſiæ, & per Iſraelem internum, unaquævis enim Eccleſia habet externum & habet internum, ſeu eſt interna & eſt externa; & quia id quod eſt Eccleſiæ ſignificatur per Jacobum & per Iſraelem, & quia omne

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

omne Eccleſiæ eſt a Domino, inde in ſupremo ſenſu eſt tam Jacob quam Iſrael Dominus, Jacob quoad Divinum Naturale, Iſrael quoad Divinum ſpirituale; inde externum quod eſt Regni Domini & Eccleſiæ Ipſius eſt Jacob, & internum eſt Iſrael; ut conſtare ulterius poteſt ab his locis, in quibus etiam uterque in ſuo ſenſu nominatur; in Prophetia Jacobi, tunc Iſraelis "A manibus fortis *Jacobi*, inde paſtor, lapis *Iſraelis*," Geneſ: XLIX: 24. Apud Eſaiam "Audi *Jacob* ſerve mi, & *Iſrael* quem elegi; effundam ſpiritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictionem meam ſuper natos tuos; hic dicet Jehovæ, ego, & hic vocabit ſe nomine *Jacobi*, & ille ſcribet manu ſua Jehovæ, & nomine *Iſraelis* cognominabit ſe," XLIV: 1. 2. 3. 5; ibi manifeſte Jacob & Iſrael pro Domino, ac ibi ſemen & nati Jacobi & Iſraelis, pro illis qui in fide in Ipſum. In prophetia Bileami apud Moſen "Quis numerabit pulverem *Jacobi*, & numerum cum quarta parte *Iſraelis*," Num: XXIII: 10: ac iterum "Non divinatio contra *Jacobum*, nec præſtigiæ contra *Iſraelem*, hoc tempore dicetur *Jacobo* & *Iſraeli*, quid fecerit Deus," ibid: Verſ: 23: adhuc "Quam bona ſunt tabernacula tua, *Jacob*, habitacula tua, *Iſrael*," Num: XXIV: 5: & iterum "Orietur ſtella ex *Jacobo*, & ſceptrum ex *Iſraele*," ib: Verſ: 17. Apud Eſaiam "Gloriam meam alii non dabo, attende Mihi *Jacob*, & *Iſrael* vocate a Me; Ego idem, Ego primus, etiam Ego noviſſimus," XLVIII: 11. 12. Apud Eundem "Venturos radicabit *Jacob*, effloreſcet & florebit *Iſrael*, & implebuntur facies orbis proventu," XXVII: 8. Apud Jeremiam "Ne timeas ſerve mi *Jacob*, & ne terrearis *Iſrael*, quia ecce Ego ſervavi te e longinquo," XXX: 9. 10. Apud Ezechielem "Colligendo colligam *Jacobum* omnem te, congregando congregabo reliquias *Iſraelis*, una ponam eos, ſicut oves Bozræ," II: 12. Unde Jacob nominatus eſt Iſrael, conſtat ex ipſis verbis, cum daretur illi id nomen, nempe ab his "Non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael, *quia ut princeps contendiſti cum Deo & cum hominibus, & prævaluiſti*," Iſrael enim in lingua originali ſignificat contendentem ut princeps cum deo, quibus ſignificatur in ſenſu interno, quod vicerit in pugnis tentationum; tentationes enim ac pugnæ in tentationibus fuerunt, per quas Dominus Humanum ſuum Divinum fecit, n: 1737. 1813, & alibi; ac tentationes & victoriæ in tentationibus ſunt, quæ hominem ſpiritualem faciunt, quapropter Jacobus tunc primum Iſrael nominatus eſt, poſtquam luctatus eſt; quod luctari ſit tentari, videatur n: 4274; notum eſt, quod Eccleſia, ſeu homo Eccleſiæ Chriſtianæ, ſe dicat Iſraelem, ſed uſque nemo in Eccleſia Iſrael eſt, niſi qui ſpiritualis homo factus per tentationes, ipſum nomen etiam idem involvit. Quod poſtea confirmatum ſit, quod Jacob vocaretur Iſrael, conſtat a ſequentibus, ubi hæc "Apparuit Deus ad *Jacobum* adhuc, in veniendo illo e Paddan Aram, & benedixit illi, & dixit illi Deus, nomen tuum *Jacob*, non vocabitur nomen tuum amplius *Jacob*, verum *Iſrael* erit nomen tuum, & vocavit nomen ejus *Iſrael*," Gen: XXXV: 9. 10; cauſa hujus confirmationis dicetur infra.

4287. Quia ut princeps contendiſti cum Deo & cum hominibus, & prævaluiſti, quod ſignificet continuas victorias in pugnis quoad vera & bona, conſtat

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conſtat ex ſignificatione contendere ut princeps, quod ſit vincere in pugnis, hic in pugnis tentationum, nam de illis agitur; & ex ſignificatione cum deo & cum hominibus, quod ſit quoad vera & bona, de qua ſequitur. Quia in ſenſu ſupremo agitur de Domino, eſt ille in eo ſenſu qui intelligitur per contendentem ut princeps cum Deo & hominibus, Ille enim propria potentia ſuſtinuit omnes tentationes, & per illas vicit inferna, nam omnia inferna ſuo ordine in ſe admiſit, imo uſque ad angelos, de quibus in ſequentibus; & ita redegit in ordinem omnia quæ in cœlis & quæ in infernis, & tandem ſe glorificavit, hoc eſt, Humanum in Se Divinum fecit: inde patet, quod Dominus ſit in ſupremo ſenſu Jacob & Iſrael, ut mox ſupra n: 4286, oſtenſum; non ſolum quod Ipſe ut princeps contenderit, hoc eſt, ſuſtinuerit omnes pugnas tentationum, ac in illis vicerit, ſed etiam quod apud unumquemvis hominem ſuſtineat illas, ſed videantur quæ de his prius multoties dicta ſunt, nempe quod Dominus præ omnibus graviſſimas tentationes ſuſtinuerit, n: 1663. 1668. 1787. 2776. 2786. 2795. 2816: quod Dominus ex amore Divino pugnaverit, ſecus ac omnes homines, n: 1690. 1691 f. 1789. 1812. 1813. 1820: quod Dominus contra malum hæreditarium a matre pugnaverit, ut tandem non filius ejus eſſet, tametſi Ipſi nullum actuale malum," n: 1444. 1573. 2025. 2527. 2649. 3318 f: quod Dominus per pugnas tentationum & continuas victorias diſpoſuerit omnia in formam cœleſtem, n: 1928: & quod per continuas victorias in pugnis tentationum univerit Divinam Eſſentiam Humanæ" n: 1616. 1737. 1813. 1921. 2025, 2026. 2500. 2503. 2632. 2776: & quod Dominus apud hominem ſuſtineat tentationes, ac ſubjuget malum ac inferna, n: 987. 1661. 1692. f. Quod contendere cum deo & cum hominibus, ſit tentari quoad vera & quoad bona, eſt arcanum, quod non apparet ex litera; quod non Deus fuerit, cum quo Jacob contendit, unicuique conſtare poteſt, & quoque patebit ab explicatione infra, non enim prædicari poteſt de aliquo homine, quod contendat cum Deo, & prævaleat; ſed ſenſus internus ducet, quid per Deum hic, & per homines, ſignificatur, quod nempe per Deum ſignificetur Verum, & per homines Bonum, & hoc inde, quia Deus in ſenſu interno ſignificat Verum, & inde cum de vero agitur, dicatur Deus, n: 2586. 2769. 2807. 2822; & quod, cum homo dicitur, intelligatur bonum: quod homo ſit bonum, eſt quia Dominus eſt ſolus homo, & quia homo ab Ipſo dicitur homo, n: 49. 288. 565. 1894; tum quia ab Ipſo Cœlum eſt homo, & dicitur Maximus Homo, n: 684. 1276 ad 3649. 3741 ad 3751; inde etiam Eccleſia Antiquiſſima, quæ fuit in cœleſti bono, dicta fuit homo, n: 478; quapropter etiam per hominem in Verbo, ubi de bono agitur, ſignificatur bonum, ut apud Eſaiam "Rarum reddam, *virum hominem* præ auro & *hominem* præ auro ophiris" XIII: 12. Apud Eundem "Exurentur habitatores terræ, & reſiduus erit *vir homo* paucus" XXIV: 6; vir homo pro bono ſpirituali ſeu bono veri; homo pro bono. Apud Eundem "Davaſtatæ ſunt ſemitæ, ceſſarunt tranſciens viam, irritam reddidit fædus, faſtidivit urbes, non reputat *virum hominem*" XXXIII: 8. Apud Jeremiam "Vidi terram, & ecce vacuum & inane, & ad cœlos, & nulla lux eorum; vidi, & ecce *non homo*, & omnis avis cœli avolarunt," IV: 23. 25. Apud

Eundem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Eundem "Ecce dies venientes, dictum Jehovæ, quibus ſeminabo domum Iſraelis, & domum Jehudæ, *ſemine hominis*, & ſemine beſtiæ" XXXI : 27. Apud Ezechielem "Mercatores tui *cum Anima hominis* & vaſis æris, dederunt negotiationem tuam" XXXVII : 13. Apud Eundem "Vos grex mi, grex paſcui mei *homo vos*, Ego Deus veſter" XXXIV : 31; Apud Eundem "Erunt urbes devaſtatæ, plenæ *grege hominis*" XXXVI : 38; in his locis homo pro illis qui in bono ſunt, ita pro bono, nam ex bono homo eſt homo; Verum autem quod ex bono in Verbo dicitur Vir homo, tum filius hominis.

4288. Eadem hæc, quæ hactenus explicata ſunt, etiam ſpectant gentem Judaicam & Iſraeliticam, quæ Jacob in Verbo nominatur, ut ſupra n: 4279, dictum & oſtenſum eſt, in illo ſenſu, qui internus hiſtoricus vocatur, per hæc, nempe, *mitte me quia aſcendit aurora*, ſignificatur repræſentativum, antequam venirent in terræ Canaanis repræſentativa, quod a Jacobi poſteris diſcederet: oſtenſum eſt ſupra, qualis illa gens fuit, quod nempe apud illam nullus cultus internus fuerit, ſed ſolum externus, ita quod conjugiale cœleſte ab illa ſeparatum fuerit, ac ideo quod nulla Eccleſia: apud illam inſtitui potuerit, ſed modo repræſentativum Eccleſiæ, videatur n: 4281: ſed ſciendum, quid Repræſentativa Eccleſia, & quid Repræſentativum Eccleſiæ; Repræſentativa Eccleſia eſt, cum cultus internus eſt in externo; Repræſentativum Eccleſiæ autem eſt, cum nullus cultus internus, ſed uſque externus; in utroque pæne ſimilia ritualia externa ſunt, nempe ſimilia ſtatuta, ſimiles leges, & ſimilia præcepta; ſed in Repræſentativa Eccleſia correſpondent externa cum internis, ſic ut unum faciant, at in Repræſentativo Eccleſiæ non datur correſpondentia, quia externa vel ſunt abſque internis, vel diſſident; in Repræſentativa Eccleſia amor cæleſtis & ſpiritualis eſt principale, at in repræſentativo Eccleſiæ eſt amor corporeus & mundanus principale, amor cœleſtis & ſpiritualis eſt ipſum internum, aſt ubi nullus amor cœleſtis & ſpiritualis, ſed ſolum corporeus & mundanus, eſt externum abſque interno: Antiqua Eccleſia, quæ fuit poſt diluvium, Eccleſia Repræſentativa fuit, ſed quæ apud poſteros Jacobi inſtituta, fuit modo Eccleſiæ repræſentativum: ſed diſcrimen, ut pateat, illuſtretur per exempla; in Repræſentativa Eccleſia fuit cultus Divinus ſuper montibus, quia montes ſignificabant amorem cœleſtem, ac in ſupremo ſenſu Dominum, n: 795. 1430. 2722. 4210, & eum ſuper montibus cultum habebant, erant in ſuo ſancto, quia tunc ſimul in amore cœleſti: in repræſentativa Eccleſia etiam fuit cultus Divinus in Lucis, quia luci ſignificabant amorem ſpiritualem, ac in ſupremo ſenſu Dominum quoad amorem illum, n: 1722, & cum in lucis cultum habebant, erant in ſuo ſancto, quia tunc ſimul in amore ſpirituali: in Eccleſia Repræſentativa, cum cultum Divinum haberent, facies ſuas ad orientem ſolis vertebant, quia per orientem ſolem etiam amor cœleſtis ſignificabatur, n: 101. 1529. 1530. 2441. 2495. 3636. 3643, cum etiam aſpiciebant Lunam, ſimiliter quadam ſancta veneratione perfundebantur, quia Luna ſignificabat amorem ſpiritualem, n: 1529. 1530. 1531. 2495. 4060; pariter cum cœlum ſidereum, quia hoc ſignificabat cœlum angelicum ſeu Regnum Domini: in Eccleſia Repræſentativa Tentoria

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

toria ſeu Tabernacula habebant, & in illis cultum Divinum, & illum ſanctum, quia tentoria ſeu tabernacula ſignificabant ſanctum amoris & cultus n: 414. 1102. 2145. 2152. 3312; ita in innumerabilibus aliis: in Repræſentativo Eccleſiæ, quidem in principio ſimiliter fuit cultus Divinus ſuper montibus, & quoque in lucis, tum quoque erat aſpectus verſus orientem ſolis, ut & intuitio in lunam, & ad aſtra, pariter cultus in tentoriis ſeu tabernaculis, at quia in cultu externo erant abſque interno, ſeu in amore corporeo & mundano non autem in amore cœleſti & ſpirituali, & ſic ipſos montes & lucos colerent, tum quoque ſolem, lunam, & aſtra, ut & ſua tentoria ſeu tabernacula, & inde ritualia illa, quæ in Eccleſia Antiqua fuerunt ſancta, idololatrica fecerunt, ideo reſtringebantur ad commune, nempe ad montem ubi Hieroſolyma, & tandem ubi Zion, adque orientem ſolis inde & e templo, tum quoque ad tentorium commune, quod tentorium conventus vocabatur, & denique ad Arcam in templo; & hæc ob cauſam, ut repræſentativum Eccleſiæ exiſteret cum in ſancto externo eſſent, alioquin ſancta prophanaviſſent: inde conſtare poteſt, quodnam diſcrimen eſt inter Eccleſiam repræſentativam, & Eccleſiæ repræſentativum; in genere, quod qui ab Eccleſia repræſentativa fuerunt, communicarent cum tribus cœlis quoad interiora, quibus pro plano inſervirent externa; at qui in Eccleſiæ repræſentativo, non communicarent cum cœli quoad interiora, ſed uſque externa, in quibus tenebantur, poſſent inſervire pro plano, & hoc miraculoſe ex Domini Providentia, ob cauſam, ut communicationis aliquid exiſteret inter cœlum & hominem per aliquod inſtar Eccleſiæ, nam abſque communicatione cœli cum homine per aliquid Eccleſiæ periret, Genus correſpondentia internorum, ſit non paucis dici poteſt, in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, dicendum.

4289. Quod per mitte me quia aſcendit aurora, ſignificetur quod repræſentativum, antequam venirent in terræ Canaanis repræſentativa, a Jacobi poſteris diſcederet, conſtare poteſt ex ſerie rerum in ſenſu interno hiſtorico, in quo de Jacobi poſteris agitur: ſtatus eorum quoad illa quæ ſunt Eccleſiæ, in Verbo etiam deſcribitur per veſperam, per noctem, & per mane ſeu auroram, & per hanc, cum venerunt in terram Canaanem, proinde in Repræſentativum Eccleſiæ ibi. Cum his ita ſe habet, Repræſentativum Eccleſiæ apud illos non prius inſtitui potuit, quam cum prorſus vaſtati eſſent, hoc eſt, cum nulla illis cognitio internorum, ſi enim illis cognitio internorum fuiſſet potuiſſent affici illis, & ſic prophanaviſſent illa; prophanari enim poſſunt ſancta, hoc eſt, vera & bona interna, ab iis qui ſciunt & agnoſcunt illa, & magis ab iis, qui afficiuntur illis, non autem ab iis qui non agnoſcunt; ſed videantur quæ de Prophanatione prius dicta & oſtenſa ſunt, nempe quod prophanare queant ſancta, qui ſciunt & agnoſcunt illa, non autem qui non ſciunt & agnoſcunt, n: 593, 1008. 1020. 1059. 3398. 3898. Quod qui intra Eccleſiam, prophanare poſſint ſancta, non autem qui extra, n: 2051. Quod ideo detineantur quantum poſſibile ab agnitione & fidei boni & veri qui non permanere in illis poſſunt n: 3398. 3402. Quodque teneantur in ignorantia ne prophanent, n: 301. 302. 303. Quid periculi a prophanatione ſanctorum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rum, n: 571. 582. Quod cultus fiat externus, ne prophanetur internum, n: 1327. 1328. Quod ideo Judæis non detecta fuerint vera interna, n: 3398. Ideo proviſum fuit a Domino, ut genuinum Repræſentativum Eccleſiæ, hoc eſt, internum, diſcederet a Jacobi poſteris, antequam venirent in Terræ Canaanis repræſentativa, uſque adeo, ut prorſus non ſciverint aliquid de Domino, quidem quod Meſſias venturus in mundum, ſed ob finem ut eveheret illos ad gloriam & eminentiam ſuper omnes gentes totius terræ, non autem ut ſalvaret animas illorum in æternum, imo nec quicquam ſciverunt de Regno cœleſti, nec de vita poſt mortem, ne quidem de charitate & fide: ut in ignorantiam illam redigerentur, tenebantur per aliquot centum annos in Ægypto, & cum inde evocarentur, neſciverant ipſum nomen Jehovæ, Exod: III: 12. 13. 14; & præterea perdiderunt omnem cultum Eccleſiæ repræſentativæ, uſque adeo, ut poſt quam præcepta decalogi coram illis promulgata fuiſſent e monte Sinai, poſt menſem dierum ad cultum Ægyptiacum, qui fuit vituli aurei, recurrerent, Exod: XXXII: & quia talis erat gens illa, quæ educta erat ex Ægypto, ideo omnes in deſerto perierunt, non enim amplius ab illis requirebatur, quam ut ſtatuta & præcepta in externa forma cuſtodirent, nam id erat agere repræſentativum Eccleſiæ, ſed ad id non redigi potuerunt illi qui adoleverunt in Ægypto, ſed potuerunt, tametſi ægre, infantes eorum, principio per miracula, & poſtea per timores & captivitates, ut patet ex Libris Joſuæ & Judicum: inde conſtare poteſt, quod omne repræſentativum genuinum ſeu internum Eccleſiæ ab illis diſceſſerit, antequam venerunt in terram Canaanem, ubi Repræſentativum externum Eccleſiæ apud illos in plena forma inceptum eſt; terra enim Canaan erat ipſiſſima terra, ubi Repræſentativa Eccleſiæ potuerunt ſiſti, omnia enim loca, & omnes termini, ab antiquis temporibus, ibi repræſentaverunt, videatur n: 3686.

4290. In ſenſu interno hiſtorico, per *dixit non mittam te quin benedixeris mihi*, ſignificatur quod inſtarent ut eſſent repræſentativi; inſtare enim ſignificatur per non mittam te, & repræſentativum Eccleſiæ per benedici. Quod hanc rem attinet, nempe quod Jacobi poſteri inſtiterint, ut eſſent repræſentativi Eccleſiæ, & quod non præ cæteris gentibus electi ſint, non quidem ita conſtare poteſt ex hiſtoricis Verbi in ſenſu literæ, ex cauſa, quia hiſtorica Verbi in ſenſu literæ involvunt arcana cœli, ac ideo ita ſequuntur in ſerie; & quia ipſa nomina ſignificant res, imo plura nomina in ſenſu ſupremo Ipſum Dominum, ut Abrahamus, Jiſchakus, & Jacobus, qui quod Dominum in ſupremo ſenſu ſignificent, in illis quæ præcedunt, multis oſtenſum eſt, videatur etiam n: 1965. 1989. 2011. 3245. 3305 f. 3439. Quod Jacobi poſteri non electi fuerint, ſed inſtiterint ut apud illos Eccleſia eſſet, conſtare poteſt in pluribus locis Verbi ex ſenſu ejus interno hiſtorico, & aperte in his, apud Moſen "Loquutus eſt Jehovah ad Moſen, aſcende hinc tu & populus, *quem aſcendere feciſti e terra Ægypti*, in terram quam juravi Abrahamo, Jiſhako & Jacobo, dicendo, ſemini tuo dabo illam; non aſcendam in medio tui, eo quod populus durus cervice tu, ne conſumam te in via: cum audirent populus verbum malum hoc, luxerunt, & poſuerunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quiſque ornatum ſuum a ſuper ſe; & Moſes ſumſit tentorium, & tetendit illud ſibi extra caſtra, procul removendo e caſtris; dixit Moſes ad Jehovam, vide *Tu dicens ad me, aſcendere fac populum hunc,* cum tu non notum feceris mihi, quem miſſurus ſis mecum; jam ergo ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis notum quæſo fac mihi vias tuas, ut cognoſcam de Te, quod invenerim gratiam in oculis tuis; vide etiam quod populus tuus gens hæc: dixit itaque, facies meæ ituræ, donec quietem dedero tibi," Exod: XXXIII, dicitur hic quod Moſes aſcendere fecerit populum e terra Æypti; tum dein, quod depoſuerint ornatum, & luxerint, & quod Moſes tetenderit tentorium ſuum extra caſtra & ſic quod Jehovah annuerit; ita manifeſte quod ipſi inſtiterint. Apud Eundem "Dixit Jehovah ad Moſen, quouſque irritabunt Me populus hic, & quouſque non credent in Me, ob omnia ſigna quæ feci in medio ejus; percutiam illum peſte, & exſtinguam illum, & faciam te in gentem magnam & validam præ illo: ſed ſupplicavit Moſes, & exoratus Jehovah, dixit, propitius ero juxta verbum tuum; attamen, vivus Ego, & implebitur gloria Jehovæ univerſa terra; nam quantum ad omnes viros, qui viderunt gloriam meam, & ſigna mea, quæ feci in Ægypto, & in deſerto, tentaverunt tamen Me his decem vicibus, nec obediverunt voci meæ, ſi videbunt terram, quam juravi patribus eorum, omnes irritantes Me non videbunt eam in deſerto hoc concident corpora veſtra; infantes autem veſtros introducam," Num: XIV; ex his quoque patet, quod Jehovah voluerit exſtinguere illos, proinde apud illos Eccleſiam non inſtaurare, ſed quod inſtiterint, ac ideo factum: præter etiam alibi pluries, cum Jehovah Gentem illam toties rebellem prorſus delere voluiſſet, ſed toties per ſupplicationes ſe exorari paſſus. Simile etiam involvit, quod Bileamo non permiſſum maledicere populo illi, Num: XXII. XXIII. XXIV; & quoque alibi, ubi dicitur, quod pænituerit Jehovam quod populum illum introduxerit; tum quod Jehovah exoratus ſit; ut & quod toties novum fædus cum illo pepigerit: talia ſignificantur in ſenſu interno hiſtorico, per hæc verba, non mittam te quin benedixeris mihi; ſimile etiam per quod Jacob primogenituram Eſavo, tum quoque benedictionem ei fraude abſtulerit, Geneſ: XXV & XXVII.

4291. In ſenſu interno hiſtorico, per *dixit ad eum, quid nomen tuum, & dixit Jacob,* ſignificatur quod eſſent poſteri Jacobi cum quali eorum, hoc conſtare poteſt a ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006; & ex ſignificatione Jacobi, quod ſint poſteri ejus, de qua ſupra n: 4281.

4292. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *dixit, non Jacob dicetur amplius nomen tuum, quin Iſrael,* ſignificetur, quod non repræſentare poſſent ut Jacob, ſed ut ex novo dato quali, conſtare poteſt ex ſignificatione Jacobi in Verbo, quod ſint poſteri ejus, de qua ſupra n: 4281; & ex ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua mox ſupra n: 4291, ipſum novum quale eſt Iſrael in ſenſu interno; Iſrael enim & cœleſtis ſpiritualis homo, proinde internus, n: 4286; & quia Iſrael eſt ſpiritualis cœleſtis homo, ita internus, etiam Iſrael eſt Interna ſpiritualis Eccleſia, nam ſive dicas hominem ſpiritualem,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

alem, ſive Eccleſiam ſpiritualem, idem eſt, homo enim ſpiritualis in particulari eſt Eccleſia, ac plures ſunt in communi; ſi homo in particulari non foret Eccleſia, non foret aliqua Eccleſia in communi; eſt congregatio in communi, quæ in vulgari ſermone vocatur Eccleſia, ſed unuſquiſque in congregatione illa erit talis, ut ſit aliqua Eccleſia; omne commune involvit partes ſui ſimiles. Quod ipſam rem attinet, nempe quod non repræſentare poſſent ut Jacob, ſed ut ex novo dato quali, quod eſt Iſrael, illa ita ſe habet; erant Jacobi poſteri in ſpecie, qui repræſentarent Eccleſiam, non autem Jiſchaki in ſpecie, nam Jiſchaki poſteri non ſolum erant ex Jacobo, ſed etiam ex Eſavo, minus adhuc Abrahami poſteri in ſpecie, nam Abrahami poſteri non ſolum erant ex Jacobo; ſed etiam ex Eſavo, & quoque ab Jiſchmaele, ut & ex filiis ejus ab altera uxore Kethura, ut ex Simrane, Joſchane, Medane, Midiane, Jiſchbako, Schuaoch, aque horum filiis, videatur Geneſ: xxv: 1. 2. 3. 4: nunc quia Jacobi poſteri inſtiterant, quod illi repræſentativi eſſent, ut mox ſupra n: 4291, oſtenſum eſt, non potuerunt repræſentare ut Jacob, nec ut Jiſchak, nec ut Abraham; quod non ut Jacob, erat quia Jacob repræſentabat Externum Eccleſiæ, non autem Internum; & quod non ut Jiſchak ſimul nec ut Abraham ſimul, erat ob cauſam nunc ſupra allatam; ideo ut repræſentare poſſent Eccleſiam, non potuit aliter quam ut novum nomen Jacobo inderetur, & per id novum quale, quod, nempe novum quale, ſignificaret Internum ſpiritualem hominem, ſeu quod idem, Internam ſpiritualem Eccleſiam; id novum quale eſt Iſrael; omnis Eccleſia Domini eſt Interna & Externa, ut aliquoties prius oſtenſum eſt; Interna eſt quæ repræſentatur, & Externa quæ repræſentat; eſt etiam Interna Eccleſia vel ſpiritualis, vel Cœleſtis, Interna Eccleſia Spiritualis repræſentabatur per Iſralem, at Interna Eccleſia Cœleſtis repræſentabatur dein per Jehudam, ideo etiam diviſio facta eſt, ac Iſraelitæ per ſe erant Regnum, & Judæi per ſe, ſed de his, ex Divina Domini Miſericordia, in ſequentibus dicetur. Inde patet, quod Jacob, hoc eſt, Jacobi poſteri non potuerint repræſentare Eccleſiam ut Jacob, nam hoc foret ſolum repræſentare Externum Eccleſiæ, ſed quoque ut Iſrael, quia Iſrael eſt Internum. Quod Internum ſit quod repræſentatur, & Externum quod repræſentat, prius paſſim oſtenſum eſt, & quoque conſtare poteſt ex ipſo homine; Loquutio hominis repræſentat ejus cogitationem, & actio hominis repræſentat ejus voluntatem, loquutio & actio ſunt externa at cogitatio & voluntas ſunt interna hominis; porro, ipſa facies hominis per varios ſuos vultus repræſentat utramque, nempe tum cogitationem ejus quam voluntatem, quod facies per vultus repræſentet, unicuique notum eſt, nam ex vultibus faciei apud ſinceros videri poſſunt ſtatus eorum interiores; verbo, omnia quæ ſunt corporis, repræſentant illa quæ ſunt animi, & quæ ſunt mentis: ſimiliter ſe habet cum externis Eccleſiæ: hæc enim inſtar corporis ſunt, at interna inſtar animæ, ſicut altaria & ſacrificia ſuper illis, quæ quod externa fuerint, notum eſt, ſimiliter panes propoſitionis, tum candelabrum cum lucernis, ut & ignis perpetuus, quod illa repræſentaverint interna, etiam cuivis notum eſſe poteſt; pariter reliqui ritus; quod externa hæc non re-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

præſentare poſſent externa, ſed interna, ex illis quæ allata ſunt, conſtare poteſt; ita quod non Jacob ut Jacob, quia Jacob eſt Externum Eccleſiæ, ſed Jacob ut Iſrael, quia Iſrael eſt ejus internum. Hæc ſunt, quæ intelliguntur per novum datum quale, quod poſteri Jacobi repræſentarent.

4293. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *quia ut princeps contendiſti cum deo & cum hominibus, & prævaluiſti*, ſignificetur ob contumaciam quæ eorum phantaſiis & cupiditatibus, conſtare poteſt a ſignificatione dei & a ſignificatione hominum, quod ſint vera & bona, de qua ſupra n: 4287; hæc eadem hic oppoſitum ſenſum habent, quia de poſteris Jacobi in hoc ſenſu dicuntur, apud quos interius nulla vera & bona, ut ſupra oſtenſum, ſed falſa & mala, falſa ſunt phantaſiæ quia ſunt phantaſiarum, & mala ſunt cupiditates quia ſunt cupiditatum. Quod Gens illa inſtiterit, ut repræſentativi eſſent, hoc eſt, ut ipſi præ omnibus gentibus in univerſo terrarum orbe eſſent Eccleſia, videatur ſupra n: 4290; quod etiam id permiſſum ob contumaciam quæ eorum phantaſiis & cupiditatibus, hic intelligitur: quales eorum phantaſiæ, & cupiditates ſunt, nemo ſcire poteſt, niſi qui cum illis in altera vita aliquid converſationis habuit; utque ſcirem, id mihi conceſſum fuit; aliquoties enim ibi cum illis loquutus ſum; amant ſe, & amant opes mundi præ omnibus aliis, ac inſuper timent jacturam illius honoris, tum quoque jacturam lucri præ omnibus aliis; quapropter etiam hodie, ſicut olim, contemnunt omnes alios præ ſe, & quoque intenſiſſimo ſtudio conquirunt ſibi opes, ac præterea timidi ſunt; quia gens illa ab antiquis temporibus talis fuerat, potuerunt præ aliis in ſancto externo abſque omni ſancto interno teneri, & ſic in externa forma repræſentare illa quæ ſunt Eccleſiæ; hæ phantaſiæ, & hæ cupiditates ſunt, quæ talem contumaciam fecerunt: hoc quoque apparet ex pluribus, quæ in hiſtoricis Verbi de illis memorata ſunt, potuerunt, poſtquam puniti ſunt, in tali externa humiliatione eſſe, in quali nulla alia gens, per integros enim dies potuerunt humi proſtrati jacere, ſeque in pulvere volutare, nec prius quam tertio die ſe elevare; potuerunt etiam per plures dies plangere, in ſaccis ire, in laceris veſtibus, cinere ſeu pulvere ſparſo ſuper caput; potuerunt per plures dies jejunare continue, ac interea in fletum amarum erumpere; at hæc ſolum ex amore corporeo & terreſtri, & ex timore jacturæ ſupereminentiæ & mundanarum opum; non enim erat aliquid internum quod afficiebat illos, quia quid internum eſſet, prorſus neſciebant, & ne quidem ſcire volebant, ut quod vita poſt mortem, & quod ſalus æterna. Inde conſtare poteſt, quod quia tales, non potuerit aliter, quam ut privarentur omni ſancto interno, nam hoc nullatenus concordat cum tali ſancto externo, ſunt enim prorſus contraria; tum quod illi præ aliis poſſent repræſentativum Eccleſiæ agere, nempe repræſentare ſancta in externa forma, abſque omni interno ſancto; & ſic quod per illam gentem poſſet dari aliquid communicationis cum cœlis, videatur n: 4288.

4294. Verſ: 29. 30. 31. 32. *Et interrogavit Jacob & dixit, indica quæſo nomen tuum, & dixit, quare hoc interrogas ad nomen meum; & benedixit ei ibi. Et vocavit Jacob nomen loci Peniel, quia vidi Deum facies ad facies, & liberata anima*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

anima mea. Et exortus ei ſol, ſicut tranſivit Penuel, & is claudicans ſuper femore ſuo Propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti, qui ſuper vola femoris, uſque ad diem hunc, quia tetigit in vola femoris Jacobi nervum emoti. Interrogavit Jacob & dixit, indica quæſo nomen tuum, ſignificat cœlum angelicum & ejus quale: & dixit, quare hoc interrogas ad nomen meum, ſignificat quod cœlum non vellet ſe revelare: & benedixit ei ibi, ſignificat conjunctionem cum Divino cœleſti ſpirituali: & vocavit Jacob nomen loci Peniel, ſignificat ſtatum tentationum: quia vidi deum facies ad facies, & liberata eſt anima mea, ſignificat quod ſuſtineret graviſſimas tentationes ſicut forent a Divino: & exortus ei ſol, ſignificat conjunctionem bonorum: ſicut tranſivit Penuel, ſignificat ſtatum veri in bono: & is claudicans ſuper femore ſuo, ſignificat quod vera nondum in illum ordinem diſpoſita, ut omnia ſimul cum bono intrarent bonum cœleſte ſpirituale: propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti, qui ſuper vola femoris, ſignificat quod non appropriata illa in quibus falſa: uſque ad diem hunc, ſignificat in perpetuum quod falſa non adjuncta: quia tetigit in vola femoris Jacobi nervum emoti, ſignificat cauſam, quia falſa.

In ſenſu interno hiſtorico, in quo agitur de poſteris Jacobi, per interrogavit Jacob & dixit, indica quæſo nomen tuum, ſignificantur mali ſpiritus: per dixit, quare hoc interrogas ad nomen meum, ſignificatur quod non agnoſcerent a malis ſpiritibus: per benedixit ei ibi, ſignificatur quod ita factum: per vocavit Jacob nomen loci Peniel, ſignificatur ſtatus quod induerent repræſentationes: quia vidi deum facies ad facies, & liberata anima mea, ſignificatur quod repræſentative præſens: per exortus ei ſol, ſignificatur cum venirent in repræſentationes: per ſicut tranſivit Penuel, ſignificatur cum venirent in terram Canaanem: per is claudicans ſuper femore ſuo, ſignificatur quod bona & vera prorſus deperdita eſſent apud poſteritatem illam: per propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti qui ſuper vola femoris, ſignificatur quod poſteri hoc ſcire deberent: per uſque ad diem hunc, ſignificatur in perpetuum quod tales: per quia tetigit in vola femoris Jacobi nervum emoti, ſignificatur quia hæreditarium illis quod per regenerationem eradicari non potuit, quia non admitterent.

4295. Et interrogavit Jacob & dixit, indica quæſo nomen tuum, quod ſignificet cœlum angelicum & ejus quale, conſtare poteſt ex repræſentatione Jacobi, quod ſit Dominus quoad Divinum Naturale, de qua prius; & ex ſignificatione Dei, cujus nomen interrogavit, & quoque hominum, cum quibus ut princeps contendit & prævaluit, quod ſint vera & bona, ita illi qui in veris & bonis ſunt, de qua ſupra n: 4287; & quia cœlum angelicum eſt cœlum ex veris & bonis, eſt illud in ſpecie quod per Deum & homines, quibus Dominus prævaluit, ſignificatur: Angeli quoque in Verbo paſſim dicuntur dii, & hoc ex veris & bonis; ut apud Davidem "Deus ſtetit in *cætu dei*, in medio *deorum* judicavit. Ego dixi, *dii vos*, & filii Altiſſimi omnes vos," Pſalm: LXXXII: 1. 6, ubi quod cætus dei, & dii, ſint cœlum angelicum, manifeſte patet. Apud Eundem "Quis in æthere comparabitur cum Jehovah,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vah, aſſimilabitur Jehovæ in *filiis deorum*," Pſalm: LXXXIX: 7. Apud Eundem "Confitemini *Deo deorum*, confitemini Domino dominorum," Pſalm: CXXXVI: 2. 3; inde patet, ut quoque ex eo, quod cum Deo contendere ut princeps & prævalere, nemo poſſit, pariter ex eo quod is qui deus vocatur nomen ſuum revelare non vellet, quod ſit cœlum angelicum, cum quo Dominus pugnavit: quod arcanum in his lateat, patet manifeſte ex ipſis his verbis "quare hoc interrogas ad nomen meum" ſi enim Jehovah Deus fuiſſet, nomen non celaviſſet, nec interrogatum fuiſſet a Jacobo, "quid nomen tuum," nam interrogare nomen, involvit alium ſeu alios, quam Ipſum Deum. Quod Dominus in tentationibus pugnaverit tandem cum ipſis angelis, imo cum toto cœlo angelico, eſt arcanum quod nondum detectum eſt; ſed cum hoc ita ſe habet; Angeli quidem in ſumma ſapientia & intelligentia ſunt, ſed omnis ſapientia & intelligentia illis eſt ex Divino Domini, ex ſeipſis ſeu ex proprio nihil ſapientiæ & intelligentiæ habent, quantum itaque in veris & bonis ex Divino Domini ſunt, tantum ſapiunt & intelligunt: quod Angeli ex ſeipſis nihil ſapientiæ & intelligentiæ habeant, ipſi aperte confitentur, imo etiam indignantur ſi quis illis aliquid ſapientiæ & intelligentiæ tribuit, nam ſciunt & percipiunt quod id foret derogare Divino quod Divinum eſt, ac ſibi vindicare quod ſuum non eſt, ita furti ſpiritualis crimen incurrere; dicunt quoque angeli, quod omne proprium illorum ſit malum & falſum, tam ex hæreditario quam ex actuali vita in mundo cum fuerunt homines, n: 1880, & quod malum & falſum non ſit ſeparatum ſeu abſterſum ab illis, & ſic juſtificati, ſed quod apud illos omne remaneat, at quod a Domino detineantur a malo & falſo, & teneantur in bono & vero, n: 1581; hæc confitentur omnes angeli; nec aliquis in cœlum admittitur, niſi illa ſciat & credat; alioquin enim non poſſunt in luce ſapientiæ & intelligentiæ eſſe quæ a Domino, proinde non in bono & vero; inde quoque ſciri poteſt, quomodo intelligendum, quod Cœlum non ſit purum in oculis Dei, ut apud Hiob: Cap: XV: 15. Quia ita eſt, ut Dominus in ordinem cœleſtem redigeret univerſum cœlum, etiam tentationes in ſe ab angelis admiſit, qui quantum in proprio, tantum nec in bono & vero fuerunt; illæ tentationes ſunt omnium intimæ, nam agunt ſolum in fines, ac tali ſubtilitate, ut nullatenus animadverti poſſit; ſed quantum non in proprio, tantum ſunt in bono & vero, & tantum non tentare poſſunt: præterea Angeli continue perficiuntur a Domino, & tamen nuſquam in æternum perfici poſſunt uſque adeo ut ſapientia & intelligentia eorum comparari poſſit cum Sapientia & Intelligentia Divina Domini; ſunt enim finiti, & Dominus Infinitus, finiti cum Infinito non datur comparatio. Ex his nunc conſtare poteſt, quid per deum, cum quo Jacob ut princeps contendit, intelligitur, ut & cur ille nomen ſuum non revelare vellet.

4296. Quare hoc interrogas ad nomen meum, quod ſignificet quod cœlum non vellet ſe revelare, conſtat ex illis quæ nunc ſupra n: 4295, dicta & oſtenſa ſunt.

4297. Et benedixit ei ibi, quod ſignificet conjunctionem cum Divino cœleſti ſpirituali, conſtat ex ſignificatione benedicere, quod ſit conjunctio, de qua

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qua n: 3504. 3514. 3565. 3584; quod cum Divino cœleſti ſpirituali, conſtat ab illis quæ præcedunt de Jacobo, quod nominatus ſit Iſrael, per Iſraelem enim repræſentatur Dominus quoad Divinum cœleſte ſpirituale, n: 4286; quid cœleſte ſpirituale, etiam ibi videatur.

4298. Et vocavit Jacob nomen loci Peniel, quod ſignificet ſtatum tentationum, conſtat ex ſerie rerum; olim enim nomina indebantur locis, ubi aliquid peculiare contingebat, quæ nomina ſignificativa erant illius rei quæ ibi contigit, & ejus ſtatus, n: 343. 2643. 3422; huic loco nomen, quod ſignificavit ſtatum tentationum, nam ſtatus tentationum hic deſcribitur per luctationem & contentionem Jacobi: Peniel in lingua originali ſignificat facies Dei, quod videre facies Dei ſit ſuſtinere graviſſimas tentationes, explicabitur in nunc ſequentibus.

4299. Quia vidi Deum facies ad facies, & liberata eſt anima mea, quod ſignificet quod ſuſtineret graviſſimas tentationes, ſicut forent a Divino, conſtat a ſignificatione videre Deum, quod ſit approprinquatio ad Ipſum per interiora, nempe bona & vera, inde præſentia, de qua n: 4198; & a ſignificatione facierum, quod ſint interiora, de qua n: 1999. 2434. 3527. 3573. 4066, proinde cogitationes & affectiones, nam hæ & illæ ſunt interiora, quia ſunt animi & mentis, & ſe manifeſtant in facie; & ex ſignificatione liberata anima mea, quod ſit ſuſtinere, nempe præſentiam Divinam: quod per illa omnia ſignificetur, quod ſuſtineret graviſſimas tentationes ſicut forent a Divino, non aliunde conſtare poteſt, quam a cauſis tentationum proximis & remotis; cauſæ proximæ ſunt mala & falſa apud hominem, quæ inducunt illum in tentationes, proinde mali ſpiritus & genii qui infundunt, n: 4249; ſed uſque nemo tentari poteſt, hoc eſt, aliquam tentationem ſpiritualem ſubire, niſi qui conſcientiam habet, tentatio enim ſpiritualis non aliud eſt quam cruciatus conſcientiæ, conſequenter non alii poſſunt tentari, quam qui in bono cœleſti & ſpirituali ſunt, nam hi conſcientiam habent, cæteri non habent, & ne quidem ſciunt quid conſcientia: conſcientia eſt nova voluntas & novus intellectus a Domino; ita eſt præſentia Domini apud hominem, & hæc eo propior, quo plus homo in affectione boni aut veri eſt, ſi præſentia Domini propior eſt, quam quantum homo eſt in affectione boni aut veri, venit homo in tentationem; cauſa eſt, quia mala & falſa, quæ apud hominem, temperata cum bonis & veris apud illum, non ſuſtinere poſſunt præſentiam propiorem; hoc conſtare poteſt ab his quæ exiſtunt in altera vita, nempe quod mali ſpiritus nequaquam poſſint approximare ad ſocietatem aliquam cœleſtem, quin incipiant angi & cruciari; tum quod mali ſpiritus non ſuſtineant quod angeli illos inſpiciunt, illico enim torquentur & in deliquium cadunt; & quoque ex eo, quod infernum a cœlo remotum ſit, ex cauſa quia illud non ſuſtinet cœlum, hoc eſt, Domini præſentiam quæ eſt in cœlo; inde eſt, quod in Verbo de illis dicatur "Tunc incipient dicere montibus, cadite ſuper nos, & collibus, occultate nos," Luc.: XXIII: 30; & alibi "Dicent montibus & petris, ruite ſuper nos, & abſcondite nos a facie ſedentis ſuper throno," Apoc.: VI: 16; etiam nimboſa & caliginoſa ſphæra, quæ exhalat a malis & falſis il-

lorum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lorum qui in inferno, apparet inſtar montis ſeu petræ, ſub qua abſconduntur, videatur n: 1265. 1267. 1270. Ex his nunc ſciri poteſt, quod, vidi Deum facies ad facies, & liberata eſt anima mea, ſignificet graviſſimas tentationes ſicut forent a Divino: apparent tentationes & cruciatus ſicut a Divino, quia exiſtunt per præſentiam Divinam Domini, ut dictum, ſed uſque non ſunt a Divino ſeu Domino, ſed a malis & falſis, quæ apud illum qui tentatur ſeu cruciatur; a Domino enim non niſi quam ſanctum bonum & verum & miſericors procedit, hoc ſanctum nempe bonum, verum & miſericors, eſt, quod illi qui in malis & falſis ſunt, ſuſtinere non poſſunt, quia oppoſita ſeu contraria ſunt; mala, falſa, & immiſericordia continue intendunt violare ſancta illa & quantum aggrediuntur illa, tantum cruciantur; & cum aggrediuntur & inde cruciantur, tunc putant quod Divinum ſit quod cruciat; hæc ſunt quæ intelliguntur per "ſicut forent a Divino." Quod nemo poſſit videre Jehovam facie ad faciem, & vivere, antiquis notum fuit, & inde cognitio ejus rei ad poſteros Jacobi derivata eſt; quapropter tantum gaviſi ſunt, cum viderunt aliquem angelum, & tamen viverent; ut in Libro Judicum "Vidit Guideon, quod Angelus Jehovæ, quare dixit Guideon, Domine Jehovih, *quandoquidem vidi Angelum Jehovæ faciem ad faciem:* & dixit illi Jehovah, pax tibi, noli timere, *quia non morieris*," VI: 22. 23. In eodem Libro "Dixit Manoachus ad uxorem ſuam, *moriendo moriemur, quia Deum vidimus*," XIII: 22: & apud Moſen "Jehovah dixit ad Moſen *non poteris videre facies meas, quia non videbit Me homo, & vivet*," Exod: XXXIII: 20: quod de Moſe dicatur, quod loquutus cum Jehovah *facie ad faciem*, Exod: XXXIII: 11; & quod cognoverit illum Jehovah *facie ad faciem*," Deut: XXXIV: 10, eſt quod apparuerit illi in forma humana adæquata ejus receptioni quæ fuit externa, nempe ſicut vetuſtus barbatus ſedens apud illum, ut inſtructus ſum ab angelis; inde etiam Judæi non aliam ideam de Jehovah habuerunt, quam ſicut de Vetuſtiſſimo homine barbæ longæ & niveæ, qui præ aliis diis miracula potuit facere; non quod ſanctiſſimus, quia quid ſanctum eſſet, neſciverunt, minus quod ſanctum procedens ab Ipſo nequaquam videre potuiſſent, quia in amore corporeo & terreſtri, abſque ſancto interno erant n: 4289. 4293.

4300. Et exortus ei ſol, quod ſignificet conjunctionem bonorum, conſtat ex ſignificatione exoriri ſol, quod ſit conjunctio bonorum; quod per aſcendit aurora, ſignificetur cum conjunctio adſit ſeu incipiat, videatur n: 4283, exinde ſequitur, quod exoriri ſol ſit ipſa conjunctio; ſol enim in ſenſu interno ſignificat amorem cœleſtem, n: 1529. 1530. 2441. 2495. 3636. 3643. 4060, proinde bona, nam hæc ſunt illius amoris: quando amor cœleſtis ſe manifeſtat apud hominem, hoc eſt, quando appercipitur, tunc ei dicitur ſol exoriri, nam tunc bona illius amoris ei conjunguntur.

4301. Sicut tranſivit Penuel, quod ſignificet ſtatum veri in bono, conſtat ex ſignificatione Penuel, quod ſit ſtatus veri in bono; Jabbock enim erat, quem Jacob primum tranſivit, cum ingreſſus eſt in terram Canaanem, per quem quod ſignificetur inſinuatio prima affectionum veri, videatur n: 4270. 4271, Penuel eſt quem nunc tranſit, inde eſt quod per illum ſignificetur ſtatus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tus veri inſinuati in bono; agitur etiam de conjunctione boni, & bonum non eſt bonum niſi in illo ſit verum, nam bonum ſuum quale, & quoque ſuam formam habet a vero, uſque adeo, ut bonum non appellari queat bonum apud ullum hominem, niſi ei inſit verum, ſed verum ſuam eſſentiam, & conſequenter ſuam vitam accipit a bono; & quia ita eſt, & de conjunctione bonorum agitur, etiam de ſtatu veri in bono agitur. Quod ſtatum veri in bono attinet, ille quidem deſcribi poteſt, ſed uſque non capi, quam ab illis qui perceptionem cœleſtem habent; ne quidem ideam conjunctionis veri cum bono habere poſſunt, eſt enim verum illis in obſcuro, id enim verum dicunt quod a doctrinalibus didicerunt, & id bonum quod ſit ſecundum id verum; at qui perceptionem habent, ii in luce cœleſti ſunt quoad intellectum, ſeu quoad viſum intellectualem, & afficiuntur veris quæ conjunguntur bono; ſicut oculus ſeu viſus corporeus afficitur floribus in hortis & pratis tempore veris; & qui in interiore perceptione ſunt, afficiuntur illis etiam ſicut fragrantia ex illis exhalata; talis eſt ſtatus angelicus, quapropter percipiunt illi angeli omnia diſcrimina & omnes varietates inſinuationis & conjunctionis veri in bono, ita indefinita præ homine, nam homo ne quidem ſcit, quod aliqua inſinuatio & conjunctio ſit, & quod inde homo fiat ſpiritualis; ut vero aliqua notio hujus rei habeatur, paucis dicendum; bina ſunt quæ internum hominem conſtituunt, nempe intellectus & voluntas, ad intellectum pertinent vera, & ad voluntatem bona, nam quod ſcit & intelligit homo quod ita ſit, hoc dicit verum, & quod agit ex velle, ita quod vult, hoc dicit bonum; hæ binæ facultates unum conſtituunt: illuſtrari hoc poteſt per comparationem cum viſu oculi, & cum amæno & jucundo quod per viſum hunc appercipitur; oculus cum videt objecta, appercipit amænum & jucundum inde ſecundum formas, colores, & inde pulchritudines in communi & in partibus, verbo ſecundum ordinem aut diſpoſitiones in ſeries, illud amænum & jucundum non eſt oculi, ſed eſt animi & ejus affectionis; & quantum homo afficitur illis, tantum illa videt, & tantum illa memoria retinet, quæ autem oculus ex nulla affectione videt, præterlabuntur, nec inferuntur memoriæ, ita nec ei conjunguntur; inde patet quod objecta viſus externi implantentur ſecundum amænum & jucundum affectionum, & quod in amæno & jucundo illo ſint, nam cum ſimile amænum ſeu jucundum recurrit, etiam talia objecta recurrent, pariter cum ſimilia objecta, etiam tale amænum & jucundum, cum varietate ſecundum ſtatus: conſimiliter ſe habet cum intellectu, qui eſt viſus internus, ejus objecta ſunt ſpiritualia, & vera dicuntur, campus illorum objectorum eſt memoria, amænum & jucundum illius viſus eſt bonum; ita bonum eſt cui inſeminantur & implantantur vera: inde aliquatenus conſtare poteſt, quid inſinuatio veri in bonum ſit, & conjunctio veri in bono; tum quid bonum, de quo hic agitur; de quo tam innumerabilia percipiunt Angeli, cum homo vix aliquid.

4302. Et is claudicans ſuper femore ſuo, quod ſignificet quod vera nondum in illum ordinem diſpoſita, ut omnia ſimul cum bono intrarent bonum cœleſte ſpirituale, conſtat ex ſignificatione claudicare, quod ſit in bono eſſe, in quo nondum vera genuina, ſed communia in quæ vera genuina inſinuari poſſunt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& talia quæ non cum veris genuinis diſcordant, de qua ſequitur; in ſupremo autem ſenſu, in quo de Domino, per claudicare ſuper femore ſignificatur, quod vera nondum in illum ordinem diſpoſita fuerint, ut omnia cum bono intrarent bonum cœleſte ſpirituale; quod femur ſit bonum cœleſte ſpirituale, videatur ſupra n: 4277. 4278. Quod ordinem, in quo erunt vera, cum intrant bonum, hic bonum cœleſte ſpirituale, attinet, ille nec ad captum exponi poteſt, prius enim ſciendum, quid ordo, & dein qualis ordo veris, tum quid bonum cœleſte ſpirituale, & dein quomodo illa per bonum in illud intrant; hæc tametſi deſcriberentur, uſque tamen non paterent, niſi illis qui in perceptione cœleſti ſunt, & nullatenus illis qui in ſola perceptione naturali; qui enim in perceptione cœleſti ſunt, illi in luce cœli ſunt quæ a Domino, in qua luce eſt intelligentia & ſapientia; qui autem in luce naturali ſunt, non ſunt in aliqua intelligentia & ſapientia, niſi quantum lux cœli in hanc lucem influit, & hanc diſponit, ut illa quæ cœli ſunt appareant ſicut in ſpeculo aut in quadam imagine repræſentativa in illis quæ lucis naturalis ſunt, nam lux naturalis nihil veri ſpiritualis abſque influxu lucis cœli ſiſtit videndum: hoc ſolum de ordine, in quo erunt vera ut intrare poſſint bonum, dici poteſt, quod omnia vera ſicut bona, tam quoad communia, quam quoad particularia, imo quoad ſingulariſſima, in cœlo in illo ordine diſpoſita ſint, ut unum ſpectet alterum in tali forma, ſicut humani corporis membra, organa, & viſcera, ſeu illorum uſus, in communi, tum in particulari, ut & in ſingulariſſimis, ſe ſpectant mutuo, & faciunt ut unum ſint; ipſum cœlum inde, nempe ex ordine in quo ſunt vera & bona, dicitur Maximus Homo; ipſa vita ejus eſt a Domino, qui diſponit ex Se omnia & ſingula in talem ordinem; inde cœlum eſt ſimilitudo & imago Domini; cum itaque vera in ordinem talem, in qualem Cœlum, diſpoſita ſunt, tunc ſunt in ordine cœleſti, ac intrare poſſunt bonum; vera & bona apud unumquemvis angelum in tali ordine ſunt, & quoque vera & bona apud unumquemvis hominem qui regeneratur, in talem ordinem diſponuntur: verbo, ordo cœli eſt diſpoſitio verorum quæ ſunt fidei in bonis quæ ſunt charitatis erga proximum, & diſpoſitio horum in bono quod eſt amoris in Dominum. Quod claudicare ſit in bono eſſe, in quo nondum vera genuina, ſed uſque communia, in quæ illa inſinuari poſſunt; & talia quæ non cum veris genuinis diſcordant; ita quod claudi ſint qui in bono ſunt, ſed non in genuino, propter ignorantiam veri, in quali bono ſunt gentiles qui in charitate mutua vivunt, conſtare poteſt ab illis locis in Verbo, ubi claudi & claudicantes in bono ſenſu nominantur, ut apud Eſaiam "Aperientur oculi cæcorum, & aures ſurdorum aperientur, tunc ſaliet ſicut cervus *Claudus*, & cantabit lingua mutus," xxxv: 5. 6. Apud Jeremiam "Ecce Ego adducens eos e terra ſeptentrionis, & congregabo eos e lateribus terræ, inter eos cæcus & *Claudus*, gravida & pariens ſimul," xxxi: 8. Apud Micham "In die illo, dictum Jehovæ, colligam *Claudicantem*, & impulſam congregabo, & ponam *Claudicantem* in reliquias, & impulſam in gentem numeroſam, & regnabit Jehovah ſuper eos in monte Zionis, a nunc & in æternum," iv: 6. 7. Apud Zephaniam "Tempore illo ſalvabo *Claudicantem*,

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& impulſam congregabo, & ponam eas in laudem & in nomen," III: 19; quod in his locis claudus & claudicans non ſit claudus & claudicans, quiſque videre poteſt, de illis enim dicitur quod ſalient, quod congregabuntur, quod ponentur in reliquias, quodque ſalvabuntur, ſed patet quod per illos ſignificentur qui in bono ſunt, & non ita in veris, quales ſunt gentes probæ, & quoque ſimiles intra Eccleſiam. Tales etiam intelliguntur per claudos, de quibus Dominus apud Lucam "Jeſus dixit, quando feceris convivium, voca pauperes, mancos, *Claudos* & cæcos; tunc beatus eris," XIV: 13. 14: & apud Eundem "Paterfamilias dixit ſervo ſuo, abi ocius in plateas & vicos urbis, ac pauperes, & mancos, & *claudos*, & cæcos, introduc huc," XIV: 21: antiqua Eccleſia diſtinxit proximum ſeu proximos, erga quos charitatis opera præſtarent, in claſſes, & quoſdam vocarunt mancos, quoſdam claudos, quoſdam cæcos, & quoſdam ſurdos, & intellexerunt illos qui ſpiritualiter tales eſſent: ſicut etiam quoſdam eſurientes, ſitientes, peregrinos, nudos, ægrotos, captivos, Matth: XXV: 33. 34; pariter viduas, pupillos, egenos, pauperes, miſeros, per quos non alios intellexerunt, quam qui quoad verum & bonum tales eſſent, & qui convenienter inſtruendi, ducendi in viam, & ſic conſulendi quoad animas; ſed quia hodie charitas non facit Eccleſiam, ſed fides, ideo quid per illos intelligitur in Verbo, prorſus neſcitur; cum tamen cuivis patet, quod non intelligitur, quod ad convivium vocandi ſint manci, claudi & cæci, & quod non mandatum ſit a patrefamilias quod tales introducendi, ſed quod illi qui ſpiritualiter tales ſunt, tum quod in ſingulis quæ Dominus loquutus eſt, Divinum ſit, proinde ſenſus cœleſtis & ſpiritualis: ſimiliter per Domini verba apud Marcum "Si pes tuus ſcandalizat te, abſcinde eum, bonum tibi ingredi in vitam *Claudum*, quam duos pedes habentem conjici in gehennam ignis, in ignem inexſtinguibilem," IX: 45. Matth: XVIII: 8; per pedem, qui abſcindendus ſi ſcandalizaret, intelligitur naturale, quod jugiter ſe opponit ſpirituali, quod illud deſtruendum, ſi infringere vera conaretur; & ſic quod propter diſcordantiam & diſſuaſionem naturalis hominis præſtet in ſimplici bono eſſe, tametſi in negatione veri; hoc ſignificatur per ingredi claudum in vitam; quod pes ſit naturale, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280. Per Claudos in Verbo etiam ſignificantur qui in nullo bono ſunt, & inde in nullo vero, ut apud Eſaiam "Tunc dividetur præda, multiplicans *claudicantes* prædabuntur prædam," XXXIII: 23: apud Davidem "Quando ego claudico, lætantur & congregantur, congregantur contra me *claudi*, quos non novi," Pſalm: XXXV: 14: & quia per claudum tales ſignificabantur, etiam vetitum fuit ſacrificare aliquod *claudum*, Deut: XV: 21. 22. Malach: I: 8. 13; ut & quod non *Claudus* aliquis ex ſemine Aharonis fungeretur ſacerdotio, Levit: XXI: 18. Cum Claudo ſimiliter ſe habet ac cum Cæco, Cæcus enim ſignificat in bono ſenſu illos qui in ignorantia veri ſunt, & in oppoſito ſenſu illos qui in falſis, n: 2383. In Lingua originali per aliam vocem exprimitur claudus, & per aliam claudicans, & per claudum in proprio ſenſu ſignificantur qui in bono naturali ſunt, in quod vera ſpiritualia influere non poſſunt propter apparentias naturales & fallacias ſenſuum; & in oppoſito

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſenſu illi qui in nullo bono naturali ſunt, ſed in malo, quod prorſus impedit influxum veri ſpiritualis: per Claudicantem autem in proprio ſenſu ſignificantur qui in bono naturali ſunt, in quod admittuntur communia vera, ſed non particularia & ſingularia propter ignorantiam; in oppoſito autem ſenſu illi qui in malo ſunt, ac ita ne quidem admittunt communia vera.

4303. Propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti qui ſuper vola femoris, quod ſignificet quod non appropriata illa in quibus falſa, conſtat ex ſignificatione edere, quod ſit conjungi & appropriari, de qua n: 2187. 2343. 3168. 3513. 3596. 3832; & ex ſignificatione nervi, quod ſit verum, vera enim in bono ſe habent ſicut nervi in carne, & quoque vera ſunt in ſpirituali ſenſu nervi & bonum caro, n: 3813. 3579: ſimilia etiam per nervos & carnem ſignificantur apud Ezechielem, "Sic dixit Dominus Jehovih oſſibus his, *dabo ſuper vos nervos*, & obducam ſuper vos carnem, & dabo in vobis ſpiritum: & vidi, cum ecce *ſuper illis nervi*, & caro aſcendit," XXXVII: 6. 8; ibi de nova creatione hominis, hoc eſt, de regeneratione ejus agitur, cum autem vera detorta ſunt, tunc non amplius fiunt vera, ſed ſicut detorquentur ad oppoſitum, ita accedunt ad falſa, inde eſt, quod per nervum emoti ſignificetur falſum: quod vola femoris ſit ubi conjunctio amoris conjugialis cum bono naturali, proinde ubi influxus veri ſpiritualis in bonum naturale, videatur n: 4277. 4280; inde patet, quod per propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti qui ſuper vola femoris, ſignificetur quod non appropriata illa in quibus falſa. Quod hæc de filiis Iſraelis dicantur, eſt cauſa quia per Iſraelem ſignificatur Divinum cœleſte ſpirituale n: 4286, & per filios vera, n: 489. 491. 2623, ita quod vera Divini cœleſtis ſpiritualis non appropriaverint ſibi aliqua falſa.

4304. Uſque ad diem hunc, quod ſignificet uſque in perpetuum, quod falſa non adjuncta, conſtat ex ſignificatione uſque ad diem hunc, quod in Verbo ubi dicitur, ſit perpetuum & æternum, de qua n: 2838.

4305. Quia tetigit in vola femoris Jacobi nervum emoti, quod ſignificet cauſam quia falſa, conſtat a ſignificatione tangere in vola femoris Jacobi, quod hic ſit cauſa quia falſa; quod hoc per tangere in vola femoris Jacobi ſignificetur, conſtare poteſt ab illis quæ prius n: 4277. 4278. 4303, dicta ſunt.

4306. Quod eadem illa verba, quæ hactenus explicata ſunt, etiam agant de poſteris Jacobi, & quod ille ſenſus dicatur ſenſus inferior, tum ſenſus internus hiſtoricus, videatur n: 4279. 4288; quomodo hæc ſe habent in hoc ſenſu, nunc explicabitur.

4307. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *interrogavit Jacob & dixit, indica quæſo nomen tuum*, ſignificentur mali ſpiritus, conſtare poteſt a pluribus in hoc ſenſu, in quo hæc & quæ ſequuntur de Jacobi poſteris, prædicantur, ſenſus enim internus ſe habet applicate ad rem de qua agitur: quod non boni ſpiritus, ſed quod mali ſignificentur per illum qui luctatus eſt cum Jacobo, conſtare poteſt ex eo, quod per luctationem ſignificetur tentatio, n: 3927. 3928. 4274, & nuſquam aliqua tentatio fit per bonos ſpiritus, ſed per malos, nam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nam tentatio eſt excitatio mali & falſi, quæ apud hominem, n: 741. 751. 761. 1820. 4249. 4299; ſpiritus boni & angeli nuſquam excitant mala & falſa, ſed defendunt hominem contra illa, & flectunt illa in bonum; ducuntur enim boni ſpiritus a Domino, & a Domino nuſquam niſi quam ſanctum bonum & ſanctum verum procedit; quod Dominus neminem tentet, ex doctrinali in Eccleſia recepto, notum eſt, videatur etiam n: 1875. 2768; inde, & quoque ex eo quod poſteri Jacobi ſuccubuerint in omni tentatione tam in deſerto quam poſtea, patet, quod non boni ſpiritus ſignificentur per illum, qui cum Jacobo luctatus eſt, ſed mali. Præterea gens illa, quæ per Jacob hic ſignificatur, non in amore aliquo ſpirituali & cœleſti fuit, ſed in amore corporeo & mundano, n: 4281. 4288. 4289. 4290. 4293, ſpirituum præſentia apud hominem ſe habet ſecundum amores illorum, ſpiritus boni & angeli adſunt apud illos qui in amore ſpirituali & cœleſti ſunt, & ſpiritus mali apud illos qui ſolum in amore corporeo & mundano, & hoc in tantum, ut quiſque ſcire poſſit, quales ſpiritus apud ſe ſunt, modo obſervet quales ſui amores ſunt, ſeu quod idem, quales fines, nam quiſque pro fine habet quod amat. Quod ſe deum dixerit, eſt quia Jacob id credidit; ſicut ejus poſteri, qui jugiter crediderunt, quod Jehovah eſſet in externo eorum ſancto, cum tamen Jehovah modo repræſentative præſens fuiſſet, ut ex ſequentibus conſtabit; crediderunt etiam quod Jehovah induceret in tentationes, quod omne malum ab Ipſo, quodque in ira & furore eſſet cum punirentur, quapropter ſecundum fidem eorum in Verbo ita dictum eſt, cum tamen Jehovah nuſquam inducit in tentationes, nuſquam aliquod malum ab Ipſo, nuſquam in ira, minus in furore eſt, videatur n: 223. 245. 592. 696. 1093. 1683. 874. 1875. 2395. 3605. 3607. 3614: inde etiam eſt, quod ille qui cum Jacobo luctatus eſt, nomen ſuum non revelare voluerit. Quod in ſenſu interno ſpirituali per illum qui luctatus cum Jacobo, intelligatur cœlum Angelicum, n: 4291, eſt quia Dominus, qui ibi in ſenſu ſupremo per Jacobum repræſentatur, admiſerit etiam angelos qui tentarent, & quod angeli tunc ſuo proprio relicti fuerint, ut ibi loci oſtenſum eſt.

4308. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *dixit quare hoc interrogas ad nomen meum*, ſignificetur quod non agnoſcerent a malis ſpiritibus, conſtat ab illis quæ mox ſupra n: 4307, dicta ſunt.

4309. Quod in ſenſu interno hiſtorico per *benedixit ei ibi*, ſignificetur quod ita factum, conſtat ex ſignificatione benedicere hic, quod ſit quod agerent repræſentativum Eccleſiæ, de qua n: 4290, ideo hic per benedixit ei ibi, ſignificatur quod ita factum.

4310. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *vocavit Jacob nomen loci Peniel*, ſignificetur ſtatus quod induerent repræſentationes conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua ſæpius prius; a ſignificatione loci, quod ſit ſtatus; de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387; & ex ſignificatione Peniel, quod in hoc ſenſu ſit induere repræſentationes, nam de his agitur in illis quæ præcedunt & quæ inſequuntur: quid Peniel ſignificat, explicatur per hæc verba "quia vidi Deum facies ad facies, & liberata anima mea" per quæ ſignificatur,

catur,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

catur, quod Dominus repræſentative præſens, de qua re mox ſequitur, ita hic quod induerent repræſentationes. Nomina locorum, ſicut nomina perſonarum, ut & ipſæ res, non ſignificant ſimiliter in uno ſenſu, ac in altero; ſicut ipſe Jacob, is in ſenſu literæ ſignificat ipſum Jacobum; in ſenſu interno hiſtorico poſteritatem ejus, n: 4281; in ſenſu interno ſpirituali naturalem hominem apud regeneratum; in ſenſu autem ſupremo Dominum quoad Divinum Naturale, ut ſæpius oſtenſum eſt; ita quoque reliqua nomina; ac ita Peniel.

4311. Quod in ſenſu interno hiſtorico per quia *vidi deum facies ad facies & liberata anima mea*, ſignificetur quod repræſentative præſens, conſtat ex ſignificatione videre deum facies ad facies, cum illa prædicantur de ſtatu in quo fuerunt poſteri Jacobi, quod ſit quod Dominus eſſet repræſentative præſens, nam videre Deum facies ad facies in externa forma & corporeo viſu, non eſt videre Ipſum præſentem, n: 4299. quod non præſens fuerit, ſicut apud illos qui regenerati ſunt, & inde in amore ſpirituali & fide, patet ab illis quæ de gente illa n: 4281. 4288. 4290. 4293, dicta ſunt, quod nempe in cultu externo fuerint, & non ſimul in interno, ſeu quod idem; quod in amore corporeo & mundano, & non in ſpirituali & cœleſti; apud tales Dominus nuſquam aliter præſens potuit eſſe, quam repræſentative: quid ſit repræſentative præſens eſſe, paucis dicendum; homo qui in amore corporeo & mundano eſt, & non ſimul in amore ſpirituali aut cœleſti, apud ſe non alios ſpiritus habet quam malos, etiam cum in ſancto externo eſt; boni enim ſpiritus apud talem nequaquam adeſſe poſſunt, nam percipiunt illico in quali amore homo eſt, eſt ſphæra quæ exhalatur ab interioribus ejus, quam percipiunt ſpiritus tam maniſeſte, ſicut homo odoratu tetra & fæda quæ circum eum in aere volitant; gens illa, de qua hic agitur, in tali ſtatu quoad bonum & verum, ſeu quoad amorem & fidem fuit; ut tamen uſque repræſentativum Eccleſiæ agerent, miraculoſe a Domino providebatur, ut cum in ſancto externo eſſent, & quoque tunc circumfuſi malis ſpiritibus, ſanctum tamen uſque, in quo erant, elevaretur in cœlum, at hoc per ſpiritus bonos & angelos non intra illos ſed extra illos, nam intra illos non niſi quam vacuum aut ſpurcum fuit; quapropter non dabatur communicatio cum ipſo homine, ſed cum ipſo ſancto, in quo erant cum ſtatuta & præcepta, quæ omnia repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium Regni Domini erant, agerent; hoc ſignificatur per quod Dominus apud illam gentem repræſentative præſens eſſet: aliter vero eſt Dominus præſens apud illos intra Eccleſiam, qui in amore ſpirituali & inde in fide ſunt, apud hos ſunt ſpiritus boni & angeli non modo in externo cultu, ſed etiam ſimul in interno, quare apud hos datur communicatio cœli cum ipſis, influit enim Dominus per cœlum per interna eorum in externa; his prodeſt in altera vita ſanctum cultus, non autem illis. Similiter ſe habet cum ſacerdotibus & preſbyteris, qui ſancta prædicant & tamen male vivunt & male credunt, apud eos nec ſunt boni ſpiritus ſed mali, etiam cum in cultu in externa forma ſancto apparente ſunt, eſt enim amor ſui & mundi ſeu amor ad aucupandos honores, atque captandum lucrum, & propter illa famam

mam

mam, quæ accendunt illos, & ſiſtunt affectionem ſancti, quandoque uſque adeo, ut nihil ſimulatum appercipiatur, & tunc nec credatur ab ipſis; cum tamen in medio malorum ſpirituum ſunt, qui in ſimili tunc ſtatu ſunt, ac aſpirant & inſpirant; quod mali ſpiritus in tali ſtatu poſſint eſſe, & quod ſint, cum in externis ſunt, & ſufflaminantur ab amore ſui & mundi, ex multiplici experientia mihi ſcire datum, de qua, ex Divina Domini Miſericordia, in illis quæ ad finem Capitum ſequuntur; illi nec communicationem habent cum cœlo apud ſe, ſed qui audiunt & capiunt verba ab ore illorum, ſi in pio & ſancto interno ſunt, habent; nam nihil refert, a quo vox boni & veri effluit, modo non vita illis manifeſte ſcelerata ſit, nam hæc ſcandalizat. Quod gens ex Jacobo talis fuerit, nempe quod circumfuſa malis ſpiritibus, & tamen Dominus apud illos repræſentative præſens fuerit, conſtare poteſt a pluribus locis in Verbo, nihil enim minus quam Jehovam corde coluerunt, nam ut plurimum miracula deerant, illico ad alios deos ſe verterunt, & idololatræ facti ſunt, quod manifeſtum indicium fuit, quod alios deos corde coluerint, & Jehovam modo ore confeſſi ſint, & quidem ſolum ob cauſam, ut maximi eſſent & ſupereminerent omnibus gentibus circumcirca; quod populus ille corde coluerit idolum Ægyptiacum, & modo ore confeſſi Jehovam ob miracula, & inter eos Ipſe Aharon, patet luculenter a vitulo aureo, quem Aharon illis fecit, & hoc poſt menſem dierum poſtquam tanta miracula viderunt in monte Sinai, præter quæ viderunt in Ægypto, de quibus Exod: XXXII; quod Aharon etiam talis fuerit, dicitur manifeſte in eodem Capite, Verſu 2. 3. 4. 5, & imprimis Verſ: 35; præter a multis aliis locis, de quibus apud Moſen, in Libro Judicum, in Libris Samuelis, & in Libris Regum. Quod ſolum in externo cultu, non autem in aliquo interno fuerint, patent etiam inde, quod prohiberetur illis ne accederent ad montem Sinai, cum Lex promulgabatur, & ſi tangerent montem, quod moriendo morituri eſſent, Exod: XIX: 11. 12. 13. Cap: XX: 16; cauſa erat, quia internum eorum erat immundum: etiam apud Eundem "Quod Jehovah habitaret cum illis in medio immunditiarum eorum" Levit: XVI: 16: qualis fuit gens illa, etiam conſtat ex Cantico Moſis, Deut: XXXII: 15 ad 43; & a pluribus locis apud Prophetas: inde ſciri poteſt, quod apud illam gentem non fuerit aliqua Eccleſia, ſed modo repræſentativum Eccleſiæ; & quod Dominus apud illam modo repræſentative præſens fuiſſet: Videantur etiam quæ prius de illis allata ſunt, nempe, quod apud poſteros Jacobi repræſentativum Eccleſiæ fuerit, non autem Eccleſia, n: 4281. 4288. Quod repræſentativum Eccleſiæ apud illos non prius inſtitutum fuerit, quam poſtquam prorſus quoad ſanctum internum vaſtati eſſent, & quod alioquin prophanaviſſent ſancta, n: 3398. 4289. Quod, cum in ſtatutis permanſerunt, repræſentare poſſent, non autem cum ab illis deflexerunt, n: 3881 f. Quod ideo ſtricte tenerentur in ritualibus; & quod ad illa adigerentur per media externa, n: 3147. 4281. Ut repræſentativum Eccleſiæ agerent, quod cultus eorum factus ſit externus abſque interno, n: 4281. Quod etiam ideo interiora Eccleſiæ illis non detecta fuerint, n: 301. 302. 303. 2520. 3398. 3479. 3769. Quod tales fuerint, ut præ aliis in ſancto externo potuerint eſſe, abſque

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

abſque interno, n: 4293. Et quod ideo ad hunc diem conſervati ſint, n: 3479. Quod ſanctum externum eos quoad animas nihil afficiat n: 349.

4312. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *exortus ei ſol* ſignificetur cum venirent in repræſentationes, conſtat ex ſignificatione exoriri ſol in hoc ſenſu, in quo agitur de poſteris Jacobi, quod ſit cum venirent in repræſentationes; per aſcenſum auroræ ſignificatus eſt ſtatus antequam venirent in repræſentativa, n: 4289. Exoriri etiam dicitur ſol apud unumquemvis qui ſit Eccleſia ita quoque qui ſit repræſentativus Eccleſiæ.

4313 Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *ſicut tranſivit Penuel*, ſignificetur cum venirent in terram Canaanem, conſtat ex eo, quod Penuel erat primus ſtatio poſtquam Jacob tranſivit fluvium Jabbock, & quod omnes termini eſſent ſignificativi ſecundum diſtantiam & ſitum, n: 1585. 1866. 4116. 4240; ita Penuel, quia primus terminus, ſignificat cum veniret in terram Canaanem.

4314. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *is claudicans ſuper femore ſuo*, ſignificetur quod bona & vera prorſus deperdita eſſent apud poſteritatem illam, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui hic eſt Is, quod ſit poſteritas ejus, de qua n: 4281; & ex ſignificatione claudicare ſuper femore, quod ſint illi qui in nullo bono ſunt, & inde in nullo vero, de qua n: 4302; hic ideo per is claudicans ſuper femore ſuo, ſignificatur quod bona & vera prorſus deperdita eſſent apud poſteritatem illam. Qualis illa gens fuerat, patet manifeſte a pluribus, quæ Ipſe Dominus in parabolis loquutus eſt, quæ in ſenſu interno hiſtorico de illa Gente dicta ſunt; ut quæ in Parabola de homine Rege, qui conferrebat rationem cum ſervo, in quo nihil miſericordiæ erga alterum, Matth: xviii: 3 ad f. In Parabola de Patrefamilias, qui locavit vineam agricolis, & peregre abiit, & agricolæ apprehenderunt ſervos quos miſit, & ceciderunt virgis, occiderunt, & lapidarunt, tandem filium quem ejecerunt extra vineam, & occiderunt: quam parabolam audientes ſcribæ & Phariſæi cognoverunt quod de ipſis" Matth: xxi: 33 ſeq: 45. Marc: xii: 1 ad 9. Luc: xx: 9. ſeq: In Parabola de homine, qui dedit ſervis talenta; & qui unum talentum accepit, abiens abſcondidit in terra" Matth: xxv: 14 ad 30, Luc: xix: 13 ad 16. In Parabola de illis qui venerunt ad vulneratum a latronibus" Luc: x: 30 ad 37. In Parabola de illis qui ad magnam Cænam vocati ſunt, & omnes ſe excuſarent, de quibus Dominus "Dico vobis, quod nemo virorum illorum, qui vocati fuerunt, guſtaturus ſit cænam meam" Luc: xiv: 16 ad 24. In Parabola de divite & Lazaro" Luc, xvi: 19 ad f: In Parabola de illis qui contemnunt alios præ ſe" Luc: xviii: 10 ad 14. In Parabola de duobus filiis, quorum unus dixit, ego abibo in vineam, ſed non abiit: & dixit Jeſus, amen dico vobis, quod publicani & meretrices præcedent vos in Regnum Cœlorum" Matth: xxi: 28. 29. 30. 31. 32. Qualis eſſet gens illa, Dominus aperte dicit apud Matthæum Cap: xxiii: 13 ſeq: ubi ad finem "Teſtamini contra vos ipſos, quod filii ſitis eorum, qui occiderunt prophetas, & vos impletis menſuram patrum veſtrorum, xxiii: 13, ſeq: 31. 32. 33: Apud Marcum "Jeſus dixit illis, recte prophetavit Eſaias

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Eſaias de vobis, hic populus labiis Me honorat, cor vero eorum prorſus abeſt a Me; fruſtra colunt Me, docentes doctrinas præcepta hominum, deſerentes mandatum Dei" VII: 6 ad 13: Apud Johannem "Judæi reſponderunt Jeſu, quod ſemen Abrahami eſſent; ſed Jeſus illis dixit, vos ex patre diabolo eſtis, & deſideria patris veſtri vultis facere, ille homicida erat ab initio, & in veritate non ſtetit, quia non eſt veritas in illo; quando loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendacium loquens eſt, & pater ejus" VIII: 33. 44. Quia tales erant, etiam vocantur Generatio prava & adultera, Matth: XII: 34; tum progenies viperarum," Matth: III: 7. Cap: XXIII: 3. Luc: III: 7: & apud Matthæum "O progenies viperarum quomodo poteſtis bona loqui, cum mali ſitis" XII: 34. Quod apud illam Gentem ne quidem bonum naturale ullum reſiduum eſſent, ſignificatur per Ficum, de qua apud Matthæum "Jeſus videns ficum unam in via, venit ad eam, ſed nihil invenit in ea niſi folia tantum, ideo dixit illi, ne poſthac ex te fructus naſcatur in alterum, unde arefacta eſt ex tempore ficus" XXI: 19, quod ficus ſit bonum naturale, videatur n: 217. Ex his conſtare poteſt, quod bona & vera prorſus deperdita eſſent apud Gentem illam. Bona & vera deperdita dicuntur, cum interius nulla ſunt; bona & vera quæ extrinſecus apparent, trahunt ſuum eſſe & ſuum vivere ab internis; qualia itaque interna ſunt, talia ſunt externa, utcunque hæc coram oculis hominis apparent: ſunt aliqui, quos cognovi in vita corporis eorum, & qui tunc apparuerunt ſicut in Zelo pro Domino, pro Eccleſia, pro Patria & Communi Bono, & pro Juſto & Æquo, & tamen iidem in altera vita inter infernales ſunt, & quod miratus, inter peſſimos ibi; cauſa fuit, quod interiora eorum fæda & prophana fuiſſent, & quod mentiti Zelum illum propter famam ad aucupandum honores & quoque ad lucrandum opes, ita propter ſe, non autem propter illa quæ ore profeſſi ſunt: quapropter cum externa illa exuuntur, quod fit cum moriuntur, patent interna, & apparent ſicut fuerunt intus, quæ, dum vixerunt, coram mundo abſconderunt: hæc ſunt quæ intelliguntur per quod bona & vera prorſus deperdita ſint.

4315. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *propterea non edunt filii Iſraelis nervum emoti qui ſupra vola femoris*, ſignificetur quod poſteri hoc ſcire deberent, conſtare poteſt ex eo, quid id fuerit memoriale, per quod recordarentur, quod tales eſſent; ita quod inde hoc ſcire deberent.

4316. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *uſque ad diem hunc*, ſignificetur in perpetuum quod tales, conſtat a ſignificatione uſque ad diem hunc, quod, ubi in Verbo nominatur, ſit perpetuum, de qua n: 2838. Quod poſteritas illa talis fuerit a primis temporibus, conſtare poteſt ab ipſis filiis Jacobi, a *Rubene*, quod cubuerit cum Bilha concubina patris ſui," Geneſ: XXXV: 22: a *Schimeone* & *Levi*, quod occiderint Chamorem & Sechemum, & omnes viros urbis illorum, & quod *reliqui filii* venerint ſuper confeſſos, & depredati ſint urbem, Geneſ: XXXIV: 1 ſeq: 27. 28. 29; ideo de illis Jacobus, tunc Iſrael antequam moreretur, ita loquutus eſt; de Reubene "Non eris ſuperior, quia aſcendiſti cubilia patris tui, tunc indignum feciſti te, ſtra-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum meum aſcendit" Gen: XLIX: 3: & de Schimeone & Levi "In arcanum eorum ne veniat anima mea, cum congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in propoſito ſuo enervarunt bovem: maledicta ira eorum quia vehemens, & furor eorum quia gravis eſt, dividam eos inter Jacobum, & diſpergam eos inter Iſraelem" Geneſ: XLIX: 5. 6. 7. Qualis *Jehudah* fuit, etiam conſtare poteſt ex eo, quod uxorem Canaanitidem duxerit, Gen: XXXVIII: 1. 2, quod tamen contra præceptum fuit, ut conſtare poteſt ex Abrahami verbis ad ſervum, qui miſſus ad deſponſandum Rebeccam filio ſuo Jiſchako, Geneſ: XXIV: 3. 6, & a pluribus locis in Verbo; quod Tertia pars gentis illius ex ſtirpe illa ſit, nempe ex filio Schelah qui ex matre Canaanitide, Geneſ: XXXVIII: 11. Cap: XLVI: 12, videatur Num: XXVI; 20. 1 Chron: IV: 21. 22: Et porro a nefario facinore eorum & reliquorum filiorum Jacobi contra Joſephum, Geneſ: XXXVII: 18 ad fin: Poſteri eorum, qui in Ægypto, quales fuerint, patet ab iis quæ memorantur de illis cum fuerunt in deſerto, ubi toties rebelles fuerunt, & dein in terra Canaane, ubi toties idololatræ facti ſunt: demum qualis fuerunt tempore Domini, mox ſupra n: 4313, oſtenſum eſt: quales hodie ſunt, nempe contra Dominum, contra illa quæ ſunt Eccleſiæ, & contra charitatem erga proximum, & contra ſeipſos mutuo, notum eſt: inde conſtare poteſt, quod Gens illa perpetuo talis fuerit: ne itaque amplius opinetur aliquis quod apud illos aliqua Eccleſia fuerit, ſed modo repræſentativum Eccleſiæ, minus quod illi præ aliis electi fuerint.

4317. Quod in ſenſu interno hiſtorico, per *quia tetigit in vola femoris Jacobi nervum emoti*, ſignificetur quia hæreditarium illis quod per regenerationem eradicari non potuit, quia non admitterent, conſtat ex ſignificatione femoris, quod ſit amor conjugialis, & inde omnis amor cœleſtis & ſpiritualis, de qua n: 4280, & quod vola femoris ſit ubi conjunctio amoris conjugialis, tum omnis amoris cœleſtis & ſpiritualis cum bono naturali, n: 4277. 4280, inde tangere illam, ſeu lædere ut inde claudicatio, eſt deſtruere bonum quod amorum illorum eſt, & quia hoc in Jacobo, ſignificatur quod ab illo id apud poſteros, ita hæreditarium; quod nervus emoti ſit falſum, videatur n: 4303, hic falſum quod a malo hæreditario; quod hæreditarium hoc per regenerationem illis eradicari non potuerit, quia non admitterent, inde & ex ſerie ſequitur. Quod tale hæreditarium illis fuerit, & quod non regenerari potuerint, conſtat manifeſte ab omnibus iis quæ de illis memorantur in Verbo, & adhuc ab his apud Moſen "Vocavit Moſes omnem Iſraelem, & dixit ad eos, vos vidiſtis omnia quæ fecit Jehovah in oculis veſtris in terra Ægypti Pharaoni & omnibus ſervis ejus, & omni terræ ejus; & *non dedit Jehovah vobis cor ad ſciendum, & oculos ad videndum, & aures ad audiendum, uſque ad diem hunc*," Deut: XXIX: 2. 3: apud Eundem "*Novi figmentum populi*, quod is faciens hodie, antequam introduco illum in terram, quam juravi," Deut: XXXI: 3: & porro "Abſcondam facies meas ab eis, videbo quid noviſſimum, nam *generatio perverſitatum* illi, filii non veritas in eis. Exterminarem eos, ceſſare facerem ex homine memoriam eorum, niſi indignationem

inimici

inimici timerem. Quia gens periens conſiliis illi, & non in eis intelligentia, quia *ex vite Sodomæ vitis eorum, & ex agris Amoræ uvæ eorum, uvæ cicutæ*, botri amari eis. *Venenum draconum* vinum eorum, & *caput aſpidum* crudele. Nonne illud reconditum apud Me, ſigillatum in theſauris meis," Deut: XXXII: 20. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34, & alibi quam pluries, imprimis apud Jeremiam. Quod hoc ſignificatum ſit per tactum volæ femoris Jacobi & claudicationem ejus inde, patet apud Hoſcheam "Lis Jehovæ cum Jehudah, ad viſitandum ſuper Jacob, juxta vias ejus, & juxta opera ejus reddet ei. In utero ſupplantavit fratrem ſuum; in dolore ſuo contendit cum Deo, & contendit ad angelum, & prævaluit, flevit & rogavit illum," XII: 3. 4. 5, ubi contendere cum Deo in ſenſu interno hiſtorico eſt inſtare ut repræſentativum Eccleſiæ eſſet apud illos, n: 4290. 4293: quod tale hæreditarium illis fuerit ab ipſo Jacobo, inde patet, & adhuc pluribus oſtendi poteſt, ſed pro tempore ſuperſedendum. Quod in ſpecie Hæreditarium attinet, creditur hodie in Eccleſia, quod omne malum hæreditarium ſit a primo parente, & quod ideo omnes quoad illud damnati ſint; ſed res non ita ſe habet; malum hæreditarium originem ducit a cujuſvis parentibus & parentum parentibus ſeu avis & atavis ſucceſſive; omne malum, quod illi per actualem vitam ſibi compararunt, uſque ut per frequentem uſum ſeu habitum naturæ inſtar induerit, hoc derivatur in liberos, & fit illis hæreditarium, una cum illo quod parentibus implantatum eſt ab avis & atavis; malum hæreditarium a patre eſt interius, & malum hæreditarium a matre eſt exterius, illud non facile eradicari poteſt, hoc autem poteſt: cum regeneratur homo, tunc exſtirpatur malum hæriditarium a proximis parentibus irradicatum, at apud illos qui non regenerantur, aut regenerari poſſunt, remanet: hoc nunc eſt malum hæreditarium, videatur etiam n: 313. 494. 2122. 2910. 3518. 3701: id quoque patet cuivis qui reflectit, & quoque ex eo, quod unaquævis familia aliquod peculiare malum aut bonum habeat, per quod diſtinguitur ab aliis familiis, quod id a parentibus ſit & avis, notum eſt. Similiter Gens Judaica quæ hodie ſupereſt, quod illa a cæteris gentibus diſtincta ſit & internoſcatur, non ſolum ex peculiari genio, ſed etiam ex moribus, loquela & facie, conſtat. Quid autem malum hæreditarium, pauci ſciunt, creditur quod ſit facere malum, ſed eſt velle & inde cogitare malum, in ipſa voluntate & inde cogitatione eſt malum hæreditarium, eſt ipſe conatus qui ineſt, & quoque cum bonum facit ſe adjungit; noſcitur per jucundum cum alteri malum occidet; radix illa alte latet, ipſa enim forma interior recipiens bonum & verum e cœlo, ſeu per cœlum a Domino, eſt depravata, ac, ut ita dicatur, detorta, ſic ut cum bonum & verum a Domino influit, id vel reflectatur, vel pervertatur, vel ſuffocetur: inde eſt quod perceptio boni & veri hodie nulla detur, ſed loco ejus conſcientia apud regeneratos, quæ pro bono & vero agnoſcit, quod a parentibus & magiſtris diſcitur: ex malo hæreditario eſt amare ſe præ altero, velle alteri malum ſi ſe non honorat, jucundum percipere in vindictis, tum quoque amare mundum præ cœlo, & omnes cupiditates ſeu affectiones malæ quæ inde: homo ignorat, quod talia ei inſint, & magis quod talia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

talia ſint oppoſita affectionibus cœleſtibus, ſed uſque in altera vita, quantum mali ex hæreditario per actualem vitam ſibi attraxerit, manifeſte oſtenditur, tum quantum per affectiones malas inde ſe removerit a cœlo. Quod malum hæreditarium poſteris Jacobi per regenerationem eradicari non potuerit, quia non admitterent, patet quoque ex hiſtoricis Verbi, ſuccubuerunt enim in omnibus tentationibus in deſerto, de quibus apud Moſen; & quoque poſtea in terra Canaane, quoties non miracula viderent, & tamen tentationes illæ fuerunt externæ, non autem internæ ſeu ſpirituales, quoad ſpiritualia non tentari potuerunt, quia interna vera non ſciverunt, nec interna bona habuerunt, ut prius oſtenſum eſt, & nemo tentari poteſt, quam quoad illa quæ ſcit & quæ habet; tentationes ſunt ipſiſſima media regenerationis: hæc ſignificantur per quod regenerationem non admitterent: de illorum ſtatu & ſorte in altera vita, videatur n: 939. 940. 941. 3481.

Continuatio de Maximo Homine, & Correſpondentia, hic de Correſpondentia cum Senſibus in genere.

4318. P*RÆCIPUUM intelligentiæ, quod Angelis, eſt ſcire & percipere, quod omnis vita a Domino, tum quod Univerſum Cœlum correſpondeat Divino Humano Ipſius, & conſequenter quod omnes Angeli, Spiritus, & Homines, correſpondeant cœlo; tum ſcire & percipere, qualiter correſpondent: hæc ſunt principia intelligentiæ, in quibus Angeli ſunt præ hominibus; inde ſciunt & percipiunt innumerabilia quæ in cœlis ſunt, & inde quoque illa quæ in mundo, nam quæ in mundo & ejus natura exiſtunt, ſunt cauſæ & effectus ab illis ut principiis; univerſa enim natura eſt Theatrum repræſentativum Regni Domini.*

4319. *Multa experientia oſtenſum eſt, quod tam homo, quam ſpiritus, ut & angelus, nihil ex ſe cogitet, loquatur & agat, ſed ab aliis, nec hi alii a ſe, ſed iterum ab aliis, & ſic porro, ac ita omnes & ſinguli a Primo vitæ, hoc eſt, a Domino, utcunque prorſus apparet ſicut ex ſe: hoc ſæpius oſtenſum eſt Spiritibus, qui in vita corporis crediderunt & ſe confirmarunt, quod in ſe eſſent omnia, ſeu quod ex ſe & ſua anima, in qua vita apparet inſita, cogitent, loquantur & agant: oſtenſum*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

oſtenſum quoque per vivas experientias, [quales in altera vita dantur ſed non dari poſſunt in mundo] quod mali cogitent, velint & agant ab inferno, & boni ex cœlo, hoc eſt, per Cœlum a Domino; & quod uſque appareant mala & quoque bona ſicut ab ipſis: hoc ſciunt Chriſtiani ex Doctrinali quod ex Verbo, nempe quod mala ex diabolo, & bona a Domino, ſed pauci ſunt qui credunt; & quia non credunt, appropriant ſibi mala quæ cogitant, volunt & agunt, ſed bona illis non appropriantur, nam qui credunt bona a ſe eſſe, ſibi illa vindicant & tribuunt, ac ita meritum in illis ponunt; ſciunt etiam ex doctrinali in Eccleſia, quod nemo facere poſſit aliquod bonum a ſe, uſque adeo, ut quicquid a ſe & ſuo proprio, ſit malum, utcunque ut bonum appareat, ſed etiam hoc pauci credunt, tametſi verum eſt. Mali qui ſe confirmarunt in illa opinione, quod vivant ex ſe, proinde quicquid cogitant, volunt & agunt ex ſe ſit, cum illis oſtenſum quod res ſe habeat prorſus ſecundum doctrinale, dixerunt quod nunc credant, ſed dictum eſt illis, quod ſcire non ſit credere, & quod credere ſit internum, & quod id dari nequeat niſi in affectione boni & veri, proinde non aliis, quam qui in bono charitatis erga proximum ſunt; iidem ſpiritus, quia mali, inſtabant, quod nunc credant quia viderunt; ſed exploratum eſt per experientiam in altera vita familiarem, quod nempe ab Angelis inſpiciantur, cum illi inſpicerentur, apparuit ſuperior Capitis eorum pars ſubtracta, ac Cerebrum hirſutum capillare & tenebricoſum, inde patuit quales intus eſſent qui modo fidem ſcientificam habent, non veram, & quod ſcire non ſit credere; qui enim ſciunt & credunt, illorum caput apparet ſicut humanum, & cerebrum ordinatum, niveum & lucidum, nam lux cœleſtis ab illis recipitur; ſed qui modo ſciunt, & putant ſe inde credere, & tamen non credunt, quia in malo vivunt, apud illos non lux cœleſtis recipitur, proinde non intelligentia & ſapientia quæ luci illi inſunt; quapropter cum approximant ad ſocietates angelicas, hoc eſt, ad lucem cœleſtem, vertitur hæc illis in tenebras; inde eſt, quod Cerebrum illorum apparuerit tenebricoſum.

4320. *Quod vita quæ a Solo Domino appareat apud unumquemque, ſicut foret in ipſo, eſt ex Amore ſeu Miſericordia Domini erga univerſum Genus humanum, quod nempe unicuique velit appropriare quod ſuum eſt, & unicuique dare felicitatem æternam; quod amor appropriet alteri quod ſuum eſt, notum eſt, ſiſtit enim ſe in altero, & præſentem in illo facit, quid non amor Divinus: quod mali etiam recipiant vitam, quæ a Domino, ſe habet ſicut objecta mundi, quæ omnia recipiant lucem a ſole, & inde colores, ſed ſecundum formas; objecta quæ ſuffocant lu-*

cem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cem & pervertunt, apparent colore nigro aut fædo, at uſque nigrum ſuum & fædum habent a luce ſolis; ita lux ſeu vita a Domino apud malos; at hæc vita non eſt vita, ſed eſt, ſicut vocatur, mors ſpiritualis.

4321. *Hæc tametſi apparent paradoxa & incredibilia homini, uſque tamen non neganda, quia ipſa experientia dictat; ſi negarentur omnia, quorum Cauſæ non ſciuntur, negarentur innumerabilia quæ exiſtunt in natura, quorum vix quoad unam myriadis partem noſcuntur cauſæ, tot enim & tanta arcana ibi ſunt, ut quæ novit homo vix aliquid ſint reſpective ad illa quæ non novit; quid non arcana quæ exiſtunt in ſphæra quæ ſupra naturam eſt, hoc eſt, in mundo ſpirituali; ſicut hæc, quod unica vita ſit & ex illa vivant omnes, & unuſquiſque aliter ac alter; quod etiam mali ex eadem vita vivant, & quoque inferna; & quod vita influens agat ſecundum receptionem: quod Cœlum a Domino ita ordinatum ſit ut referat Hominem, unde vocatur illud Maximus Homo, & quod inde correſpondeant ei ſingula quæ apud hominem; quod homo abſque influxu inde in ſingula apud illum, ne quidem momento ſubſiſtere poſſit: quod omnes in Maximo Homine teneant ſitum conſtantem ſecundum quale & ſtatum veri & boni, in quo ſunt; quod ſitus ibi non ſit ſitus, ſed ſtatus, & inde quod conſtanter appareant ad ſiniſtrum qui ad ſiniſtrum, ad dextrum qui ad dextrum, antrorſum qui antrorſum, a tergo qui ad tergum, ad planum Capitis, Pectoris, Tergi, Lumborum, Pedum, ſupra caput & infra plantas, directe & oblique, ad minorem aut majorem diſtantiam, qui ibi ſunt, utcunque & ad quamcunque plagam ſe ſpiritus circumvertit: quod Dominus ut Sol conſtanter appareat ad dextrum, ad mediam ibi altitudinem, paulo ſupra planum oculi dextri, & quod ad Dominum ut Solem & ad Centrum ibi ſe referant omnia, ita ad ſuum unicum, a quo exiſtunt & ſubſiſtunt; & quia apparent omnes coram Domino conſtanter in ſuo ſitu ſecundum ſtatus boni & veri, ideo apparent ſingulis ſimiliter, ex cauſa quia vita Domini, proinde Dominus, ineſt omnibus qui in cœlo: præter innumerabilia alia.*

4322. *Quis non hodie credit, quod homo ex ſemine & ovo exiſtat naturaliter, & quod ſemini inſit virtus a prima creatione ſe producendi in tales formas, primum intra ovum, dein in utero, & poſtea ex ſe, & quod non Divinum ſit quod amplius producit: cauſa quod ita credatur, eſt quia nemo ſcit quod aliquis influxus ſit cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino, & hoc quia non ſcire volunt quod aliquod cœlum ſit; ventilant enim inter ſe aperte eruditi in conclavibus, num infernum ſit,*

ita

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ita num Cœlum; & quia de Cœlo dubitant, ideo quoque non pro aliquo principio accipere poſſunt, quod influxus ſit per cœlum a Domino, qui tamen influxus omnia quæ in tribus regnis telluris ſunt, imprimis in Regno animali, & in ſpecie in homine, producit, & continet in forma ſecundum uſus: inde nec ſcire poſſunt, quod aliqua correſpondentia ſit inter cœlum & hominem, minus quod talis ſit, ut ſingula, imo ſingulariſſima apud illum inde exiſtant, & quia inde exiſtunt, etiam quod inde ſubſiſtant, nam ſubſiſtentia eſt perpetua exiſtentia, proinde conſervatio in nexu & forma, eſt perpetua creatio.

4323. *Quod Correſpondentia ſingulorum apud hominem cum cœlo ſit, ad finem Capitum præcedentium ingreſſus ſum oſtendere, & hoc ex viva experientia e mundo ſpirituum & e cœlo, ob finem, ut ſciat homo unde exiſtit & unde ſubſiſtit, & quod inde continuus influxus in illum ſit: poſtmodum pariter ab experientia oſtendetur, quod homo influxum e cœlo, hoc eſt, per cœlum a Domino rejiciat, & influxum ab inferno acceptet; ſed quod uſque continue teneatur in correſpondentia cum cœlo a Domino, ut poſſit, ſi hoc eligat, duci ab inferno ad cœlum, & per cœlum ad Dominum.*

4324. *De Correſpondentia Cordis & Pulmonum, tum Cerebri, cum Maximo Homine, prius ad finem Capitum actum eſt, hic ſecundum inſtitutum de Correſpondentia cum Senſoriis ejus externis agendum, nempe cum ſenſorio viſus ſeu oculo, cum ſenſorio auditus ſeu aure, cum ſenſoriis olfactûs, guſtus & tactus; nunc autem primum cum ſenſu in communi.*

4325. *Senſus in communi, ſeu ſenſus communis, diſtinguitur in voluntarium & involuntarium; ſenſus voluntarius proprius eſt Cerebro, ſenſus autem involuntarius proprius eſt Cerebello; hi bini ſenſus communes conjuncti ſunt apud hominem, ſed uſque diſtincti; fibræ quæ ex Cerebro effluunt ſiſtunt in communi ſenſum voluntarium, & fibræ quæ ex Cerebello ſiſtunt in communi ſenſum involuntarium; fibræ duplicis illius originis ſe conjungunt in binis appendicibus, quæ Medulla oblongata & Medulla ſpinalis vocantur, & per illas tranſeunt in corpus, & conformant ejus membra, viſcera & organa; quæ circumcingunt corpus, ut Muſculi & cutis, tum quoque organa ſenſuum; illa ad plurimam partem accipiunt fibras a Cerebro; inde ſenſus homini & inde motus ſecundum voluntatem ejus; at quæ intra illam cincturam ſeu clauſuram ſunt, & viſcera corporis vocantur, accipiunt fibras a Cerebello, inde homo illorum ſenſum non habet, nec ſub voluntatis ejus arbitrio ſunt: inde aliquatenus conſtare poteſt, quid ſenſus in communi, ſeu ſenſus communis*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

munis voluntarius, & ſenſus communis involuntarius. Præterea ſciendum, quod commune erit ut ſit aliquid particulare, & quod particulare nuſquam exiſtere & ſubſiſtere poſſit abſque communi, & quidem quod ſubſiſtat in communi; & quod omne particulare ſe habeat ſecundum quale & ſecundum ſtatum communis; ita quoque ſenſus apud hominem, & ita quoque motus.

4326. *Auditus eſt ſuſurrus tonans, qui defluebat ex altiori ſupra occipitium & circum totam ejus regionem perſtabat, miratus quinam eſſent; mihi dictum, quod eſſent qui referrent Senſum communem involuntarium; & porro dictum, quod ii bene percipere poſſent hominis cogitata, ſed non volunt exponere & eloqui, ſicut Cerebellum quod percipit omne id quod Cerebrum, ſed non evulgat. Cum ceſſavit eorum operatio manifeſta in omnem provinciam occipitii, oſtenſa eſt eorum operatio quouſque ſe extenderet; determinabatur primum in totam faciem, dein ſe trahebat verſus faciei partem ſiniſtram, & demum verſus aurem ibi; quibus ſignificabatur qualis operatio ſenſus communis involuntarii fuerit a primis temporibus apud homines in hac tellure, & quomodo progreſſa. Influxus ex Cerebello ſe inſinuat imprimis in faciem, quod conſtat ex eo, quod faciei inſcriptus ſit animus, & quod in facie appareant affectiones, & hoc utplurimum abſque hominis voluntate, ſicut timor, reverentia, pudor, lætitiæ varia genera, etiam triſtitiæ, præter plura, quæ alteri inde nota fiunt, ita ut ex facie ſciat, quæ affectiones, & quæ mutationes animi mentiſque ejus ſint; hæc a Cerebello per ejus fibras, quando non ſimulatum ineſt: oſtenſum ita, quod ſenſus communis primis temporibus, ſeu apud Antiquiſſimos, occupaverit totam faciem, & quod ſucceſſive poſt illa tempora modo ſiniſtram ejus partem, & denique poſt hæc tempora ſe effuderit extra faciem, adeo ut hodie vix aliquis ſenſus communis involuntarius in facie reſiduus ſit: dextra pars faciei cum dextro oculo correſpondet affectioni boni; ſiniſtra autem affectioni veri; regio ubi auris ſoli Obedientiæ abſque affectione: apud Antiquiſſimos enim, quorum ſæculum dictum fuit aureum, quia in quodam ſtatu integritatis, ac in amore in Dominum, inque amore mutuo ſicut angeli vixerunt, patuit omne involuntarium Cerebelli in facie, & tunc prorſus non ſciebant vultu aliud ſiſtere, quam prout influxit cœlum in conatus involuntarios, & inde in voluntatem: ſed apud antiquos, quorum ſæculum dictum fuit argenteum, quia in ſtatu veritatis, & inde in Charitate erga proximum fuerunt, potuit involuntarium quod Cerebelli non in faciei parte dextra, ſed modo in ſiniſtra; at apud poſteros illorum, quorum tempus fuit dictum ſæculum ferreum,*

quia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quia non in affectione veri, ſed in Obedientia veri degerunt, non amplius patuit involuntarium in facie, ſed recepit ſe in regionem circum aurem ſiniſtram: inſtructus ſum quod fibræ cerebelli effluxum ſuum in faciem ita mutaverint, & quod loco illarum fibræ e Cerebro illuc tranſlatæ ſint, quæ tunc imperant illis quæ ex Cerebello; & hoc ex conatu formandi vultus faciei ſecundum nutus voluntatis propriæ, quæ ex Cerebro: hæc non apparent homini quod ita ſit, ſed manifeſte patet Angelis ex influxu cœli & correſpondentia.

4327. *Senſus communis involuntarius hodie talis eſt apud illos qui in bono & vero fidei ſunt; ſed apud illos, qui in malo ſunt & inde in falſo, non amplius eſt aliquis ſenſus communis involuntarius qui ſe manifeſtat, nec in facie, nec in loquela, nec in geſtu, ſed eſt voluntarium, quod mentitur involuntarium, ſeu naturale ut vocatur, quod tale fecerunt per frequentem uſum ſeu habitum ab infantia: qualis is ſenſus apud illos ſit, oſtenſum eſt per influxum, qui erat tacitus & frigidus, in totam faciem, tam in dextram ejus partem quam in ſiniſtram, & inde ſe determinans verſus oculos, & ab oculo ſiniſtro ſe extendens in faciem; quibus ſignificabatur quod ſe fibræ Cerebri ingeſſerint, & imperent fibris Cerebelli, & quod inde fictitium, ſimulatum, mentitum & doloſum intus regnet, & extus appareat ſincerum & bonum; quod determinaretur verſus oculum ſiniſtrum, & inde quoque in faciem, ſignificabat quod pro fine habeant malum, & intellectuali parte utantur ad finem obtinendum, oculus enim ſiniſter ſignificat intellectuale. Illi hodie ſunt, qui quoad maximam partem conſtituunt ſenſum communem involuntarium, qui tamen antiquitus fuerunt omnium cœleſtiſſimi, at hodie ſunt omnium ſceleſtiſſimi, & hoc maxime ex Orbe Chriſtiano: ſunt magno numero, & apparent ſub occipitio & ad tergum, ubi multoties a me viſi & percepti: nam qui illum ſenſum hodie referunt, ſunt qui doloſe cogitant & excogitant mala contra proximum, & præferunt vultum amicum, imo amiciſſimum, & quoque geſtus ſimiles, & loquuntur ſuaviter tanquam Charitate præ aliis præditi, & tamen infenſiſſimi hoſtes ſunt, non modo illius cum quo commercium habent, ſed etiam generis humani: cogitationes eorum mihi communicatæ ſunt, quæ erant nefandæ & abominabiles, crudelitatibus & lanienis plenæ.*

4328. *Oſtenſum mihi quoque eſt quomodo ſe habet in communi cum voluntario & cum intellectuali; Antiquiſſimi, qui Eccleſiam Cœleſtem Do-*

mini conſtituerunt, de quibus n: 1114 *ad* 1123, *habuerunt voluntarium in quo bonum, ac intellectuale in quo verum inde, quæ duo apud illos faciebant unum; at antiqui, qui Eccleſiam ſpiritualem Domini formarunt, habuerunt voluntarium prorſus deperditum, ſed intellectuale integrum, in quo Dominus per regenerationem formabat novum voluntarium, & per id quoque novum intellectuale, videatur n:* 863. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 1555. 2256. *Quomodo Eccleſiæ cœleſtis bonum fuerat, oſtenſum eſt per columnam e cœlo deſcendentem, quæ coloris cærulei erat, ad cujus latus ſiniſtrum erat lucidum ſicut lucidum flammeum ſolare, per hæc repræſentabatur ſtatus eorum primus, per colorem cæruleum illorum bonum voluntarium, & per lucidum flammeum illorum intellectuale: & poſtea cæruleum columnæ tranſibat in flammeum obſcurum, per quod repræſentabatur ſtatus eorum ſecundus, & quod binæ eorum vitæ, nempe voluntatis & intellectus uſque unum agerent, ſed obſcurius quoad bonum e voluntate, cæruleum enim ſignificat bonum, lucidum flammeum verum ex bono: poſtmodum columna illa facta eſt prorſus nigra, & circum columnam erat lucidum, quod variegabatur per quoddam candeſcens & ſiſtebat colores, quibus ſignificabatur ſtatus Eccleſiæ ſpiritualis; columna nigra ſignificabat voluntarium quod prorſus deperditum eſſet, & quod non niſi quam malum; lucidum variegatum per quoddam candeſcens, ſignificabat intellectuale in quo novum voluntarium a Domino; intellectuale enim in cœlo repræſentatur per lucidum.*

4329. *Spiritus veniebant ad aliquam altitudinem, auditi ex ſono ſicut multi, & compertum ex ideis cogitationis & loquelæ eorum ad me derivatis ſicut in nulla idea diſtincta, ſed in communi plurimum, eſſent; inde opinabar quod ab illis non aliquid diſtinctum poſſet percipi, ſed modo aliquod commune indiſtinctum, ita obſcurum, eram enim in opinione quod commune non aliud eſſet; quod cogitatio eorum eſſet communis, hoc eſt, ſimul plurium, manifeſte potui ab illis quæ in cogitationem meam inde influebant, appercipere: ſed dabatur illis ſpiritus intermedius, per quem illi mecum loquebantur, nam tale commune non potuit cadere in loquelam niſi per alios, cumque loquerer cum illis per intermedium, dicebam, ſicut opinatus, quod communia non poſſint diſtinctam ideam alicujus rei ſiſtere, ſed adeo obſcuram, ut ſit quaſi nulla; verum poſt quadrantem horæ oſtendebant, quod diſtinctam communium, & plurium in communibus ideam haberent, per id imprimis, quod omnes variationes & muta-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mutationes cogitationum & affectionum mearum accurate & diſtincte obſervarent cum ſingularibus ibi, ut non alii ſpiritus melius; ex quibus concludere potui, quod aliud ſit communis idea quæ obſcura, in qua ſunt illi qui parum cognitionis habent, & inde in obſcuro de omnibus ſunt; & quod aliud communis idea quæ clara, in qua ſunt illi qui inſtructi ſunt in veris bonis, quæ ſuo ordine & ſua ſerie inſinuata ſunt in commune, & ſic ordinata, ut ex communi videre illa diſtincte poſſent; hi ſunt qui in altera vita conſtituunt Senſum communem voluntarium, *& ſunt qui per cognitiones boni & veri ſibi acquiſiverunt facultatem intuitivam rerum ex communi, ac inde contemplantur res ſimul ample, & diſcutiunt illico num ita ſit; vident quidem res quaſi in obſcuro, quia a communi illa quæ inibi ſunt, ſed quia diſtincte ordinatæ ſunt in communi, ideo uſque ſunt res illis in claro; hic communis ſenſus voluntarius non cadit niſi in ſapientes: quod tales eſſent, etiam compertum eſt, nam intuebantur apud me omnia & ſingula, quæ concluſionis eſſent, ex quibus tam dextre concludebant de cogitationum & affectionum mearum interioribus, ut inciperem timere aliquid plus cogitare, nam detegebant illa quæ non ſciebam quod apud me eſſent, & tamen ex concluſionibus ab illis factis non potui non agnoſcere; inde percipiebam apud me torporem loquendi cum illis, qui torpor cum animadverſus, apparuit quaſi crinitum quid, & ibi aliquid mute loquens, dicebatur quod per illud ſignificaretur commune ſenſitivum corporeum illis correſpondens. Sequente die iterum cum illis loquutus ſum, ac denuo expertus quod perceptionem communem non obſcuram ſed claram haberent, & quod ſicut variebantur communia & communium ſtatus, ita variarentur particularia & eorum ſtatus, quia hæc ſe referrent in ordine & ſerie ad illa. Dictum quod Senſus communes voluntarii adhuc perfectiores dentur in interiori cœli ſphæra, & quod angeli cum in communi ſeu univerſali idea ſunt, ſimul ſint in ſingularibus, quæ in univerſali diſtincte ordinantur a Domino, tum quod Commune & Univerſale non ſint aliquid, niſi in illis ſint particularia & ſingularia, a quibus ſunt & ita dicuntur, & quod in tantum ſint, in quantum hæc inſunt; & quod inde pateat, quod univerſalis Providentia Domini abſque ſingulariſſimis, quæ in illa, & a quibus illa, prorſus nihil ſit, & quod ſtupidum ſit ſtatuere dari univerſale apud Divinum, & inde auferre ſingularia.*

4330. *Quia Tres Cœli ſimul conſtituunt Maximum Hominem, & ei correſpondent omnia Membra, Viſcera & Organa corporis ſecundum*

 functiones

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

functiones & uſus eorum, ut ſupra dictum, non ſolum ei correſpondent illa quæ Externa ſunt & ad viſum exſtant, ſed etiam quæ Interna & non ad viſum extant, proinde quæ ſunt Externi hominis, & quæ ſunt Interni: Societates ſpirituum & angelorum, quibus correſpondent illa quæ ſunt Externi hominis, quoad multam partem ſunt ex hac Tellure; quibus autem correſpondent illa quæ ſunt Interni hominis, ad plurimam partem ſunt aliunde; ſocietates illæ in cœlis unum agunt, quemadmodum apud hominem regeneratum Externus & Internus homo: ſed uſque pauci hodie ex hac Tellure in alteram vitam veniunt, apud quos Externus homo unum agit cum Interno, ſunt enim plerique Senſuales, uſque adeo ut pauci ſint, qui aliud credunt, quam quod Externum hominis ſit omne hominis, & cum id recedit, ut fit cum moritur homo, vix aliquid reſiduum ſit quod vivit, minus quod internum ſit quod vivit in externo, & cum hoc recedit, illud imprimis vivat: oſtenſum eſt per vivam experientiam, quomodo hi ſunt contra Internum hominem; erant Spiritus perplures ex hac Tellure, qui, cum vixerunt in mundo, tales fuerunt; in illorum conſpectum veniebant Spiritus qui Internum Senſualem hominem referebant, & tunc illico cæperunt illi infeſtare hos, pæne ſicut irrationales illos qui rationales ſunt, loquendo & ratiocinando continue ex fallaciis ſenſuum, exque illuſionibus inde, & ex meris hypotheſibus, nihil credentes quam quod confirmari poſſet per ſenſualia externa, ac inſuper contumeliis afficiebant Internum hominem; ſed illi qui Internum Senſualem hominem referebant, talia nihil curabant, mirati non modo illorum inſaniam ſed etiam ſtupiditatem; & quod mirabile, cum Senſuales externi approximarent ad Senſuales internos, & pæne in ſphæram cogitationum illorum venirent, Senſuales externi incipiebant difficile reſpirare [reſpirant enim Spiritus & Angeli æque ac homines, ſed reſpiratio illis eſt interna reſpective, n: 3884. 3885 *ſeq:* 3893], *ita pæne ſuffocari, quapropter receſſerunt, & quo longinquius a Senſualibus Internis aberant, quia facilius reſpirabant, eo tranquillius & quietius inter illos factum eſt, & iterum quo propius acceſſerunt, eo intranquillius & irrequietius; cauſa fuit, quia cum Senſuales Externi in ſuis fallaciis, phantaſiis & hypotheticis ſunt, & inde in falſis, illis tranquillum eſt, at viciſſim cum talia eis auferuntur, quod fit cum Internus homo cum luce veri influit, tunc illis intranquillum; ſphæræ enim cogitationum & affectionum dantur in altera vita, & communicantur mutuo ſecundum præſentiam & acceſſionem, n:* 1048. 1053 *ad* 1512. 1695. 2401. 2489: *is conflictus*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſlictus perſtabat per aliquot horas; & ſic oſtenſum, quomodo homines hujus Telluris hodie contra Internum hominem ſunt, & quod Senſuale externum faciat pæne omne apud illos.

4331. *Continuatio de Maximo Homine, & de Correſpondentia, ad finem Capitis ſequentis, & ibi de Correſpondentia cum Senſibus in ſpecie.*

GENE-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT TRIGESIMUM TERTIUM.

4332. ANTE Caput præcedens explicata ſunt, quæ Dominus apud Matthæum Cap: XXIV, Verſ: 32. 33. 34. 35, prædixerat de Adventu ſuo, per quem quod intellectum ſit Ultimum tempus Eccleſiæ prioris, ac Primum Eccleſiæ novæ, ibi & paſſim prius oſtenſum eſt; de ultimo tempore ſeu fine Eccleſiæ prioris, & de primo tempore ſeu Eccleſiæ novæ, hactenus actum eſt, videantur quæ præcedunt ante Caput XXXI, n: 4056 ad 4061, & ante Caput XXXII, n: 4229 ad 4232: nunc explicanda ſunt quæ ſequuntur in eodem Capite apud Evangeliſtam a Verſ: 36 ad 42, nempe hæc verba "*De die autem illa & hora nemo ſcit, ne Angeli cœlorum, niſi Pater meus ſolus. Sicut autem dies Noe, ſic erit adventus Filii hominis. Quemadmodum enim erant in diebus ante diluvium, edentes & bibentes, nubentes & nuptui dantes, uſque quo die intravit Noe in arcam. Et non cognoverunt donec veniret diluvium, & tolleret omnes, ſic erit & adventus Filii hominis. Tunc duo erunt in agro, unus aſſumetur, & unus derelinquetur. Duæ molentes in mola, una aſſumetur, & una derelinquetur.*"

4333. Quid per illa verba ſignificetur in ſenſu interno, conſtabit ab explicatione ſequente, quod nempe deſcribatur qualis ſtatus tunc futurus, cum Eccleſia vetus rejicitur, & nova inſtauratur: quod rejectio Eccleſiæ veteris & inſtauratio novæ ſit quod intelligitur per Conſummationem ſæculi, & per Adventum Filii hominis, & in genere per Ultimum Judicium, pluries prius oſtenſum eſt; tum quod ultimum illud Judicium aliquoties exſtiterit in hoc Orbe terrarum, nempe PRIMO, cum Eccleſia Cœleſtis Domini, quæ Antiquiſſima, in Antediluvianis periit, per inundationem malorum & falſorum, quæ in ſenſu interno eſt diluvium. SECUNDO, cum Eccleſia Spiritualis, quæ poſt diluvium, & Antiqua dicitur, per multum orbis Aſiatici diffuſa, ex ſe deſiit. TERTIO, cum Repræſentativum Eccleſiæ apud Jacobi poſteros deſtructum, quod factum cum decem Tribus in perpetuam captivitatem abductæ ſunt, ac inter gentes ſparſæ; & denique cum Hieroſolyma

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Hieroſolyma deſtructa, & Judæi etiam diſperſi; quia tunc Conſummatio ſæculi poſt adventum Domini fuit, ideo etiam plura quæ apud Evangeliſtas de Conſummatione illius ſæculi a Domino dicta ſunt, etiam ad illam gentem applicabilia ſunt, & quoque a pluribus hodie applicantur; ſed uſque in ſpecie & imprimis ibi agitur de Conſummatione ſæculi quæ nunc inſtat, nempe de fine Eccleſiæ Chriſtianæ, de qua etiam apud *Johannem* in Apocalypſi agitur; hæc erit QUARTUM ultimum Judicium in hoc Orbe terrarum. Quid involvunt verba, quæ continentur in Verſibus 36 ad 42 ſupra allegatis, conſtabit a ſenſu eorum interno, qui talis eſt.

4334. *De die autem illa & hora nemo ſcit*, ſignificat ſtatum Eccleſiæ tunc quoad bona & vera, quod non appariturus alicui nec in terra nec in cœlo; per diem enim & horam hic non intelligitur dies & hora ſeu tempus, ſed ſtatus quoad bonum & verum; quod tempora in Verbo ſignificent ſtatus, videatur n: 2625. 2788. 2837. 3254. 3356, & quod etiam dies, n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785; inde quoque hora, ſed ſtatum in ſpecie; quod ſit ſtatus quoad bonum & verum, eſt quia de Eccleſia agitur, nam bonum & verum faciunt Eccleſiam. *Ne Angeli cœlorum, niſi Pater meus ſolus*, ſignificat quod Cœlum non ſciat ſtatum Eccleſiæ quoad bonum & verum in ſpecie, ſed Solus Dominus, & quoque quando ſtatus ille Eccleſiæ affuturus; quod Ipſe Dominus ſit qui per Patrem intelligitur, videatur n: 15. 1729. 2004. 2005. 3690; & quod Divinum Bonum in Domino ſit quod Pater nominatur, & Divinum Verum quod a Divino Bono, Filius, n: 2803. 3703. 3704. 3736: qui itaque credunt, quod alius ſit Pater & alius Filius, & qui diſtinguunt illos, non intelligunt Scripturas. *Quemadmodum autem erant in diebus ante diluvium*, ſignificat ſtatum vaſtationis eorum qui ab Eccleſia, qui comparatur cum ſtatu vaſtationis Primæ ſeu Antiquiſſimæ Eccleſiæ, cujus Conſummatio ſæculi ſeu Ultimum Judicium deſcribitur in Verbo per diluvium; quod per diluvium ſignificetur inundatio malorum & falſorum, & inde conſummatio illius ſæculi, videatur n: 310. 660. 662. 705. 739. 790. 805. 1120; quod dies ſint ſtatus, videatur ſupra. *Edentes & bibentes, nubentes & nuptui dantes*, ſignificat ſtatum eorum quoad appropriationem mali & falſi, ac inde conjunctionem cum illis; quod edere ſit appropriatio boni, & bibere appropriatio veri, videatur n: 3168. 3513 f. 3596, ita in oppoſito ſenſu appropriatio mali & falſi; quod nubere ſit conjunctio cum malo, & nuptui dare conjunctio cum falſo, conſtare poteſt ab illis quæ de conjugio & amore conjugiali n:

686.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

686. 2173. 2618. 2728. 2729. 2737. 2738. 2739. 2803. 3132. 3155, dicta & oſtenſa ſunt, quod nempe in ſenſu interno ſit conjunctio boni & veri, hic autem in oppoſito ſenſu eſt conjunctio mali & falſi: quicquid Dominus loquutus eſt, quia Divinum, non tale eſt in ſenſu interno, quale in litera, ſicut edere & bibere in Sancta Cæna, non ſignificat in ſenſu ſpirituali edere & bibere, ſed appropriari bono Divini amoris Domini, n: 2165. 2171. 2187. 2343. 2359. 3464. 3478. 3735. 4211. 4217; & ſicut conjugiale cum prædicatur de Eccleſia & de Regno Domini, eſt conjunctio boni quod eſt amoris cum vero quod eſt fidei, ideo ex illa Regnum Domini in Verbo vocatur conjugium cœleſte. *Uſque quo die intravit Noe in arcam*, ſignificat finem prioris Eccleſiæ, & initium novæ; per Noachum enim ſignificatur Antiqua Eccleſia in genere, quæ ſucceſſit Antiquiſſimæ poſt diluvium, n: 773, & alibi; & per arcam ipſa Eccleſia, n: 639: dies qui aliquoties in his verſibus nominatur, ſignificat ſtatum, ut mox ſupra oſtenſum. *Et non cognoverunt donec veniret diluvium, & tolleret omnes*, ſignificat quod homines Eccleſiæ tunc non ſcient quod inundati ſint malis & falſis, quia propter mala & falſa, in quibus ſunt, ignoraturi quid bonum amoris in Dominum & bonum charitatis erga proximum, tum quid verum fidei; & quod hoc ſit inde, & non dabile quam apud eos qui in amore illa & in charitate illa vivunt; etiam ignoraturi quod internum ſit quod ſalvat & damnat, non autem externum ſeparatum ab interno. *Sic erit adventus Filii hominis*, ſignificat Divinum Verum quod non acceptaturi; quod adventus Filii hominis, ſit Divinum Verum quod tunc revelabitur, prius ad Verſum 27 & 30, dictum eſt, & n: 2803. 2813. 3704, tum 3004. 3005. 3006. 3008. 3009. *Tunc duo erunt in agro, unus aſſumetur, & unus derelinquetur*, ſignificat illos qui intra Eccleſiam ſunt in bono, & qui intra Eccleſiam in malo, quod qui in bono ſalvabuntur, & qui in malo damnabuntur; quod ager ſit Eccleſia quoad bonum, videatur n: 2971. 3196. 3310. 3317. 3766. *Duæ molentes in mola, una aſſumetur, & una derelinquetur*, ſignificat illos qui ſunt intra Eccleſiam in vero, hoc eſt, in affectione ejus ex bono, quod ſalvabuntur, & qui intra Eccleſiam in vero, hoc eſt, in affectione ejus ex malo, quod damnabuntur; quod molere & mola in Verbo illa ſignificent, conſtabit ex nunc ſequentibus. Ex his nunc patet, quod per illa verba deſcribatur, qualis ſtatus futurus quoad bonum & verum intra Eccleſiam, quando illa rejicitur, & nova adoptatur.

4335.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4335. Quod Molentes in Verbo ſint illi qui intra Eccleſiam ſunt in vero ex affectione boni, & in oppoſito ſenſu qui intra Eccleſiam ſunt in vero ex affectione mali, conſtare poteſt ab his locis; apud Eſaiam "Deſcende & ſede ſuper pulvere, virgo filia Babelis; ſede in terra, non thronus, filia Chaldeorum, *ſume molam, & mole farinam*, revela crines tuos, denuda pedem, revela femur, tranſi fluvios" XLVII: 1. 2, filia Babelis pro illis apud quos externa apparent ſancta & bona, ſed interiora prophana & mala, n: 1182. 1326; filia Chaldeorum pro illis apud quos externa apparent ſancta & vera, ſed interiora prophana & falſa, n: 1368. 1816, ſumere molam & molere farinam, pro excludere doctrinalia ex veris quæ pervertant, farina enim, quia ex tritico aut hordeo, ſignificat vera ex bono at in oppoſito ſenſu vera quæ pervertunt ad ſeducendum. Apud Jeremiam "Perdam ab illis vocem gaudii & vocem lætitiæ, vocem ſponſi & vocem ſponſæ, *vocem molarum*, & lucem lucernæ; & erit tota terra hæc in vaſtitatem & deſolationem" XXV: 10. 11: & apud Johannem "Omnis artifex omnis artis non invenietur in Babylone amplius, *omnis vox molæ non audietur in illa amplius*, & lux lucernæ non lucebit in illa amplius, & vox ſponſi & ſponſæ non audietur in illa amplius" Apoc: XVIII: 21. 22. 23; vox molæ non audietur in Babylone amplius pro non verum; non lux lucernæ lucebit, pro nec intelligentia veri. In Threnis "Mulieres in Zione compreſſerunt, virgines in urbibus Jehudæ; principes manu eorum ſuſpenſi, facies ſenum non honoratæ; *juvenes ad molendum abducti*, & pueri in ligno cadunt" V: 11. 12. 13, 14, juvenes ad molendum abducti, pro ad excludendum falſa, applicando vera, & ſic perſuadendo. Apud Moſen "Morietur omnis primogenitus in terra Ægypti, a primogenito Pharaonis ſedente ſuper throno illius, *uſque ad primogenitum ancillæ qui poſt molas*" XI: 5; primogeniti Ægypti pro veris fidei ſeparatis a bono charitatis, quæ vera fiunt falſa, n: 3325, primogenitus ancillæ qui poſt molas, pro affectione talis veri, unde falſa; hæc per hiſtorica illa repræſentata ſunt. Apud Eundem "Non in pignus accipiet *molas* & *molarem*, quia anima illa pignorantis" Deut: XXIV: 6; hæc lex ideo lata eſt, quia per molas ſignificabantur doctrinalia, & per molarem doctrinalium vera, quæ ſunt quæ vocantur anima pignorantis; quod abſque ſignificatione ſpirituali molarum & molaris, illa lex non data eſſet, & dictum quod anima ejus eſſet, patet. Quod molere ducat ſuum ſignificativum a repræſentativis, quæ exiſtunt in mundo ſpirituum, mihi oſtenſum eſt; viſi enim ſunt, qui quaſi ibi molerent, abſque fine uſus, ſolum ſuæ voluptatis cauſa; &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quia vera tunc ſunt abſque affectione ſua ex bono, apparent quidem ut vera in externa forma, ſed quia internum non illis ineſt, ſunt phantaſmata; ac ſi internum eſt malum, tunc ad malum confirmandum adhibentur, & ſic per applicationem ad malum fiunt falſa.

CAPUT XXXIII.

1. ET ſuſtulit Jacob oculos ſuos, & vidit, & ecce Eſau venit, & cum eo quadringenti viri; & diviſit natos ſuper ad Leam, & ſuper ad Rachelem, & ſuper ad binas ancillas.

2. Et poſuit ancillas & natos illarum primo, & Leam & natos ejus poſteriores, & Rachelem & Joſephum poſteriores.

3. Et ipſe tranſivit ante illos, & incurvavit ſe terram ſeptem vicibus, uſque apropinquaverit ſe uſque ad fratrem ſuum.

4. Et cucurrit Eſau obviam ei, & amplexus eum, & cecidit ſuper collum ejus, & oſculatus eum, & fleverunt.

5. Et ſuſtulit oculos ſuos, & vidit fœminas & natos, & dixit qui illi tibi, & dixit, nati quos gratioſe largitus Deus ſervo tuo.

6. Et approquinquaverunt ancillæ, illæ & nati illarum, & incurvaverunt ſe.

7. Et appropinquavit etiam Leah & nati illius, & incurvaverunt ſe; & poſtea appropinquavit Joſeph & Rachel, & incurvaverunt ſe.

8. Et dixit, quæ tibi omnia caſtra illa quibus occurri, & dixit, ad inveniendum gratiam in oculis Domini mei.

9. Et dixit Eſau, eſt mihi multum, frater mi, ſit tibi quod tibi.

10. Et dixit Jacob, ne quæſo, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, & accipias munus meum e manu mea, quia propterea quod vidi facies tuas, ſicut videre facies Dei, & accepit me.

11. Accipe quæſo benedictionem meam, quæ adducta tibi, quia gratioſe largitus mihi Deus, & quia eſt mihi omne, & urſit illum, & accepit.

12. Et dixit, proficiſcamur & eamus, & ibo ad juxta te.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

13. Et dixt ad illum, Dominus meus ſcit, quod nati teneri & greges & armenta lactantia apud me, & impulerint ea die uno, & morientur omnes greges.

14. Tranſeat quæſo dominus meus ante ſervum ſuum, & ego procedam lente ad pedem operis quod coram me, & ad pedem natorum, uſque quod venero ad dominum meum, ad Seir.

15. Et dixit Eſau, ſtatuam quæſo cum te de populo, qui mecum, & dixit, quare hoc, inveniam gratiam in oculis domini mei.

16. Et reverſus in die illo Eſau ad viam ſuam ad Seir.

17. Et Jacob profectus ad Succoth, & ædificavit ſibi domum, & acquiſitioni ſuæ fecit tuguria, propterea vocavit nomen loci Succoth.

18. Et venit Jacob Schalem, urbem Schechemi, quæ in terra Canaan in veniendo eo e Paddan-Aram, & caſtrametatus ad facies urbis.

19. Et emit portionem agri, ubi tetendit tentorium ſuum, e manu filiorum Chamoris patris Schechemi, centum Keſithis.

20. Et ſtatuit ibi altare, & vocavit id El Elohe Iſrael.

CONTENTA.

4336. AGitur hic in ſenſu interno de Conjunctione Divini Boni Naturalis, quod eſt Eſau, cum Veri Bono, quod eſt Jacob: ita de ſubmiſſione hujus, & inſinuatione in Divinum Bonum Naturale: proceſſus quomodo fit, deſcribitur. Ultimo agitur de acquiſitione verorum interiorum.

SENSUS INTERNUS.

4337. IN Capitibus quæ præcedunt, in ſenſu interno, ubi de Jacobo, de acquiſitione veri in Naturali, actum eſt, quæ acquiſitio fit, ut conjungi poſſit bono, nam omne verum eſt propter illum finem; Jacob in ſenſu interno eſt id verum, & Eſau eſt bonum cui verum conjungendum eſt Antequam conjunctio fit, verum apparet primo loco eſſe, ſed poſt conjunctionem eſt bonum actualiter primo loco, videantur n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 3995; id quoque eſt, quod ſignificatur per

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Propheticum Iſaci ad Eſavum "Super gladio tuo vives, & fratri tuo ſervies, & erit, quando dominaris, & diſrumpes jugum illius de collo tuo" Geneſ: XXVII: 40; hic nunc agitur de illo ſtatu; inde eſt, quod Jacob vocet Eſau dominum ſuum, & ſe ſervum, in hoc Capite Verſ: 5. 8. 13. 14. Sciendum, quod Jacob hic repræſentet veri bonum, ſed veri bonum in ſe ſpectatum eſt modo verum; verum enim quamdiu in ſola memoria eſt, dicitur verum; at cum in voluntate & inde in actu, vocatur veri bonum; facere enim verum non aliud eſt; quicquid procedit ex voluntate, dicitur bonum, nam eſſentiale voluntatis eſt amor & inde affectio, & omne quod ex amore & ejus affectione fit, nuncupatur bonum: Verum etiam nec conjungi poteſt bono, quod per Internum hominem influit, & origine Divinum eſt, quod hic repræſentatur per Eſavum, priuſquam verum voluntate & actu eſt verum, hoc eſt veri bonum; nam bonum quod per Internum hominem influit & origine Divinum eſt, hoc influit in voluntatem, & ibi occurrit veri bono quod per Externum hominem inſinuatum eſt.

4338. Verſ: 1. 2. 3. *Et ſuſtulit Jacob oculos ſuos, & vidit, & ecce Eſau venit, & cum eo quadringenti viri; & diviſit natos ſuper ad Leam, & ſuper ad Rachelem, & ſuper ad binas ancillas. Et poſuit ancillas & natos illarum primo, & Leam & natos ejus poſteriores, & Rachelem & Joſephum poſteriores. Et ipſe tranſivit ante illos, & incurvavit ſe terram ſeptem vicibus, uſque appropinquaverit ſe uſque ad fratrem ſuum.* Suſtulit Jacob oculos ſuos & vidit, ſignificat perceptionem & intentionem veri boni quod Jacob: & ecce Eſau venit, ſignificat quod Divinum Bonum Naturale: & cum eo quadringenti viri, ſignificat ſtatum: & diviſit natos ſuper ad Leam, ſignificat diſpoſitionem verorum externorum ſub affectione ſua: & ſuper ad Rachelem, ſignificat diſpoſitionem verorum interiorum ſub affectione ſua: & ſuper ad binas ancillas, ſignificat ſub affectione illis ſervientium: & poſuit ancillas & natos illarum primo, & Leam & natos ejus poſteriores, & Rachelem & Joſephum poſteriores, ſignificat ordinem a communibus in quibus reliqua: & ipſe tranſivit ante illos, ſignificat univerſale, ita omnia: & incurvavit ſe terram ſeptem vicibus, ſignificat ſubmiſſionem omnium; uſque appropinquaverit ſe uſque ad fratrem ſuum, ſignificat conjunctionem a parte boni a vero, quod Jacob.

4339. Suſtulit Jacob oculos ſuos & vidit, quod ſignificet perceptionem & intentionem veri boni, quod Jacob, conſtat ex ſignificatione tollere oculos & videre, quod ſit perceptio & intentio; tollere enim oculos eſt externum quod correſpondet elevationi mentis, quæ eſt internum, proinde perceptioni, inde videre correſpondet intentioni: quod Jacob hic repræſentet veri bonum, videatur mox ſupra n: 4337.

4340. Quod Eſau venit, ſignificet quod Divinum Bonum naturale, conſtat ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Bonum in naturali, de qua n: 3576.

4341. Et cum eo quadringenti viri, quod ſignificet ſtatum, hic ſtatum conjunctionis Divini Boni cum Vero in Naturali, nam de illa agitur; quadringenta in Verbo ſignificant ſtatum & durationem tentationis, n: 1847.

2959.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

2959. 2966, & quia omnis conjunctio boni cum vero fit per tentationes, ideo eſt ſtatus tentationum, qui hic intelligitur; quod per tentationes conjungantur bona veris, videatur n: 2272. 3318; quodque tentationes exiſtant, cum bonum primas incipit agere, n: 4248. 4249; tum quod unio Eſſentiæ Divinæ Domini cum Eſſentia Humana Ipſius per tentationes facta ſit, n: 1737. Ipſum Bonum, quod conjungendum eſt cum Vero non tentatur, ſed Verum; & quoque Verum non tentatur a Bono, ſed a falſis & malis, tum quoque a fallaciis & illuſionibus, ac earum affectione, quæ adhærent viris in Naturali; cum enim Bonum influit, quod fit per viam internam, ſeu per internum rationalem hominem, tunc ideæ naturalis hominis formatæ a fallaciis ſenſuum & illuſionibus inde, non ſuſtinent approximationem ejus, ſunt enim diſcordes, inde anxietas in naturali, & tentatio; hæc ſunt quæ in ſenſu interno in hoc Capite deſcribuntur per quod veniente Eſau cum quadringentis viris Jacob in timorem & inde in anxietatem venerit, & quod inde in ſubmiſſionis & humiliationis ſtatum; conjunctio enim illorum nuſquam aliter fit: inde conſtare poteſt, quod per quadringentos viros ſignificetur ſtatus tentationum, per quadringentos ipſe ille ſtatus, per viros autem rationalia vera quæ conjuncta ſunt bono cum influit in Naturale; quod per viros ſignificentur intellectualia & rationalia, videatur n: 265. 749. 1007. 3134, ſed hæc talia ſunt, quæ in obſcurum hominis cadunt, ex cauſa quia cum in corpore vivit, diſtinctio inter Rationale & Naturale non apparet, prorſus non illis qui non regenerati ſunt, & quoque perparum illis qui regenerati, nam non reflectunt ſuper illud, imo nec curant, nam cognitiones interiorum hominis pæne obliteratæ ſunt, quæ tamen olim fecerunt omne intelligentiæ apud homines intra Eccleſiam: hæc tamen aliquatenus conſtare poſſunt ab illis quæ prius de Rationali & ejus influxu in Naturale oſtenſa ſunt; nempe quod Naturale regeneretur per Rationale, n: 3286. 3288: & quod Rationale prius recipiat vera quam Naturale, n: 3368. 3671: Vera hæc, quæ e Rationali cum Bono influunt in Naturale, ſunt, quæ in ſenſu interno ſignificantur per quadringentos viros qui cum Eſavo.

4342. Et diviſit natos ſuper ad Leam, quod ſignificet diſpoſitionem verorum externorum ſub affectione ſua, conſtat a ſignificatione dividere ſuper ad, quod ſit diſpoſitio; a ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & ex repræſentatione Leæ, quod ſit affectio veri exterioris, de qua n: 3793. 3819; inde nati ſeu filii hic ſunt vera affectionis exterioris, proinde vera externa: vera externa dicuntur illa quæ vera ſenſualia vocantur, quæ nempe immediate e mundo per ſenſus corporis influunt; vera autem interiora, quæ ſignificantur per natos Rachelis, ſunt quæ interius in naturali ſunt, propius ſub intuitione Rationalis, quibus non ita adhærent fallaciæ & inde illuſiones, ſicut ſenſualibus; nam vera quo interius vadunt, eo plus a mundanis & terrenis purificantur.

4343. Et ſuper ad Rachelem, quod ſignificet diſpoſitionem verorum interiorum ſub affectione ſua, conſtat a repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; inde nati ſeu filii ejus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ejus hic ſunt vera interiora; videantur quæ mox ſupra n: 4342, de veris interioribus dicta ſunt.

4344. Et ſuper ad binas ancillas, quod ſignificet ſub affectione illis ſervientium, conſtat ex ſignificatione ancillarum, quod ſint affectiones ſcientiarum & cognitionum, de qua n: 1895. 2567. 3835. 3849; & quod ſint media inſervientia conjunctioni Externi & Interni hominis, de qua n: 3913. 3917; & a repræſentatione Silpæ & Bilhæ, quæ hic ſunt ancillæ, quod ſint affectiones exteriores inſervientes pro mediis, de qua n: 3849. 3931.

4345. Et poſuit ancillas & natos illarum primo, & Leam & natos ejus poſteriores, & Rachelem & Joſephum poſteriores, quod ſignificet ordinem a communioribus in quibus reliqua, conſtare poteſt ex illis quæ nunc ſupra de ſignificatione ancillarum, Leæ, Rachelis, & natorum illarum, dicta ſunt, quod nempe ancillæ ſint affectiones ſcientiarum & cognitionum, Leah ſit affectio veri exterioris, & Rachel affectio veri interioris; affectiones ſcientiarum & cognitionum ſunt maxime externæ, ipſæ enim ſcientiæ & cognitiones ſunt ex quibus & in quibus vera; affectio veri externi inde ſequitur, & eſt interior, & affectio veri interioris eſt adhuc interior; quo exteriora ſunt, eo quoque ſunt communiora, & quo interiora, eo ſunt minus communia, & reſpective dicuntur particularia & ſingularia: ſe habet ita cum communibus, quod communia dicantur ex eo, quod conſiſtant ex particularibus, proinde quod in ſe contineant particularia; communia abſque particularibus non ſunt communia, ſed ex particularibus ita dicuntur; ſe habet hoc ſicut totum & partes, totum non dici poteſt totum niſi ſint partes, ex partibus enim conſiſtit totum: non enim datur aliquid in rerum natura, quod non exiſtit & ſubſiſtit ex aliis, quod exiſtit & ſubſiſtit ex aliis, vocatur commune, & illa ex quibus conſiſtit & ſubſiſtit dicuntur particularia; externa ſunt quæ conſiſtunt ab internis, quapropter externa ſunt communia reſpective; ita ſe habet cum homine & ejus facultatibus, quod quo exteriores ſunt, eo communiores ſint, conſiſtunt enim ab interioribus, & hæc ab intimis ordine. Ipſum corpus, & quæ ſunt corporis, ut quæ vocantur ſenſus externi & actiones, ſunt communiſſima reſpective; mens naturalis, & quæ ſunt illius mentis, ſunt minus communia, quia interiora, & vocantur reſpective particularia; mens autem rationalis, & quæ illius mentis, ſunt adhuc interiora, & ſunt reſpective ſingularia: hæc ad vivum patent, cum homo exuitur corpore, & fit ſpiritus; tunc enim ei patet, quod corporea ejus non fuerint alia quam communiſſima illorum quæ ſpiritus ejus ſunt, & quod corporea exſtiterint & ſubſtiterint ex illis quæ ejus ſpiritus ita quod quæ ſpiritus, fuerint reſpective particularia; & cum idem ſpiritus fit angelus, hoc eſt, cum elevatur in cœlum, quod illa quæ in communi, ac ita in obſcuro, vidit & ſenſit prius, tunc eadem in pariculari & in claro videat & ſentiat nam innumerabilia tunc, quæ prius viderat & ſenſerat ſicut unum. Hoc quoque patet ab ipſo homine, cum vivit in mundo; quæ is videt & ſentit in infantia, ſunt communiſſima, quæ autem in pueritia & juventute, ſunt communium illorum particularia, quæ autem in adulta ætate, ſunt particularium ſingularia; nam ſicut homo ætate progreditur, ita in communia infantiæ inſinuat particularia, & dein in

particularia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

particularia inſinuat ſingularia, nam progreditur ſucceſſive verſus interiora, & implet communia particularibus, & particularia ſingularibus: inde nunc conſtare poteſt, quid intelligitur per ordinem a communibus in quibus reliqua, quæ ſignificantur per quod poſuerit ancillas & natos illarum primo, & Leam & natos ejus poſteriores, & Rachelem & natos ejus poſteriores. Cum homine, quando regeneratur, ſeu quod idem, quando apud illum vera conjunguntur bono, ſimiliter ſe habet, de qua re hic agitur; tunc communes affectiones cum illarum veris, quæ hic ſunt ancillæ & earum nati, primum inſinuantur bono, dein minus communia, hoc eſt, particularia reſpective, quæ hic ſunt Leah & ejus nati, demum adhuc minus communia, hoc eſt, ſingularia reſpective, quæ hic ſunt Rachel & Joſephus; nam tranſit homo ſimiliter tunc quaſi per ætates, eſt ei infantia primum, dein pueritia & juventus, demum adulta ætas.

4346. Et ipſe tranſivit ante illos, quod ſignificet univerſale, ita omnia, conſtat a repræſentatione Jacobi, qui hic eſt *ipſe*, quod ſit veri bonum, hoc eſt, verum voluntate & actu, de qua n: 4337; veri bonum eſt univerſale omnium, nam communia, particularia & ſingularia, de quibus mox ſupra, ſunt illius, quia in illo.

4347. Et incurvavit ſe terram ſeptem vicibus, quod ſignificet ſubmiſſionem omnium, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe terram, quod ſit affectus humiliationis, de qua n: 2153, proinde ſubmiſſio; ſubmiſſionis ſummus gradus ſignificatur per ſeptem vices, & ſubmiſſio omnium per quod Jacob incurvavit ſe, Jacob enim repræſentat univerſale omnium, ut mox ſupra n: 4346, dictum. Quod humiliationem & ſubmiſſionem attinet, pauci ſciunt cur illa erit coram Divino, quando homo eſt in cultu, inde etiam nec ſciunt quid illa efficit; qui non in interiorum cognitione ſunt, non aliter credere poſſunt, quam quod Divinum velit humiliationem & ſubmiſſionem hominis, ſicut homo qui in cupiditate gloriæ eſt, proinde quod Divinum velit inde gloriam, & afficiatur gloria, quam homo illi tribuit; ſed res aliter prorſus ſe habet; Divinum non eſt in aliqua affectione gloriæ, quid enim gloriæ Divino ab homine; ſed vult humiliationem & ſubmiſſionem non ſui ſed hominis cauſa; homo enim cum in humiliatione eſt, tunc averſatur malum & falſum apud ſe, n: 2327. 2423. 3994, & ſic removet illa, quibus remotis Divinum poteſt influere cum bono & vero: quiſque apud ſe hoc ſcire poteſt; qui animo elato eſt, in amore ſui eſt, & ſe præponit non ſolum aliis, ſed etiam Divinum nihil curat, conſequenter influxum boni, & inde conjunctionem ejus cum veris, rejicit; hæc genuina cauſa humiliationis hominis eſt coram Divino: inde patet, quod bonum non conjungi poſſit cum veris, ita non regenerari homo, niſi ſe humiliet & ſubmittat: de veris prædicatur humiliatio & ſubmiſſio, quia vera influunt per Externum hominem, bonum autem per Internum, quæ per Externum hominem influunt, ſecum habent fallacias, & inde falſa cum illorum affectionibus, quæ autem per Internum, non ita, quia Divinum eſt quod per hunc influit, & obviam venit veris, ut conjungantur. Inde nunc patet, quid intelligitur per ſubmiſſionem omnium, quæ ſignifica-

tur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tur per quod Jacob incurvaverit ſe terram ſeptem vicibus, uſque appropinquaverit ſe uſque ad fratrem ſuum.

4348. Uſque appropinquaverit ſe uſque ad fratrem ſuum, quod ſignificet conjunctionem a parte boni a vero quod Jacob, conſtat ex ſignificatione appropinquare ſe, quod ſit ad ſe conjungendum; ex repræſentatione Eſavi, qui hic frater, quod ſit Divinum Bonum in Naturali, de qua ſupra n: 4337; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit veri bonum, de qua etiam ſupra n: 4337. Quomodo hæc ſe habent, mox ſupra n: 4347, explicatum eſt.

4349. *Et cucurrit Eſau obviam ei, & amplexus eum, & cecidit ſuper collum ejus, & oſculatus eum, & fleverunt.* Cucurrit Eſau obviam ei, ſignificat influxum Divini Boni Naturalis: & amplexus eum, ſignificat amoris primam conjunctionem; & cecidit ſuper collum ejus, ſignificat conjunctionem ſecundam omnium in illo univerſali: & oſculatus eum, ſignificat conjunctionem interiorem ex amore: & fleverunt, ſignificat effectum.

4350. Cucurrit Eſau obviam ei, quod ſignificet influxum Divini Boni Naturalis, conſtat ex ſignificatione currere obviam, quod ſit influxus; & ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Bonum Naturale, de qua n: 4337. 4340; quod currere obviam hic ſit influxus, eſt quia Divinum Bonum per Internum hominem influit, & obviam venit vero quod per Externum inſinuatur, ut conjungantur; id etiam ex ſequentibus patet, nam ſequitur, quod amplexus eum, ceciderit ſuper collum ejus, & oſculatus eum, per quæ quod ſignificetur conjunctio per amorem, videbitur.

4351. Et amplexus eum, quod ſignificet amoris primam conjunctionem, conſtat ex ſignificatione amplecti, quod ſit affectio, de qua n: 3807, & quia affectio eſt amoris, & amor ſpectat conjunctionem, inde eſt amoris conjunctio, quæ hic ſignificatur; quod prima amoris conjunctio ſit, eſt quia ſequitur quod ceciderit ſuper collum, & dein quod oſculatus eum, quæ ſignificant conjunctiones arctiores & interiores ex amore: quod amplecti ſit effectus, qui ex amoris conjunctione fluit, abſque ulteriore explicatione patet, proinde quod in ſenſu interno ſit illa conjunctio; quæ enim ſenſus interni ſunt, illa in Verbo ſiſtuntur per externa.

4352. Et cecidit ſuper collum ejus, quod ſignificet conjunctionem ſecundum omnium quæ in illo univerſali, conſtat ex ſignificatione cadere ſuper collum, quod ſit arctior conjunctio, eſt enim arctior amplexatio; per collum etiam in ſenſu interno ſignificatur influxus & communicatio interiorum & exteriorum, & inde conjunctio, videatur n: 3542. 3603: quod ſit conjunctio omnium, ſeu cum omnibus in illo univerſali, eſt quia Jacob, qui hic eſt *ejus*, eſt univerſale omnium quoad vera, n: 4346. Conjunctio boni cum veris in Naturali hic deſcribitur, cum qua ita ſe habet; Bonum per Internum hominem influit in Externum, & ibi ſe conjungit cum veris quæ per Externum inſinuata ſunt; Bonum enim, quod per Internum influit, eſt amoris, non enim datur aliquod Bonum ſpirituale & cœleſte, quod non eſt amoris, inde eſt, & inde dicitur Bonum apud hominem; ipſe amor, qui eſt in bono & cum bono, eſt qui conjungit, niſi amor ineſſet & adeſſet, nuſquam potuiſſet aliqua

conjunctio

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjunctio dari, nam amor non aliud eſt quam conjunctio ſpiritualis, quia per illum fit: amor ille non aliunde eſt, quam ex Domino, nam Ipſe eſt fons & origo omnis amoris cœleſtis & ſpiritualis, proinde omnis boni inde: amor ille eſt duplex, Cœleſtis & Spiritualis, amor cœleſtis eſt amor in Dominum, & amor ſpiritualis eſt amor erga proximum, qui charitas vocatur; illi amores ſunt, ex quibus omne bonum cœleſte & ſpirituale, & qui conjungit ſe cum veris quæ fidei dicuntur; vera enim fidei abſque amore ſpectata ſunt modo voces abſque vita, ſed per amorem, ita per conjunctionem cum bono amoris, accipiunt vitam: inde conſtare poteſt, quod nuſquam aliquid fidei ſit, niſi apud illos qui in bono amoris ſunt, & quod fides ſit ſecundum amorem. Et quia nuſquam aliquid fidei eſt, niſi apud illos, qui in bono amoris ſunt, idcirco nec eſt aliqua Confidentia aut Fiducia; fiducia ſeu confidentia, quæ vocatur fidei, apud alios, quam qui in amore & charitate ſunt, eſt vel ſpuria, vel talis qualis etiam dari poteſt apud diabolicos ſpiritus, cum in ſtatu timoris aut angoris ſunt, aut in ſtatu perſuaſionis ex amore ſui & mundi: ſed quia hodie fidem abſque bonis charitatis fecerunt ſalvificam, & uſque e longinquo vident, quod vera fidei non ſalvare poſſint, ex cauſa quia illa quoque dantur apud malos, ideo Confidentiam & Fiduciam agnoſcunt, & illam vocant Fidem, non ſcientes quid illa, & quod etiam apud malos dabilis, & quod nulla confidentia ſpiritualis ſit, niſi quæ per bonum amoris & charitatis influit, non tunc cum homo in timore & angore eſt, aut in perſuaſione ex amore ſui & mundi, ſed cum in ſtatu libero; nec apud alios, quam apud quos bonum conjunctum veris eſt, & irradicatum per ante actum vitæ curriculum, ita non in morbis, infortuniis, periculis vitæ, ac inſtante morte; ſi illa Confidentia ſeu fiducia, quæ in coacto apparet, ſalvaret hominem, ſalvarentur omnes mortales, nam ad illam facile redigitur unuſquiſque, Dominus enim, qui omnium ſalutem vult, nullis non illam inderet; ſed de Confidentia & fiducia, quæ vocatur fides, quid ſit, qualis ſit, & apud quos ſit, ex Divina Domini Miſericordia, alibi dicendum.

4353. Et oſculatus eum, quod ſignificet conjunctionem interiorem ex amore, conſtat ex ſignificatione oſculari, quod ſit conjunctio ex amore, de qua n: 3573. 3574. 4215, hic conjunctio interior. Agitur in hoc Verſu in genere de Conjunctione Boni Divini Naturalis, quod Eſau, cum Vero ibi, quod Jacob; in ſequentibus autem de Conjunctione illa in ſpecie agitur. Quod ipſam Conjunctionem attinet, eſt illa quæ facit Regenerationem apud hominem, nam homo regeneratur per id quod vera apud illum conjungantur bono, hoc eſt, quod illa quæ ſunt fidei conjungantur illis quæ ſunt charitatis; proceſſus hic & in ſequentibus plene deſcribitur: agitur quidem de Domino, quomodo Ipſe Naturale ſuum Divinum fecerat, proinde quomodo Ipſe Divinum Bonum univerat Vero in Naturali; ſed quia Regeneratio hominis eſt imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490, etiam de illa in ſenſu interno ſimul agitur; & quia Regeneratio in ideam hominis cadere poteſt, non autem ita glorificatio Domini, licet hanc illuſtrare per illam: Ex illis, quæ explicata ſunt, patet, quod conjunctio boni cum veris, per quam

 Rege-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Regeneratio, interius & interius progrediatur, hoc eſt, vera interius ſucceſſive conjungantur cum bono; finis enim Regenerationis eſt, ut conjungatur Internus homo cum Externo, ita Spiritualis per Rationale cum Naturali, abſque conjunctione utriuſque nulla eſt Regeneratio; nec poteſt illa conjunctio fieri, antequam bonum cum veris in Naturali prius conjunctum eſt; Naturale enim erit planum, & quæ in naturali ſunt, correſpondebunt; hæc cauſa eſt, quod, cum Naturale regeneratur, conjunctio boni cum veris interior ſucceſſive fiat; nam Spirituale ſe conjungit primum cum illis quæ intima ſunt in Naturali, & dein per hæc cum illis quæ exteriora ſunt: nec poteſt Internum hominis ſe conjungere cum Externo ejus, niſi verum in hoc fiat, veri bonum, hoc eſt, voluntate & actu verum, n: 4337, tunc enim primum conjungi poſſunt, nam Dominus influit apud hominem per Internum hominem, & quidem per bonum ibi; bonum ibi cum bono in Externo homine conjungi poteſt, non autem bonum cum vero immediate; inde conſtare poteſt, quod verum apud hominem prius fieri debeat voluntate & actu verum, hoc eſt, veri bonum, antequam conjunctio Rationalis cum Naturali, ſeu Interni hominis cum Externo, exiſtere poteſt: quomodo autem verum fit veri bonum, conſtare poteſt cuivis qui attendit; omne verum Divinum ſpectat bina hæc præcepta, nempe amare Deum ſupra omnia, & proximum ſicut ſemet, illa præcepta ſunt, ex quibus vera, & propter quæ vera, & ad quæ vera, propius & remotius; quapropter cum vera in actum mittuntur, tunc inſinuantur ſucceſſive in principium & finem ſuum, nempe in charitatem erga proximum, & in amorem in Dominum, & inde verum fit bonum, quod vocatur veri bonum; quod cum fit, tunc conjungi illud poteſt cum Interno homine, quæ conjunctio fit interior ſucceſſive quo interiora vera implantantur illi bono: actus præcedit, velle hominis ſuccedit, nam quod agit homo ex intellectu, hoc tandem agit ex voluntate, & demum per habitum induit illud; & tunc inſinuatur Rationali ſeu Interno homini; & cum illi inſinuatum eſt, tunc non magis ex vero bonum agit, ſed ex bono; incipit enim tunc percipere aliquid beati, & ſicut aliquid cœli in illo; hoc manet illum poſt mortem, & per id elevatur in cœlum a Domino.

4354. Et fleverunt, quod ſignificet effectum, conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit effectus doloris, & quoque effectus gaudii, de qua n: 3801, hic effectus gaudii ex conjunctione boni cum veris per amorem.

4355. Verſ: 5. 6. 7. *Et ſuſtulit oculos ſuos, & vidit fæminas & natos, & dixit, qui illi tibi, & dixit, nati quos gratioſe largitus Deus ſervo tuo. Et appropinquaverunt ancillæ, illæ & nati illarum, & incurvaverunt ſe. Et appropinquavit etiam Leah & nati illius, & incurvaverunt ſe; & poſtea appropinquavit Joſeph & Rachel, & incurvaverunt ſe.* Suſtulit oculos ſuos, ſignificat perceptionem: & vidit fæminas & natos, ſignificat affectionum veri & verorum quæ illis: & dixit, qui illi tibi, ſignificat agnitionem: & dixit, nati quos gratioſe largitus Deus ſervo tuo, ſignificat vera ex Providentia Divina: & appropinquaverunt ancillæ, illæ & nati illarum, & incurvaverunt ſe, ſignificat ſcientifica ſenſualia & illorum vera, & eorum ſubmiſſionem: & appro-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

propinquavit etiam Leah & nati illius & incurvaverunt ſe, ſignificat affectionem veri fidei quoad exteriora, & illorum vera, eorumque ſubmiſſam introductionem: & poſtea appropinquavit Joſeph & Rachel, & incurvaverunt ſe, ſignificat affectiones veri fidei quoad interiora, eorumque ſubmiſſam introductionem.

4356. Suſtulit oculos ſuos, quod ſignificet perceptionem, conſtat a ſignificatione tollere oculos, quod ſit perceptio, de qua n: 4083. 4339.

4357. Et vidit fæminas & natos, quod ſignificet affectionum veri, & verorum quæ illis, conſtat a ſignificatione fæminarum, hic ancillarum, Leæ & Rachelis, quod ſint affectiones veri, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819. 4344; & ex ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373, hic vera quæ illis.

4358. Et dixit, qui illi tibi, quod ſignificet agnitionem, conſtare poteſt ex eo, quod interrogationes in ſenſu literæ, non ſint interrogationes in ſenſu ſupremo, nam Dominus, de quo agitur in ſenſu illo, non opus habet interrogare hominem, novit enim omnia & ſingula; inde interrogatio hæc "qui illi tibi" ſignificat agnitionem; per Eſau enim repræſentatur Dominus quoad Divinum Bonum Naturale, & Divinum Bonum agnoſcit illico vera quæ ſibi conjunget; & præterea omne bonum hoc facit, nam bonum non poteſt eſſe abſque illis quæ vocat vera, nec vera abſque illo quod vocant bonum; ſe conjungunt ex ſe; ſed quale bonum eſt, talia vera ſibi conjungit, bonum eſt quod agnoſcit illa, & ſe copulat ſicut maritus cum uxore, conjunctio enim boni cum veris eſt conjugium in ſpirituali ſenſu n: 2508. 2618: quod bonum agnoſcat ſuum verum, & verum ſuum bonum, & conjungantur, videatur n: 3101. 3102. 3161. 3179. 3180.

4359. Et dixit, nati quos gratioſe largitus Deus ſervo tuo, quod ſignificet vera ex Providentia Divina, conſtat ex ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua mox ſupra n: 4357, & ex ſignificatione quos gratioſe largitus Deus, quod ſit ex Providentia Divina, quicquid enim largitur Deus eſt Ipſius Providentiæ.

4360. Et appropinquaverunt ancillæ & nati illarum, & incurvaverunt ſe, quod ſignificet ſcientifica ſenſualia & illorum vera, & eorum ſubmiſſionem, conſtat ex ſignificatione ancillarum, quod ſint affectiones ſcientiarum & cognitionum, quæ Externi hominis, de qua ſupra n: 4344, proinde ſcientifica ſenſualia, de quibus ſequitur; ex ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua ſupra n: 4357; & ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit ſubmiſſio. Scientifica ſenſualia, quæ ſignificantur per ancillas, ſunt ſcientifica rerum externarum, quæ mundi, & inde omnium communiſſima, n: 4345, ſuntque illa quæ per ſenſus externos immediate intrant, & ipſo ſenſu percipiuntur; in illis ſunt omnes infantiæ, ac inſerviunt pro planis non modo cognitionibus rerum ſpiritualium; res enim ſpirituales fundantur ſuper naturalibus, & in his repræſentantur. Quia vera conjunguntur bono ſecundum ordinem a communioribus, ut ſupra n: 4344 oſtenſum, ideo hic memoratur,

 quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod ancillæ & earum nati primum ſe incurvaverint, hoc eſt, ſe ſubmiſerint.

4361. Et appropinquavit etiam Leah & nati illius, & incurvaverunt ſe, quod ſignificet affectionem veri fidei quoad exteriora, & illorum vera, eorumque ſubmiſſam introductionem, conſtat ex repræſentatione Leæ, quod ſit affectio veri exterioris, de qua n: 3793. 3819, proinde affectio veri fidei quoad exteriora; ex ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua mox ſupra; & ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit ſubmiſſio, hoc eſt, ſubmiſſa introductio in Divinum Bonum Naturale, quod per Eſau repræſentatur.

4362. Et poſtea appropinquavit Joſeph & Rachel, & incurvaverunt ſe, quod ſignificet affectiones veri fidei quoad interiora, eorumque ſubmiſſam introductionem, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpirituale, de qua n: 4286; ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; & ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit ſubmiſſa introductio, ut mox ſupra n: 4361. Quomodo hæc ſe habent, ſupra ad Verſum 2 explicatum eſt.

4363. Verſ: 8. 9. 10. 11. *Et dixit, quæ tibi omnia caſtra illa, quibus occurri; & dixit, ad inveniendum gratiam in oculis domini mei. Et dixit Eſau, eſt mihi multum, frater mi, ſit tibi quod tibi. Et dixit Jacob, ne quæſo, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, & accipias munus meum e manu mea, quia propterea quod vidi facies tuas, ſicut videre facies Dei, & acceptaſti me. Accipe quæſo benedictionem meam, quæ adducta tibi, quia gratioſe largitus mihi Deus, & quia eſt mihi omne; & urſit eum, & accepit.* Dixit, quæ tibi omnia caſtra illa quibus occurri, ſignificat ſpecialia quæ inde: & dixit, ad inveniendum gratiam in oculis domini mei, ſignificat initiationem gratam: & dixit Eſau, eſt mihi multum frater mi, ſit tibi quod tibi, ſignificat tacitam acceptationem, ut ſic affectionem boni ex vero inſinuaret: & dixit Jacob, ne quæſo, ſignificat affectionis originem: ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, & accipias munus meum e manu mea, ſignificat affectionis reciprocum ut inſinuaretur: quia propterea quod vidi facies tuas ſicut videre facies Dei, & acceptaſti me, ſignificat ipſam affectionem perceptione, qua reciproce inſinuata: accipe quæſo benedictionem meam, quæ adducta tibi, ſignificat Divina quæ adjungenda Divino Bono naturali: quia gratioſe largitus mihi Deus, ſignificat ex Providentia: & quia eſt mihi omne, ſignificat ejus divitias ſpirituales: & urſit illum, & accepit, ſignificat quod a veri bono illa per affectionem inſpiratam a Divino Bono inſinuaretur.

4364. Dixit quæ tibi omnia caſtra illa quibus occurri, quod ſignificet ſpecialia quæ inde, conſtat a ſignificatione caſtrorum hic, quod ſint ſpecialia, nam ſunt quæ in Cap: præc: Verſ: 15. 16, memorantur, nempe "capræ ducentæ, & capri viginti, oves ducentæ & arietes viginti, camelæ lactantes & filii illarum triginta, juvencæ quadraginta & juvenci decem, aſinæ viginti & pulli decem" quæ quod bona & vera cum eorum ſervitiis eſſent, per quæ initiatio fieret, videatur n: 4263. 4264, proinde ſpecialia; ſpecialia hic non aliud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

aliud ſunt, quam confirmantia, quod vera ſint vera & bona ſint bona; accedunt ad cogitationes & ad affectiones hominis, hoc eſt, ad illa quæ novit & quæ amat, propter quæ favet & affirmat quod ita ſit; munera quæ antiquitus in Eccleſia dabantur Regibus & Sacerdotibus, talia quoque involvebant; notum eſt, quod alius ad ſententiam ſuam, ſeu ad illa, quæ dicit bona & vera, tam per rationes quam per affectiones ducatur; ipſa confirmantia ſunt, quæ intelliguntur per ſpecialia, & hic ſignificantur per caſtra, quapropter dicitur, quod caſtra illa eſſent ad inveniendum gratiam in oculis domini mei; & dein, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, accipias munus meum e manu mea: ſimiliter ſe habet in ſpiritualibus ſeu in rebus fidei, quando conjungantur cum bono charitatis: homo credit quod bona & vera immediate influant e cœlo, ita abſque mediis apud hominem, ſed multum fallitur; Dominus ducit unumquemvis per affectiones ejus, & ſic per tacitam Providentiam flectit, nam ducit per liberum, n: 1937. 1947; quod omne liberum ſit affectionis ſeu amoris, videatur n: 2870. 2873; & inde quod omnis conjunctio boni cum vero fiat in libero, non autem in coacta, n: 2875. 2876. 2877. 2878. 2881. 3145. 3146. 3158. 4031; quando itaque homo in libero ductus eſt ad bonum, tunc acceptantur vera, & implantantur, & tunc ille affici incipit illis, ac ſic paullatim in liberum cœleſte introducitur: qui regeneratus eſt, hoc eſt, qui amat proximum, & magis qui Dominum, ſi reflectit ſuper vitam ſuam anteactam, reperiet tunc, quod per plura cogitationis ſuæ, & per plura affectionis ſuæ, ductus ſit. Quid per ſpecialia quæ inde, in ſpecie hic intelligitur, ab exemplis melius elucere poteſt; Verum, quod inſinuandum eſt bono, ſit quod vita homini ſit poſt mortem; niſi confirmetur illud per ſpecialia, non acceptatur; ut per hæc, quod homo cogitare poſſit non ſolum de illis quæ videt & ſentit, ſed etiam de illis quæ non videt & ſentit, quod etiam affici illis poſſit, quod per affectionem conjungi illis, proinde Cœlo, imo ipſi Domino, & quod qui conjungi poteſt Divino, non poſſit mori in æternum; hæc & perplura ſimilia ſunt ſpecialia, quæ prius occurrunt, antequam inſinuatur illud verum in bonum, hoc eſt, antequam plene creditur; Verum illud quidem primum ſe ſubmittit, ſed uſque ſpecialia illa faciunt, ut acceptetur. Sit quoque pro exemplo, quod homo ſit ſpiritus, & quod is corpore amictus ſit, cum vivit in mundo; hoc quoque eſt verum quod inſinuandum eſt bono, nam niſi id inſinuatum eſt, non curat cœlum, cogitat enim tunc de ſe ſicut de brutis animalibus; ſed verum hoc non inſinuari poteſt quam per ſpecialia, ſicut per hæc, quod corpus, quod circumgeſtit, inſerviat pro uſibus ibi, ut nempe poſſit per oculos materiales videre illa quæ in mundo ſunt, perque muſculos materiales agere, ex quibus vires ponderoſis ibi adæquatæ ſunt; & quod uſque interius ſit aliquid quod cogitat & vult, cujus inſtrumentale ſeu organum materiale corpus eſt, quodque ſpiritus ejus ſit ipſe, ſeu ipſe homo, qui per organica illa agit & ſentit; & quod id per plures experientias apud ſe confirmare poſſit, ſi ſemel in fide eſt quod ita ſit; omnia illa ſunt ſpecialia, quæ præmittuntur, & quæ faciunt ut inſinuetur ipſum illud verum in bonum, ſuntque illa inde: hæc & ſimilia ſunt, quæ hic ſignificantur per caſtra.

4365.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4365. Et dixit, ad inveniendum gratiam in oculis domini mei, quod ſignificet initiationem gratam, conſtare poteſt abſque explicatione; invenire enim gratiam, eſt ut accepta ſint, & quæ accepta ſunt, initiantur grate, hoc eſt, inſinuantur.

4366. Et dixit Eſau, eſt mihi multum, frater mi, ſit tibi quod tibi, quod ſignificet tacitam acceptationem ut ſic affectionem boni ex vero inſinuaret, conſtare poteſt ex renuentia hic quod involvat aſſenſionem, nam uſque acceptavit; finis renuentiæ, cum aliquis acceptat, eſt quandoque ut inſinuetur affectio, augetur etiam inde, & ſic tranſit a cogitare bene in velle bene; homo a Domino ducitur pæne per ſimilia in vita ſpirituali, per quæ homo alios ducit in vita civili; in hac familiare eſt renuere ob finem, ut ex affectione, ita non ex cogitare ſolum, ſed etiam ex velle, faciat, ſi enim non acceptaret, finis quem intendit, periret, quare finis urget, uſque ut intenſius cogitet illud, & ſic ex corde velit: quod tale non appareat in vita ſpirituali, ſicut in vita civili, eſt quia pauci ſunt, apud quos bonum conjungitur cum veris, hoc eſt, qui regenerantur, & quoque illi pauci qui regenerantur, non reflectunt ſuper talia, nec reflectere poſſunt, non enim ſciunt quid bonum ſpirituale, quia non quid charitas & quid proximus in genuino ſenſu; & quia illa non ſciunt, nec ideam interiorem de vero quod fidei habere poſſunt; & præterea ſpiritualem vitam ſeparant a civili in tantum, ut ab hac de illa nullam ideam haurire auſint; quod correſpondeant, & quod illa in hac repræſentetur, prorſus ignorant, imo aliqui ne quidem comparationem admittant; cum tamen res ita ſe habet, quod nulla idea de ſpirituali vita haberi poſſit, niſi ab illis quæ ſunt in civili, quapropter hac remota, cadit illa, uſque tandem ut non amplius credatur; quod conſtare poteſt manifeſte ex eo, quod non magis credatur, quod ſpiritus & angeli inter ſe converſentur ſicut homines, quoque collequantur, & de honeſto & decoro, deque juſto & æquo, ac de bono & vero, ſimiliter ratiocinentur ſicut homines, & multo perfectius, minus quod ſe mutuo videant, audiant, explorent, conjungant in ſocietates, cohabitent, & perplura alia.

4367. Et dixit Jacob, ne quæſo, quod ſignificet affectionis originem, conſtare poteſt ab illis quæ mox ſupra dicta ſunt, nempe quod renuentia acceptandi munus inſinuet affectionem, quæ hic manifeſtatur per quod dicit, ne quæſo, inde patet, quod ſit affectionis origo.

4368. Si quæſo inveni gratiam in oculis tuis, & accipias munus meum e manu mea, quod ſignificet affectionis reciprocum ut inſinuaretur, conſtat ex illis quæ præcedunt & quæ ſequuntur; agitur enim de conjunctione boni cum veris in naturali, proinde de inſinuatione affectionis a bono in verum; quod ideo renuentia muneris a Jacobo miſſi, nempe ut affectio vero inſinuaretur, ſupra n: 4366, oſtenſum, ideo per illa quæ proxime præcedunt, *ne quæſo*, ſignificatur affectionis origo, n: 4367; inde per hæc verba, ſi quæſo inveni gratiam in oculis tuis, & accipias munus meum e manu mea, ſignificatur affectionis reciprocum ut inſinuaretur; nam ex bene velle, hoc eſt, ex affectione hoc dicit; inde in ſequentibus dicitur quod *urſerit illum*. Per affectionis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

affectionis reciprocum, quod a Bono quod eſt Eſau, inſinuatur Vero quod eſt Jacob, intelligitur Affectio Veri; ſunt enim binæ affectiones, quæ cœleſtes, nempe affectio boni & affectio veri, de quibus prius aliquoties actum eſt; affectio veri non aliunde trahit originem quam a bono, ipſa affectio eſt inde, nam Verum a ſe non habet vitam, ſed vitam accipit a bono; quapropter cum homo afficitur vero, non eſt a vero, ſed a bono quod in Verum influit, & facit ipſam affectionem; hoc intelligitur hic per affectionis reciprocum ut inſinuaretur. Notum eſt, quod plures ſint intra Eccleſiam, qui afficiuntur Verbo Domini, & lectioni ejus impendunt multum operam, ſed uſque pauci ſunt qui illum finem habent, ut de vero inſtruantur, manent enim plerique in ſuo dogmate, quod ſolum confirmare ex Verbo ſtudent; hi apparent ſicut in affectione veri eſſent, ſed non ſunt; in affectione veri ſunt ſolum illi, qui amant inſtrui de veris, hoc eſt, ſcire quid verum, & ob illum finem ſcrutari ſcripturas: in hac affectione nullus eſt, quam qui eſt in bono, hoc eſt, qui in charitate erga proximum, & magis qui in amore in Dominum; apud hos ipſum bonum iufluit in verum, & facit affectionem, nam Dominus in illo bono eſt præſens: hoc illuſtrari poteſt ab his exemplis: qui in bono genuinæ charitatis ſunt & legunt illa verba quæ Dominus dixit ad Petrum "Ego tibi dico, quod tu ſis Petrus, & ſuper hac petra ædificabo meam Eccleſiam, & portæ inferni non prævalebunt ei: & dabo tibi claves Regni cœlorum, & quicquid ligaveris ſuper terra, erit ligatum in cœlis, & quicquid ſolveris ſuper terra, erit ſolutum in cœlis" Matth: xvi: 15. 16. 17. 18. 19; illi, nempe qui in affectione veri ex bono genuinæ charitatis ſunt, amant inſtrui, quid per illa verba intellectum ſit, & cum audiunt, quod per petram ibi, ſuper qua ædificabitur Eccleſia, ſignificetur Fides charitatis, & conſequenter per Petrum, & quod ſic illi fidei dati ſint claves aperiendi & claudendi cœlum, videatur Præfatio ad Caput xxii Geneſ: tunc gaudent, & afficiuntur illo vero, quia ſic Soli Domino, a quo fides, eſt poteſtas illa; at qui non in affectione veri ex bono genuinæ charitatis ſunt, ſed in affectione veri ex bono alio, & magis ſi ex amore ſui & mundi, illi non afficiuntur illo vero, ſed contriſtantur, ut & iraſcuntur, nam ſacerdotio vindicare illud volunt, iraſcuntur quia ſic privantur dominio, & contriſtantur qui privantur condeſcendentia. Sit quoque pro exemplo, qui in affectione veri ex bono genuinæ charitatis ſunt, ſi audiunt quod charitas faciat Eccleſiam, non autem fides ſeparata ab illa; id verum cum gaudio recipiunt; at qui in affectione veri ex amore ſui & mundi ſunt, non recipiunt. Et quoque, qui in affectione veri ex bono genuinæ charitatis ſunt, cum audiunt, quod amor erga proximum non inchoet a ſe, ſed a Domino, gaudent, & qui in affectione veri ex amore ſui & mundi ſunt non recipiunt illud verum, ſed acriter defendunt, quod amor ille a ſe inchoet; inde nec ſciunt, quid ſit amare proximum ut ſeipſum. Qui in affectione veri ex bono genuinæ charitatis ſunt, cum audiunt quod beatum cœleſte ſit aliis benefacere ex bene velle, propter nullum finem ſui, gaudent; at qui in affectione veri ex amore ſui & mundi ſunt, hoc non volunt, ne quidem capiunt. Qui in affectione veri ex bono genuinæ charitatis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

charitatis ſunt, cum inſtruuntur quod opera Externi hominis nihil ſint, niſi procedant ab Interno homine, ita a bene velle, recipiunt cum gaudio; at qui in affectione veri ex amore ſui & mundi, opera Externi hominis laudant, ſed Interni hominis bene velle non curant, imo nec ſciunt quod Interni hominis bene velle maneat poſt mortem, & quod opera Externi hominis ſeparata ab illo, ſint mortua, & pereant; ita in omnibus reliquis; ab his patet, quod vera fidei nuſquam conjungi alicui poſſint, niſi in bono genuinæ charitatis ſit, ita non niſi quam bono; tum quod omnis genuina affectio veri ſit ab illo bono: unuſquiſque hoc videre poteſt confirmatum ab experientia, quæ quotidie obvia eſt, nempe quod qui in malo ſunt, non credant; ſed quod qui in bono ſunt; inde evidenter patet, quod verum fidei conjungatur bono, & nuſquam malo.

4369. Quia propterea quod vidi facies tuas ſicut videre facies Dei, & acceptaſti me, quod ſignificet affectionem perceptione qua reciproce inſinuata, conſtat ex ſignificatione videre facies ſicut facies Dei, quod ſit affectio perceptione, per facies enim ſignificantur interiora, n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066; & per facies Dei, omne bonum, n: 222. 223; quod cum influit, dat affectionem perceptione; & ex ſignificatione acceptare me, quod ſit affectio inſinuata; quod ſit affectio inſinuata, patet ab illis, quæ de affectionis inſinuatione mox ſupra dicta ſunt, ita ex ſerie.

4370. Accipe quæſo benedictionem quæ adducta tibi, quod ſignificet Divina quæ adjungenda Divino Bono Naturali, conſtat ex ſignificatione benedictionis hic, quod ſint illa quæ in Capite præcedente xxxii, Verſ: 15. 16, memorata ſunt, per quæ quod Divina bona & vera, cum illorum ſervitiis per quæ initiatio fieret, ſignificata ſint, videatur n: 4263. 4264; quæ quod adjungenda Divino Bono Naturali, ſupra n: 4364, explicatum eſt.

4371. Quia gratioſe largitus mihi Deus, quod ſignificet ex Providentia, conſtat ex ſignificatione horum verborum hic, quod ſit Providentia, ut ſupra n: 4359.

4372. Et quia eſt mihi omne, quod ſignificet ejus divitias ſpirituales, conſtat ex ſignificatione omne quod ei, quod hic ſint ejus divitiæ ſpirituales; erant enim greges & armenta, per quæ ſignificantur bona & vera, ut prius oſtenſum, quæ ſunt quæ dicuntur divitiæ ſpirituales; divitiæ ſpirituales prædicantur de vero, & uſus illarum de bono.

4373. Et urſit illum, & accepit, quod ſignificet quod a veri bono illa per affectionem inſpiratam a Divino Bono inſinuaretur, conſtare poteſt ab illis, quæ huc uſque a n: 4364, explicata ſunt; ipſa affectio veri bono inſpirata a Divino Bono teſtata eſt per quod urſerit illum, videatur ſupra n: 4366. Quod affectionem veri, de qua in his Verſibus actum eſt, ulterius attinet, ſciendum, quod illa appareat eſſe a vero, ac ita in Vero, ſed non eſt a Vero, ſed a Bono, nam vero nihil vitæ ineſt niſi quæ eſt a Bono; quod appareat foret ſicut a Vero, ſe habet comparative ſicut vita quæ eſt in corpore, quæ tamen non eſt corporis ſed animæ, nec animæ ſed per animam a primo vitæ, hoc eſt, a Domino, & tamen apparet ſicut corporis; & quoque ſe habet ſicut imago in ſpeculo,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſpeculo, quæ apparet in ſpeculo, cum tamen eſt effigiei influentis. Quod Senſus internus horum verborum & præcedentium, talis ſit, non quidem apparet illis qui in hiſtoricis tenent mentem, nam de Eſau & Jacobo, deque munere præmiſſo, cogitant; non ſcientes quod per Eſau repræſentetur Divinum Bonum in Naturali, & per Jacobum Verum quod Divino Bono conjungendum eſt ibi, & hic quod per amicam illorum colloquationem ſignificetur affectio inſpirata Vero a Bono: at uſque Hiſtorica illa non aliter intelligunt Angeli quando illa leguntur ab homine, Angeli enim nullam aliam ideam habent quam ſpiritualem, in hanc apud illos vertitur ſenſus hiſtoricus; correſpondent ita cogitationes Angelicæ cum humanis; ſunt perpetuæ correſpondentiæ tales, quæ faciunt quod Verbum ſanctum & Divinum ſit, nam literalis ſenſus ita per aſcenſum fit ſpiritualis, & hoc uſque ad Dominum, ubi Divinus: hæc eſt Inſpiratio.

4374. Verſ: 12. 13. 14. 15. 16. *Et dixit, proficiſcamur & eamus & ibo ad juxta te. Et dixit ad illum, dominus meus ſcit, quod nati teneri, & greges & armenta lactentia apud me, & impulerint ea die uno, & morientur omnes greges. Tranſeat quæſo dominus meus ante ſervum ſuum, & ego procedam lente ad pedem operis quod coram me, & ad pedem natorum, uſque quod venero ad dominum meum ad Seir. Et dixit Eſau, ſtatuam quæſo cum te de populo qui mecum; & dixit, quare hoc, inveniam gratiam in oculis domini mei. Et reverſus in die illo Eſau, ad viam ſuam, ad Seir.* Dixit, proficiſcamur & eamus, ſignificat ſucceſſivum: & ibo ad juxta te, ſignificat quod conjungenda: & dixit ad illum, dominus meus ſcit, quod nati teneri, ſignificat vera quæ nondum vitam Divinam adepta: & greges & armenta lactentia apud me, ſignificat bona interiora & naturalia, quæ adhuc non vitam Divinam adepta: & impulerint ea die uno, & morientur omnes greges, ſignificat moram & ſucceſſivum, & quod aliter non viverent, ita quod ad conjunctionem præparanda: tranſeat quæſo dominus meus ante ſervum ſuum, ſignificat præſentiam communiorem: & ego procedam lente, ſignificat ſtatum præparationis ſucceſſivum: ad pedem operis quod coram me, ſignificat ſecundum communia: & ad pedem natorum, ſignificat ſecundum vera quæ ibi: uſque quod venero ad dominum meum ad Seir, ſignificat uſque dum conjungi poſſent; Seir eſt conjunctio ſpiritualium cum cœleſtibus in naturali: & dixit Eſau, ſtatuam quæſo cum te de populo qui mecum, ſignificat quod conjungerentur aliqua de boni vero: & dixit, quare hoc, inveniam gratiam in oculis domini mei, ſignificat illuſtrationem a præſentia interius: & reverſus in die illo Eſau ad viam ſuam, ad Seir, ſignificat ſtatum Divini Boni Naturalis tunc cui adjuncta veri bona; via eſt veri bonum reſpective.

4375. Dixit proficiſcamur & eamus, quod ſignificet ſucceſſivum, nempe conjunctionis boni cum vero, conſtat ex ſignificatione proficiſci & ire, quæ quod involvant progreſſionem ad ulteriora, patet, progreſſio enim & ſucceſſivum continetur in ſenſu interno illorum quæ nunc ſequuntur.

4376. Et ibo ad juxta te, quod ſignificet quod conjungenda, conſtat ex ſignificatione ire juxta te, quod ſit adjunctio, hic itaque quod conjungenda, nempe bonum cum veris.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4377. Et dixit ad illum, dominus meus ſcit, quod nati teneri, quod ſignificet vera quæ nondum vitam Divinam adepta, conſtat a ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373; & a ſignificatione tenerorum, quod ſint recentia, ita quæ aliquam vitam adepta, ſed nondum genuinam, hic Divinam, quia de glorificatione Domini quoad Divinum Naturale, agitur: illuſtrari hæc poſſunt ab illis quæ exiſtunt apud hominem qui regeneratur, nam regeneratio hominis eſt imago glorificationis Domini; homo, qui regeneratur, percurrit ſicut homo qui naſcitur, ætates, nempe infantiam, pueritiam, adoleſcentiam ſeu juventutem, & adultam ætatem, homo enim qui regeneratur e novo naſcitur cum infans eſt, tunc vera apud illum quidem vitam habent, ſed nondum ſpiritualem, ſunt modo vera communia abſque particularibus & ſingularibus, cum quibus bonum tunc conjungitur proinde non niſi quam exterius, non autem interius; interius conjungitur ſucceſſive, prout progreditur in ætates ſequentes: infantiæ illius ſtatus eſt, qui ſignificatur per quod nati teneri, & quoque per illa quæ mox ſequuntur "& greges & armenta lactentia apud me, & impulerint ea die uno, & morientur omnes greges."

4378. Et greges & armenta lactentia apud me, quod ſignificet bona interiora & naturalia, quæ adhuc non vitam Divinam adepta, conſtat a ſignificatione gregum, quod ſint bona interiora, de qua n: 2566. 3783; ex ſignificatione armentorum, quod ſint bona exteriora ſeu naturalia, n: 2566, & præterea n: 2180. 2781; & ex ſignificatione lactentium, quod quoque ſint recentia, hic ſpiritualia naſcentia in Naturali; in ſtatu enim infantiæ, cum regeneratur homo, ſpiritualia inſunt potentia, nam ſpiritualis vita ſucceſſive prodit a quacunque ætate, ſicut ab ovo; ætas infantiæ eſt quaſi ovum ætati pueritiæ, & ætas pueritiæ eſt quaſi ovum ætati adoleſcentiæ & juventutis, & hæc ſicut ovum ætati adultæ, ſic quaſi continue naſcitur homo; inde patet, quid intelligitur per bona interiora & naturalia quæ adhuc non vitam Divinam adepta, quæ hic ſignificantur per greges & armenta lactentia; videantur etiam quæ mox ſupra n: 4377 de infantiæ ſtatu dicta ſunt.

4379. Et impulerint ea die uno, & morientur omnes greges, quod ſignificet moram & ſucceſſivum, & quod aliter non viverent, ita quod ad conjunctionem præparanda, conſtare poteſt ab ipſa ſerie; in illis enim, quæ præcedunt, actum eſt de conjunctione boni cum veris in genere, hic autem de eadem in ſpecie agitur; ipſe proceſſus inſinuationis veri in bonum hic in ſenſu interno deſcribitur; qui qualis ſit, quidem ab explicatione in communi aliquantiſper elucere poteſt, ſed non quoad ſua arcana, quæ innumerabilia ſunt; hæc arcana patent ſolum illis qui in luce cœli ſunt, & quoad aliquam rudem imaginem illis qui in luce mundi, quando lux cœli in hanc admittitur: hoc ſatis conſtare poteſt ex eo, quod homo cum renaſcitur percurrat ætates ſicut qui naſcitur, & quod præcedens ſtatus ſemper ſit ſicut ovum reſpective ad ſequentem, ita quod continue concipiatur & naſcatur; & hoc non modo cum vivit in mundo, ſed etiam cum venit in alteram vitam in æternum, & uſque tamen non ultra perfici poteſt, quam ut ſit ſicut ovum ad illa quæ ſuper-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſuperſunt, quæ indefinita ſunt: ex his patet, quam innumerabilia ſunt, quæ exiſtunt circa regenerationem hominis, quorum tamen vix aliqua novit homo, ita quanta in ſenſu interno hic continentur, ubi de ſtatu & modo inſinuationis boni in vera ſucceſſivo agitur.

4380. Tranſeat quæſo Dominus meus ante ſervum ſuum, quod ſignificet præſentiam communiorem, conſtat a ſignificatione tranſire ante aliquem, quod hic, ubi de conjunctione boni cum veris agitur, ſit præſentia communior; cum regeneratione enim, quæ fit per conjunctionem boni cum veris, ita ſe habet, quod bonum ſit quod agit, & verum quod ſe agi patitur, cumque bonum ſe applicuerat veris, & ſe pauliſper conjunxerat cum illis, tunc apparet verum reagere, at non eſt verum ſed eſt bonum illi conjunctum vel adjunctum quod per verum reagit; hæc adjunctio eſt quæ intelligitur per præſentiam communiorem. Conjunctio boni cum veris dicitur, ſed intelligitur homo in quo bonum & verum, nam hæc prædicari nequeunt abſque ſubjecto, quod eſt homo; in cœlo per abſtracta ita cogitant & loquuntur, ex cauſa quia ſibi non tribuunt bonum nec verum, ſed Domino, & quia bonum & verum a Domino implet totum cœlum; ita loqui etiam antiquis fuit familiare.

4381. Et ego procedam lente, quod ſignificet ſtatum præparationis ſucceſſivum, conſtare poteſt a ſignificatione procedere lente hic ubi agitur de inſinuatione boni in verum, & de receptione illius ab hoc, quod ſit preparationis ſucceſſivum.

4382. Ad pedem operis quod coram me, quod ſignificet ſecundum communia, conſtare poteſt ex illis quæ præcedunt; per pedem operis intelliguntur illa quæ ſupra dicta ſunt, nempe "quod nati teneri, & greges & armenta lactentia apud me, & impulerint ea die uno, & morientur omnes greges" per quæ quod ſignificatum ſit, quod ſit ſecundum communia, patet ab illis quæ ibi dicta ſunt: pes operis, & dein pes natorum, dicitur, quia per pedem ſignificatur naturale, videatur n: 2162. 3147. 3761. 3986. 4280, & hic de naturali agitur.

4383. Et ad pedem natorum, quod ſignificet ſecundum vera quæ ibi, conſtat a ſignificatione natorum ſeu filiorum, quod ſint vera, de qua aliquoties ſupra: vera quæ ibi, ſunt vera in communibus; communia enim ſunt illa, quæ ſupra n: 4378 comparata ſunt ovo, nam in communibus continentur particularia, & in his ſingularia, n: 4325. f. 4329. 4345; in primo ſtatu nempe in ſtatu infantiæ, ſunt ibi particularia & in his ſingularia potentia, dein autem producunt, & ſe exerunt actu, & ſic ſucceſſive; qui regenerantur, ita a Domino ducuntur, imbuuntur enim communibus, in quibus illa ſunt quæ ſequuntur, quæ quoque ſucceſſive prodeunt, & hoc ordine & ſerie incomprehenſibili; nam omnia & ſingula a Domino prævidentur, etiam qualia erunt in æternum; quapropter communia vera non alia conjunguntur bono apud hominem qui regeneratur, quam talia quibus inaptari poſſunt particularia vera, & his ſingularia: at uſque particularia hæc, imo particularium ſingularia, ſunt ad illa quæ ſuperſunt, non niſi quam communia reſpective,

 nam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nam in ſingulis uſque indefinita ſunt: fatentur etiam id angeli, qui tamen in tanta ſapientia reſpective ad hominem ſunt, ut ineffabilia ſint quæ ſciunt & percipiunt, nempe quod ſolum communiſſima reſpective ſciant, & quod illa quæ non ſciunt, indefinita ſint, non audent dicere infinita, quia nullus reſpectus datur & nulla ratio inter finitum & infinitum. Inde quoque concludi poteſt, quale eſt Verbum, hoc quia Divinum, a prima origine infinita in ſe continet, ac inde ineffabilia quæ ſunt ſapientiæ Angelicæ, & denique modo talia quæ adæquata ſunt captui humano.

4384. Uſque quod venero ad dominum meum in Seir, quod ſignificet uſque dum conjungi poſſent, nempe verum quod eſt Jacob cum Bono quod eſt Eſau, conſtare poteſt a ſignificatione Seir, quod ſit conjunctio ſpiritualium cum cœleſtibus in Naturali, hoc eſt, veri quod fidei cum bono quod eſt charitatis; bonum cui conjunctum eſt verum in naturali, ac in ſupremo ſenſu Divinum Naturale Domini quoad Bonum conjunctum Vero ibi, eſt quod proprie ſignificatur per Seir in his locis in Verbo, in Prophetico Moſis de filiis Iſraelis "Jehovah de Sinai venit, & *exortus eſt de Seir illis*, exſplenduit e monte Paran, & venit ex myriadibus ſanctitatis," Deut: XXIII: 2. 3. In Prophetia Bileami "Video Ipſum, & non jam, conſpicio Ipſum & non propinquus; orietur ſtella e Jacobo, & ſurget ſceptrum ex Iſraele; & erit Edomus hæreditas, & *erit hæreditas Seir*, hoſtium illius, & Iſrael faciens robur," Num: XXIV: 17. In Cantico Deboræ & Baraki "*Jehovah cum exiviſti e Seir*, cum egreſſus es ex agro Edomi, terra contremuit, montes defluxerunt; hic Sinai coram Jehovah Deo Iſraelis," Jud: V: 4. 5. Apud Eſaiam "*Ad me clamans e Seir*, cuſtos quid de nocte, cuſtos quid de nocte; dixit cuſtos, venit mane, etiamque nox," XXI: 11. 12; videantur hæc de Seir, ut & quæ allata ſunt, n: 4240.

4385. Et dixit Eſau, ſtatuam quæſo cum te de populo qui mecum, quod ſignificet quod conjungerentur aliqua de boni vero, conſtat ex ſignificatione ſtatuere cum te, quod ſit conjungere; & ex ſignificatione populi qui mecum, quod ſint aliqua de boni vero; quod populus ſint vera, videatur n: 1259. 1260. 2928. 3295. 3581, inde populus qui mecum, ſunt boni vera: quid boni vera, aliquoties prius dictum eſt; ſunt illa vera quæ procedunt a bono, & quæ bonum influens per Internum hominem in Externum ſecum habet; quod illa vera ſignificata ſint per quadringentos viros, quos Eſau ſecum habebat, videatur ſupra n: 4341; hic ideo aliqua ex illis, nam dicitur de populo qui mecum.

4386. Et dixit, quare hoc, inveniam gratiam in oculis domini mei, quod ſignificet illuſtrationem a præſentia interius, conſtare poteſt ex illis, quæ ſubmiſſionis hæc formula involvit, per illam enim renuitur præſentia proxima, ſed annuitur præſentia remota, quæ eadem eſt cum præſentia interius, a qua illuſtratio.

4387. Et reverſus in die illo Eſau ad viam ſuam ad Seir, quod ſignificet ſtatum Divini Boni Naturalis tunc cui adjuncta veri bona, conſtat ex ſignificatione viæ quod ſit ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462, inde

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

inde reverſus in die illo, eſt ſtatus quem tunc induerat; ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Bonum Naturale, de qua ſupra n: 4340; ex ſignificatione viæ, quod ſit verum voluntate & actu, n: 4337. 4353; & ex ſignificatione Seir, quod ſit conjunctio veri cum bono, de qua ſupra n: 4384; ex quibus in unum ſenſum collatis, patet, quod per illa verba ſignificetur ſtatus Divini Boni Naturalis tunc cui adjuncta veri bona: quod hæc ſignificentur per illa verba, haudquaquam apparet ex ſenſu illorum hiſtorico, ſed uſque illa ſunt, quæ in ſenſu ſpirituali ſeu interno involvunt; cœlum enim, quod in homine eſt, hoc eſt, angeli qui apud illum, nihil prorſus curant hiſtorica mundana, nec ſciunt quid Eſau, nec quid Seir, etiam nec cogitant de die quo reverſus Eſau, nec de via ad Seir, ſed ex ſpiritualibus, quæ illis correſpondent, ideas capiunt, ac inde in eodem inſtanti talem ſenſum hauriunt; correſpondentiæ enim hoc faciunt, quæ pæne ſe habent ſicut cum quis loquitur lingua aliena, & alter in inſtanti ſenſum, ſicut ex ſua, intelligit, nec morantur illum voces aliter ſonantes & articulatæ; ita ſenſus internus Verbi, qui coincidit prorſus cum lingua univerſali, in qua ſunt angeli, ſeu cum loquela cogitationis illorum ſpirituali; loquela illorum eſt ſpiritualis, quia cogitatio illorum eſt ex luce cœli, quæ a Domino.

4388. Verſ: 17. 18. 19. 20. *Et Jacob profectus ad Succoth, & ædificavit ſibi domum, & acquiſitioni ſuæ fecit tuguria, propterea vocavit nomen loci Succoth Et venit Jacob Schalem, urbem Schechemi, quæ in terra Canaan, in veniendo eo e Paddan-Aram, & caſtrametatus ad facies urbis. Et emit portionem agri, ubi tetendit tentorium ſuum, e manu filiorum Chamoris patris Schechemi centum Keſithis. Et ſtatuit ibi altare, & vocavit id El Elohe Iſrael.* Jacob profectus ad Succoth, ſignificat ſtatum vitæ boni a vero tunc: & ædificavit ſibi domum, ſignificat incrementum boni a vero in illo ſtatu: & acquiſitioni ſuæ fecit tuguria, ſignificat ſimiliter illorum quæ in communi, bono a vero tunc: propterea vocavit nomen loci Succoth, ſignificat quale ejus ſtatus: & venit Jacob Schalem urbem Schechemi, ſignificat interiora vera fidei quæ tranquillitatis: quæ in terra Canaan, ſignificat in Regno Domini: in veniendo eo e Paddan-Aram, ſignificat poſt ſtatum priorem: & caſtrametatus ad facies urbis, ſignificet applicationem: & emit portionem agri, ſignificat appropriationem boni ex illo vero: ubi tetendit tentorium ſuum, ſignificat ſanctum: e manu filiorum Chamoris patris Schechemi, ſignificat originem illius veri a ſtirpe Divina aliunde: centum Keſithis, ſignificat plenum: & ſtatuit ibi altare, ſignificat cultum interiorem: & vocavit id El Elohe Iſrael, ſignificat quod a Divino Spirituali.

4389. Jacob profectus ad Succoth, quod ſignificet ſtatum vitæ boni a vero tunc, conſtat a repræſentatione Jacobi, quod ſit veri bonum, de qua ſupra, hic bonum a vero tunc ex illis quæ adjuncta ei ſunt a bono quod Eſau, de quibus actum eſt; a ſignificatione proficiſci, quod ſit vitæ ordo & inſtituta, de qua n: 1293, ita vitæ ſtatus; & a ſignificatione Succoth, quod ſit quale ejus ſtatus, de qua in ſequentibus n: 4391. 4392.

4390. Et ædificavit ſibi domum, quod ſignificet incrementum boni a vero

in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in illo ſtatu, conſtat a ſignificatione ædificare domum, quod ſit inſtruere intelligentia & ſapientia Externum hominem, de qua n: 1488; & quia intelligentia eſt veri, & ſapientia eſt boni, hic per ædificare domum ſignificatur incrementum boni a vero; quod domus ſit bonum, videatur n: 2233. 2234. 3128. 3142. 3652. 3720 quid bonum veri, ſupra n: 4337. 4353, dictum eſt, quod nempe ſit verum voluntate & actu, id verum eſt quod bonum dicitur; & conſcientia quæ ex illo bono eſt, vocatur conſcientia veri. Hoc bonum quod ex vero, tantum creſcit, quantum homo exercet charitatem ex velle bene, ita quantum & qualiter amat proximum. Quod toties in explicationibus Bonum & Verum nominentur, eſt cauſa, quia omnia quæ in cœlo ſunt, & inde omnia quæ in Eccleſia Domini, ſe referant ad Verum & Bonum; hæc bina includunt in genere omnia quæ ſunt Doctrinæ & quæ ſunt Vitæ, Vera quæ ſunt Doctrinæ, & Bona quæ ſunt Vitæ: Mens humana etiam in univerſali non alia objecta habet, quam quæ ſunt Veri & Boni, ejus Intellectus quæ ſunt Veri, & ejus Voluntas quæ ſunt boni: inde patet, quod Verum & Bonum ſint latiſſimæ ſignificationis, & quod derivationes eorum ſint numero ineffabiles: inde eſt, quod toties Verum & Bonum nominentur.

4391. Et acquiſitioni ſuæ fecit tuguria, quod ſignificet ſimiliter in communi, bono & vero tunc, conſtat ex ſignificatione acquiſitionis, quod ſint bona & vera in communi; & ex ſignificatione facere tuguria ſeu tentoria, quod ſit ſimile cum ædificare domum, nempe accipere incrementum boni a vero, cum differentia, quod ædificare domum ſit minus commune, ita interius, & facere tuguria ſeu tentoria ſit communius, ita exterius; illud erat pro ipſis, nempe Jacobo, ejus fæminis & natis, hoc pro ſervitiis, gregibus & armentis: tuguria ſeu tentoria in Verbo proprie ſignificant ſanctum veri, & diſtinguuntur a tabernaculis, quæ etiam tentoria vocantur, per id quod hæc ſignificent ſanctum boni, n: 414. 1106. 2145. 2152. 4128; illa in lingua originali appellantur Succoth, hæc autem Ohalim: ſanctum veri eſt bonum quod a vero. Quod ſignificatio tuguriorum ſeu tentoriorum, quæ vocantur Succoth, illa ſit, patet quoque ab his locis in Verbo; apud Davidem "Jehovah Deus equitavit ſuper Cherubo, & volavit, & vectus ſuper alis venti, poſuit tenebras abſconſionem ſuam, & *circuitus ſuos Tentorium ſuum*, tenebræ aquarum, *nubes cælorum*," Pſalm: XVIII: 11. 12; & alibi "Inclinavit cœlos cum deſcendit, & denſæ tenebræ ſub pedibus Ipſius: & equitavit ſuper Cherubo, & volavit, & vectus ſuper alis venti, & poſuit tenebras circum ſe *tentoria*, ligaturas aquarum, *nubes cælorum*," II Sam: XXII: 10. 11. 12; ubi de revelatione Divina ſeu Verbo; inclinare cœlos cum deſcendit, pro abſcondere interiora Verbi; denſæ tenebræ ſub pedibus Ipſius, pro quod illa quæ apparent homini ſint tenebræ reſpective, ſenſus literalis Verbi eſt talis; equitare ſuper Cherubo, pro quod ita proviſum; ponere tenebras circum ſe tentoria, ſeu circuitus ſuos tentorium ſuum, pro ſanctum veri in abſcondito, nempe intus in ſenſu literali; ligaturæ aquarum, & nubes cœlorum, ſunt Verbum in litera; quod nubes cœlorum ſit Verbum in litera, videatur Præfatio ad Cap: XVIII Geneſ: & n: 4060: ſimile ſignificatur per hæc apud Eſaiam "Creabit Jehovah ſuper

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

per omne habitaculum montis Zionis, & ſuper convocationes ejus, *nubem interdiu*, & fumum & ſplendorem ignis flammæ noctu, nam ſuper omni *gloria* obtegumentum; & *Tentorium* erit in umbram interdiu, & in refugium & abſconſionem contra inundationem & pluviam," IV: 5. 6; nubes quoque hic eſt ſenſus literalis Verbi, & gloria ſenſus internus, ut quoque apud Matthæum Cap: XXIV: 30. Marcum Cap: XIII: 26. Lucam Cap: XXI: 27; tentorium quoque hic pro ſancto veri. Quod dicatur quod interiora vera ſint in abſcondito, eſt ob cauſam, ſi revelata fuiſſent, quod tunc illa prophanaviſſent, videatur n: 3398. 3399. 3489; quod etiam exponitur per hæc verba apud Davidem "Occultas eos in abdito facierum tuarum præ inſidioſis conſiliis viri, *abſcondis eos in tentorio* præ lite linguarum," Pſalm: XXXI: 21. Quod Tentorium ſit ſanctum veri, patet etiam apud Amos "In die illo *erigam Tentorium Davidis lapſum*, & obſepiam rupturas, & deſtructa erigam, & ædificabo juxta dies æternitatis," IX: 11; erigere tentorium Davidis lapſum, pro ſanctum veri reſtaurare poſtquam periit, David pro Domino reſpective ad Divinum Verum n: 1888, Rex enim eſt Divinum Verum, n: 2015. 2069. 3009. Quia Tentorium ſignificabat Sanctum veri, & habitare tentoria ſignificabat cultum inde, ideo feſtum tentorium, quod vocatur feſtum tabernaculorum, in Eccleſia Judaica & Iſraelitica, inſtitutum erat, Levit: XXIII: 34. 42. 43. Deut: XVI: 13. 16, ubi etiam feſtum illud vocatur feſtum Succoth ſeu tentorium.

4392. Propterea vocavit nomen loci Succoth, quod ſignificet quale ejus ſtatus, conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421; & ex ſignificatione loci, quod ſit ſtatus, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321; quale hujus ſtatus, eſt quod Succoth involvit, nempe quale ſtatus ſancti vero a bono tunc; Succoth enim ſignificat tentoria, & tentoria ſanctum veri, ut mox ſupra n: 4391, oſtenſum eſt: ſimile etiam ſignificat Succoth apud Davidem "Dividam Schechemum, & vallem *Succoth* dimetiar: Mihi Gilead, & Mihi Menaſcheh, & Ephraim robur Capitis mei, Jehudah legiſlator meus, Pſalm: LX: 8. & CVIII: 8.

4393. Et venit Jacob Schalem, urbem Schechemi, quod ſignificet interiora vera fidei quæ tranquillitatis, conſtat ex ſignificatione Schalem, quod ſit tranquillitas pacis, de qua ſequitur; & ex ſignificatione urbis Schechemi, quod ſint interiora vera fidei, de qua in Capite ſequente, ubi de Schechemo & ejus urbe agitur; quod urbs ſit verum fide, videatur n: 402. 2268. 2450. 2481. 2712. 2943. 3216: quod Schalem ſignificet tranquillitatem pacis, conſtare poteſt apud Davidem "Notus in Jehudah Deus, in Iſrael magnum nomen Ipſius, *& eſt in Schalem Tentorium Ipſius*, & habitaculum Ipſius in Zione: ibi fregit prunas arcus, ſcutum, & gladium, & bellum," Pſalm: LXXVI: 2. 3. 4; ubi quod Schalem ſit tranquillitas pacis patet, nam dicitur, quod ibi fregerit prunas arcus, ſcutum, gladium, & bellum; tum a ſignificatione ejus in lingua originali, Schalem enim eſt tranquillitas & perfectio; quid tranquillitas pacis videatur n: 1726. 3696; in illa ſunt interiora vera, hoc eſt, illi

qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui in interioribus veris fide & vita ſunt; ſed quamdiu in exterioribus veris ſunt, & cumprimis quando ab exterioribus venitur in interiora, tunc ſtatus intranquillus eſt, nam tunc pugnæ tentationum: id quoque repræſentatur per Jacobum hic, quod poſtquam in timore & anxietate fuerit pro Eſavo, nunc ad ſtatum tranquillitatis pervenerit.

4394. Quæ in terra Canaan, quod ſignificet in Regno Domini, conſtat ex ſignificatione terræ Canaanis, quod ſit Regnum Domini, de qua n: 1413. 1437. 1607. 3038. 3481. 3705: homo cum eſt in interioribus veris fide & vita, eſt in Regno Domini, & in ſtatu tranquillitatis, & tunc ſpectat exteriora, ſicut qui ex edito colle, mare quod tumultuatur.

4395. In veniendo eo e Paddan-Aram, quod ſignificet poſt ſtatum priorem, conſtat a ſignificatione in veniendo eo, quod ſit poſt; & a ſignificatione Paddan-Aram, quod ſit cognitiones boni & veri, de qua n: 3664. 4107. 4112, ſed cognitiones exteriores, quæ inſerviunt introducendis bonis & veris genuinis, nam ibi Laban, per quem quod affectio talis boni repræſentetur, videatur n: 3612. 3665. 3778. 3974. 3982. 3986 f. 4063. 4189. 4206; quare in veniendo eo e Paddan-Aram dicitur, quia ab externis veris & bonis ad interiora, ita a ſtatu priori ad hunc, perventum.

4396. Et caſtrametatus ad facies urbis, quod ſignificet applicationem, nempe ad bona illius veri, conſtat a ſignificatione caſtrametari, quod proprie ſit diſpoſitio ſecundum ordinem, de qua n: 4236, hic autem applicatio, nam caſtrametari hic ſignificat ſedem figere cum armentis ſuis & gregibus, qui quoque ſupra n: 4364, caſtra dicta ſunt; & ex ſignificatione ad facies urbis, quod ſit ad bona illius veri, facies enim ſignificat interiora, n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066, proinde affectiones boni & veri, quæ elucent ex facie; quod urbs ſit verum, videatur n: 402. 2268. 2450. 2481. 2712. 2943. 3216.

4397. Et emit portionem agri, quod ſignificet appropriationem boni ex illo vero, conſtat ex ſignificatione emere, quod ſit ſibi appropriare; & ex ſignificatione portionis agri, quod ſit bonum quod ex illo vero; quod ager ſit Eccleſia quoad bonum, ita bonum, videatur n: 2971. 3196. 3317. 3500. 3508. 3766.

4398. Ubi tetendit tentorium ſuum, quod ſit ſanctum, conſtat ex ſignificatione tentorii, quod ſit ſanctum, de qua n: 414. 1102. 2145. 2152. 3210.

4399. E manu filiorum Chamoris patris Schechemi, quod ſignificet originem illius veri a ſtirpe Divina aliunde, conſtabit ex illis quæ in Capite ſequente dicenda, ubi de Chamore & Schechemo agitur.

4400. Centum Keſithis, quod ſignificet plenum, conſtat ex ſignificatione centum, quod ſit ſtatus plenus, de qua n: 2636, proinde plenum, ſed proprie per centum hic ſignificatur multum, agitur enim de appropriatione boni ex veris interioribus, quæ ſignificantur per filios Chamoris patris Sechemi, n: 4399: per Keſithas, quæ nummi erant, in ſenſu interno ſignificantur

talia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

talia vera; derivatur etiam vox illa a voce, quæ ſignificat verum, Pſalm: LX: 6. De conjunctione boni cum illis veris, dicetur infra n: 4402.

4401. Et ſtatuit ibi altare, quod ſignificet cultum interiorem, conſtat ex ſignificatione ſtatuere altare, quod ſit cultus; altare enim erat principale repræſentativum Domini, n: 921. 2777. 2811, inde etiam principale cultus; per cultum hic intelligitur cultus interior ex Divino Spirituali, de qua re nunc ſequitur.

4402. Et vocavit id El Elohe Iſrael, quod ſignificet ex Divino Spirituali, nempe cultus interior, conſtat ex ſignificatione El Elohe, de qua ſequitur; & ex ſignificatione Iſrael, quod ſit ſpirituale, de qua n: 4286. 4292. Cum his, quæ a Verſu 17 hujus Capitis huc uſque dicta ſunt, ita ſe habet: agitur in hoc Capite in ſenſu ſupremo de Domino, quomodo Ipſe Naturale ſuum, Divinum fecerat; ſed quia illa quæ in ſenſu ſupremo ſunt de Domino, excedunt ideas cogitationis hominis, ſunt enim Divina, licet illuſtrare illa per talia, quæ propius cadunt in ideas, nempe per id quomodo Dominus Naturale hominis regenerat; de regeneratione enim hominis quoad ejus Naturale in ſenſu interno hic etiam agitur, nam Regeneratio hominis eſt imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296. 3490, Dominus enim ſecundum ordinem Divinum ſe glorificavit, hoc eſt, Divinum fecit, & quoque ſecundum talem ordinem, hominem regenerat, hoc eſt, cœleſtem & ſpiritualem facit; hic quomodo ſpiritualem, nam Iſrael ſignificat illum: Spiritualis homo non eſt interior rationalis homo, ſed interior naturalis; interior rationalis homo eſt qui vocatur cœleſtis; quæ differentia ſit inter ſpiritualem & cœleſtem hominem, ſæpius prius dictum eſt; homo ſpiritualis fit per id, quod apud illum conjungantur vera cum bono, hoc eſt, illa quæ ſunt fidei cum illis quæ ſunt charitatis, & hoc in Naturali ejus, ibi conjunguntur primum vera exteriora cum bono, & dein vera interiora; de conjunctione verorum exteriorum in naturali actum eſt in hoc Capite a Verſu 1 ad 17, & de conjunctione verorum interiorum cum bono, a Verſu 17 ad finem: vera interiora non aliter conjunguntur cum bono, quam per illuſtrationem influentem per Internum hominem in Externum, ex illuſtratione illa patent vera Divina non niſi quam communiter, comparative quemadmodum objecta innumerabilia oculo ſicut unum obſcurum abſque diſtinctione; hæc illuſtratio, ex qua vera non niſi quam communiter apparent, ſignificata eſt per Eſavi verba ad Jacobum "Statuam quæſo cum te de populo mecum," & per reſponſum Jacobi "Quare hoc, inveniam gratiam in oculis tuis," de quibus videatur n: 4385. 4386; quod Spirituali homini ſit obſcurum reſpective, videatur n: 2708. 2715. 2716. 2718. 2831. 2849. 2935. 2937. 3241. 3246. 3833; ſpiritualis hic homo eſt qui repræſentatur per Iſraelem, n: 4286: ſpiritualis homo dicitur ex eo, quod lux cœli, in qua eſt intelligentia & ſapientia, influat in illa quæ ſunt lucis mundi apud hominem, & faciat ut illa quæ ſunt lucis cœli repræſententur in his quæ ſunt lucis mundi, utque ſic correſpondeant; ſpirituale enim in ſe ſpectatum eſt ipſa Divina Lux quæ a Domino, proinde intelligentia veri, & inde ſapientia; ſed lux illa apud ſpiritualem hominem

incidit

incidit in illa quæ ſunt fidei apud illum & credit eſſe vera, at apud cœleſtem in bonum amoris: Sed hæc, tametſi clara ſunt illis qui in luce cœli, uſque obſcura ſunt illis qui in luce mundi, ita pleriſque hodie, & fortaſſis ita obſcura, ut vix intelligibilia; veruntamen quia de illis agitur in ſenſu interno, ac illa talia ſunt, non ſuperſedendum quin aperiantur; venturum eſt tempus, quando illuſtratio. Quod altare vocatum ſit El Elohe Israel, & per id ſignificatus cultus interior ex Divino ſpirituali, eſt, quia El Elohe idem eſt in ſenſu ſupremo cum Divino Spirituali & quoque Iſrael; quod Iſrael ſit Dominus quoad Divinum Spirituale, ac in ſenſu repræſentativo Eccleſia ſpiritualis Domini, ſeu quod idem, homo qui talis, videatur n: 4286. 4292; El Elohe in lingua originali ſignificat Deum Deum, & ſtricte ſecundum verba, Deum deorum: in Verbo Jehovah ſeu Dominus plurimis in locis nominatur El in ſingulari, etiam Eloah, & quoque nominatur Elohim in plurali, uterque aliquoties in uno Verſu aut in una ſerie; qui ſenſum internum Verbi non ſcit, non ſcire poteſt cur ita; quod El involvat aliud, & Eloah aliud, ac Elohim aliud, quiſque poteſt judicare ex eo, quod Verbum ſit Divinum, hoc eſt, a Divino ducat originem, & quod ſit inde inſpiratum quoad omnes voces, imo quoad omnium minimum apicem: quid El, cum nominatur, & quid Elohim, involvit, conſtare poteſt ab illis quæ ſupra paſſim oſtenſa ſunt, quod nempe El & Elohim ſeu Deus dicatur, cum agitur de Vero, videatur n: 709. 2586. 2769. 2807. 2822. 3921 f. 4287; inde eſt, quod per El & Elohim in ſenſu ſupremo ſignificetur Divinum Spirituale, nam hoc idem eſt cum Divino Vero, ſed cum differentia, quod per El ſignificetur Verum voluntate & actu, quod idem eſt cum Veri bono, n: 4337. 4353. 4390: Elohim in plurali dicitur, quia per Verum Divinum intelliguntur omnia vera quæ a Domino; inde etiam Angeli in Verbo aliquoties dicuntur Elohim ſeu dii, n: 4295, ut quoque patebit a locis infra e Verbo adductis. Quia nunc El & Elohim in ſenſu ſupremo ſignificant Dominum quoad Verum, etiam ſignificant Ipſum quoad Potentiam, nam Verum eſt, de quo prædicatur potentia, bonum enim per verum agit, cum potentiam exercet, n: 3091. 4015; quapropter ubi in Verbo agitur de Potentia ex vero, Dominus El ac Elohim, ſeu Deus, dicitur; inde quoque eſt, quod El in lingua originali etiam ſignificet Potentem. Quod El & Elohim ſeu Deus, dicantur in Verbo, ubi agitur de Divino Spirituali, ſeu quod idem, de Divino Vero, & inde Divina Potentia, conſtare poteſt adhuc ab his locis; apud Moſen "Dixit Deus Iſraeli in viſionibus noctis, Ego *Deus deorum* (El Elohe) patris tui, non timeas a deſcendendo in Ægyptum, quia in gentem magnam ponam te ibi," Geneſ: xlvi: 2. 3; ibi quia ad Iſraelem, quem ponet in gentem magnam, & ſic de vero & ejus potentia agitur, dicitur El Elohe, quod in ſenſu proximo ſignificat Deum deorum; quod Elohim in ſenſu proximo ſint dii, quia prædicantur de veris & inde potentia, etiam patet apud Eundem "Ibi ædificavit Jacob Altare, & vocavit locum *El-Beth-El*, quia ibi revelati ſunt illi *Elohim*, in fugiendo illo coram fratre ſuo," Geneſ: xxxv: 7: & alibi apud Eundem "Jehovah Deus noſter, Ipſe *Deus deorum*, & Dominus dominorum,

Deus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Deus (El) magnus, potens & formidabilis," Deut: x: 17; ubi Deus deorum exprimitur per Elohe Elohim, & dein Deus per El, cui tribuitur magnitudo & potentia. Apud Davidem "Deus (El) magnus Jehovah, & Rex magnus ſuper omnes *deos* (Elohim,) in cujus manu perveſtigationes terræ, & robora montium Ipſi," Pſalm: xcv: 3. 4; ibi Deus ſeu El dicitur, quia de Divino Vero & inde Potentia agitur; tum dii dicuntur, quia de veris quæ inde; Rex enim in ſenſu interno ſignificat verum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 3670; inde quid Rex magnus ſuper omnes deos involvit, conſtat; perveſtigationes terræ ſunt quoque vera Eccleſiæ, quæ vocantur robora montium a potentia ex bono. Apud Eundem "Quis in cœlo comparabit ſe Jehovæ, aſſimilabitur Jehovæ in *filiis deorum* (Elim,) *Deus* (El) validus in arcano ſanctorum, Jehovah *Deus* Zebaoth, quis ſicut Tu fortis Jah," Pſalm: LXXXIX: 7. 8. 9; ibi filii deorum ſeu Elim pro Veris Divinis, de quibus quod prædicetur potentia, patet, nam dicitur Deus (El) validus, Jehovah Deus exercituum, quis fortis ſicut Tu. Similiter alibi apud Eundem "Date Jehovæ *filii deorum*, date Jehovæ gloriam & *robur*," Pſalm: XXIX: 1. Apud Moſen "Ceciderunt ſuper facies ſuas, & dixerunt, *Deus deorum* (El Elohe) ſpirituum omnis carnis," Num: XVI: 22. Apud Davidem "Ego dixi, dii (Elohim) vos, & filii Altiſſimi omnes vos," Pſalm: LXXXII: 6. Joh: x: 34, ubi dii dicuntur a veris, nam filii ſunt vera, n: 489. 491. 533. 1147. 2628. 3373. 3704. Apud Eundem "Confitemini *Deo deorum* (Elohe Elohim,) confitemini Domino dominorum," Pſalm: CXXXVI: 2. 3. Apud Danielem "Aget pro lubitu ſuo rex, & efferet ſe, & exaltabit ſe ſuper omnem *deum* (El,) & ſuper *Deum deorum* (El Elohim) loquetur mira," XI: 36: Inde patet, quod El Elohe in proximo ſenſu ſit Deus deorum, & quod dii in ſenſu interno prædicentur de veris quæ a Domino. Quod El ſeu Deus in ſingulari dicatur, ubi agitur de potentia quæ ex Divino Vero, ſeu quod idem, ex Divino Spirituali Domini, conſtare poteſt ab his locis, apud Moſen "Sit *Deo* (El) manus mea ad faciendum cum te malum;" Gen: XXXI: 29: & alibi "Nec pro *Deo* (El) manus," Deut: XXVIII: 32: & apud Micham "Nec pro *Deo* (El) manus," II: 1; pro Deo manus eſt ut ſit potentia; quod manus ſit potentia, videatur n: 878. 3387; & quod manus prædicetur de vero, n: 3091. Apud Davidem "Ponam in mari *manum* Ipſius, & in fluviis *dextram* Ipſius; Ille vocabit Me Pater meus Tu, *Deus* (El) meus, petra ſalutis meæ," Pſalm: LXXXIX: 26. 27; ubi de potentia ex veris. Apud Eundem "Impius dicit in corde ſuo, oblitus eſt *Deus* (El,) occultavit facies ſuas, non videt in perpetuum: ſurge Jehovah *Deus* (El,) extolle *manum* tuam, quapropter contemnit impius *Deum* (Elohim)" Pſalm: x: 11. 12. 13, ſimiliter. Apud Eundem "Jehovah petra mea, & propugnaculum meum, & ereptor meus, *Deus* (El) meus, rupes mea," Pſalm: XVIII: 3, ubi de potentia. Apud Eſaiam "Reſiduum revertetur, reſiduum Jacobi ad *Deum* (El) *potentem*," x: 21. Apud Eundem "Puer natus eſt nobis, Filius datus eſt nobis, ſuper cujus humero principatus, vocabit nomen Ipſius, Mirabilis, Conſiliarius, *Deus* (El,) *Potens*, Pater æternitatis, Princeps pacis," IX: 5. Apud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Eundem "Ecce *Deus* (El) ſalutis meæ, confidam, & non timebo, quia *robur* meum," XII: 2. Apud Eundem "Ego *Deus* (El) etiam ex die, Ego Ipſe, & nemo e manu mea eripiens, facio & quis retractabit illud," XLIII: 12. 13, ibi de potentia. Apud Jeremiam "*Deus* (El) *magnus*, *potens*, cujus nomen Jehovah exercituum," XXXII: 18. In Libro II Samuelis "Cum *Deo* (El) meo tranſiliam murum, *Deus* (El) integra via Ipſius, ſermo Jehovæ purus, quis *Deus* (El) præter Jehovam, quis petra præter *Deum* (Elohim) noſtrum, *Deus* (El) refugii mei *robur*," XXII: 31. 32. 33. Apud Moſen "Non vir *Deus* (El) & mentiatur, aut filius hominis & pæniteat Ipſum, num ille dixerit, & non fecerit, aut loquutus fuerit, & non ſtabiliverit: eduxit eos ex Ægypto, ſicut robora unicornis illi; tempore illo dicetur Jacobo & Iſraeli, quid fecerat *Deus* (El)" Num: XXIII: 19. 21. 22; ubi in ſenſu interno de potentia & vero: & apud Eundem "*Deus* (El) qui eduxit eum ex Ægypto, ſicut robora unicornis illi; conſumet gentes hoſtes ſuos, & oſſa eorum franget, & tela ejus conteret," Num: XXIV: 8; quod cornua & robora unicornis ſignificent potentiam veri ex bono, videatur n: 2832: præter in multis aliis locis. Quia in Verbo pleraque etiam oppoſitum ſenſum habent, ita quoque deus & dii, qui ita nominantur cum de falſo, & de potentia ex falſo, agitur; ut apud Ezechielem "Alloquentur illum *dii* (Elim) *fortium* in medio inferni," XXXIII: 21. Apud Eſaiam "Incaluiſtis in *diis* (Elim) ſub omni arbore viridi," LVII: 5; ubi dii dicuntur ex falſis: ſimiliter alibi.

Continuatio de Maximo Homine & de Correſpondentia; hic de Correſpondentia cum Oculo, & cum Luce.

4403. *SPIRITUS quales eſſent, & ad quam provinciam corporis pertinerent, etiam animadvertere & ſcire datum eſt ex illorum ſitu & loco apud me, tum quoque a plano in quo eſſent, & a diſtantia in illo: qui prope ad me viſi ſunt, utplurimum fuerunt ſubjecta integrarum ſocietatum; ſocietates enim a ſe mittant Spiritus ad alios, & per illos percipiunt cogitata & affectiones, & ſic communicant; ſed de Subjectis ita dictis ſeu de Spiritibus emiſſariis, ſingillatim, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur; de quibus hæc obſervata ſunt; qui ſupra caput apparent, & prope ad illud, ſunt qui docent,*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cent, & quoque facile doceri ſe patiuntur; qui ſub occipitio, ſunt qui tacite & prudenter agunt; qui a tergo prope, ſimiliter cum differentia; qui ad thoracem ſeu pectus, ſunt qui in charitate; qui ad lumbos, ſunt qui in amore conjugiali; qui ad pedes, ſunt qui naturales ſunt; & qui ad plantas, ſunt illius generis craſſiores: qui autem ad faciem, ſunt diverſo genio, ſecundum correſpondentiam cum Senſoriis quæ ibi; ut qui ad Nares, ſunt qui perceptione pollent; qui ad aures, ſunt qui obediunt; & qui ad Oculos, ſunt qui intelligentes & ſapientes ſunt; & ſic porro.

4404. *Senſus externi, qui ſunt quinque, nempe Tactus, Guſtus, Odoratus, Auditus, & Viſus, ſinguli habent Correſpondentiam cum Senſibus internis; ſed Correſpondentiæ hodie vix alicui notæ ſunt, quia non ſciunt quod Correſpondentiæ aliquæ ſint, & minus quod Correſpondentia Spiritualium ſit cum naturalibus, ſeu quod idem, illorum quæ ſunt Interni hominis cum illis quæ ſunt Externi: quod Correſpondentias ſenſuum attinet, Senſus tactus in genere correſpondet affectioni boni; ſenſus guſtus affectioni ſciendi; ſenſus odoratus affectioni percipiendi; ſenſus auditus, affectioni diſcendi, tum obedientiæ; ſenſus autem viſus affectioni intelligendi & ſapiendi.*

4405. *Quod Senſus viſus correſpondeat affectioni intelligendi & ſapiendi, eſt quia viſus corporis prorſus correſpondet viſui ſpiritus ejus, ita intellectui: ſunt enim binæ Luces, una quæ eſt mundi a ſole, altera quæ eſt cœli a Domino; in luce mundi nihil intelligentiæ eſt, at in luce cœli eſt intelligentia; inde quantum apud hominem illa quæ ſunt lucis mundi illuminantur ab illis quæ ſunt lucis cœli, tantum intelligit & ſapit homo; ita quantum correſpondent.*

4406. *Quia Viſus oculi correſpondet intellectui, ideo quoque intellectui tribuitur viſus, & vocatur viſus intellectualis; etiam illa quæ appercipit homo, vocantur objecta illius viſus; & quoque in familiari ſermone dicitur quod videantur illa cum intelliguntur; & quoque prædicatur de intellectu lux & illuminatio, & inde claritas, ac viciſſim umbra & obtenebratio, & inde obſcuritas: hæc & ſimilia in uſum loquendi venerunt apud hominem ex eo, quod correſpondeant; ejus ſpiritus enim eſt in luce cœli, & ejus corpus in luce mundi, & ſpiritus eſt qui vivit in corpore, & quoque qui cogitat; inde plura, quæ ſunt interiora, ita ceciderunt in voces.*

4407. *Oculus eſt organum faciei nobiliſſimum, ac immediatius communicat cum Intellectu, quam reliqua organa ſenſoria hominis; etiam modificatur a ſubtiliore atmoſphæra, quam Auris, ideo etiam Viſus*

per

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

per breviorem & interiorem viam, quam loquela percepta aure, penetrat ad ſenſorium internum, quod in Cerebro: inde quoque eſt, quod quædam animalia, quia intellectu carent, bina quaſi ſuccenturiata Cerebra intra oculorum illorum orbitas habeant; intellectuale enim eorum a viſu eorum pendet, homo autem non ita, ſed amplo Cerebro pollet, ut non intellectuale ejus a viſu pendeat, ſed viſus ab intellectuali. Quod viſus ab intellectuali pendeat, patet manifeſte ex eo, quod affectiones naturales hominis ſe repræſentative effigient in facie; at interiores affectiones, quæ ſunt cogitationis, appareant in oculis a quadam vitæ flamma, & inde lucis evibratione, quæ emicat ſecundum affectionem in qua eſt cogitatio: hoc quoque novit homo & obſervat, tametſi non inſtructus per aliquam ſcientiam; cauſa eſt, quia ejus ſpiritus eſt in ſocietate cum ſpiritibus & angelis in altera vita, qui ex evidente perceptione id ſciunt: quod unuſquiſque homo quoad ſuum ſpiritum ſit in ſocietate cum ſpiritibus & angelis, videatur n: 1277. 2379. 3644. 3645.

4408. *Quod Correſpondentia viſus ocularis ſit cum viſu intellectuali apparet manifeſte illis qui reflectunt; objecta enim mundi, quæ omnia trahunt aliquid ex luce ſolis, per oculum intrant, & ſe reponunt in memoria, & hoc evidenter ſub ſpecie viſuali ſimili, nam quæ inde reproducuntur, videntur intus, inde imaginatio hominis, cujus ideæ a Philoſophis vocantur ideæ materiales; hæc objecta cum adhuc interius apparent, ſiſtunt cogitationem, & hoc quoque ſub aliqua ſpecie viſuali ſed puriori, & hujus ideæ appellantur immateriales, tum intellectuales: quod lux interior ſit, in qua vita, proinde intelligentia & ſapientia, quæ illuminat viſum interiorem, & occurrit illis quæ intrarunt per viſum externum, luculenter patet; tum quod lux interior operetur ſecundum diſpoſitionem rerum quæ a luce mundi ibi ſunt. Quæ per auditum intrant, vertuntur etiam intus in ſpecies ſimiles viſualium, quæ ſunt ex luce mundi.*

4409. *Quia viſus ocularis correſpondet viſui intellectuali, etiam correſpondet veris, nam ad Verum ſe referunt omnia quæ ſunt intellectus, & quoque ad bonum, nempe ut non modo ſciat bonum, ſed etiam afficiatur bono: etiam omnia Viſus externi, ſe referunt ad Verum & Bonum, quoniam ad objectorum ſymmetrias, proinde ad eorum pulchritudines & inde amænitates: qui perſpicax eſt, videre poteſt quod omnia & ſingula in natura ſe referant ad verum & bonum; & per id quoque ſcire poteſt, quod univerſa natura ſit theatrum repræſentativum Regni Domini.*

4410.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4410. *Per multam experientiam mihi patefactum eſt quod viſus oculi ſiniſtri correſpondeat veris quæ intellectus, & oculus dexter affectionibus veri quæ quoque ſunt intellectus; proinde quod oculus ſiniſter correſpondeat veris fidei, & oculus dexter bonis fidei. Quod talis Correſpondentia ſit, eſt, quia in Luce quæ a Domino, non modo eſt lux ſed etiam Calor, ipſa lux eſt verum quod procedit a Domino, & calor eſt bonum; inde & quoque ex influxu in bina hæmiſphæria Cerebri eſt Correſpondentia talis; nam qui in bono ſunt, ad dextrum Domini ſunt, & qui in vero ad ſiniſtrum.*

4411. *Omnia & ſingula, quæ ſunt in oculo, habent ſuas correſpondentias in cœlis, ſicut tres humores, aqueus, vitreus & chryſtallinus; nec ſolum humores, ſed etiam tunicæ, imo unaquævis pars: quæ interiora oculi ſunt, correſpondentias pulchriores & amæniores habent, ſed differenter in unoquovis cœlo; Lux illa, quæ a Domino procedit, cum influit in intimum ſeu Tertium Cœlum, recipitur ibi ut bonum, quod vocatur Charitas; & cum influit in medium ſeu Secundum Cœlum, mediate & immediate, recipitur ut Verum quod ex Charitate; at cum Verum hoc influit in ultimum ſeu Primum Cœlum, mediate & immediate, recipitur ſubſtantialiter, & apparet ibi ſicut paradiſus, & alibi ſicut civitas in qua palatia; ita ſuccedunt Correſpondentiæ uſque ad Viſum Angelorum externum: in homine ſimiliter, in ejus ultimo, quod eſt Oculus, ſiſtitur id materialiter, per viſum, cujus objecta ſunt quæ ſunt mundi aſpectabilis: homo, qui in amore & charitate, & inde in fide eſt, habet interiora ſua talia, nam correſpondet tribus cœlis, & eſt in effigie parvulum cœlum.*

4412. *Erat quidam in vita corporis mihi notus, ſed non quoad animum & affectiones interiores, is mecum in altera vita aliquoties loquutus, ſed pauliſper e longinquo; is ſe communiter manifeſtabat per repræſentativa amæna, potuit enim ſiſtere talia quæ delectabant, ſicut omnis generis colores, & coloratas formas pulchras, introducere infantes pulchre decoratos ſicut angelos, & perplura ſimilia quæ amæna & jucunda eſſent; agebat per influxum lenem & mollem, & hoc in oculi ſiniſtri tunicam; per talia inſinuabat ſe in affectiones aliorum, ſine beneplacendi & jucundandi vitam illorum: dictum mihi ab angelis, quod tales ſint qui ad tunicas oculi pertinent, & quod communicent cum cœlis paradiſiacis, ubi in forma ſubſtantiali repræſentantur vera & bona, ut ſupra n: 4411, dictum.*

4413. *Quod Lux cœli in ſe habeat intelligentiam & ſapientiam, & quod ſit intelligentia veri & ſapientia boni a Domino, quæ coram*

oculis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

oculis angelorum ut Lux apparet, per vivam experientiam mihi ſcire datum eſt; elevatus ſum in lucem quæ ſcintillabat ſicut lux radioſa ex adamantibus; in qua cum tenerer, viſus ſum mihi abduci ab ideis corporeis, ac induci in ideas ſpirituales, ac ita in illa quæ ſunt intelligentiæ veri & boni; ideæ cogitationis, quæ a luce mundi ſuam originem traxerunt, apparebant tunc a me remotæ & quaſi ad me non pertinentes, tametſi obſcure aderant: inde noſſe datum, quod quantum homo in lucem illam venit, tantum in intelligentiam: inde eſt, quod intelligentiores Angeli ſunt, eo in majori & illuſtriori luce ſint.

4414. *Lucis differentiæ in Cœlo totidem ſunt, quot ſunt Societates angelicæ quæ conſtituunt cœlum, imo quot ſunt Angeli in quavis ſocietate; cauſa eſt, quia cœlum ordinatum eſt ſecundum omnes differentias boni & veri, ita ſecundum omnes ſtatus intelligentiæ & ſapientiæ, conſequenter ſecundum receptiones lucis quæ a Domino; inde eſt, quod nullibi in univerſo cœlo ſit prorſus ſimilis lux, ſed differt ſecundum temperaturas cum flammeo & candido, & ſecundum gradus intenſionis; nam Intelligentia & Sapientia non aliud eſt, quam eminens modificatio lucis cœleſtis quæ a Domino.*

4415. *Animæ recentes ſeu ſpiritus novitii, qui nempe aliquot diebus poſt mortem corporis in alteram vitam veniunt, mirantur ſummopere quod Lux in altera vita ſit, trahunt enim ſecum illam ignorantiam, quod non aliunde lux ſit quam a ſole & a flamma materiali; & adhuc minus ſciunt, quod ſit aliqua lux quæ illuminat intellectum, nam hanc in vita corporis non apperceperunt; & adhuc minus, quod illa lux det cogitandi facultatem, & per influxum in formas, quæ ſunt a luce mundi, ſiſtat omnia quæ ſunt intellectus: illi, ſi boni fuerunt, ut inſtruantur, elevantur ad Societates cœleſtes, & a ſocietate in ſocietatem, ut per vivam experientiam percipiant, quod in altera vita ſit lux, & illa intenſior quam uſquam datur in mundo, utque ſimul appercipiant, quod quantum in luce ibi ſunt, tantum in intelligentia ſint: quidam, qui ſublati in lucis cœleſtis ſphæras, inde mecum loquuti ſunt, & faſſi quod nuſquam tale crediderint, & quod lux mundi reſpective tenebræ ſit; etiam inde ſpectarunt per meos oculos in lucem mundi, & hanc non aliter perceperunt quam nimbum tenebroſum; & ex miſeratione dixerunt, quod in tali ſit homo. Ex his quæ dicta ſunt, etiam conſtare poteſt, cur Angeli cœleſtes in Verbo dicantur lucis angeli; & quod Dominus ſit Lux & inde vita hominibus, Joh: 1: 1 ad 9. Cap:* VIII: 12.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4416. *Spiritus in altera vita ex Luce, in qua ſunt, apparent quales ſunt, nam lux, in qua vident, correſpondet luci ex qua percipiunt, ut dictum eſt: qui vera ſciverunt, & quoque illa confirmaverunt apud ſe, & tamen vitam mali vixerunt, illi apparent in luce nivea, ſed frigida, qualis eſt lux hyemalis; at cum ad illos, qui in luce cœli ſunt, accedunt, tunc illorum lux prorſus obtenebratur & fit caliginoſa; & cum removent ſe a luce cœli, ſuccedit lumen flavum ſicut ex ſulphure, in quo apparent tanquam ſpectra, ac vera illorum ſicut phantaſmata; nam vera eorum fuerunt fidei perſuaſivæ, quæ talis eſt, ut crediderint, quia illis honor, lucrum, & fama inde, & illis perinde fuerit, quid verum modo receptum. Qui autem in malo ſunt & inde in falſis, apparent in lumine tanquam ignis carbonarei; hoc lumen fit prorſus furvum ad lucem cœli; ſed ipſa lumina, ex quibus vident, variantur ſecundum falſum & malum, in quibus ſunt. Inde etiam patuit, cur illi qui vitam mali agunt, nuſquam poſſint veris Divinis fidem ex ſincero corde habere; ſunt enim in lumine illo fumoſo, in quod cum lux cœleſtis incidit, fit illis tenebricoſum, ut nec videant oculis nec videant mente, & præterea tunc in angores, & quidam quaſi in deliquia cadunt, inde eſt, quod mali nuſquam recipere poſſint verum, ſed unice boni. Homo qui vitam mali agit, non credere poteſt, quod in tali lumine ſit, quia non videre lumen in quo ejus ſpiritus eſt, ſed modo lumen in quo ejus oculi viſus, & inde ejus mens naturalis; at ſi videret lumen ſpiritus ſui, & experiretur qualis fieret ſi lux veri & boni e cœlo in id influeret, ſciret manifeſte quam longe abeſſet a recipiendis illis quæ ſunt lucis, hoc eſt, quæ ſunt fidei, & magis ab imbuendis illis quæ ſunt charitatis, ita quantum diſtaret a cœlo.*

4417. *Sermo fuit cum Spiritibus quondam de Vita, quod nempe nemo aliquid vitæ a ſe habeat, ſed a Domino, tametſi videatur vivere a ſe, conferatur n:* 4320; *& tunc primum ſermo fuit quid vita, quod nempe ſit intelligere & velle, & quia omne intelligere ſe refert ad verum, & omne velle ad bonum, n:* 4409, *quod intelligentia veri & voluntas boni ſit vita. Sed ſpiritus ratiocinatores dicebant; ſunt enim ſpiritus qui dicendi ſunt ratiocinatores, quia de omnibus num ita ſit ratiocinantur, illi utplurimum in obſcuro ſunt de omni veritate, dicebant inquam, quod uſque qui in nulla intelligentia veri & voluntate boni ſunt, vivant, imo credant ſe præ aliis vivere; ſed reſpondere illis datum, quod vita malorum appareat quidem illis ſicut vita, ſed uſque quod ſit vita quæ vocatur mors ſpiritualis, quod ſcire poſſent ex eo, cum intelligere verum & velle bonum ſit vita a Divino, tunc quod intelli-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

gere falſum & velle malum, non poſſit eſſe vita, quia mala & falſa contraria ipſi vitæ ſunt: ut evincerentur, oſtenſum eſt, qualis vita eorum, quæ cum viſa apparuit ſimilis lumini ex igne carbonario, cui intermiſtum fumoſum; in quo lumine cum ſunt, opinari non aliter poſſunt, quam quod vita eorum cogitationis & eorum voluntatis ſit unice vita, & adhuc magis ex eo, quod lux intelligentiæ veri, quæ eſt ipſius vitæ, illis prorſus non apparere poſſit, ut primum enim in lucem illam veniunt, fit lumen illorum tenebricoſum, adeo ut plane nihil videre poſſint, ita quoque nihil percipere: oſtenſum quoque, qualis ſtatus vitæ eorum tunc erat, per abſtractionem jucundi eorum ex falſo, quod in altera vita fit per ſeparationem ſpirituum quorum in ſocietate ſunt, quo facto, apparebant facie lurida, ſicut cadavera, ut dici potuiſſent mortis effigies. De animalium autem vita, ſingillatim, ex Divina Domini Miſericordia, agetur.

4418. *Qui in infernis ſunt, dicuntur eſſe in tenebris, ſed in tenebris dicuntur eſſe quia in falſis; ſicut enim lux correſpondet veris, ita tenebræ falſis: ſunt enim in lumine ſicut ignis carbonarei & ſulphurei flavo, ut ſupra dictum; hoc lumen eſt quod intelligitur per tenebras, nam ſecundum lumen proinde ſecundum viſum inde, eſt eorum intellectus, quia correſpondent: tenebræ etiam dicuntur, quia lumina illa ſiunt tenebræ ad lucem cœleſtem.*

4419. *Erat ſpiritus apud me, qui cum vixit in mundo, multa ſcivit, & inde credidit quod præ omnibus ſaperet; a quo id malum contraxerat, quod ubicunque eſſet, omnia vellet regere; is miſſus ad me a quadam ſocietate, ut inſerviret illis pro ſubjecto, ſeu pro communicatione, n:* 4403, *& quoque ut abalienarent illum a ſe, quippe incommodus per id quod illos ex ſua intelligentia regere vellet: cum apud me fuit, loqui dabatur cum illo de intelligentia ex proprio, quod illa in Orbe Chriſtiano tantum valeat, ut credatur quod omnis intelligentia ſit inde, & ſic nulla ex Deo, tametſi cum ex doctrinalibus fidei loquuntur, dicunt, quod omne verum & bonum ſit e cœlo, ita a Divino, proinde omnis intelligentia, nam hæc eſt veri & boni; ſed cum ille ſpiritus ad hæc attendere nolebat, dicebam, quod benefaceret ſi recederet, quia ſphæra ejus intelligentiæ infeſtabat; at quia in perſuaſione erat, quod intelligens præ aliis eſſet, non volebat; tunc ei oſtendebatur ab Angelis, qualis eſt intelligentia ex proprio, & qualis intelligentia a Divino, & hoc per luces, talia enim in altera vita per lucis variegationes mirabiliter ſiſtuntur videnda; Intelligentia ex proprio oſtendebatur per lumen, quod apparebat ſicut lumen fatuum, circum*

quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod limbus tenebroſus eſſet, & præterea ad parum diſtantiæ ſe extendebat a foco; oſtenſum porro, quod illico extinguatur, cum inſpicitur ab Angelica quadam Societate, prorſus ſicut lumen fatuum ad lucem aut diem ſolis: deinde oſtenſum, qualis eſſet Intelligentia a Divino, etiam per Lucem, hæc erat candida & luminoſa plus quam meridiana ſolis, & ſe extendens ad omnem diſtantiam, ſeque terminans ſicut lux ſolis in univerſo; & dictum, quod intelligentia & ſapientia intret ab undique in illius lucis ſphæram, & faciat ut percipiatur verum & bonum intuitione pæne illimitata, ſed hoc ſecundum quale veri ex bono.

4420. *Ex his conſtare poteſt, quod illa quæ ſunt lucis mundi apud hominem, correſpondeant illis quæ ſunt lucis cœli; conſequenter quod viſus Externi hominis, qui eſt oculi, correſpondeat viſui Interni hominis, qui eſt intellectus: tum quod per Luces in altera vita appareat, qualis eſt intelligentia.*

4421. *Continuatio de Correſpondentia cum Oculo & cum Luce, ad finem Capitis ſequentis.*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

GENESEOS

CAPUT TRIGESIMUM QUARTUM.

4422. ANTE hoc Caput veniunt explicanda verba Domini apud Matthæum Cap: xxiv: a Verſ: 42 ad finem, quæ ſunt ultima in illo Capite de Conſummatione ſæculi ſeu Adventu Domini, quæ ſunt hæc in litera "*Vigilate ergo, quia non ſcitis qua hora Dominus veſter venit. Illud vero ſcitote, quoniam ſi ſciret paterfamilias, qua cuſtodia fur venit, vigilaret utique, & non ſineret perfodi domum ſuam. Propterea etiam vos eſtote parati, quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet. Quis ergo eſt fidelis ſervus & prudens, quem conſtituit Dominus ejus ſuper famulitium ſuum, ad dandum illis cibum in tempore. Beatus ſervus ille, quem veniens Dominus ejus invenerit facientem ita. Amen dico vobis, quod ſuper omnia bona ſua conſtituet eum. Si vero dixerit malus ſervus ille in corde ſuo, moratur Dominus meus venire. Cœperitque percutere conſervos, edere vero & bibere cum ebrioſis. Veniet Dominus ſervi hujus in die quo non exſpectat, & in hora qua non novit. Et dividet eum, & partem ejus cum hypocritis ponet: ibi eſt planctus & ſtridor dentium.* Quid hæc involvunt, conſtare poteſt a ſerie rerum; actum enim eſt in toto hoc Capite apud Evangeliſtam de Ultimo tempore Eccleſiæ, quod in ſenſu interno eſt Conſummatio ſæculi, & Adventus Domini; quod ita ſit, ab explicatione omnium illorum, quæ in illo Capite, patere poteſt, quæ videantur in præmiſſis ante Capita quæ proxime præcedunt, nempe ante Caput xxvi, n: 3353 ad 3356: Cap: xxvii, n: 3486 ad 3489: Cap: xxviii, n: 3650 ad 3655: Cap: xxix, n: 3751 ad 3759: Cap: xxx, n: 3897 ad 3901: Cap: xxxi, n: 4056 ad 4060: Cap: xxxii, n: 4229 ad 4231: Cap: xxxiii, n: 4332 ad 4335: quid in ſerie continuerunt, ibi etiam dictum eſt, nempe, cum Eccleſia Chriſtiana poſt adventum Domini inſtaurata ſe vaſtare inciperet, hoc eſt, recedere a bono, quod tunc I. Non inciperent ſcire quid bonum & verum, ſed litigarent de illis. II Quod contemnerent illa. III. Quod dein non corde agnoſcerent. IV. Poſtea quod prophanarent. V. Et quia adhuc permanſurum verum fidei & bonum charitatis apud quoſdam,

qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui electi vocantur, deſcribitur ſtatus fidei tunc. VI, & dein ſtatus charitatis. VII. Demum agitur de initio novæ Eccleſiæ : & VIII. De ſtatu quoad bonum & verum intra Eccleſiam ſic dictam, cum illa rejicitur, & nova adoptatur: ex hac ſerie conſtare poteſt, quid illa verba, quæ ſupra exſcripta ſunt, & ultima illius Capitis ſunt, involvunt; quod nempe ſint Exhortationis ad illos qui in Eccleſia, ut in bono fidei ſint, & ſi non, quod perituri.

4423. Quomodo ſe habet cum rejectione Veteris Eccleſiæ, & adoptatione Novæ, vix aliquis novit; qui non hominis interiora & horum ſtatus, & inde hominis ſtatus poſt mortem ſcit, non aliter capere poteſt, quam quod illi, qui ex vetere Eccleſia ſunt, apud quos bonum & verum vaſtatum eſt, hoc eſt, non amplius corde agnoſcitur, perituri ſint, vel ſicut antediluviani diluvio, vel ſicut Judæi expulſione e terra ſua, vel aliter: ſed Eccleſia, cum vaſtata eſt, hoc eſt, cum non amplius in aliquo bono fidei eſt, principaliter perit quoad ſtatus interiorum ſuorum, ita quoad ſtatus in altera vita; removet ſe tunc cœlum ab illis, & conſequenter Dominus, & ſe transfert ad alios, qui loco illorum adoptantur; nam abſque Eccleſia alicubi in tellure non datur communicatio cœli cum homine, Eccleſia enim eſt inſtar cordis & pulmonum Maximi hominis in terra, n: 468. 637. 931. 2054. 2853; qui tunc ab Eccleſia veteri ſunt, & ſic remoti a cœlo, in quadam inundatione ſunt quoad interiora, & quidem in inundatione ſupra caput; hanc inundationem ipſe homo, cum vivit in corpore, non appercipit, ſed in illam venit poſt mortem; inundatio illa manifeſte apparet in altera vita, & quidem inſtar nimbi nebuloſi, quo circumcinguntur, & per illum ſeparantur a cœlo: ſtatus illorum qui in nimbo illo nebuloſo, eſt, quod nequicquam poſſint videre quid verum fidei, & minus quid bonum ejus; lux enim cœli, in qua eſt intelligentia & ſapientia, in illum nimbum penetrare non poteſt: hic eſt ſtatus Eccleſiæ vaſtatæ.

4424. Quid verba Domini ſupra allata in ſenſu interno involvunt, conſtare poteſt abſque explicatione; Dominus enim ibi non per repræſentativa & ſignificativa ita loquutus eſt, ſed per comparativa; ſolum quid verba ultimi Verſus ſignificant, dicendum, quod nempe, "Dividet eum, & partem ejus cum hypocritis ponet; ibi eſt planctus & ſtridor dentium:" *Dividet eum*, ſignificat ſeparationem & remotionem a bonis & veris; qui enim in cognitionibus boni & veri ſunt, ut ſunt illi qui intra Eccleſiam, & tamen in vita mali, illi dicuntur dividi, cum removentur ab illis; nam cognitiones boni & veri ab illis in altera vi-

ta

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ta ſeparantur, & tenentur in malis, & inde quoque in falſis; cauſa eſt, ne per cognitiones boni & veri communicent cum cœlo, & per mala & inde falſa communicent cum inferno, & ſic pendeant inter utrumque; tum quoque ne bona & vera prophanent, quod fit cum commiſcentur cum falſis & malis: tale quoque ſignificatur per verba Domini ad illum, qui abſcondidit talentum in terra "Tollite ab eo talentum, & date habenti decem talenta: habenti namque omne dabitur, ut abundet; ab eo autem qui non habet, etiam quod habet, auferetur," Matth: xxv: 28. 29; tum per illa, quæ Dominus dicit alibi apud Matthæum Cap: xiii: 12. tum apud Marcum Cap: iv: 25; & apud Lucam Cap: viii: 18. *Et partem ejus cum hypocritis ponet*, ſignificat ſortem ejus, quæ eſt pars, cum illis qui extrinſecus apparent in vero quoad doctrinam, & in bono quoad vitam, ſed intrinſecus nihil veri credunt, & nihil boni volunt, qui ſunt hypocritæ; illi ita diviſi ſunt; quapropter cum auferuntur illis externa, ut fit ab omnibus in altera vita, apparent quales ſunt quoad interna, quod nempe abſque fide & charitate; has uſque prætulerunt, ob cauſam ut captarent alios ad fænerandum honores, lucrum & famam: qui intra Eccleſiam vaſtatam ſunt, pæne omnes tales ſunt; externa enim habent, ſed nulla interna; inde illis inundatio interiorum, de qua mox ſupra n: 4423. *Ibi erit planctus & ſtridor dentium*, ſignificat ſtatum illorum in altera vita, planctus ſtatum quoad mala, & ſtridor dentium ſtatum quoad falſa: dentes enim in Verbo ſignificant infima naturalia, in genuino ſenſu illorum vera, & in oppoſito ſenſu illorum falſa; etiam dentes correſpondent illis; quapropter ſtridor dentium eſt colliſio falſorum cum veris; qui in meris naturalibus ſunt, & in illis ex fallaciis ſenſuum, & nihil credunt quod non inde vident, illi dicuntur in ſtridore dentium eſſe, & quoque in altera vita apparent ſibi eſſe, cum de veris fidei ex fallaciis ſuis concludunt: in Eccleſia quoad bonum & verum vaſtata, abundant tales: ſimile etiam ſignificatur alibi per ſtridorem dentium, ut apud Matthæum "Filii Regni ejicientur in tenebras exteriores, ibi erit planctus & *ſtridor dentium*," viii: 12; filii regni ſunt qui in Eccleſia vaſtata; tenebræ ſunt falſa, n: 4418, in tenebris enim ſunt, cum in nimbo nebuloſo, de quo ſupra; ſtrudor dentium, eſt colliſio falſorum cum veris ibi: pariter alibi, ut apud Matthæum Cap: xiii: 42. 50. Cap: xxii: 13. Cap: xxv: 30. & Luc: xiii: 28.

CAPUT

CAPUT XXXIV.

1. ET exivit Dinah filia Leæ, quam peperit Jacobo, ad videndum filias terræ.

2. Et vidit illam Schechem filius Chamoris Chivæi, principis terræ, & ſumſit eam, & cubuit cum ea, & cumpreſſit eam.

3. Et adhærebat anima illius in Dinam filiam Jacobi, & amavit puellam, & loquutus ſuper cor puellæ.

4. Et dixit Schechem ad Chamor patrem ſuum, dicendo, accipe mihi natam hanc ad mulierem.

5. Et Jacob audivit, quod polluerit Dinam filiam ſuam; & filii ejus erant cum acquiſitione ejus in agro; & tacuit Jacob uſque ad venire illos.

6. Et exivit Chamor pater Schechemi ad Jacobum, ad loquendum cum eo.

7. Et filii Jacobi venerunt ab agro, ut audire illos & doluerunt viri, & exarſit illis valde, quia ſtultitiam fecit in Iſraele, ad cubandum cum filia Jacobi, & ita non fiet.

8. Et loquutus Chamor cum illis, dicendo, Schechem filius meus, deſiderat anima illius in filiam veſtram, detis quæſo eam illi ad mulierem.

9. Et affinitates ſocietis cum nobis, filias veſtras detis nobis, & filias noſtras accipiatis vobis.

10. Et cum nobis habitetis, & terra erit coram vobis, habitate, negotiando pervagamini eam, & poſſidete in ea.

11. Et dixit Schechem ad patrem ejus, & ad fratres ejus, inveniam gratiam in oculis veſtris, & quod dicitis ad me, dabo.

12. Multiplicate ſuper me valde dotem & donum, & dabo quemadmodum dicitis ad me, & detis mihi puellam ad mulierem.

13. Et reſponderunt filii Jacobi Schechemo & Chamori patri illius in fraude, & loquuti ſunt, quia polluit Dinam ſororem illorum.

14. Et dixerunt ad illos, non poſſumus facere verbum hoc, dare ſororem noſtram viro cui præputium, quia opprobrium hoc nobis.

15. Verun-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

15. Veruntamen in hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos, ad circumcidendum vobis omnem maſculum.

16. Et dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus nobis, & habitabimus cum vobis, & erimus in populum unum.

17. Et ſi non audiatis ad nos ad circumcidendum, & ſumemus filiam noſtram, & ibimus.

18. Et bona fuerunt verba illorum in oculis Chamoris, & in oculis Schechemi filii Chamoris.

19. Et non tardavit puer facere verbum, quia beneplacuit in filia Jacobi; & ille honoratus præ omnibus domus patris ſui.

20. Et venit Chamor, & Schechem filius illius ad portam urbis ſuæ, & loquuti ad viros urbis ſuæ, dicendo.

21. Viri illi pacifici ii cum nobis, & habitent in terra, & negotiando pervagentur eam, & terra ecce lata ſpatiis coram illis, filias illorum accipiamus nobis ad fæminas, & filias noſtras demus illis.

22. Veruntamen in hoc conſentient nobis viri ad habitandum cum nobis, ad eſſe in populum unum, in circumcidi nobis omnem maſculum, quemadmodum illi circumciſi ſunt.

23. Acquiſitio illorum, & emtio illorum, & omnis beſtia illorum, annon nobis illa; tantummodo conſentiamus illis, & habitabunt cum nobis.

24. Et audiverunt ad Chamorem & ad Schechemum filium illius omnes egredientes portam urbis ejus, & circumciderunt omnem maſculum, omnes egredientes portam urbis illius.

25. Et factum in die tertio, in eſſe illos dolentes, & acceperunt duo filii Jacobi Schimeon & Levi, fratres Dinæ, quiſque gladium ſuum, & venerunt ſuper urbem confidenter, & occiderunt omnem maſculum.

26. Et Chamorem & Schechemum filium illius occiderunt ad os gladii, & ſumſerunt Dinam e domo Schechemi, & exiverunt.

27. Filii Jacobi venerunt ſuper confoſſos, & deprædati urbem, quod polluerint ſororem ſuam.

28. Greges illorum, & armenta illorum, & aſinos illorum, & quicquid in urbe, & quicquid in agro, ſumſerunt.

29. Et omnes opes illorum, & omnem infantem illorum, & fæminas illorum, captivarunt, & deprædati, & omne quod in domo.

30. Et dixit Jacob ad Schimeon & ad Levi, perturbaſtis me, ad fætere faciendum me habitatori terræ, Cananæo & Periſæo, & ego mortales numeri; & congregabuntur ſuper me, & percutient me, & perdar ego & domus mea.

31. Et dixerunt, an ſicut meretricem faciet ſororem noſtram.

CON-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

C O N T E N T A.

4425. AGitur hic in ſenſu interno de Jacobi poſteris, quod exſtinxerint omne verum doctrinæ quod fuit Eccleſiæ Antiquæ: Chamor & Schechemus cum populo urbis illorum, repræſentant id verum: Eccleſiæ enim repræſentativum apud poſteros Jacobi conſtabat ſolum in externis abſque internis; Eccleſia autem repræſentativa apud Antiquos in externis cum internis.

S E N S U S I N T E R N U S.

4426. Verſ: 1. 2. 3. 4. *ET exivit Dinah filia Leæ quam peperit Jacobo, ad videndum filias terræ. Et vidit illas Schechem filius Chamoris Chivæi, principis terræ, & ſumſit eam, & cubuit cum ea, & compreſſit eam. Et adhærebat anima illius in Dinam, filiam Jacobi, & amavit puellam, & loquutus ſuper cor puellæ. Et dixit Schechem ad Chamor patrem ſuum, dicendo, accipe mihi natam hanc ad mulierem.* Exivit Dinah, ſignificat affectionem omnium fidei, & Eccleſiam inde: filia Leæ, quam peperit Jacobo, ſignificat in externis; advidendum filias terræ, ſignificat ad cognoſcendum affectiones veri, & Eccleſias quæ ſunt inde; & vidit illam Schechem, ſignificat verum; filius Chamoris Chivæi, ſignificat ab Antiquis; principis terræ, ſignificat primarium inter Eccleſias; & ſumſit eam, & cubuit cum ea, & compreſſit eam, ſignificat quod non aliter poſſet conjungi cum affectione veri per filios Jacobi fratres ejus ſignificati; & adhærebat anima illius in Dinam, filiam Jacobi, ſignificat propenſionem ad conjunctionem; & amavit puellam, & loquutus ſuper cor ejus, ſignificat amorem; & dixit Schechem ad Chamor patrem ſuum, ſignificat cogitationem ex vero apud Antiquos; dicendo, accipe mihi natam hanc ad mulierem, ſignificat quod conjungi vellet cum affectione illius veri.

4427. Exivit Dinah, quod ſignificet affectionem omnium fidei, & Eccleſiam inde, conſtat a repræſentatione Dinæ, quod ſit affectio verorum omnium, & Eccleſia inde, de qua n: 3963. 3964; duodecim enim filii Jacobi repræſentarunt omnia fidei, ita omnia quæ ſunt Eccleſiæ, n: 2120. 2130. 3858. 3926. 3939; inde Dinah, quæ poſt decem filios Jacobi ex Leah & ancillis, nata eſt, ſignificat affectionem eorum, ita Eccleſiam, nam Eccleſia eſt ex affectione veri, uſque adeo, ut ſive dicas affectionem veri, ſive Eccleſiam, idem ſit, homo enim ex affectione veri eſt Eccleſia.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4428. Filia Leæ, quam peperit Jacobo, quod ſignificet in externis, conſtat a repræſentatione Leæ, quod ſit affectio veri externi, de qua n: 3763. 3819; & a repræſentatione Jacobi, quod in ſupremo ſenſu ſit Dominus quoad Divinum verum Naturalis, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 4234. 4273. 4337; & in ſenſu reſpectivo ſit Eccleſia externa, ſeu quod idem, Eccleſiæ externum, de qua n: 3305. 4286, inde patet, quod filia Leæ, quam peperit Jacobo, ſignificet affectionem veri in externis.

4429. Ad videndum filias terræ, quod ſignificet ad cognoſcendum affectiones veri & Eccleſias quæ ſunt inde, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit cognoſcere, de qua aliquoties prius; ex ſignificatione filiarum, quod ſint affectiones, & inde Eccleſiæ, de qua n: 2362. 3024, 3963; & ex ſignificatione terræ, hic terræ Canaanis, quod ſit tractus ubi Eccleſia, & inde quoque ipſa Eccleſia, de qua n: 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118. 2929. 3355. 3705. 3686. Quid per hæc, quæ in hoc Verſu continentur, ſignificatur, conſtare poteſt ab illis quæ ſequuntur, agitur enim de repræſentativo Eccleſiæ, quod apud poſteros Jacobi inſtituendum erat; quod hoc repræſentativum apud illos non inſtitui potuerit, priuſquam quoad interiora vera prorſus vaſtati fuiſſent, hoc eſt, priuſquam non amplius ſciviſſent illa, videatur n: 4289; interiora vera ſunt omnia illa quæ repræſentatur & ſignificantur per Ritualia, quæ illis mandata fuerunt; omnia enim ritualia repræſentarunt & ſignificarunt aliquid in Regno Domini in Cœlis & inde aliquid in Regno Domini in terris, hoc eſt, in Eccleſiæ; hæc quæ ſignificabantur & repræſentabantur ſunt hic interiora vera: quod omnia & ſingula, quæ mandata ſunt poſteris Jacobi, cum Eccleſiæ repræſentativum apud illos inſtitueretur, de quibus in Libris Moſis, imprimis in Exodo & Levitico, fuerint repræſentativa & ſignificativa cœleſtium & ſpiritualium Regni Domini, ubivis in explicationibus oſtenſum eſt: hæc omnia fuerunt poſteris Jacobi ignota, quia tales fuerunt, ut illa prophanaviſſent, ſi noviſſent, n: 301. 302. 303. 2520. 3398. 3479. 3769. 4281. 4293; idcirco non prius venerunt in repræſentativa illa, quam cum prorſus quoad interiora vaſtati fuiſſent: in hoc Capite itaque agitur de illis veris, & quod exſtinxerint illa. Repræſentativa, quæ mandata fuerunt poſteris Jacobi, non fuerunt nova, ſed pleraque talia, quæ prius in uſu apud Antiquos, verum Antiqui non coluerunt externa, ſicut poſteri Jacobi, ſeu Judæi & Iſraelitæ, ſed interna, per interna agnoverunt Ipſum Dominum; reliquiæ Eccleſiæ ab antiquo adhuc fuerunt in terra Canaane; imprimis apud illos qui Chittæi & Chivæi dicebantur; inde eſt, quod per illas gentes repræſententur vera quæ fuerunt Eccleſiæ; ex his nunc aliquatenus conſtare poteſt, quid ſignificatur per quod exiverit Dinah filia Jacobi ex Leah, ad videndum filias terræ; per Dinam enim repræſentatur Eccleſia externa, qualis inſtitueretur apud poſteros Jacobi; & per filias terræ ſignificantur Eccleſiæ apud Antiquos; quod filiæ ubivis in Verbo, in ſenſu ejus interno ſignificant Eccleſias, videatur n: 2362. 3024, ubi id oſtenſum; & quod terra tractum & gentem, ubi Eccleſia, ita Eccleſiam, n: 662. 1066. 1067. 1733. 1850. 2117. 2118. 2929. 3355. 3705. 3686.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4430. Et vidit illam Schechem, quod ſignificet verum, conſtat a repræſentatione Schechemi, quod ſit verum, hic verum Eccleſiæ ab Antiquo; quod hoc per Sechemum repræſentetur, eſt ex eo, quod adhuc apud illam gentem, ubi Sechemus, reliquiæ Eccleſiæ eſſent; quod inter probas gentes fuerit, patet ex ſinceritate, ex qua loquuti Chamor & Sechem ad Jacobum & ejus filios, Verſ: 8. 9. 10. 11. 12, & ex condeſcendentia ut Schechemus acciperet Dinam in uxorem, Verſ: 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24; & quia ita, repræſentabatur verum Eccleſiæ per illos; & præterea Sechem urbs, erat prima ſtatio Abramo cum venit ex Syria in terram Canaanem, Gen: XII: 6; & nunc quoque prima Jacobo etiam ex Syria, ubi tetendit tentorium, fecit tuguria, & ſtatuit Altare, Gen: Cap: præc: XXXIII: 17. 18. 19. 20; quod per itinera ſeu peregrinationes Abrahami & Jacobi repræſentatæ ſint progreſſiones in vera fidei & bona amoris, quæ Domino in ſupremo ſenſu, & quæ homini qui regeneratur a Domino in ſenſu reſpectivo, aliquoties oſtenſum eſt; inde per Schechem ſignificatum eſt primum lucis, n: 1440. 1441; proinde verum interius, hoc enim eſt primum lucis. Sed in hoc Capite agitur in ſenſu interno de poſteris Jacobi, quomodo illi hoc primum lucis ſeu interius verum apud ſe exſtinxerunt; filii Jacobi ſignificant in hoc ſenſu, qui eſt ſenſus internus hiſtoricus, omnem ſuam poſteritatem; in ſenſu enim interno Verbi agitur ſolum de rebus quæ ſunt Regni Domini, ita quæ ſunt Eccleſiæ Ipſius; ipſi filii Jacobi non aliquam Eccleſiam conſtituebant, ſed poſteri illorum, & hoc non prius quam poſtquam egreſſi ſunt ex Ægypto, & actualiter non prius quam venerunt in terram Canaanem. Præterea quod urbem hanc a Schechemo dictam attinet, illa antiquitus vocata fuit Schalem, ut conſtat in Capit: præced XXXII "Venit Jacob *Schalem*, urbem Schechemi, quæ in terra Canaan," Verſ: 18; quod per Schalem ſignificetur tranquillitas, & quod per urbem Schechemi ſignificentur interiora vera fidei, & quod ad ſtatum tranquillum veniat homo cum ad illa vera, videatur n: 4393: poſtmodum autem eadem urbs dicta fuit Schechem, ut conſtare poteſt apud Joſchuam "Oſſa Joſephi, quæ aſcendere fecerunt filii Iſraelis ex Ægypto, ſepeliverunt in *Schechem*, in parte agri, quem emit Jacob a filiis Chamoris patris Schechemi centum Keſithis," XXIV: 32; & in Libro Judicum "Dixit Gaal filius Ebed ad cives *Schechemi*, quis eſt Abimelech, & quis eſt Schechem, ut ſerviamus illi, nonne filius Jerabalis, & Sebul præfectus ejus, ſervite viris Chamoris patris Schechemi, & quare ſerviemus huic," IX: 28: Eadem urbs dein vocata fuit Sichar, ut patet apud Johannem "Jeſus venit in urbem Samariæ dictam *Sichar*, prope agrum quem dedit Jacob Joſepho filio ſuo; erat ibi fons Jacobi," IV: 5. 6; quod per illam urbem ſignificetur Verum interius, patet ab illis locis, tum ex aliis ubi nominatur; & quoque apud Hoſcheam "Gilead urbs operantium iniquitatem, fædata a ſanguine, & juxta exſpectare virum turmas, ſodalitium ſacerdotum, via occidunt *ad Schechemum*, quia ſcelus fecerunt, in domo Iſraelis vidi rem fædam," VI: 8. 9; ubi via occidunt ad Schechemum, ſignificat quod exſtinguant vera uſque ad interiora,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ita omnia externa: exſtinctio etiam veri interioris ſignificatur per quod Abimelech deſtruxerit illam urbem, & conſeverit ſale, Jud: IX: 45.

4431. Filius Chamoris Chivæi, quod ſignificet ab antiquis, conſtat a ſignificatione filii, qui hic eſt Schechemus, quod ſit verum interius, de qua mox ſupra, quod filius ſit verum, videatur n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; & ex repræſentatione Chamoris, quod ſit pater illius veri, ita ab antiquis, emanavit enim Verum quod interius erat in ritualibus & repræſentativis ab Eccleſia quæ ab Antiquo, & quia ita, Chamor etiam nominatur Chivæus; Gens enim Chivæa fuit per quam tale verum apud Antiquos ſignificatum fuit, quia ab Antiquo tempore in tali fuerunt, inde eſt quod Chamor hic dicatur Chivæus; per omnes enim gentes in terra Canaane aliquod bonum aut verum Eccleſiæ tempore Antiquo ſignificatum fuit, nam Antiquiſſima Eccleſia, quæ Cœleſtis, ibi fuerat, n: 4116; ſed poſtmodum illæ gentes, ſicut reliquæ, apud quos Eccleſia fuit, deflexerunt ad idololatrica, ideo quoque per eaſdem ſignificantur idololatriæ; ſed quia per Chivæos ab Antiquo ſignificatum eſt verum interius, & illi inter gentes probiores fuerunt, apud quos non ita conſummata fuit iniquitas, hoc eſt, non ita verum Eccleſiæ exſtinctum, ut apud alios, ideo ex Providentia Domini conſervati ſunt Chivæi Gibeonitæ, per fædus quod Joſchua & Principes cum illis pepigerunt, Joſ: IX: 15; quod illi Chivæi fuerint, videatur Joſch: X: 7. Cap: XI: 19. Ex his nunc patet, unde eſt, quod per Schechemum filium Chamoris Chivæi ſignificetur Verum interius ab Antiquis.

4432. Principis terræ, quod ſignificet primarium inter Eccleſias, conſtat a ſignificatione principis, quod ſit primarium, de qua n: 1482. 2089; & a ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, de qua n: 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118. 2929. 3355. 3705. 3686.

4433. Et ſumſit eam, & cubuit cum ea, & compreſſit eam, quod ſignificet quod non aliter poſſet conjungi cum affectione veri per filios Jacobi fratres ejus ſignificati, conſtat a ſignificatione ſumere eam, cubare cum ea, & comprimere eam, quod ſit conjungi, ſed non modo legitimo qui fit per deſponſationem; quod autem per illa verba ſignificetur, quod non aliter conjungi poſſet, non conſtare poteſt niſi ſciatur, quomodo res ſe habet; verum interius ab antiquis, quod per Schechemum filium Chamoris Chivæi ſignificatur, eſt id verum quod internum Eccleſiæ fuerat apud Antiquos, ita quod internum in eorum ſtatutis, judiciis & legibus, verbo in ritualibus & ſimilibus; illa vera fuerunt doctrinalia illorum ſecundum quæ vivebant, & quidem doctrinalia charitatis, nam antiquo tempore illis qui a genuina Eccleſia non alia doctrinalia fuerunt; eadem vocari poſſunt vera interiora fidei reſpective ad doctrinam, ſed bona reſpective ad vitam: ſi aliqua Eccleſia apud Gentem e Jacobo inſtitueretur, neceſſum fuit, ut in illa vera & bona initiarentur; nam niſi interna ſunt in externis, hoc eſt, niſi cogitatur de internis cum in externis ſunt, & ſimul niſi afficiuntur internis, ad minimum niſi afficiuntur externis propter interna, non eſt aliquid Eccleſiæ, interna enim faciunt Eccleſiam, nam in illis eſt Dominus, quippe in illis ſunt ſpiritualia & cœleſtia quæ ab Ipſo. Sed

Gens

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Gens e Jacobo, hoc eſt, Gens Iſraelitica & Judaica, non potuit initiari in illa modo legitimo, qui fit per deſponſationem, ob cauſam quia cultus eorum externus non correſpondebat; a Patribus enim ſuis, nempe ab Abrahamo, Jiſchako & Jacobo, acceperunt cultum ab Ebero inſtitutum, qui quod in externis diverſus fuerit a cultu Eccleſiæ Antiquæ, videatur n: 1238. 1241. 1343. 2180; & quia cultus ille diverſus fuit, non potuerunt vera interiora quæ apud Antiquos, cum illo conjungi modo legitimo qui fit per deſponſationem, ſed modo qui hic deſcribitur; inde poteſt intelligi quid ſit, quod non aliter poſſet conjungi cum affectione veri per filios Jacobi fratres Dinæ ſignificati. Sed tametſi conjunctio fieri potuit illo modo, ſecundum legem etiam antiquis notam, de qua Exod: XXII: 15. Deuter: XXII: 28. 29, uſque gens illa talis erat, ut nullatenus admitteret aliquam conjunctionem veri interioris quod ab Antiquis, cum externis cultus quæ apud poſteros Jacobi, n: 4281. 4290. 4293. 4307. 4314. 4316. 4317, ideo apud illam gentem non potuit inſtitui aliqua Eccleſia, ſed loco ejus modo repræſentativum Eccleſiæ, videatur n: 4281. 4288. 4307; quod talis gens fuerit, quod nempe non ſolum non recipere potuiſſet vera interiora, ſed etiam quod apud ſe prorſus illa extingueret, repræſentatum hic eſt per quod filii Jacobi reſponderet Schechemo & Chamori in fraude, Verſ: 13, & dein quod Schimeon & Levi percuterent urbem ore gladii, & occiderent Schechemum & Chamorem, Verſ: 25. 26, & quod reliqui filii venirent ſuper confoſſos, & deprædarentur urbem, atque auferrent greges, armenta, & quicquid in urbe, in agro, & in domo eſſet, Verſ: 27. 28. 29. Inde patet, quid per Prophetica Jacobi tunc Iſraelis, ſignificatur "Schimeon & Levi fratres, inſtrumenta violentiæ machæræ eorum; in arcanum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in complacito ſuo enervarunt bovem; maledicta ira eorum quia vehemens, & furor eorum quia gravis; dividam eos in Jacobum, & diſpergam eos in Iſraelem," Geneſ: XLIX: 5. 6. 7.

4434. Et adhærebat anima illius in Dinam, quod ſignificet propenſionem ad conjunctionem, conſtat a ſignificatione adhærere anima, quod ſit propenſio; quod ad conjunctionem patet, quia quæ amoris conjugialis ſunt, in ſenſu interno involvunt conjunctionem ſpiritualem, quæ eſt veri cum bono ac boni cum vero; quod illa quæ amoris conjugialis ſunt, in ſenſu interno involvant conjunctionem illam, eſt cauſa quia amor conjugialis ex conjugio veri & boni ac boni & veri, ducit originem, videatur n: 2618. 2727. 2728. 2729. 2737. 2803. 3132; inde quoque adulterationes boni intelliguntur per adulteria, & falſificationes veri per ſcortationes in Verbo, n: 2466. 2729. 2750. 3399; ex his conſtare poteſt, quod per omnia hæc quæ de Schechemo & de Dinah in hoc Capite memorantur, non aliud in ſenſu interno intelligatur, quam conjunctio veri quæ repræſentatur per Schechemum, cum affectione veri quæ per Dinam, ita quod per hæc verba "Adhærebat anima ejus in Dinam" ſignificetur propenſio ad conjunctionem. Quia in toto hoc Capite agitur de amore conjugiali erga Dinam, & quod ambiret illam in mulierem, & quia per illa

quæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ amoris conjugialis ſunt, ſignificatur conjunctio ſpiritualis, licet ex Verbo confirmare, quod conjugia & quæ conjugiorum ſunt, ibi non aliud involvant; apud Johannem "Gaudeamus & exultemus, & demus gloriam Ipſi, quia venit tempus *Nuptiarum Agni*, & *Uxor Ipſius* paravit ſe; ſicut qui ad Cænam *Nuptiarum Agni* vocati," Apoc: XIX: 7. 9. Apud Eundem "Vidi Civitatem ſanctam, Hieroſolymam novam, deſcendentem a Deo e Cœlo, paratam ſicut *Sponſam ornatam marito ſuo*. Unus de ſeptem Angelis loquutus eſt mecum, dicens, veni, oſtendam tibi *Sponſam, Agni Uxorem*; abſtulit me in ſpiritu ſuper montem magnum & altum, & oſtendit mihi Civitatem magnam, ſanctam Hieroſolymam deſcendentem e Cœlo a Deo," Apoc: XXI: 2. 9. 10; quod per ſponſale & conjugiale hic non aliud ſignificetur quam conjunctio Domini cum Eccleſia, & hoc per verum & bonum, patet manifeſte, Civitas enim ſancta & Hieroſolyma nova non aliud eſt quam Eccleſia, quod Civitas ſit Eccleſiæ verum, videatur n: 402. 2268. 2450. 2451. 2712. 2943. 3216; quod Hieroſolyma ſit Eccleſia ſpiritualis, n: 402. 2117. 3654. Apud Malachiam "Perfide egit Jehudah, & abominatio facta eſt in Iſraele, & in Hieroſolyma, nam profanavit Jehudah ſanctitatem Jehovæ, quia *amavit & deſponſavit ſibi filiam Dei alieni*. Jehovah teſtificatus eſt inter te & *inter uxorem juventutis tuæ*, contra quam tu perfide egiſti," II: 11. 14, 15; ubi amare & deſponſare filiam Dei alieni, eſt conjungere ſe cum falſo, loco veri quod eſt uxor juventutis. Apud Ezechielem "Sumſiſti *filios tuos* & *filias tuas*, quas *peperiſti* mihi, & ſacrificaſti ad devorandum: num parum de *ſcortationibus* tuis; filia matris tuæ tu faſtidientis *maritum ſuum* & *filios ſuos*, & ſoror tu ſororum tuarum, quæ faſtidiverunt *maritos ſuos* & *filios ſuos*," XVI: 20. 45; ibi de abominationibus Hieroſolymæ, quæ quia erant ex malis & falſis, deſcribuntur in illo Capite per talia quæ conjugiis contraria ſunt, ſcilicet per adulteria & ſcortationes; mariti, quos faſtidiverunt, ſunt bona, filii ſunt vera, & filiæ affectiones illorum. Apud Eſaiam "Canta *ſterilis* non *peperat*, perſona cantu & jubila *non parturivit*, quia multi *filii deſolatæ*, præ *filiis maritatæ*. Opprobrii *viduitatis* tuæ non recordaberis amplius, quia *mariti tui* factores tui, Jehovah Zebaoth nomen Ipſius, & Redemptor tuus Sanctus Iſraelis, Deus totius terræ vocatur: nam ſicut *mulierem relictam* & afflictam ſpiritu vocavit te Jehovah, & *mulierem juventutis* cum repudiatur, dixit Deus tuus: Omnes *filii tui* docti a Jehovah, & nulla pax *filiorum tuorum*," LIV: 1. 5. 6. 13; quia per conjugium ſignificatur conjunctio veri & boni ac boni & veri, conſtare poteſt quid ſignificatur per maritum & uxorem, per filios & filias, per viduas, per repudiatas, perque parere, parturire, deſolari, ſterilis eſſe, nam hæc ſunt conjugii, de ſingulis illis, quid in ſenſu ſpirituali ſignificant, in explicationibus multoties oſtenſum eſt. Apud Eundem "Propter Zionem non tacebo, & propter Hieroſolymam non quieſcam, non dicetur tibi amplius *deſerta*, ſed terræ tuæ vocabitur *maritata*, nam beneplacebit Jehovæ in te, & terra tua *maritabitur*, quia *maritabit juvenis virginem*, *maritabunt te filii tui*, & gaudium *ſponſi* ſuper *ſponſa*, gaudebit ſuper te Deus tuus," LXII: 1. 4. 5; qui non ſenſum internum Verbi novit, opinari poteſt, quod talia in Verbo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Verbo ſolum ſint comparativa, qualia in ſermone vulgari plura, & inde quod Eccleſia comparetur filiæ, virgini, uxori, ita quæ fidei & charitatis ſunt illis quæ conjugii; ſed in Verbo omnia ſunt repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, & reales correſpondentiæ, deſcendit enim Verbum e cœlo, & quia deſcendit inde, in ſua origine eſt Divinum cœleſte & ſpirituale, cui illa quæ ſunt ſenſus literæ correſpondent; inde eſt, quod quæ conjugii cœleſtis ſunt, quod eſt conjunctio boni & veri, cadant in correſpondentia, ita in illa quæ ſunt conjugiorum in terra. Inde quoque eſt, quod Dominus aſſimilaverit Regnum cœlorum, hoc eſt, Regnum Ipſius in cœlo, & Regnum Ipſius in terra quod eſt Eccleſia, cum homine Rege, qui *fecit nuptias* filio ſuo, ac invitavit plures ad illas," Matth: XXII: 2 ſeq: Et quoque cum decem *Virginibus*, quæ accipientes lampadas, exiverunt in occurſum *Sponſi*," Matth: XXV: 1 ſeq: Et quoque Dominus illos qui ab Eccleſia vocavit filios nuptiarum "Dixit Jeſus, num poſſunt *filii nuptiarum* lugere, quamdiu cum illis eſt *Sponſus*; venient vero dies, quando auferetur ab iis *Sponſus*, & tunc jejunabunt," Matth: IX: 15. Inde quoque affectio boni & affectio veri dicitur Gaudium & lætitia ſponſi & ſponſæ, quia gaudium cœleſte eſt ex affectionibus & in affectionibus illis; ut apud Eſaiam "*Maritabunt* te filii tui, & erit gaudium *ſponſi* ſuper *ſponſa*, gaudebit ſuper te Jehovah Deus tuus," LXXII: 5: Apud Jeremiam "Vox gaudii & vox lætitiæ, & vox *ſponſi* & vox *ſponſæ*, vox dicentium, confitemini Jehovæ, quia bonus Jehovah," XXXIII: 11: Apud Eundem "Ceſſare faciam ex urbibus Jehudæ & ex plateis Hieroſolymæ vocem gaudii & vocem lætitiæ, vocem *ſponſi* & vocem *ſponſæ*, quia in vaſtitatem evadet terra," VII: 34: Cap: XVI: 9. Cap: XXV: 10. Et apud Johannem "Lux lucernæ non lucebit in Babylone amplius, & vox *ſponſi* & *ſponſæ* non audietur in illa amplius," Apoc: XVIII: 22. Quia conjugia in terra per amorem vere conjugialem correſpondent Conjugio cœleſti, quod eſt boni & veri, ideo leges in Verbo de deſponſationibus & conjugiis latæ prorſus correſpondent legibus ſpiritualibus conjugii cœleſtis; ut quod unam ſolum uxorem ducerent, Marc: X: 2 ad 8. Luc: XVI: 18; in conjugio enim cœleſti ſe ita habet, nempe quod bonum non conjungi queat niſi ſuo vero, & verum ſuo bono, ſi alii vero quam ſuo, bonum nuſquam ſubſiſteret, ſed diſtraheretur & ſic periret; uxor in Eccleſia ſpirituali repræſentat bonum & vir repræſentat verum, at in Eccleſia cœleſti maritus repræſentat bonum & uxor verum; &, quod arcanum, non ſolum illa repræſentant, ſed etiam illis actualiter correſpondent. Leges quoque quæ de Conjugiis latæ ſunt in Veteri Teſtamento ſimiliter correſpondentiam habent cum legibus conjugii cœleſtis, ut quæ Exod: XXXI: 7. 8. 9. 10. 11. Cap: XXII: 15. 16. Cap: XXXIV: 16. Num: XXXVI: 6. Deut: VII: 3. 4. Cap: XXII: 28. 29: & quoque Leges de gradibus vetitis, Levit: XVIII: 6 ad 20; de quibus ſingulis, ex Divina Domini Miſericordia, alibi: quod gradus & leges conjugiorum ex legibus veri & boni, quæ ſunt conjugii cœleſtis, ducant originem, & ſe ad illas referant, patet apud Ezechielem "Sacerdotes Levitæ *viduam* aut *repudiatam non accipient ſibi in uxores*, ſed *virgines* de ſemine domus Iſraelis; & *viduam*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

viduam quæ fuerit *vidua* a ſacerdote accipient," XLIV: 22, ibi agitur de Civitate ſancta Hieroſolyma nova & de Canaane cœleſti, quæ quod ſint Regnum Domini & Eccleſia Ipſius, conſtat, proinde quod non per Levitas Levitæ, nec per viduam & repudiatam vidua & repudiata, ſignificentur, ſed talia quibus correſpondent.

4435. Et amavit puellam, & loquutus ſuper cor ejus, quod ſignificet amorem, conſtat abſque explicatione.

4436. Et dixit Schechem ad Chamor patrem ſuum, quod ſignificet cogitationem ex vero apud Antiquos, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio & inde cogitatio, de qua n: 3395; & ex repræſentatione Schechemi filii Chamoris, quod ſit verum apud Antiquos, de qua n: 4430. 4431; inde patet, quod dixit Schechem ad Chamorem patrem ſuum, ſit cogitatio ex vero apud Antiquos.

4437. Dicendo, accipe mihi natam hanc ad mulierem, quod ſignificet quod conjungi vellet cum affectione illius veri, conſtat ex ſignificatione natæ, hic Dinæ, quod ſit affectio veri per filios Jacobi fratres ejus ſignificati, de qua n: 4427. 4433; & ex ſignificatione accipere in mulierem, quod ſit conjungi, de qua mox ſupra n: 4434.

4438. Verſ: 5. 6. 7. *Et Jacob audivit, quod polluerit Dinam filiam ſuam; & filii ejus erant cum acquiſitione ejus in agro; & tacuit Jacob uſque ad venire illos. Et exivit Chamor pater Schechemi ad Jacobum, ad loquendum cum eo. Et filii Jacobi venerunt ab agro; ut audire illos, & doluerunt viri, & exarſit illis valde, quia ſtultitiam fecit in Iſraele ad cubandum cum filia Jacobi, & ita non fiet.* Jacob audivit quod polluerit Dinam filiam ſuam, ſignificat conjunctionem non legitimam; Jacob eſt hic Antiqua Eccleſia externa: & filii ejus erant cum acquiſitione ejus in agro, ſignificat poſteros quod in ſuo religioſo eſſent: & tacuit Jacob uſque ad venire illos, ſignificat conſultationem ex veris fidei, quæ illi & poſteris ejus: & exivit Chamor pater Schechemi ad Jacobum ad loquendum cum eo, ſignificat conſultationem de vero Eccleſiæ illius: & filii Jacobi venerunt ab agro, ſignificat quod conſultaverint ex religioſo ſuo: & doluerunt viri, & exarſit illis valde, ſignificat quod in malo eſſent contra verum Eccleſiæ apud Antiquos; quia ſtultitiam fecit in Iſraele ad cubandum cum filia Jacobi, & ita non fiet, ſignificat conjunctionem in oculis illorum illicitam contra verum quod illis.

4439. Jacob audivit quod polluerit Dinam filiam ſuam, quod ſignificet conjunctionem non legitimam, nempe cum affectione veri, quod Eccleſiæ externæ per Jacobum hic repræſentatæ, conſtat ex ſignificatione polluere, quod ſit conjunctio non legitima, per conjugia enim ſignificatur conjunctio legitima, n: 4434, inde per pollutionem eorum ſignificatur conjunctio non legitima; de qua videatur n: 4433; ex repræſentatione Dinæ, quod ſit affectio omnium fidei & Eccleſia inde, de qua n: 4427; & ex repræſentatione Jacobi, qui hic eſt Eccleſia Antiqua Externa. Quod per Jacobum ſignificetur hic Eccleſia Antiqua Externa, eſt quia illa Eccleſia erat inſtituenda apud poſteros ejus, ac inſtituta fuiſſet, ſi poſteri recepiſſent vera interiora quæ fuerunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

erunt apud Antiquos; quod per Jacobum illa Eccleſia hic repræſentetur, patet quoque ex ſerie in hoc Capite, non enim fuit in conſilio cum filiis ſuis, quod percuterent urbem, & occiderent Chamorem & Schechemum; quapropter etiam dixit ad Schimeonem & Levi, "Perturbaſtis me ad fætere faciendum me habitatori terræ," Verſ: 30; & in Prophetico ante mortem "In arcanum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in complacito ſuo enervarunt bovem," Gen: XLIX: 6; & præterea in Verbo in pleriſque locis per Jacobum repræſentatur Antiqua Eccleſia Externa, n: 422. 4286; cauſa quod Jacob illam repræſentet, eſt quia in ſupremo ſenſu repræſentat Divinum Naturale Domini, cui Eccleſia Externa correſpondet: per filios autem ejus ſignificantur poſteri, qui verum apud Antiquos apud ſe exſtinxerunt, & ſic deſtruxerunt id quod Eccleſiæ eſſet, remanente ſic apud illos ſolum repræſentativo ejus, de quo n: 4281. 4288. 4289. 4303.

4440. Et filii ejus erant cum acquiſitione ejus in agro, quod ſignificet poſteros quod in ſuo religioſo eſſent, conſtat a ſignificatione filiorum ejus, quod ſint poſteri; ex ſignificatione acquiſitionis, quod ſint vera externa, de qua n: 1435. 4391; & ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſia, de qua n: 2971. 3766; inde per quod filii ejus eſſent cum acquiſitione ejus in agro, ſignificatur quod in ſuo religioſo eſſent, nam religioſum dicendum eſt tale Eccleſiæ, quale apud illos fuit, erat enim cultus externus abſque interno.

4441. Et tacuit Jacob uſque ad venire illos, quod ſignificet conſultationem ex veris fidei quæ illi & poſteris ejus, conſtat ex ſignificatione tacere, quod ſit cogitare & tacite conſultare; & ex ſignificatione uſque venire illos, nempe filios, quod ſit ex veris fidei quæ illi & poſteris ejus, quod filii ſint vera, videatur n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; quia cum filiis conſultatio fieret, ſic cum veris, quæ per filios Jacobi ſignificantur, proinde ex veris quæ illi & poſteris ejus.

4442. Et exivit Chamor pater Schechemi ad Jacobum ad loquendum cum eo, quod ſignificet conſultationem de vero Eccleſiæ illius, conſtat ex repræſentatione Chamoris patris Schechemi, quod ſit Antiquorum verum, de qua n: 4430. 4431; ex repræſentatione Jacobi, quod ſit Eccleſia Antiqua Externa, de qua mox ſupra n: 4439; & ex ſignificatione loqui cum eo, quod ſit conſultare; inde per illa verba ſignificatur conſultatio de vero Eccleſiæ illius. Qui non ſcit, quod nomina in Verbo ſignificent res, mirabitur quod per hæc verba "Exivit Chamor pater Schechemi ad Jacobum ad loquendum cum eo" ſignificatur conſultatio veri Eccleſiæ apud Antiquos cum vero quod ſecundum Eccleſiam Antiquam apud poſteros Jacobi inſtaurandam; ſed non mirabitur, qui ſcit quod talis ſenſus internus Verbi ſit; ne quidem illi, qui morem ſcribendi apud Antiquos ex libris eorum ſibi notum fecerant; commune enim fuerat apud illos introducere res quaſi colloquentes, ut Sapientiam, Intelligentiam, Scientias, & ſimilia; & quoque indere illis nomina, per quæ talia ſignificabantur, veterum dii & ſemidei non aliud fuerunt, & quoque perſonæ, quas finxerunt, ut res hiſtorice concinnarent: Veteres Sophi hunc

 morem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

morem tulerunt ab Antiqua Eccleſia, quæ per multum orbis Aſiatici diſperſa fuit, n: 1238. 2385; nam qui ab Eccleſia Antiqua fuerunt, res ſacras per repræſentativa & ſignificativa concinnarunt: Antiqua autem Eccleſia hoc tulit ex ore Antiquiſſimorum qui ante diluvium, n: 920. 1409. 1977. 2896. 2897; & hi a cœlo, nam communicationem cum cœlo habuerunt, n: 784. 1114 ad 1125; Primum enim Cœlum, quod eſt ultimum Trium, in talibus repræſentativis & ſignificativis eſt; inde eſt quod Verbum tali ſtylo conſcriptum ſit; ſed Verbum præ Veterum ſcriptis hoc peculiare habet, quod ſingulæ res in continua ſerie repræſentent cœleſtia & ſpiritualia Regni Domini, ac in ſupremo ſenſu Ipſum Dominum; & quod ipſa Hiſtorica etiam talia ſint; & quod magis, quod reales correſpondentiæ ſint, & hæ continuæ per tres cœlos a Domino.

4443. Et filii Jacobi venerunt ab agro, quod ſignificet quod conſultaverint ex religioſo ſuo, conſtat ex ſignificatione filiorum Jacobi, quod ſit gens quæ ab illis, apud quam repræſentativum Eccleſiæ inſtitutum eſt; & ex ſignificatione agri, quod ſit religioſum, de qua ſupra n: 4440, a quo venire, quod ſit conſultatio ex illo, ſequitur ex ſerie, tum etiam ex eo, quod religioſum eorum ſit, de quo prædicatur venire.

4444. Ut audire illos, & doluerunt viri, & exarſit illis valde, quod ſignificet quod in malo eſſent contra verum Eccleſiæ apud Antiquos, conſtat a ſignificatione dolere & exardeſcere valde, quod hic ſit in malo eſſe; quod contra verum Eccleſiæ apud Antiquos, ſequitur, quia contra Schechemum filium Chamoris, per quem quod ſignificetur verum apud Antiquos, ſupra n: 4430. 4431, dictum eſt. Quod in malo fuerint, patet ab illis quæ ſequuntur, quod nempe loquuti ſint in fraude, Verſ: 13, & dein poſtquam Schechemus & Chamor condeſcendebant ad verba illorum, occiderint illos, Verſ: 26 ad 29; inde eſt, quod per dolere hic & exardeſcere valde, ſignificetur quod in malo eſſent; apparet ſicut Zelus fuerit, quia cubuit cum ſorore eorum, ſecundum verba quæ mox ſequuntur "Quia ſtultitiam fecit in Iſraele ad cubandum cum filia Jacobi, & ita non fiet" & in fine Capitis "dixerunt, an ſicut meretricem faciet ſororem noſtram," Verſ: 31; ſed non fuit Zelus, Zelus enim nuſquam dari poteſt apud aliquem qui eſt in malo, ſed ſolum apud illum qui in bono, nam Zelus in ſe bonum habet, n: 4164; religioſum quidem, quod apud poſteritatem illorum, in ſe bonum habuit, nam ejus omnia & ſingula repræſentabant cœleſtia & ſpiritualia, quæ ſunt Regni Domini, ſed quoad illos qui in illo erant, nihil boni habuit, in externis enim ſolum fuerunt abſque internis, ut ſupra oſtenſum; ſe habet hoc ſicut religioſum illius gentis in quo etiam hodie ſunt, agnoſcant Moſen & Prophetas, ita Verbum, hoc ſanctum in ſe eſt, ſed quoad illos non ſanctum eſt, nam in ſingulis ibi ſemet ſpectant, & ſic mundanum, imo terreſtre faciant Verbum, nam quod inibi aliquid cœleſte ſit, non ſciunt, ne quidem curant; qui in tali ſtatu ſunt, non poſſunt in bono eſſe cum in ſuo religioſo, ſed in malo, nam nihil cœleſte influit, hoc enim apud ſe exſtinguunt. Secundum Legem in Antiqua Eccleſia etiam notam, fuit, quod qui compreſſit virginem, dotem daret, & acciperet illam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illam in uxorem, juxta hæc apud Moſen "Si perſuaſerit vir virgini, quæ non deſponſata, & cubat cum ea, dote dotabit eam ſibi in uxorem; ſi renuendo renuit pater ejus dare eam illi, argentum pendet, quantum dos virginum," Exod: XXII: 15. 16; & alibi "Si invenerit vir puellam virginem, quæ non deſponſata eſt, & apprehenderit illam, ac cubuerit cum illa, & deprehenſi fuerint, dabit vir qui cubuit cum ea, patri puellæ quinquaginta argenti, & erit illi in uxorem, pro quod compreſſerit illam; & non poterit repudiare illam omnibus diebus ſuis," Deut: XXII: 28. 29: quod eadem hæc Lex nota fuerit Antiquis, patet manifeſte a Schechemi verbis ad puellæ patrem & fratres "Dixit Schechem ad patrem ejus & ad fratres ejus, inveniam gratiam in oculis veſtris, & quod dicitis ad me, dabo; multiplicato ſuper me valde dotem & donum, & dabo quemadmodum dicetis ad me, & detis mihi puellam ad mulierem," Verſ: 11. 12; & quia Schechemus Legem illam complere voluit, & fratres Dinæ conſenſerunt, ſi fieret ſicut illi, circumcidendo omnem maſculum, ſecundum verba quæ ſequuntur "Veruntamen in hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos, ad circumcidendum vobis omnem maſculum, & dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus nobis, & habitabimus cum vobis, & erimus in populum unum," Verſ: 15. 16; inde patet, quod non ex Lege egerint ita non ex bono, ſed contra Legem, proinde ex malo. Ex Lege quidem fuit, quod non conjugia inirent cum Gentibus, de qua apud Moſen "Ne accipias de filiabus illarum filiis tuis, & ſcortentur filiæ earum poſt deos eorum, & ſcortari faciant filios tuos poſt deos eorum," Exod: XXXIV: 16: & alibi "Non affinitatem contrahes cum gentibus, filiam tuam non dabis filio illius, & filiam illius non accipies filio tuo: ideo quod ſeducturus ſit filium tuum a poſt me, ut ſerviant diis aliis," Deut: VII: 3. 4: ſed hæc lex lata eſt de Gentibus idololatris, ne per conjugia ad cultum idololatricum deflecterent a cultu vere repræſentativo, nam cum idololatræ facti ſunt, non amplius repræſentare potuerunt cœleſtia & ſpiritualia Regni Domini, ſed oppoſita, qualia ſunt infernalia, quippe ab inferno tunc evocabant quendam diabolum quem colebant, & cui repræſentativa Divina applicabant; quapropter dicitur, ne ſcortarentur poſt deos illorum; tum ob cauſam, quia per gentes ſignificabantur mala & falſa, cum quibus bona & vera, quæ illi repræſentabant, non commiſcerentur, proinde non diabolica & infernalia cum cœleſtibus & ſpiritualibus, n: 3024 f: Sed nuſquam vetitum fuit matrimonia contrahere cum gentibus, quæ acceptarunt cultum eorum, & qui poſtquam circumciſi eſſent agnoſcebant Jehovam; illos vocabant Peregrinos peregrinantes cum illis, de quibus ita apud Moſen "Si *peregrinabitur tecum peregrinus*, & voluerit facere Paſcha Jehovæ, *circumcidetur ei omnis maſculus*, & tunc accedet ad faciendum illud, & erit ſicut incola terræ: *lex una erit incolæ & peregrino qui peregrinatur in medio veſtrum*," Exod: XII: 48. 49; & alibi "Quando *peregrinatus fuerit vobiſcum peregrinus*, faciet Paſcha Jehovæ, juxta ſtatutum Paſchæ, & juxta ſtatuta ejus, ſic faciet: *ſtatutum unum erit vobis tam peregrino quam indigenæ terræ*," Num: IX: 14; quod dicti ſint peregrini peregrinantes in medio illorum & cum illis, erat quia peregrinari ſignifica-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bat inſtrui, ac ita peregrinus illos qui in ſtatutis & doctrinalibus inſtrui ſe paſſi ſunt; quod peregrinari & peregrinus id ſignificent, videatur n: 1463. 2025. 3672: Apud Eundem "Quod *ſi peregrinatus fuerit vobiſcum peregrinus*, qui fecerit ignitum odoris quietationis Jehovæ, quemadmodum facitis, ſic faciet: quantum ad concionem, *ſtatutum unum vobis & peregrino peregrinanti*, ſtatutum æternitatis in generationes veſtras: *quales vos talis peregrinus coram Jehovah; lex una, & judicium unum erit vobis & peregrino peregrinanti vobiſcum*," Num: xv: 14. 15. 16: tum alibi "*Sicut indigena ex vobis, erit vobis peregrinus peregrinans vobiſcum*," Levit: xix: 34; *Judicium unum erit vobis, quale peregrino tale indigenæ erit*," Levit: xxiv: 22. Quod hoc ſtatutum non modo Jacobo & filiis ejus, ſed etiam Schechemo & Chamori notum fuerit, patet a verbis illorum; nam ſtatuta, judicia & leges, quæ Genti Iſraeliticæ & Judaicæ data ſunt, non fuerunt nova, ſed talia, quæ fuerunt prius in Antiqua Eccleſia, & in Altera Antiqua quæ Hebræa ab Ebero dicta fuit, ut paſſim oſtenſum eſt; quod inde Lex illa nota fuerit, patet a verbis filiorum Jacobi "Dixerunt filii Jacobi ad Chamorem & Schechemum, non poſſumus facere verbum hoc, dare ſororem noſtram viro cui præputium, quia opprobrium hoc nobis; veruntamen in hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos, ad circumcidendum vobis omnem maſculum, & dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus nobis, & habitabimus cum vobis, & erimus in populum unum," Verſ: 14. 15. 16; & a Verbis Chamoris & Schechemi, quod non modo conſenſerint, ſed etiam quod circumcidi fecerint ſe & omnem maſculum urbis ſuæ, Verſ: 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24: inde patet, quod Schechemus talis factus, qualis peregrinus, de qua in Lege, & ſic quod filiam Jacobi potuerit in mulierem accipere; ita, quod occiderint illos, fuerit factum nefandum; quod etiam teſtificatus Jacob ante mortem ſuam, Geneſ: xlix: 5. 6. 7. Quod non modo Jehudah, ſed etiam Moſes, tum Reges Judæorum & Iſraelitarum, ut & plures ex populo, duxerint uxores a Gentibus, ex hiſtoricis Verbi conſtat; quæ quin receperint ſtatuta, judicia & leges eorum, & pro peregrinis agnitæ fuerint, non dubitandum.

4445. Quia ſtultitiam fecit in Iſraele ad cubandum cum filia Jacobi, & ita non fiet, quod ſignificet conjunctionem in oculis illorum illicitam contra verum quod illius, conſtat ex ſignificatione ſtultitiam facere ad cubandum cum filia Jacobi, quod ſit conjunctio illicita; quod cubare cum illa & ſic polluere, ſit conjunctio non legitima, videatur ſupra n: 4439: in Iſraele dicitur, quia per Iſraelem ſignificatur internum Eccleſiæ, & dein filia Jacobi dicitur, quia per Jacobum ſignificatur externum Eccleſiæ; quod Iſrael ſit Eccleſiæ internum, & Jacob externum, videatur n: 4286. 4292. 4439. Quod in oculis illorum id apparuerit illicitum, tametſi licitum, conſtare poteſt ab illis quæ mox ſupra n: 4444, & alibi, dicta & oſtenſa ſunt.

4446. Verſ: 8. 9. 10. 11. 12. *Et loquutus Chamor cum illis, dicendo, Schechem filius meus, deſiderat anima illius in filiam veſtram, detis quæſo eam illi ad mulierem. Et affinitates ſocietis cum nobis, filias veſtras detis nobis, & filias noſtras*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſtras accipiatis vobis. Et cum nobis habitetis, & terra erit coram vobis, habitate, negotiando pervagamini eam, & poſſidete in ea. Et dixit Schechem ad patrem ejus, & ad fratres ejus, inveniam gratiam in oculis veſtris, & quod dicitis ad me dabo. Multiplicate ſuper me valde dotem & donum, & dabo quemadmodum dicitis ad me, & detis mihi puellam ad mulierem. Loquutus Chamor cum illis, dicendo, ſignificat bonum Eccleſiæ apud antiquos: Schechem filius meus, ſignificat verum inde: deſiderat anima illius in filiam veſtram, detis quæſo eam illi ad mulierem, ſignificat deſiderium conjunctionis cum nova hac quæ apparet externa facie Antiquæ ſimilis: & affinitates ſocietis cum nobis, filias veſtras detis nobis, & filias noſtras accipiatis vobis, ſignificat unionem bonorum & verorum: & cum nobis habitetis, ſignificat vitam: & terra erit coram vobis, habitate, ſignificat Eccleſiam quæ una: negotiando pervagamini eam, & poſſidete in ea, ſignificat dogmata ex communi quæ conſenſura: & dixit Schechem ad patrem ejus & ad fratres ejus, ſignificat conſultationem veri ex antiqua Divina ſtirpe cum bono & vero hujus religioſi: inveniam gratiam in oculis veſtris, & quod dicitis ad me, dabo, ſignificat ſi illis mens ſimilis a ſua parte, quod eſſet a ſua; multiplicate ſuper me valde dotem & donum, dabo, quemadmodum dicitis ad me, ſignificat quod acceptabit illa quæ apud illos, & faciet ſuæ: & detis mihi puellam ad mulierem, ſignificat modo conjunctio.

4447. Loquutus Chamor cum illis, dicendo, quod ſignificet bonum Eccleſiæ apud antiquos, conſtat a repræſentatione Chamoris, quod ſit ab antiquis, de qua n: 4431, nempe bonum Eccleſiæ ab illis, nam bonum Eccleſiæ eſt pater, & verum inde, quod hic Schechemus, eſt filius, inde etiam per patrem in Verbo ſignificatur bonum, & per filium verum. Hic dicitur bonum Eccleſiæ apud Antiquos, non autem bonum Eccleſiæ Antiquæ, hoc ob cauſam, quia per Eccleſiam apud Antiquos intelligitur Eccleſia derivata ab Eccleſia Antiquiſſima, quæ fuit ante diluvium, & per Eccleſiam Antiquam intelligitur Eccleſia quæ poſt diluvium; de binis illis Eccleſiis in præcedentibus aliquoties actum eſt; & oſtenſum, quod Antiquiſſima Eccleſia, quæ ante diluvium, fuerit cœleſtis, ſed antiqua Eccleſia, quæ poſt diluvium, fuerit ſpiritualis, de differentia utriuſque etiam ſæpe actum eſt: Reliquiæ Antiquiſſimæ Eccleſiæ, quæ cœleſtis, fuerunt adhuc in terra Canaane, & ibi cumprimis apud illos, qui Chittæi & Chivæi vocabantur: quod non alibi, erat, quia Antiquiſſima Eccleſia, quæ vocata eſt Homo ſeu Adam, n: 478. 479, in terra Canaane fuit, proinde ibi Hortus Edenis, per quem ibi ſignificata eſt Intelligentia & Sapientia hominum illius Eccleſiæ, n: 100. 1588, & per arbores ibi perceptio eorum, n: 103. 2163. 2722 2972; & quia Intelligentia & Sapientia per Hortum ſeu Paradiſum illum ſignificata eſt, etiam ipſa Eccleſia per illum intelligitur, & quia Eccleſia, etiam Cœlum, & quia Cœlum, etiam in ſupremo ſenſu Dominus; inde eſt, quod Terra Canaan quoque ſignificet in ſupremo ſenſu Dominum, in ſenſu reſpectivo Cœlum, & quoque Eccleſiam, & in ſenſu ſingulari hominem Eccleſiæ, n: 1413. 1437. 1607.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

1607. 3038. 3481. 3705; & quoque inde eſt, quod Terra ſimpliciter nominata in Verbo ſimile ſignificet, n: 566. 662. 1066. 1067. 1413. 1607. 3355; & quod novum Cœlum & nova Terra, ſit Eccleſia nova quoad internum & externum ejus, n: 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355 f. Quod Antiquiſſima Eccleſia fuerit in Terra Canaan, videatur n: 567; & quod inde oriunda ſint repræſentativa locorum, & quod ideo Abram juſtus ſit illuc ire, tum quod terra illa data ſit poſteris illius ex Jacobo, ut nempe repræſentativa locorum retinerentur, ſecundum quæ Verbum conſcriberetur, n: 3686: Quodque inde omnia loca ibi, tum montes & fluvii, atque omnes termini circumcirca repræſentativi facti ſint, n: 1585. 1866. 4240. Ex his patet, quid per Eccleſiam apud Antiquos hic intelligitur, quod nempe reliquiæ ab Eccleſia Antiquiſſima: & quia apud Chittæos & Chivæos illæ fuerunt, ideo quoque Abraham, Jiſchak, & Jacob, cum uxoribus illorum ſepulturæ locum nacti ſunt apud Chittæos in terra eorum, Gen: xxiii. 1 ad f. Cap: xxix: 29. 30. 31. 32. Cap: l: 13; & Joſephus apud Chivæos, Joſ: xxiv: 32: Reliquias illius Eccleſiæ repræſentabat Chamor pater Schechemi, quapropter per illum ſignificatur bonum Eccleſiæ apud Antiquos, proinde origo veri interioris ex ſtirpe Divina, n: 4399. Quid diſcrimen ſit inter Eccleſiam Antiquiſſimam quæ fuit ante diluvium, & inter Eccleſiam Antiquam quæ erat poſt diluvium, videatur n: 897. 607. 608. 640. 641. 765. 784. 895. 920. 1114. ad 1128. 1238. 1327. 2896. 2897.

4448. Schechem filius meus, quod ſignificet verum inde, conſtat ex repræſentatione Schechemi, quod ſit verum interius, de qua n: 4430, ita verum inde, nempe ex bono quod eſt Chamor, n: 4447; omne enim verum Eccleſiæ eſt a bono ejus, aliunde nuſquam verum exiſtit: hoc verum, quod per Schechemum repræſentatur, vocatur verum interius, eſtque in ſua eſſentia non aliud quam bonum charitatis; Antiquiſſima enim Eccleſia, quia cœleſtis, in bono amoris in Dominum fuit, ac inde in perceptione omnis veri, nam homines illius Eccleſiæ pæne ſicut Angeli fuerunt, communicabant etiam cum illis, inde eorum perceptio; quapropter nec uſquam ratiocinabantur de aliquo vero fidei, ſed dicebant, quia percipiebant e cœlo, quod ita ſit; & hoc uſque adeo, ut ne quidem nominare voluerint fidem, ſed loco ejus charitatem, videatur n: 202. 337. 2715. 2718. 3246; inde eſt, quod per verum interius hic intelligatur bonum charitatis; quod apud Chamorem Chivæum & filium ejus Schechemum, fuerint reliquiæ illius Eccleſiæ, videatur mox ſupra n: 4447. Aliter ſe habuit cum Eccleſia Antiqua, quæ ſpiritualis, hæc non in amore in Dominum fuit, ſicut Eccleſia Antiquiſſima, ſed in charitate erga proximum, & ad charitatem non pervenire potuerunt quam per Verum fidei, cujus nullam perceptionem habuerunt, ſicut Antiquiſſimi, ideo tunc inceptum fuit diſquirere de Vero, num ita ſit, De differentia inter Cœleſtes qui perceptionem habuerunt, & inter Spirituales, qui non habent, videatur n: 2088. 2669. 2708. 2715. 3235. 3240. 3246. 3887.

4449. Deſiderat anima illius in filiam veſtram, detis quæſo eam illi ad mulierem, quod ſignificet deſiderium conjunctionis cum nova hac, quæ appa-

ret

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ret externa facie Antiquæ ſimilis, conſtat ex ſignificatione deſiderare anima, quod ſit deſiderium; ex repræſentatione Dinæ, quæ hic eſt filia, quod ſit affectio veri, proinde Eccleſia, nam Eccleſia ab affectione veri eſt Eccleſia hæc per novam illam hic intelligitur; & ex ſignificatione dare eam ad mulierem, quod ſit conjunctio, de qua n: 4434. Quoad id, quod nova illa Eccleſia, quæ apud poſteros Jacobi inſtaurata eſt, appareat externa facie Antiquæ ſimilis, ſciendum, quod ſtatuta, judicia, & leges, quæ Genti Iſraeliticæ & Judaicæ, per Moſen, mandata ſunt, non aliena fuerint a ſtatutis, judiciis & legibus, quæ in Antiqua Eccleſia, ſicut quæ de deſponſationibus & conjugiis, de ſervis, de animalibus quæ ad eſum conducerent & non conducerent, de mundationibus, de feſtis, tabernaculis, igne perpetuo, & de pluribus aliis: etiam de Altaribus, holocauſtis, ſacrificiis, libaminibus, quæ recepta fuerunt in altera Eccleſia Antiqua, quæ ab Ebero; quæ quod nota fuerint prius, quam mandata ſunt Genti illi, patet manifeſte ab Hiſtoricis Verbi; ut ſolum quod altaria, holocauſta & ſacrificia; de Bileamo memoratur, quod juſſerit ut ædificarentur ſeptem altaria, & ſuper illis holocauſta & ſacrificia ex juvencis & arietibus offerentur, Num: XXIII: 1. 2. 14. 15. 29; & præterea de gentibus, multis in locis, quod deſtruerentur illarum altaria; & quoque de prophetis Baalis quod ſacrificaverint, quos Elias interfecit; inde conſtare poteſt, quod ſacrificia, quæ mandata fuerunt populo Jacobi, non fuerint nova; ita nec reliqua ſtatuta, judicia & leges; ſed quia hæc facta ſunt idololatrica apud gentes, cumprimis per id, quod per talia colerent aliquem deum prophanum, & ſic quæ repræſentabant Divina, deflecterent ad infernalia, præter quod ſuperaddiderint plura, ideo ut cultus repræſentativus, qui fuit Antiquæ Eccleſiæ, reſtaureratur, eadem revocata ſunt: inde conſtare poteſt, quod nova hæc Eccleſia, quæ apud poſteros Jacobi inſtituta eſt, apparuerit externa facie Antiquæ ſimilis.

4450. Et affinitates ſocietatis cum nobis, filias veſtras detis nobis & filias noſtras accipiatis vobis, quod ſignificet unionem bonorum & verorum, conſtat ex ſignificatione affinitates ſociare, quod ſit unio, de qua n: 4434; ex ſignificatione filiarum, quod ſint affectiones, ita bona, de qua n: 489. 490. 491. 2362. 3963; quod cum veris, ſignificatur per detis nobis, & accipiatis vobis, per Schechemum enim, & per filios Jacobi, ſignificantur vera, ut ſupra oſtenſum: inde patet, quod per illa verba ſignificetur unio bonorum & verorum, hoc eſt, quod nova illa Eccleſia non ſolum externa, ſed etiam interna facie ſimilis eſſet Antiquæ, per unionem.

4451. Et cum nobis habitetis, quod ſignificet vitam, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613, ita habitare cum nobis eſt vivere ſimul, ac unam Eccleſiam facere.

4452. Et terra erit coram vobis, habitate, quod ſignificet Eccleſiam, quæ una, conſtat ex ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, de qua n: 566. 662. 1066. 1067. 1413. 1607. 3355. 4447; & ex ſignificatione habitare cum nobis, quod ſit vivere ſimul, de qua mox ſupra n: 4451, ita quod una eſſet Eccleſia.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4453. Negotiando pervagamini eam, & poſſidete in ea, quod ſignificet dogmata ex communi quod conſenſura, conſtat ex ſignificatione negotiari, quod ſit cognitiones ſibi comparare, & quoque communicare, de qua n: 2967, inde negotiando pervagari terram, eſt intrare in cognitiones boni & veri, quæ per Schechemum filium Chamoris, & per urbem ejus ſignificantur: & a ſignificatione poſſidere in ea, quod ſit unum facere, ita conſentire, qui enim ſimul terram poſſident, illi unum faciunt & conſentiunt. Quod negotiari ſit cognitiones ſibi comparare & quoque communicare, eſt quia in cœlo, ubi Verbum percipitur ſecundum ſenſum internum, non detur aliqua negotiatio, non enim ibi Aurum, nec argentum, nec talia cum quibus in mundo negotiantur, quapropter cum negotiari legitur in Verbo, intelligitur id in ſenſu ſpirituali, & tale percipitur quod correſpondet, in genere comparatio & communicatio cognitionum, & in ſpecie illud quod nominatur; ut ſi aurum nominatur, intelligitur bonum amoris & ſapientiæ, n: 113. 1551. 1552; ſi argentum, intelligitur verum quod intelligentiæ & fidei, n: 1551. 2048. 2954; ſi oves, arietes, hædi, agni, per quæ antiquitus negotiati ſunt, intelliguntur talia quæ oves, arietes, hædi, & agni, ſignificant, & ſic porro: ſicut apud Ezechielem " Dic Tyro, habitatrix ſuper introitibus maris, *Negotiatrix populorum* ad inſulas multas: Tharſchiſch *mercatrix tua* ex multitudine omnium opum, in argento, in ferro, in ſtanno & plumbo, dederunt *nundinationes tuas.* Javal, Thubal, & Meſchech, hi *negotiatores tui* in anima hominis, & vaſis æris, *dederunt commercium tuum.* Filii Dedanis *Negotiatores* tui; inſulæ multæ *mercatura manus tuæ.* Syria *Mercatrix tua* in multitudine operum tuorum. Jehudah & terra Iſraelis, illi *Negotiatores tui* in triticis, minnith, & pannog, & melle & oleo, & opobalſamo, *dederunt commercium tuum.* Damaſcus *Mercatrix tua* in multitudine operum tuorum ex multitudine omnium opum, in Vino Cheſbonis & lana Zacharis. Dan & Javan netum in *nundinationibus tuis* dederunt. Dedan *Negotiatrix tua* in veſtibus libertatis ad currum. Arabs & omnes principes Kedar, illi *Mercatores manus tuæ*, in agnis & arietibus & hircis, in his *Mercatores tui Negotiatores* Schebæ & Raamæ, illi *Negotiatores tui* in primario omnis aromatis; & per omnem lapidem pretioſum & aurem, dederunt *Negotiationes tuas.* Charan & Channoch & Eden, *Negotiatores* Schebæ, Aſchur, Kilmad *Negotiatrix tua.* Hi *Negotiatores tui* cum perfectionibus, cum glomeribus hyacinthi, & acupicto, & cum theſauris veſtium pretioſarum, per funes ligatos & cedrina in *Mercatura tua:* unde impleta es, & honorata facta valde in corde marium" xxvi: 1 ad f. Ex his & pluribus aliis locis in Verbo, apparet quod negotiationes, commercia, mercaturæ, ac merces, non aliud ſint, quam quæ ſunt cognitionum boni & veri; quid enim Verbum propheticum cum negotiationibus Tyri, niſi per illas ſpiritualia & cœleſtia ſignificentur; & quia ita, manifeſte conſtare poteſt, quod non ſolum per merces alia ſignificentur, ſed etiam per gentes ibi nominatus illi apud quos talia; tum quod non ſciri poſſit quid ſignificant, niſi ex ſenſu interno, ut quid Tharſchiſch, Javal, Thubal, Meſchech, filii Dedanis, Syria, Jehudah, Iſrael, Dan, Javan, Dedan, Arabs, Scheba, Ramah, Charan, Channoch,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

noch, Eden, Aſchur, Kilmad; tam quid merces eorum, ut Argentum, Ferrum, Stannum, Plumbum, Vaſa æris, Tritica, Minnith, Pannog, Mel, Oleum, Opobalſamum, Vinum Cheſbonis, Lana Zacharis, Netum, Veſtes libertatis ad currum; Agni, Arietes, Hirci, Aroma, Lapis pretioſus, Aurum, Glomeres hyacinthini, Acupictum, Funes ligati, Cedrina: hæc & ſimilia ſignificant bona & vera, quæ ſunt Eccleſiæ, & Regni Domini, atque eorum cognitiones; quapropter de Tyro ibi actum eſt, ex cauſa quia per Tyrum ſignificantur Cognitiones, n: 1201: & quia tales merces, ſeu bona & vera, in Eccleſia & Regno Domini ſunt, etiam Terra Canaan, per quam Eccleſia & Regnum Domini ſignificatur, ab Antiquiſſimo tempore ita nominata fuit a mercibus ſeu mercaturis, Canaan enim in Lingua originali, id ſignificat. Ex his nunc patet, quid ſignificatur per Negotiando pervagari terram.

4454. Et dixit Schechem ad patrem ejus & fratres ejus, quod ſignificet conſultationem Veri ex Antiqua Divina ſtirpe cum bono & vero hujus religioſi, conſtat a ſignificatione dicere, quod hic ſit conſultare; a repræſentatione Schechemi, quod ſit Verum ex Antiqua Divina ſtirpe, de qua ſupra n: 4447; a ſignificatione patris, qui hic Jacob, quod ſit bonum veri, de qua n: 4 73. 4337; & a ſignificatione fratrum, qui hic filii Jacobi, quod ſint vera, de qua ſupra. Quod Schechem ſit verum ex Antiqua Divina ſtirpe, patet ab illis quæ ſupra n: 4447, allata ſunt; fuerat enim Chamor Chivæus cum ſua gente & familia in terra Canaane inter reliquias Antiquiſſimæ Eccleſiæ, quæ cœleſtis; illa Eccleſia præ omnibus Eccleſiis in univerſo orbe fuit a Divino, nam in bono amoris in Dominum fuit; voluntarium eorum ac intellectuale faciebant unum, ita unam mentem, quapropter perceptionem veri ex bono habebant, influebat enim Dominus per viam internam in bonum voluntatis eorum, & per hoc in bonum intellectus, ſeu verum, inde eſt, quod illa Eccleſia præ cæteris vocata ſit Homo, n: 477. 478. 470, & quoque Similitudo Dei, n: 51. 473. 1013; inde patet, cur Chamor & Schechemus dicantur ab Antiqua Divina ſtirpe, ut quoque prius n: 4399. Quod Antiquiſſima Eccleſia, quæ Homo, aut Hebræa voce Adam, dicta eſt, fuerit in terra Canaane, prout ſupra n: 4447, dictum, patet manifeſte a poſteris illorum, qui dicti ſunt Nephilim, Gen: vi: 4, qui quod in terra Canaane fuerint, dicitur Num: xiii: 33, videatur n: 581: ſed Terra Canaan tunc dicta fuit omnis Terra a fluvio Ægypti ad fluvium Euphratem, Geneſ: xv: 18.

4455. Inveniam gratiam in oculis veſtris, & quod dicitis ad me, dabo, quod ſignificet ſi illis mens ſimilis a ſua parte, quod eſſet a ſua, conſtat a ſignificatione invenire gratiam in oculis alicujus, quod ſit formula involvens propenſionem, de qua n: 3980, hic propenſionem ad id, quod daret quicquid diceret ad illum, per quæ verba quod ſignificetur, quod a ſua parte eſſet mens ſi ſimilis a parte illorum, patet a ſerie in ſenſu interno, nam dare quod illi dicunt, in illo ſenſu eſt unum facere cum illis quoad verum & bonum.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4456. Multiplicate ſuper me valde dotem & donum, & dabo quemadmodum dicitis ad me, quod ſignificet quod acceptabit illa quæ apud illos, & faciet ſua, nempe externa Eccleſiæ quæ illorum cum internis quæ ſua, ac ita ſimul unam Eccleſiam conſtituent, conſtat ex ſignificatione dare quemadmodum dicitis, quod ſit unum facere cum illis quoad verum & bonum, de qua mox ſupra n: 4455: ipſa dos & domum, quæ dixit ut multiplicarent ſuper illum, ſignificat conſenſum in unum, nam dos, quæ dabatur virgini deſponſandæ, erat teſſera quod utrinque confeſſus: dicit quod multiplicarent ſuper illum valde dotem & donum, ac ita ſuper ſtatutum, quod erat quinquaginta argenti ex cauſa, quia cubuit cum illa antequam acceptavit eorum religioſum, & quod eſſet a parte Jacobi conſentire vel renuere, ſecundum Legem antiquis etiam notam, de qua Exod: XXII: 15. 16; imprimis quia deſiderata erat conjunctio, nempe interioris veri quod Schechem, cum affectione exterioris quæ Dinah. Quod dos fuerit teſſera confeſſus, & ſic confirmatio initiationis, eſt quia appendere ſeu dare argentum erat ſignum quod ſuum eſſet, ita quod virgo illius, & acceptare illud eſſet reciprocum, ita ſponſa eſſet ſponſi, & ſponſus ſponſæ.

4457. Et detis mihi puellam ad mulierem, quod modo ſit conjunctio, conſtat a ſignificatione dare in mulierem, quod ſit conjunctio, de qua n: 4434, hic modo ſit conjunctio quia adhuc non conſtipulatum.

4458. Verſ: 13. 14. 15 16. 17. *Et reſponderunt filii Jacobi Schechemo & Chamori patri illius in fraude, & loquuti ſunt, quia polluit Dinam ſororem illorum. Et dixerunt ad illos, non poſſumus facere verbum hoc, dare ſororem noſtram viro cui præputium, quia opprobrium hoc nobis. Veruntamen in hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos, ad circumcidendum vobis omnem maſculum. Et dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus nobis, & habitabimus cum vobis, & erimus in populum unum. Et ſi non audiatis ad nos ad circumcidendum, & ſumemus filiam noſtram, & ibimus.* Reſponderunt filii Jacobi Schechemo & Chamori patri illius in fraude, ſignificat malam opinionem & intentionem de vero & bono Eccleſiæ apud Antiquos: & loquuti ſunt, quia polluit Dinam ſororem illorum, ſignificat quod initiatio ad conjunctionem, quæ non alia eſſe potuit, fieret per acceſſionem: & dixerunt ad illos, non poſſumus facere verbum hoc, ſignificat quod improbarent: dare ſororem noſtram viro cui præputium, ſignificat niſi in repræſentativis ponerent verum & bonum Eccleſiæ, & recederent ab illis quæ ſignificant: quia opprobrium hoc nobis ſignificat quod contra eos eſſet: veruntamen in hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos, ſignificat acceſſionem ad illorum religioſum: ad circumcidendum vobis omnem maſculum, ſignificat repræſentativum externum ſolum, & ſic illis puri eſſent: & dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus nobis, ſignificat ſic conjunctionem: & habitabimus cum vobis, ſignificat quoad vitam: & erimus in populum unum, ſignificat quoad doctrinam: & ſi non audiatis ad nos ad circumcidendum, ſignificat niſi receſſerint a ſuis veris, & acceſſerint ad repræſentativa externa: & ſumemus filiam noſtram & ibimus, ſignificat quod nulla conjunctio.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4459. Reſponderunt filii Jacobi Schechemo & Chamori patri illius in fraude, quod ſignificet malam opinionem & intentionem de vero & bono Eccleſiæ apud Antiquos, conſtat a repræſentatione Schechemi, quod ſit verum apud Antiquos, ſeu quod idem, verum ex Antiqua Divina ſtirpe, de qua n: 4399. 4454; ex repræſentatione Chamoris, quod ſit bonum ex quo illud verum, de qua n: 4399. 4431. 4447. 4454; & ex ſignificatione fraudis, quod ſit mala opinio & intentio; fraus enim in genere involvit malum contra alterum, & contra illa quæ loquitur & quæ agit, nam qui in fraude eſt, cogitat & intendit diverſum ab altero, quod etiam ab effectu, de quo in hoc Capite, conſtat; inde patet, quod per reſponderunt filii Jacobi Schechemo & Chamori patri illius in fraude, ſignificetur mala opinio & intentio de vero & bono Eccleſiæ apud Antiquos. Filii Jacobi, ſeu poſteri illius, non aliam opinionem & intentionem habere potuerunt de vero & bono Interni hominis, quam malam, quia in externis fuerunt abſque internis, n: 4281. 4293. 4307. 4429. 4433; & quoque interna nihili fecerunt & ideo illa prorſus contemſerunt: talis quoque eſt gens illa hodie; & tales ſunt omnes, qui ſolum in externis ſunt; qui in ſolis externis ſunt, ne quidem ſciunt quid ſit eſſe in internis, nam non ſciunt quid internum; ſi quis coram illis nominat internum, vel affirmant quod ſit, quia ex doctrinali norunt eſſe, ſed tunc affirmant ex fraude, vel ſicut corde etiam ore negant; non enim vadunt ultra ſenſualia quæ ſunt Externi hominis; inde eſt, quod non credant aliquam vitam poſt mortem, & niſi corpore reſurrecturos eſſe non dari poſſe reſurrectionem, quapropter permiſſum eſt, ut talem opinionem de reſurrectione habeant, alioquin nullam habuiſſent, nam ponunt omne vitæ in corpore, neſcientes quod vita corporis eorum ſit ex vita eorum ſpiritus, qui poſt mortem vivit: qui in ſolis externis ſunt, nuſquam aliam fidem poſſunt habere, nam externa apud illos exſtinguunt omne cogitationis, proinde omne fidei de internis. Quia talis ignorantia hodie regnat, dicendum eſt, quid ſit eſſe in externis abſque internis; qui abſque conſcientia ſunt, omnes illi in ſolis externis ſunt, nam Internus homo per conſcientiam ſe manifeſtat; & omnes illi nullam conſcientiam habent, qui verum & bonum cogitant & faciunt non propter verum & bonum, ſed propter ſe, ſui honoris & lucri cauſa, & quoque qui ſolum propter timorem legis ac vitæ, nam ſi non periclitaretur fama, honor, lucrum, vita, ruerunt abſque conſcientia in omnia nefaria: hoc patet manifeſte ab illis in altera vita, qui tales fuerunt in vita corporis, ibi, quia interiora patent, in perpetuo conatu ſunt perdendi alios, quapropter in inferno ſunt, & ibi ſpirituali modo vincti tenentur. Ut adhuc ſciatur, quid ſit in externis eſſe, & quid in internis, & quod qui in ſolis externis ſunt, non capere poſſint quid interna, proinde non poſſunt his affici, nam nemo afficitur illis quæ non capit; ſit pro exemplo, quod minimus eſſe ſit maximus eſſe in cœlo, & quod humilis ſit altus eſſe, tum quod pauper & egenus ſit dives & abundans eſſe; qui in ſolis externis ſunt, ii hæc non capere poſſunt, cogitant enim quod minimus nuſquam poſſit maximus eſſe, nec humilis altus, & pauper dives, ac egenus abundans; cum tamen prorſus ita ſe habet in cœlo; & quia non capere poſſunt, inde nec affici poſſunt illis, &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cum reflectunt ſuper illa ex corporeis & mundanis, in quibus ſunt, averſantur illa; quod ita ſe habeat in cœlo, prorſus non ſciunt, & quamdiu in ſolis externis ſunt, non ſcire volunt, imo nec ſcire poſſunt; in cœlo enim qui ſcit, agnoſcit, credit ex corde, hoc eſt, ex affectione, quod nihil potentiæ ex ſemet ſit, ſed quod omne potentiæ ei a Domino, is minimus dicitur, & tamen eſt maximus, quia ei potentia a Domino eſt; ſimiliter ſe habet cum illo qui humilis eſt, quod ſit altus, nam qui humilis eſt, agnoſcens & credens ex affectione, quod nihil potentiæ ei ſit a ſe, nihil intelligentiæ & ſapientiæ a ſe, & nihil boni & veri a ſe, is donatur potentia, intelligentia veri, & ſapientia boni, præ aliis, a Domino; pariter quod pauper & egenus ſit dives & abundans, pauper enim & egenus dicitur, qui credit ex corde & affectione, quod nihil poſſideat ex ſe, nihil ſciat & ſapiat ex ſe, & nihil poſſit ex ſe, is in cœlo dives eſt & abundat, Dominus enim illi dat omnem opulentiam, ſapiens enim eſt præ reliquis, & dives eſt præ reliquis, in magnificentiſſimis habitat palatiis, n: 1116. 1626. 1627, ac in theſauris omnium divitiarum cœli. Sit quoque pro exemplo, qui in ſolis externis eſt, nequaquam capere poteſt, quod gaudium cœleſte ſit proximum amare præ ſe, & Dominum ſupra omnia, & quod ſecundum amoris illius quantum & quale ſit felicitas; nam qui in ſolis externis eſt, ſe amat præ proximo, & ſi amat alios, eſt quia ſibi favent, & ita amat illos ſui cauſa, proinde ſe in illis & illos in ſe; qui talis eſt, non ſcire poteſt quid ſit amare alios præ ſe, imo non ſcire vult, nec ſcire poteſt, quare cum dicitur ei quod cœlum conſiſtat in tali amore, n: 548, averſatur illud; inde eſt, quod qui tales fuerunt in vita corporis, non approximare poſſint ad aliquam ſocietatem cœleſtem, & cum approximant, quod propter averſationem dejiciant ſe præcipites in infernum. Quia pauci hodie ſciunt, quid ſit in externis eſſe, & quid in internis, & quia plerique credunt, quod qui in internis ſunt non poſſint eſſe in externis, & viciſſim, licet illuſtrationis cauſa adhuc unum exemplum afferre; ſit Nutritio corporis & Nutritio animæ; qui in voluptatibus mere externis eſt, is curat pelliculam, indulget ſtomacho, amat opipare vivere, & in eduliis ac nectareis ponit ſummum voluptatis; at qui in internis eſt, etiam volupe habet in illis, ſed ejus affectio regnans eſt, ut corpus nutriatur cibis cum voluptate propter ſanitatem ejus, ob finem ut mens ſana ſit in corpore ſano, ita principaliter propter mentis ſanitatem, cui ſanitas corporis inſervit pro medio; qui ſpiritualis homo eſt, non ibi quieſcit, ſed ſanitatem mentis ſeu animæ ſpectat ut medium ad imbuendum intelligentiam & ſapientiam, non propter famam, honores, lucrum, ſed propter vitam poſt mortem; qui in interiori gradu ſpiritualis eſt, is intelligentiam & ſapientiam ſpectat ut finem medium ut is ſervire poſſit pro membro utili in Regno Domini; & qui cœleſtis homo eſt, ut ſerviat Domino; huic cibus corporeus eſt medium ad fruendum cibo ſpirituali, & cibus ſpiritualis eſt medium ad fruendum cibo cœleſti; & quia ita inſervire debent, etiam cibi illi correſpondent; inde etiam vocantur cibi: ex his conſtare poteſt, quid ſit in ſolis externis eſſe, & quid in internis. Gens Judaica & Iſraelitica, de qua in hoc Capite in ſenſu interno hiſtorico agitur, præter illos qui mortui ſunt infantes, quoad per plurimam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

plurimam partem talis eſt, ſunt enim præ omnibus aliis in externis, nam ſunt in avaritia; qui lucra & quæſtus amant non propter alium uſum, quam propter aurum & argentum, & in illis poſſidendis omne vitæ jucundum ponunt, in extimis ſeu infimis ſunt, quippe prorſus terreſtria ſunt quæ amant; qui autem aurum & argentum propter aliquem uſum amant, illi ſecundum uſum a terreſtribus ſe elevant, ipſe uſus quem homo amat, determinat vitam ejus, & diſtinguit ab aliis, uſus malus facit illum infernalem, uſus bonus facit illum cœleſtem; non quidem ipſe uſus, ſed amor uſus, nam in amore eſt vita cujuſvis.

4460. Et loquuti ſunt, quia polluit Dinam ſororem illorum, quod ſignificet quod initiatio ad conjunctionem, quæ non alia eſſe potuit, fieret per acceſſionem, conſtare poteſt ab explicatione illorum verborum "Sumſit eam, & cubuit cum ea, & compreſſit eam," per quæ ſignificatum, quod non aliter poſſet conjungi cum affectione veri per filios Jacobi fratres ejus ſignificati, videatur n: 4433; hic quod polluerit illam, ſimile involvit.

4461. Et dixerunt ad illos, non poſſumus facere verbum hoc, quod ſignificet quod improbarent, conſtat abſque explicatione.

4462. Dare ſororem noſtram viro cui præputium, quod ſignificet niſi in repræſentativis ponerent verum & bonum Eccleſiæ, & recederent ab illis quæ ſignificant, conſtat ex ſignificatione præputii, quod ſit repræſentativum externum, ſignum quod eſſent ab Eccleſia; inde commune fuit dicere, Circumciſio & præputium, cum diſtinguerent inter illos qui ab Eccleſia erant, & illos qui non erant; circumciſio enim ſignificat receſſionem ab amoribus ſpurcis, nempe ab amore ſui & mundi, & acceſſionem ad amores cœleſtes, qui ſunt in Dominum, & erga proximum, ita acceſſionem ad Eccleſiam, inde eſt, quod per illa verba ſignificetur acceſſio ad illorum religioſum, proinde quod ſicut illi in repræſentativis ponerent verum & bonum Eccleſiæ, recedendo ab internis quæ ſignificantur, alioquin enim non ſimiles eſſent illis, ſecundum ea quæ ſequuntur "In hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos:" quod circumciſio ſit ſignum purificationis ab amoribus ſpurcis, videatur n: 2039. 2632; & quod præputiati dicti ſint qui in amoribus illis, n: 2049. 3412. 3413. Vix aliquis hodie novit, quid circumciſio in ſpecie ſignificat, quapropter dicendum; per Genitalia in utroque ſexu ſignificantur illa quæ conjunctionis boni & veri ſunt; nec modo ſignificant, ſed etiam actualiter illis correſpondent; ad finem Capitum oſtenſum eſt, quod omnia Organa & Membra hominis correſpondentiam habeant cum rebus ſpiritualibus in cœlo; ita quoque Organa & Membra generationi dicata; hæc correſpondent conjugio boni & veri; ex hoc conjugio etiam deſcendit amor conjugialis, videatur n: 2618. 2727. 2728. 2729. 2803. 3132. 4434: præputium quia obtegit Genitale, correſpondebat in Antiquiſſima Eccleſia obſcurationi boni & veri, ſed in Antiqua Eccleſia conſpurcationi eorum; nam apud hominem Antiquiſſimæ Eccleſiæ, quia internus homo fuit, obſcurari potuit bonum & verum, non autem conſpurcari, at apud hominem Antiquæ Eccleſiæ, quia reſpective externus homo fuit, bonum & verum conſpurcari potuit, nam externa, nempe externi amores ſunt qui conſpurcant;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſpurcant; quapropter illi qui ab Antiquiſſima Eccleſia fuerunt, nihil noverunt de Circumciſione, ſed modo illi qui ab Antiqua: ab hac etiam Circumciſio ad plures gentes emanavit; & injuncta eſt Abrahamo & poſteris ejus non ut novum quid, ſed ut intermiſſum quod reſtauraretur, & facta eſt poſteritati ejus in ſignum quod eſſent ab Eccleſia; ſed illa gens non ſciebat quid ſignificabat, nec volebat ſcire, nam religioſum ponebat in ſolis repræſentativis, quæ ſunt externa; ideo communiter incircumciſos damnabat, cum tamen circumciſio eſſet modo ſignum repræſentativum purificationis ab amore ſui & mundi, a quo qui purificati ſunt, ſpiritualiter circumciſi ſunt, & dicuntur circumciſi quoad cor; ut apud Moſen "*Circumcidet Jehovah Deus cor tuum*, & *cor* ſeminis tui, *ad amandum* Jehovam Deum tuum in toto corde tuo, & in tota anima tua," Deut: xxx: 6: apud Eundem "*Circumcidetis præputium cordis veſtri*, & cervicem veſtram ne induretis amplius," Deut: x: 16. 18: & apud Jeremiam "Novate vobis novale, & *removete præputium cordis veſtri*," iv: 3. 4: qui autem in amoribus ſui & mundi ſunt, vocantur præputiati, quantumvis circumciſi fuerint, ut apud Jeremiam "Ecce dies venientes, quibus viſitabo ſuper omnem *circumciſum in præputio*, ſuper Ægyptum, & ſuper Jehudam, & ſuper Edomum, & ſuper filios Ammonis, & ſuper Moabum, & ſuper omnes abſciſſos anguli, habitantes in deſerto, quia *omnes gentes præputiatæ*, & omnis domus Iſraelis *præputiati corde*," ix: 24. 25; inde etiam patet, quod plures gentes etiam circumciſæ fuerint, dicitur enim, viſitabo ſuper omnem circumciſum in præputio; ita quod non novum quid fuerit, & ſolum apud poſteros Jacobi, ut per id diſtinguerentur, ut ſupra dictum; Philiſtæi erant qui non circumciſi ſunt, quare etiam in genere per præputiatos intelliguntur Philiſtæi, 1 Sam: xiv: 6. Cap: xvii: 26. 36. Cap: xxxi: 4. ii Sam: i: 20; & alibi.

4463. Quia opprobrium hoc nobis, quod ſignificet quod contra eos eſſet, conſtat ex ſignificatione opprobrii, quod ſit id quod contra religioſum eorum, ita quod contra eos.

4464. Veruntamen in hoc conſentiemus vobis, ſi ſitis ſicut nos, quod ſignificet acceſſionem ad illorum religioſum, conſtat ex ſignificatione conſentire, quod ſit acceſſio, & a ſignificatione eſſe ſicut illi, quod ſit ut in ſolis externis eſſent, non autem in internis, tunc enim fuiſſent ſicut illi, videatur mox ſupra n: 4460: oſtenſum eſt ibi, nempe n: 4460, quid ſit in ſolis externis eſſe, & quid in internis; hic dicendum, cur homo in internis eſſe debet; cuivis notum eſſe poteſt, qui reflectit, quod homo per interna communicationem habeat cum cœlo, totum enim cœlum eſt in internis; niſi homo quoad cogitationes & affectiones, hoc eſt, quæ ſunt intellectus & quæ ſunt voluntatis, ſit in cœlo, non poteſt poſt mortem illuc venire, nam nihil communicationis eſt; homo in vita corporis ſibi per vera quæ ſunt intellectus, & bona quæ ſunt voluntatis, procurat ſibi communicationem illam, & niſi tunc procuret illam ſibi, poſtea non ſit, nam poſt mortem aperiri mens ejus verſus interiora nequit, ſi non aperta fuerit in vita corporis. Non novit homo, quod ſecundum vitam affectionum ejus, ſphæra quædam ſpiritualis illum circumfundat,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ ſphæra perceptibilior eſt Angelis, quam eſt ſphæra odoris exquiſitiſſimo ſenſui in mundo; ſi vita illius fuerit in ſolis externis, ſcilicet in voluptatibus ex odiis contra proximum, ex vindictis & ex crudelitate inde, ex adulteriis, ex eminentia ſui & inde contemtu aliorum, ex rapinis clandeſtinis, ex avaritia, ex dolis, & ex luxuria, ac ſimilibus, ſphæra ſpiritualis, quæ illum circumfundit, eſt tam tetra, ſicut eſt in mundo ſphæra odoris ex cadaveribus, ex ſtercoribus, ex quiſquiliis graveolentibus, & ſimilibus; hanc ſphæram homo, qui vitam talem egerat, ſecum fert poſt mortem; & quia totus quantus in illa ſphæra eſt, non poteſt alibi eſſe quam in inferno, ubi tales ſphæræ ſunt; de Sphæris in altera vita, & unde illæ, videatur n: 1048. 1053. 1316. 1504 ad 1519. 1695. 2401. 2489: Qui autem in internis ſunt, ſcilicet qui jucundum habuerunt in benevolentia & charitate erga proximum, & maxime qui beatum in amore in Dominum, illos circumfundit ſphæra grata & amæna, quæ eſt ipſa cœleſtis, quapropter illi in cœlo ſunt: Sphæræ, quæ percipiuntur in altera vita, oriuntur omnes ex amoribus & inde affectionibus, in quibus fuerant, conſequenter ex vita, nam amores & inde affectiones faciunt ipſam vitam; & quia oriuntur ex amoribus & inde affectionibus, oriuntur ex intentionibus & finibus propter quos homo ita vult & ita agit, nam quiſque pro fine habet quod amat, idcirco fines determinant vitam hominis, & illius quale conſtituunt, inde imprimis eſt ſphæra ejus; hæc percipitur exquiſitiſſime in cœlo, ex cauſa quia univerſum cœlum in ſphæra finium eſt; ex his patet, qualis homo qui in internis eſt, & qualis qui in externis, & cur non in ſolis externis, ſed in internis eſſe debet. Sed hæc homo qui in ſolis externis eſt, utcunque acumine ingenii de rebus in vita civili pollet, & utcunque ex ſcientificis eruditionis famam ſibi comparaverat, non curat, quia eſt talis, ut nihil credat dari, quod non oculis videt & tactu ſentit, proinde nec cœlum nec infernum; & ſi diceretur ei, quod ſtatim poſt mortem in alteram vitam venturus ſit, ac ibi perfectius quam in corpore viſurus, auditurus, loquuturus, & ſenſu tactus gaviſurus, rejiceret ſicut aliquod paradoxon aut phantaſma; cum tamen actualiter ſe ita habet; ſimiliter ſi quis diceret, quod anima ſeu ſpiritus qui vivit poſt mortem, ſit ipſe homo, non autem corpus quod circumfert in mundo: inde conſequitur, quod qui in ſolis externis ſunt, nihil curent quid de internis dicitur, cum tamen hæc faciunt illos beatos & felices in Regno in quod venturi ſunt, & in quo victuri in æternum; maxima pars Chriſtianorum in tali incredulitate ſunt: quod in tali in credulitate ſint, ſcire mihi datum eſt ex illis qui ex Chriſtiano orbe in alteram vitam venerunt, cum quibus loquutus ſum; in altera enim vita non occultare poſſunt quæ cogitarunt, quia cogitationes ibi evidenter patent, nec occultare poſſunt quid pro finibus habuerunt, hoc eſt, quid amaverunt, quia id per ſphæram ſe manifeſtat.

4465. Ad circumcidendum vobis omnem maſculum, quod ſignificet repræſentativum externum ſolum, & ſic illis puri eſſent, conſtat ex ſignificatione circumcidere omnem maſculum, quod ſit repræſentativum externum, ſignum quód eſſent ab Eccleſia, hic quod eſſent ab illorum religioſo, de qua ſupra n: 4462; quod ſic in oculis illorum puri eſſent, ſequitur, nam poſteritas

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſteritas ex Jacobo puritatem & ſanctitatem non in internis ſed in externis ponebat.

4466. Et dabimus filias noſtras vobis, & filias veſtras accipiemus nobis, quod ſignificet ſic conjunctionem, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4434, de conjugio dicta ſunt, quod nempe conjugium in ſenſu ſpirituali ſit conjunctio boni & veri; nam dare filias noſtras vobis, & accipere filias veſtras nobis, eſt ſociare mutuo conjugia.

4467. Et habitabimus cum vobis, quod ſignificet quoad vitam, nempe conjunctionem, conſtat ex ſignificatione habitare cum vobis, quod ſit una vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451.

4468. Et erimus in populum unum, quod ſignificet quoad doctrinam, etiam conjunctionem, conſtat ex ſignificatione populi, quod ſit verum Eccleſiæ, proinde doctrina, de qua n: 1259. 1260. 3295. 3581; ita eſſe in populum unum eſt conjunctio per doctrinam. Sunt duo quæ conjungunt homines Eccleſiæ, nempe vita & doctrina, quando vita conjungit, doctrina non ſeparat, ſed ſi ſolum doctrina conjungit, ſicut hodie ſit intra Eccleſiam, tunc ſe mutuo ſeparant, & tot faciunt Eccleſias quot ſunt doctrinæ; cum tamen doctrina ſit propter vitam, & vita ex doctrina; quod ſe ſeparent, ſi ſolum doctrina conjungit, patet ex eo, quod, qui ab una doctrina eſt, damnet alterum, quandoque ad infernum; at quod doctrina non ſeparet ſi vita conjungit, patet ex eo, quod qui in bonitate vitæ eſt, non damnet alterum qui aliter ſentit, ſed illius fidei & conſcientiæ id relinquit, & hoc uſque ad illos qui extra Eccleſiam ſunt, dicit enim corde, quod ignorantia neminem damnare poſſit, ſi vivant in innocentia & mutuo amore, ſicut infantes, qui quoque in ignorantia ſunt cum obeunt.

4469. Et ſi non audiatis ad nos ad circumcidendum, quod ſignificet niſi receſſerint a ſuis veris, & acceſſerint ad repræſentativa externa, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4462, explicata ſunt. Quæ in his Verſibus a filiis Jacobi dicta ſunt, involvunt ſenſum contrarium quam qui erat apud Chamorem & Schechemum, proinde etiam contrarium in ſenſu interno, ut patet ab explicationibus; cauſa eſt, quia in fraude loquuti ſunt, ut dicitur Verſ: 13, & qui in fraude loquitur, is diverſum ſentit ab illo cum quo loquitur, n: 4459.

4470. Et ſumemus filiam noſtram & ibimus, quod ſignificet quod nulla conjunctio, conſtat ex ſignificatione conjugii, quod ſit conjunctio boni & veri, de qua ſupra n: 4466, inde ſumere filiam & ire, eſt non dare illam in conjugium, ita quod nulla conjunctio. Hic loquuntur filii Jacobi, ſicut Jacob pater eorum, nam non dicunt ſumemus ſororem noſtram, ſed filiam noſtram; cauſa patet a ſenſu interno, nempe quod patris eſſet renuere aut affirmare, ſecundum legem, de qua Exod: XXII: 15. 16; ſed quia hic de poſteritate ex Jacobo & ejus religioſo agitur, ſunt filii ejus, per quos id repræſentatur, qui loco patris hic reſpondent; ipſe Jacob non potuit, quia per illum Antiqua Eccleſia hic repræſentatur, n: 4439.

4471. Verſ: 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *Et bona fuerunt verba illorum in oculis Chamoris & in oculis Schechemi filii Chamoris. Et non tardavit puer facere*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cere verbum, quia beneplacuit in filia Jacobi; & ille honoratus præ omnibus domus patris ſui. Et venit Chamor & Schechem filius illius ad portam urbis ſuæ, & loquuti ad viros urbis ſuæ, dicendo, Viri illi pacifici ii cum nobis, & habitent in terra, & negotiando pervagentur eam, & terra ecce lata ſpatiis coram illis; filias illorum accipiamus nobis ad fœminas, & filias noſtras demus illis. Veruntamen in hoc conſentient nobis viri ad habitandum cum nobis, ad eſſe in populum unum, in circumcidi nobis omnem maſculum, quemadmodum illi circumciſi. Acquiſitio illorum, & emtio illorum, & omnis beſtia illorum, annon nobis illa; tantummodo conſentiamus illis, & habitabunt cum nobis. Et audiverunt ad Chamorem & ad Schechemum filium illius omnes egredientes portam urbis illius, & circumciderunt omnem maſculum, omnes egredientes portam urbis illius. Bona fuerunt verba illorum in oculis Chamoris, ſignificat condeſcendentiam quoad vitam: & in oculis Schechemi filii Chamoris, ſignificat quoad doctrinam: & non tardavit puer facere verbum, ſignificat acceptationis deſiderium: quia beneplacuit in filia Jacobi, ſignificat ad religioſum illius Eccleſiæ: & ille honoratus præ omnibus domus patris ſui, ſignificat primarium ex veris Eccleſiæ apud Antiquos: & venit Chamor & Schechem filius illius ad portam urbis ſuæ, ſignificat Eccleſiæ apud Antiquos bona & vera quæ in eorum doctrina: & loquuti ad viros urbis ſuæ, dicendo, ſignificat perſuaſionem: viri illi pacifici ii cum nobis, ſignificat concordantiam: & habitent in terra, ſignificat quoad vitam: & negotiando pervagentur eam, ſignificat quoad doctrinam: & terra ecce lata ſpatiis coram illis, ſignificat extenſionem: filias illorum accipiamus nobis ad fœminas, & filias noſtras demus illis, ſignificat conjunctionem: Veruntamen in hoc conſentient nobis viri ad habitandum cum nobis, ſignificat quod concordarent quoad vitam: ad eſſe in populum unum, ſignificat quoad doctrinam: in circumcidi omnem maſculum quemadmodum illi circumciſi, ſignificat ſi initiarentur per illa in repræſentativa & ſignificativa illorum, quoad ſola externa: acquiſitio illorum & emtio illorum, ſignificat quod vera illorum: & omnis beſtia illorum, ſignificat quod bona: annon nobis illa, ſignificat quod ſimilia & forma una: tantummodo conſentiamus illis, & habitabunt cum nobis, ſignificat ſi condeſcendimus: & audiverunt ad Chamorem & ad Schechemum filium illius, ſignificat conſenſum: omnes egredientes portam urbis ejus, ſignificat quod e doctrina Eccleſiæ apud Antiquos recederent: & circumciderunt omnem maſculum, omnes egredientes portam urbis illius, ſignificat acceſſionem ad externa.

4472. Bona fuerunt verba illorum in oculis Chamoris, quod ſignificet condeſcendentiam quoad vitam, conſtat ex ſignificatione bona eſſe verba, quod ſit condeſcendentia; & ex repræſentatione Chamoris, quod ſit bonum Eccleſiæ apud Antiqos, de qua n: 4447; hic vita, nam vita eſt boni, ſicut doctrina eſt veri, quæ eſt Schechemus, ut ſequitur: cauſa quod non bonum, ſed vita, hic per Chamorem repræſentetur, eſt quia ad externa filiorum Jacobi condeſcendebat.

4473. Et in oculis Schechemi filii Chamoris, quod ſignificet quoad doctrinam, conſtat ex repræſentatione Schechemi, quod ſit verum Eccleſiæ apud Antiquos,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Antiquos, quod ex bono quod Chamor, de qua n: 4454, hic autem Schechemus eſt doctrina, ex cauſa de qua mox ſupra n: 4472.

4474. Et non tardavit puer facere verbum, quod ſignificet acceptationis deſiderium, conſtat ex ſignificatione non tardare facere id quod dicitur, quod ſit deſiderium condeſcendendi ad id, ita acceptandi.

4475. Quia beneplacuit in filia Jacobi, quod ſignificet ad religioſum illius Eccleſiæ, conſtat a repræſentatione Dinæ, quæ hic eſt filia Jacobi, quod ſit affectio veri Eccleſiæ Antiquæ, hæc enim repræſentatur per Jacobum, n: 4439; cum affectione veri hujus Eccleſiæ, ſeu quod idem, cum hac Eccleſia, erat deſiderium conjunctionis; ſed quia Eccleſia illa apud poſteros Jacobi, quæ hic repræſentatur per filios ejus, qui loco patris loquuti ſunt, n: 4470, facta eſt mere externa, & ad hæc acceptanda conſenſerunt Chamor & Schechemus, ideo per filiam Jacobi nunc ſignificatur religioſum illius Eccleſiæ.

4476. Et ille honoratus præ omnibus domus patris ſui, quod ſignificet primarium ex veris Eccleſiæ apud Antiquos, conſtat ex ſignificatione honorati præ omnibus, quod ſit primarium; honoratus præ omnibus pæne ſimile eſt ac princeps, qui quod ſit primarium, videatur n: 1482. 2089; ſed honoratus præ omnibus domus patris ſui dicitur, non princeps, quia Chamor & Schechemus erant ex reliquiis Antiquiſſimæ Eccleſiæ, n: 4447. 4454, & in illa Eccleſia honoratus dicebatur, qui in Antiqua Eccleſia princeps: quod primarium ex veris Eccleſiæ apud Antiquos ſignificetur, eſt quia de Schechemo hoc dicitur, per quem quod repræſentetur verum Eccleſiæ apud antiquos, videatur n: 4454.

4477. Et venit Chamor & Schechem filius illius ad portam urbis ſuæ, quod ſignificet Eccleſiæ apud Antiquos bona & vera quæ in eorum doctrina, conſtat ex repræſentatione Chamoris, quod ſit Eccleſiæ apud Antiquos bonum, de qua n: 4447; ex repræſentatione Schechemi, quod ſit verum inde, de qua n: 4454; & ex ſignificatione portæ urbis, quod ſit doctrina veri, de qua n: 2943.

4478. Et loquuti ad viros urbis ſuæ, dicendo, quod ſignificet perſuaſionem, conſtare poteſt a ſignificatione loqui, quod ſit velle, & quoque influere, de qua n: 2951. 3037, hic perſuadere, quia qui vult in perſuaſione eſt, & qui inde influit, perſuaſionem communicat; & viri urbis ſunt qui in veris doctrinæ, hic in veris ſimilibus cum Schechemo; nam urbs antiquis temporibus non erat aliud quam una gentis familia, cohabitatio eorum, qui ab una familia, dicebatur urbs; & quia in ſenſu interno non intelligitur familia, ſed quale ejus quoad vitam & doctrinam, per urbem ſignificatur doctrinæ verum, & per habitatores doctrinæ bonum, videatur n: 402. 2268. 2450. 2451. 2712. 2943. 3216; at cum habitatores urbis nominantur viri urbis, tunc non bonum doctrinæ, ſed vera ejus ſignificantur; in Verbo enim viri ſunt vera, n: 3134.

4479. Viri illi pacifici ii cum nobis, quod ſignificet concordantiam, hic quoad doctrinalia, conſtat ex ſignificatione virorum, quod ſint vera, de qua n: 3134,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

n: 3134, inde quoque doctrinalia, nam vera Eccleſiæ in unum collecta & agnita, dicuntur doctrinalia; & ex ſignificatione pacificorum, quod ſit quod concordent; illi enim in ſenſu ſpirituali vocantur pacifici, qui quoad Eccleſiæ doctrinalia & dogmata, concordant.

4480. Et habitent in terra, quod ſignificet quoad vitam, conſtat ex ſignificatione habitare, quod ſit vita, de qua ſupra n: 4467; per terram hic ſicut alibi ſignificatur Eccleſia, n: 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447, ita per habitare in terra, ſignificatur ſimilitudo vitæ ſecundum illa quæ ſunt Eccleſiæ. Quicquid in Verbo ſcriptum eſt, hoc in ſe & in ſua eſſentia eſt ſpirituale, quod Verbum ſit ſpirituale, notum eſt, ſed ſpirituale ejus non apparet in litera, in litera enim eſt mundanum, imprimis in hiſtoricis, at cum legitur ab homine, mundanum, quod ibi, fit ſpirituale in mundo ſpirituali, hoc eſt, apud angelos; illi enim non cogitare poſſunt quam ſpiritualiter de unaquavis re; ita quoque de habitare in terra: ſpiritualiter cogitare, eſt de illis quæ ſunt Regni Domini, ita de illis quæ ſunt Eccleſiæ.

4481. Et negotiando pervagentur eam, quod ſignificet quoad doctrinam, conſtat ex ſignificatione negotiando pervagari terram, quod ſit intrare in cognitiones boni & veri, de qua n: 4453, ita in doctrinam, nam hæc cognitiones illas continet & docet.

4482. Et terra ecce lata ſpatiis coram illis, quod ſignificet extenſionem, nempe veri quod eſt doctrinæ, conſtat a ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia, de qua mox ſupra n: 4480; & ex ſignificatione lata ſpatiis, quod ſit extenſio quoad vera, ita quoad illa quæ ſunt doctrinæ: in Verbo, quæ deſcribuntur ſecundum menſuras, in ſenſu interno non ſignificant menſuras, ſed qualia ſtatus, menſuræ enim involvunt ſpatia, & in altera vita non ſunt ſpatia ſicut nec tempora, ſed illis correſpondent ſtatus, videatur n: 2625. 2837. 3356. 3387. 3404. 4321; & quia ita, longitudines, latitudines & altitudines, quæ ſunt ſpatii menſurati, ſignificant talia quæ ſunt ſtatus, quod longitudo ſignificet ſanctum, altitudo bonum, & latitudo verum, videatur n: 650. 1613. 3433. 3434, inde eſt, quod per terram latam ſpatiis, ſignificetur extenſio veri quod eſt doctrinæ in Eccleſia. Qui non novit dari in Verbo aliud ſpirituale quam quod exſtat in ſenſu literali, non poteſt aliter quam mirari, quod dicatur per terram latam ſpatiis ſignificari extenſionem veri quod eſt doctrinæ in Eccleſia; ſed quod uſque ſe ita habeat, conſtare poteſt a locis, ubi Latitudo in Verbo nominatur; ut apud Eſaiam "Aſchur ibit per Jehudam, inundabit & tranſibit, uſque ad collum pertinget, & erunt extenſiones alarum ejus plenitudo *Latitudinis terræ*," VIII: 8. Apud Davidem "Jehovah non concluſiſti me in manum inimici, ſtare feciſti *in Latitudine* pedes meos," Pſalm: XXXI: 9. Apud Eundem "Ex anguſtia invocavi Jah, reſpondet mihi *in Latitudine*," Pſalm: CVIII: 5. Apud Habakuk "Ego exſuſcitans Chaldæos, gentem amaram & celerem, ambulantem in *Latitudines terræ*," I: 6, per latitudines ibi non aliud ſignificatur quam verum Eccleſiæ: cauſa quod Latitudo id ſignificet, eſt quia in mundo ſpirituali, ſeu in cœlo, eſt Dominus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Centrum omnium, Ipſe enim eſt Sol ibi; qui in ſtatu boni ſunt, interiores ſunt ſecundum quale & quantum boni in quo ſunt; inde prædicatur Altitudo de bono; qui ſunt in ſimili gradu boni, etiam ſunt in ſimili gradu veri, & ſic quaſi in ſimili diſtantia, aut, ut ita dicatur, in eadem peripheria, inde prædicatur Latitudo de veris; quapropter non aliud per Latitudinem intelligitur ab Angelis qui apud hominem ſunt cum Verbum legit; ut in Hiſtoricis ejus, ubi agitur de Arca, de Altari, de Templo, de ſpatiis extra urbes, tunc per dimenſiones ibi quoad longitudines, latitudines, & altitudines, percipiuntur ſtatus boni & veri; ſimiliter ubi de Nova Terra, Nova Hieroſolyma, & de Novo Templo, apud Ezechielem, Cap: XL. XLI. XLII. XLIII. XLIV. XLV. XLVI. XLVII; per quæ quod ſignificetur Cœlum & nova Eccleſia, ex ſingulis ibi conſtare poteſt: ita etiam apud Johannem, ubi de Nova Hieroſolyma dicitur, quod erit quadrangularis, & ejus Longitudo tanta, quanta *Latitudo*, Apoc: XXI: 16. Quæ interiora ſunt in mundo ſpirituali, deſcribuntur per ſuperiora, & quæ exteriora per inferiora, n: 2148, homo enim non aliter capit interiora & exteriora cum eſt in mundo, quia eſt in ſpatio & in tempore, & quæ ſpatii & temporis ſunt, ejus cogitationis ideas intrarunt, & pleraſque imbuerunt; inde etiam patet, quod illa quæ ſunt menſurarum, quæ ſunt limitationes ſpatii, ſicut altitudines, longitudines, & latitudines, ſint in ſenſu ſpirituali illa quæ determinant ſtatus affectionum boni & affectionum veri.

4483. Filias illorum accipiamus nobis ad fæminas, & filias noſtras demus illis, quod ſignificet conjunctionem, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4466 explicata ſunt, ubi ſimilia verba.

4484. Veruntamen in hoc conſentient nobis viri ad habitandum cum nobis, quod ſignificet quod concordarent quoad vitam, conſtat ex ſignificatione conſentire, quod ſit concordare; & ex ſignificatione habitare, quod ſit vita, de qua ſupra n: 4451. 4452.

4485. Ad eſſe in populum unum, quod ſignificet quoad doctrinam, conſtat ex ſignificatione populi, quod ſit doctrina, de qua etiam ſupra n: 4468.

4486. In circumcidi omnem maſculum quemadmodum illi circumciſi, quod ſignificet ſi initiarentur per illa in repræſentativa & ſignificativa illorum quoad ſola externa, conſtat ex ſignificatione circumcidi, quod ſit repræſentativum externum, ſignum quod eſſent ab Eccleſia, hic a religioſo in quo fuerunt poſteri ex Jacobo, de qua n: 4462; & quia acceptabant eorum religioſum, quod in ſolis externis conſtabat, n: 4281. 4293. 4307, ideo dicitur, quemadmodum illi circumciſi; inde patet, quod per circumcidi omnem maſculum quemadmodum illi circumciſi, ſignificetur ſi initiarentur per illud in repræſentativa & ſignificativa illorum quoad ſola externa: quid hæc præterea involvunt, conſtabit a ſequentibus.

4487. Acquiſitio illorum & emtio illorum, quod ſignificet quoad vera illorum, conſtat ex ſignificatione acquiſitionis & emtionis, quod ſit vera; ſed diſtinguuntur in eo, quod Acquiſitio, quando eſt quoque pecudum, ſit veri bonum, nam per pecudes id ſignificatur, at veri bonum eſt verum voluntate

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& actu, n: 4337. 4353. 4390.; Emtio autem, quæ alibi vocatur emtio argenti eſt verum; illud, nempe veri bonum, dicitur verum cœleſte, hoc autem verum ſpirituale, n: 2048; illud nempe verum cœleſte, eſt verum quod factum eſt vitæ, hoc autem, nempe verum ſpirituale, eſt verum quod eſt doctrinæ.

4488. Omnis beſtia illorum, quod ſignificet quod bona, conſtat a ſignificatione beſtiæ, quod ſint bona, de qua n: 45. 46. 142. 143. 246. 714. 715. 1823. 2179. 2180. 2781. 3218. 3519.

4489. Annon nobis illa, quod ſignificet quod ſimilia & forma una, conſtare poteſt ex ſerie, quæ talis eſt, quod bona & vera Antiquiſſimæ Eccleſiæ, quæ apud Chamorem & Schechemum & familias eorum adhuc quoad aliquam partem remanebant, concordarent cum bonis & veris, quæ ex Antiqua Eccleſia apud poſteros Jacobi, nam Ritualia, quæ inſtituta ſunt apud poſteros Jacobi, non aliud erant quam externa quæ repræſentabant & ſignificabant interna, quæ fuerunt Eccleſiæ Antiquiſſimæ; inde per annon nobis illa ſeu ad illos pertinentia, ſignificatur quod eſſent ſimilia & forma una: ſed illuſtretur res per exemplum; Altare, ſuper quo ſacrificabant, erat principale repræſentativum Domini, n: 921. 2777. 2811, inde etiam erat fundamentale cultus in Eccleſia Antiqua quæ Hebræa vocata fuit; ideo omnia & ſingula, ex quibus conſtruebatur Altare, repræſentabant, ſicut ejus dimenſiones, nempe altitudo, latitudo, & longitudo, ejus lapides, ejus opus reticulare quod ex ære, ejus cornua, & dein ignis qui perenniter ſuper illo conſervabatur, ac inſuper ſacrificia & holocauſta; quæ repræſentabant, erant vera & bona quæ Domini & quæ a Domino; hæc erant interna cultus, quæ quia repræſentabantur in externo illo, erant ſimilia & forma una cum veris & bonis Antiquiſſimæ Eccleſiæ; dimenſiones, nempe altitudo, latitudo & longitudo, ſignificabant in genere bonum, verum, & ſanctum inde, videatur n: 650. 1613. 3433. 3434. 4482; lapides ſignificabant in ſpecie vera inferiora, n: 1298. 2720; æs ex quo opus reticulare circum altare ſignificabat bonum naturale, n: 425. 1551; cornua ſignificabant potentiam veri ex bono, n: 2832; ignis ſuper altari ſignificabat amorem, n: 934; ſacrificia & holocauſta ſignificabant cœleſtia & ſpiritualia, ſecundum eorum varias ſpecies, n: 922. 1823. 2180. 2805. 2807. 2830. 3519; inde conſtare poteſt, quod in externis illis continerentur interna, & quod quoad interna ſimilia eſſent; ita quoque in reliquis. Sed qui ab Antiquiſſima Eccleſia fuerunt, externa illa non curabant, quia Interni homines fuerunt, & Dominus per internam viam apud illos influebat, & docebat quid bonum, boni varietates & differentiæ erant illis vera, ac inde omnia & ſingula quæ in mundo erant, ſciebant quid repræſentabant in Regno Domini, nam univerſus mundus ſeu univerſa natura eſt theatrum repræſentativum Regni Domini, n: 2758. 3483: at qui ab Eccleſia Antiqua erant, non Interni hominis ſed Externi fuerunt, quare apud eos non potuit Dominus influere per internam viam ſed per externam, & docere quid bonum, & hoc primum per talia quæ repræſentabant & ſignificabant, inde orta eſt Eccleſia repræſentativa; ac poſtea per doctrinalia boni & veri, quæ repræſentabantur

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& ſignificabantur, inde Eccleſia Chriſtiana; hæc Eccleſia, nempe Chriſtiana, in ſua eſſentia, eadem eſt quoad formam internam cum Eccleſia repræſentativa, ſed illius Eccleſiæ repræſentativa & ſignificativa abrogata ſunt, poſtquam Dominus in mundum venit, ex cauſa quia omnia & ſingula repræſentabant Ipſum, & conſequenter illa quæ ſunt Regni Ipſius, nam hæc ſunt ab Ipſo, ac, ut ita dicatur, ſunt Ipſe. Verum inter Antiquiſſimam Eccleſiam & inter Chriſtianam, talis eſt differentia, qualis inter lucem ſolis die, & lumen lunæ vel ſtellarum nocte; nam videre bona per viam internam ſeu priorem, eſt ſicut videre in die a luce ſolis, at videre per viam externam ſeu poſteriorem, eſt ſicut videre in nocte a lumine lunæ vel ſtellarum: pæne ſimilis differentia fuit inter Antiquiſſimam Eccleſiam & Antiquam, ſolum quod in pleniore lumine poſſent eſſe qui a Chriſtiana, ſi interna agnoviſſent, ſeu vera & bona, quæ docuit Dominus, credidiſſent & feciſſent; ipſum bonum eſt utrique idem, ſed differentia eſt videre illud in claro aut in obſcuro; qui in claro vident, innumerabilia arcana vident, pæne ſicut angeli in cœlo, & quoque afficiuntur illis quæ vident; qui autem in obſcuro vident, vix quicquam abſque dubio vident, & quoque quæ vident miſcent ſe cum umbris noctis, hoc eſt, cum falſis, nec interius affici illis poſſunt; nunc quia bonum utrique eſt idem, conſequenter etiam verum, inde eſt, quod per verba "Annon nobis illa" ſignificetur quod bona & vera eſſent ſimilia & forma una; Chamor enim & Schechemus erant, ut prius dictum, ex reliquiis Antiquiſſimæ Eccleſiæ, & poſteritas Jacobi erat ex Antiqua Eccleſia, quæ dicta fuit Hebræa, ſed ſolum in externis ejus. Quod autem Chamor & Schechemus filius ejus enormiter peccaverint, quod receperint circumciſionem, videbitur in ſequentibus, n: 4493.

4490. Tantummodo conſentiamus illis, & habitabunt cum nobis, quod ſignificet ſi condeſcendimus, & quod ſic conſociaturi vitam, conſtat a ſignificatione conſentire, quod ſit condeſcendere; & a ſignificatione habitare cum nobis, quod ſit una vivere, ſeu conſociare vitam, de qua n: 4467.

4491. Et audiverunt ad Chamorem & Schechemum filium illius, quod ſignificet conſenſum, conſtat abſque explicatione.

4492. Omnes egredientes portam urbis ejus, quod ſignificet quod e doctrina Eccleſiæ apud Antiquos recederent, conſtat a ſigificatione egredi, quod hic ſit recedere; & a ſignificatione portæ urbis, quod ſit doctrina, de qua n: 2943. 4477, hic doctrina Eccleſiæ apud Antiquos, quia erat porta urbis ejus, hoc eſt, Schechemi, per Schechemum enim repræſentatur verum Eccleſiæ apud Antiquos, n: 4454: per Eccleſiam apud Antiquos, intelligitur illa quæ ab Antiquiſſima, ut prius quoque dictum. Quomodo hæc ſe habent, patebit ab illis quæ nunc ſequuntur.

4493. Et circumciderunt omnem maſculum, omnes egredientes portam urbis illius, quod ſignificet acceſſionem ad externa, conſtat ex ſignificatione circumcidere omnem maſculum, quod ſit per id initiari in repræſentativa & ſignificativa illorum, nempe poſterorum Jacobi, quoad ſola externa, de qua n: 4486; & ex ſignificatione egredi portam urbis, quod ſit recedere e doctrina Eccleſiæ apud Antiquos, de qua mox ſupra n: 4492; & quia receſſio e doctrina,

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& acceſſio ad externa, ſignificatur, ideo bis dicitur, Egredientes portam urbis illius, non etiam ſimul ut alibi, ingredientes illam, per ingredi enim ſignificatur acceſſio ad doctrinam, & receſſio ab internis, hic autem contrarium. Quomodo hæc ſe habent, dicendum; homines Antiquiſſimæ Eccleſiæ ex cujus reliquiis Chamor & Schechem, cum familiis ſuis, fuerunt, prorſus alio & diverſo genio ac indole fuerunt, quam viri Antiquæ Eccleſiæ; homines enim Antiquiſſimæ Eccleſiæ habuerunt voluntarium in quo integrum erat, non autem viri Antiquæ Eccleſiæ; quapropter Dominus apud homines Antiquiſſimæ Eccleſiæ potuit influere per voluntarium, proinde per viam internam, non autem apud viros Antiquæ Eccleſiæ, in his enim voluntarium deperditum fuit, ſed influebat Dominus in intellectuale eorum, ita non per viam internam, ſed per externam, ut ſupra n: 4489 dictum eſt; influere per voluntarium eſt per bonum amoris, nam omne bonum eſt partis voluntariæ; at influere per intellectuale, eſt per verum fidei, nam omne verum eſt partis intellectualis; in hac parte, nempe intellectuali, Dominus apud viros Antiquæ Eccleſiæ formavit novam voluntatem, cum illos regeneravit: quod bona & vera parti voluntariæ hominum Antiquiſſimæ Eccleſiæ implantata fuerint, videatur n: 895. 927; at quod parti intellectuali virorum Antiquæ Eccleſiæ, n: 865. 875. 895. 927. 2124. 2256. 4328: quod in parte intellectuali formetur nova voluntas, n: 928. 1023. 1043. 1044. 4328, quod detur paralelismus inter Dominum & inter bonum apud hominem, non autem inter verum, n: 1831. 1832. 2718. 3514: & quod inde viri Antiquæ Eccleſiæ fuerint in obſcuro reſpective, n: 2708. 2715. 2935. 2937. 3246. 3833: ex his conſtare poteſt quod homines Antiquiſſimæ Eccleſiæ prorſus alio & diverſo genio ac indole fuerint a veris Antiquæ Eccleſiæ. Inde erat, quod qui ab Antiquiſſima Eccleſia erant, Interni homines fuerint, & nulla externa cultus habuerint; & quod qui ab Antiqua Eccleſia erant, Externi homines fuerint, & externa cultus habuerint; nam illi per interna videbant externa ſicut a luce ſolis diu, & hi per externa videbant interna ſicut in lumine lunæ & ſtellarum noctu, quapropter etiam Dominus illis in cœlo apparet ut Sol, his autem ut Luna, n: 1521. 1529. 1530. 1531. 2441. 2495. 4060; illi ſunt qui in explicationibus vocantur cœleſtes, hi autem qui ſpirituales. Ut illuſtretur, qualis differentia fuerit, ſit exemplum; homo Antiquiſſimæ Eccleſiæ ſi legiſſet Verbum Hiſtoricum aut Propheticum, abſque prævia inſtructione aut ulla explicatione vidiſſet ſenſum ejus internum, & hoc uſque adeo, ut cœleſtia & ſpiritualia, quæ ſunt ſenſus interni, illico obveniſſent, & vix aliquid quod in ſenſu literæ; ita ſenſus internus fuiſſet illi in claro, at ſenſus literæ in obſcuro; foret ſicut qui audit loquentem, & ſolum haurit ſenſum, non autem attendit ad loquentis voces; at homo Antiquæ Eccleſiæ ſi legiſſet Verbum, non potuiſſet abſque prævia inſtructione aut explicatione videre ſenſum ejus internum, ita quod ſenſus internus fuiſſet illi in obſcuro, at ſenſus literæ in claro, foret ſic ille qui audit loquentem & cogitatione inhæret vocibus, & interea non attendit ad ſenſum, qui inde ei perit: at homo Eccleſiæ Judaicæ cum legit Verbum, nihil capit præter ſenſum literæ, quod ſenſus aliquis internus ſit,

non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non ſcit, & quoque negat: ſimiliter hodie homo Eccleſiæ Chriſtianæ. Ex his conſtare poteſt, qualis differentia fuit inter illos qui per Chamorem & Schechemum repræſentantur, qui quia ex reliquiis Antiquiſſimæ Eccleſiæ fuerunt, in internis & non in externis fuerunt, ac inter illos qui per filios Jacobi ſignificantur, qui in externis & non in internis fuerunt; & porro conſtare poteſt, quod Chamor & Schechemus non accedere potuiſſent ad externa, & acceptare illa quæ apud filios Jacobi, niſi interna eorum occluderentur, quæ ſi occluſa fuiſſent, in æternum periiſſent. Hæc cauſa arcana eſt, cur Chamor & Schechemus cum familiis eorum, occiſi ſint, quod alioquin non permiſſum fuiſſet: ſed hoc non aufert culpam a filiis Jacobi, quin enorme facinus patraverint; illi nihil de arcano illo noverunt; nec illum finem habuerunt: quiſque ſecundum finem ſeu intentionem judicatur; quod intentio eorum fraudulenta fuerit, in Verſ: 13 manifeſte dicitur; cumque aliquod tale permittitur a Domino, id fit per malos ac per infernales qui infundunt; ſed omne malum quod mali intendunt & faciunt bonis, Dominus vertit in bonum, hic ut Chamor & Schechemus cum familiis eorum ſalvarentur.

4494. Verſ: 25. 26. 27. 28. 29. *Et factum in die tertio, in eſſe illos dolentes, & acceperunt duo filii Jacobi Schimeon & Levi fratres Dinæ, quiſque gladium ſuum, & venerunt ſuper urbem confidenter, & occiderunt omnem maſculum. Et Chamorem & Schechemum filium illius occiderunt ad os gladii, & ſumſerunt Dinam e domo Schechemi, & exiverunt. Filii Jacobi venerunt ſuper confoſſos, & deprædati urbem, quod poluerint ſororem ſuam. Greges illorum, & armenta illorum, & aſinos illorum, & quicquid in urbe, & quicquid in agro, ſumſerunt. Omnes opes illorum, & omnem infantem illorum, & fæminas illorum, captivarunt & deprædati, & omne quod in domo.* Factum in die tertio, ſignificat continuum uſque ad finem: in eſſe illos dolentes, ſignificat cupiditates: & acceperunt duo filii Jacobi Schimeon & Levi, ſignificat fidem & amorem: fratres Dinæ, ſignificat vera & bona iſtius Eccleſiæ: quiſque gladium ſuum, ſignificat falſum & malum: & venerunt ſuper urbem confidenter, & occiderunt omnem maſculum, ſignificat quod extirparent vera doctrinæ Eccleſiæ apud Antiquos: & Chamorem & Schechemum filium illius ad os gladii, ſignificat ipſam Eccleſiam: & ſumſerunt Dinam e domo Schechemi exiverunt, ſignificat quod affectionem veri ſuſtulerint: filii Jacobi venerunt ſuper confoſſos, & deprædati urbem, ſignificat quod omnis illa poſteritas doctrinam deſtruxerint: quod polluerit ſororem ſuam ſignificat quod verum fidei fædaverint: greges illorum & armenta illorum, ſignificat quod deſtruxerint bonum rationale & naturale: & aſinos illorum, ſignificat vera inde: & quicquid in urbe, & quicquid in agro, ſumſerunt, ſignificat omne verum & bonum Eccleſiæ: & omnes opes illorum, ſignificat omnia ſcientifica, quæ ſibi acquiſiverunt: & omnem infantem illorum, ſignificat omnem innocentiam: & fæminas illorum, ſignificat charitatem: captivarunt & deprædati, ſignificat quod deprivaverint illos & perverterint: & omne quod in domo, ſignificat omne Eccleſiæ.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4495. Factum in die tertio, quod ſignificet continuum uſque ad finem, conſtat a ſignificatione diei tertii, quod ſit completum a principio ad finem, de qua n: 2788, ita quoque continuum; quod dies tertius id ſignificet, vix credere poſſunt illi, qui putant Hiſtorica verbi ſolum hiſtorica mundana eſſe, & modo ſancta quia in Codice ſacro ſunt; ſed quod non ſolum ipſa hiſtorica Verbi involvant ſpiritualia & cœleſtia, quæ non exſtant in litera, ſed etiam omnes voces, & præterea omnes numeri, in explicationibus quæ præcedunt, oſtenſum eſt; quod ita ſe res habeat, ex Divina Domini Miſericordia, conſtabit adhuc melius in Propheticis, quæ non ita mentem in ſenſu literæ quoad ſeriem tenent prout hiſtorica: at quod numerus ternarius, ſicut etiam numerus ſeptenarius, ut & numerus duodenarius, arcana involvant; nulli non qui Verbum quod interiora ejus ſcrutatur, conſtare poteſt; & ſi in illis numeris, ſequitur quod etiam in reliquis numeris qui in Verbo, arcanum ſit, nam Verbum ubivis ſanctum eſt: quandoque cum loquutus ſum cum Angelis, viſi ſunt numeri quaſi ſcripti ante oculos, ſicut qui in charta in claro die, & perceptum quod ipſæ res, de quibus loquuti ſunt, in tales numeros cadant, a qua experientia etiam ſcire datum eſt, quod unuſquiſque numerus in Verbo aliquod arcanum contineat; hoc manifeſte videri poteſt ab his apud Johannem "Menſus eſt murum Sanctæ Hieroſolymæ *Centum quadraginta quatuor cubitorum*, quæ eſt Menſura hominis, hoc eſt, Angeli," Apoc: XXI: 17: & alibi "Qui habet intelligentiam, computato numerum beſtiæ, numerus enim hominis eſt, nempe *numerus ejus eſt, Sexcenta ſexaginta ſex*" XIII: 18; quod prior numerus, nempe 144 ſit ex duodecim in ſe multiplicatis, & quod numerus 666 ſit ex numero ternario & ſeno, patet; quid ſancti autem involvant, conſtare poteſt ex ſancto numeri 12, de quo videatur n: 577. 2089. 2129 f. 2130 f. 3272. 3858. 3913, & de ſancto numeri ternarii, n: 720. 901. 1825. 2788. 4010; hic numerus, nempe ternarius, quia ſignificabat completum uſque ad finem ita unam periodum magnam vel parvam, ideo in Eccleſia repræſentativa receptus eſt, & adhibebatur quoties tale ſignificaretur, etiam in verbo, in quo omnia & ſingula ſignificant, ut conſtare poteſt ab his locis; Quod irent *iter trium dierum* & ſacrificarent" Exod: III: 18. Cap: V: 3. Quod parati eſſent ad *diem tertium*, quia *die tertio* deſcenderet Jehovah ſuper montem Sinai" Exod XIX: 11. 15. 16. 18. Quod de Carne ſacrificii nihil relinqueretur ad *diem tertium*" Levit: VII: 16. 17. 18. Cap: XIX: 6. 7. Quod ſuper immundum ſpargeretur aqua ſeparationis *die tertio* & die ſeptimo" Num: XIX: 11 ad f. & quod qui tetigerunt occiſum in bello, mundarentur *die tertio* & die ſeptimo" Num: XXXI: 19 ad 25. Quod Joſua mandaverit populo, ut *intra tres dies* tranſirent Jordanem" Joſ: I: 11. Cap: III: 2. Quod Jehovah *ter* vocaverit Samuelem, & *ter* Samuel cucurrerit ad Eli, & quod *tertia vice* intellexerit Eli, quod Jehovah vocaret Samuelem" 1 Sam: III: 1 ad 8. Quod Jonathan diceret ad Davidem, quod occultaret ſe in agro ad veſperam *tertiam*; & quod Jonathan mitteret ad illum *craſtino tertio*, & revelaret animum patris ſui: & quod Jonathan tunc ad latus lapidis jacularetur *tres ſagittas:* & quod poſt illud David ſe incurvaverit *tribus*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vicibus ad terram coram Jonathane" 1 Sam: xx: 5. 12. 19. 20. 35. 36. 41. Quod *Tria* propoſita ſint Davidi, ut ex illis unum eligeret, vel quod ventura fames ſeptem annis, vel *tribus menſibus* fugiturus pro hoſtibus, vel futura *tribus diebus* peſtis in terra" 11 Sam: xxiv: 11. 12. 13. Quod Rahabeam diceret ad Cætum Iſraelis, qui petebant ut allevarentur a jugo patris ejus, quod abirent *tres dies* & reverterentur; & quod venerint ad Rehabeamum *die tertio*, ſicut dixit Rex, revertimini ad me *die tertio*" 1 Reg: xii: 5. 12. Quod Elias ſe menſus ſuper filium viduæ *tribus vicibus*" 1 Reg: xvii: 21: quod Elias dixerit, ut funderent aquam ſuper holocauſtum & ligna *tertia vice*, & *tertia vice* fecerunt" 1 Reg: xviii: 34. Quod Jonas fuerit in ventre ceti *tribus diebus & tribus noctibus*" Jon: ii: 1. Matth: xii: 4. Quod Dominus loquutus de homine qui plantavit vineam, quod miſerit *tribus vicibus* ſervos, & poſtea Filium" Marc: xii: 2. 4. 5. 6. Luc: xx: 12. 13. Quod de Petro, quod *ter* abnegaturus Ipſum" Matth: xxvi: 34. Joh: xiii: 38. Quod dixerit ad Petrum *tribus vicibus*, amaſne Me" Joh: xxi: 15. 16. 17. Ex his & pluribus aliis in Verbo conſtare poteſt, quod in numero ternario fuerit arcanum, & quod numerus ille inde inter ſignificativa in Eccleſiis Antiquis receptus ſit; quod ſignificet integram periodum Eccleſiæ ac rerum in Eccleſia, ita magnam vel parvam, patet, proinde completum & quoque continuum uſque ad finem; ut manifeſte apud Hoſcheam "Jehovah vivificabit nos poſt biduum, & *die tertio* egerit nos, & vivemus coram Ipſo" vi: 2.

4496. In eſſe illos dolentes, quod ſignificet cupiditates, conſtat a ſignificatione doloris poſt circumciſionem, quod ſit cupiditas, quod dolor poſt circumciſionem ſit cupiditas, eſt quia circumciſio ſignificat purificationem ab amore ſui & mundi, n: 2039. 2044. 2049. 2632. 3412. 3413. 4462, & omnis cupiditas carnis eſt ab illis amoribus, inde dolor hanc ſignificat; cum enim homo ab illis amoribus purificatur, ut fit cum regeneratur, in dolore & anxietate eſt, cupiditates quæ tunc abſterguntur, ſunt quæ dolent & angunt. Cum per rituale repræſentatur aliquod arcanum, etiam ſingula ejus, uſque dum completum eſt, aliquid iſtius arcani involvunt; ſicut gladioli ſeu cultri; quibus circumcidebantur, quod eſſent ex petra, n: 2039 f. 2046 f. 2794, per ſanguinem tunc, perque modum, ita quoque per ſtatum; hoc conſtare adhuc poteſt a proceſſibus mundationum, inaugurationum, ſanctificationum, ac reliquis. Hic per dolorem poſt circumciſionem ſignificatur cupiditas Chamoris, Schechemi, & virorum urbis ejus, quod deſiderarent ad externa in quibus poſteri Jacobi, de qua ſupra n: 3493.

4497. Et acceperunt duo filii Jacobi Schimeon & Levi, quod ſignificet fidem & amorem, conſtat a repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides voluntate, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872, & ex repræſentatione Levi, quod ſit amor ſpiritualis ſeu chatitas, de qua n: 3875. 3877; in genuino ſenſu illa per Schimeonem & Levi, & quoque per Tribus a Schimeone & Levi nominatas ſignificantur, at in ſenſu oppoſito falſum & malum, nam falſum eſt oppoſitum vero fidei, & malum bono charitatis; hæc repræſentant Schimeon & Levi reſpective ad gentem Judaicam quæ apud ſe extinxerat omne fidei & omne charitatis, quæ erant interna cultus; ut melius conſtare poteſt a ſequentibus, ubi de illis dicitur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dicitur, quod occiderint Chamorem, Schechemum, & viros urbis, & quod filii Jacobi venerint ſuper confoſſos, & deprædati ſint omnia. Quod Schimeon & Levi id fecerint, erat ut repræſentaretur, quod verum quod fidei & bonum quod charitatis, factum ſit falſum & malum, cum enim verum ſit falſum, & bonum ſit malum in Eccleſia, actum eſt de Eccleſia.

4498. Fratres Dinæ, quod ſignificet vera & bona iſtius Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione fratrum, quod ſint vera & bona, ſeu fides & charitas, de qua n: 367. 3303. 3803. 3815. 4121. 4191. 4267; & a repræſentatione Dinæ, quod ſit affectio veri, proinde Eccleſia, de qua n: 3963. 3964. 4427.

4499. Quiſque gladium ſuum, quod ſignificet falſum & malum, conſtat a ſignificatione gladii, quod ſit verum pugnans & inde defenſio veri, ac in oppoſito ſenſu falſum pugnans, & inde vaſtatio veri, de qua n: 2799: quod gladius quoque ſit malum, eſt quia etiam erat Levi, per quem repræſentabatur charitas, ita bonum, hoc cum ſit malum, per falſum ex malo pugnat, & quod tunc facit eſt malum.

4500. Et venerunt ſuper urbem confidenter, & occiderunt omnem maſculum, quod ſignificet quod exſtirparent vera doctrinæ Eccleſiæ apud Antiquos, conſtat ex ſignificatione urbis, quod ſit doctrina quæ Eccleſiæ, de qua n: 402. 2450. 2943. 3216. 4478, hic Eccleſiæ apud Antiquos, quia ea Eccleſia per Chamorem & Schechemum, cujus urbs erat, repræſentatur; ex ſignificatione confidenter, quod ſit ex fiducia, hic ex fiducia falſi & mali; & ex ſignificatione maſculi, quod ſit verum, de qua n: 749. 2046. 4005; inde patet, quod per venerunt ſuper urbem confidenter & occiderunt omnem maſculum, ſignificetur quod ex fiducia falſi & mali exſtirparent vera doctrinæ Eccleſiæ apud Antiquos. Erat Eccleſia apud Antiquos, quæ ex Antiquiſſima, quæ apud poſteritatem ex Jacobo, inſtauraretur, quia Eccleſia Antiqua perire incepit, at quod omne verum fidei & bonum charitatis, ita omne internum cultus apud ſe exſtinxerint, & ſic quod nulla Eccleſia apud illam poſteritatem inſtitui potuerit, in ſenſu interno hic deſcribitur, unde factum, quod, quia contumaciter inſtiterant, ſolum repræſentativum Eccleſiæ apud illos inſtitutum ſit, videatur n: 4281. 4288. 4289. 4290. 4293. 4307. 4314. 4316. 4317. 4229. 4433. 4444.

4501. Et Chamorem & Schechemum ad os gladii, quod ſignificet ipſam Eccleſiam, conſtat ex repræſentatione Chamoris, quod ſit Eccleſia apud Antiquos quoad bonum, de qua n: 4447; ex repræſentatione Schechemi, quod ſit Eccleſia apud Antiquos quoad verum, de qua n: 4454. 4472. 4473; & ex ſignificatione ad os gladii, quod ſit falſum & malum pugnans, de qua n: 4499, ita per quæ Eccleſiam apud ſe exſtinxerunt.

4502. Et ſumſerunt Dinam e domo Schechemi, & exiverunt, quod ſignificet quod affectionem veri ſuſtulerint, conſtat ex repræſentatione Dinæ, quod ſit affectio veri de qua ſupra n: 4498; ſecundum proximum ſenſum internum eſt, quod ſuſtulerint affectionem veri ab illis qui fuerunt a reliquiis Eccleſiæ Antiquiſſimæ, quia dicitur e domo Schechemi, per domum Schechemi enim ſignificatur bonum veri alius Eccleſiæ; ſed quia agitur de ex-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſtirpatione veri & boni apud poſteros ex Jacobo, qui hic per filios ejus ſignificantur, & quia omnia ſe applicate habent ad rem de qua agitur, ideo per domum Schechemi hic ſignificatur ſimpliciter bonum veri, quale fuerat apud hominem Antiquiſſimæ Eccleſiæ, ita quod hoc exſtinctum ſit apud gentem a Jacobo; voces enim & nomina in Verbi ſenſu interno ſignificant res prædicabiliter ad ſuum ſubjectum: inſimul quoque ſignificatur infractio boni & veri apud Chamorem & Schechemum, & ejus familiam, quia ad externa acceſſerunt, ut n: 4493 oſtenſum. Quod illa, quæ de Schimeone & Levi hactenus explicata ſunt, ita ſe habeant, conſtare poteſt a Propheticis Jacobi ante mortem, ubi hæc "*Schimeon & Levi fratres, inſtrumenta violentiæ machæræ eorum; in arcanum eorum ne veniat anima mea, in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, quia in ira ſua occiderunt virum, & in complacito ſuo enervarunt bovem: maledicta ira eorum quia vehemens, & furor eorum quia gravis eſt: dividam eos in Jacobum & diſpergam eos in Iſraelem*" Geneſ: XLIX: 5. 6. 7; per Schimeonem & Levi ſignificatur verum fidei, quod apud poſteros Jacobi verſum eſt in falſum, & bonum charitatis in malum; ut ſupra n: 4499. 4500; fratres dicuntur, quia bonum eſt frater veri, ſeu charitas fidei, n: 4498; inſtrumenta violentiæ machæræ ſeu gladii eorum, ſignificat falſa & mala quod intulerint violentiam veris & bonis, n: 4499; in arcanum eorum ne veniat anima mea, & in congregatione eorum ne uniatur gloria mea, ſignificat disjunctionem quoad vitam & doctrinam, anima enim prædicatur in Verbo de vita n: 1000. 1040. 1742. 3299, & gloria de doctrina; quia in ira ſua occiderunt virum, & in complacito ſuo enervarunt bovem, ſignificat quod in malo propoſito exſtinxerint Eccleſiæ verum & Eccleſiæ bonum, vir eſt Eccleſiæ verum n: 3134, bos ejus bonum, n: 2180. 2566. 2781; maledicta ira eorum quia vehemens, & furor eorum quia gravis, ſignificat pænam averſionis a vero & bono, maledicere eſt ſe avertere, & quoque propter id puniri, n: 245. 379. 1423. 3530. 3584, ira eſt receſſio a vero, & furor a bono, n: 357. 3614; dividam eos in Jacobum & diſpergam eos in Iſraelem, ſignificat quod bona & vera non amplius erunt in Eccleſiæ eorum externo ac interno, dividere & diſpergere eſt ſeparare & exſtirpare ab illis, n: 4424, Jacob eſt externum Eccleſiæ, ac Iſrael internum, n: 4286: hæc in Prophetico illo de Schimeone & Levi dicta ſunt, quia per illos ſignificatur in genere verum & bonum Eccleſiæ, quæ cum nulla fiunt, & magis cum loco eorum ſuccedunt falſa & mala, tunc Eccleſia extincta eſt; quod prophetica hæc non aliud involvant, conſtare poteſt ex eo, quod Tribus Schimeonis & Tribus Levi non maledictæ fuerint præ reliquis Tribubus; fuit enim Tribus Levi aſſumpta in ſacerdotium, & Tribus Schimeonis fuit inter reliquas Iſraelis ſicut una illarum.

4503. Filii Jacobi venerunt ſuper confoſſos & deprædati urbem, quod ſignificet quod omnis illa poſteritas doctrinam deſtruxerint, conſtat ex ſignificatione filiorum Jacobi quod ſint poſteritas ex Jacobo, de qua ſupra; ex ſignificatione depredari, quod ſit deſtruere; & ex ſignificatione urbis, quod ſit doctrina quæ Eccleſiæ, de qua ſupra n: 4500. Quod Schimeon & Levi, poſtquam occiderant omnem maſculum in urbe atque Chamorem & Schechemum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

chemum, exiverint, & quod dein filii Jacobi venerint ſuper confoſſos & deprædati urbem, eſt arcanum, quod non patet niſi ex ſenſu interno; arcanum hoc eſt; quod poſtquam verum & bonum Eccleſiæ, quæ per Schimeonem & Levi repræſentantur, exſtincta ſunt, & loco illorum fuit falſum & malum, dein ſuperaddita ſint falſa & mala, quæ in oppoſito ſenſu per reliquos filios Jacobi ſignificantur; quod per unumquemque filium Jacobi aliquod commune fidei & charitatis repræſentatum ſit, n: 2129. 3858. 3913. 3926. 3939. 4060, oſtenſum eſt; quid per Rubenem, videatur n: 3861. 3866. 3870; quid per Jehudam, n: 3881; quid per Dan, n: 3921. 3922, 3923; quid per Naphtali, n: 3927. 3928; quid per Gad, n: 3935. 3936; quid per Aſcher, n: 3938. 3939; quid per Jiſaſchar, n: 3956. 3957; quid per Sebulun, n: 3960. 3961; communia hæc fidei & charitatis, quæ per illos repræſentata ſunt, illius generis falſa & mala fiunt quando ſemel Eccleſiæ verum & bonum exſtincta ſunt, & tunc illa ſuperadduntur; nam falſa & mala continue in Eccleſia ſemel perverſa & exſtincta ſuccreſcunt; hæc ſignificantur per quod filii Jacobi venerint ſuper confoſſos & deprædati urbem, poſtquam Schimeon & Levi occiderant omnem maſculum in urbe, atque Chamorem & Schechemum, ſuſtulerantque Dinam, & exiverant. Quod per Confoſſos in Verbo ſignificentur vera & bona exſtincta, conſtare poteſt ab his locis; apud Eſaiam "Tu projectus es e ſepulchro tuo, ſicut ſurculus abominabilis, veſtimentum occiſorum *confoſſi gladio*, deſcendentes ad lapides foveæ, ſicut cadaver conculcatum," xiv: 19; ubi de Babele; confoſſi gladio pro illis qui prophanarunt vera Eccleſiæ. Apud Eundem "Da ut *Confoſſi eorum* projiciantur, & cadaverum eorum aſcendat putor," xxxiv: 3; ubi de falſis & malis quæ infeſtant Eccleſiam, confoſſi pro illis. Apud Ezechielem "Violenti gentium evaginabunt *gladium* ſuper pulchritudinem ſapientiæ tuæ, & prophanabunt decorem tuum; in foveam demittent te, & *morieris mortibus Confoſſorum* in medio marium" xxvii: 7. 8, ubi de principe Tyri, per quem primaria cognitionum veri & boni ſignificantur; mori mortibus confoſſorum in medio marium, pro illis qui per ſcientifica excludunt falſa, & inde Eccleſiæ vera conſpurcant. Apud Eundem "Etiam hi cum illis deſcendent in infernum ad *confoſſos gladio*; cum deſcendere factus fueris cum arboribus Edenis in terram inferiorum, in medio præputiatorum cubueris cum *Confoſſis gladio*," xxxi: 17. 18: apud Eundem "Deſcende & cuba cum præputiatis, in medio *Confoſſorum gladio* cadent; alloquentur eum præcipui potentium in medio inferni," xxxii: 19. 20. 21; ibi de Pharaone & Ægypto; confoſſi gladio pro illis qui per ſcientias inſaniunt fidem veri, quod eſt Eccleſiæ, per illas apud ſe exſtinguendo. Apud Davidem "Reputatus ſum cum deſcendentibus foveam, factus ſum ſicut vir non robur, inter mortuos neglectus, ſicut *Confoſſi* cubantes in ſepulchro, quorum non meminiſti amplius, & qui a manu tua exciſi ſunt," Pſalm: lxxxviii: 5. 6, confoſſi in inferno, in fovea & in ſepulchro pro illis qui vera & bona deſtruxerunt apud ſe per falſa & mala; quod in inferno non ſint quia confoſſi gladio, quiſque ſcire poteſt. Apud Eſaiam "Urbs tumultuum, urbs exſultans, *non confoſſi gladio*, & non

occiſi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

occiſi bello, omnes qui inventi ſunt in te vincti una, e longinquo fugerunt," xxii: 2. 3; ibi de fallaciis ex ſenſualibus, per quas vera Eccleſiæ non videri poſſunt, de quibus ideo in dubio negativo ſunt, illi dicuntur confoſſi ſed non gladio. Apud Ezechielem "Ego adducens ſuper te *gladium*, & perdens excelſa veſtra, & deſtruentur altaria veſtra, & frangentur ſtatuæ veſtræ, & faciam cubare *Confoſſos veſtros* coram idolis veſtris; cum ceciderint *Confoſſi* in medio veſtri, cognoſcetis quod Ego Jehovah: tunc agnoſcetis, cum fuerint *Confoſſi* in medio idolorum eorum, circum altare eorum," vi: 4. 7. 13; Confoſſi pro illis qui in falſis doctrinæ ſunt. Apud Eundem "Polluite Domum, & implete atria *Confoſſis*: exiverunt & percuſſerunt in urbe," ix: 7; viſio prophetica; polluere domum & implere atria confoſſis pro prophanare bona & vera. Apud Eundem "Multiplicaſtis *Confoſſos veſtros* in urbe hac, & impleviſtis plateas ejus *Confoſſo*, quapropter dixit Dominus Jehovih, *Confoſſi veſtri*, quos poſuiſtis in medio ejus, hi caro, & illa olla, & vos educet e medio ejus," xi: 6. 7. Quia per Confoſſos ſignificabantur illi, qui apud ſe extinxerunt vera Eccleſiæ per falſa & mala, ideo quoque in Eccleſia repræſentativa illi qui tetigerunt Confoſſum, immundi erant, de quibus ita apud Moſen "Omnis qui tetigerit ſuper ſuperficie agri *Confoſſum gladio*, aut mortuum, aut os hominis, aut ſepulchrum, immundus erit ſeptem dies," Num: xix: 16. 18. & ideo inquiſitio & expiatio per vitulam, apud Eundem "Si invenitur *Confoſſus* jacens in agro, nec ſcitur quis percuſſerit eum, tunc exibunt ſeniores urbis & judices, & metientur verſus urbes quæ circa *Confoſſum*; fiet, ad urbem proximam *Confoſſo* ſument ſeniores urbis illius vitulam bovis, per quam labor non factus, quæ non traxit in jugo, & deducent ad fluvium ſeu vallem, & decollabunt ibi vitulam, & lavabunt manus ſuas ſuper vitula decollata, & dicent, manus noſtræ non fuderunt ſanguinem, & oculi noſtri non viderunt; expia populo tuo, Iſraeli, Jehovah, nec da ſanguinem innocentem in medio populi tui; & expiabitur illis ſanguis," Deut: xxi: 1 ad 8; quod illæ leges latæ ſint, quia per Confoſſum ſignificatur perverſio, deſtructio & prophanatio veri Eccleſiæ per falſum & malum, patet ex ſingulis in ſenſu interno; confoſſus jacens in agro dicitur, quia per agrum ſignificatur Eccleſia, videatur n: 2971. 3310. 3766, per vitulam, per quam labor non factus, ſignificatur innocentia externi hominis quæ eſt in ignorantia; ſi ex ſenſu interno illa non innoteſcerent, quiſque miraturus eſſet, quod proceſſus expiatorius talis mandatus fuiſſet.

4504. Quod polluerit ſororem ſuam, quod ſignificet quod verum fidei fœdaverint, conſtat ex ſignificatione polluere, quod ſit fœdare; & ex ſignificatione ſororis, quod ſit verum, de qua n: 1495. 2508. 2524. 2556. 3386, hic verum fidei, quia per Dinam, quæ hic ſoror, ſignificatur affectio omnium fidei, n: 4427. Quod per quod Schechemus polluerit ſororem illorum, ſignificetur quod illi fœdaverint verum fidei, eſt quia per illam repræſentatur affectio verorum omnium, ita ipſa Eccleſia, n: 3963. 3964; & quia non data eſt a fratribus ejus Schechemo in mulierem, ſed polluta apud illos remanſit, ideo poſtea per illam repræſentabatur oppoſitum, ſicut per fratres ejus, nempe affectio

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

affectio omnium falſorum, ita Eccleſia corrupta; inde eſt, quod per quod polluerit ſororem ſuam, ſignificetur quod verum fidei fœdaverint.

4505. Greges illorum & armenta illorum, quod ſignificet quod deſtruxerint bonum rationale & naturale, conſtat ex ſignificatione gregum, quod ſint bonum rationale, & ex ſignificatione armentorum, quod ſint bonum naturale, de quibus n: 2566.

4506. Et aſinos illorum, quod ſignificet vera inde, nempe ex bono naturali & rationali, conſtat ex ſignificatione aſinorum, tum filiorum aſinæ, ut & mulorum, quod ſint vera naturalis & rationalis de qua n: 2781.

4507. Et quicquid in urbe, & quicquid in agro ſumſerunt, quod ſignificet omne verum & bonum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione urbis, quod ſit doctrinale, ita verum Eccleſiæ, de qua n: 402. 2268. 2450. 2712. 2943. 3216. 4492. 4493; & ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſia quoad bonum, ita bonum Eccleſiæ, de qua n: 2971. 3310. 3766. 4440. 4443; inde quicquid in urbe, & quicquid in agro, eſt omne verum & bonum Eccleſiæ.

4508. Et omnes opes illorum, quod ſignificet omnia ſcientifica quæ ſibi acquiſiverunt, conſtat ex ſignificatione opum, quod ſint ſcientifica, ut conſtare poteſt a multis locis in Verbo; opes enim ſpirituales, ita in ſpirituali ſenſu intellectæ, non aliud ſunt, illæ, quatenus ſciuntur, ſcientifica ſunt; hæc in Regno Domini, proinde in Eccleſia, pro opibus ſunt, quod ex Verbo, alibi, ex Divina Domini Miſericordia, confirmabitur.

4509. Et omnem infantem illorum, quod ſignificet omnem innocentiam, conſtat ex ſignificatione infantis, quod ſit innocentia, de qua n: 430. 2126. 3183.

4510. Et fœminas illorum, quod ſignificet charitatem, conſtat ex ſignificatione fœminarum, mulierum, & uxorum, quod ſint affectiones veri & affectiones boni, affectiones veri cum conjux nominatur & cum maritus vocatur, affectiones boni cum conjux non nominatur & cum vir dicitur, n: 915. 1468. 2517. 3236; hic affectiones boni, quia fœminæ fuerunt virorum urbis, per quos vera ſignificabantur, n: 4478 f; & urbs dicitur ubivis Schechemi, per quem verum Eccleſiæ apud Antiquos, repræſentabatur, n: 4454: affectio boni ſpiritualis eſt idem ac charitas, idcirco hic per fœminas ſignificatur Charitas.

4511. Captivarunt & deprædati, quod ſignificet quod deprivaverint illos, & perverterint, conſtat ex ſerie rerum in ſenſu interno.

4512. Et omne quod in domo, quod ſignificet omne Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione domus, quod ſit Eccleſia quoad bonum, de qua n: 1795. 3720; ita omne Eccleſiæ; quia hoc ſignificatur, ultimo dicitur.

4513. Verſ: 30. 31. *Et dixit Jacob ad Schimeon & ad Levi, perturbaſtis me, ad fœtere faciendum me habitatori terræ Cananæo & Periſæo, & ego mortales numeri; & congregabuntur ſuper me, & percutient me, & perdar ego & domus mea. Et dixerunt, an ſicut meretricem faciet ſororem noſtram.* Dixit Jacob, ſignificat Antiquam Eccleſiam Externam: ad Schimeon & Levi, ſignificat repræſentativum ſpiritualium & cœleſtium: perturbaſtis me, ad fœtere faciendum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

faciendum me habitatori terræ, ſignificat quod abominarentur illi qui ab Eccleſia Antiqua: Cananæo & Periſæo, ſignificat qui in bono & vero: & ego mortales numeri, ſignificat quod facile: & congregabuntur ſuper me, & percutient me, & perdar, ſignificat quod ſic pereat Eccleſia Antiqua: ego & domus mea, ſignificat quoad verum & bonum: & dixerunt, ſignificat reſponſum: an ſicut meretricem faciet ſororem noſtram, ſignificat quod nulla illis affectio.

4514. Dixit Jacob, quod ſignificet antiquam Eccleſiam externam, conſtat a repræſentatione Jacobi, quod ſit Antiqua Eccleſia, de qua n: 4439; & quia Eccleſia Antiqua, ſicut unaquævis Eccleſia, eſt Externa & Interna, per Jacobum in Verbo repræſentatur Externa, & per Iſraelem Interna.

4515. Ad Schimeon & Levi, quod ſignificet repræſentativum ſpiritualium & cœleſtium, conſtat a repræſentatione Schimeonis, quod ſit fides, at in oppoſito ſenſu falſum, & a repræſentatione Levi, quod ſit amor, at in oppoſito ſenſu malum, de quibus ſupra n: 4497. 4502. 4503; hic ideo repræſentativum ſpiritualium & cœleſtium, ex cauſa, quia illa quæ fidei ſunt vocantur ſpiritualia, & quæ amoris cœleſtia: dicitur quod Schimeon & Levi ſignificent repræſentativum illorum, quia repræſentare illa non eſt eſſe illa; repræſentationes enim non ſpectant perſonam ſed rem, n: 665. 1097 f; ita quod perinde fuerit, qualis perſona repræſentavit, n: 3670; quod repræſentativum Eccleſiæ apud poſteros Jacobi inſtitui potuerit, qualeſcunque eſſent, modo in externa forma ſtricte obſervaviſſent ſtatuta, n: 3147. 4208. 4281. 4292. 4307. 4444; inde eſt quod per Schimeonem & Levi hic ſignificetur repræſentativum ſpiritualium & cœleſtium.

4516. Perturbaſtis me ad fætere faciendum me habitatori terræ, quod ſignificet quod abominarentur illi qui ab Eccleſia Antiqua, conſtat a ſignificatione perturbare me ad fætere faciendum me, quod ſit facere ut abominentur; & ex ſignificatione habitatoris terra, quod hic ſint illi qui ab Eccleſia Antiqua; per terram enim ſignificatur Eccleſia, n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447, ita per habitatorem terræ illi qui ab Eccleſia, hic ab Eccleſia Antiqua, quia hæc adhuc apud aliquas gentes in terra Canaane perſtabat; apud populum e Jacobo non prius inſtitutum fuit repræſentativum Eccleſiæ, quam cum Antiqua illa prorſus periit; quod etiam ſignificatur per id, quod poſteri ex Jacobo non prius in terram Canaanem admiſſi fuerint, quam cum conſummata eſt iniquitas habitatorum terræ, ſicuti dicitur Gen: xv: 16; non enim prius aliqua nova Eccleſia inſtauratur, quam cum prior vaſtata eſt.

4517. Cananæo & Periſæo, quod ſignificet qui in bono & vero, conſtat ex ſignificatione Cananæi, quod hic ſint qui in Eccleſiæ bono, & Periſæi qui in Eccleſiæ vero; quod Cananæus & Periſæus illa ſignificent, eſt quia adhuc ibi apud illos erat Antiqua Eccleſia, ut mox ſupra n: 4516, dictum; fuerunt enim ibi qui ab Antiquiſſima Eccleſia, videatur n: 4447. 4454; & fuerunt qui ab Antiqua, imprimis ab illa quæ Eccleſia Hebræa dicta eſt, quapropter illi qui e terra Canaane fuerunt, in genere vocati ſunt Hebræi, Gen: XL: 15, & quoque habuerunt altaria & ſacrificabant, ideo, poſtquam idololatræ facti

ſunt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſunt, toties mandatum ut altaria eorum deſtruerentur; quamdiu itaque Eccleſia aut aliquid Eccleſiæ apud illos remanſit, per Cananæum ſignificatur Eccleſiæ bonum, & per Periſæum Eccleſiæ verum; at cum omne Eccleſiæ apud illos conſummatum erat, tunc per Cananæum ſignificabatur malum, & per Periſæum falſum, n: 1573. 1574.

4518. Et ego mortales numeri, quod ſignificet quod facile, conſtat ex ſignificatione mortalium numeri, quod ſint pauci; at cum quale loco quanti in ſenſu interno ſecundum ſeriem intelligitur, tunc ſignificatur facile; nam pauci, cum contra illos congregantur multi, ut ſequitur, facile perduntur.

4519. Et congregabuntur ſuper me, & percutient me, & perdar, quod ſignificet quod ſic pereat Eccleſia Antiqua, conſtat ex ſignificatione congregari, percuti, & perdi, quod ſit perire; quod ſit Eccleſia Antiqua, eſt quia de ſe & ſua domo hæc Jacob dicit; quod Jacob hic ſit Eccleſia Antiqua, videatur ſupra n: 4514.

4520. Ego & domus mea, quod ſit quoad verum & bonum, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui hic eſt ego, quod ſit Eccleſia, in ſpecie Eccleſia quoad verum, concludi poteſt ab illis quæ de Jacobi repræſentatione n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 3599. 3775. 4234. 4337, oſtenſa ſunt, quod nempe repræſentet Dominum quoad Divinum Verum Naturale; cum repræſentationibus ita ſe habet, qui in ſupremo ſenſu repræſentat Dominum quoad Divinum Verum Naturalis, idem etiam repræſentat Regnum Domini quoad Divinum Verum ibi, conſequenter Eccleſiam quoad verum, nam illa correſpondent; omne enim Verum eſt Domini in Regno & in Eccleſia Ipſius: & ex ſignificatione domus, quod ſit Eccleſia quoad bonum, de qua n: 2233. 2234. 3720.

4521. Et dixerunt, quod ſignificet reſponſum, conſtat abſque explicatione.

4522. An ſicut meretricem faciet ſororem noſtram, quod ſignificet propter quod nulla illis affectio, conſtare poteſt ex repræſentatione Dinæ, poſtquam polluta eſt ſeu meretrix facta, quod ſit affectio falſorum, ita Eccleſia corrupta, de qua n: 4504, proinde amplius nulla illis affectio veri; ibi etiam videatur quomodo hoc ſe habet.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Continuatio de Correſpondentia Oculi & Lucis cum Maximo Homine.

4523. *Quiſque qui de Aere & Sono aliquid novit, ſcire poteſt quod Auris prorſus formata ſit ad eorum modificationum naturam, ita quod Auris quoad ſuum corporeum & materiale illis correſpondeat; & qui de æthere ac de luce aliquid ſcientiæ hauſit, novit quod Oculus quoad ſuum corporeum & materiale illorum modificationibus correſpondenter formatus ſit; & hoc uſque adeo, ut quicquid arcani in natura aeris & ſoni reconditum eſt, hoc inſcriptum ſit organiſmo auris, & quicquid arcani in natura ætheris & lucis, hoc in organiſmo Oculi ſit; conſequenter qui in Anatomicis & ſimul phyſicis peritus eſt, per indagationes ſcire poteſt, quod non modo Organa ſenſoria, ſed etiam motoria, ut & omnia viſcera, quoad illorum corporea & materialia correſpondeant illis quæ in natura mundi ſunt, & ſic quod totum Corpus ſit Organum compoſitum ex omnium arcaniſſimis quæ in natura mundi ſunt, & ſecundum eorum ſecretas agendi vires & mirabiles fluendi modos: inde eſt, quod homo ab Antiquis dictus ſit parvulus mundus ſeu Microcoſmus. Qui hæc novit, etiam noſſe poteſt, quod quicquid in mundo & ejus natura eſt, non exiſtat a ſe, ſed a priori ſe, & quod hoc prius non poſſit exiſtere a ſe, ſed a priori ſe, & hoc uſque ad Primum, a Quo ordine exiſtent ſequentia; & quia inde exiſtunt etiam inde ſubſiſtunt, nam ſubſiſtentia eſt perpetua exiſtentia; inde ſequitur, quod omnia & ſingula uſque ad ultima naturæ, a Primo non ſolum exiſtiterint, ſed etiam a Primo ſubſiſtant; niſi enim perpetuo exſiſterent, & niſi nexus continuus foret a Primo, & ſic cum Primo, momento dilaberentur & perirent.*

4524. *Nunc quia omnia & ſingula quæ in mundo & ejus natura ſunt, exiſtunt & perpetuo exiſtunt, hoc eſt, ſubſiſtunt, a ſe prioribus, ſequitur quod exiſtant & ſubſiſtant a Mundo qui eſt ſupra naturam, qui Mundus Spiritualis vocatur, cum quo quia continuus nexus erit, ut ſubſiſtant ſeu perpetuo exiſtant, ſequitur quod puriora ſeu interiora, quæ in natura, conſequenter quæ in homine, ſint exinde; tum quod puriora*

ſeu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſeu interiora tales formæ ſint, quæ recipere poſſunt influxum: & quia non dari poteſt, niſi quam unicus fons vitæ, ſicut in natura non niſi quam unicus fons lucis & caloris, conſtat quod omne vitæ ſit a Domino, Qui eſt Primum vitæ; & quia ita, quod omnia & ſingula, quæ in mundo ſpirituali ſunt, Ipſi correſpondeant, proinde omnia & ſingula quæ in homine, hic enim eſt in minima effigie parvulus mundus ſpiritualis; inde etiam ſpiritualis homo eſt imago Domini.

4525. *Ex his patet, quod imprimis apud hominem omnium correſpontia ſit cum mundo ſpirituali, & quod abſque illa Correſpondentia ne quidem momento ſubſiſtere poſſit, nam abſque Correſpondentia nihil continuum foret ab Ipſo Eſſe vitæ, hoc eſt, a Domino, ita inconnexum, & inconnexum ſicut nullum diſſipatur. Quod Correſpondentia apud hominem immediatior & inde ſtrictior ſit, eſt quia creatus eſt ad ſibi applicandam vitam a Domino, & inde in potentiam, ut quoad cogitationes & quoad affectiones a Domino elevari poſſit ſupra mundum naturalem, & inde cogitare de Deo & affici Divino, & ſic conjungi Ipſi; ſecus ac Animantia terræ; & qui ita conjungi poſſunt Divino, illi non moriuntur, quando corporea, quæ ſunt mundi, ſeparantur, interiora enim conjuncta manent.*

4526. *Quod Correſpondentiam viſus qui Oculi, de qua ad finem Capitis præcedentis inchoatum eſt, ulterius attinet, ſciendum quod Correſpondentia ejus ſit cum illis quæ ſunt Intellectus, nam intellectus eſt viſus internus, & viſus hic internus eſt in Luce quæ ſupra lucem mundi eſt; quod homo per illa quæ ei apparent in luce mundi, poſſit intelligentiam ſibi comparare, eſt quia lux ſuperior, ſeu lux cœli, influit in objecta quæ ſunt ex luce mundi, & facit ut appareant repræſentative & correſpondenter; Lux enim quæ eſt ſupra lucem mundi, eſt quæ procedit a Domino, Qui illuminat univerſum cœlum, ipſa intelligentia & ſapientia quæ a Domino, apparet ibi ut Lux; hæc Lux eſt, quæ facit intellectum ſeu viſum internum hominis, cum illa per intellectum influit in objecta quæ ſunt ex luce mundi, facit ut appareant repræſentative & correſpondenter, ac ita intellectualiter. Et quia Viſus oculi qui eſt in mundo naturali, correſpondet viſui intellectus qui eſt in mundo ſpirituali, correſpondet ille veris fidei, nam hæc ſunt genuini intellectus, vera enim faciunt omnem intellectum hominis, nam omne cogitationis verſatur circa id, quod ita ſit vel quod non ita ſit, hoc eſt, quod verum vel non verum: quod viſus oculi correſpondeat veris & bonis fidei, videatur ſupra n:* 4410.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4527. *Loquutus ſum cum aliquibus poſt paucos dies poſtquam deceſſerunt, & quia tunc recentes, in aliqua luce ibi erant, quæ illis parum differebat a luce mundi, & quia lux illis talis apparuit, dubitabant an aliunde illis lux eſſet, quapropter ſublati ſunt in primum cœli, ubi lux adhuc illuſtrior erat, & inde mecum loquuti, dicebant, quod nuſquam talem lucem viderint; & hoc factum cum ſol jamdudum occubuerat: mirati tunc, quod Spiritus oculos haberent per quos viderent, cum tamen crediderint in vita corporis, quod ſpirituum vita modo eſſet Cogitatio, & quidem abſtracte abſque ſubjecto, ex cauſa quia de aliquo ſubjecto cogitationis non potuerant cogitare quia illud non viderant, & quia ita, non aliter tunc perceperant, quam quia ſola cogitatio, quod illa cum corpore in quo eſſet, diſſiparetur, non ſecus ac aliqua aura, vel aliquis ignis, ſi non miraculoſe a Domino contineretur & ſubſiſteret; & viderunt tunc quam facile eruditi in errorem de vita poſt mortem cadant, & quod illi præ aliis non credant niſi quæ vident; mirati itaque tunc, quod non modo cogitationem haberent, ſed etiam viſum, & quoque reliquos ſenſus; & magis quod appareant ſibi prorſus ſicut homines, ſe mutuo videant, audiant, colloquantur, ſua membra tactu ſentiant, & hoc exquiſitius quam in vita corporis; inde obſtupuerunt, quod homo cum vivit in mundo, hoc prorſus ignoret; & miſerti Generis humani, quod nihil ſciat de talibus, quia nihil credant, & præ reliquis illi qui in luce præ aliis ſunt, nempe qui intra Eccleſiam ſunt, & habent Verbum. Quidam eorum non aliter crediderunt, quam quod homines poſt mortem forent ſicut larvæ, in qua opinione confirmarunt ſe ex ſpectris de quibus audiverunt; ſed inde non aliud concluſerunt, quam quod fuerit aliquod craſſe vitale, quod primum exhalatur a vita corporis, ſed quod iterum recidit ad cadaver, & ſic exſtinguitur. Quidam autem crediderunt, quod primum reſurrecturi tempore ultimi judicii cum interiturus mundus, & tunc cum corpore, quod in pulverem dilapſum tunc colligeretur; & ſic reſurgerent oſſe & carne; & quia ultimum illud judicium ſeu interitum mundi per plura ſæcula fruſtra exſpectaverunt, lapſi ſunt in errorem, quod nuſquam reſurrecturi; nihil tunc cogitantes de eo quod ex Verbo didicerunt, & ex quo etiam quandoque ita loquuti ſunt, quod cum moritur homo, anima ejus ſit in manu Dei, inter felices aut infelices ſecundum vitam quam ſibi notam habuerunt, nec de illis, quæ Dominus dixit de Divite & Lazaro; ſed inſtructi ſunt, quod ultimum cujuſvis judicium ſit cum moritur, & quod tunc appareat ſibi corpore præditus ſicut in mundo, ac omni ſenſu pollere ſicut ibi, ſed puriori & exquiſitiori,*

quia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quia corporea non obſtant, & illa quæ ſunt lucis mundi non obumbrant illa quæ ſunt lucis cœli; ita quod in corpore ſint quaſi purificato; & quod ibi nuſquam circumferre poſſet corpus oſſeum & carneum quale in mundo, quia hoc foret pulvere terreſtri rurſus circumdari. Cum quibuſdam de hac re loquutus ſum eodem die cum tumularentur corpora eorum, qui viderunt per meos oculos cadaver ſuum, lecticam, & quod ſepelirentur; & dicebant, quod rejiciant illud, & quod hoc inſerviverat illis pro uſibus in mundo in quo fuerunt, & quod vivant nunc in corpore quod inſervit illis pro uſibus in mundo in quo nunc ſunt: voluerunt etiam, ut dicerem illa ad propinquos eorum qui in luctu erant, ſed reſpondere datum, quod ſi dicerem, ſubſannarent, quia quæ non ipſi oculis ſuis videre poſſunt, nihil eſſe credunt, & ſic referrent inter viſiones quæ ſunt illuſiones; adduci enim nequeunt ad credendum, quod ſicut homines ſe mutuo vident ſuis oculis, ſpiritus ſe mutuo videant ſuis; & quod homo non videre poſſit Spiritus niſi oculis ſui ſpiritus, & quod tunc illos videat cum Dominus aperit viſum internum, ſicut factum Prophetis, qui Spiritus & Angelos, & quoque plura cœli, viderunt; num illi qui hodie vivunt, illa crediðiſſent, ſi eo tempore vixiſſent, dubitandi locus eſt.

4528. *Oculus ſeu potius viſus ejus correſpondet imprimis illis ſocietatibus in altera vita, quæ in Paradiſiacis ſunt, quæ ſupra antrorſum pauliſper ad dextrum apparent, ubi ad vivum ſiſtuntur videndi horti cum arboribus & floribus tot generum & ſpecierum, ut pauca ſint reſpective quæ in univerſa tellure; in ſingulis ibi objectis eſt aliquid intelligentiæ & ſapientiæ, quod elucet, ſic ut dicas quod ſint ſimul in paradiſis intelligentiæ & ſapientiæ, hæc ſunt quæ ab interioribus illos, qui ibi, afficiunt, & ſic non ſolum lætificant viſum, ſed etiam ſimul intellectum. Paradiſiaca illa ſunt in Primo cœlo, & in ipſo limine ad interiora illius cœli, & ſunt repræſentativa, quæ e ſuperiori cœlo deſcendunt, cum angeli ſuperioris cœli intellectualiter de veris fidei apud ſe loquuntur, loquela angelorum ibi fit per ideas ſpirituales & cœleſtes, quæ illis ſunt formæ vocum, & continue per ſeries repræſentationum talis pulchritudinis & amœnitatis, ut nullatenus exprimi poſſit; hæ pulchritudines & amœnitates ſermonis illorum ſunt, quæ ut Paradiſiaca repræſentantur in cœlo inferiori: Cœlum hoc diſtinctum eſt in plures cœlos, quibus correſpondent ſingula quæ in Cameris oculi; eſt cœlum ubi horti paradiſiaci, de quibus dictum; eſt cœlum ubi atmoſphæræ diverſi colores, ubi univerſa aura fulgurat quaſi ex auro, argento margaritis, lapidibus pretioſis, floribus in minimis formis, & innumerabilibus*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bilibus aliis; eſt cœlum irideum, ubi irides pulcherrimæ, magnæ & parvæ, variegatæ ſplendidiſſimis coloribus: ſingula hæc exiſtunt per Lucem quæ a Domino, in qua intelligentia & ſapientia, inde eſt in ſingulis objectis ibi aliquid intelligentiæ veri & ſapientiæ boni, quod repræſentative ita ſiſtitur. Qui non aliquam ideam de Cœlo habuerunt, nec de Luce ibi, illi ægre poſſunt adduci ad credendum, quod talia ibi ſint; quare qui in alteram vitam ſecum illam incredulitatem ferunt, ſi in vero & bono fidei fuerunt, auferuntur ab Angelis in illa, & cum vident illa, obſtupeſcunt; de Paradiſiacis, Atmoſphæris & Irideis, videantur quæ prius ab experientia, n: 1619 *ad* 1626. 2296. 3220; *& quod in cœlis continuæ repræſentationes ſint, n:* 1807. 1808. 1971. 1980. 1981. 2299. 2763. 2213. 3216. 3217. 3218. 3222. 3350. 3475. 3485.

4529. *Quidam qui in orbo erudito inclytus & famigeratus propter peritiam in ſcientia Botanica, poſtquam obiit, in altera vita audivit, quod ibi quoque ſiſtantur vivendi flores & arbores; ad id obſtupuit; & quia id jucundum ejus vitæ fuerat, accenſus eſt deſiderio videndi num ita ſit; quare ſublatus in Paradiſiaca vidit arboreta pulcherrima & floreta amæniſſima in immenſum extenſa; & quia tunc in ſui jucundi ex affectione ardorem venit, licuit illi pervagari campum, & non ſolum ſingillatim videre illa, ſed etiam excerpere & ad oculum admovere, & perſcrutari num ita ſe res haberet; ille mecum inde loquutus, etiam dixit, quod hoc nuſquam crediderit, & quod ſi talia in mundo audiviſſent, inter paradoxa referrent; & porro referebat, quod ibi conſpiciantur vegetabiles flores immenſa copia, qui nuſquam viſi in mundo, & vix aliqua perceptione ibi comprehenſibiles, & quod ſingula ex ſplendore in comprehenſibili rutilent, quia ſunt ex luce cœli; quod rutilatio ex ſpirituali origine eſſet, nondum potuit percipere, nempe quod in ſingulis aliquid intelligentiæ & ſapientiæ, quæ veri & boni, ex quibus illis rutilum: dicebat amplius, quod homines telluris nullatenus hoc credituri, ex cauſa quia pauci ſunt, qui credunt quod aliquid cœlum & infernum ſit, & qui credunt ſciant modo quod in cœlo gaudium, & pauci inter illos, quod ibi ſint talia, quæ oculus nuſqam viderat, auris nuſquam audiverat, & mens nuſquam cogitare potuerat; & hoc tametſi ex Verbo ſciunt, quod ſtupenda viſa ſint Prophetis, ſicut plura Johanni, de quibus in Apocalypſi; quæ tamen non aliud fuerunt quam repræſentativa quæ continue exiſtunt in Cœlo, & quæ apparuerunt cum viſus internus ei appertus fuit. Sed hæc ſunt reſpective levia,*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

via, qui in ipſa intelligentia & ſapientia ſunt, ex quibus illa, in tali felicitatis ſtatu ſunt, ut illa quæ memorata, ſint illis inter leviora: quidam etiam, quæ dixerunt cum in Paradiſiacis eſſent, quod excedant omnem felicitatis gradum, ideo magis verſus dextrum ſublati in cœlum, quod adhuc ſplendidius coruſcabat, & tandem ad illud ubi quoque perceptum intelligentiæ & ſapientiæ beatum quod in talibus, & tunc cum ibi eſſent, etiam mecum loquuti dicebant, quod illa quæ prius viderant reſpective nauci ſint; & tandem ad id cœlum, ubi præ interioris affectionis fauſto vix poſſent ſubſiſtere, nam fauſtum penetravit ad Medullaria, quibus præ fauſto quaſi reſolutis in ſanctum deliquium labi incipiebant.

4530. *Colores etiam viſuntur in altera vita, qui ſplendore & fulgore excedunt in tantum nitorem Colorum in mundo, ut vix aliqua comparatio detur; ſunt illi ex variegatione lucis & umbræ ibi; & quia ibi eſt intelligentia & ſapientia a Domino, quæ ſicut lux apparet coram oculis Angelorum & Spirituum, ac ſimul intus illuminat eorum intellectum, ſunt colores ibi in ſua eſſentia variationes, aut, ut ita dicatur, modificationes intelligentiæ & ſapientiæ: colores ibi, non ſolum quibus decorantur flores, illuſtrantur atmoſphæræ, & variantur irides, ſed etiam qui in formis aliis diſcreti ſiſtuntur, toties mihi viſi ſunt, ut vices vix numerari poſſint; ſplendor illis eſt ex vero quod eſt, intelligentiæ, & fulgur ex bono quod eſt ſapientiæ, & ipſi colores ex candido & obſcuro eorum; ita ex luce & umbra ſicut colorationes in mundo. Inde eſt, quod Colores qui in Verbo memorantur, ut qui fuerunt lapidum prætioſorum in pectorali Aharonis, ac ſuper veſtibus ſanctitatis ejus; quique in Auleis, tentorii ubi Arca, & qui in lapidibus fundamenti Novæ Hieroſolymæ de quibus apud Johannem in Apocalypſi, & alibi, repræſentaverint talia quæ intelligentiæ & ſapientiæ ſunt: quid autem ſinguli repræſentant, ex Divina Domini Miſericordia, in explicationibus dicetur: in genere colores ibi quantum ſplendoris habent & ex candido trahunt, tantum ex vero quod eſt intelligentiæ, & quantum fulguris habent & ex purpureo trahunt, tantum ex bono quod eſt ſapientiæ: illi qui inde ducunt originem, etiam ad oculorum provincias pertinent.*

4531. *Quia Intelligentia & Sapientia a Domino eſt, quæ ſicut lux apparet in Cœlo, inde Angeli vocantur Angeli lucis, ita inſipientia & inſania quæ a proprio, eſt quæ regnat inferno, inde qui ibi dicuntur a tenebris; in inferno quidem non ſunt tenebræ, ſed eſt ibi lumen obſcurum, ſicut id quod eſt ex igne carbonario, in quo ſe mutuo vident; alioquin*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lioquin non vivere potuiſſent: oritur illis hoc lumen ex luce cœli, quæ cum incidit in Veſanias eorum, hoc eſt in falſitates & cupiditates, vertitur in tale: Dominus cum luce ubivis præſens eſt, etiam in infernis, alioquin non illis foret aliqua facultas cogitandi & inde loquendi; ſed fit lux ſecundum receptionem. Hoc lumen eſt, quod in Verbo vocatur umbra mortis, & comparatur tenebris; vertitur etiam illis in tenebras, cum approximant ad lucem cœli, & cum in tenebris ſunt, in fatuitate & ſtupiditate ſunt. Inde conſtare poteſt, quod ſicut Lux correſpondet Vero ita tenebræ correſpondeant falſo; & quod qui in falſis ſunt, dicantur in cæcitate eſſe.

4532. *Qui credunt ſe ex ſemet intelligere bonum & verum, ac inde ſibi ſolis fidunt, ac ſic ſe ſapientiores omnibus putant, cum tamen in ignorantia boni & veri ſunt, præcipue qui non intelligere bonum & verum volunt, ac inde in falſis ſunt, in altera vita quandoque mittuntur in ſtatum tenebrarum, in quo cum ſunt, loquuntur fatue, ſunt enim in ſtupiditate; dictum mihi, quod plures tales ſint, & inter eos, qui crediderunt ſe in maxima luce conſtitutos, & quoque tales apparuerunt aliis.*

4533. *Inter mirabilia quæ in altera vita exiſtunt, etiam hoc eſt, quod cum Angeli cœli inſpiciunt in malos ſpiritus, hi prorſus aliter appareant, quam prout apparent inter ſe. Cum malis ſpiritus, & genii inter ſe ſunt, ac in lumine ſuo fatuo, quale ex igne carbonario, ut dictum, tunc apparent, ſibi in forma humana, & quoque ſecundum phantaſias ſuas non impulchra; aſt cum iidem inſpiciuntur ab Angelis cœli, tunc diſſipatur actutum lumen illud, & comparent prorſus alia facie, quiſque ſecundum genium ſuum, quidam furvi & nigri ſicut diaboli, quidam facie lurida ſicut cadavera, quidam pæne abſque facie, & loco ejus crinitum quid, quidam ſicut dentium crates, quidam ſicut ſceleta; & quod mirabilius, quidam ſicut monſtra, doloſi ſicut ſerpentes, & doloſiſſimi ſicut viperæ & alii aliter: Sed primum Angeli removent ab illis viſum ſuum, apparent in ſua forma priore, quam in ſuo lumine habent. Angeli toties inſpectant malos, quoties animadvertunt, quod ex infernis ſuis enitantur in mundum ſpirituum, & aliis malum intentent; inde deteguntur & rejiciuntur. Cauſa quod viſui Angelico talis efficacia inſit, eſt quia Coreſpondentia eſt inter viſum intellectualem & ocularem, inde ineſt viſui eorum perſpicacia, ex qua diſſipatur lumen infernale, & apparent quali forma & genio ſunt.*

4534. *Continuatio de Maximo Homine & correſpondentia ad finem Capitis ſequentis.*

GENESEOS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S.

CAPUT TRIGESIMUM QUINTUM.

4535. ANTE Capita quæ præcedunt a Cap: XXVI huc uſque, explicata ſunt, quæ Dominus prædixerat de Adventu Ipſius, ſeu de CONSUMMATIONE SÆCULI, & aliquoties ibi oſtenſum, quod per Adventum Ipſius ſeu Conſummatione ſæculi, ſignificetur Ultimum Tempus Eccleſiæ, quod in Verbo etiam Ultimum Judicium vocatur: qui non ultra ſenſum literalem vident, non aliter ſcire poſſunt, quam quod Ultimum Judicium ſit Interitus Mundi, hoc imprimis ex Apocalypſi, ubi dicitur "quod viderit *Cœlum novum* & *Terram novam*; *prior enim Cœlum & prior terra tranſiit*; & mare non erat amplius: inſuper quod viderit Civitatem Sanctam Hieroſolymam novam deſcendentem a Deo e cœlo," XXI: 1. 2: Et quoque ex Propheticis Eſaiæ, ubi ſimilia "Ecce Ego *creans Cœlos novos* & *Terram novam*; ideo non commemorabuntur priora, nec aſcendent ſuper cor: lætamini & exultate in æternum, quæ Ego creans: ecce Ego creaturus Hieroſolymam exultationem, & populum ejus lætitiam," LXV: 17. 18. Cap: LXVI: 22. Qui non ultra ſenſum literalem vident, non aliter capiunt, quam quod univerſum Cœlum cum Tellure hac in nihilum caſurum, & quod tunc primum reſurrecturi mortui, at in novo cœlo ac ſuper nova terra habitaturi; ſed quod Verbum hic non ita intelligendum ſit, conſtare poteſt a pluribus aliis locis in Verbo, ubi Cœli & Terra nominantur: qui de ſenſu interno aliquam fidem habent, ii manifeſte videre poſſunt, quod per Novum Cœlum & Novam Terram intelligatur Nova Eccleſia, quæ ſuccedet cum prior tranſit, videatur n: 1733. 1850. 3355, & quod Cœlum ſit Internum ejus, & Terra Externum. Ultimum hoc Tempus Eccleſiæ prioris, & Primum Eccleſiæ Novæ, eſt quod etiam vocatur Conſummatio ſæculi, de qua Dominus apud Matthæum Cap: XXIV loquutus eſt, & Adventus Ipſius, nam tunc recedit Dominus a priore Eccleſia, & venit ad novam: quod Conſummatio ſæculi illud ſit, etiam ab aliis locis in Verbo conſtare poteſt; ut apud Eſaiam "In die illo reliquiæ revertentur, reliquiæ Jacobi ad

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Deum potentem; nam etſi fuerit populus tuus Iſrael ſicut arena maris, reliquiæ revertentur ex eo; *Conſummatio definita*, inundata juſtitia; nam *Conſummationem* & *Definitionem* Dominus Jehovih Zebaoth faciens in *tota Terra*," x: 21. 22. 23. Apud Eundem "Nunc ne irrideatis, ne forte invaleſcant punitiones veſtræ, quia *Conſummationem* & *Deciſionem* audivi a-cum Domino Jehovih Zebaoth *ſuper Univerſam Terram*," xxviii: 22. Apud Jeremiam "Sic dixit Jehovah, vaſtitas erit *tota Terra*, *Conſummationem* tamen non faciam," iv: 27. Apud Zephaniam "In anguſtias redigam homines, & ibunt ſicut cæci ejus, quia Jehovæ peccarunt, & effundetur ſanguis eorum ſicut pulvis, & caro eorum ſicut ſtercus, quia Jehovah *Conſummationem* & quidem feſtinatam faciet *cum omnibus habitatoribus Terræ*," i: 17. 18: quod Conſummatio ibi ſit Ultimum Tempus Eccleſiæ, & quod Terra ſit Eccleſia, a ſingulis patet: quod Terra ſit Eccleſia, eſt inde, quia Terra Canaan fuit Terra, ubi ab Antiquiſſimis temporibus Eccleſia, ac dein apud poſteros Jacobi repræſentativum Eccleſiæ; hæc Terra cum dicitur conſummata, non eſt Gens ibi quæ intelligitur, ſed eſt ſanctum cultus quod apud Gentem ubi Eccleſia; Verbum enim eſt ſpirituale, & ipſa terra non eſt ſpirituale, nec gens quæ ibi, ſed id quod eſt Eccleſiæ: quod Terra Canaan fuerit Terra ubi ab Antiquiſſimis temporibus Eccleſia, videatur n: 567. 3686. 4447. 4454. 4516. 4517; & quia ita, quod per Terram in Verbo ſignificetur Eccleſia, n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 3355. 4447; inde patet, quid apud Eſaiam intelligitur per Conſummationem facere in tota terra; & apud Zephaniam, per Conſummationem feſtinatam cum omnibus habitatoribus terræ; quod Gens Judaica, quæ fuit habitator terræ illius, non conſummata ſit, ſed quod ſanctum cultus apud illos, notum eſt. Quod Conſummatio id ſit, manifeſtius adhuc conſtat apud Danielem "Septimanæ ſeptuaginta deciſa ſunt ſuper populum tuum, & ſuper urbem ſanctitatis tuam, ad *conſummandum* prævaricationem, & ad obſignandum peccata, & ad expiandum iniquitatem, & ad adducendum juſtitiam ſæculi, & ad obſignandum viſionem & prophetam, & ad ungendum ſanctum ſanctorum: in medio ſeptimanæ ceſſare faciet ſacrificium & oblationem: tandem ſuper avem deſolationum deſolatio, & uſque ad *Conſummationem* & *Deciſionem*, ſtillabit ſuper devaſtationem," ix: 24. 27. Inde nunc videre poteſt, quod per Conſummationem ſæculi, de qua Diſcipuli ad Dominum "Quodnam ſignum Tui Adventus & *Conſummationis ſæculi*," xxiv: 3, non aliud ſignificetur, quam ultimum tempus Eccleſiæ; & quoque per hæc verba Domini, quæ ultima ſunt apud Eundem Evan-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Evangeliſtam "Jeſus ad diſcipulos; docentes ſervate omnia quæcunque mandavi vobis; & ecce Ego vobiſcum ſum omnibus diebus uſque ad *Conſummationem ſæculi*," XXVIII: 20; quod dictum a Domino quod cum diſcipulis eſſet uſque ad Conſummationem ſæculi, eſt quia per duodecim diſcipulos Domini ſignificentur ſimilia quæ per duodecim Tribus Iſraelis, nempe omnia amoris & fidei, proinde omnia Eccleſiæ, videatur n: 3354. 3488. 3858; quod per duodecim Tribus, n: 3858. 3926. 3939. 4060: quod Conſummatio Eccleſiæ ſit, quando ibi nulla amplius charitas & inde nulla fides, prius aliquoties oſtenſum eſt: quod in hac Eccleſia, quæ Chriſtiana vocatur, vix aliquid charitatis & inde fidei ſuperſit, ita quod Conſummatio ejus ſæculi nunc adſit in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, oſtendetur.

CAPUT XXXV.

1. ET dixit DEUS ad Jacobum, ſurge, aſcende Bethelem, & commorare ibi, & fac tibi altare DEO viſo ad te, in fugiendo te coram Eſau fratre tuo.

2. Et dixit Jacob ad domum ſuam, & ad omnes qui cum illo, removete deos alienigenæ, qui in medio veſtri, & purificemini, & mutate veſtes veſtras.

3. Et ſurgamus, & aſcendamus Bethelem, & faciam ibi altare DEO reſpondenti mihi in die anguſtiæ meæ, & fuit mecum in via, quam ambulavi.

4. Et dederunt ad Jacobum omnes deos alienigenæ, qui in manu illorum, & inaures quæ in auribus illorum, & abſcondidit illa Jacob ſub quercu quæ juxta Schechem.

5. Et profecti ſunt; & fuit terror DEI ſuper urbes quæ circumcirca illos, & non perſequuti poſt filios Jacobi.

6. Et venit Jacob ad Lus, quæ in terra Canaan, hæc Bethel, ille & omnis populus qui cum illo.

7. Et ædificavit ibi altare, & vocavit locum El-Bethel, quia ibi revelati ad illum DII, in fugiendo illo a coram fratre ſuo.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

8. Et moriebatur Deborah nutrix Rebeccæ, & ſepeliebatur deſubter Bethel ſub quercu, & vocavit nomen ejus Allon Bacuth.

9. Et viſus Deus ad Jacobum adhuc, in veniendo illo e Paddan Aram, & benedixit illi.

10. Et dixit illi Deus, nomen tuum Jacob, non vocabitur nomen tuum amplius Jacob, quin imo Iſrael erit nomen tuum; & vocavit nomen illius Iſrael.

11. Et dixit illi Deus, Ego Deus Schaddai, fructificare & multiplicare, gens & cætus gentium erit e te, & reges e lumbis tuis exibunt.

12. Et terram, quam dedi Abrahamo & Jiſchako, tibi dabo eam, & ſemini tuo poſt te dabo terram.

13. Et aſcendit deſuper eo Deus in loco quo loquutus cum illo.

14. Et ſtatuit Jacobus ſtatuam in loco, quo loquutus cum illo, ſtatuam lapidis, & libavit ſuper illam libamen, & fudit ſuper illam oleum.

15. Et vocavit Jacob nomen loci, ubi loquutus cum illo Deus, Bethel.

16. Et profecti a Bethel, & fuit adhuc tractus terræ ad veniendum Euphratam, & peperit Rachel, & dura paſſa, in pariendo illam.

17. Et factum, in dura patiendo illam, in pariendo illam, & dixit illi obſtetrix, ne timeas, quia etiam hic tibi filius.

18. Et factum, in exire animam illius quod moritura, & vocavit nomen illius Benoni; & pater illius vocavit illum Benjamin.

19. Et moriebatur Rachel, & ſepeliebatur in via Ephrath, hæc Bethlechem.

20. Et ſtatuit Jacob ſtatuam ſuper ſepulchrum illius, hæc ſtatua ſepulchri Rachelis, uſque ad hodie.

21. Et profectus Iſrael, & tetendit tentorium ſuum ab ultra turrim Eder.

22. Et factum, in reſidendo Iſrael in terra hac, & ivit Ruben, & cubit cum Bilhah concubina patris ſui, & audivit Iſrael. Et fuerunt filii Jacobi duodecim.

23. Filii Leæ; primogenitus Jacobi Ruben, & Schimeon, & Levi, & Jehudah, & Jiſaſchar, & Sebulun.

24. Filii Rachelis, Joſeph & Benjamin.

25. Et filii Bilhæ ancillæ Rachelis, Dan & Naphthali.

26. Et

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

26. Et filii Silpæ ancillæ Leæ, Gad & Aſcher: hi filii Jacobi, qui nati illi in Paddan-Aram.

27. Et venit Jacob ad Jiſchakum patrem ſuum, Mamre Kiriath Arba, hæc Chebron, ubi peregrinatus Abraham & Jiſchak.

28. Et fuerunt dies Jiſchaki, centum anni & octoginta anni.

29. Ex exſpiravit Jiſchak, & mortuus eſt, & collectus ad populos ſuos, ſenex & ſatur dierum; & ſepeliverunt illum Eſau & Jacob filii illius.

C O N T E N T A.

4536. Agitur in hoc Capite in ſenſu interno de reſiduo in Naturali Domini, quod Divinum factum: interiora Naturalis, quæ Divina facta, ſunt hic Iſrael. Progreſſus verſus adhuc interiora, ubi Rationale, deſcribitur per nativitatem Benjaminis; & dein per adventum filiorum Jacobi ad Jiſchakum.

S E N S U S I N T E R N U S.

4537. Verſ. 1. 2. 3. 4. ET *dixit Deus ad Jacobum, ſurge, aſcende Bethelem, & ibi commorare & fac ibi Altare Deo viſo ad te, in fugiendo te a coram Eſau fratre tuo. Et dixit Jacob ad domum ſuam, & ad omnes qui cum illo, removete deos alienigenæ, qui in medio veſtri, & purificemini, & mutate veſtes veſtras. Et ſurgamus, & aſcendamus Bethelem, & faciam ibi Altare Deo reſpondenti mihi in die anguſtiæ meæ, & fuit mecum in via quam ambulavi. Et dederunt ad Jacobum omnes deos alienigenæ, qui in manu illorum, & inaures quæ in auribus illorum; & abſcondidit illa Jacob ſub quercu quæ juxta Schechem.* Dixit Deus ad Jacobum, ſignificat perceptionem Naturalis boni, quale nunc Jacobus, a Divino: ſurge, aſcende Bethelem, ſignificat de Naturali Divino: & commorare ibi, ſignificat vitam: & fac ibi altare Deo viſo ad te, ſignificat ibi ſanctum: in fugiendo te a coram Eſavo fratre tuo, ſignificat cum verum prælatum bono: & dixit Jacob ad domum ſuam, & ad omnes qui cum illo, ſignificat diſpoſitionem in bono naturali, quali tunc: removete deos alienigenæ qui in medio veſtri, ſignificat quod rejicerentur falſa: & purificemeni & mutate veſtes, ſignificat ſanctitatem induendam: & ſurgamus & aſcendamus Bethelem, ſignificat Naturale Divinum: & faciam ibi altare Deo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Deo ſignificat ſanctum in quo interiora terminantur: reſpondenti mihi in die anguſtiæ meæ, ſignificat in ſtatu præferentiæ veri præ bono: & fuit mecum in via quam ambulavi, ſignificat Divinam Ipſius Providentiam, & dederunt ad Jacobum omnes deos alienigenæ qui in manu illorum, ſignificat quod rejiceret omnia falſa quantum poſſibile: & inaures quæ in auribus illorum, ſignificat actualia: & abſcondidit illa Jacob ſub quercu quæ juxta Schechem, ſignificat rejectionem æternam; quercus juxta Schechem eſt naturale fallax.

4538. Dixit Deus ad Jacobum, quod ſignificet perceptionem Naturalis boni, quale nunc Jacobus, ex Divino, conſtat ex ſignificatione dicere in Hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua n: 1602. 1791. 1815. 1822. 1898. 1919. 2061. 2080. 2238. 2260. 2619. 2862. 3509. 3395; inde eſt, quod dixit Deus, ſit perceptio ex Divino; & ex repræſentatione Jacobi, quod hic in ſupremo ſenſu ſit Dominus quoad Naturale bonum: in præcedentibus oſtenſum eſt, quid Jacob in Verbo repræſentat, & quia ſunt varia, paucis dicendum, quomodo res ſe habet; Jacob in ſupremo ſenſu in genere repræſentat Domini Divinum Naturale; ſed quia cum Dominus Naturale ſuum glorificavit, illud fuit aliud in principio, quam in progreſſu, & in fine, ideo Jacob varia repræſentavit, nempe in Principio Domini Naturale quoad Verum, in Progreſſu Domini Naturale quoad veri bonum, & in Fine quoad bonum: glorificatio enim Domini proceſſit a Vero ad Veri bonum, & denique ad bonum, quod in antecedentibus pluries oſtenſum eſt; nunc quia in fine eſt, repræſentat Jacob Dominum quoad Naturale Bonum; videatur quæ prius de his oſtenſa ſunt, nempe quod Jacob in ſupremo ſenſu repræſentet Domini Divinum Naturale; in principio quoad Verum, n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 3599; in progreſſu Domini Divinum Naturale quoad Veri bonum, n: 3659. 3669. 3677. 4234. 4273. 4397; quod nunc repræſentet Domini Divinum Naturale quoad bonum, eſt quia in fine eſt, ut dictum: ille proceſſus fuit cum Dominus Naturale ſuum Divinum fecit; ſimilis etiam proceſſus eſt, cum Dominus hominem regenerat; nam placuit Domino Humanum ſuum Divinum facere eo ordine, quo Ipſe hominem novum facit; inde eſt, quod aliquoties dictum, quod Regeneratio hominis ſit imago glorificationis Domini, n: 3138. 3212. 3296, 3490. 4402: cum Dominus hominem novum facit, primum inſtruit illum in veris fidei, nam abſque veris fidei non ſcit, quid Dominus, quid cœlum, & quid infernum, ne quidem quod ſint, minus innumerabilia quæ Domini ſunt, quæ Ipſius Regni in cœlo, quæque Ipſius Regni in terra, hoc eſt, in Eccleſia; tum quæ & qualia ſunt illa quæ illis oppoſita quæ ſunt Inferni; antequam hæc novit, non ſcire poteſt quid bonum; per bonum non intelligitur bonum civile & bonum morale, nam hæc in mundo diſcuntur per leges & ſtatuta, & per reflexiones ſuper mores hominum, inde eſt, quod gentes quæ extra Eccleſiam talia quoque ſciant; ſed per bonum intelligitur bonum ſpirituale, quod bonum in Verbo vocatur charitas, eſtque hoc bonum in genere velle & facere alteri bonum ex nulla cauſa ſui, ſed ex jucundo affectionis; hoc bonum eſt bonum ſpirituale; ad hoc nuſquam aliquis homo venire poteſt quam per vera fidei,

quæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quæ docentur a Domino per Verbum & prædicationes Verbi; poſtquam homo inſtructus eſt in veris fidei, dein per gradus ducitur ille a Domino ad velle verum, & quoque ex velle facere illud, hoc verum vocatur veri bonum, nam veri bonum eſt verum voluntate & actu, & dicitur veri bonum, quia verum quod fuit doctrinæ tunc fit vitæ; tandem cum homo appercipit jucundum in velle bonum & inde facere illud, non amplius dicitur veri bonum, ſed bonum, nam tunc regeneratus eſt, & non magis ex vero vult & facit bonum, ſed ex bono verum, & verum quod tunc facit, eſt etiam quaſi bonum, nam ex origine ſua, quæ eſt bonum, trahit ſuam eſſentiam. Ex his patet, quid ſit, & unde ſit, quod Jacob in ſupremo ſenſu repræſentet Domini Naturale quoad bonum: quod hic Jacob repræſentet hoc bonum, eſt quia nunc in ſenſu interno agitur de ulteriore progreſſione, nempe verſus interiora naturalis, quæ ſunt Iſrael, n: 4536; nemo qui regeneratur a Domino perduci poteſt ad interiora, priuſquam verum apud illum factum eſt bonum.

4539. Surge, aſcende Bethelem, quod ſignificet de naturali Divino, nempe perceptionem, conſtat a ſignificatione ſurgere, quod involvat elevationem, de qua n: 2401. 2781. 2912. 2927. 3171. 4103; hic elevationem naturalis ad Divinum; ex ſignificatione aſcendere, quod ſit verſus interiora magis, de qua ſequitur; & ex ſignificatione Bethelis, quod ſit Divinum in naturali, ſeu in ultimo ordinis, de qua n: 4089; Bethel enim in Lingua Originali ſignificat domum Dei, & quia domus Dei eſt ubi cognitiones boni & veri, ita per Bethelem in proximo ſenſu ſignificantur cognitiones illæ, ut n: 1453 oſtenſum eſt: at quia interiora terminantur & finiuntur in ultimis ordinis, & ibi ſimul ſunt & ſicut in una domo cohabitant, & quia naturale apud hominem eſt ultimum apud hominem, in quo interiora terminantur, ideo per Bethelem ſeu domum Dei proprie ſignificatur Naturale, n: 3729. 4089, & quidem bonum ibi, nam domus in ſenſu interno eſt bonum, n: 2233. 2234. 3720. 3729; in naturali ſeu in ultimo ordinis etiam ſunt cognitiones. Quod aſcendere ſit verſus interiora, eſt quia interiora ſunt quæ dicuntur ſuperiora, n: 2148, ideo cum agitur de progreſſu verſus interiora in ſenſu interno, dicitur aſcendere, ut ad Ægypto ab terram Canaanem, in ipſa terra Canaane ad interiora, & ibi ad undique ad Hieroſolymam, inque ipſa Hieroſolyma ad domum Dei ibi; ab Ægypto ad terram Canaanem, apud Moſen "Pharao dixit ad Joſephum, *aſcende* & ſepeli patrem tuum: & *aſcendit* Joſephus; & *aſcenderunt* cum eo omnes ſervi Pharaonis, & *aſcendit* cum eo currus & eques" Gen: L: 6. 7. 8. 9: & in Libro Judicum "*Aſcendit* Angelus Jehovæ ex Gilgal ad Bochim, & dixit, *aſcendere feci* vos ex Ægypto" II: 1; per Æpyptum enim in ſenſu interno ſignificatur Scientificum, quod inſerviturum capiendis illis quæ Regni Domini ſunt, & per terram Canaanem ſignificatur Regnum Domini, & quia ſcientifica ſunt inferiora, ſeu quod idem, exteriora, & illa, quæ Regni Domini, ſunt ſuperiora, ſeu quod idem, interiora, idcirco dicitur aſcendere ab Ægypto ad terram Canaanem; & viciſſim a terra Canaane ad Ægyptum deſcendere, ut Geneſ: XLII: 2. 3. Cap: XLIII: 4. 5. 15, & alibi. In ipſa terra Canaane ad interiora ejus, apud Joſchuam "Dixit

Joſchua,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Joſchua, *aſcendite* & explorate terram, & *aſcenderunt* viri & explorarunt Ajam, & redierunt ad Joſchuam, & dixerunt ad illum, ne *aſcendat* omnis populus, quaſi 2000 viri, aut quaſi 3000 viri *aſcendent*: quare *aſcenderunt* de populo quaſi 3000 viri" VII: 2. 3. 4; quia terra Canaan ſignificat Regnum Domini, ideo illa quæ a terminis ultimis remotiora eſſent, ſignificabant interiora, inde dicitur hic aſcendere. Pariter a circuitibus ubivis ad Hieroſolymam; & in Hieroſolyma ad domum Dei, I Reg: XII: 27. 28. II Reg: XX: 5. 8. Matth: XX: 18: Marc: X: 33. Luc: XVIII: 31, & pluries alibi; Hieroſolyma enim erat intimum terræ, quia per illam ſignificabatur Regnum ſpirituale Domini, & Domus Dei erat intimum Hieroſolymæ, quia per illam ſignificabatur Regnum cœleſte Domini, & in ſupremo ſenſu Ipſe Dominus; inde ad illa dicitur aſcendere. Ex his patet, quid per ſurge, aſcende Bethelem, ſignificatur, quod nempe per aſcendere progreſſio verſus interiora, de qua in hoc Capite agitur, n: 4536.

4540. Et commorare ibi, quod ſignificet vitam, conſtat a ſignificatione commorari ſeu habitare, quod ſit vita, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451.

4541. Et fac ibi altare Deo viſo ad te, quod ſignificet ibi ſanctum, conſtat a ſignificatione Altaris, quod ſit principale repræſentativum Domini, de qua n: 921. 2777. 2811. 4489; & quia ita, ſanctum cultus per facere altare Deo ſignificatur.

4542. In fugiendo te a coram Eſavo fratre tuo, quod ſignificet cum verum prælatum bono, conſtat ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Bonum Divini Naturalis Domini, de qua n: 3322. 3494. 3504. 3576. 3599; quod ſit cum verum prælatum bono, conſtare poteſt ab illis, quæ de Jacobo cum fugeret coram Eſavo, ad Cap: XXVII Geneſ: explicata ſunt; cauſa enim fugæ fuit, quod Jacob primogenituram Eſavo abſtulerit, per quod ſignificatur, quod verum prætulerit ſe bono, Jacob enim ibi repræſentat verum Naturalis Domini, & Eſau Bonum illius; cur Verum prætulerit ſe bono, erat, quia cum regeneratur homo Verum apparenter eſt primo loco, at poſtquam homo regeneratus eſt, bonum priori loco eſt & verum poſteriori, de quibus videatur n: 3324. 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3610. 3701. 4243. 4244. 4247. 4377; inde eſt, quod per in fugiendo te coram Eſavo fratre tuo, ſignificetur cum verum prælatum bono.

4543. Et dixit Jacob ad domum ſuam, & ad omnes qui cum illo, quod ſignificet diſpoſitionem a Bono naturali, quali tunc, conſtat a ſignificatione dicere ad domum ſuam, & ad omnes qui cum illo, quod ſit diſpoſitio; & a repræſentatione Jacobi, quod hic ſit bonum naturale, de qua ſupra n: 4538: quod dicere ad domum ſuam & ad omnes qui cum illo, ſit diſpoſitio, eſt inde, quia in nunc ſequentibus in ſenſu interno agitur de diſpoſitione verorum a bono; cum enim Bonum ſpirituale, de quo ſupra n: 4538, in Mente naturali primas agere incipit, tunc diſponit vera, quæ ibi, in ordinem.

4544. Removete deos alienigenæ qui in medio veſtri, quod ſignificet quod rejicerentur falſa, conſtat a ſignificatione removere, quod ſit rejicere; & a ſignificatione deorum alienigenæ, quod ſint falſa; per deos enim in Verbo ſignifi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſignificantur vera, & in oppoſito ſenſu falſa, n: 4402: alienigenæ, dicebantur qui extra Eccleſiam fuerunt, proinde qui in falſis & malis, n: 2049. 2115, inde dii alienigenæ ſunt falſa.

4545. Et purificemini & mutate veſtes, quod ſignificet ſanctitatem induendam, conſtat a ſignificatione purificari ſeu mundari, quod ſit ſanctificari, de qua ſequitur; & a ſignificatione mutare veſtes, quod ſit induere, hic ſancta vera, nam per Veſtes in ſenſu interno Verbi, ſignificantur vera: quod mutare veſtes fuerit repræſentativum in Eccleſia receptum, manifeſte patet; ſed quid repræſentavit, nemo ſcire poteſt, niſi ſciat quid veſtes in ſenſu interno ſignificant, quod ſint vera, videatur n: 2576; hic quia in ſenſu interno de rejectione falſorum, & diſpoſitione verorum in Naturali a Bono agitur, ideo memoratur, quod a Jacobo mandatum ut mutarent veſtes: quod mutare veſtes fuerit repræſentativum quod induerentur ſancta vera, conſtare quoque poteſt ex aliis locis in Verbo, ut apud Eſaiam "Excitare, excitare, Hieroſolyma, indue robur tuum, Zion, *indue veſtes decoris tui*, Hieroſolyma, civitas ſancta, quia non addet veniat in te amplius præputiatus & *immundus*," LI: 1; quia Zion eſt Eccleſia Cœleſtis, & Hieroſolyma Eccleſia ſpiritualis, & Eccleſia cœleſtis eſt quæ in bono eſt ex amore in Dominum, & Eccleſia ſpiritualis in vero ex fide & charitate, ideo de Zione prædicatur robur, & de Hieroſolyma veſtes; & quod ſic mundi eſſent. Apud Sachariam "Jehoſhua fuit *indutus veſtibus pollutis*, & ſic ſtabat coram Angelo; & reſpondit, dixitque ad ſtantes coram illo, dicendo, *removete veſtes pollutas* a ſuper illo; & ad illum dixit, vide, tranſire feci a ſuper te iniquitatem tuam, *induendo te veſtibus mutatoriis*," III: 3. 4; inde etiam patet, quod removere veſtes & indui veſtibus mutatoriis, repræſentaverit purificationem a falſis, nam dicitur, tranſire feci a ſuper te iniquitatem tuam; ex eo etiam veſtes habebant mutatorias, & dicebantur mutatoriæ, quarum mentio paſſim in Verbo fit, quia per illas ſiſtebantur repræſentationes. Quoniam per Veſtium mutationes talia repræſentabantur, ideo ubi in ſenſu interno agitur de novo Templo apud Ezechielem, per quod ſignificatur nova Eccleſia, dicitur "Quando intrant Sacerdotes, non exibunt ex Sancto ad atrium exterius, ſed ibi *deponent veſtes ſuas* in quibus miniſtrarunt, quia ſanctitas illæ, ac *induent veſtes alias*, & accedent ad ea quæ populo," XLII: 14: & apud Eundem "Quando exibunt ad atrium exterius ad populum, *exuent veſtes ſuas* in quibus miniſtrantes, & reponent illas in cubiculis ſanctitatis, & *induent veſtes alias*, & ſanctificabunt populum *veſtibus aliis*," XLV: 19; quod per Templum novum & per civitatem & terram ſanctam, de quibus apud Prophetam ibi & in Capitibus quæ præcedunt & ſequuntur, non intelligatur aliquod novum Templum, nec nova civitas aut nova terra, quiſque videre poteſt, memorantur enim ſacrificia & ritualia, quæ e novo inſtauranda, & quæ tamen abroganda erunt, & quoque memorantur nominatim Tribus Iſraelis, quæ terram in hæreditates inter ſe partirentur, quæ tamen diſperſæ fuerunt, & nuſquam redierunt; inde patet, quod per ritualia ibi memorata ſignificentur ſpiritualia & cœleſtia, quæ ſunt Eccleſiæ; ſimilia quæ per mutationem veſtium, cum miniſtraret Aharon,

 apud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apud Moſen "Cum facturus eſt holocauſtum, *induet amictum ſuum*, femoralia lini, cinerem ponet juxta altare: *poſt exuet veſtes ſuas*, & *induet veſtes alias*, & educet cinerem in locum mundum extra caſtra, & ſic faciet holocauſtum," Levit: VI: 2. 3. 4. 5. Quod Mundari ſit ſanctificari, conſtare poteſt a Mundationibus quæ juſſæ ſunt, ut nempe carnem ſuam, & veſtes ſuas lavarent, utque ſpargerentur aquis ſeparationis; quod per talia nemo ſanctificetur, unuſquiſque qui de ſpirituali homine aliquid novit, ſcire poteſt; quid enim commune habet iniquitas & peccatum cum veſtibus, quibus induitur homo, & tamen aliquoties dicitur, quod poſtquam ſe mundaverint, ſancti eſſent; inde quoque patet, quod ritualia Iſraelitis juſſa non fuerint aliunde ſancta, quam quod repræſentaverint ſancta, conſequenter quod illi, qui repræſentaverunt, quoad ſuas perſonas non inde ſancti facti ſint, ſed quod ſanctitas repræſentata abſtracte ab illis affecerit ſpiritus qui apud illos, & inde Angelos in cœlo, n: 4307; communicatio enim cœli cum homine neceſſario erit, ut ſubſiſtere poſſit Genus humanum, & hoc per Eccleſiam, alioquin fierent ſicut beſtiæ abſque vinculis internis & externis, & ſic rueret unuſquiſque abſque frænis in alterius perniciem, ſeque mutuo exſtinguerent; & quia tunc temporis non communicatio dari potuit per aliquam Eccleſiam, ideo proviſum eſt a Domino, ut miraculoſe fieret per repræſentativa: quod ſanctificatio repræſentaretur per rituale lavationis & mundationis, patet a pluribus locis in Verbo; ſicut cum Jehovah deſcendit ſuper montem Sinai, dixit ad Moſen "*Sanctifica* eos hodie & cras, & *lavent veſtes ſuas*; & ſint parati in diem tertium," Exod: XIX: 10. 11. Apud Ezechielem "*Spargam ſuper vos aquas mundas*, & *mundabimini* ab omnibus veſtris *immunditiis*, & ab omnibus veſtris idolis *mundabo vos*; & dabo vobis cor novum, & ſpiritum novum dabo in medio veſtri," XXXVI: 25. 26; manifeſte quod ſpargere aquas mundas repræſentaverit purificationem cordis, ita quod mundari ſit ſanctificari.

4546. Et ſurgamus & aſcendamus Bethelem, quod ſignificet naturale Divinum, conſtat ab illis quæ ſupra n: 4539, dicta ſunt, ubi eadem verba.

4547. Et faciam ibi altare Deo, quod ſignificet ſanctum in quo interiora terminantur, conſtat ex ſignificatione facere altare Deo, quod ſit ſanctum cultus, de qua ſupra n: 4541; quod dicatur, quod in illo interiora terminentur, eſt quia faceret illud in Bethele, quæ hic eſt *ibi*, eſt quia per Bethelem ſignificatur naturale, in quo interiora terminantur, videatur ſupra n: 4539.

4548. Reſpondenti mihi in die anguſtiæ meæ, quod ſignificet in ſtatu cum præferebat verum præ bono, conſtat ex ſignificatione diei, quod ſit ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785; quod per diem anguſtiæ meæ ſignificetur ſtatus cum verum præferebat bono, conſtare poteſt ab illis, quæ ſupra n: 4542, dicta ſunt, dies enim anguſtiæ hic involvit idem ac verba illa ibi "In fugiendo te a coram Eſavo fratre tuo."

4549. Et fuit mecum in via quam ambulavi, quod ſignificet Divinam Ipſius Providentiam, conſtat ex ſignificatione eſſe cum aliquo in via quam ambulat

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bulat, cum prædicatur de Divino ſeu Domino, quod ſit Divina Ipſius Providentia, nam providere eſt proprie adeſſe alicui, & tutari a malis.

4550. Et dederunt ad Jacobum omnes deos alienigenæ, qui in manu illorum, quod ſignificet quod rejiceret omnia falſa quantum poſſibile, conſtat a ſignificatione deorum alienigenæ, quod ſint falſa, de qua n: 4544; & a ſignificatione qui in manu illorum, quod ſit quantum poſſibile, manus enim ſignificat potentiam n: 878. 3387, inde quod in manu, eſt quod in potentia, ſeu quantum poſſibile: quod dederint ad Jacobum, eſt quod bonum illa rejiceret, nam per Jacobum in hoc Capite repræſentatur bonum naturalis, n: 4538.

4551. Et inaures quæ in auribus illorum, quod ſignificet actualia, conſtat a ſignificatione inaurium, quod ſint inſignia repræſentativa Obedientiæ, quod inde eſt quia aures ſignificant obedientiam, n: 2542. 3869, & quæ obedientiæ, ea actualia ſunt, nam obedire involvit actu facere; actualia hic prædicantur de falſis quæ rejicerentur. Quod rejectionem falſorum etiam actualium, de qua hic in ſenſu interno agitur, concernit, paucis dicendum; homo antequam per regenerationem a Domino, venit ad bonum, & ex bono verum facit, plurima falſa mixta veris habet, introducitur enim per vera fidei, de quibus in prima ætate non alias quam infantiæ & pueritiæ ideas habuit, quæ ideæ quia ab externis quæ mundi & a ſenſualibus quæ corporis, exiſtunt, non aliter poſſunt, quam inter fallacias, & conſequenter inter falſa eſſe; quæ etiam actualia fiunt, nam quæ credit homo hæc facit; hæc falſa ſunt quæ hic intelliguntur; hæc manent apud hominem uſque dum regeneratus eſt, hoc eſt, uſque dum ex bono agit, tunc bonum redigit vera, quæ illuc uſque hauſit, in ordinem, hoc eſt, Dominus per bonum; hoc cum fit, falſa ſeparantur a veris, & removentur: hæc homo prorſus ignorat, ſed uſque eſt talis remotio & rejectio falſorum a prima ejus pueritia uſque ad ultimam ejus ætatem; & hoc apud unumquemvis hominem, imprimis autem apud illum qui regeneratur; apud illum autem qui non regeneratur, ſimile occurrit, nam cum adultus fit, & judicium ejus ad ætatem ſuam pervenit, tunc ſpectat pueritiæ ſuæ judicia ſicut inania & ludicra, & ſic longius a ſe remota; ſed differentia inter regeneratum & non regeneratum eſt, quod regeneratus ſpectet illa a ſe remota, quæ non concordant cum bono fidei & charitatis, at non regeneratus illa quæ non concordant cum jucundo amoris in quo eſt, hic itaque utplurimum vera ut falſa, & falſa ut vera. Quod inaures attinet, fuerunt illæ duplicis generis, erant quæ applicabantur ſupra naſum ad frontem, & erant quæ applicabantur auribus, quæ applicabantur ſupra naſum ad frontem, erant inſignia repræſentativa boni, & dicuntur monilia, de quibus n: 3103; at quæ applicabantur auribus, erant inſignia repræſentativa obedientiæ, & ſunt inaures; ſed in Lingua originali eadem voce exprimuntur.

4552. Et abſcondidit illa Jacob ſub quercu quæ juxta Schechem, quod ſignificet rejectionem æternam, conſtat ex ſignificatione abſcondere, quod ſit rejicere & ſicut mortua ſepelire; & ex ſignificatione ſub quercu, quod ſit in æternum, nam quercus quia annoſiſſima arbor, cum ſub illa reconderetur aliquid

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quid, ſignificabat perpetuum; & quoque ſignificabat id quod perplexum eſſet, ac inſuper quod fallax & falſum, quoniam infimum naturails reſpective eſt perplexum & fallax, quatenus id ex ſenſualibus quæ ſunt corporis, ita ex fallaciis trahit ſuum ſcientificum & volupe; in ſpecie enim per quercum ſignificatur infimum naturalis, proinde in bono ſenſu vera & bona quæ ibi, & in oppoſito mala & falſa quæ ibi; cum quoque removentur falſa apud hominem regeneratum, etiam ad infimum naturalis rejiciuntur; quapropter a viſu interiori, cum homo judicio maturus & perſpicax factus eſt, & imprimis quando intelligens & ſapiens, illa apparent longius remota; vera enim apud hominem regeneratum, in intimo ejus naturalis ſunt juxta bonum, quod ibi eſt inſtar parvuli ſolis; vera quæ ab illis dependent, abinde diſtant ſecundum gradus quaſi conſanguinitatis & affinitatis cum bono, fallacia vera ad peripherias exteriores ſunt, & falſa ad extimas rejecta ſunt; hæc apud hominem in perpetuum manent, ſed in illo ordine ſunt quando homo ſe duci a Domino patitur, is enim ordo eſt ordo cœleſtis, nam ipſum cœlum in tali eſt; at cum homo non patitur ſe duci a Domino, ſed a malo, tunc in oppoſito ordine ſunt, in medio tunc eſt malum cum falſis, ad peripherias rejecta ſunt vera, & ad ultimas ipſiſſima vera Divina, hic ordo eſt infernalis, nam infernum in tali eſt; extimæ peripheriæ ſunt infima naturalis. Quod Quercus ſint falſa quæ infima naturalis, eſt quia in Eccleſia Antiqua, quando cultus externus repræſentativus Regni Domini fuit, omnes arbores cujuſcunque generis ſignificabant aliquid ſpirituale aut cœleſte, ſicut Olea & inde oleum illa quæ amoris cœleſtis ſunt, Vitis & inde vinum illa quæ charitatis & ex hac fidei ſunt, & præterea reliquæ arbores, ſicut Cedrus, Ficus, Populus, Fagus, Quercus; quæ quid ſignificarunt, paſſim in explicationibus oſtenſum eſt; exinde eſt, quod in Verbo toties memorentur, & quoque in genere Horti, Luci, & Sylvæ, & quod in illis ſub certis arboribus cultum ſuum habuerint; ſed quia Cultus ille idololatricus factus eſt, & poſteritas Jacobi, apud quam repræſentativum Eccleſiæ inſtauraretur, ad idololatrica prona erat, & ſic tot idola ibi poneret, ideo interdicebatur illis cultum habere in hortis & lucis, ſubque arboribus ibi, ſed uſque Arbores ſuam ſignificationem retinebant; inde nunc eſt, quod non ſolum nobiliores arbores, ſicut oleæ, vites, cedri, ſed etiam populus, fagus, quercus, in Verbo, ubi memorantur, ſignificent, quælibet ſicut in Antiqua Eccleſia. Quod Quercus in bono ſenſu vera & bona quæ ſunt infima naturalis, & in oppoſito falſa & mala, ſignificent, conſtat a locis in Verbo, ubi nominantur, in ſenſu interno intellectis; ut apud Eſaiam "Deſertores Jehovæ conſumentur, quia pudefient a *Quercubus*, quas deſideraviſtis: & eritis ſicut *Quercus* dejiciens folia ſua, & ſicut *hortus*, cui aquæ non" I: 29. 30. Apud Eundem "Dies Jehovæ Zebaoth ſuper omnem elatum & humilem, & ſuper omnes *Cedros* Libani, & ſuper omnes *Quercus Baſchanis*," II: 12. 13; quod dies Jehovæ non erit ſuper cedros & quercus, quiſque ſcire poteſt, ſed ſuper illos qui ſignificantur per illas. Apud Eundem "Qui format deum, exſcindit ſibi *cedros*, & accipit *fagum* & *Quercum*, & firmat ſibi in arboribus ſylvæ," XLIV: 14. Apud Ezechielem "Agnoſcetis quod Ego Jehovah,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Jehovah, cum ſuerint confoſſi eorum in medio idolorum circa altaria eorum, ſuper omni colle alto, in omnibus capitibus montium, & ſub *omni arbore viridi*, & ſub omni *quercu implexa*, loco ubi dederunt odorem quietationis omnibus idolis ſuis," VI: 13, fuerat etiam Antiquis cultus ſuper collibus & montibus, quia colles & montes ſignificabant amorem cœleſtem, at cum cultus factus ab idololatris, ut hic, ſignificant amorem ſui & mundi, n: 795. 796. 1430. 2722. 4210; & ſub arboribus, quia ſignificabant ſecundum ſpecies ſuas, ut ſupra dictum; ſub quercu implexa hic ex falſis, quæ infima naturalis, nam illa ſunt in implexo, n: 2831. Apud Hoſcheam "Super Capitibus montium ſacrificant, ſuper collibus ſuffiunt, ſub *Quercu*, *Populo*, & *Robore*, quia bona umbra ejus; propterea ſcortantur filiæ veſtræ, & nurus veſtræ adulterantur," IV: 13; quod ſcortari ſit falſificare vera, & adulterari ſit pervertere bona, videatur n: 2466. 2729. 3399. Apud Sachariam "Aperi Libane januas tuas, & comedat ignis *Cedros*, quia magnifici vaſtati ſunt; ejulate *Quercus Baſchanis*, quia deſcendit ſylva Bazaris," XI: 1. 2.

4553. Verſ: 5. 6. 7. *Et profecti ſunt, & fuit terror Dei ſuper urbes, quæ circumcirca illos, & non perſequuti poſt filios Jacobi. Et venit Jacob ad Lus, quæ in terra Canaan, hæc Bethel, ille & omnis populus qui cum illo. Et ædificavit ibi Altare, & vocavit locum El Bethel, quia ibi revelati ad illum dii, in fugiendo illo a coram fratre ſuo.* Profecti ſunt, ſignificat continuum: & fuit terror Dei ſuper urbes quæ circumcirca illos, & non perſequuti poſt filios Jacobi, ſignificat quod falſa & mala non potuerint accedere: & venit Jacob ad Lus quæ in terra Canaan, ſignificat naturale in ſtatu priori: hæc Bethel, ſignificat Divinum Naturale: ille & omnis populus qui cum illo, ſignificat cum omnibus ibi: & ædificavit ibi altare, ſignificat per ſanctificationem: & vocavit locum El-Bethel, ſignificat ſanctum naturale: quia ibi revelati ad illum dii, ſignificat ſancta vera: a fugiendo illo a-coram fratre ſuo, ſignificat poſtquam vera prælata bono.

4554. Profecti ſunt, quod ſignificet continuum, conſtat a ſignificatione proficiſci, quod ſit ſucceſſivum, de qua n: 4375, ita continuum, nempe progreſſionis verſus interiora.

4555. Et fuit terror Dei ſuper urbes quæ circumcirca illos, & non perſequuti poſt filios Jacobi, quod ſignificet quod falſa & mala non potuiſſent accedere, conſtat ex ſignificatione terroris Dei, quod ſit tutela, de qua ſequitur; ex ſignificatione urbium quæ circum illos, quod ſint falſa & mala; urbes enim in genuino ſenſu ſunt vera doctrinæ, & in oppoſito falſa doctrinæ, n: 402. 2450. 2943. 3216. 4478. 4492. 4493; quod per urbes hic quoque mala ſignificentur, eſt quia etiam habitatores intelliguntur, qui in genuino ſenſu ſunt bona, ita in oppoſito mala, n: 2268. 2451. 2712; & ex ſignificatione non perſequi poſt illos, quod ſit non poſſe accedere. Quod terror Dei ſit tutela, illuſtrari poteſt ab illis quæ fiunt in altera vita, ibi inferna nuſquam poſſunt accedere ad cœlum, nec mali ſpiritus ad aliquam ſocietatem cœleſtem, quia in terrore Dei ſunt; cum enim mali ſpiritus approximant ad aliquam ſocietatem cœleſtem, ſubito in anxietates & cruciatus cadunt, & qui aliquoties in illos inciderant,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

inciderant, illi non audent approximare; quod non auſint, eſt quod intelligitur per terrorem Dei in ſenſu interno; non quod Deus ſeu Dominus terreat illos, ſed quia in falſis & malis ſunt, ita in oppoſito bonis & veris, & ipſa falſa & mala faciunt, cum approximant ad bona & vera, quod angantur & crucientur.

4556. Et venit Jacob ad Lus quæ in terra Canaan, quod ſignificet Naturale in ſtatu priori; hæc Bethel, quod ſignificet Divinum Naturale, conſtat a ſignificatione Lus, quod ſit Naturale in ſtatu priori, ſeu id ipſum Naturale quod fuit humanum, quod hoc factum ſit Divinum, ſignificatur per Hæc Bethel; quod Bethel ſit Divinum Naturale, videatur n: 4089. 4539: inde quoque alibi in Verbo, ubi Bethel nominatur, etiam dicitur, Lus hæc Bethel, & Bethel olim Lus, ut apud Joſchuam "Exivit terminus ſortis filiorum Benjaminis inter filios Jehudæ & inter filios Joſephi *ad Lus*, *ad latus Lus* verſus meridiem, *hæc Bethel*" XVIII: 13: & in Libro Judicum "Aſcenderunt domus Joſephi *Bethelem*, & explorarunt *Bethelem*, & nomen urbis *olim fuit Lus*" I: 23.

4557. Ille & omnis populus qui cum illo, quod ſignificet cum omnibus ibi, nempe quæ in naturali, conſtat a repræſentatione Jacobi, qui hic eſt Ille, quod ſit bonum ibi, de qua n: 4538; & a ſignificatione populi, quod ſint vera, de qua n: 1259. 1260. 2928. 3295. 3581; ita populus qui cum illo ſunt vera illius boni; & quia omnia in naturali ſe referunt ad bona & vera, per illa verba hic ſignificatur cum omnibus ibi.

4558. Et ædificavit ibi altare, quod ſignificet per ſanctificationem, conſtat a ſignificatione Altaris, quod ſit principale repræſentativum Domini, & inde ſanctum cultus, de qua n: 4541, & cum prædicatur de Domino, quod ſit Divinum Humanum Ipſius, ac Sanctum quod inde procedit, n: 2811; quod enim in Eccleſia eſt principale repræſentativum Domini, hoc etiam in ſupremo ſenſu eſt Ipſe Dominus quoad Divinum Humanum, nam quod repræſentat, hoc in eo ſenſu eſt illud: quod Naturale ſanctificatum ſit, ſignificatur per ædificavit ibi, hoc eſt, in Bethele, Altare, per Bethelem enim ſignificatur Divinum Naturale, videatur mox ſupra n: 4556.

4559. Et vocavit locum El Bethel, quod ſignificet Sanctum Naturale, conſtat ex ſignificatione Bethelis, quod ſit Divinum Naturale, de qua n: 4089. 4539. 4556; at cum vocatur El-Bethel, non eſt Divinum, ſed Sanctum naturale; cum enim Dominus Humanum ſuum Divinum fecit, primum illud ſanctum fecit; inter Divinum facere, & Sanctum facere, eſt ea differentia, quod Divinum ſit Ipſe Jehovah, Sanctum autem quod ex Jehovah, Illud eſt Divinum Eſſe, Hoc autem eſt inde exiſtens, cum Dominus Se glorificavit, etiam Humanum ſuum fecit Divinum Eſſe, ſeu Jehovam, n: 2156. 2329. 2921. 3023. 3035, ſed antequam hoc, Humanum ſuum ſanctum fecit; proceſſus glorificationis Humani Domini talis fuit: inde quoque Bethel nunc vocatur El Bethel, & applicatur quid per El quod adjectum eſt, ſignificatur, nempe *quia ibi revelati ad illum dii*, El enim in Lingua originali ſignificat Deum, hic autem in plurali deos, quia dii in ſenſu interno ſunt ſancta vera, n: 4402; in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in ſequentibus autem vocatur Bethel, nam dicitur, *vocavit Jacob nomen loci Bethel*, Verſ: 15, & adjicitur, *ubi loquutus eſt cum illo Deus*, ibi in ſingulari; nam Bethel in Lingua orignali eſt domus Dei, El-Bethel autem eſt Deus domus Dei: inde eſt, quod El-Bethel ſit ſanctum Naturale, & Bethel Divinum naturale.

4560. Quia ibi revelati ad illum dii, quod ſignificet ſancta vera, conſtat ex ſignificatione deorum, quod ſint ſancta vera, de qua n: 4402, quod hæc adjuncta Bono per Jacobum repræſentato, ſignificatur per deos ibi ei revelatos. Quod locus ille vocatus ſit El-Bethel, & tamen prius Cap: XXVIII: 19, & quoque poſtea Verſ: 13 hujus Capitis, Bethel, tum quod hic cum vocatur Bethel dicatur quia ibi revelati ad illum dii, in plurali, ac poſtea Verſ: 15, ubi loquutus cum illo Deus, in ſingulari, arcanum ſit, & quod arcanum illud non ſciri poſſit quam ex ſenſu interno, patet; ſunt præterea plura arcana, quæ in illis recondita latent, ſed illa non detegi poſſunt.

4561. In fugiendo illo a coram fratre ſuo, quod ſignificet poſtquam vera prælata bono, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4542 explicata ſunt, ubi eadem verba.

4562. Verſ: 8. *Et moriebatur Deborah nutrix Rebeccæ, & ſepeliebatur deſubter Bethel ſub quercu, & vocavit nomen ejus Allon Bacut.* Moriebatur Deborah nutrix Rebeccæ ſignificat malum hæriditarium quod expulſum: & ſepeliebatur deſubter Bethel ſub quercu, ſignificat rejectum in perpetuum: & vocavit nomen ejus Allon Bacuth, ſignificat quale naturalis quod expulſum.

4563. Moriebatur Deborah nutrix Rebeccæ, quod ſignificet malum hæreditarium quod expulſum, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit finis ſeu quod tale eſſe deſinat, de qua n: 494. 3253. 3259. 3276, hic itaque expulſum, quia agitur de malo hæreditario; & ex repræſentatione Deboræ qua nutrix Rebeccæ, quod ſit malum hæreditarium; nutrix quatenus nutrit & lactat infantem, proprie ſignificat inſinuationem innocentiæ per cœleſte ſpirituale, nam lac eſt cœleſte ſpirituale, n: 2184, & infans quem lactat eſt innocentia, n: 430. 1616. 2126. 2305. 3306; ſed hic per Deboram nutricem Rebeccæ ſignificatur id quod acceptum fuit a matre & nutritum ab infantia, quod hoc fuerit malum hæreditarium a matre, contra quod Dominus pugnavit, conſtare poteſt ex illis quæ de hæreditario illo, n: 1414. 1444. 1473, oſtenſa ſunt; & quod id expulerit, ut tandem non eſſet filius Mariæ, n: 2159. 2574. 2649. 3036. Notum eſt, quod homo ab utroque parente malum trahat, & quod hoc malum dicatur malum hæreditarium, in id itaque naſcitur, ſed uſque non ſe manifeſtat priuſquam homo adoleſcit, & ex intellectu & inde voluntate agit, interea latet reconditum precipue, in infantia; & quia ex Miſericordia Domini nemo in culpam venit propter hæreditarium, ſed propter actuale, n: 966. 3208, ac hæreditarium non actuale poteſt fieri, antequam homo ex proprio intellectu & ex propria voluntate agit, ideo infantes a Domino per infantes & angelos a Domino, ducuntur, inde apparent in ſtatu innocentiæ, latet uſque hæreditarium malum in ſingulis quæ agunt n: 2300. 2307. 2308; hoc cedit illis in nutritionem, ſeu eſt quaſi nutrix uſque ad

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ad tempus judicii eorum, n: 4063, & tunc, ſi regenerantur, a Domino perducuntur in ſtatum novæ infantiæ, & tandem in ſapientiam cœleſtem, ita in genuinam infantiam, hoc eſt, in innocentiam, nam genuina infantia ſeu innocentia habitat in ſapientia, n: 3505. 3183; differentia eſt, quod innocentiæ infantiæ extra ſit, & malum hæreditarium intra, ſed innocentia ſapientiæ eſt intra, & malum actuale & hæreditarium extra: ex his & pluribus quæ prius dicta ſunt, patet, quod malum hæreditarium ſit quaſi nutritium a prima infantia uſque ad ætatem novæ infantiæ; inde eſt, quod per nutricem ſignificetur malum hæreditarium, & quod quoque per nutricem ſignificetur inſinuatio innocentiæ per cœleſte ſpirituale. Quia de diſpoſitione & ordinatione verorum a bono in Naturali Domini in ſenſu interno in hoc Capite agitur, & inde progreſſione ad interiora, n: 4536, ideo etiam de malo hæreditario, quod expulſum ſit, agitur; hæc cauſa eſt, quod in hoc Verſu memoretur de Deborah nutrice Rebeccæ, quod mortua & ſepulta ſub quercu, quæ res non tanti momenti fuiſſet, ut per illam interpolaretur ſeries, niſi talia involveret. Ipſum arcanum, quod per nutricem Rebeccæ in ſpecie ſignificatur, nondum poteſt detegi; ſciendum prius eſt, qualis influxus eſt rationalis in Naturale, quod nempe ſit a Bono Rationalis immediate in Bonum Naturalis, & quod ſit a Bono Rationalis mediate per Verum ibi in Bonum Veri Naturalis; Rebecca eſt Verum Rationalis, n: 3012. 3013. 3077, Jiſchak autem Bonum Rationalis, n: 3012. 3194. 3210; Eſau Bonum Naturalis ex immediato influxu a Bono Rationalis ſeu Jiſchako, & Jacob Bonum ſeu Bonum Veri Naturalis ex mediato influxu per Verum Rationalis ſeu Rebeccam; de influxu hoc mediato & immediato videatur n: 3314. 3573; hoc prius ſciendum eſt, antequam arcanum in ſpecie ſciri poſſit, cur per nutricem Rebeccæ ſignificetur & deſcribatur hic malum hæreditarium; inde enim conſtare poteſt, quale hoc fuit.

4564. Et ſepeliebatur deſubter Bethel ſub quercu, quod ſignificet rejectum in perpetuum, conſtat a ſignificatione ſepeliri, quod ſit rejici, nam quod ſepelitur hoc rejicitur; & a ſignificatione ſub quercu, quod ſit in perpetuum, de qua ſupra n: 4552; deſubter Bethel ſignificat extra naturale, nam quod dicitur ſubter ſeu infra, hoc in ſenſu interno eſt extra, n: 2148; Bethel eſt Divinum naturale, n: 4089. 4539. Cum hoc ſe ita habet; malum tam hæreditarium quam actuale apud hominem, qui regeneratur, non exterminatur ita ut evaneſcat aut nullum fiat, ſed modo ſeparatur, & per diſpoſitionem a Domino rejicitur in peripherias, n: 4551. 4552, ita manet apud illum, & hoc in æternum, verum ditinetur a Domino a malo, ac tenetur in bono; cum hoc ſit tunc apparet ſicut mala rejecta ſint, & ſit homo ab illis purificatus, ſeu ut ajunt, juſtificatus; omnes Angeli cœli fatentur, quod apud illos quantum ex ſe, non ſit niſi malum & inde falſum, ſed quantum a Domino, ſit bonum & inde verum; qui de illa re aliam opinionem captarunt, & ex doctrinali ſuo, cum vixerunt in mundo, apud ſe confirmarunt, quod juſtificati ſint & tunc abſque peccatis, & ſic quod ſancti, illi remittantur in ſtatum malorum ex actuali & hæreditario, & in illo tenentur uſque dum per vivam experientiam ſciunt, quod a ſe non niſi quam malum ſint, & quod bonum, in

quo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quo ſibi viſi fuerant, eſſet a Domino, proinde quod non eſſet illorum ſed Domini; ita ſe habet cum Angelis, ac ita cum regeneratis inter homines: At cum Domino aliter, Ipſe omne malum hæreditarium a matre a Se prorſus removit, expulit & ejecit; Ipſi enim nullum malum ex hæreditario a Patre fuit, quia conceptus a Jehovah, ſed a matre; hæc differentia eſt: hoc intelligitur per quod Dominus factus Juſtitia, Ipſum Sanctum, ac Divinum.

4565. Et vocavit nomen ejus allon bacuth, quod ſignificet quale naturalis quod expulſum, conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421: Allon bacuth in lingua originali ſignificat quercum fletus, & ita dictus eſt locus, ex cauſa quia quercus eſt infimum naturalis, in quod & demum extra quod ejectum eſt malum hæreditarium; quod quercus ſit infimum naturalis, & quoque perpetuum, videatur n: 4552; fletus autem ſignificat ultimum vale, inde ſolenne fuit flere mortuos cum ſepeliebantur, tametſi ſciebant, quod modo cadaver per ſepulturam rejicerentur, & illi qui in cadavere fuerant, quoad interiora viverent, inde patet quale, quod per allon bacuth, ſeu quercum fletus ſignificatur.

4566. Verſ: 9. 10. 11. 12. 13. *Et viſus Deus ad Jacobum adhuc, in veniendo illo e Paddan-Aram, & benedixit illi. Et dixit illi Deus, nomen tuum Jacob, non vocabitur nomen tuum amplius Jacob, quin imo Iſrael erit nomen tuum, & vocavit nomen illius Iſrael. Et dixit illi Deus, Ego Deus Schaddai, fructificare & multiplicare, gens & cœtus gentium erit e te, & reges e lumbis tuis exibunt. Et terram, quam dedi Abrahamo & Jiſchako, tibi dabo eam, & ſemini tuo poſt te dabo terram. Et aſcendit deſuper illo Deus in loco quo loquutus cum illo Deus.* Viſus Deus ad Jacobum adhuc in veniendo illo e Paddan Aram, & benedixit illi, ſignificat perceptionem interiorem naturalem: & dixit illi Deus, nomen tuum Jacob, ſignificat quale Domini naturale externum Divinum: non vocabitur nomen tuum amplius Jacobus, ſignificat quod non amplius ſolum externum: quin imo Iſrael erit nomen tuum, ſignificat quale internum naturale, ſeu quale ſpirituale illius quod Iſrael: & vocavit nomen illius Iſrael, ſignificat internum naturale, ſeu cœleſte ſpirituale naturalis: & dixit illi Deus, ſignificat perceptionem a Divino: Ego Deus Schaddai, ſignificat ſtatum tentationis præteritum & nunc Divinum ſolatium: fructificare & multiplicare, ſignificat Bonum & inde Verum Divinum: gens & cætus gentium erit a te, ſignificat Bonum & Boni Divinas formas: & reges e lumbis tuis exibunt, ſignificat vera ex Divino conjugio: & terram quam dedi Abrahamo & Jiſchako tibi dabo eam, ſignificat Divinum Bonum naturale adpropriatum: & ſemini tuo poſt te dabo terram, ſignificat Divinum Verum naturale adpropriatum: & aſcendit deſuper illo Deus in loco quo loquutus cum illo, ſignificat Divinum in ſtatu illo.

4567. Viſus Deus ad Jacobum in veniendo illo e Paddan-Aram, & benedixit illi, quod ſignificet perceptionem interiorem naturalem, conſtat a ſignificatione viſus Deus, quod ſit perceptio interior; quod videre ſit intelligere & percipere, videatur n: 2150. 2807. 3764. 3863. 4403. ad 4421, inde viſus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſus Deus, cum prædicatur de Domino, eſt perceptio ex Divino, quæ eadem eſt cum perceptione interiore; quod perceptio illa naturali fuerit, ſignificatur per quod viſus Deus ad Jacobum, Jacobus enim repræſentat naturale Domini, ut pluries oſtenſum: adhuc in veniendo illo e Paddan-Aram, ſignificat poſtquam cognitiones boni & veri, quæ per Paddan-Aram, de quibus n: 3664. 3680. 4112, ſignificantur, hauſerat; benedixit illi, ſignificat progreſſionem ad interiora naturalis, & ibi conjunctionem boni & veri; benedicere enim prædicatur de omni bono quo quis donatur a Divino, n: 1420. 1422. 2846. 3017. 3406, imprimis de conjunctione boni & veri; n: 3504. 3514. 3530. 3565. 3584.

4568. Et dixit illi Deus, nomen tuum Jacob, quod ſignificet quale Domini Naturale externum Divinum, conſtat ex ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3009. 3421; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit Domini Naturale Divinum, de qua ſæpius prius; quod dicatur Externum, eſt quia Iſrael eſt Domini Naturale internum Divinum, de quo mox ſequitur.

4569. Non vocabitur nomen tuum amplius Jacob, quod ſignificet quod non amplius ſolum externum, conſtat ab illis quæ mox ſupra dicta ſunt, & quæ nunc de Iſraele ſequuntur.

4570. Quin imo Iſrael erit nomen tuum, quod ſignificet quale internum naturale, ſeu quale ſpirituale illius quod Iſrael; & vocavit nomen illius Iſrael, quod ſignificet internum naturale, ſeu cœleſte ſpirituale naturalis, conſtat a ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua mox ſupra n: 4568; & ex ſignificatione Iſraelis, quod ſit Domini internum naturalis: cur Jacob vocatus ſit Iſrael, nemo ſcire poteſt, niſi qui ſcit, quid internum naturale & quid externum naturale, & porro quid cœleſte ſpirituale naturalis; explicata quidem hæc ſunt prius, quando Jacob ab Angelo vocatus eſt Iſrael, ſed quia talia ſunt, de quibus pauca, ſi ulla, cognitio habetur, ideo, quid ſint, iterum explicandum; apud hominem ſunt duo inter ſe diſtinctiſſima, nempe Rationale & Naturale Rationale conſtituit Internum hominem, & Naturale Externum, ſed naturale ſicut Rationale etiam habet ſuum externum & internum, externum naturalis eſt ex ſenſualibus corporis & ex illis quæ e mundo per ſenſualia immediate influunt, per hæc homo communicationem habet cum mundanis & corporeis; qui ſolum in hoc naturali ſunt, vocantur ſenſuales homines, nam vix ultra cogitatione ſua vadunt; Internum autem naturalis conſtituitur ab illis quæ inde analytice & analogice concluduntur, ſed uſque trahit & deducit ſua a ſenſualibus, communicat ſic naturale per ſenſualia cum mundanis & corporeis, & per analogica & analytica cum Rationali, ita cum illis quæ ſunt mundi ſpiritualis; tale eſt naturale; datur quoque Intermedium, quod communicat cum utroque, nempe cum Externo & cum Interno, ita per Externum cum illis quæ in Mundo naturali ſunt, & per Internum cum illis quæ in mundo ſpirituali, hoc Naturale eſt quod in ſpecie Jacob repræſentat, & Internum Naturale quod Iſrael: cum Rationali ſimiliter ſe habet, quod nempe ſit Externum & Internum, & quoque Medium, ſed de illo, ex Divina Domini

Provi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Providentia, dicendum ubi de Joſepho, quia Joſephus repræſentat Externum Rationalis. Quid autem cœleſte ſpirituale, prius aliquoties dictum eſt, quod nempe cœleſte ſit id quod eſt boni, ac ſpirituale quod eſt veri, ita cœleſte ſpirituale id quod eſt boni a vero. Nunc quia Eccleſia Domini eſt externa & interna, & repræſentari a Jacobi poſteris debuerant Interna Eccleſiæ per Externa, ideo Jacob non potuit amplius nominari Jacob, ſed Iſrael, videantur quæ de his prius n: 4286. 4292, allata ſunt. Præterea ſciendum, quod tam Rationale quam Naturale, dicatur cœleſte & ſpirituale, cœleſte cum recipiunt bonum, & ſpirituale cum recipiunt verum a Domino, nam bonum quod a Domino influit in cœlum, vocatur cœleſte, & verum vocatur ſpirituale. Quod Jacob dictus ſit Iſrael, in ſupremo ſenſu ſignificat; quod Dominus ad interiora progreſſus Naturale in Se Divinum fecerit, tam quoad Externum quam quoad Internum ejus; nam quod repræſentatur, in ſupremo ſenſu ad ipſum eſt.

4571. Et dixit illi Deus, quod ſignificet perceptionem a Divino, conſt a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3395. 3509; quod a Divino, ſignificatur per quod Deus dixit, in Domino enim a conceptione Divinum fuit, hoc fuit Ipſius Eſſe, nam a Jehovah conceptus erat, inde perceptio Ipſius a Divino fuit, ſed ſecundum ſtatum receptionis ab Humano, quia Humanum in Se ſucceſſive Divinum fecit; inde patet, quia Divinum ſeu Deus in Ipſo, quod per dixit illi Deus, ſignificetur perceptio a Divino.

4572. Ego Deus Schaddai, quod ſignificet ſtatum tentatonis præteritum, & nunc Divinum ſolatium, conſtat a ſignificatione Dei Schaddai, quod ſit tentatio & poſtea ſolatium; Jehovah enim ſeu Dominus ab Antiquis dictus fuerat Deus Schaddai reſpective ad tentationes, & ſolatium poſt illas, videatur n: 1992. 3667, inde eſt, quod Deus Schaddai ſignificet ſtatum tentationis præteritum, & nunc Divinum ſolatium; quod præteritum, eſt quia per Jacobum prius, imprimis cum luctatus cum Angelo Cap: XXXII: 25 ad ſ: & cum occurrit Eſavo Cap: XXXIII, repræſentatæ ſunt Tentationes; quod nunc ſolatium, eſt quia per illas conjunctio boni & veri in naturali facta, ipſa conjunctio facit ſolatium, quia conjunctio eſt finis tentationum, quiſque enim cum ad finem venit, ſecundum dura quæ paſſus in mediis, ſolatium habet: in genere ſciendum, quod omnis conjunctio boni cum vero fiat per tentationes; cauſa eſt, quia mala & falſa repugnant & quaſi rebellant, & omni modo connituntur conjunctionem boni cum vero & veri cum bono, impedire; illa pugna exiſtit inter ſpiritus qui apud hominem ſunt, nempe inter ſpiritus qui in malis & falſis, ac inter ſpiritus qui in bonis & veris, hoc apud hominem percipitur ut tentatio ſicut in ipſo; cum itaque ſpiritus qui in malis & falſis ſunt, vincuntur a ſpiritibus qui in bonis & veris, & illi recedere coguntur, tunc eſt gaudium his per cœlum a Domino; hoc gaudium etiam ab homine percipitur ut ſolatium, ut in ipſo: ſed gaudium & ſolatium non eſt propter victoriam, ſed propter conjunctionem boni & veri, omnis enim conjunctio boni & veri in ſe gaudium habet, nam illa eſt conjugium cœleſte, in quo Divinum.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4573. Fructificare & multiplicare, quod ſignificet Bonum & inde Verum Divinum, conſtat ab eo, quod fructificari prædicetur de bono, & multiplicari de vero, n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847.

4574. Gens & cætus gentium erit a te, quod ſignificet bonum & boni Divinas formas, conſtat a ſignificatione Gentis, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 1259. 1260. 1362. 1416. 1849; & a ſignificatione cætus gentium, quod ſint vera quæ ex bono, ſeu quod idem, boni formæ, & in ſupremo ſenſu in quo agitur de Domino, Divina Vera quæ ex Divino Bono, ſeu Boni Divinæ formæ. Quid boni formæ, primum dicendum, poſtea quod cætus gentium illas ſignificent; Vera quæ ex bono dicuntur formæ boni, quia non aliud ſunt quam bona formata; qui aliter capit vera, & magis qui ſeparat illa a bono, non ſcit quid vera; apparent quidem vera ſicut ſeparata a bono, ita ſicut forma per ſe, ſed modo illis qui non in bono ſunt, ſeu illis qui aliter cogitant & loquuntur quam volunt & inde agunt; homo enim ita creatus eſt, ut intellectus & voluntas unam mentem conſtituant, & tunc unam mentem conſtituunt, quando intellectus unum agit cum voluntate, hoc eſt, quando homo ita cogitat & loquitur, ſicut vult & inde agit; tunc etiam intellectualia ejus ſunt formæ voluntatis ejus; intellectualia ſunt quæ vera dicuntur, nam vera ſunt proprie intellectus, voluntatis autem ſunt quæ bona vocantur, nam bona ſunt proprie voluntatis; inde ſequitur, quod intellectuale in ſe ſpectatum non ſit niſi quam voluntarium formatum. Sed quia vox formæ ſapit ex Philoſophia humana, illuſtrabitur per exemplum, inde patebit quod vera ſint formæ boni; in vita civili & morali datur Honeſtum & Decorum, Honeſtum eſt ex corde alicui bene velle in illis quæ ſunt vitæ civilis, Decorum autem eſt teſtari illud per loquelam & geſtus, ita Decorum in ſe ſpectatum non aliud eſt quam forma Honeſti, inde enim eſt origo decori, quapropter cum Honeſtum ſe exſerit per Decorum, ſeu decore per loquelam & geſtus, tunc in ſingulis decori apparet honeſtum, adeo ut quicquid per loquelam pronuntiatur & per geſtus oſtenditur, honeſtum appareat, eſt forma ſeu imago, per quam honeſtum elucet; ita unum faciunt, ſicut Eſſentia & ejus Forma, ſeu Eſſentiale & Formale: at ſi quis ſeparat honeſtum a decoro, hoc eſt, ſi quis vult male ſocio & tamen loquitur bene, ac gerit ſe adverſus illum bene, tunc non amplius eſt aliquid honeſti in loquela & in geſtibus, utcunque formam ſicut honeſti per decorum inducere ſtudet, ſed eſt inhoneſtum, & qui perſpicax eſt, etiam inhoneſtum vocat, quia ſimulatorium, vel fraudulentum, vel doloſum. Ex his conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum veris & bonis, vera enim in vita ſpirituali ſe habent ſicut honeſtum in vita civili; inde patet, qualia vera ſunt quando ſunt formæ boni, & qualia ſunt cum ſeparata a bono, ſunt enim, cum non a bono, a quodam malo, & ejus formæ, utcunque mentiuntur formas boni. Quod cætus gentium ſint formæ boni, conſtare poteſt a ſignificatione Gentium, quod ſint bona, de qua mox ſupra, inde illarum cætus ſeu congregatio, eſt collectio illarum, quæ non aliud eſt quam forma, quæ quod ſit verum, oſtenſum eſt; & quia vera ſunt quæ ſignificantur, & per gentem ſignificatur bonum, ideo non modo dicitur, quod gens ex illo erit, ſed

etiam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

etiam cætus gentium, alioquin unum ſatis eſſet: præterea cætus, congregatio & multitudo in Verbo de veris prædicantur, quod multitudo ſeu multiplicari, videatur n: 43. 55. 913. 983. 2816. 2847.

4575. Et reges ex lumbis tuis exibunt, quod ſignificet vera ex Divino Conjugio, conſtat a ſignificatione regum, quod ſunt vera, de qua n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670; & ex ſignificatione lumborum, quod ſint illa quæ ſunt amoris conjugialis, de qua n: 3021. 4277. 4280, proinde quæ ſunt conjugii cœleſtis, in ſupremo ſenſu Divini Conjugii: Vera ex Divino conjugio ſunt quæ procedunt ex Divino Humano Domini, & vocantur ſancta; Divinum enim Humanum Domini eſt ipſum Divinum Conjugium; quæ procedunt ex illo ſunt ſancta, quæ vocantur cœleſtia & ſpiritualia, & faciunt conjugium cœleſte, quod eſt verum conjunctum bono, & bonum conjunctum vero; in Cœlo eſt hoc Conjugium, & in unoquovis qui in cœlo eſt, etiam in unoquovis qui in Eccleſia, ſi is qui in Eccleſia in bono & ſimul in vero eſt.

4576. Et terram, quam dedi Abrahamo & Jiſchako, tibi dabo, quod ſignificet Divinum Bonum appropriatum, conſtat a ſignificatione Terræ, quod ſit bonum, terra enim Canaan, quæ hic per terram intelligitur, in ſenſu interno eſt Regnum Domini, & inde Eccleſia, quæ eſt Regnum Domini in terris, n: 1607. 3481. 3705. 4447. 4517, & quia illa, eſt Bonum, nam hoc eſt ipſum eſſentiale Regni Domini & Eccleſiæ; in ſupremo autem ſenſu eſt Terra Canaan Divinum Bonum Domini, nam Bonum quod eſt in Regno Domini in cœlis & in terris, eſt a Domino; ex repræſentatione Abrahami & Jiſchaki, quod ſit Divinum Domini, Abraham ipſum Divinum, & Jiſchak Divinum Humanum, in ſpecie Divinum Rationale Domini, de Abrahamo videatur n: 1989. 2011. 3245. 3251. 3439. 3703. 4206. 4207, de Jiſchako, n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 2774. 3012. 3194. 3210. 4180; & ex ſignificatione tibi dare eam ſeu terram, quod ſit appropriare Naturali, per Jacobum enim, qui hic eſt Tibi, repræſentatur Divinum Naturale Domini, ut ſæpius oſtenſum: ex his patet, quod per terram, quam dedi Abrahamo & Jiſchako, tibi dabo eam, ſignificetur Divinum Bonum appropriatum.

4577. Et ſemini tuo poſt te dabo terram, quod ſignificet Divinum Verum appropriatum, conſtat a ſignificatione ſeminis, quod ſit verum fidei, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1949; in ſupremo autem ſenſu Divinum Verum, n: 3038; & a ſignificatione dare terram, quod ſit appropriare bonum, de qua mox ſupra n: 4576; ita per ſemini tuo dare terram, in ſenſu ſupremo ſignificatur Divino Vero appropriare Divinum Bonum: quod autem ſit Divinum Verum appropriatum, eſt quia Dominus quoad Humanum ſuum antequam glorificatus, fuit Divinum Verum, inde Dominus de Se dicit, quod ſit Veritas, Joh: XIV: 6, & inde quoque vocatur ſemen mulieris, Gen: III: 15, ſed poſtquam Dominus quoad Humanum ſuum glorificatus eſt, factus eſt Divinum Bonum, & tunc ab Ipſo ut a Divino Bono proceſſit & procedit Divinum Verum, quod eſt ſpiritus veritatis quem Dominus miſſurus, de quo apud Johannem Cap: XIV: 16. 17. Cap: XV: 26. 27. Cap: XVI: 13. 14. 15, videatur n: 3304;

inde

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

inde conſtare poteſt, quod per ſemini tuo poſt te, ſignificetur in ſupremo ſenſu Divinum Verum Ipſi appropriatum, & quoque quod Divinum Verum, a Divino Bono, quod Ipſe, procedat, ac illis qui in bono & inde in vero ſunt, adproprietur.

4578. Et aſcendit deſuper illo Deus in loco quo loquutus cum illo, quod ſignificet Divinum in ſtatu illo, conſtat a ſignificatione aſcendere deſuper illo Deus, quod ſit Divinum, aſcendere enim involvit elevationem ad interiora, & cum prædicatur de Domino, qui hic eſt Deus, elevationem ad Divinum, n: 4539; & ex ſignificatione loci quo loquutus cum illo, quod ſit ſtatus ille, quod locus ſit ſtatus, videatur n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321, inde locus quo loquutus cum illo, eſt ſtatus in quo fuit.

4579. Verſ: 14. 15. *Et ſtatuit Jacobus ſtatuam in loco quo loquutus cum illo, ſtatuam lapidis, & libavit ſuper illam libamen, & fudit ſuper illam oleum. Et vocavit Jacob nomen loci, ubi loquutus cum illo Deus, Bethel.* Statuit Jacobus ſtatuam in loco quo loquutus cum illo, ſtatuam lapidis, ſignificat ſanctum veri in Divino illo ſtatu: & libavit ſuper illam libamen, ſignificat Divinum Bonum veri: & fudit ſuper illam oleum, ſignificat Divinum Bonum amoris: & vocavit Jacob nomen loci, ubi loquutus cum illo Deus, Bethel, ſignificat Divinum Naturale & ejus ſtatum.

4580. Statuit Jacobus ſtatuam in loco quo loquutus cum illo, ſtatuam lapidis, quod ſignificet ſanctum veri in Divino illo ſtatu, conſtat a ſignificatione ſtatuæ, quod ſit ſanctum veri, de qua ſequitur; & a ſignificatione in loco quo loquutus cum illo, quod ſit in ſtatu illo, de qua mox ſupra n: 4578. De origine quod ſtatuæ erigerentur, & libarent ſuper illas libamen, & funderent ſuper illas oleum, primum dicendum; ſtatuæ quæ erigebantur antiquis temporibus, erant vel in ſignum, vel in teſtem, vel in cultum; qui in cultum, ungebantur, & tunc erant ſanctæ, & ibi quoque cultum ſuum habebant, ita in templis, in lucis, in ſylvis ſub arboribus, & alibi; hoc rituale ſuum repræſentativum inde traxit, quod lapides antiquiſſimis temporibus ſtatuerentur in terminis inter gentium familias, ne illos tranſgrederentur ad faciendum illis malum, ſicut quoque a Labane & Jacobo, Geneſ: Cap: xxxi: 5, ne tranſgrederentur illos ad faciendum malum, erat apud illos jus gentium; & quia lapides ibi erant in terminis, antiquiſſimi, qui in ſingulis quæ in tellure, correſpondens ſpirituale & cœleſte videbant, cum lapides hos ut terminos viderent, de veris quæ ſunt ultima ordinis, cogitabant, poſteri autem illorum, qui in objectis minus ſpirituale & cœleſte, & plus mundanum ſpectabant, incipiebant modo ex veneratione ab antiquo ſancte de illis cogitare, & tandem Antiquiſſimorum poſteri, qui proxime ante diluvium vixerunt, & non magis in terreſtribus & mundanis, ut objectis, aliquod ſpirituale & cœleſte videbant, cæperunt ſanctificare illos lapides, libamina fundendo ſuper illos, ac oleo ungendo illos, & tunc vocabantur ſtatuæ, & in cultum adhibebantur: hoc remanſit poſt diluvium in Eccleſia Antiqua, quæ repræſentativa fuit, ſed cum illa differentia, quod ſtatuæ inſervirent his pro mediis perveniendi ad cultum internum, inſtruebantur enim infantes & pueri a parentibus quid repræſentarent,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rent, & ſic perducebantur ad ſcire ſancta & affici illis quæ repræſentabant; inde eſt, quod ſtatuæ apud antiquos in templis, lucis, & ſylvis, ac ſuper collibus & montibus eſſent in cultum: at cum internum cultus cum Eccleſia Antiqua prorſus periit, & cæperunt externa ſancta & Divina habere, & ſic idololatrice illa colere, tunc ſtatuas erigebant pro ſingulis diis; & quia poſteritas Jacobi proniſſima ad idololatrica erat, prohibebatur illis ne ſtatuas erigerent, nec lucos haberent, & ne quidem ſuper montibus & clivis aliquem cultum, ſed congregarentur ad unum locum, ubi Arca, & dein ubi Templum, ita ad Hieroſolymam, alioquin quælibet familia habuiſſet ſua externa & idola quæ coluiſſet, & ſic repræſentativum Eccleſiæ non apud illam gentem inſtitui potuiſſet: videantur quæ de ſtatuis prius n: 3727, oſtenſa ſunt. Ex his conſtare poteſt, unde ſtatuæ, & quid ſignificarunt, & cum in cultum adhiberentur, quod eſſet ſanctum verum quod per illas repræſentabatur, ideo quoque dicitur, quod eſſet ſtatua lapidis, nam lapis ſignificat verum in ultimo ordinis, n: 1298. 3720. 3769. 3771. 3773. 3789. 3798. Præterea ſciendum, quod de Divino vero imprimis Sanctum prædicetur, nam Divinum eſt in Domino, & Divinum Verum procedit ab illo, n: 3704. 4577, & vocatur Sanctum.

4581. Et libavit ſuper illam libamen, quod ſignificet Divinum bonum veri, conſtat ex ſignificatione libaminis, quod ſit Divinum bonum veri, de qua ſequitur; primum enim dicendum quid bonum veri; bonum veri eſt id quod bonum fidei alibi dictum fuit, eſtque amor erga proximum, ſeu charitas: ſunt duo genera univerſalia Boni, unum quod dicitur Bonum fidei, alterum quod vocatur Bonum amoris. Bonum fidei eſt quod ſignificatur per Libamen, & Bonum amoris quod per Oleum; qui ad Bonum perducuntur a Domino per viam internam, illi ſunt in Bono amoris, at qui per viam externam, illi ſunt in bono fidei; homines Eccleſiæ cœleſtis, ſimiliter angeli intimi ſeu tertii cœli in bono amoris ſunt, ſed homines Eccleſiæ ſpiritualis, ſimiliter Angeli medii ſeu ſecundi Cœli, in bono fidei ſunt; inde eſt, quod illud bonum dicatur bonum cœleſte, hoc autem bonum ſpirituale; differentia eſt, quæ inter velle bene ex velle bene, ac inter velle bene ex intelligere bene; hoc itaque, nempe bonum ſpirituale ſeu bonum fidei, ſeu bonum veri, eſt quod per libamen ſignificatur, illud autem, nempe bonum cœleſte, ſeu bonum amoris, eſt, quod per oleum in ſenſu interno intelligitur: quod talia per Oleum & Libamen ſignificata ſint, non quidem videri poteſt, niſi ex ſenſu interno, ſed uſque ab unoquovis, quod ſancta per illa repræſentata fuerint, nam niſi ſancta per illa repræſentata fuiſſent, quid libare libamen & fundere oleum ſuper ſtatuam lapidis, foret aliud quam quoddam ludicrum idololatricum: ſimiliter ac niſi ſancta ſignificarent & involverent, dum Rex creatur, nempe Coronam imponere Capiti ejus, ungere illum oleo ex cornu ſuper frontem & ſuper poplites manuum, ſceptrum in manum ejus dare, ac inſuper gladium, & claves, purpureo amictu circumdare, & tunc ſedere ſuper ſolio argenteo, ac dein in Regio ornatu equitare, & quoque ad menſam poſtea ab optimatibus miniſtrari, præter plura; hæc niſi repræſentarent ſancta, & per correſpondentiam cum illis quæ ſunt cœli & inde Eccleſiæ, ſancta eſſent, non forent niſi luſus quales infan-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

infantum ſed in majore forma, aut ſicut luſus ſuper theatris; ſed uſque omnia illa ritualia traxerunt ſuam originem ab Antiquiſſimis temporibus, quando ritualia ſancta fuerunt ex eo quod repræſentarent ſancta, & correſponderent ſanctis quæ in cœlo & inde in Eccleſia; hodie quoque ſancta habentur, non ex eo quod ſciant quid repræſentant aut quibus correſpondent, ſed per interpretationem ſicut emblematum quæ in uſu; ſi autem ſcirent quid repræſentat & cui ſancto correſpondet corona, oleum, cornu, ſceptrum, enſis, claves, equitatio ſuper equo albo, commeſtio miniſtrantibus optimatibus, de illis multo ſanctius cogitarent; ſed hoc non ſciunt, & quod mirum, hoc non ſcire volunt; in tantum ſunt repræſentativa & ſignificativa, quæ in talibus, & quæ ubivis in Verbo, in mentibus hodie deleta. Quod Libamen ſignificet bonum veri ſeu bonum ſpirituale, conſtare poteſt a Sacrificiis in quibus adhibebantur; Sacrificia fiebant vel ex armento vel ex grege, & erant repræſentativa Cultus interni Domini, n: 922. 923. 1823. 2180. 2085. 2801. 2807. 2830. 3519; illis adjiciebantur Minchah & Libamen, Minchah quæ conſtabat ex ſimilagine mixta oleo, ſignificabat bonum cœleſte, ſeu quod idem, bonum amoris, oleum amorem in Dominum & ſimilago charitatem erga proximum; Libamen autem, quod conſtabat ex Vino, ſignificabat bonum ſpirituale, ſeu quod idem, bonum fidei; utrumque itaque, nempe Minchah & Libamen, eadem quæ Panis & vinum in Sancta Cæna. Quod illa adjicerentur holocauſtis & ſacrificiis, conſtat apud Moſen "Facies Agnos duos filios anni in diem juge, agnum unum facies mane, & agnum alterum facies inter veſperas, & *decima ſimilaginis mixta oleo tuſo*, quadrante hinis, & *Libamen quadrantis hinis vini* agno primo; ita quoque agno alteri," Exod: XXIX: 38. 39. 40. 41. Apud Eundem "Facietis in die, quo motitatis manipulum primitiarum meſſis, agnum integrum filium anni ſui in holocauſtum Jehovæ, *cujus Minchah duæ decimæ ſimilaginis mixtæ oleo*, & *Libamen ejus vinum*, quarta hinis," Levit: XXIII: 12. 13. 18. Apud Eundem "In die quo implentur dies Naziræatus, offeret munus ſuum Jehovæ, ſacrificia, ut & calathum azymorum ex ſimilagine, placentas mixtas oleo, ac lagana azymorum uncta oleo, cum *Minchah eorum*, & *Libaminibus eorum*," Num: VI: 13. 14. 15. 17. Apud Eundem "Super holocauſtum facient *Mincham e ſimilagine decimam mixta quarta hinis olei, vinum in Libamen*, quartam hinis: aliter ſuper holocauſtum ex ariete, & aliter ex bove," Num: XV: 3. 4. 5. 11. Apud Eundem "Ad holocauſtum jugis facies *Libamen* quarta hinis in agnum; *in ſancto liba libamen vini Jehovæ*," Num: XXVIII: 6. 7. Porro de *Minchis* & *Libaminibus* in ſacrificiis varii generis, Num: XXVIII: 7 ad f. Cap: XXIX: 1 ad f. Quod Minchah & Libamen illa ſignificaverint, conſtare etiam poteſt ex eo, quod amor & fides faciant omne cultus; & quod panis, qui ibi ſimilago mixta oleo, & Vinum, ſignificent amorem & fidem, ita omne cultus, in Sancta Cæna, de qua n: 1798. 2165. 2177. 2187. 2343. 2359. 3464. 3735. 3813. 4211. 4217. Cum autem receſſerunt a genuino repræſentativo cultus Domini, & converterunt ſe ad deos alios, ac illis libaverunt libamina, tunc per Libamina ſignificabantur illa quæ oppoſita ſunt Charitati & fidei, nempe mala amoris mundi & falſa;

ut

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ut apud Eſaiam "Incaluiſtis in diis ſub omni arbore viridi; etiam illis *effudiſti Libamen obtuliſti mincham*" LVII: 5. 6; incaleſcere in diis pro concupiſcentiis falſi, quod dii ſint falſa n: 4402 f. 4544; ſub omni arbore viridi, pro ex fide omnium falſorum, n: 2722. 4552; effundere illis libamen & offerre mincham, pro cultu illorum. Apud Eundem "Vos qui deſeritis Jehovam, qui obliviſcimini montis ſanctitatis meæ, qui diſponitis Gadi menſam, & impletis menio *Libamen*" LXV: 11. Apud Jeremiam, Filii colligunt ligna, & patres accendunt ignem, & mulieres depſunt maſſam, ad faciendum placentas reginæ cœlorum; & ad *libandum libamen diis aliis*" VII: 18: apud Eundem "Faciendo faciemus omne verbum, quod exivit ex ore noſtro, ſuffiendo reginæ cœlorum, & *libando ei libamina* quemadmodum fecimus nos & patres noſtri, & principes noſtri in urbibus Jehudæ, & in plateis Hieroſolymæ" XLIV: 17. 18. 19; regina cœlorum pro omnibus falſis, exercitus enim cœlorum in genuino ſenſu ſunt vera, in oppoſito autem falſa, ſimiliter rex & regina, ita regina pro omnibus, ei libare libamina eſt colere. Apud Eundem "Chaldæi comburent urbem, & domos ſuper quarum tectis ſuffiverunt baali, & *libaverunt libamina diis aliis*" XXXII: 29; Chaldæi pro illis qui in cultu in quo falſum; comburere urbem pro deſtruere & vaſtare illos qui in doctrinalibus falſi; ſuper domuum tectis ſuffire baali, pro cultu mali, libare libamina diis aliis pro cultu falſi. Apud Hoſcheam "Non habitabunt in terra Jehovæ, & revertetur Ephraim in Ægyptum, & in Aſſyria immundum comedent, *non libabunt Jehovæ vinum*" IX: 3. 4; non habitare in terra Jehovæ, pro non eſſe in bono amoris; revertetur Ephraim in Ægyptum, pro quod intellectuale Eccleſiæ fiet ſcientificum & ſenſuale; in Aſſyria immundum comedent, pro impuris & prophanis ex ratiocinatione; non libabunt Jehovæ vinum pro nullo cultu ex vero. Apud Moſen "Dicetur ubi dii eorum, petra cui confiſi ſunt, qui adipem ſacrificiorum comederunt, *biberunt vinum libaminis eorum*, ſurgant & juvent eos" Deut: XXXII: 38; dii pro falſis ut ſupra; qui adipem ſacrificiorum comederunt pro quod deſtruxerint bonum cultus, biberunt vinum libaminis eorum, pro quod verum cultus. Libamina etiam de ſanguine prædicantur, apud Davidem "Multiplicabunt dolores eorum, ad alium feſtinarunt, *ne libabo libamina eorum de ſanguine*, & ne tollam nomina illorum ſuper labia mea" Pſalm: XVI: 4, & per illa ſignificantur prophanationes veri, ſanguis enim in illo ſenſu eſt violentia illata charitati, n: 374. 1005, & prophanatio, n: 1003.

4582. Et fudit ſuper illam oleum, quod ſignificet Divinum bonum amoris, conſtat ex ſignificatione olei, quod ſit Divinum Bonum amoris, de qua n: 886. 3728. Per ſtatuere ſtatuam lapidis, libare ſuper illam libamen, & fundere ſuper illam oleum, in ſenſu interno deſcribitur proceſſus progreſſionis a Vero quod in ultimo ad verum & bonum interius, & tandem ad bonum amoris; ſtatua enim lapidis eſt verum in ultimo ordinis, n: 4580; Libamen eſt verum & bonum interius, n: 4581; oleum autem bonum amoris; talis etiam proceſſus progreſſionis fuit Domino Humanum ſuum Divinum faciendi;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& talis etiam eſt homini cum Dominus illum per regenerationem, cœleſtem facit.

4583. Et vocavit Jacob nomen loci, ubi loquutus cum illo Deus, Bethel, quod ſignificet Divinum Naturale & ejus ſtatum, conſtat a ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 2009. 2724. 3006. 3421; & ex ſignificatione Bethelis, quod ſit Divinum naturale, de qua n: 4559. 4560; quod ſit ejus ſtatus, ſignificatur per locum ubi loquutus cum illo Deus, ut ſupra n: 4578.

4584. Verſ: 16. 17. 18. 19. 20. *Et profecti a Bethel, & fuit adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam; & peperit Rachel, & dura paſſa in pariendo illam. Et factum in dura patiendo illam in pariendo illam, & dixit illi obſtetrix ne timeas, quia etiam hic tibi filius. Et factum in exire animam illius quod moritura, & vocavit nomen illius Benoni, & pater illius vocavit illum Benjamin. Et moriebatur Rachel, & ſepeliebatur in via Ephrath, hæc Bethlechem. Et ſtatuit Jacob ſtatuam ſuper ſepulchrum illius; hæc ſtatua ſepulchri Rachelis uſque ad hodie.* Profecti a Bethel, & fuit adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, ſignificat quod nunc ſpirituale cœleſtis, Joſephus eſt cœleſte ſpiritualis; & peperit Rachel, & dura paſſa in pariendo illam, ſignificat tentationes interioris veri: & factum in dura patiendo illam in pariendo illam, ſignificat poſt tentationes: & dixit illi obſtetrix, ne timeas, ſignificat perceptionem e naturali: quia etiam hic tibi filius, ſignificat ſpirituale verum: & factum in exire animam illius quod moritura, ſignificat ſtatum tentationum: Et vocavit nomen illius Benoni, ſignificat quale ſtatus illius: & pater illius vocavit illum Benjamin, ſignificat quale ſpirituale cœleſtis: & moriebatur Rachel, & ſepeliebatur in via Ephrath, ſignificat finem prioris affectionis veri interioris: hæc Bethlechem, ſignificat loco illius novi ſpiritualis cœleſtis: & ſtatuit Jacob ſtatuam ſuper ſepulchrum illius, ſignificat ſanctum veri ſpiritualis reſurrecturi ibi: hæc ſtatua ſepulchri Rachelis uſque ad hodie, ſignificat ſtatum ſancti in perpetuum.

4585. Profecti a Bethel, & fuit adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, quod ſignificet quod nunc ſpirituale cœleſtis, conſtat a ſignificatione proficiſci a Bethel, quod ſit continuum progreſſionis Divini a Divino Naturali; quod proficiſci ſit continuum, videatur n: 4554, hic in ſupremo ſenſu continuum progreſſionis Divini, & quod Bethlechem ſit Divinum Naturale, n: 4559. 4560; a ſignificatione tractus terræ ad veniendum, quod ſit intermedium, de qua ſequitur; & a ſignificatione Ephratæ, quod ſit ſpirituale cœleſtis in ſtatu priore, de qua infra ubi de Bethlechem, quæ eſt ſpirituale cœleſtis in ſtatu novo, inde dicitur Ephrath hæc Bethlechem, Verſ: ſeq: 19. Agitur in his Verſibus de progreſſione Divini Domini verſus interiora, Dominus enim, cum Humanum ſuum Divinum fecit, ſimili ordine progreſſus eſt, quo cum hominem per regenerationem novum facit, nempe ab Externo ad Interiora, ita a Vero quod in ultimo ordinis ad Bonum quod interius eſt & bonum ſpirituale vocatur, & inde ad bonum cœleſte; ſed hæc in intellectum alicujus cadere nequeunt, niſi ſciatur quid homo externus & homo internus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ternus, & quod illæ ab hoc diſtinctus ſit, tametſi apparent, cum homo vivit in corpore, ſicut unum, tum niſi ſciatur quod naturale conſtituat externum hominem, & rationale internum, & inſuper niſi ſciatur quid ſpirituale & quid cœleſte; hæc quidem aliquoties prius explicata ſunt, ſed uſque qui nullam ideam de illis prius habuerunt, ex cauſa quia non in aliquo deſiderio fuerunt ſciendi illa quæ ſunt vitæ æternæ, nec ullam habere poſſunt; hi dicunt, quid homo Internus, an is poteſt eſſe diſtinctus ab Externo; tum quid naturale & rationale, annon unum, inſuper quid ſpirituale & cœleſte, anne nova diſtinctio, de ſpirituali audivimus, quod cœleſte ſit aliud, non audivimus; ſed uſque ita ſe res habet, qui de illis non aliquam ideam ſibi prius comparaverunt, ex cauſa quod curæ mundi & corporis poſſideant omne cogitationis, & auferant omne deſiderii ſciendi aliud, vel quod autument ſatis eſſe ſcire doctrinalia quantum vulgus, & quod non intereſt ultra cogitare, quia mundum videmus, alteram vitam non videmus, fortaſſis eſt & fortaſſis non; illi qui tales ſunt, hæc removeant a ſe, nam uſque ad primam intuitionem corde rejiciunt: veruntamen quia talia ſunt, quæ in Verbi ſenſu interno continentur, & illa abſque terminis adequatis explicari nequeunt, & termini adæquatiores non dantur ad exprimendum exteriora quam per naturale, & interiora per rationale, & illa quæ ſunt veri per ſpirituale, & illa quæ ſunt boni per cœleſte; non poteſt aliter quam illas voces in uſum adhibere, nam abſque vocibus rei adequatis nihil poteſt deſcribi; ut itaque illi qui in deſiderio ſciendi ſunt, aliquam ideam accipiant, quid cœleſte ſpiritualis quod Benjamin repræſentat, & quod Bethlechem ſignificat, paucis dicendum: Actum eſt in ſenſu ſupremo de glorificatione Naturalis Domini, & in ſenſu reſpectivo de regeneratione hominis quoad ejus naturale; quod Jacob repræſentaverit hominem Eccleſiæ quoad ejus externum, & Iſrael quoad internum, ita Jacob quoad naturale ejus exterius, & Iſrael quoad interius; n: 4286, in præcedentibus oſtenſum eſt, nam ſpiritualis homo eſt ex naturali, cœleſtis autem ex rationali, tum oſtenſum, quod Glorificatio Domini proceſſerit ab externis ad interiora, ſimiliter ac procedit regeneratio hominis, & quod repræſentationis hujus cauſa Jacob vocatus ſit Iſrael; nunc autem agitur de progreſſione ulteriore verſus interiora, nempe verſus rationale, nam, ut mox ſupra dictum, rationale conſtituit Internum hominem; intermedium inter internum Naturalis & externum rationalis, eſt quod intelligitur per Spirituale cœleſtis, quod ſignificatur per Ephratam & Bethlechem, & repræſentatur per Benjaminem; hoc intermedium trahit aliquid ab interno naturalis quod eſt Iſrael, & ab externo rationalis quod eſt Joſephus; quod enim intermedium eſt, trahet aliquid ab utroque, alioquin pro intermedio inſervire non poteſt; ut aliquis a ſpirituali fiat cœleſtis, neceſſario progredietur per hoc intermedium, abſque intermedio ſcandere ad ſuperiora non poſſibile eſt: qualis itaque progreſſus ſit per intermedium illud deſcribitur hic in ſenſu interno per quod venerit Jacob ad Ephratam, & quod ibi Rachel peperit Bejaminem; inde patet, quod per profecti a Bethel, & fuit adhuc tractus terræ ad veniendum Ephratam, ſignificetur continuum progreſſionis Divini Domini a Divino

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Naturali ad Spirituale cœleſtis, quod per Ephratam & Bethlechem ſignificatur, & per Benjaminem repræſentatur: eſt Spirituale cœleſtis intermedium illud, de quo dictum, Spirituale dicitur a Spirituali homine, qui in ſe ſpectatus eſt interior, naturalis, & a cœleſti homine, qui in ſe ſpectatus eſt rationalis, Joſepus eſt exterior rationalis, quare de eo prædicatur cœleſte ſpiritualis e rationali.

4586. Et peperit Rachel & dura paſſa in pariendo illam, quod ſignificet tentationes interioris veri, conſtat ex ſignificatione parere, quod ſit exiſtentia ſpiritualium quæ ſunt veri, & cœleſtium quæ ſunt boni, non enim aliud in ſenſu interno intelligitur per parere, quam quæ ſunt partus ſpiritualis, videatur n: 1145. 1255. 2584. 3860. 3868. 3905. 3915. 3919. 4070; ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affecto veri interioris, de qua n. 3758. 3782. 3793. 3819; & ex ſignificatione dura pati, quod ſit tentationes ſubire, cum enim de veris & bonis ſeu de ſpiritualibus & cœleſtibus prædicatur dura pati, non aliud eſt, nam ad illa pervenire nemo poteſt quam per tentationes, pugnant enim tunc interiora bona & vera cum malis & falſis quæ ex hæreditario & actuali, quippi tenetur homo tunc a Domino in bonis & veris ab interiori, & aggrediuntur mali & falſi quæ erumpunt ex hæreditario quæ adſunt ex actuali, hoc eſt, ſpiritus & genii qui in illis ſunt, & apud hominem, inde tentationes, quibus non modo rejiciuntur & removentur mala & falſa cum vincuntur, ſed etiam confirmantur bona & vera; hæc ſunt quæ ſignificantur per quod peperit Rachel, & dura paſſa in pariendo.

4587. Et factum in dura patiendo illam in pariendo illam, quod ſignificet poſt tentationes, conſtat ex illis quæ mox ſupra n: 4586, dicta ſunt, ita abſque ulteriore explicatione.

4588. Et dixit illi obſtetrix, ne timeas, quod ſignificet perceptionem e naturali, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3395. 3509; & a ſignificatione obſtetricis, quod ſit Naturale; quod obſtetrix hic ſit Naturale, eſt quia cum tentationes interiores ſubeuntur, hoc eſt, cum interior homo tentationes ſubit, tunc naturale eſt inſtar obſtetricis, nam niſi naturale adjuvet, nuſquam aliquis partus interioris veri exiſtit, naturale enim eſt quod vera interiora, cum nata, in ſinum recipit, dat enim copiam ut eniti poſſint; ſe habet ita cum illis quæ ſunt partus ſpiritualis, quod receptio omnino erit in naturali; quæ cauſa eſt, quod, cum regeneratur homo, primum præparetur Naturale ad recipiendum, & quantum hoc receptibile factum eſt, tantum interiora vera & bona excludi & multiplicari poſſunt; hæc etiam cauſa eſt, quod ſi non naturalis homo præparatus ſit ad recipienda vera & bona fidei in vita corporis, non poſſit in altera vita illa recipere, ita non ſalvari, hoc eſt quod intelligitur per commune hoc apud vulgus, quod ſicut arbor cadit ita maneat, vel ſicut homo moritur ita fiat; homo enim naturalem ſeu externi hominis memoriam ſecum omnem in altera vita habet, ſed ibi illa uti non licet, n: 2469. ad 2494, quapropter illa ibi eſt ſicut planum fundamentale, in quod interiora vera & bona cadunt, id planum ſi non receptibile eſt bonorum & verorum quæ ab interiori influunt, interiora bona & vera vel exſtinguuntur, vel

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vel pervertuntur, vel rejiciuntur: ex his conſtare poteſt, quod Naturale ſit Obſtetricis inſtar. Quod naturale quatenus recipiens cum parit interior homo, inſtar Obſtetricis ſit, conſtare quoque poteſt a ſenſu interno rerum quæ memorantur de Obſtetricibus, quæ vivificarunt filios mulierum Hebræarum contra mandatum Pharaonis, de quibus ita apud Moſen "Dixit Rex Ægypti *Obſtetricibus* Hebræarum, & dixit, *in obſtetricando* Hebræis, & videtis ſuper ſellis, ſi filius ille, occidetis illum, & ſi filia illa, vivificetur: & timuerunt *Obſtetrices* Deum, & non fecerunt quemadmodum loquutus ad illos rex Ægypti, vivificarunt natos: & vocavit rex Ægypti *Obſtetrices*, & dixit illis, quamobrem feciſtis verbum hoc, & vivificaſtis natos; & dixerunt *Obſtetrices* ad Pharaonem, quia non ſicut mulieres Ægyptiæ Hebrææ, nam vivaces hæ, antequam venit ad illas *Obſtetrix* & pepererunt; & benefecit Deus *Obſtetricibus*, & multiplicatus populus, & numeroſus factus valde: & factum, quia timuerunt *Obſtetrices* Deum, & fecit illis domos" Exod: 1: 15 ad 21; per filias & filios quos pepererunt mulieres Hebrææ, repræſentantur bona & vera Novæ Eccleſiæ; per obſtetrices Naturale quatenus recipiens bona & vera, per regem Ægypti Scientificum in communi, n: 1164. 1165. 1186, quod exſtinguit vera, quod fit cum Scientificum intrat in illa quæ fidei ſunt via præpoſtera, nihil credendo niſi quod ſenſuale & ſcientificum dictat; quod obſtetrices ibi ſint receptiones veri in naturali, ex Divina Domini Miſericordia, confirmabitur cum illa, quæ illius Capitis ſunt, explicanda veniunt.

4589. Quia etiam hic tibi filius, quod ſignificet ſpirituale verum, conſtat a ſignificatione filii, quod ſit verum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373, hic ſpirituale verum, quia eſt Benjamin qui hic filius, per quem ſpirituale cœleſtis repræſentatur.

4590. Et factum in exire animam illius quod moritura, quod ſignificet ſtatum tentationum, conſtat ex ſignificatione exire animam & mori, quod ſit ultimum tentationis, quod eſt cum vetus homo moritur & novus vitam accipit; quod hæc ſignificatio ſit, patet ab illis quæ præcedunt quod dura paſſa in pariendo ſit tentatio interioris veri, n: 4586. 4587, & ab illis quæ ſequuntur ad Verſ: 19, quod moriebatur Rachel.

4591. Et vocavit nomen illius Benoni, quod ſignificet quale ſtatus illius, conſtat a ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua ſæpius prius, ſtatus qui hic in ſenſu interno deſcribitur, eſt ſtatus tentationum, hujus ſtatus quale eſt quod per Benoni ſignificatur, nam Benoni in Lingua originali ſignificat filium doloris ſeu luctus mei: quod antiquitus infantibus nomina ſignificativa ſtatus inderentur, videatur n: 1946. 2643. 4322. 4298.

4592. Et pater illius vocavit illum Benjamin, quod ſignificet quale ſpirituale cœleſtis, conſtat ex repræſentatione Benjaminis, quod ſit ſpirituale cœleſtis; quid hoc ſit, explicatum eſt ſupra n: 4585, quod nempe ſit intermedium quod eſt inter ſpirituale & cœleſte, ſeu inter hominem ſpiritualem & cœleſtem; Benjamin in Lingua originali ſignificat filium dextræ, & per filium dextræ ſignificatur ſpirituale verum quod a cœleſti bono, & inde potentia, bono enim eſt potentia per verum, n: 3563; filius eſt verum n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373, & manus potentia, n: 878. 3091. 3563, inde dextra

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tra eſt ſumma potentia; ex eo patet, quid ſignificat ſedere ad dextram Dei, quod nempe ſit ſtatus potentiæ ex vero quod a bono, n: 3387; quod cum prædicatur de Domino, eſt Omnipotentia, & quoque Divinum Verum quod procedit a Divino Bono Domini, ut Pſalm: cx: 1. Matth: xxii: 42. Cap: xxvi: 63. 64. Marc: xiv: 61. 62. Cap: xvi: 19. Luc: xxv: 69; & quia eſt Divina potentia, hoc eſt, omnipotentia, ideo ibi dicitur, ad dextram potentiæ ſeu virtutis Dei. Quid Benjamin in genuino ſenſu ſignificat, inde patet, quod nempe verum ſpirituale quod a cœleſti bono, quod eſt Joſephus; ambo itaque ſimul ſunt id intermedium quod eſt inter hominem ſpiritualem & hominem cœleſtem, ut ſupra n: 4585 dictum; ſed hoc bonum & hoc verum diſtincta ſunt a cœleſti quod repræſentatur per Jehudam, & a ſpirituali quod repræſentatur per Iſraelem, illud enim eſt ſuperius ſeu interius, & hoc eſt inferius ſeu exterius, nam ſunt, ut dictum, intermedium: ſed ideam illius boni quod repræſentatur per Joſephum & illius veri quod per Benjaminem, non aliquis habere poteſt, quam qui illuſtratus eſt a luce cœli, Angeli de illis claram habent, quia eorum ideæ cogitationis omnes ſunt a luce cœli quæ a Domino, in qua indefinita vident & percipiunt quæ homo nuſquam comprehendere poteſt, minus effari; illuſtrationi ſit hoc, omnes homines, quotcunque ſunt, naſcuntur naturales cum potentia ut fieri poſſint vel cœleſtes vel ſpirituales, Dominus autem ſolus natus eſt ſpiritualis cœleſtis, & quia ita, natus eſt in Bethechem ubi terminus terræ Benjaminis, per Bethlechem enim ſignificatur Spirituale cœleſtis, & per Benjaminem repræſentatur ſpirituale cœleſtis; quod ſolus natus ſpiritualis cœleſtis, eſt quia Divinum in Ipſo fuit; hæc nuſquam aliquis, qui non eſt in luce cœli, comprehendere poteſt, qui enim in luce mundi eſt & ex illa perceptionem habet, vix ſcit quid Verum & quid Bonum, minus quid aſcendere ad interiora veri & boni per gradus, ita nequaquam aliquid de innumerabilibus eorum in unoquovis gradu quæ coram Angelis in luce ſicut meridiana patent; inde patet, qualis ſapientia eſt Angelorum reſpective ad homines. Sunt Sex Nomina, quæ in Propheticis, ubi agitur de Eccleſia, frequenter occurrunt, nempe Jehudah, Joſephus, Benjamin, Ephraim, Iſrael, & Jacob, qui non ſcit quid boni & veri Eccleſiæ per unumquemvis, in ſenſu interno intelligitur, nequaquam ſcire poteſt aliquid ex Arcanis Divinis Verbi ibi, nec ſcire poteſt quid Eccleſiæ intelligitur niſi ſciat quid cœleſte quod eſt Jehudah, quid cœleſte ſpiritualis quod eſt Joſephus, quid ſpirituale cœleſtis quod eſt Benjamin, quid intellectuale Eccleſiæ quod eſt Ephraim, quid ſpirituale internum quod eſt Iſrael, & quid ſpirituale externum quod eſt Jacob. Quod in ſpecie Benjaminem attinet, quia is repræſentat Spirituale cœleſtis, & Joſephus cœleſte ſpiritualis, & ſic uterque ſimul intermedium inter cœleſtem & ſpiritualem hominem, & inde quia conjunctiſſimi, ideo quoque conjunctio illorum in Hiſtoricis de Joſepho deſcribitur per hæc "quod Joſephus dixerit ad fratres ſuos, *quod fratrem minimum adducerent*, ne moriantur," Gen: xlii: 20. Cum redirent cum Benjamine, & Joſephus viderit *Benjaminem fratrem ſuum*, quod dixerit, num hic frater veſter minimus eſt, & dixit, *Deus propitius eſto tibi, fili mi*; *& feſtinavit*

vit Joſephus, quia commota ſunt viſcera ejus erga fratrem ſuum, & quæſivit flere, & ideo intravit in conclave, & flevit ibi," Gen: XLIII: 29. 30: quod *multiplicaret portionem Benjaminis* præ portione omnium *quintuplum,*" Gen: XLIII: 34: poſtquam aperuit ſe fratribus, *quod ceciderit ſuper colla Benjaminis fratris ſui & fleret, & Benjamin fleret ſuper collis ejus,*" Gen: XLV: 14: quod dederit omnibus mutatorias veſtes, *Benjamini vero trecentos argenti, & quinque mutatorias veſtes,*" Gen: XLV: 22; ex illis patet, quod Joſephus & Benjamin conjunctiſſimi fuerint, non quia ex una matre, ſed quia per illos repræſentatur Conjunctio ſpiritualis quæ eſt inter bonum quod Joſephus & verum quod Benjamin, & quia utrumque eſt intermedium inter cœleſtem & ſpiritualem hominem, ideo Joſephus non cum fratribus ſuis, nec cum patre ſuo conjungi potuit, niſi per Benjaminem, abſque enim intermedio non datur conjunctio, hæc cauſa fuit, quod Joſephus non prius ſe revelaverit. Præterea etiam alibi per Benjaminem in Verbo imprimis Prophetico, ſignificatur ſpirituale verum quod eſt Eccleſiæ; ut in Prophetico Moſis de filiis Iſraelis "*Benjamini dixit*, dilectus Jehovæ, habitabit confidenter ſuper illum, obtegens ſuper illum omni die, & inter humeros illius habitabit," Deut: XXXIII: 12; dilectus Jehovæ eſt verum ſpirituale quod ex cœleſti bono, hoc bonum apud id verum prædicatur habitare confidenter, id obtegere toto die, ut & inter humeros ejus habitare, humeri enim in ſenſu interno ſunt omne potentiæ, n: 1085, & omne potentiæ bono eſt per verum, n: 3563. Apud Jeremiam "Fugite *filii Benjaminis* e medio Hieroſolymæ, & in clangendo clangite buccina, & ſuper domum vineæ tollite propheticum, quia malum proſpicit e ſeptentrione, & confractio magna," VI: 1: filii Benjaminis pro vero ſpirituali ex cœleſti, Hieroſolyma pro Eccleſia ſpirituali, etiam domus vineæ ſeu Beth Kerem, malum e ſeptentrione pro ex hominis ſenſuali & inde ſcientifico. Apud Eundem "Fiet, ſi ſanctificatis diem ſabbathi, intrabunt ex urbibus Jehudæ, & ex circuitibus Hieroſolymæ, & *e terra Benjaminis*, & ex planitie, & ex monte, & ex meridie, offerentes holocauſtum & ſacrificium, & mincham, & thus, & offerentes eucharīſticum, domum Jehovæ, XVII: 24. 26; & alibi apud Eundem "In urbibus montis, in urbibus planitiei, in urbibus meridiei, & *in terra Benjaminis*, & in circuitibus Hieroſolymæ, & in urbibus Jehudæ, adhuc tranſibunt greges juxta manus numerantis," XXXIII: 13; ibi terra Benjaminis etiam pro ſpirituali vero quod eſt Eccleſiæ; omnia enim quæ ſunt Eccleſiæ a primo gradu ad ultimum ſignificantur per urbes Jehudæ, circuitus Hieroſolymæ, terram Benjaminis, planitiem, montem & merediem. Apud Hoſcheam "Clangite buccinæ in *Gibea*, tuba in *Ramah*, vociferamini *Bethaven, poſt te Benjamin*, Ephraim in ſolitudines erit, in die correptionis," V: 8. 9; Gibea, Ramah, & Bethaven, pro illis quæ ſunt veri ſpiritualis a cœleſti quod eſt Benjamin, Gibea enim erat Benjaminis, Judic: XIX: 14, etiam Ramah, Joſ: XVIII: 25, ut & Bethaven, Joſ: XVIII: 12; clangere buccina & tuba ac vociferari pro annuntiare, quod intellectuale Eccleſiæ, quod eſt Ephraim, deſolatum ſit. Apud Obadiam "Fiet domus Jacobi ignis, & domus Joſephi flamma, domus Eſavi in ſtipulam, & hæreditabunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ditabunt meridionales montem Eſavi, & qui in planitie Philiſtæos, & hæreditabunt agrum Ephraimi, & agrum Samariæ, & *Benjamin* Gileadem," Verſ: 18. 19; quod nomina ſignificent res, hic ut alibi manifeſte patet, nam niſi ſciatur quid ſignificant domus Jacobi, domus Joſephi, domus Eſavi, mons Eſavi, Philiſtæi, ager Ephraimi, ager Samariæ, Benjamin & Gilead, & præterea quid meridionales, domus, planities, mons, ager, nuſquam aliquid ibi comprehendetur; quæ hiſtorice dicta ſunt ibi, nec facta ſunt; ſed qui novit quid ſingula involvunt, inibi arcana cœleſtia comperiet; eſt ibi etiam Benjam Spirituale ex cœleſti. Similiter hæc apud Sachariam "Jehovah erit in regem ſuper totam terram, in die illo erit in Jehovah unus, & nomen Ipſius unum; circum erit tota terra ſicut planities a Gibea uſque ad Rimmonem, & habitabit ſub ſe, inde *a porta Benjaminis* uſque ad locum portæ primæ, uſque ad portam angulorum, & turrim Chananeel, uſque ad torcularia regis," XIV: 9. 10. Similiter apud Davidem "Paſtor adverte aurem, qui ducit ſicut gregem Joſephum, qui ſedes ſuper Cherubim, coram Ephraim, & *Benjamine*, & Menaſche, excita potentiam tuam, & ito in ſalutem nobis," Pſalm: LXXX: 2. 3. Similiter in Prophetico Deboræ & Baraki "Jehovah dominabitur mihi inter fortes, ex Ephraimo quorum radix in Amaleck, *poſt te Benjamin in populis tuis*, ex Machir deſcendent legiſlatores, & ex Sebulun trahentes ſceptrum Scribæ," Judic: V: 13. 14. Apud Johannem "audivi numerum obſignatorum centum quadraginta quatuor millia obſignati ex omni Tribu Iſraelis; ex *Tribu Sebulun* duodecim millia obſignati, ex *Tribu Joſephi* duodecim millia obſignati, ex *Tribu Benjaminis* duodecim millia obſignati," Apoc: VII: 4. 8; ibi per Tribus Iſraelis ſignificantur illi qui in bonis & veris ſunt, & inde in Regno Domini, Tribus enim & duodecim ſeu quod idem duodecim millia ſunt omnia amoris & fidei, ſeu omnia boni & veri, n: 577. 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913. 3926. 3939. 4060; hæc in quatuor claſſes ibi partita ſunt, quarum ultima eſt 12000 obſignati ex Sebulone, & ex Joſepho, & ex Benjamine, quia per Sebulonis Tribum ſignificatur conjugium cœleſte, n: 3960. 3961, in quo eſt cœlum, ita in quo omnia, Joſephus ibi eſt cœleſte ſpiritualis ſeu bonum veri, & Benjamin eſt verum illius boni ſeu ſpirituale cœleſtis, hoc Conjugiale eſt in cœlo, inde eſt, quod illi ultimo nominentur. Quia per Benjaminem Spirituale cœleſtis Eccleſiæ, ſeu verum boni, quod eſt intermedium inter bonum cœleſte & verum ſpirituale repræſentaretur, ideo ceſſit Hieroſolyma filiis Benjaminis in hæreditatem, Hieroſolyma enim, antequam Zion ibi ædificata, ſignificabat Eccleſiam in genere; quod Hieroſolyma ceſſerit Benjamini, videatur Joſ: XVIII: 28, & Judic: I: 21.

4593. Et moriebatur Rachel, & ſepeliebatur in via Ephrath, quod ſignificet finem prioris affectionis veri interioris, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere eſſe tale, de qua n: 494, ita finis; ex repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819; ex ſignificatione ſepeliri, quod ſit rejectio ſtatus prioris, & reſuſcitatio novi, de qua n: 2916. 2917. 3256; & ex ſignificatione Ephratæ, quod ſit ſpirituale cœleſtis in ſtatu priori, de qua n: 4585; inde patet, quod per moriebatur

Rachel

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Rachel & ſepeliebatur in via Ephrath, ſignificetur finis ſtatus prioris affectionis veri interioris, & reſuſcitatio novi, quæ eſt Bethlechem, de qua mox ſequitur. In genuino ſenſu per moriebatur Rachel & ſepeliebatur in via Ephrath, ſignificatur hæreditarium, quod per tentationes ſit expulſum in perpetuum; hæreditarium fuit humana affectio veri interioris, quam Divina affectio expulit; inde quoque eſt, quod filius ille a matre dictus ſit Benoni ſeu filius doloris, ſed a patre Benjamin ſeu filius dextræ: in humana affectione quæ a matre, eſt hæreditarium in quod malum, at in Divina non eſt niſi bonum; in humana enim eſt gloria ſui & mundi ut finis propter ſe, at in Divina eſt finis propter ſe ut ſit a ſe ad ſalvandum genus humanum, ſecundum Domini verba apud Johannem "Oro pro illis quos dediſti Mihi, omnia namque Mea Tua ſunt, & Tua Mea, *ſed glorificatus ſum in illis*; ut omnes unum ſint, ſicut Tu Pater in Me, & Ego in Te, ut etiam illi in Nobis unum ſint. *Ego gloriam quam dediſti Mihi dedi illis*, ut ſint unum, ſicut Nos unum ſumus, Ego in illis & Tu in Me," XVII: 9. 10. 21. 22. 23.

4594. Hæc Bethlechem, quod ſignificet loco illius reſurrectionem novi ſpiritualis cœleſtis, conſtat ex ſignificatione Bethlechem, quod ſit ſpirituale cœleſtis in ſtatu novo, Ephrath enim eſt Spirituale cœleſtis in ſtatu priori, n: 4585; per quod ſepeliebatur ibi, ſignificatur reſurrectio novi, n: 4592. Quod Rachel alterum ſuum filium ſeu Benjaminem pareret in Bethlechem, & in pariendo moreretur, tum quod David natus in Bethlechem & ibi unctus in regem, & denique quod Dominus ibi naſceretur, eſt arcanum quod nondum revelatum eſt, nec alicui revelari potuit, qui non ſciret quid ſignificatum per Ephratam & per Bethlechem, & quid repræſentatum per Benjaminem, tum per Davidem; imprimis qui non ſciret quid ſpirituale cœleſtis, hoc enim ſignificatum eſt per loca illa, & repræſentatum per perſonas illas. Quod Dominus ibi naſceretur, & non alibi, erat, qui Ipſe Solus natus eſt Spiritualis Cœleſtis homo, omnes autem alii Naturales cum facultate ſeu potentia, ut per regenerationem a Domino fieri poſſent vel cœleſtes vel ſpirituales; quod Dominus natus Spiritualis cœleſtis homo, erat ex cauſa, ut Humanum ſuum Divinum poſſet facere, & hoc ſecundum ordinem ab infimo gradu ad ſupremum, & ſic diſponeret in ordinem omnia quæ in cœlis & quæ in infernis; ſpirituale cœleſte enim eſt intermedium inter naturalem ſeu externum hominem, & inter rationalem ſeu internum, videatur ſupra n: 4585. 4592, ita infra illud fuit naturale ſeu externum, & ſupra illud rationale ſeu internum; qui hæc non capere poteſt, is nequaquam comprehendet, per quamcunque revelationem, cur Dominus natus in Bethlechem; Ephrath enim ab Antiquiſſimo tempore ſignificavit Spirituale Cœleſtis, inde poſtea Bethlechem; ex hoc nunc eſt, quod apud Davidem hæc dicantur "Juravit Jehovæ, vovit forti Jacobi, ſi intravero in tentorium domus meæ, ſi aſcendero ſuper ſpondam ſtrati mei, ſi dedero ſomnum oculis meis, palpebris meis dormitationem, uſque dum invenero locum Jehovæ, habitacula forti Jacobi; *ecce audivimus de Eo in Ephrata*, invenimus Eum in agris ſylvæ; intrabimus in habitacula Ejus, incurvabimus nos ſcabello pedum ejus," Pſalm: CXXXII: 2 ad 7; quod hæc de Domino

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dicta ſint, manifeſte patet; audivimus *de Eo*, & invenimus *Eum*, exprimitur ibi in fine in lingua originali per literam H deſumptam ex nomine Jehovæ: & apud Micham "Tu *Bethlechem Ephra æa*, parum eſt ut ſis inter millenas Jehudæ, ex te Mihi exibit, qui erit Dominator in Iſraele, & exitus Ipſius ab Antiquo, a diebus æternitatis," v: 1. Matth: II: 6. Ex his Propheticis notum fuit populo Judaico quod Meſſias ſeu Chriſtus naſceretur in Bethlechem, ut conſtat apud Matthæum "Herodes congregans omnes pontifices & ſcribas populi, ſcrutatus eſt ab illis, ubi Chriſtus (Meſſias) naſciturus; hi dixerunt illi, in *Bethlechemo* Judææ," II: 4. 5; & apud Johannem "Judæi dixerunt, nonne Scriptura dicit, quod ex ſemine Davidis, & *ex Bethlechem*, urbs ubi David, Chriſtus (Meſſias) venturus eſſet," VII: 42: quod etiam ibi natus ſit, videatur Matth: II: 1. Luc: II: 4. 5. 6. 7: inde etiam, & quia ex Davide, vocatur Dominus virga ex trunco Jiſchaji, & radix Jiſchaji, Eſai: XI: 1. 10; Jiſchajus enim pater Davidis Bethlechemita fuit, & David ibi natus, & quoque unctus in regem, 1 Sam: XVI: 1 ad 14. Cap: XVII: 12; inde Bethlechem dicta fuit urbs Davidis, Luc: II: 4. 11. Joh: VIII: 12; per Davidem imprimis repræſentatur Dominus quoad Regium ſeu Divinum Verum, n: 1888.

4595. Et ſtatuit Jacob ſtatuam ſuper ſepulchrum illius, quod ſignificet ſanctum veri ſpiritualis reſurrecturi ibi, conſtat a ſignificatione ſtatuæ, quod ſit ſanctum veri, de qua n: 4580, hic veri ſpiritualis ex cœleſti, quia de illo vero agitur; & ex ſignificatione ſepulchri, quod ſit reſurrectio, de qua n: 2916. 2917. 3256.

4596. Hæc ſtatua ſepulchri Rachelis uſque ad hodie, quod ſignificet ſtatum ſancti in perpetuum, conſtat ex ſignificatione ſtatuæ, quod ſit ſanctum veri, & ex ſignificatione ſepulchri, quod ſit reſurrectio, de qua mox ſupra; & ex ſignificatione uſque ad hodie, quod ſit in perpetuum, de qua n: 2838. 3998.

4597. Verſ: 21. 22. *Et profectus Iſrael, & tetendit tentorium ſuum ab ultra turrim Eder. Et factum, in reſidendo Iſrael in terra hac, & ivit Ruben, & cubuit cum Bilhâh concubina patris ſui; & audivit Iſrael.* Profectus Iſrael, ſignificat cœleſte ſpirituale naturalis nunc: & tetendit tentorium ſuum ab ultra turrim Eder, ſignificat interiora illius: & factum in reſidendo Iſrael in terra hac, ſignificat cum in hoc ſtatu: & ivit Ruben & cubuit cum Bilhâh concubina patris ſui, ſignificat prophanationem boni per fidem ſeparatam; & audivit Iſrael, ſignificat quod rejecta illa fides.

4598. Profectus Iſrael, quod ſit cœleſte ſpirituale naturalis, nunc conſtat a ſignificatione proficiſci, quod ſit ſucceſſivum ſeu continuum, de qua n: 4375. 4554, hic verſus interiora magis; & ex repræſentatione Iſraelis hic, quod ſit cœleſte ſpirituale naturalis, de qua n: 4286; quid cœleſte ſpirituale naturalis, prius explicatum eſt, quod nempe ſit bonum veri, ſeu bonum charitatis comparatum per verum fidei. Quid progreſſio verſus interiora, parum ſcitur in mundo; non eſt progreſſio in ſcientifica, hæc enim progreſſio ſæpe datur abſque ulla progreſſione verſus interiora, & ſæpenumero cum egreſſione; nec

eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt progreſſio in virile judicium, hoc etiam quandoque datur cum egreſſione ab interioribus; nec eſt in cognitiones veri interioris, nam cognitiones nihil faciunt niſi homo afficiatur illis; eſt progreſſio verſus interiora progreſſio verſus cœlum & Dominum per cognitiones veri implantatas affectioni earum, ita per affectiones: qualis progreſſio verſus interiora eſt, non apparet alicui in mundo, ſed in altera vita manifeſte, eſt ibi a quodam nimbo in lucem; qui enim ſolum in exterioribus ſunt, reſpective in nimbo ſunt, & quoque ab Angelis videntur in nimbo; at qui in interioribus ſunt, in luce ſunt, proinde in ſapientia, nam lux ibi eſt ſapientia; & mirum, qui in nimbo ſunt, non videre poſſunt illos qui in luce quod in luce ſint, at qui in luce ſunt, videre poſſunt illos qui in nimbo quod in nimbo ſint. Quia agitur de progreſſione Divini Domini verſus interiora, Jacob hic vocatur Iſrael; at ubi non de progreſſione illa, vocatur Jacob, ut in Verſu hujus Capitis mox præcedente 20, & in ultimo.

4599. Et tetendit tentorium ſuum ab ultra turrim Eder, quod ſignificet interiora illius, conſtat ex ſignificatione tendere tentorium, quod ſit progreſſio ſancti, hic verſus interiora; quod tentorium ſit ſanctum, videatur n: 414. 1102. 2145. 2152. 3312. 3391. 4391; ex ſignificatione ab ultra turrim, quod ſit in interiora, de qua ſequitur; & ex ſignificatione Eder, quod ſit quale ſtatus, nempe progreſſionis ſancti ad interiora; turris illa ab antiquo ſignificationem iſtam habuit, ſed quia in Verbo non ulterius occurrit, præter apud Joſuam Cap: xv: 21, non confirmari, ſicut alia nomina, ex paralelis locis poteſt. Quod ab ultra turrim, ſit ad interiora, eſt quia illa, quæ interiora ſunt, exprimantur per excelſa & alta, ita per montes, colles, turres, tecta domorum, & ſimilia; cauſa eſt, quia interiora apparent coram mentibus, quæ ex naturalibus mundi per ſenſualia externa trahunt ſuas ideas, ſicut ſuperiora, n: 2148: quod turres ſignificent interiora, conſtare quoque poteſt ex aliis locis in Verbo, ut apud Eſaiam "Vinea fuit dilecto meo in cornu filii olei, quam circumdedit & elapidavit, & plantavit illam vite nobili, *& ædificavit turrim in medio illius,*" v: 1. 2, Vinea pro Eccleſia ſpirituali, vitis nobilis pro ſpirituali bono, ædificavit turrim in medio ejus, pro interioribus veri: ſimiliter etiam in parabola Domini apud Matthæum "Homo paterfamilias plantavit vineam, & ſepem ei circumpoſuit, & fodit in ea torcular, *& ædificavit Turrim,* & locavit eam agricolis," xxi: 13. Marc: xii: 1. Apud Ezechielem "Filii Arvad & exercitus tuus ſuper muris tuis circumcirca, & Gammadæi in *Turribus tuis* fuerunt, ſcuta ſua ſuſpenderunt ſuper muris tuis circumcirca; hi perfecerunt pulchritudinem tuam," xxvii: 11; ibi de Tyro, per quam ſignificantur cognitiones boni & veri, ſeu ii qui in illis ſunt; Gammadæi in turribus ejus, pro cognitionibus veri interioris. Apud Micham "Regnabit Jehovah ſuper eos in monte Zionis, a nunc & in æternum, & tu *Turris gregis,* clive filiæ Zionis, ad te veniet, & redibit regnum prius, regnum filiæ Hieroſolymæ," iv: 7. 8; deſcribitur ibi Regnum cœleſte Domini, ejus intimum per montem Zionis quod eſt amor in Dominum, ejus derivativum per clivum filiæ Zionis quod eſt amor mutuus, qui in ſpirituali ſenſu charitas erga

 proximum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

proximum vocatur, ejus interiora vera boni per turrim gregis; quod inde Regnum ſpirituale cœleſtis, ſignificatur per Regnum filiæ Hieroſolymæ. Apud Davidem "Lætabitur mons Zionis, exultabunt filiæ Jehudæ, propter judicia tua, circumdate Zionem, & circumcingite eam, *numerate turres ejus*," Pſalm: XLVIII: 12. 13; turres ibi pro interioribus veris, quæ defendunt illa quæ amoris & charitatis ſunt. Apud Lucam "Quicunque non portat crucem ſuam, & venit poſt Me, non poteſt meus eſſe diſcipulus: quis namque ex vobis, *cum vult Turrim ædificare*, nonne prius ſedens calculat ſumtum, num habeat quæ ad perfectionem pertinent; aut quis rex eſt pergens ad committendum cum altero rege bellum, nonne ſedens prius conſultat, num potens ſit cum decem millibus occurrere ei qui cum viginti millibus venit contra illum," XIV: 27. 28. 31. 33; qui internum ſenſum Verbi non ſcit, is non aliter opinatur, quam quod comparative ibi loquutus Dominus, & per ædificare turrim & facere bellum non aliud intellectum ſit, neſciens quod omnes comparationes in Verbo ſint ſignificativæ & repræſentativæ, & quod ædificare turrim ſit comparare ſibi vera interiora, & quod facere bellum ſit ex illis pugnare, agitur enim ibi de Tentationibus, quas illi qui ab Eccleſia, & ibi vocantur Domini diſcipuli, ſubeunt; tentationes illæ ſignificantur per crucem ſuam quam portabunt; & quod nequaquam ex ſe & ſuo, ſed a Domino vincant, ſignificatur per qui non abnegat omnes ſuas facultates, non poteſt eſſe meus diſcipulus; ita hæc cohærent, at ſi illa, quæ de turri & bello memorantur, ſolum comparative abſque interiori ſenſu intelliguntur, non cohærent; inde patet, quid lucis a ſenſu interno habetur. Interiora illorum, qui in amore ſui & mundi ſunt, ita falſa, ex quibus pugnant, & quibus confirmant religioſum ſuum, in oppoſito ſenſu per Turres etiam exprimuntur; ut apud Eſaiam "Deprimetur altitudo virorum, & exaltabitur Jehovah Zebaoth ſuper omnem ſuperbum & altum, & ſuper omnem elatum, & humiliabitur, & ſuper omnes cedros Libani altas & elatas, & ſuper omnes quercus Baſchanis, & ſuper omnes montes altos, & ſuper omnes colles elatos, & *ſuper omnem Turrim excelſam*, & ſuper omnem murum munitum," II: 11 ad 18; ubi interiora & exteriora amorum illorum per cedros, quercus, montes, colles, turrim, & murum, deſcribuntur, falſa interiora per turrim; ita quoque interiora per illa quæ alta ſunt; ſed cum differentia, quod qui in his, nempe malis & falſis ſunt, ſe altos & ſupra alios credant, ſed qui in bonis & veris, ſe minores & infra alios, Matth: XX: 26. 27. Marc: X: 44; at uſque bona & vera per alta deſcribuntur, quia in Cœlo propius Altiſſimo, hoc eſt, Domino, ſunt. Præterea Turres in Verbo prædicantur de veris, montes autem de bonis.

4600. Et factum in reſidendo Iſrael in terra hac, quod ſignificet cum in hoc ſtatu, nempe boni ex vero, conſtat ex ſignificatione reſidere, quod ſit vivere, reſidere enim ſimile ſignificat ac habitare, ſed cum differentia, quod reſidere prædicetur de vero, habitare autem de bono, quod habitare ſit eſſe & vivere, ita ſtatus, videatur n: 3584; ex ſignificatione terræ, quod ſit Eccleſia quoad bonum, de qua n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

1850. 2117. 2118. 2571. 2928. 3355. 4447. 4535, hic quoad bonum veri, hujus ſtatus, in quo nunc Iſrael, eſt qui ſignificatur.

4601. Et ivit Ruben, & cubuit cum Bilhah concubina patris ſui, quod ſignificet prophanationem boni per fidem ſeparatam; & audivit Iſrael quod ſignificet quod rejecta illa fides, conſtat ex repræſentatione Rubenis, quod ſit fides doctrina & intellectu, quæ primum eſt Eccleſiæ, de qua n: 3861. 3866, hic fides illa ſeparata a charitate, de qua ſequitur; & ex ſignificatione cubare cum Bilhah concubina patris, quod ſit prophanatio boni; adulterari enim ſignificat pervertere ſeu adulterare bona, n: 2466. 2729. 3399; at cubare cum concubina patris, eſt prophanare illa; & ex ſignificatione audivit Iſrael, quod ſit rejecta illa fides; in proprio ſenſu quod audivit Iſrael, ſignificat, quod hoc noverit & annuerit Eccleſia ſpiritualis, per audire enim ſignificatur auſcultare, & per Iſraelem Eccleſia ſpiritualis; ſed quod vera Eccleſia non annuat, patebit ab illis, quæ de Rubene dicentur; at in ſenſu interno ſignificat quod rejecta ſit illa fides; non enim dicitur, quid Jacob de nefario illo facinore ſenſerit & cogitaverit, ſed quod prorſus averſatus ſit & abhorruerit, patet a Prophetico ejus de Rubene "Ruben primogenitus meus tu, robur meum, & initium virtutis meæ, excellens honore, & excellens potentia: levis ſicut aquæ, *ne excellas, quia aſcendiſti cubilia patris tui, tunc prophanaſti, ſtratum meum aſcendit*," Geneſ: XLIX: 3. 4; & quod Ruben ideo deprivatus ſit primogenitura," 1 Chron: V: 1; inde patet, quod per audivit Iſrael, ſignificetur quod rejecta illa fides; quod primogenitura ſit Eccleſiæ fides, videatur n: 352. 2435. 3325. Prophanatio boni per fidem ſeparatam fit, quando verum Eccleſiæ & bonum ejus agnoſcitur & creditur, & tamen contra illa vivitur; apud illos enim, qui ſeparant illa quæ fidei ſunt ab illis quæ charitatis in intellectu & inde vita, malum cum vero & falſum cum bono conjunguntur, ipſa hæc conjunctio eſt, quæ dicitur prophanatio; aliter apud illos, qui tametſi ſciunt quid verum & bonum fidei, uſque non corde credunt; videantur quæ de prophanatione prius, n: 301. 302. 303. 571. 582. 593. 1001. 1003. 1008. 1010. 1059. 1327. 1328. 2051. 2426. 3398. 3399. 3402. 3489. 3898. 4289. 4050, dicta & oſtenſa ſunt; & quod prophanatio boni per fidem ſeparatam, repræſentata ſit, per Cainum quod occiderit Abelem, per Cham quod a patre ſuo maledictus, & per Ægyptios quod immerſi mari rubro, n: 3325; & quod hic per Rubenem, n: 3325. 3870. Ut ſalvari potuiſſent illi qui ab Eccleſia ſpirituali ſunt, Dominus miraculoſe ſeparavit intellectualem eorum partem a voluntaria, & intellectuali indidit potentiam recipiendi novum voluntarium, n: 873. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 2256. 4328. 4493; cum itaque intellectuale capit & percipit bonum quod eſt fidei, & ſibi appropriat illud, & voluntarium hominis, hoc eſt, velle male, uſque regnat & imperat, tunc conjunctio fit veri & mali ac boni & falſi, hæc conjunctio eſt prophanatio, & intelligitur per indigne edere & bibere in Sancta cœna, a quibus ſeparari bonum quod per corpus, & verum quod per ſanguinem ibi, ſignificatur; quæ enim ita conjuncta ſunt, nuſquam in æternum poſſunt ſeparari, quare illos profundiſſimum infernum manet; at qui ſciunt quid

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quid verum & bonum fidei, & tamen non corde credunt, ut apud perplurimam partem hodie, non poſſunt prophanare, quia intellectuale non recipit, & ſe illo imbuit. Agitur hic de rejectione hujus fidei, quia in mox ſequentibus agitur de veris & bonis in ſuo genuino ordine, & mox de conjunctione illorum cum Rationali ſeu Intellectuali; Jacobi filii, qui mox nominantur, ſunt vera & bona in illo ordine, & Jiſchak eſt Rationale ſeu Intellectuale, adventus Jacobi cum filiis ad Jiſchakum, eſt in ſenſu interno conjunctio illa cum Intellectuali.

4602. Verſ: 22. 23. 24. 25. 26. *Et fuerunt filii Jacobi duodecim. Filii Leæ, primogenitus Jacobi Ruben, & Schimeon, & Levi, & Jehudah, & Jiſaſchar, & Sebulun. Filii Rachelis, Joſeph & Benjamin. Et filii Bilhæ ancillæ Rachelis, Dan & Naphthali. Et filii Silpæ ancillæ Leæ, Gad & Aſcher: hi filii Jacobi, qui nati illi in Paddan Aram.* Fuerunt filii Jacobi duodecim, ſignificat ſtatum omnium nunc in Divino Naturali; filii Leæ, ſignificat Divina Bona & Vera ſuo ordine externa; primogenitus Jacobi Ruben, ſignificat fidei bonum: & Schimeon, & Levi, & Jehudah, & Jiſaſchar, & Sebulun, ſignificat eſſentialia illorum; filii Rachelis, Joſephus & Benjamin, ſignificat bona & vera interiora; & filii Bilhæ ancillæ Rachelis, Dan & Naphthali, ſignificat ſequentia interioribus inſervientia: & filii Silpæ ancillæ Leæ, Gad & Aſcher, ſignificat exterioribus inſervientia: hi filii Jacob qui nati illi in Paddan-Aram, ſignificat originem & ſtatum eorum nunc.

4603. Fuerunt filii Jacobi duodecim, quod ſignificet ſtatum omnium nunc in Divino Naturali, conſtat a repræſentatione Jacobi, quod ſit Divinum naturale, de qua ſæpius prius; & a ſignificatione duodecim, quod ſint omnia, & cum duodecim prædicantur de filiis Jacobi ſeu de tribubus ab illis nominatis, quod ſint omnia veri & boni de qua n: 2089. 2129. 2130. 3272. 3858. 3913. 3939. Dictum eſt de Naturali Domini, quomodo Ipſe illud in Se Divinum fecit, Jacobus enim illud repræſentavit, mox autem agitur de conjunctione Divini Naturalis cum Rationali, quæ conjunctio repræſentatur per adventum Jacobi cum Jiſchako, Jiſchakus enim repræſentat Divinum Rationale Domini, inde eſt quod recenſeantur denuo omnes filii Jacobi; in Naturali enim omnia veri & boni debuerunt eſſe, antequam plene conjungi potuit cum Rationali, quia naturale inſervit Rationali pro receptaculo, ideo recenſitio illa: ſed ſciendum, quod filii Jacobi nunc alio ordine quam prius, nominentur, ultimo enim loco filii Bilhæ & Silpæ, nempe Dan, Naphtali, Gad & Aſcher, qui tamen prius nati ſunt quam Jiſaſchar, Sebulun, Joſeph & Benjamin; cauſa eſt, quia hic agitur de ordine in quo ſunt vera & bona in Naturali, cum hoc Divinum factum eſt, nam ſecundum ſtatum rei de qua agitur, eſt ordo nominationis eorum, videatur n: 3862. 3926. 3939.

4604. Filii Leæ, quod ſignificet Divina Bona & Vera ſuo ordine externa, conſtat ex repræſentatione Leæ, quod ſit affectio veri externi, de qua n: 3793. 3819; inde filii ejus ſunt illa, quæ repræſentantur per Rubenem, Schimeonem, Levi, Jehudam, Jiſaſcher & Sebulun, de quibus ſequitur.

4605.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4605. Primogenitus Jacobi Ruben, quod ſignificet fidei bonum, conſtat a ſignificatione primogeniti, quod ſit fides, de qua n: 352. 567. 2435. 3325; & a repræſentatione Jacobi, quod ſit bonum veri naturalis, de qua n: 4538; & a Rubenis, quod ſit quale fidei; Ruben enim in genuino ſenſu ſignificat verum fidei, n: 3861. 3866; at poſtquam verum fidei factum eſt bonum, ſignificat bonum fidei; fides etiam in ſe ſpectata eſt charitas, ita verum fidei in ſe ſpectatum eſt bonum fidei, tam quia fides nuſquam dabilis eſt niſi a charitate, ſeu verum non dabile niſi a bono, quare cum homo regeneratus eſt, bonum primo loco eſt ſeu primogenitum, videatur n: 3325. 3494; inde eſt, quod per primogenitum Jacobi Rubenem hic ſignificetur fidei bonum; ſimile etiam apud Moſen "*Vivat Ruben*, & ne moriatur, & erit, mortales ejus numeri" Deut: XXXIII: 6; quod Ruben hic ſit bonum fidei, eſt quia primo loco ponitur, & ſecundo Jehudah, ita alio ordine in prophetico hoc Moſis de filiis Iſraelis, quam in prophetico Jacobi Geneſ: XLIX, nam ut ſupra n: 4603 fin: dictum, ordo nominationis eorum ſit ſecundum ſtatum rei de qua agitur: ſimiliter apud Johannem "Audivi numerum obſignatorum centum quadraginta quatuor millia obſignati ex omni tribu: ex tribu Jehudæ duodecim milia obſignati, *ex tribu Ruben* duodecim milia obſignati, ex tribu Gad duodecim milia obſignati" Apoc: VII: 4. 5; ibi Jehudah primo loco nominatur, & Ruben ſecundo, ac Gad tertio; hi tres ibi conſtituunt primam claſſem, & quia ibi de Regno Domini agitur, Jehudah ſignificat bonum cœleſte quale in intimo ſeu tertio cœlo, Ruben bonum ſprituale, quod idem eſt cum bono fidei, quale eſt in ſecundo ſeu medio cœlo, & Gad bonum naturalis quale eſt in primo cœlo. Aliter vero in prophetico Deboræ & Baraki "Principes in Jiſaſchar cum Debora, & Jiſaſchar ſic Barack, in vallem miſſus pedibus ſuis, in claſſes *Rubenis* magna ſtatuta cordis; quare habitas inter ſarcinas duas ad audiendum exſibiliationes catervarum, ad claſſes *Rubenis* magnas perveſtigationes cordis" Judic: V: 15; niſi ſciatur quid repræſentant Jiſaſchar, Debora, Barack, Ruben, & quid ſignificant principes, vallis, claſſis, ſtatuta cordis, ſarcinæ duæ, exſibilationes catervarum, nemo ſcire poteſt quid per illa verba intelligitur; quod Ruben ibi ſit fides, patet.

4606. Et Schimeon, & Levi, & Jehudah, & Jiſaſchar, & Sebulun, quod ſignificent eſſentialia illorum, nempe Divinorum bonorum & verorum externorum, conſtat ex repræſentatione cujuſvis, nempe *Schimeonis*, quod ſit in ſupremo ſenſu Providentia, in interno fides voluntate, in externo obedientia, de qua n: 3869. 3870. 3871. 3872; *Levi*, quod ſit in ſupremo ſenſu Amor & Miſericordia, in interno charitas ſeu amor ſpritualis, in externo conjunctio, de qua n: 3875. 3877; *Jehudæ*, quod ſit in ſupremo ſenſu Divinum Amoris Domini, in interno cœleſte regnum Domini, in exteriore doctrina e Verbo quæ eſt Eccleſiæ cœleſtis, de qua n: 3881; *Jiſaſcharis*, quod ſit in ſupremo ſenſu Divinum bonum veri & verum boni, in interno amor conjugialis cœleſtis, in externo amor mutuus, de qua n: 3956. 3957; & ex repræſentatione *Sebulonis*, quod ſit in ſupremo ſenſu Ipſum Divinum Domini & Divinum Humanum Ipſius, in interno conjugium cœleſte, & in externo amor conjugialis, de

qua

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qua n: 3960. 3961: hæc ſunt eſſentialia, quæ in Divinis bonis & veris externis Domini; at ſingula explicare quomodo inſunt, nemo poteſt niſi qui in luce cœleſti eſt, nam ibi apparent illa ſicut reſponſa in Urim & Thumim per lucis & flammæ evibrationes, & inde perceptionem a Domino; in Urim enim & Thumim erant duodecim lapides pretioſi ſecundum duodecim tribus Iſraelis.

4607. Filii Rachelis Joſephus & Benjamin, quod ſignificent bona & vera interiora, conſtat a repræſentatione Rachelis, quod ſit affectio veri interioris, de qua n: 3758. 3782. 3793. 3819, inde filii Rachelis ſunt bona & vera interiora; horum eſſentialia repræſentantur per Joſephum & Benjaminem; per *Joſephum* in ſenſu ſupremo Divinum ſpirituale, in interno Regnum ſpirituale, in externo bonum ejus, de qua n: 3969; & per *Benjaminem*, Divinum ſprituale cœleſtis, de qua n: 3969. 4592: hæc ſunt in bonis & veris interioribus.

4608. Et filii Bilhæ ancillæ Rachelis, Dan & Naphtali, quod ſignificent ſequentia interioribus inſervientia, conſtat ex repræſentatione Bilhæ ancillæ Rachelis, quod ſit affectio ſequens inſerviens affectioni veri interioris pro medio, de qua n: 3849; ancilla etiam eſt medium inſerviens conjunctioni, n: 3913. 3917. 3931; filii ejus ſunt talia media; per bona & vera ſequentia intelliguntur illa bona & vera, quæ non immediate intrant, ſed quæ inde derivantur & ſicut famulæ adjunguntur tum etiam quæ ſunt mediantia & promoventia: eſſentialia eorum repræſentantur per Danem & Naphtali; per *Danem* in ſupremo ſenſu Juſtitia & Miſericordia, in interno ſanctum fidei, & in externo bonum vitæ, n: 3921. 3923; & per *Naphtali*, in ſupremo ſenſu propria Potentia, in interno tentatio in qua vincit, & in externo reſiſtentia a naturali homine, n: 3927. 3928; hæc ſunt eſſentialia mediorum inſervientium bonis & veris interioribus.

4609. Et filii Silpæ ancillæ Leæ, Gad & Aſcher, quod ſignificet exterioribus inſervientia, conſtat ex repræſentatione Silpæ ancillæ Leæ, quod ſit affectio ſequens inſerviens affectioni veri exterioris pro medio, de qua n: 3835; ancilla eſt medium inſerviens conjunctioni, ut mox ſupra n: 4608; filii ejus ſunt talia media; quorum eſſentialia repræſentantur per Gadem & Aſcherem; per *Gadem* in ſupremo ſenſu Omnipotentia & Omniſcientia, in interno bonum fidei, & in externo opera n: 3934; per *Aſcherem* in ſupremo ſenſu Æternitas, in interno felicitas vitæ æternæ, in externo jucundum affectionis, n: 3938. 3939. Hæc ſunt quæ involvit recenſio filiorum Jacobi nunc; ſed quomodo cohærent, ac unum ſequitur alterum, & unum continetur in altero, non videri poteſt in luce mundi, niſi hæc illuſtrata ſit a luce cœli; at quæ tunc apparent, uſque ſunt talia, quæ non cadunt in voces; voces enim humanæ ſunt ex ideis formatis ab illis quæ ſunt in luce mundi, has tranſcendunt ideæ quæ ſunt ex luce cœli, in tantum ut exprimi nequeant, ſed modo quoad partem cogitari ab illis quibus datum eſt mentem a ſenſualibus abducere.

4610. Hi filii Jacobi qui nati illi in Paddan-Aram, quod ſignificet originem & ſtatum eorum nunc, conſtat ex illis quæ de filiis Jacobi in genere & in ſpecie nunc dicta ſunt, quod nempe per illos ſignificata ſint in communi

omnia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

omnia quæ in Divino Naturali Domini, n: 4603, adeo ut illa ſimul ſumta nunc ſint Jacobus: origo eorum ſignificatur per quod nati illi in Paddan-Aram, ſeu ex cognitionibus veri & boni, hæ enim per Paddan-Aram, ſignificantur n: 3664. 3680; quia omnia ſimul ſumta nunc ſunt Jacobus, ideo in Lingua originali dicitur, *quo natus illi*, in ſingulari. In nunc ſequentibus agitur de Conjunctione Divini Naturalis cum Divino Rationali, conjunctio illa per adventum Jacobi ad Jiſchakum patrem ſuum repræſentatur.

4611. Verſ: 27. 28. 29. *Et venit Jacob ad Jiſchakum patrem ſuum Mamre Kiriath Arba, hæc Chebron, ubi peregrinatus Abraham & Jiſchak. Et fuerunt dies Jiſchaki, Centum anni & octoginta anni. Et exſpiravit Jiſchak, & mortuus eſt, & collatus ad populos ſuos, ſenex & ſatur dierum, & ſepeliverunt illum Eſau & Jacob filii illius.* Venit Jacob ad Jiſchakum patrem ſuum, ſignificat quod nunc Divinum Rationale cui conjunctum: Mamre Kiriath Arba, ſignificat ſtatum ejus: hæc Chebron ſignificat ſtatum cum conjuncta: ubi pegrinatus Abraham & Jiſchak, ſignificat vitam Divinam ſimul: & fuerunt dies Jiſchaki, ſignificat ſtatum Divini Rationalis nunc: centum anni & octoginta anni, ſignificat quale ſtatus: & expiravit Jiſchak & mortuus eſt, ſignificat exſuſcitationem in Divino Naturali: & collectus ad populos ſuos, ſignificat quod nunc inter illa quæ Divini Naturalis: ſenex & ſatur dierum, ſignificat novum vitæ: & ſepeliverunt illum Eſau & Jacob filii illius, ſignificat quod reſurrexerit in bono & bono veri Naturalis.

4612. Venit Jacob ad Jiſchakum patrem ſuum, quod ſignificet quod nunc Divinum Rationale cui conjunctum, conſtat a repræſentatione Jacobi, quod ſit Divinum Naturale in ſtatu de quo mox ſupra a n: 4604 ad 4610; & a repræſentatione Jiſchaki, quod ſit Divinum Rationale, de qua n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 3012. 3194. 3210; conjunctio ſignificatur per quod venerit ad illum. In ſequentibus uſque ad finem Capitis, agitur de conjunctione Naturalis cum Rationali; & quia ita, in mox præcedentibus deſcriptum eſt Naturale quale fuit, quod nempe in illo omnia boni & veri; quale ejus ſignificatum eſt per duodecim filios Jacobi, nam, ut oſtenſum, quilibet eorum aliquid commune veri & boni repræſentat. Quod conjunctionem Naturalis & Rationalis, de qua in ſequentibus agitur, concernit, ſciendum, quod Rationale prius & facilius recipiat vera & bona quam Naturale, n: 3286. 3288. 3321. 3368. 3498. 3513; eſt enim Rationale purius & perfectius quam Naturale, quia interius ſeu ſuperius, & in ſe ſpectatum in luce cœli, cui adaptatum eſt, inde eſt quod rationale illa quæ ſunt lucis illius, nempe vera & bona, ſeu quod idem, quæ ſunt intelligentiæ & ſapientiæ, prius & facilius quam Naturale recipiat; Naturale autem eſt craſſius & imperfectius, quia exterius ſeu inferius, & in ſe ſpectatum in luce mundi, quæ lux nihil intelligentiæ & ſapientiæ in ſe habet, niſi quantum per Rationale recipit a luce cœli; influxus, de quo Eruditi hodie loquuntur, non alius eſt. Cum Naturali autem ita ſe habet; hoc a prima infantia & pueritia ſuum quale accipit ab illis quæ e mundo per ſenſualia externa influunt, per illa & ex illis homo ſibi acquirit intellectuale; ſed quia tunc in jucundis amoris ſui & mundi eſt & inde in cupiditatibus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tatibus, tam ex hæreditario quam ex actuali, ideo intellectuale, quod tunc acquirit, talibus eſt oppletium, & tunc illa quæ jucundis ejus favent ſpectat ut bona & vera; inde ordo eorum in Naturali eſt inverſus ſeu oppoſitus ordini cœleſti; in quo ſtatu cum eſt, lux cœli quidem per Rationale influit, inde enim habet quod cogitare, quod ratiocinari, quod loqui, & in externa forma decore & civiliter agere poſſit, ſed uſque illa quæ ſunt lucis, & quæ ei conducunt ad felicitatem æternam, in Naturali non ſunt; nam jucunda quæ dominantur ibi repugnant illis; jucunda enim amoris ſui & mundi in ſe prorſus oppoſita ſunt jucundis amoris proximi & inde amoris in Dominum; ſcire quidem poteſt illa quæ ſunt lucis ſeu cœli, ſed non poteſt illis affici, niſi quantum conducunt ad aucupandos honores & captandum lucrum, ita niſi quantum favent jucundis amoris ſui & mundi: inde conſtare poteſt, quod ordo in Naturali ſit prorſus inverſus ſeu oppoſitus ordini cœleſti; quapropter cum lux cœli per Rationale influit in Naturale, non poteſt aliter quam ut vel reflectatur, vel ſuffocetur, vel pervertatur: inde nunc eſt, quod Naturale prius regenerandum ſit, quam conjungi poſſit cum Rationali; cum enim Naturale regeneratum eſt, tunc illa quæ influunt a Domino per Cœlum, ac ita per Rationale in Naturale, recipiuntur, quia concordant; eſt enim Naturale nihil aliud quam receptaculum boni & veri e Rationali, ſeu per rationale a Domino. Per Naturale intelligitur Externus homo, qui etiam Naturalis homo vocatur, & per Rationale Internus. Hæc præmiſſa ſunt; ut ſciatur quomodo ſe res habet cum illis quæ ſequuntur, nam ibi de conjunctione Naturalis cum Rationali agitur.

4613. Mamre Kiriath Arba, quod ſignificet ſtatum ejus, conſtat ex ſignificatione Mamre, quod ſit quale & quantum ejus cui adjungitur, de qua n: 2970; & ex ſignificatione Kiriath Arba, quod ſit Eccleſia quoad verum, de qua n: 2909, ita verum: inde per Mamre Kiriath Arba ſignificatur ſtatus Naturalis quoad verum, & per Chebron ſtatus quoad bonum, de qua nunc ſequitur.

4614. Hæc Chebron, quod ſignificet ſtatum cum conjuncta, conſtat ex ſignificatione Chebronis, quod ſit bonum Eccleſiæ, de qua n: 2909, hic Divinum Bonum Divini Naturalis Domini, nam quæ in interno ſenſu ſignificant aliquid Eccleſiæ, illa in ſenſu ſupremo ſignificant aliquid Divini Domini, ex cauſa quia omne id quod facit Eccleſiam, eſt a Domino. Quod Chebron ſignificet ſtatum cum conjuncta, nempe Rationale & Naturale, eſt quia Jiſchakus ibi fuit, per quem repræſentatur Divinum Rationale Domini, & Jacob illuc venit, per quem repræſentatur Divinum Naturale Ipſius, & per adventum ejus illuc ſignificatur conjunctio, n: 4612. Mamre Kiriath Arba, hæc Chebron, dicitur, quia Divinum Naturale per bonum conjungitur Bono Rationalis, Jiſchakus enim repræſentat Divinum Rationale Domini quoad bonum, n: 3012. 3194. 3210; Rebecca autem quoad verum, n: 3012. 3013. 3077, & Rebecca hic non memoratur.

4615. Ubi peregrinatus Abraham & Jiſchak, quod ſignificet vitam Divinam ſimul, conſtat ex ſignificatione peregrinari, quod ſit vita, de qua n:

1463,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

1463. 2025; & ex repræſentatione Abrahami, quod ſit Ipſum Divinum Domini, n: 1989. 2011. 3245. 3251. 3439. 3703. 4206. 4207; ac ex repræſentatione Jiſchaki, quod ſit Divinum Rationale Ipſius, n: 1893. 2066. 2072. 2083. 2630. 2774. 3012. 3194. 3210. 4180, Quia de Conjunctione Divini Naturalis cum Divino Rationali hic agitur, ideo nominantur hic Abraham & Jiſchak, & dicitur quod ibi peregrinati ſint, ut ſignificetur vita Divina ſimul, nempe una cum Divino Naturali, quod eſt Jacob; & quia Ipſum Divinum, Divinum Rationale & Divinum Naturale, unum ſunt in Domino, ideo dicitur, ubi etiam peregrinatus Abraham & Jiſchak in ſingulari, non peregrinati in plurali.

4616. Et fuerunt dies Jiſchaki, quod ſignificet ſtatum Divini Rationalis nunc, conſtat ex ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785; & ex repræſentatione Jiſchaki, quod ſit Divinum Rationale, de qua mox ſupra n: 4615.

4617. Centum anni & octoginta anni, quod ſignificet quale ſtatus, conſtare poteſt ex eo, quod omnes numeri in Verbo ſignificent res, videatur n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4495, ita centum anni & octoginta anni ſignificant quale rei, ſeu quale ſtatus, de quo agitur: quod centum ſint ſtatus plenus, videatur n: 2636, & octoginta tentationes, n: 1963, hic per tentationes; præter plura, quæ non ſciri poſſunt; numeri enim ſignificationem ſuam habent ex numeris ſimplicioribus, ex quibus in ſe ductis ſeu multiplicatis exſurgunt, prout hic numerus ex duodecim & quindecim, & quoque ex aliis adhuc ſimplicioribus.

4618. Et exſpiravit Jiſchak & mortuus eſt, quod ſignificet exſuſcitationem in Divino Naturali, conſtat ex ſignificatione exſpirare & mori, quod ſit exſuſcitatio, de qua n: 3326. 3498. 3505; quando enim in Verbo memoratur de aliquo quod mortuus ſit, in ſenſu interno ſignificatur ultimum ejus & novum in altero, ita continuatio; ſicut cum memoratur de Regibus Jehudæ & Iſraelis quod mortui, ſeu de ſummis pontificibus, in ſenſu interno eſt finis repræſentationis quæ per illos, & continuatio in alio, ita exſuſcitatio; etiam qui in altera vita ſunt, & tunc apud hominem cum illa leguntur, non aliquam mortem capiunt, quia prorſus neſciunt ibi quid mori, inde loco ejus percipiunt continuum in altero; præterea cum homo moritur, non moritur niſi quoad corporeum quod ei inſerviverat pro uſibus in terra, ſed continuat vitam quoad ſuum ſpiritum in mundo ubi corporea non amplius alicui uſui ſunt. Quod per exſpiravit Jiſchak & mortuus eſt, ſignificetur exſuſcitatio in Divino Naturali, eſt quia Rationale vitam non habet, niſi Naturale correſpondet, n: 3493. 3620. 3623; ſe habet hoc ſicut viſus oculi, is niſi objecta extra ſe habet quæ videat, perit, ita quoque reliqui ſenſus; pariter ſi objecta ſunt prorſus contraria, ea enim mortem inducunt; & quoque ſe habet ſicut vena fontis cujus aquis nullus effluxus, inde obſtipatur: ſimile eſt cum Rationali, niſi lucis ejus receptio ſit in naturali, perit ejus viſus, ſcientifica enim in naturali ſunt objecta viſus rationalis; quæ objecta ſi contraria ſunt luci, hoc eſt, intelligentiæ veri & ſapientiæ boni, etiam viſus rationalis perit, nam in con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

traria ſibi influere nequit, inde eſt, quod Rationale apud illos qui in malis & falſis ſunt, occludatur, ſic ut non pateat per illud communicatio cum cœlo, niſi ſolum quaſi per rimas, ut in facultate ſint cogitandi, ratiocinandi & loquendi: inde eſt, ut Naturale cum Rationali conjungi poſſit, quod ad receptionem præparandum ſit, quod fit per regenerationem a Domino, & tunc cum conjungitur, Rationale vivit in Naturali, nam in naturali videt objecta ſua, ut dictum, ſicut viſus oculi in objectis mundi. Rationale quidem in ſe vitam habet, diſtinctam a vita naturalis, ſed uſque Rationale in naturali eſt, ſicut homo in ſua domo, aut anima in ſuo corpore: ſe quoque ita habet cum cœlis, intimum ſeu tertium cœlum quidem vivit diſtinctum a cœlis qui infra illud, ſed uſque niſi receptio foret in ſecundo ſeu medio cœlo, ſapientia ibi diſſiparetur, ſimiliter niſi receptio lucis & intelligentiæ hujus cœli foret in cœlo ultimo ſeu primo, & hujus denique in Naturali hominis, intelligentia illorum cœlorum quoque diſſiparetur, niſi provideretur a Domino, ut alibi receptio foret; quapropter ita formati ſunt cœli a Domino, ut unum alteri inſerviat pro receptione, & tandem homo quoad ejus naturale & ſenſuale pro receptione ultima, nam ibi Divinum in ultimo ordinis eſt, & tranſit in mundum: ideo ſi concordat ſeu correſpondet ultimum cum prioribus, tunc in ultimo ſunt priora ſimul, nam quæ ultima ſunt, receptacula ſunt priorum ſe, & ibi ſucceſſiva ſimul ſunt. Inde patet, quid per exſuſcitationem in Divino Naturali intelligitur.

4619. Et collectus ad populos ſuos, quod ſignificet quod nunc inter illa quæ Divini Naturalis, conſtat ex ſignificatione colligi ad populos, quod, cum de repræſentativis agitur, ſit non amplius de illo, de qua n: 3255. 3276, ita hic quod inter illa quæ Divini Naturalis ſunt, ut quoque ſequitur ab illis quæ mox ſupra n: 4618, dicta ſunt. Antiqui, cum aliquis moriebatur, dicebant quod collectus ſit ad populos, & tunc in proximo ſenſu intellexerunt, quod inter ſuos in altera vita eſſet; quiſque enim homo in ſocietate eſt cum ſpiritibus & angelis quoad ſpiritum ſuum, quam vivit in corpore, inter eoſdem quoque venit poſt mortem, n: 1277. 2379; hoc intellectum eſt per populos ad quos collectus: at in ſenſu interno Verbi, ubi de bonis & veris Eccleſiæ ſeu Regni Domini agitur, per colligi ad populos ſignificatur inter vera & bona, quæ concordant ſeu correſpondent; ſocietates cœleſtes omnes ſunt in veris & bonis, ſed quia vera & bona ibi ſe habent ſicut conſanguinitates & affinitates in terra, cum omni differentia, n: 685. 917. 2815. 4121, ita populi ſui ſunt vera in quibus ſocietates concordes, ſeu ſocietates quæ in veris illis; quod populi ſint vera, videatur n: 1259. 1260. 2928. 3295. 3581.

4620. Senex & ſatur dierum, quod ſignificet novum vitæ, conſtat ex ſignificatione ſenis, quod ſit exuitio prioris ſtatus & induitio novi, de qua n: 2298. 3016. 3254. 3492; hic ideo novum vitæ; & ex ſignificatione ſatur dierum, quod ſit ſtatus plenus.

4621. Et ſepeliverunt illum Eſau & Jacob filii illius, quod ſignificet quod reſurrexerit in bono & bono veri naturalis, conſtat a ſignificatione ſepeliri, quod ſit reſurrectio, de qua n: 2916. 2917, & quod ſit ſtatus repræſentationis in alio

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

alio reſuſcitatus, n: 3256; ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Naturale Domini quoad bonum, de qua n: 3302. 3576. 4241; & ex repræſentatione Jacobi, quod ſit Divinum Naturale Domini quoad bonum veri, de qua n: 4273. 4337. 4538; ex his & illis, quæ ſupra n: 4618 dicta ſunt, patet, quod per ſepeliverunt illum Eſau & Jacob filii illius, ſignificetur quod reſurrexerit in bono & bono veri naturalis. Quod ſepeliri in interno ſenſu ſit reſurgere, eſt quia cum corpus mortuum eſt, anima reſurgat; inde Angeli, cum memoratur in Verbo ſepelitio, non cogitant de corpore quod rejicitur, ſed de Anima quæ reſurgit, ſunt enim in ideis ſpiritualibus, ita in illis quæ ſunt vitæ, inde omnia quæ ſunt mortis in mundo naturali, ſignificant talia quæ ſunt vitæ in mundo ſpirituali.

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, hic de Correſpondentia Odoris & Narium cum illo.

4622. *SUNT Habitacula beatorum in altera vita varia, tali arte conſtructa, ut ſint quaſi in ipſa arte architectonica, ſeu immediate ab ipſa arte; de habitaculis beatorum videantur quæ prius ab experientia, n:* 1116. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630; *hæc non ſolum apparent illis coram viſu, ſed etiam coram tactu; omnia enim, quæ ibi ſunt, adæquata ſunt ſenſationibus ſpirituum & angelorum, inde ſunt talia quæ non cadunt ſub ſenſum corporeum qualis eſt hominis, ſed ſub illum qui eſt illis qui ibi ſunt: ſcio, quod hoc multis incredibile ſit, ſed ex cauſa, quia nihil creditur, quod non oculis corporeis videri, & manibus carneis palpari poteſt; inde eſt, quod homo hodie, cui occluſa ſunt interiora, nihil ſciat de illis quæ exiſtunt in mundo ſpirituali aut cœlo; dicit quidem ex Verbo & ex Doctrina, quod cœlum ſit, & quod angeli, qui ibi, ſint in gaudio & in gloria, & præterea nihil novit; optat quidem ut ſciat quomodo ſe ibi habet, ſed cum ei dicitur, uſque nihil credit, ex cauſa quia corde negat dari, cum optat ſcire, eſt ſolum quia tunc in curioſo eſt ex doctrina, non in jucundo ex fide; qui non in fide ſunt, illi quoque corde negant; at qui credunt, illi comparant ſibi ideas*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ideas de cœlo, ejus gaudio & gloria, ex variis, quiſque ex talibus quæ ſuæ ſcientiæ ac intelligentiæ ſunt; at ſimplices ex ſenſitivis quæ corporis ſunt; ſed uſque plerique non capiunt, quod ſpiritus & angeli ſenſationibus polleant multo exquiſitioribus, quam homines in mundo, nempe viſu, auditu, olfactu, analogo guſtus, & tactu, ac imprimis jucundis affectionum; ſi modo credidiſſent, quod eſſentia eorum interior eſſet ſpiritus, & quod corpus, ac corporis ſenſationes & membra ſint modo adæquata uſibus in mundo, & ſpiritus ac ſpiritus ſenſationes & organa adæquata uſibus in altera vita, tunc ex ſe & pæne ſua ſponte venirent in ideas de ſtatu ſpiritus ſui poſt mortem, cogitarent enim tunc ſecum, quod ſpiritus ejus foret ipſe ille homo qui cogitat, & qui cupit, deſiderat & afficitur, & dein quod omne id ſenſitivum quod apparet in corpore, eſſet proprie ejus ſpiritus, & corporis ſolum per influxum; & hæc poſtea confirmarent apud ſe multis, & ſic tandem delectarentur illis quæ ſui Spiritus ſunt, plus quam illis quæ ſui corporis: reipſa etiam ita ſe habet, quod nempe corpus non ſit quod videt, audit, odorat, ſentit, ſed ſpiritus ejus; quapropter cum Spiritus exuitur corpore, tunc in ſuis ſenſationibus eſt, in quibus fuerat cum in corpore, & quidem in multo exquiſitioribus; corporea enim, quia craſſa reſpective, ſenſationes obtuſas reddiderunt, & adhuc obtuſiores, quia immerſit illas terreſtribus & mundanis: hoc aſſeverare poſſum, quod Spiritus multo exquiſitiorem viſum habeat, quam homo in corpore, tum quoque auditum, &, quod miraturi, ſenſum odoris, ac imprimis ſenſum tactus, vident enim ſe mutuo, audiunt ſe mutuo, tangunt ſe mutuo; hoc quoque is, qui credit vitam poſt mortem, concluderet ex eo, quod nulla vita dari queat abſque ſenſu, & quod quale vitæ ſit ſecundum quale ſenſus, imo quod intellectuale non ſit niſi exquiſitus ſenſus interiorum, & ſuperius intellectuale rerum ſpiritualium; inde etiam quæ intellectualis & ejus perceptionum ſunt, vocantur ſenſus interni. Cum Senſitivo hominis ſtatim poſt mortem, ita ſe habet; ut primum homo moritur, & apud illum corporea frigeſcunt, exſuſcitatur ille in vitam, & tunc in ſtatum omnium ſenſationum, uſque adeo, ut primum vix aliter ſciat, quam quod in corpore adhuc ſit; ſenſationes enim in quibus eſt, adducunt illum ita credere, ſed cum appercipit quod ſenſationes exquiſitiores habeat, & hoc imprimis quando cum aliis ſpiritibus loqui incipit, tunc animadvertit quod in altera vita ſit, & quod mors corporis ejus fuerit continuatio vitæ ſpiritus ejus: Cum duobus, quos notos habui, loquutus ſum eodem die cum ſepelirentur, & cum uno qui per meos oculos vidit ſuum loculum & feretrum, & is quia in omni ſenſatione erat in qua in mundo, loquebatur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

batur mecum de exequiis, cum funeralia ejus ſequerer, & quoque de ſuo corpore, dicendo, quod rejiciant illud quia ipſe vivit. Sed ſciendum, quod illi qui in altera vita ſunt, nihil quicquam quod in mundo per oculos alicujus hominis videre poſſint; ſed quod per meos potuerint, erat, quia ſpiritu cum illis ſum, & ſimul corpore cum his qui in mundo, videatur etiam n: 1880: *ac præterea ſciendum, quod illos, cum quibus in altera vita loquutus ſum, non viderim oculis corporis mei, ſed oculis ſpiritus mei, & uſque tam clare, & quandoque clarius quam oculis corporis, nam, ex Divina Domini Miſericordia, aperta ſunt illa quæ ſpiritus mei ſunt. Sed ſcio, quod hæc quæ hactenus dicta ſunt, non credituri ſint illi, qui corporeis, terreſtribus, & mundanis immerſi ſunt, hoc eſt, ii eorum, qui illa pro fine habent, hi enim non alia capiunt quam quæ per mortem diſſipantur: ſcio etiam, quod nec credituri ſint, qui multum cogitarunt & diſquiſiverunt de anima, & non ſimul comprehenderunt quod anima ſit ejus ſpiritus, & quod ejus ſpiritus ſit ipſe ejus homo qui vivit in corpore; hi enim non aliam notionem de anima capere potuerunt, quam quod ſit aliquod cogitativum, aut flammeum, aut æthereum, quod ſolum agit in formas organicas corporis, & non in formas puriores quæ ſunt ejus ſpiritus in corpore, & ſic tale quod cum corpore diſſiparetur; & hoc imprimis illi, qui ſe in talibus confirmarunt per intuitiones ſufflatas a perſuaſione ſapientiæ præ aliis.*

4623. *Sed ſciendum, quod vita ſenſitiva Spirituum duplex ſit, nempe realis & non realis; diſtincta eſt una ab altera in eo, quod omne id reale ſit quod apparet illis qui in cœlo, ſed omne id non reale quod illis qui in inferno: quicquid enim venit ex Divino, hoc eſt, a Domino, hoc reale eſt, nam venit ab ipſo Eſſe rerum & ex vita in Se; ſed quicquid venit ex proprio ſpiritus, hoc non reale eſt, quia non venit ex eſſe rerum & non ex vita in ſe; qui in affectione boni & veri ſunt, illi in vita Domini ſunt, ita in vita reali, nam in bono & vero per affectionem Dominus eſt præſens, ſed qui in malo & falſo ſunt per affectionem, illi in vita proprii ſunt, ita in vita non reali, nam in malo & falſo Dominus non eſt præſens. Reale a non reali in eo diſtinguitur, quod reale actualiter ſit qualiter apparet, & quod non reale actualiter non ita ſit qualiter apparet. Qui in inferno ſunt, habent æque ſenſationes, & non ſciunt aliter quam quod realiter ſeu actualiter ita ſit, prout ſentiunt, ſed uſque cum inſpectantur ab angelis, tunc apparent eadem ſicut phantaſmata & diſparantur, & ipſi non ſicut homines, ſed ſicut monſtra; loqui etiam datum eſt cum illis de hac re, & quidam eorum dixerunt, quod credant realia eſſe, quia vident & tangunt illa, adden-*

tes,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tes, quod ſenſus non poſſit fallere; ſed reſpondere datum, quod uſque non realia ſint, & hoc eſſe inde, quia in contrariis ſunt ſeu in oppoſitis Divino, nempe in malis & falſis, utcunque illa ut realia iis apparent; & præterea ipſi, quatenus in cupiditatibus mali & in perſuaſionibus falſi ſunt, non ſint niſi quam phantaſiæ quoad cogitationes, & ex phantaſiis aliquid videre, eſt videre illa quæ realia ſunt ut non realia, & illa quæ non realia ut realia; & niſi, ex Divina Domini Miſericordia, illis donatum eſſet ita ſentire, nullam vitam ſenſitivam haberent, proinde nullam vitam, nam ſenſitivum facit omne vitæ: omnem experientiam de his afferre, foret perplures paginas implere. Caveant itaque ſibi, cum in alteram vitam veniunt, ne illudantur; ſciunt enim mali ſpiritus coram illis, qui recentes e mundo veniunt, varias illuſiones ſiſtere, & ſi non poſſunt fallere, uſque tentant per illas perſuadere, quod nihil reale ſit, ſed quod idealia omnia, etiam quæ in cœlo.

4624. *Quod autem Correſpondentiam ſenſus Olfactus & inde Narium cum Maximo Homine concernit; ad Provinciam illam pertinent, qui in Perceptione communi ſunt, ſic ut dici queant Perceptiones; illis correſpondet Olfactus, proinde Organum ejus; inde quoque eſt, quod olfacere, odorari, ſagax eſſe, & quoque nares, in communi ſermone prædicentur de illis, qui divinatione rem prope tangunt, & quoque qui percipiunt; interiora enim vocum loquelæ hominis ex correſpondentia cum Maximo Homine plura trahunt, ex cauſa quia homo quoad ſpiritum eſt in ſocietate cum ſpiritibus, & quoad corpus cum hominibus.*

4625. *Sed Societates, ex quibus totum Cœlum, quod eſt Maximus Homo, conſiſtit, ſunt plures, & ſunt magis & minus univerſales; magis univerſales ſunt, quibus integrum Membrum, aut Organum, aut Viſcus, correſpondet; minus univerſales, quibus partes eorum, & partium partes: unaquævis Societas eſt imago totius, nam quod unanimum eſt, ex totidem ſui imaginibus componitur: Societates illæ magis univerſales, quia ſunt imagines Maximi, habent ſocietates particulares intra ſe, quæ ſimiliter correſpondent: loquutus ſum quandoque cum illis, qui in Societate, in quam miſſus, pertinebant ad provinciam pulmonum, cordis, faciei, linguæ, auris, oculi, & cum illis qui ad provinciam Narium, ex quibus etiam ſcire datum quales ſunt, quod nempe ſint Perceptiones; perceperunt enim quicquid in Societate contigit in communi, non autem ita in particulari ſicut illi qui in provincia oculi ſunt, hi enim diſcernunt & intuentur illa quæ perceptionis ſunt: & quoque obſervare datum, quod perceptivum eorum varietur ſecundum ſtatus mutationes communes ſocietatis in qua ſunt.*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4626. *Cum aliquis Spiritus advenit, etiamſi adhuc e longinquo & in occulto eſt, uſque præſentia ejus percipitur, quoties Dominus id concedit, ex ſphæra quadam ſpirituali, & ex illa noſcitur qualis ejus vita eſt, qualis ejus affectio, & qualis ejus fides; angelici ſpiritus, qui in exquiſitiore perceptione ſunt, inde ſciunt innumerabilia de ſtatu vitæ & fidei ejus: hoc mihi multoties oſtenſum eſt. Hæ Sphæræ, quando Domino beneplacet, etiam in odores vertuntur; ipſe odor manifeſte ſentitur: quod ſphæræ illæ vertantur in odores, eſt quia odor correſpondet perceptioni, & quia perceptio eſt quaſi odor ſpiritualis, inde etiam odor deſcendit; ſed videantur quæ de his prius ab experientia allata ſunt; de* Sphæris *n*: 1048. 1053. 1316. 1504. *ad* 1519. 1695. 2401. 2489. 4464. *de* Perceptione, *n*: 483. 495. 503. 521. 536. 1383. 1384. 1388. 1391. 1397. 1398. 1504. 1640; *de* Odoribus inde, *n*: 1514. 1517. 1518. 1519. 1631. 3577.

4627. *Qui autem referunt interiora narium, in perfectiori ſtatu quoad perceptionem ſunt, quam illi qui referunt exteriora earum, de quibus ſupra: de illis hæc licet referre: viſum mihi ſicut balneum cum longis ſedilibus ſeu ſcamnis, & inde efflabat calor; apparuit ibi mulier, quæ mox diſparabatur in nubem nigricantem; & quoque auditi infantes, dicentes quod ibi non eſſe vellent: poſtmodum aliqui chori angelici ſunt appercepti, qui ad me miſſi avertendi conatus quorundam malorum ſpirituum cauſa; & tunc ſubito ſupra frontem apparebant foraminula majora & minora, per quæ tranſlucebat lux pulchre flaveſcens, & in lucido illo intra foraminula viſæ ſunt quædam in niveo; & dein apparebant iterum foraminula alia diſpoſitione, per quæ illæ quæ intus erant, tranſpiciebant; & rurſus alia foraminula, per quæ lucidum non ita tranſmeabat; demum percepta lux candeſcens: dicebatur mihi, quod ibi eſſent domicilia earum quæ conſtituunt provinciam Narium internarum, erant enim ex ſexu fæminino, & quod perſpicacia perceptionis illarum, quæ ibi, in mundo Spirituum per talia foramina repræſentetur; ſpiritualia enim in cœlo, repræſentantur per naturalia, ſeu potius, per talia quæ naturalium ſimilia ſunt in mundo ſpirituum: poſtea dabatur loqui cum illis, & dicebant, quod per repræſentativa illa foramina poſſent exacte videre illa quæ infra fierent, & quod foramina illa appareant converſa ad illas ſocietates, quas obſervare ſatagebant, & quia tunc ad me, dicebant quod appercipere poſſent omnes cogitationis meæ ideas, & quoque illorum qui circum me erant; inſuper ajebant, quod non ſolum apperciperent ideas, ſed etiam viderent illas varie ſibi repræſentatas, ſicut quæ affectionis boni eſſent per flammulas convenientes*

 entes

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

entes, & quæ affectionis veri eſſent per lucis variationes; adjiciebant, quod viderint quaſdam Angelicas ſocietates apud me, & illarum cogitationes per varie colorata, per purpuracea qualia in aulæis pictis, & quoque per iridea in plano obſcuriori, & quod inde perceperint, quod ſocietates illæ angelicæ eſſent ex provincia oculi. Viſi dein alii ſpiritus, qui inde dejecti ſunt, & huc illuc diſperſi, de quibus dicebant, quod tales eſſent, qui ſe apud illas inſinuaverant cauſa appercipiendi aliquid, & videndi quid infra ageretur, ſed ſine inſidiandi; hæc dejectio obſervata eſt, quoties angelici chori adventabant, cum quibus etiam loquutus ſum; de illis qui dejecti dicebant, quod referrent mucum narium, & quod eſſent hebetes & ſtupidi, & quoque abſque conſcientia, ita prorſus abſque perceptione interiore: mulier quæ viſa, de qua ſupra, ſignificabat tales inſidiatrices, cum illis quoque loqui dabatur, & miratæ ſunt quod aliquis conſcientiam habeat, neſciebant prorſus quid conſcientia; & cum dicerem quod ſit interior apperceptio boni & veri, & ſi agitur contra illam apperceptionem, quod ſit anxietas, ſed hoc non intellexerunt; tales ſunt qui correſpondent muco qui infeſtat nares, & qui ideo ejicitur. Oſtenſum mihi dein Lucidum in quo vivunt quæ interna narium referunt, erat lucidum variatum pulchre venis flammæ aureæ & lucis argenteæ, affectiones boni repræſentantur ibi per venas flammæ aureæ, & affectiones veri per venas lucis argenteæ. Et quoque oſtenſum, quod habeant foramina patentia a latere, per quæ vident ſicut cœlum cum ſtellis in cœruleo; & dictum, quod in conclavibus earum tanta lux ſit, ut meridiana mundi æquiparari nequeat: & inſuper dictum, quod apud illos calor ſit ſicut vernalis æſtivus in terra; & quod etiam infantes apud eas ſint, ſed infantes aliquot annorum; & quod ibi eſſe non velint, cum inſidiatrices illæ, ſeu muci, adventant. Talia Repræſentativa apparent innumerabilia in mundo ſpirituum; at illa fuerunt repræſentativa perceptionum, in quibus illæ ſunt quæ odoratui internarum narium correſpondent.

4628. *Quod porro odores, in quos vertuntur ſphæræ perceptionum, attinet, ſentiuntur illi tam manifeſte ſicut odores in terra, ſed non perveniunt ad ſenſum hominis apud quem clauſa ſunt interiora, nam per viam internam influunt, non autem per externam. Sunt odores illi ex duplici origine, nempe ex perceptione boni, & ex perceptione mali, qui ex perceptione boni ſunt, ſunt gratiſſimi, halentes quaſi ex fragrantibus horti floribus, & ex aliis fragrantiis, tanta amœnitate, & quoque varietate, ut ineffabile; in talium odorum ſphæris ſunt illi qui in cœlo: odores autem qui ex perceptione mali ſunt, ſunt ingratiſſimi, fœtentes*

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& putentes ſicut qui ab aquis putidis, ab excrementis, a cadaveribus, & fœde olentes ſicut a muribus & pediculis domeſticis; in talium nidorum ſphæris ſunt illi qui in inferno: & quod mirum, ii qui in illis ſunt, graveolentiam non ſentiunt, imo putores illi eis delectabiles ſunt, & cum in illis ſunt, in ſphæra ſuorum jucundorum & delitioſorum ſunt; at vero cum aperitur infernum, & exhalatio inde ad ſpiritus bonos pervenit, corripiuntur hi horrore & quoque anxietate, ſicut illi in mundo, qui in ſphæram fœtorum talium incidunt.

4629. *Omnem illam experientiam, quam de ſphæris perceptionum converſis in odores habui, afferre, foret membranam exarare, videantur quæ de illis prius, n:* 1514. 1517. 1518. 1519. 1631. 3577, *memorata ſunt; quibus ſolum hæc licet adjicere: percepi quondam multorum ſpirituum commune cogitationis de Domino quod natus homo, & apperceptum, quod ex meris ſcandalis conſiſteret; nam quod cogitant ſpiritus in communi & particulari, hoc percipitur manifeſte ab aliis; odor illius ſphæræ percipiebatur ſimilis aquæ putidæ, & aquæ quiſquiliis fœtidis conſpurcatæ.*

4630. *Quidam ſupra caput inconſpicuus aderat, quod adeſſet ex fœtore appercepi, qui erat qualis fœtor dentium qui excrementitius; & poſtea apperceptus nidor ſicut ex cornu ſeu oſſe uſto; dein veniebat talium magna turba, aſſurgens ab inferiori non procul a dorſo, ſicut nimbus, & quia etiam inconſpicui erant, autumabam quod tam ſubtiles eſſent, & tamen mali, ſed dictum, quod illi ubi ſphæra ſpiritualis eſt, ibi inconſpicui ſint, ſed ubi ſphæra naturalis, ibi conſpicui, nam qui ita naturales ſunt, ut nihil cogitent de ſpiritualibus, nec credant infernum & cœlum dari, & uſque in negotiis ſuis ſunt ſubtiles, illi ſunt tales, & vocantur naturales inconſpicui; & manifeſtantur aliis quandoque per fœtorem, de quo ſupra.*

4631. *Bis & ter etiam afflavit me odor cadaveroſus, & cum quæſitum a quibuſnam eſſet, indicatum quod eſſet ab inferno ubi fœdi latrones, & ſicarii, & qui facinoroſa ex gravi dolo patrarunt. Quandoque etiam odor excrementitius, & cum quæſitum undenam, dictum quod ab inferno ubi adulteri. Et cum odor excrementitius commixtus cadaveroſo, dictum quod eſſet ab inferno ubi adulteri qui etiam crudeles; & ſic porro.*

4632. *Cum quondam cogitarem de regimine animæ in corpore, & de influxu voluntatis in actiones, apperceptum quod illi qui in inferno excrementitio tunc parumper aperto eſſent, non aliud cogitarent quam de animæ imperio in anum, & de influxu voluntatis in protruſiones excre-*

 mentorum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mentorum, inde patuit in quali perceptionis & inde fœtoris ſphæra eſſent. Similiter factum cum de amore conjugiali cogitarem, quod tunc illi qui in inferno ubi adulteri, nihil niſi quam flagitioſa qualia ſunt adulterii & ſpurca volverent. Et cum de ſinceritate, quod illi qui in dolo, nihil niſi facinoroſum ex dolo cogitarent.

4633. *Ex his, quæ de perceptionibus & quoque de odoribus dicta ſunt, patet, quod cujuſvis vita, proinde cujuſvis affectio manifeſte pateat in altera vita: qui itaque credit, quod non ſciatur ibi qualis fuerat, & qualis inde vita ei ſit, & quod ibi occultare poſſit ſuum animum ſicut in mundo, multum fallitur: ibi etiam patent non modo quæ homo de ſe novit, ſed etiam quæ de ſe non novit, nempe illa quæ is per frequentem uſum tandem immerſit jucundis vitæ, nam tunc diſparantur a viſu & reflexione ejus: ipſi fines cogitationis ejus, & loquelæ ejus, & actionum ejus, qui ex ſimili cauſa ei occulti facti ſunt, in cœlo maniſeſtiſſime percipiuntur; cœlum enim in ſphæra & perceptione finium eſt.*

4634. *Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine ad finem Capitis ſequentis, & ibi de Correſpondentia Auditus & Aurium cum illo.*

GENESEOS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT TRIGESIMUM SEXTUM.

4635. QUIA in Præmiſſis ante Capita Geneſeos hactenus explicata ſunt, quæ Dominus apud Matthæum Cap: XXIV, prædixerat de Ultimo tempore Eccleſiæ; & quia apud eundem Evangeliſtam eadem continuantur Capite XXV, licet etiam illa ſuo ordine quoad ſenſum internum explicare, quæ in litera hæc ſunt: *Tunc ſimile fiet Regnum cœlorum decem virginibus, quæ accipientes lampadas ſuas exiverunt in occurſum Sponſi: quinque autem erant ex illis prudentes, quinque vero ſtultæ; quæ ſtultæ accipientes lampades ſuas non acceperunt ſecum oleum; verum prudentes acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus ſuis. Tardante autem Sponſo, dormitarunt omnes, & obdormierunt: media autem nocte clamor factus eſt, ecce Sponſus venit, exite in occurſum Ipſius: tunc excitatæ ſunt omnes virgines iſtæ, & adornarunt lampades ſuas: verum ſtultæ prudentibus dixerunt, date nobis de oleo veſtro, quia lampades noſtræ extinguuntur; reſponderunt autem prudentes, dicentes, ne forte non ſufficiat nobis & vobis; abite vero potius ad vendentes & emite vobis Ipſis: abeuntibus autem illis ad emendum, venit Sponſus, & paratæ ingreſſæ ſunt cum Ipſo ad nuptias, & clauſa eſt janua. Poſtea vero veniunt etiam reliquæ virgines, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis; Ipſe vero reſpondens dixit, amen dico vobis, non novi vos. Vigilate itaque, quia non ſcitis diem, neque horam, in qua Filius hominis venturus eſt.*

4636. Quod per hanc Parabolam Dominus adventum ſuum deſcripſerit, conſtat a ſingulis, & a fine, ubi dicit "Vigilate itaque, quia non ſcitis diem, neque horam, in qua Filius hominis venturus"; Sicut etiam in præced: Capite XXIV, ubi de Adventu ſuo expreſſe loquitur "Vigilate ergo, quia non ſcitis, qua hora Dominus veſter venturus" Verſ: 42: quod Adventus Ipſius ſit conſummatio ſæculi, ſeu ultimum tempus Eccleſiæ, prius oſtenſum eſt.

4637. Quod omnia & ſingula quæ Dominus loquutus eſt in Parabolis, repræſentativa & ſignificativa ſint ſpiritualium & cœleſtium Regni Ipſius, & in ſupremo ſenſu Divinorum apud Ipſum, conſtat manifeſte;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

manifeſte; quare qui non id novit, nihil aliud de Parabolis Domini capere poteſt, quam quod ſint ſicut ſimilitudines vulgares, & nihil plus in ſinu recondant; prout hæc de decem Virginibus, niſi ſciatur quid in ſenſu interno Virgines ſignificant, tum quid Decem, quid Quinque, quid Lampades, quid Vaſa, quid Oleum, quid Vendentes, quid Nuptiæ, & reliqua; ſimiliter in omnibus aliis Parabolis: quæ Dominus in illis loquutus eſt, apparent in externa forma, ſicut, ut dictum, ſimilitudines vulgares, ſed in interna ſunt tales, ut impleant univerſum cœlum, nam ſenſus internus ſingulis ineſt, qui talis eſt, ut ſpirituale & cœleſte ejus ſe diffundat per cœlos undequaque ſicut lux & flamma; is ſenſus eſt prorſus elevatus a ſenſu literæ, & fluit a ſingulis expreſſionibus, & a ſingulis vocibus, imo ab omni jotha. Quid autem hæc Parabola in ſenſu interno involvit, patet ab his quæ ſequuntur.

4638. *Tunc ſimile fiet Regnum cœlorum decem virginibus*, ſignificat ultimum tempus Eccleſiæ veteris & primum novæ; Eccleſia eſt Regnum Domini in terra; decem virgines ſunt omnes qui in Eccleſia, nempe tam qui in bono & vero, quam qui in malo & falſo; decem in ſenſu interno ſunt reliquiæ, & quoque plenum, ita omnes; & virgines ſunt illi qui in Eccleſia; ita quoque alibi in Verbo. *Quæ accipientes lampades ſuas*, ſignificat ſpiritualia in quibus cœleſte, ſeu vera in quibus bonum, ſeu quod idem, fidem in qua charitas erga proximum, & charitatem in qua amor in Dominum, oleum enim eſt bonum amoris, de quo ſequitur; at lampades in quibus non oleum, ſunt eadem in quibus non bonum. *Exiverunt in occurſum Sponſi*, ſignificat receptionem eorum. *Quinque autem erant ex illis prudentes, quinque vero ſtultæ*, ſignificat partem eorum qui in veris in quibus bonum, & partem qui in veris in quibus non bonum; illi ſunt prudentes, hi autem ſtultæ; quinque in ſenſu interno ſunt aliqui, hic itaque pars eorum. *Quæ ſtultæ accipientes lampades ſuas non acceperunt ſecum oleum*, ſignificat quod non haberent bonum charitatis in veris ſuis; oleum in ſenſu interno eſt bonum charitatis & amoris. *Verum prudentes acceperunt oleum in vaſis ſuis cum lampadibus ſuis*, ſignificat quod haberent bonum charitatis & amoris in veris ſuis; vaſa ſunt doctrinalia fidei. *Tardante autem Sponſo, dormitarunt omnes, & obdormierunt*, ſignificat moram & inde dubium; dormitare in ſenſu interno eſt ex mora pigreſcere in illis quæ ſunt Eccleſiæ, & obdormire eſt dubium fovere, prudentes dubium in quo eſt affirmativum, ſtultæ dubium in quo eſt negativum. *Media autem nocte clamor factus eſt*, ſignificat tempus quod ultimum Eccleſiæ veteris & primum novæ, hoc tempus eſt quod

in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in Verbo vocatur nox, cum agitur de ſtatu Eccleſiæ; clamor eſt mutatio. *Ecce Sponſus venit, exite in occurſum Ipſius*, ſignificat id quod judicium, nempe acceptationem & rejectionem. *Tunc excitatæ ſunt omnes virgines iſtæ, adornarunt lampades ſuas*, ſignificat præparationem omnium, nam qui in veris in quibus non bonum æque acceptari ſe credunt, quam illi qui in veris in quibus bonum, putant enim fidem ſolam ſalvare, non ſcientes quod nulla fides ſit ubi non eſt charitas. *Verum ſtultæ prudentibus dixerunt, date nobis de oleo veſtro, quia lampades noſtræ exſtinguuntur*, ſignificat quod velint communicari bonum veris ſuis inanibus, ſeu fidei ſuæ vacuæ, ab aliis; ſpiritualia enim & cœleſtia omnia in altera vita mutuo communicantur, ſed non niſi per bonum. *Reſponderunt autem prudentes, dicentes, ne forte non ſufficiat nobis & vobis*, ſignificat quod communicari non poſſit, quia parum veri quod illis auferretur; ita enim cum communicatione boni cum illis qui in veris abſque bono ſunt in altera vita ſe habet, quaſi auferunt illis bonum, & ſibi appropriant, & non cum aliis communicant, ſed conſpurcant id, quapropter non fit aliqua communicatio boni cum illis; de his ab experientia videbitur ad finem Capitis ſeq: XXXVII, *Abite vero potius ad vendentes & emite vobis ipſis*, ſignificat bonum meriti, qui id jactant ſunt vendentes; etiam illi qui in vero ſunt in quo non bonum, præ aliis in altera vita meritorium faciunt omne id quod ut bonum in externa forma apparenter fecerunt, tametſi malum eſſet in interna, ſecundum illa quæ Dominus dicit apud Matthæum "Multi dicent Mihi in illo die, Domine, Domine, nonne per Nomen tuum prophetavimus, & per Nomen tuum dæmonia ejecimus, & in Nomine tuo virtutes multas fecimus; ſed tunc confitebor illis, non novi vos, diſcedite a Me operarii iniquitatis" VII: 22; & apud Lucam "Ex quo ſurrexerit Paterfamilias, & occluſerit januam; tunc incipietis foris ſtare, & pulſare januam, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis; ſed reſpondens dicet vobis, non novi vos unde ſitis; tunc incipietis dicere, edimus coram Te, & bibimus, & in plateis noſtris docuiſti; ſed dicet, dico vobis, non novi vos unde ſitis, diſcedite a Me omnes operarii iniquitatis" XIII: 26. 27; tales ſunt qui per ſtultas hic intelliguntur, quapropter de illis ſimiliter dicitur; his verbis "venerunt etiam illæ, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis; Ipſe vero reſpondens dixit, amen dico vobis, non novi vos. *Abeuntibus autem illis ad emendum, venit Sponſus*, ſignificat præpoſteram applicationem. *Et paratæ ingreſſæ ſunt cum Ipſo ad nuptias*, ſignificat qui in bono & inde in vero quod recepti in cœlum, Cœlum aſſimilatur

nuptiis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nuptiis ex conjugio cœleſti, quod eſt conjugium boni & veri, & Dominus Sponſo, quia Ipſi tunc conjunguntur, inde Eccleſia vocatur Sponſa. *Et clauſa eſt janua*, ſignificat quod alii non intrare poſſint. *Poſtea vero veniunt etiam reliquæ virgines, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis*, ſignificat quod ex ſola fide abſque charitate, & ex operibus in quibus non vita Domini ſed vita ſui, intrare velint. *Ipſe vero reſpondens, dixit, amen dico vobis, non novi vos*, ſignificat rejectionem; non noſſe illos in ſenſu interno eſt non in aliqua charitate erga proximum eſſe, & per illam in conjunctione cum Domino; qui non in conjunctione ſunt, non noti eſſe dicuntur. *Vigilate itaque, quia non ſcitis diem, neque horam, in qua Filius hominis venturus eſt*, ſignificat ſtudium vitæ ſecundum præcepta fidei, quod eſt vigilare; tempus acceptationis, quod homini ignotum, & ſtatus, ſignificantur per non ſcitis diem neque horam in qua Filius hominis venturus. Qui in bono, hoc eſt, qui facit ſecundum præcepta, prudens dicitur, at qui in cognitionibus, veri & non facit, ſtultus, etiam alibi a Domino apud Matthæum "Omnis qui audit mea verba & facit ea, comparabo eum viro *prudenti*, & omnis audiens verba mea, ſed non faciens ea, comparabitur viro *ſtulto*" VII: 24. 26.

CAPUT XXXVI.

1. ET hæ Nativitates Eſavi, ipſe Edom.

2. Eſau accepit fæminas ſuas e filiabus Canaan, Adam filiam Elonis Chittæi, & Oholibamam filiam Anæ filiæ Zibeonis Chivæi.

3. Et Baſematham filiam Jiſchmaelis, ſororem Nebajoth.

4. Et peperit Adah Eſavo Eliphaſum, & Baſemath peperit Ruelem.

5. Et Oholibama peperit Jeuſchum, & Jaelem, & Korachum; hi filii Eſavi qui nati ei in terra Canaan.

6. Et accepit Eſau fæminas ſuas, & filios ſuos, & filias ſuas, & omnes animas domus ſuæ, & acquiſitionem ſuam, & omnem beſtiam ſuam, & omnem emptionem ſuam, quæ acquiſivit in terra Canaan, & ivit ad terram a coram Jacobo fratre ſuo.

7. Quia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

7. Quia fuit conquiſitio eorum multa præ habitare ſimul, & non potuit terra peregrinationum eorum ferre eos a coram acquiſitionibus eorum.

8. Et habitavit Eſau in monte Seir; Eſau ipſe Edom.

9. Et hæ Nativitates Eſavi patris Edomi in monte Seir.

10. Hæc nomina filiorum Eſavi; Eliphas filius Adæ uxoris Eſavi; Reuel filius Baſemath uxoris Eſavi.

11. Et fuerunt filii Eliphaſi, Therman, Omar, Zepho, & Gaetham, & Kenas.

12. Et Thimna fuit concubina Eliphaſo filio Eſavi, & peperit Eliphaſo Amalekum; hi filii Adæ uxoris Eſavi.

13. Et hi filii Ruelis, Nachath & Serach, Schammah, & Miſſa; hi fuerunt filii Baſemath uxoris Eſavi.

14. Et hi fuerunt filii Oholibamæ filiæ Anæ, filiæ Zibeonis uxoris Eſavi, & peperit Eſavo Jeuſchum, & Jaelam, & Korach.

15. Hi Duces filiorum Eſavi, filii Eliphaſi primogeniti Eſavi, dux Theman, dux Omar, dux Zepho, dux Kenas.

16. Dux Korach, dux Gaetham, dux Amaleck; hi duces Eliphaſi in terra Edom; hi filii Adæ.

17. Et hi filii Reuelis filii Eſavi, dux Nachath, dux Serach, dux Schammah, dux Miſſa; hi duces Reuelis in terra Edom; hi filii Baſemath uxoris Eſavi.

18. Et hi filii Oholibamæ uxoris Eſavi, dux Jeuſch, dux Jaelam, dux Korach; hi duces Oholibamæ filiæ Anæ uxoris Eſavi.

19. Hi filii Eſavi, & hi duces illorum, Ipſe Edom.

20. Hi filii Seir Choritæ habitatores terræ, Lotan, & Schobal, & Zibeon, & Anah.

21. Et Diſchon, & Ezer, & Diſchan, hi duces Choritæ filii Seir in terra Edom.

22. Et fuerunt filii Lotanis; Chori & Heman, & ſoror Lotanis Thimna.

23. Et hi filii Schobalis, Alvan, & Manacath, & Ebal, Schepho & Onam.

24. Et hi filii Zibeonis, & Ajah & Anah; hic Anah qui invenit mulos in deſerto, in paſcendo illo aſinos Zibeonis patri ſuo.

25. Et hi filii Anæ; Diſchan, & Oholibamah filia Anæ.

26. Et hi filii Diſchanis; Chemdan, & Eſchban, & Jithran, & Cheran.

27. Hi filii Ezer, Bilhan & Saavan & Akan.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

28. Hi filii Diſchanis, Uz & Aran.

29. Hi duces Choritæ; dux Lotan, dux Schobal, dux Zibeon, dux Anah.

30. Dux Diſchon, dux Ezer, dux Diſchan; hi duces Choritæ quoad duces illorum in terra Seir.

31. Et hi Reges, qui regnarunt in terra Edom, ante regnare regem filiis Iſraelis.

32. Et regnavit in Edom, Bela filius Beoris, & nomen civitatis illius Diahabah.

33. Et mortuus Bela, & regnavit loco illius Jobab filius Serach e Bozra.

34. Et mortuus Jobab, & regnavit loco illius Chuſcham, e terra Themanitarum.

35. Et mortuus Chuſcham, & regnavit loco illius Hadad filius Bedad, qui percuſſit Midianem in agro Moabi, & nomen civitatis illius Avith.

36. Et mortuus Hadad, & regnavit loco illius Samlah e Magrekah.

37. Et mortuus Samlah, & regnavit loco illius Schaul e Rechoboth fluvii.

38. Et mortuus Schaul, & regnavit loco illius Baal-chanan filius Achbor.

39. Et mortuus Baal-chanan filius Achbor, & regnavit loco illius Hadar, & nomen civitatis illius Pau, & nomen uxoris illius Mehetabel filia Matred filiæ Meſahab.

40. Et hæc nomina ducum Eſavi, quoad familias illorum, quoad loca illorum, in nominibus illorum; dux Thimna, dux Alva, dux Jetheth.

41. Dux Oholibamah, dux Elah, dux Pinon.

42. Dux Kenas, dux Theman, dux Mibzar.

43. Dux Magdiel, dux Iram; hi duces Edomi, quoad habitationes illorum, in terra poſſeſſionis illorum ipſe Eſau pater Edomi.

CONTENTA.

4639. In ſenſu interno hic agitur de Divino Bono Naturali Domini, & omnis illius Boni ordo deſcribitur per Nomina; Divinum Bonum Naturale Domini eſt Eſau.

SENSUS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

SENSUS INTERNUS.

4640. Verſ: 1. *ET hæ nativitates Eſavi, ipſe Edom.* Hæ nativitates Eſavi, ſignificat derivationes in Divino Bono Naturali Domini: ipſe Edom, ſignificat Divinum Humanum Domini quoad Naturale & corporeum.

4641. Hæ nativitates Eſavi, quod ſignificet derivationes in Divino Bono Naturali Domini, conſtat ex ſignificatione Nativitatum, quod ſint derivationes nempe boni & veri, de qua n: 1330. 3263. 3279. 3860. 3868. 4070; & ex repræſentatione Eſavi, quod ſit Divinum Bonum Naturale Domini, de qua n: 3302. 3322. 3494. 3504. 3576. 3599; de hoc Bono nunc in hoc Capite agitur; ſed quia eſt tale, ut non in intellectum alicujus hominis cadat, & vix in alicujus Angeli, ideo Bonum hoc deſcribitur per mera Nomina: Divinum enim Bonum Naturale Domini, quod repræſentatur per Eſau eſt quod Divinum Ipſi fuit ex Nativitate, a Jehovah enim conceptus fuit, inde Ipſi Divinum eſſe a nativitate, hoc Ipſi pro anima fuit, & conſequenter intimum Ipſius vitæ; exterius id inveſtitum fuit ab illis quæ a matre aſſumſit, quod quia non bonum, ſed malum in ſe, ideo id ex propria potentia, imprimis per pugnas tentationum, expulit, ac dein Humanum hoc, quod novum in ſe fecit, conjunxit cum Divino Bono quod Ipſi ex nativitate fuit; Jacob repræſentavit id Bonum quod ex propria potentia ſibi comparavit, de quo in Capitibus quæ præcedunt, hoc Bonum eſt quod conjunxit Divino Bono; ac ita Humanum in Se omne Divinum fecit. Bonum quod Eſau repræſentat, influebat per viam internam, & per Bonum Rationale in Naturale, immediate; at Bonum quod Jacob & Iſrael repræſentat, influebat per viam externam, & ei obviam ivit Divinum per Bonum Rationale, ſed mediate per Verum Rationalis in Naturale; Jiſchakus repræſentat id Bonum Rationale, & Rebecca id Verum, videantur quæ de his prius n: 3314. 3573. 4563 f, dicta ſunt.

4642. Ipſe Edom, quod ſignificet Divinum Humanum Domini quod Naturale & corporeum, conſtat ex repræſentatione Edomi, quod ſit Divinum Humanum Domini quoad Bonum Naturale cui adjuncta doctrinalia veri, de qua n: 3302. 3322. 4241, ita quoad Naturale & Corporeum, nam doctrinalia ſunt inſtar corporis vero, ſeu in ſpirituali ſenſu ſunt corporea veri naturalis; inde eſt quod per Edomum repræſentetur Divinum Humanum Domini quoad Naturale & Corporeum, quod doctrina ſit velut corporatura Veri, eſt quia doctrina non in ſe eſt verum, ſed in doctrina eſt verum ſicut anima in ſuo corpore. In ſequentibus nunc agitur de Divino Bono Naturali Domini,

 ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſed ejus derivationes deſcribuntur per Nomina ex cauſa ut ſupra dictum, quia derivationes illius Boni excedunt intellectum cujuſvis hominis, etiam angeli; angeli enim finiti ſunt, & finitum non capit Infinitum; ſed uſque cum legitur hoc Caput, derivationes, quæ continentur in Nominibus, repræſentantur Angelis communiter per influxum Divini Amoris a Domino, & influxus per cœleſtem flammam quæ afficit illos Divino Bono. Qui credit, quod Verbum non inſpiratum ſit quoad minimam jotham, & qui credit quod Verbum aliter inſpiratum ſit, quam ut ſingulæ ſeries repræſentent Divina, & inde cœleſtia & ſpiritualia, & ſingulæ voces illa ſignificent, non aliter opinari poteſt, quam quod Nomina hæc nihil plus involvant, quam Genealogica ex Eſavo; ſed quid Genealogica ad Verbum, & quid Divinum in illis; ſed quod Nomina in Verbo omnia ſignificent res, videatur n: 1224. 1264. 1876. 1888. 4442, & ubivis alibi ubi explicatum quid Nomina ſignificarunt.

4643. Verſ: 2. 3. 4. 5. *Eſau accepit fœminas ſuas e filiabus Canaan, Adam filiam Elonis Chittæi, & Oholibamam filiam Anæ filiæ Zibeonis Chivæi. Et Baſemathamfiliam Jiſchmaelis, ſororem Nebajoth. Et peperit Adah Eſavo Eliphaſum, & Baſemath peperit Reuelem. Et Oholibamah peperit Jeuſchum, & Jaelam, & Korachum; hi filii Eſavi, qui nati ei in terra Canaan.* Eſau accepit fæminas ſuas e filiabus Canaan, ſignificat Boni Naturalis primam conjunctionem cum affectione apparentis veri: Adam filiam Elonis Chittæi, & Oholibamam filiam Anæ filiæ Zibeonis Chivæi, ſignificat quale quod ex Antiqua Eccleſia: & Baſematham filiam Jiſchmaelis ſororem Nebajoth, ſignificat alteram conjunctionem cum affectione veri ex ſtirpe Divina: & peperit Adah Eſavo Eliphaſum & Baſemath peperit Reuelem, ſignificat primas derivationes inde: & Oholibamah peperit Jeuſchum, & Jaelam, & Korachum, ſignificat alteram: hi filii Eſavi, qui nati ei in terra Canaan, ſignificat ex bono Regni Domini.

4644. Hic quia agitur de Bono, quod Divinum fuit Domino ex nativitate, deque conjunctione illius Boni cum Vero & Bono, quod Ipſe Sibi ut Homo natus acquiſivit, & quoque de derivationibus inde; & quia hæc talia ſunt, quæ, ut dictum, non cadunt in intellectum, ne quidem Angelicum, ideo non ſingulariter explicari poſſunt; & præterea ſunt mera Nomina, per quæ Divinum illud cum ejus derivationibus, deſcribitur, & mera nomina explicare, abſque aliquo ſenſu hiſtorico qui præcedit & ſequitur, ex quo lux confirmans, foret rem in dubium mittere, pauci enim poſſunt credere, ut cunque eis oſtenditur, quod res ſignificentur per nomina in Verbo; ex his cauſis licet ſolum tranſcribere illa quæ in hoc Capite, & adjungere aliquid explicationis in communi per talia quæ captui adæquata poſſunt eſſe, quæ modo adumbrationes ſunt; nam quæ in Divino ſunt nuſquam alicui apparent, ſed quæ ex Divino, apparent communiſſime ſecundum intellectum in quem Cadunt, & hoc ſolum ut umbræ. Præterea ſciendum, quod nemo hominum in aliquod bonum naſcatur, ſed unuſquiſque in malum, in malum interius ex patre, & in malum exterius a matre, hæreditarium enim cuivis eſt malum, ſed ſolus Dominus natus eſt in Bonum inque ipſum Divinum Bonum, quantum a Patre; Divinum hoc Bonum, in quod Dominus natus, eſt, de quo hic

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hic agitur; derivationes ejus ſunt quæ exſtiterunt in Humano Domini, quando id Divinum fecit, & per quas glorificavit illud; inde eſt, quod adjungi queat aliquid explicationis in communi.

4645. Verſ: 6. 7. 8. *Et accepit Eſau fæminas ſuas, & filios ſuos, & filias ſuas, & omnes aminas domus ſuæ, & acquiſitionem ſuam, & omnem beſtiam ſuam & omnem emtionem ſuam, quæ acquiſivit in terra Canaan, & ivit ad terram a coram Jacobo fratre ſuo. Quia fuit conquiſitio eorum multa præ habitare ſimul, & non potuit terra peregrinationum eorum ferre eos a coram acquiſitionibus eorum. Et habitavit Eſau in monte Seir, Eſau ipſe Edom.* Accepit Eſau fæminas ſuas, & filios ſuos, & filias ſuas, & omnes animas domus ſuæ, & acquiſitionem ſuam, & omnem beſtiam ſuam, & omnem emtionem ſuam, quæ acquiſivit in terra Canaan, & ivit ad terram a coram Jacobo fratre ſuo, ſignificat omnia Divini Boni & Veri inde, quæ uſque Ei, cum quibus correſpondentia in cœlo, & inde cœlum; recedens a Jacobo ex cauſa repræſentationis: quia fuit conquiſitio eorum multa, ſignificat ob infinitatem: præ habitare ſimul, ſignificat repræſentativa: & non potuit terra peregrinationum eorum ferre eos a coram acquiſitionibus eorum, ſignificat quod omnia non poſſint deſcribi: & habitavit Eſau in monte Seir, ſignificat Boni Naturalis verum: Eſau ipſe Edom, ſignificat Divinum Humanum Domini.

4646. Verſ: 9. 10. 11. 12. 13. 14. *Et hæ nativitates Eſavi patris Edomi in monte Seir. Hæc nomina filiorum Eſavi; Eliphas filius Adæ uxoris Eſavi; Reuel filius Baſemath uxoris Eſavi. Et fuerunt filii Eliphaſi, Theman, Omar, Zepho, & Gaetham, & Kenas. Et Thimna fuit concubina Eliphaſo filio Eſavi, & peperit Eliphaſo Amalekum; hi filii Adæ uxoris Eſavi. Et hi filii Reuelis, Nachath, & Serach, Schammah, & Miſſa; hi fuerunt filii Baſemath uxoris Eſavi. Et hi fuerunt filii Oholibamæ filiæ Anæ filiæ Zibeonis, uxoris Eſavi, & peperit Eſavo Jeuſchum, & Jealam, & Korach.* Hæ nativitates Eſavi patris Edomi, ſignificat derivationes in Divino Bono naturali; pater Edomi, eſt Divinum Bonum ex quo derivata alia: in monte Seir, ſignificat quoad Boni vera: hæc nomina filiorum Eſavi, ſignificat quale derivationum: Eliphas filius Adæ uxoris Eſavi; Reuel filius Baſemath uxoris Eſavi, ſignificat ſtatus illarum ex conjugio Boni & Veri: & fuerunt filii Eliphaſi, Theman, Omar, Zepho, & Gaetham, & Kenas, ſignificat primam derivationem Boni: & Thimna fuit concubina Eliphaſo filio Eſavi, ſignificat ſervientia illis: & peperit Eliphaſo Amalekum, ſignificat ſenſuale: hi filii Adæ uxoris Eſavi, ſignificat alteram derivationem: & hi filii Reuelis, Nachath & Serach, Schammah & Miſſa, hi fuerunt filii Bazemath uxoris Eſavi, ſignificat tertiam derivationem: & hi fuerunt filii Oholibamæ filiæ Anæ filiæ Zibeonis uxoris Eſavi, & peperit Eſavo Jeuſchum, & Jaelam, & Korach, ſignificat ſequentem derivationem.

4647. Verſ: 15, 16. 17. 18. 19. *Hi Duces filiorum Eſavi, filii Eliphaſi primogeniti Eſavi, dux Theman, dux Omar, dux Zepho, dux Kenas, Dux Korach, dux Gaetham, dux Amalech; hi duces Eliphaſi in terra Edom; hi filii Adæ. Et hi filii Reuelis filii Eſavi, dux Nachath, dux Serach, dux Schammah, dux Miſſa;*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Miſſa; hi duces Reuelis in terra Edom; hi filii Baſemath uxoris Eſavi. Et hi filii Oholibamæ uxoris Eſavi, dux Jeuſch, dux Jaelam, dux Korach; hi duces Oholibamæ filiæ Anæ uxoris Eſavi. Hi filii Eſavi, & hi duces illorum; ipſe Edom. Hi duces filiorum Eſavi, ſignificat præcipua Boni Vera: filii Eliphaſi primogeniti Eſavi, dux Theman, dux Omar, dux Zepho, dux Kenas, dux Korach, dux Gaetham, dux Amalech, ſignificat primam claſſificationem, & quale illorum, & qualia etiam ſunt in Regno Domini: hi duces Eliphaſi in terra Edom, hi filii Adæ, ſignificat præcipua primæ claſſis: & hi filii Reuelis filii Eſavi, dux Nachath, dux Serach, dux Schammah, dux Miſſa, ſignificat alteram claſſem, & quale eorum, ſicut in cœlo: hi duces Reuelis in terra Edomi, ſignificat ſecundam claſſificationem: hi filii Baſemath uxoris Eſavi, ſignificat ex conjugio Boni & Veri: & hi filii Oholibamæ uxoris Eſavi, ſignificat præcipua tertiæ claſſificationis: dux Jeuſch, dux Jaelam, dux Korach, ſignificat quale eorum, inde in Regno Domini: hi duces Oholibamæ filiæ Anæ uxoris Eſavi, ſignificat præcipua ex conjunctione Boni & Veri; hi duodecim Duces ſunt ſicut duodecim Tribus, ſecundum diſpoſitionem a Bono: hi filii Eſavi, & hi duces illorum, ſignificat quod ex boni veris hæc præcipua: ipſe Edom, ſignificat in Divino Humano Domini.

4648. Verſ: 20 ad 28. *Hi filii Seir Choritæ habitatores terræ, Lotan & Schobal, & Zibeon, & Anah. Et Diſchon, & Ezer, & Diſchan; hi duces Choritæ filii Seir in terra Edom. Et fuerunt filii Lotanis, Chori & Hemam, & ſoror Lotanis Thimna. Et hi filii Schobalis, Alvan, & Manachath, & Ebal, Schepho & Onam. Et hi filii Zibeonis, & Ajah & Anah: hic Anah qui invenit mulos in deſerto, in paſcendo illo aſinos Zibeonis patri ſuo. Et hi filii Anæ, Diſchan, & Oholibamah filia Anæ. Et hi filii Diſchanis, Chemdan, & Eſchban, & Jithram, & Cheran. Hi filii Ezer, Bilhan, & Saavan, & Akan. Hi filii Diſchanis, Uz & Aran.* Hi filii Seir Choritæ habitatores terræ, ſignificat vera inde ordine: Lotan, & Schobal, & Zibeon, & Anah, & Diſchon, & Ezer, & Diſchan, ſignificat quale illorum: hi duces Choritæ filii Seir, ſignificat præcipua boni vera a prioribus: in terra Edom, ſignificat in Divino Humano Domini: & fuerunt filii Lotanis, Chori & Heman, & ſoror Lotanis Thimna, ſignificat alteram claſſem verorum: & hi filii Schobalis, Alvan, & Manachath, & Ebal, Schepho, & Onam, ſignificat tertiam claſſem & quale: & hi filii Zibeonis, & Ajah & Anah, ſignificat tertiam claſſem & quale: hic Anah qui invenit mulos in deſerto, ſignificat vera ex ſcientificis: in paſcendo illo aſinos Zibeonis patri ſuo, ſignificat cum in ſcientificis eſſet: & hi filii Anæ, Diſchan, & Oholibamah filia Anæ, ſignificat tertiam claſſem, & quale: & hi filii Diſchanis, Chemdan, & Eſchban, & Jithram, & Cheran, ſignificat quartam claſſem, & quale: hi filii Ezer, Bilhan, & Saavan, & Akan, ſignificat quartam claſſem, & quale: hi filii Diſchanis, Uz & Aran, ſignificat quintam claſſem & quale.

4649. Verſ: 29. 30. *Hi Duces Choritæ; dux Lotan, dux Schobal, dux Zibeon, dux Anah. Dux Diſchon, dux Ezer, dux Diſchan; hi duces Choritæ quoad duces illorum in terra Seir.* Hi Duces Choritæ, ſignificat præcipua ex ſequentibus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tibus: dux Lotan, dux Schobal, dux Zibeon, dux Anah, dux Diſchon, dux Ezer, dux Diſchan, ſignificat quale illorum: hi duces Choritæ quoad duces illorum in terra Seir, ſignificat præcipua in ſucceſſivis.

4650. Verſ: 31 ad 39. *Et hi Reges qui regnarunt in terra Edom, ante regnare regem filiis Iſraelis. Et regnavit in Edom, Bela filius Beoris, & nomen civitatis illius Diahabah. Et mortuus Bela, & regnavit loco illius Jobab filius Serach e Bozrah. Et mortuus Jobab, & regnavit loco illius Chuſcham e terra Themanitarum. Et mortuus Chuſcham, & regnavit loco illius Hadad filius Bedad, qui percuſſit Midianem in agro Moabi; & nomen civitatis illius Avith. Et mortuus Hadad, & regnavit loco illius Samlah e Magrekah. Et mortuus Samlah, & regnavit loco illius Schaul e Rechoboth fluvii. Et mortuus Schaul, & regnavit loco illius Baal-Chanan, filius Achbor. Et mortuus Baal-Chanan filius Achbor, & regnavit loco illius Hadar, & nomen civitatis illius Pau, & nomen uxoris illius Mehetabel, filia Matred filiæ Meſahab.* Hi Reges qui regnarunt in terra Edom, ſignificat vera principalia in Divino Humano Domini: ante regnare regem filiis Iſraelis, ſignificat cum nondum ortum verum ſpirituale interius naturale: & regnavit in Edom, Bela filius Beoris, ſignificat primum verum: & nomen civitatis illius Diahabah, ſignificat inde doctrinam: & mortuus Bela, & regnavit loco illius filius Serach e Bozrah, ſignificat quod inde ut a ſuo eſſentiali, & ejus quale: & mortuus Jobab, & regnavit loco illius Chuſcham, ſignificat quod inde: e terra Themanitarum, ſignificat unde: & mortuus Chuſcham, & regnavit loco illius Hadad filius Bedad, ſignificat quod inde: qui percuſſit Midianem in agro Moabi, ſignificat purificationem a falſo: & nomen civitatis illius Avith, ſignificat doctrinalia inde: & mortuus Hadad; & regnavit loco illius Samlah e Maſrekah, ſignificat quod inde, & quale: & mortuus Samlah, & regnavit loco illius Schaul, ſignificat quod inde: e Rechoboth fluvii, ſignificat quale, & mortuus Schaul, & regnavit loco illius Baal-Chanan, filius Achbor, ſignificat quod inde, & quale: & mortuus Baal-Chanan filius Achbor, & regnavit loco illius Hadar, ſignificat quod inde: & nomen civitatis illius Pau, ſignificat doctrinam: & nomen uxoris illius Mehetabel filia Matred filiæ Meſahab, ſignificat illius bonum.

4651. Verſ: 40. 41. 42. 43. *Et hæc nomina ducum Eſavi quoad familias illorum quoad loca illorum, in nominibus illorum; Dux Thimna, dux Alvah, dux Jetheth. Dux Oholibamah, dux Elah, dux Pinon. Dux Kenas, dux Theman, dux Mibzar. Dux Magdiel, dux Iram: hi duces Edomi quoad habitationes illorum, in terra poſſeſſionis illorum, ipſe Eſau pater Edomi.* Hæc nomina Ducum Eſavi quoad familias illorum, quoad loca illorum, in nominibus illorum, ſignificat doctrinalia boni ex illis, & eorum ortus, ſtatus, & quale: dux Thimna, dux Alvah, dux Jetheth, dux Oholibamah, dux Elan, dux Pinon, dux Kenas, dux Theman, dux Mibzar, dux Magdiel, dux Iram, ſignificat quale illorum doctrinalium: hi duces Edomi, ſignificat præcipua doctrinalia: quoad habitationes illorum, in terra poſſeſſionis illorum, ſignificat quoad vera & bona: ipſe Eſau pater Edomi, ſignificat Divinum Bonum Naturale Domini in Divino Humano Domini.

Continuatio

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine ſeu cum Cœlo; hic de Correſpondentia Auditus & Aurium cum illo.

4652. *QUALIS Correſpondentia eſt inter Animam & Corpus, ſeu inter illa quæ ſunt ſpiritus qui intra hominem, & illa quæ ſunt corporis quæ extra illum, conſtare manifeſte poteſt ex Correſpondentia, Influxu, & Communicatione cogitationis & apperceptionis quæ ſunt ſpiritus, cum loquela & auditu quæ ſunt corporis: cogitatio loquentis hominis non eſt niſi loquela ejus ſpiritus, & apperceptio loquelæ non eſt niſi auditus ejus ſpiritus; Cogitatio quando homo loquitur, non quidem apparet ei ſicut loquela, quia conjungit ſe cum loquela corporis, & ineſt illi; & apperceptio quando homo audit, non apparet aliter quam ſicut auditus in aure; inde eſt, quod plerique, qui non reflexerunt, non aliter ſciant, quam quod omnis ſenſus ſit in organis quæ ſunt corporis, & inde cum organa illa per mortem collabuntur, nihil ſenſus ſuperſit, cum tamen tunc homo, hoc eſt, ſpiritus ejus in ipſiſſimam ſuam vitam ſenſitivam venit. Quod Spiritus ſit qui loquitur & qui audit, manifeſte mihi conſtare potuit ex colloquiis cum ſpiritibus; illorum loquela communicata ſpiritui meo incidebat in interiorem meam loquelam, ac inde in organa correſpondentia, ac ibi deſinebat in conatum, quem aliquoties manifeſte percepi: inde loquela eorum tam ſonore mihi audita fuit, ſicut loquela hominis: quandoque cum mecum loquuti ſunt ſpiritus in medio conſortio hominum, quia loquela eorum tam ſonore audita eſt, putarunt aliqui eorum, quod etiam a præſentibus ibi audirentur; ſed reſponſum, quod non ita ſit, quia loquela illorum per viam internam influit in aurem meam, & loquela humana per viam externam. Inde patet, quomodo Spiritus cum Prophetis loquutus eſt, non ſicut homo cum homine, ſed ſicut ſpiritus cum homine, nempe in illo, Sachar:* I: 9. 13. *Cap:* II: 2. 7. *Cap:* IV: 1. 4. 5, *Cap:* V: 5. 10. *Cap:* VI: 4, *& alibi. Sed ſcio, quod hæc non comprehendere poſſint illi qui*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui non credunt hominem eſſe ſpiritum, & corpus inſervire ei pro uſibus in mundo; illi qui ſe confirmarunt in eo, ne quidem audire volunt de aliqua Correſpondentia, & ſi audiunt, quia in negativo ſunt, rejiciunt; imo etiam contriſtantur, quod aliquid corpori auferatur.

4653. *Spiritus qui Auditui correſpondent, ſeu qui Auris provinciam conſtituunt, ſunt qui in Obedientia ſimplici ſunt, qui nempe non ratiocinantur num ita ſit, ſed quia ita eſſe ab aliis dicitur, credunt quod ita ſit; inde poſſunt vocari Obedientiæ: quod illi tales ſint, eſt quia Auditus ſe habet ad loquelam, ſicut paſſivum ad activum ſuum, ita ſicut qui audit loquentem & acquieſcit; inde etiam in communi ſermone* audiens eſſe alicui *eſt obediens eſſe, &* auſcultare voci *eſt obedire; interiora enim ſermonis hominis quoad plurem partem a Correſpondentia traxerunt originem, ex cauſa quia ſpiritus hominis eſt inter ſpiritus qui in altera vita, & ibi cogitat, quod homo prorſus neſcit, & homo corporeus nec ſcire vult.*

Sunt plures differentiæ ſpirituum, qui correſpondent auri, hoc eſt, functionibus & muniis ejus, ſunt qui ad ſingula organula ibi referuntur, qui nempe ad aurem externam, qui ad membranam ibi quæ tympanum Auris vocatur, ad membranas interiores quæ feneſtræ dicuntur, qui ad malleum, ſtapedem, incudem, cylindros, cochleam, & ſunt qui ad interiora adhuc, uſque ad illa ſubſtantiata quæ propiora ſunt ſpiritui, & quæ tandem in ſpiritu, & ultimo intime conjunguntur cum illis qui pertinent ad viſum internum, a quibus diſtinguuntur per id quod non ita diſcernant, ſed ſicut patientes illis adſtipulentur.

4654. *Erant ſpiritus apud me, qui admodum fortiter influebant in cogitationem, cum agebatur de talibus quæ eſſent Providentiæ, imprimis quando cogitabam quod non evenirent quæ exſpectabam & cupiebam; dicebatur ab Angelis, quod eſſent ſpiritus, qui dum vixerunt in corpore, & precati de aliqua re, & non obtinuerunt, quod indignati ſint, & in dubitationem de Providentia ſe eapropter induxerint; ſed uſque cum eſſent extra illum ſtatum quod pietatem exercuerint ſecundum id quod alii dixerunt; ita quod in ſimplici obedientia fuerint: dictum quod tales ad provinciam Auris externæ ſeu Auriculæ pertineant; etiam ibi apparuerunt, cum loquuti ſunt mecum.*

4655. *Præterea multoties animadverſi ſpiritus prope circa aurem, & quoque quaſi intra illam; quod intra, eſt quia ita apparet, eſt ſtatus in altera vita, qui facit apparentiam: illi omnes ſimplices fuerunt, & obedientes.*

4656. *Erat Spiritus, qui mecum loquebatur ad Auriculam ſiniſtram,*

ad poſteriorem ejus partem ubi muſculi elevatores auriculæ; is mihi dicebat, quod ad me miſſus ad dicendum, quod is nihil reflectat ſuper illa quæ alii loquuntur, modo auribus illa capiat: cum loquebatur, voces quaſi eructabat, dixit quoque quod ita loquatur: inde ſcire dabatur, quod interiora non ineſſent ejus loquelæ, ita parum vitæ, & quod inde eructatio talis; dictum quod tales qui parum ad ſenſum rei attendunt, ſint qui ad cartilagineam & oſſeam partem Auris externæ pertinent.

4657. *Sunt ſpiritus, qui aliquoties mecum loquuti ſunt, ſed muſſitando, & hoc propius ad aurem ſiniſtram, ſic ut vellent loqui in aure ut nemo audiret; ſed illis dicere datum, quod hoc non conveniat in altera vita, quia manifeſtat quod ſuſurrones fuerint, & inde natura etiam nunc ſuſurrandi imbuti ſint, & quod plures ex illis tales ſint, ut vitia & nævos aliorum obſervent, & illa ſociis, nemine audiente, dicant, vel iis præſentibus in aurem, quodque ſiniſtre omnia videant & interpretentur, ſeque aliis præferant; & quod ideo nullatenus admitti poſſint in conſortium bonorum ſpirituum, qui tales ſunt, ut cogitata ſua non abſcondant. Dictum, quod uſque talis loquela in altera vita ſonantius audiatur, quam loquela aperta.*

4658. *Ad interiora Auris pertinent illi qui interioris Auditus viſum habent, & obediunt quæ ſpiritus ejus ibi dictat, & dictamina ejus congruenter proferunt, quales illi ſunt, etiam oſtenſum eſt: Appercipiebatur ſonorum quoddam penetrans ab infra juxta ſiniſtrum latus uſque ad aurem ſiniſtram; animadverti quod eſſent Spiritus qui ita eniti conabantur, ſed quales eſſent, non potui ſcire; quando autem eniſi ſunt, loquebantur mecum, dicentes, quod fuerint Logici & Methaphyſici, & quod talibus immerſerint cogitationes ſuas, abſque alio fine, quam ut eruditi audirent, & ſic ad honores & opes venirent, lamentantes quod nunc miſeram vitam agant, ex cauſa quia abſque alio uſu imbuerunt illa, & ſic non Rationale ſuum per illa perfecerunt; erat loquela illorum tarda, & mute ſonans. Interea loquuti ſunt inter ſe bini ſupra caput, & cum quæſitum quinam eſſent, dictum, quod unus illorum eſſet famigeratiſſimus quidam in Orbe literato, & dabatur mihi credere quod eſſet Ariſtoteles; alter quinam eſſet, non dicebatur; ille tunc mittebatur in ſtatum, in quo fuit cum vixit in mundo; quilibet enim in ſtatum ſuæ vitæ quem habuit in mundo, facile mitti poteſt, quia omnem vitæ ſuæ ſtatum ſecum habet: at, quod miratus, applicabat ſe ad dextram aurem, & ibi loquebatur rauce, ſed uſque ſane; ex loquelæ ejus ſenſu appercepi, quod is prorſus alio genio eſſet quam*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Scholaſtici illi qui primum emerſerunt, quod nempe is ex cogitatione ſua excluſerit illa quæ ſcripſerat, & inde Philoſophica ſua produxerit, ſicut termini, quos invenit, & quos impoſuit rebus cogitationis, eſſent formulæ quibus deſcripſit interiora, tum quod ex jucundo affectionis & deſiderio ſciendi illa quæ eſſent cogitationis, ad talia excitatus fuerit, & quod ſequutus obedienter quæ dictaverat ejus ſpiritus; quapropter is ad dextram aurem; aliter quam aſſeclæ ejus qui Scholaſtici vocantur, qui non ex cogitatione ad terminos, ſed a terminis ad cogitationes eunt, ita via contraria; & plures illorum ne quidem ad cogitationes, ſed ſolum hærent in terminis, quos ſi applicant, eſt ad confirmandum quicquid volunt, & ad imponendum falſis ſpeciem veri ſecundum cupidinem perſuadendi; inde illis Philoſophica ſunt media inſaniendi potius quam ſapiendi, & inde illis tenebræ loco lucis. Loquutus cum illo dein de Scientia Analytica, & dabatur dicere, quod puerulus per dimidium horæ plus philoſophice, analytice, & logice loquatur, quam ille potuiſſet per volumina deſcribere, ex cauſa quia omnia cogitationis & inde loquelæ humanæ ſunt analytica, quorum leges ſunt ex mundo ſpirituali; & qui artificialiter ex terminis cogitare vult, quod is non abſimilis ſit ſaltatori, qui vult diſcere ſaltare ex ſcientia motricium fibrarum & muſculorum, in qua ſi hæreret animus ejus cum ſaltat, tunc vix movere poſſet pedem; & tamen is abſque ſcientia illa movet omnes fibras motrices ſparſas circum univerſum corpus, & applicate pulmones, diaphragma, latera, brachia, collum, & reliqua, quibus omnibus deſcribendis non ſufficerent volumina; & quod ſimiliter ſe habeat cum illis qui ex terminis volunt cogitare; hæc ille approbavit, dicens, ſi illa via addiſcantur, quod inverſo ordine procedant; addens, ſi quis fatuus eſſe velit, ita procedat, ſed cogitet jugiter de uſu, & ex interiori. Dein mihi oſtendit, qualem ideam habuerat de Summo Numine, quod nempe repræſentaverit ſibi Illum facie humana circum caput cinctum circulo radioſo; & quod nunc ſciat, quod Dominus ſit ipſe ille Homo, & quod circulus radioſus ſit Divinum ab Ipſo, quod non modo influit in Cœlum ſed etiam in univerſum, ac diſponit & regit illa; addens, qui cœlum diſponit & regit, etiam diſponit & regit univerſum, quia unum ab altero ſeparari nequit; & quoque dixit, quod crediderit ſolum unum Deum, cujus attributa & qualitates inſigniverant tot nominibus quot alii deos coluerunt. Viſa mihi mulier, quæ exporrigebat manum ſuam, volens genam mulcere, quod cum miratus ſum, dixit, quod, cum in mundo fuit, talis mulier ei ſæpe viſa ſit, quæ quaſi mulceret ejus genam, & quod ejus manus pulchra fuiſſet; ſpiritus angelici

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

gelici dicebant, quod tales priſcis quandoque viſæ fuerint, & ab illis vocatæ Pallades, & quod apparuerit ei ex ſpiritibus, qui cum homines antiquis temporibus vixerunt, delectati fuerunt ideis & indulſerunt cogitationibus, ſed abſque Philoſophia, & quia tales apud illum fuerunt, & delectati illo quia cogitavit ab interiori, repræſentative talem mulierem ſtiterunt. Ultimo indicavit, qualem ideam habuerat de anima ſeu ſpiritu hominis, quem vocabat Pnevma, quod nempe eſſet inconſpicuum vitale, ſicut aliquid ætheris; & dixit, quod noverit ſpiritum ſuum victurum poſt mortem, quia eſſet eſſentia ejus interior, quæ non poteſt mori quia poteſt cogitare; & quod præterea de eo non diſtincte cogitare potuerit, ſed modo obſcure, quia aliunde de illo aliquam cognitionem non habuerat quam ex ſe, & parumper etiam ex Antiquis. Præterea Ariſtoteles eſt inter ſanos ſpiritus in altera vita, & plures ejus aſſeclæ inter fatuos.

4659. *Dictum n:* 4652 *f: quod homo ſit ſpiritus, & quod corpus inſerviat ei pro uſibus in mundo, & paſſim alibi, quod ſpiritus ſit internum hominis & corpus externum ejus; qui non capiunt quomodo ſe habet cum ſpiritu hominis & cum corpore ejus, inde autumare poſſunt, quod ſic ſpiritus habitet intra corpus, & quod corpus quaſi cingat & inveſtiat illum; ſed ſciendum, quod ſpiritus hominis ſit in corpore, in toto & in omni parte ejus, & quod ſit ſubſtantia ejus purior, tam in organis ejus motoriis quam in ſenſoriis, & ubivis alibi, & quod corpus ſit materiale ei ubivis annexum, adæquatum mundo in quo tunc eſt; hoc intelligitur per quod homo ſit ſpiritus & corpus inſerviat ei pro uſibus in mundo, & quod ſpiritus ſit internum hominis, & corpus externum ejus: inde etiam patet, quod homo poſt mortem ſimiliter in vita activa & ſenſitiva ſit, tum quoque in forma humana, ſicut in mundo, ſed in perfectiore.*

4660. *Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine ſeu Cœlo, ad finem Capitis ſequentis, & ibi de Correſpondentia Guſtus & Linguæ cum illo.*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT TRIGESIMUM SEPTIMUM.

4661. ANTE Caput præcedens continuatum eſt explicare quæ Dominus prædixerat de Ultimo tempore Eccleſiæ, & ibi quæ per Parabolam de decem virginibus apud Matthæum Cap: xxv, Verſ: 1 ad 14; ſequitur dein alia Parabola, nempe de Servis, quibus homo peregre abiens dedit talenta, uni quinque, alteri duo, & tertio unum, cum quibus negotiarentur, quorum ille qui accepit quinque talenta, lucratus per illa adhuc quinque, & ille qui accepit duo & duo per illa lucratus, & qui accepit unum, abſcondidit illud in terra; hæc Parabola quia pæne ſimile involvit quod Parabola de decem Virginibus, licet ad ultimum in eodem Capite tranſire, & id explicare, quod tale eſt in litera ibi Cap: xxv: Verſ: 31 ad fin:

4662. *Quando venerit Filius hominis in gloria ſua, & omnes ſancti Angeli cum Ipſo, tunc ſedebit ſuper throno gloriæ Ipſius; & congregabuntur coram Ipſo omnes gentes, & ſeparabit eas ab invicem, ſicut paſtor ſeparat oves ab hircis; & ſtatuet quidem Oves a dextris ſuis, at Hircos a ſiniſtris: tunc dicet Rex iis qui a dextris Ipſius, venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum a fundatione Mundi; eſurivi enim & dediſtis Mihi edere; ſitivi & potaſtis Me; peregrinus fui & collegiſtis Me; nudus & amiciviſtis Me; ægrotus fui & viſitaſtis Me; in carcere fui & veniſtis ad Me: tunc reſpondebunt Ipſi juſti, dicentes, Domine, quando Te vidimus eſurientem & aluimus Te; aut ſitientem & potavimus; quando vero Te vidimus peregrinum & collegimus; aut nudum & amicivimus; quando vero Te vidimus ægrotum, aut in carcere, & venimus ad Te; ſed reſpondens Rex dicet illis, amen dico vobis, quantum feciſtis uni horum fratrum meorum minimorum, Mihi feciſtis. Tunc dicet etiam iis qui a ſiniſtris, diſcedite a Me maledicti in ignem æternum paratum diabolo & angelis ejus; eſurivi enim & non dediſtis Mihi edere; ſitivi & non potaſtis Me; peregrinus fui & non collegiſtis Me; Nudus & non amiciviſtis Me: tunc reſpondebunt Ipſi & iſti, dicentes, Domine, quando Te vidimus eſurientem,*

aut

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

aut ſitientem, aut peregrinum, aut nudum, aut ægrotum, aut in carcere, & non miniſtravimus Tibi: Tunc reſpondebit illis, dicens, amen dico vobis, quantum non feciſtis uni iſtorum minimorum, neque Mihi feciſtis: & abibunt hi in pœnam æternam, at juſti in vitam æternam.

4663. Qui non ſenſum internum novit, non aliter putare poteſt, quam quod hæc a Domino dicta ſint de ultimo quodam die, quo congregabuntur omnes in univerſo terrarum orbe coram Domino, & tunc judicandi; & quoque quod proceſſus judicii prorſus talis, ſicut deſcribitur in litera, futurus; nempe quod ſtatuet illos a dextris & ſiniſtris, & ita loquetur ad illos; ſed qui ſenſum internum novit, & qui ex aliis locis in Verbo didicerat, quod Dominus nuſquam aliquem judicet ad ignem æternum, ſed quod quiſque ſemet judicet, hoc eſt, in illum ſe conjiciat, & quoque qui didicerat quod cujuſvis ultimum judicium ſit cum moritur, is aliquatenus ſcire poteſt, quid in genere illa involvunt, & qui interiora vocum novit ex ſenſu interno & ex correſpondentia, is ſcire poteſt quid illa in ſpecie ſignificant: quod nempe quiſque ſecundum vitam ſuam in mundo accipiat mercedem in altera vita. Qui ſalvationem hominis per ſolam fidem venditant, ii non aliter illa explicare poſſunt, quam quod illa quæ Dominus de Operibus loquitur, ſint fructus fidei, & quod hos ſolum memoraverit propter ſimplices, qui non myſteria norunt; ſed ſit ſecundum opinionem illorum, uſque inde patet, quod fructus fidei ſint qui beatum & felicem faciunt hominem poſt mortem; fructus fidei non aliud ſunt quam vita ſecundum præcepta fidei, conſequenter quod vita ſecundum illa ſalvet, non autem fides abſque vita; homo enim poſt mortem ſecum fert omnes vitæ ſuæ ſtatus, ſic ut talis ſit qualis fuerat in corpore; qui nempe in vita corporis contempſerat alios præ ſe, etiam in altera vita alios præ ſe contemnit; qui odio habuerat proximum in vita corporis, etiam in altera vita proximum odio habet; quique dolis egerat contra ſocios in vita corporis, etiam dolis agit contra ſocios in altera vita, & ſic porro; quiſque naturam, quam induerat in vita corporis, retinet in altera vita; & notum eſt, quod natura expelli nequeat, & ſi expellitur, quod nihil vitæ remaneat: inde nunc eſt, quod opera charitatis a Domino ſolum memorentur; qui enim in operibus charitatis eſt, ſeu quod idem, in vita fidei, is in facultate eſt recipiendi fidem, ſi non in corpore uſque in altera vita; at qui non in operibus charitatis eſt, ſeu in vita fidei, nullatenus in aliqua facultate eſt recipiendi fidem, neque in corpore neque in altera vita; malum enim nuſquam concordat cum vero, ſed unum rejicit alterum; ſique illi qui in malo ſunt, loquuntur vera, loquuntur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quuntur illa ex ore, & non ex corde, & ſic uſque longiſſime a ſe invicem abſunt.

4664. Quid autem illa, quæ ibi Dominus de Ultimo judicio, hoc eſt, de ultimo cujuſvis poſt mortem, loquitur, in ſenſu interno involvunt, prolixiora ſunt, quam ut ante hoc Caput explicentur, quapropter, ex Divina Domini Miſericordia, ante Capita quæ ſequuntur, ordine explicabuntur.

CAPUT XXXVII.

1. ET habitavit Jacob in terra peregrinationum patris ſui in terra Canaan.

2. Hæ nativitates Jacobi: Joſeph filius ſeptendecim annorum fuit paſcens cum fratribus ſuis gregem, & is puer, cum filiis Bilhæ & cum filiis Silpæ fæminarum patris ſui: & adduxit Joſeph malam famam illorum ad patrem illorum.

3. Et Iſrael amavit Joſephum præ omnibus filiis ſuis, quia filius ſenectutum is ei, & fecit ei tunicam variorum colorum.

4. Et viderunt fratres ejus quod eum amavit pater illorum præ omnibus fratribus ejus, & oderunt eum, & non potuerunt loqui ei ad pacem.

5. Et ſomniavit Joſeph ſomnium, & indicavit fratribus ſuis, & addiderunt adhuc odiſſe illum.

6. Et dixit ad illos, audite quæſo ſomnium hoc quod ſomniavi.

7. Et ecce nos, manipulantes manipulos in medio agri, & ecce ſurrexit manipulus meus, & etiam conſtitit, & ecce circumdederunt manipuli veſtri, & incurvaverunt ſe manipulo meo.

8. Et dixerunt ei fratres ejus, an regnando regnabis ſuper nos; ſi dominando dominaberis in nos; & addiderunt adhuc odiſſe eum ſuper ſomnia ejus, & ſuper verba ejus.

9. Et ſomniavit adhuc ſomnium alterum, & narravit illud fratribus ſuis, & dixit, ecce ſomniavi ſomnium adhuc, & ecce ſol & luna, & undecim ſtellæ incurvantes ſe mihi.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

10. Et narravit ad patrem ſuum, & ad fratres ſuos, & increpavit eum pater ejus, & dixit ei, quid ſomnium hoc quod ſomniaſti, an veniendo veniemus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram.

11. Et inviderunt ei fratres ejus, & pater ejus cuſtodivit verbum.

12. Et iverunt fratres ejus ad paſcendum gregem patris illorum in Schechem.

13. Et dixit Iſrael ad Joſephum, nonne fratres tui paſcentes in Schechem, vade & mittam te ad illos, & dixit ei, ecce me.

14. Et dixit ei, vade quæſo, vide pacem fratrum tuorum, & pacem gregis, & reduc mihi verbum: & miſit eum e valle Chebronis, & venit Schechemum.

15. Et invenit eum vir, & ecce errans in agro, & interrogavit eum vir, dicendo, quid quæris.

16. Et dixit, fratres meos ego quærens, indica quæſo mihi, ubi illi paſcentes.

17. Et dixit vir, profecti abhinc, quia audivi dicentes, eamus Dothanem; & ivit Joſeph poſt fratres ſuos, & invenit illos in Dothan.

18. Et viderunt eum e longinquo, & antequam appropinquavit ad illos, & machinati ſunt ei ad mori faciendum eum.

19. Et dixerunt vir ad fratrem ſuum, ecce dominus ſomniorum iſte venit.

20. Et nunc, ite, & occidamus eum, & mittamus eum in unam fovearum, & dicamus, fera mala comedit eum, & videbimus quid erunt ſomnia ejus.

21. Et audivit Ruben, & eripuit eum e manu illorum, & dixit, non percutiamus eum, anima.

22. Et dixit ad illos Ruben, ne effundatis ſanguinem, mittite eum ad foveam illam, quæ in deſerto, & manum ne mittatis in eum, propterea ut eriperet eum e manu illorum, ad reducendum eum ad patrem ejus.

23. Et factum ſicut venit Joſephus ad fratres ſuos, & exuebant Joſephum tunica ſua, tunica variorum colorum quæ ſuper eum.

24. Et ſumſerunt eum, & miſerunt eum in foveam, & fovea vacua, nulla in illa aqua.

25. Et ſederunt ad comedendum panem, & ſuſtulerunt oculos ſuos, & viderunt, & ecce comitatus Jiſchmaelitarum venit e Gilead, & cameli illorum ferentes aromata, & reſinam, & ſtacten, euntes ad deferendum ad Ægyptum.

26.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

26. Et dixit Jehudah ad fratres ſuos, quid lucri quod occidamus fratrem noſtrum, & obtegamus ſanguinem ejus.

27. Ite, & vendamus eum Jiſchmaelitis, & manus noſtra ne ſit in eum, quia frater noſter caro noſtra is; & auſcultarunt fratres illius.

28. Et tranſiverunt viri Midianitæ negotiatores, & extraxerunt & aſcendere fecerunt Joſephum e fovea, & vendiderunt Joſephum Jiſchmaelitis in viginti Argenti, & adduxerunt Joſephum Ægyptum.

29. Et rediit Ruben ad foveam, & ecce nullus Joſeph in fovea, & diſcidit veſtes ſuas.

30. Et rediit ad fratres ſuos, & dixit, natus non amplius, & ego quo ego venio.

31. Et ſumſerunt tunicam Joſephi, & mactarunt hircum caprarum, & intinxerunt tunicam in ſanguine.

32. Et miſerunt tunicam variorum colorum, & adduxerunt ad patrem illorum, & dixerunt, hanc invenimus, agnoſce quæſo an tunica filii tui hæc, ſi non.

33. Et agnovit illam, & dixit, tunica filii mei, fera mala comedit eum, diſcerpendo diſcerptus eſt Joſeph.

34. Et diſcidit Jacob veſtes ſuas, & poſuit ſaccum in lumbis ſuis, & luxit ſuper filio ſuo diebus multis.

35. Et ſurrexerunt omnes filii ejus, & omnes filiæ ejus, ad conſolandum eum, & renuit ad conſolandum ſe, & dixit, quia deſcendam ad filium meum lugens ſepulchrum; & flevit eum pater ejus.

36. Et Midianitæ vendiderunt eum ad Ægyptum Potiphari cubiculario Pharaonis, principi ſatellitum.

C O N T E N T A.

4665. Agitur in hoc Capite in ſenſu interno de Veris Divinis, quæ a Divino Humano Domini, quod temporis ſucceſſu in Eccleſia rejecta ſint, & tandem loco illorum falſa recepta. In ſpecie agitur de illis qui in fide ſeparata a charitate, quod ſint contra Divinum Humanum Domini.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

SENSUS INTERNUS.

4666. Verſ: 1. 2. 3. *ET habitavit Jacob in terra peregrinationum patris ſui in terra Canaan. Hæ nativitates Jacobi: Joſeph filius ſeptendecim annorum, fuit paſcens cum fratribus ſuis gregem, & is puer, cum filiis Bilhæ & cum filiis Silpæ, fœminarum patris ſui; & adduxit Joſeph malam famam illorum ad patrem illorum. Et Iſrael amavit Joſephum præ omnibus filiis ſuis, quia filius ſenectutum is ei, & fecit ei tunicam variorum colorum.* Habitavit Jacob in terra peregrinationum patris ſui in terra Canaan, ſignificat Divinum Naturale Domini quod concordans ſub Divino Bono Rationali; hæ nativitates Jacobi, ſignificat illa quæ ſequuntur: Joſeph, ſignificat Divinum Humanum Spirituale Domini: filius ſeptendecim annorum, ſignificat ſtatum ipſius: fuit paſcens cum fratribus ſuis gregem, ſignificat quod intereſſet illis qui in fide eſſent qui docebant: & is puer, ſignificat primum: cum filiis Bilhæ & cum filiis Silpæ fœminarum patris ſui, ſignificat quod rejectus ab illis: & adduxit Joſeph malam famam illorum ad patrem illorum, ſignificat quod ab ipſo appareret quales eſſent: & Iſrael amavit Joſephum præ omnibus filiis ſuis, ſignificat conjunctionem Divini ſpiritualis Rationalis cum Divino ſpirituali Naturalis: quia filius ſenectutum is ei, ſignificat vitam ſuam in illo: & fecit ei tunicam variorum colorum, ſignificat apparentias veri inde, ex quibus ſpirituale naturalis cognoſcitur & diſtinguitur.

4667. Habitavit Jacob in terra peregrinationum patris ſui in terra Canaan, quod ſignificet Divinum Naturale Domini quod concordans ſub Divino Bono Rationali, conſtat a ſignificatione habitare, quod ſit vivere, de qua n: 1293. 3384. 3613. 4451; ex repræſentatione Jacobi, quod in ſupremo ſenſu ſit Divinum Naturale Domini, de qua n: 3305. 3509. 3525. 3544. 3576. 3599. 3775. 4234. 4009. 4286. 4538. 4570; ex repræſentatione Jiſchaki, qui hic eſt pater, quod ſit Divinum Rationale Domini quoad bonum, de qua n: 1893. 2066. 2630. 3012. 3194. 3210; & ex ſignificatione terræ Canaanis, quod in ſupremo ſenſu ſit Divinum Humanum Domini, de qua n: 3038. 3705; inde nunc eſt, quod habitavit Jacob in terra peregrinationum patris ſui in terra Canaan, ſit Divinum Naturale Domini vivens ſimul ſeu concordans ſub Divino Bono Rationali, in Divino Humano. Actum eſt prius ad Cap: xxxv: Verſ: 22. 23. 24. 25. 26, de naturali Domini quod in illo nunc omnia Divina eſſent, videatur n: 4602 ad 4610; & ad ejuſdem Capitis Verſus ſequentes 27. 28. 29, de conjunctione Divini Naturalis Domini cum Divino Rationali Ipſius, videatur n: 4611. ad 4619; hic nunc eſt clauſula, quod

nempe

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nempe Divinum Naturale concordem vitam ageret ſub Divino Bono Rationali. Sub Divino Bono Rationali dicitur, quia Naturale ſub illo vivit, eſt enim Rationale ſuperius ſeu interius, aut ſecundum formulam ſolennem loquendo, eſt prius, Naturale autem inferius ſeu exterius, proinde poſterius, ita hoc ſubordinatum illi; imo cum concordant, eſt Naturale non aliud quam commune Rationalis; quicquid enim habet Naturale, tunc non eſt ejus ſed eſt Rationalis; differentia ſolum eſt, qualis eſt inter particularia & eorum commune, ſeu qualis inter ſingularia & eorum formam in qua ſingularia apparet ut unam; notum eſt eruditis, quod finis ſit omne in cauſa, & quod cauſa ſit omne in effectu, ſic ut cauſa ſit formatus finis, & effectus ſit formata cauſa, & inde quod effectus prorſus pereat ſi auferas cauſam, & cauſa prorſus pereat ſi auferas finem, & inſuper quod cauſa ſit ſub fine, & effectus ſub cauſa; ſimiliter ſe habet cum Naturali & Rationali.

4668. Hæ nativitates Jacobi, quod ſignificet illa quæ ſequuntur, conſtat a ſignificatione nativitatum, quod ſint derivationes illarum rerum quæ Eccleſiæ ſunt, nempe veri a bono, aut fidei ab amore, nam non aliæ nativitates in ſenſu interno Verbi intelliguntur; de his quoque in ſequentibus agitur, quapropter dicitur, quod nativitates Jacobi ſint illa quæ ſequuntur: quod talia per nativitates ſignificentur, patet etiam ex eo, quod in ſequentibus non aliquæ nativitates genealogicæ memorentur, agitur enim de Joſepho, ejus ſomniis, & fratrum ejus machinationibus contra illum, & tandem de ejus abductione in Ægyptum; quod nativitates ſint derivationes talium, videatur n: 1145. 1255. 1330. 3263. 3279. 3860. 3868. 4070.

4669. Joſeph, quod ſignificet Divinum Humanum Spirituale Domini, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit in ſupremo ſenſu Dominus quoad Divinum Spirituale, de qua n: 3969; quod Dominus per Joſephum repræſentetur, in Eccleſia notum eſt, cum enim cœleſtis Joſephus dicitur, non alius intelligitur; ſed quid Domini Joſephus repræſentat, non ita notum eſt, eſt enim Divinum Spirituale quod procedit a Divino Humano Ipſius; Divinum Spirituale quod procedit a Divino Humano Domini, eſt Divinum Verum quod ab Ipſo in Cœlo & in Eccleſia, Spirituale in ſua eſſentia non aliud eſt. Divinum Spirituale ſeu Divinum Verum, eſt quoque id quod vocatur Regium Domini, & quod quoque ſignificatur per Chriſtum ſeu Meſſiam, videatur n: 2015 f. 3009. 3670; & quia ita, Joſephus factus eſt ſicut Rex in Ægypto, & hoc ideo, ut tunc repræſentaret illa quæ Regii Domini ſunt.

4670. Filius ſeptendecim annorum, quod ſignificet ſtatum ipſius, conſtat ex annis ætatum illorum qui memorantur in Verbo, quod ſimiliter ſignificent res & ſtatus, ſicut reliqui numeri; quod omnes numeri in Verbo ſignificent res & ſtatus, videatur 575. 647. 648. 1988. 2075. 2252. 3252. 4264. 4465; & quod etiam anni, n: 487. 488. 493. 893; apparet quidem, ſicut numeri annorum ſeu anni ætatum nihil aliud ſignificent, & hoc quia in illis eſt ſicut magis hiſtoricum, quam in reliquis numeris, ſed uſque quod etiam illi involvant res & ſtatus, conſtat ex iis quæ ad Cap: v Geneſ: explicata ſunt, & ex illis quæ de ætate Abrahami ad Gen: Cap: xvii: 1 & Cap: xxv: 7; atque

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Jiſchaki ad Gen: Cap: xxxv: 28, dicta ſunt; ac præterea ex eo, quod nuſquam aliquod Hiſtoricum in verbo detur, quod non involvit cœleſte, in quod etiam mutatur cum tranſit a cogitatione hominis legentis ad angelos qui apud illum, & per angelos ad cœlum, ubi ex omni hiſtorico Verbi fit ſenſus ſpiritualis. Quid autem ætas Joſephi ſeptendecim annorum ſignificat, conſtare poteſt ex ſignificatione numeri illius alibi, quod nempe ſit principium, hic principium repræſentationis per Joſephum; quod ſit principium & novum, videatur n: 755. 853; & præterea involvit ille numerus in communi & ſicut in facultate omnia quæ repræſentantur per Joſephum, ſeptem enim ſignificant ſanctum, & decem reliquias; quod ſeptem in Verbo ſanctitatem adjiciant, videatur n: 881, & quod decem ſint reliquiæ, n: 576. 1906. 2284, quod reliquiæ apud Dominum fuerint Divinæ ac Ipſius, per quas Humanam Eſſentiam univit Divinæ, n: 1906.

4671. Fuit paſcens cum fratribus ſuis gregem, quod ſignificet quod intereſſet illis qui in fide eſſent qui docebant, conſtat ex ſignificatione paſcere gregem, quod ſit docere, in ſpecie, ex doctrinalibus, illos qui in Eccleſia ſunt; quod paſcens gregem ſeu paſtor ſit qui docet, videatur n: 343. 3772. 3795, hic quod intereſſet illis qui docebant, quia dicitur paſcens cum fratribus; fratres enim ejus in hoc Capite repræſentant Eccleſiam quæ deflectit a Charitate ad fidem, & tandem ad fidem ſeparatam, & ſic ad falſa, ut patebit in ſequentibus.

4672. Et is puer, quod ſignificet primum, conſtat ex ſignificatione pueri, cum prædicatur de nova Eccleſia, quod ſit primum ſeu primus ejus ſtatus, Eccleſia enim ſe habet ſicut infans, ſicut puer, ſicut vir, & tandem ſicut ſenex, nam percurrit illa ſuas ætates ſicut homo, eſt quoque Eccleſia ſicut homo in communi, & quoque ita vocatur. In Eccleſia etiam, quæ ex ætate puer dicitur, & quæ talis eſt ut cito deflectat, Dominus primum eſt præſens, & cum illis qui docent & qui diſcunt, ſed poſtea ab illis abalienatur, quod etiam repræſentatur per Joſephum, quod a fratribus miſſus in foveam, & venditus. Omnis Eccleſia talis eſt quæ inchoat a fide, aliter vero Eccleſia quæ inchoat a charitate; quæ a fide, nullum alium regulatorem habet quam intellectum, & intellectus id quod eſt hæreditarium hominis, nempe amorem ſui & mundi, hi perſuadent intellectui; ut conquirat confirmantia ex Verbo, & quæ non confirmant ut interpretetur; aliter Eccleſia quæ a charitate inchoat, ea regulatorem habet bonum, & in bono Dominum; inter Dominum enim & fidem, intercedit bonum quod eſt charitatis & amoris, abſque hoc intercedente non datur communicatio ſpiritualis, influxus abſque intermedio non fit; malum ſi loco boni eſt, abigit Dominum, ac rejicit aut pervertit omnia quæ Domini ſunt, ita omnia quæ fidei, nam fides eſt ab Ipſo per bonum.

4673. Cum filiis Bilhæ & cum filiis Silpæ, fæminarum patris ſui, quod ſignificet quod rejectus ab illis, conſtat ex ſignificatione filiorum Bilhæ & filiorum Silpæ, quod ſint affectiones veri exteriores ſeu inferiores inſervientes pro mediis, de qua n: 3849. 3931, ita cum filiis Bilhæ & cum filiis Silpæ ſignificat quod Divinum Verum, quod eſt Joſephus, rejectum ſit ad inferiora, quæ

reſpective

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

reſpective ſervitia ſunt. Tunc dicitur Divinum Verum rejectum ad inferiora, cum fides præponitur charitati ſeu cum fit in cordibus antecedens, & charitas poſtponitur & fit in cordibus conſequens; omne enim Divinum Verum eſt a Divino Bono, inde procedit, ſi non ſimiliter apud hominem, non eſt in Domino; hoc Divinum Verum eſt ipſum ſanctum ſpiritus quod procedit a Domino, & vocatur Paracletus & ſpiritus veritatis, Joh: XIV: 16. 17.

4674. Et adduxit Joſeph malam famam illorum ad patrem illorum, quod ſignificet quod ab ipſo appareret quales eſſent, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum Spirituale ſeu Divinum Verum quod a Domino, de qua n: 4286. 4675; ex ſignificatione patris, quod ſit bonum, de qua n: 3703. 3704, hic bonum Antiquæ Eccleſiæ, quæ repræſentatur per Jacobum, ut videbitur ad finem hujus Capitis; & ex ſignificatione malæ famæ, quod ſint nævi & vitia, quæ illis qui per fratres Joſephi ſignificantur, qui quod ſint illi ab Eccleſia qui deflectunt a bono & vero, ſupra n: 4671, dictum eſt; inde patet, quid per illa verba in ſenſu interno proximo ſignificatur, quod nempe nævi & vitia per fratres Joſephi ſignificatæ in medium proferrentur ſeu apparerent a Divino Vero, in ſpectando illa a bono Eccleſiæ Antiquæ, ſeu quod idem, quod ab ipſo appareret quales eſſent. Cum his ita ſe habet, falſa & mala Eccleſiæ, hoc eſt, illorum qui ſunt in Eccleſia, non apparent illis qui ibi ſunt, ex falſis enim falſa non ſpectantur, nec mala a malis, nam principia falſi adumbrant prorſus vera, & vita mali exſtinguit illa, utrumque, nempe principia falſi & vita mali, inducunt ſpecies ſicut falſa vera ſint & vera falſa, & ſicut bonum malum ſit, & malum bonum; quod ita ſit, ex multiplici experientia evidens eſt; at Eccleſia, ſeu illi qui in Eccleſia, prorſus aliter apparent in cœlo, in cœlo enim eſt Divinum Verum a Domino, & Divinum Verum ibi eſt Lux, in hac Luce apparent quales ſunt; nam unuſquiſque homo quoad animam ſeu ſpiritum ſuum, eſt in ſocietate quadam vel Angelica vel diabolica, cogitatio illius ibi eſt, ſed loquela & actiones ejus ſunt inter homines in eorum conſortiis: quomodo ulterius ſe habet cum his, quod nempe illi qui in Eccleſia appareant a Divino Vero ſeu in Divina Luce, quales ſunt, conſtare poteſt ab his; ſpiritus mali, qui recentes e mundo, ſunt antequam in infernum ſe conjiciunt, præ reliquis concipiunt ut recipiantur in cœlum, credentes quod modo ſit receptio, & quod quilibet, qualis cunque ſit, ex gratia in cœlum admitti queat; ſed quandoque dicitur illis, quod Cœlum a Domino nemini negetur, & quod illi admitti queant ſi ibi eſſe poſſint, & quoque aliqui eorum in primas ſocietates, quæ in atrio ad cœlum, elevantur, ſed cum illuc veniunt, incipiunt angi, ac pæne ſuffocari, laborante ſic vita cogitationis & voluntatis eorum, vita cogitationis ex principiis falſi, & vita voluntatis ex vita mali in mundo; cumque in luce ibi ſe inſpiciunt, apparent ſibi ſicut diaboli, quidam ſicut cadavera, quidam ſicut monſtra, quapropter e ſocietate illa ſe præcipites dejiciunt, & a luce ibi in nimbum aliquem infernalem, ubi priorem ſuam reſpirationem recipiunt, ac ubi apparent ſibi ex phantaſia ſicut ſpiritus non mali; ita ſciunt quales ſunt; inde nunc

liquet,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

liquet, quomodo intelligitur, quod ab ipſo nempe a Divino Vero, appareant quales ſunt.

4675. Et Iſrael amavit Joſephum præ omnibus filiis ſuis, quod ſignificet conjunctionem Divini Spiritualis Rationalis cum Divino Spirituali Naturalis, conſtat ex repræſentatione Jacobi ut Iſrael, quod ſit Divinum ſpirituale naruralis, ſeu cœleſte ſpiritualis e naturali, de qua n: 4286. 4598; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum Spirituale Rationalis ſeu cœleſte ſpiritualis e Rationali, de qua n: 4286. 4592; & ex ſignificatione amare, quod ſit conjungi, amor enim eſt conjunctio ſpiritualis; inde patet, quod per Iſrael amavit Joſephum, ſignificetur conjunctio Divini Spiritualis Rationalis cum Divino Spirituali Naturalis: quia hic agitur de conjunctione illa, Jacob non hic vocatur Jacob, ut in Verſ: 1 & 2 ſupra, ſed Iſrael etiam ex mutatione nominis, concludi poteſt, quod aliquid Arcani ſit quod in ſenſu interno hic continetur. Sed quomodo ſe habet cum conjunctione illa, nempe Divini Spiritualis Rationalis cum Divino Spirituali Naturalis, nondum explicari poteſt, quia de illo non agitur in hoc Capite, ſed in Capitibus ſequentibus, in quibus arcanum illud quantum poteſt, explicandum venit: hic ſolum, quod Spirituale prædicetur & de Rationali & de Naturali, Spirituale enim eſt Divinum Verum quod a Domino, quod cum lucet in Rationali ſeu in Interno homine, dicitur Spirituale Rationalis, & cum inde lucet in Naturali ſeu in Externo homine, dicitur Spirituale Naturalis.

4676. Quia filius ſenectutum is ei, quod ſignificet vitam ſuam in illo, conſtat ex ſignificatione ſenectutis, quod ſit exuitio ſtatus prioris & induitio ſtatus novi, tum quod ſit novum vitæ, de qua n: 3492. 4620: ſenectus enim in ſenſu interno non ſignificat ſenectutem, quia internus homo, ſeu ſpiritus hominis, non ſcit quid ſenectus, ſed ſicut ſeneſcit, corpus ſeu externus homo, ita tranſit ille in novum vitæ, perficitur ætate Spiritus hominis decreſente, corporeo ejus; & adhuc magis in altera vita, qui ibi ſunt in cœlo, continue in perfectiorem vitam perducuntur a Domino, & tandem uſque ſunt in cœlo, continue in perfectiorem vitam perducuntur a Domino, & tandem uſque in floridam juventutis; ita quoque qui in bono ſenio mortui ſunt; inde conſtare poteſt, quod per ſenectutem ſignificetur vita in ſenſu interno. Quid per vitam ſuam in illo intelligitur, explicatum eſt ſupra n: 4667. Dictum eſt, quod Spiritus hominis ſeu internus homo, non ſciat quid ſenectus, & tamen prius dictum, quod ille ſit qui cogitat in corpore, tum quod ex illo ſit vita corpori; quod illa ejus cogitatio non communicari queat corpori, & homo ſic ſciat quod vivat poſt mortem, eſt inde, quia quamdiu ſpiritus ejus manet in corpore, non aliter cogitare poteſt quam ex principiis quæ naturalis ejus homo imbuerat, & cum principium & perſuaſio eſt, quod ſolum corpus vivat, & cum id moritur etiam omne hominis moriatur, tunc influxus illius rei non recipitur; at uſque influxus ſe manifeſtat per id quod plerique ſolliciti ſint de ſepultura de encomiis poſt mortem, & quidam de fama tunc, quapropter etiam ſibi monumenta magnifica exſtruunt, ob cauſam ne memoria ſui pereat; in talia vertitur influxus e cœlo de vita permanente, apud illos qui alioquin nihil

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hil de illa credunt; abſque enim influxu illo prorſus contemnerent omne memoriæ ſui poſtquam mortui ſunt.

4677. Et fecit ei tunicam variorum colorum, quod ſignificet apparentias veri inde, ex quibus ſpirituale naturalis cognoſcitur & diſtinguitur, conſtat ex ſignificatione Tunicæ, quod ſit verum naturalis, de qua ſequitur; & ex ſignificatione variorum colorum quod ſint apparentiæ veri ex quibus ſpirituale naturalis cognoſcitur diſtinguitur: quod hæc per varios colores ſignificentur, a nemine ſciri poteſt, niſi qui ſcit, quod colores in altera vita æque appareant ſicut in mundo, & quidem colores qui pulchritudine & varietate multum excedunt hos, & niſi qui ſcit unde colores illi; colores, qui in altera vita, ſunt ex variegatione lucis ibi, & ſunt, ut ita dicatur, modificationes intelligentiæ & ſapientiæ, nam Lux, quæ ibi apparet, eſt ex Divino Vero quod a Domino, ſeu eſt Divinum Spirituale ab Ipſo, ſeu quod idem, eſt Divina Intelligentia & Sapientia; hæc ſicut Lux apparet coram oculis Angelorum & Spirituum; inde patet, quid per Colores ex luce illa ſignificatur, quod nempe qualitates veri, ita apparentiæ ejus, & quod appareant ex affectionibus boni & veri; de coloribus in altera vita, videantur n: 1042. 1043. 1053. 1624. 3993. 4530. Quod Tunica ſit Verum Naturalis, prius n: 3301, dictum eſt, ſed quia ibi non oſtenſum, licet hic ex aliis locis in Verbo id confirmare: quia Reges in Eccleſia Judaica repræſentabant Dominum quoad Divinum Spirituale ſeu Divinum Verum, n: 2015. 2069. 3009. 3670, ideo filiæ eorum veſtiebantur tunicis variorum colorum, per filias enim ſignificabantur affectiones boni & veri, & inde Eccleſiæ, n: 2362. 3963; de quibus in Libro II Samuelis "Erat ſuper Thamare filia Davidis *Tunica variorum colorum*, quia talibus veſtiebantur filiæ Regis virgines amiculis," XIII: 18. Et quia ſummi Sacerdotes repræſentabant Dominum quoad Divinum Cœleſte ſeu Divinum Bonum, ideo Aharon induebatur veſtibus, quæ repræſentabant Divinum Verum quod ex Divino Bono Domini, Divinum enim Bonum eſt in Domino, at Divinum Verum procedit ab Ipſo, hoc erat quod repræſentabatur per veſtes; ſimiliter ac cum transformatus Dominus coram Petro, Jacobo, & Johanne, Divinum Bonum apparuit ut Sol, & Divinum Verum ſiſtebatur per veſtimenta quæ apparebant ſicut Lux, Matth: XVII: 2; de veſtibus, quibus induebatur Aharon & filii ejus, ita apud Moſen "*Aharoni facies Tunicam xylini*, Cidarim Xylini, & Baltheum facies opus acupictoris: & filiis Aharonis facies *Tunicas*, & facies illis baltheos, & tiaras facies illis ad gloriam & ad decus," Exod: XXVIII: 39. 40.; ſingula hæc ſignificabant illa quæ ſunt Divini Veri a Divino Bono Domini, tunica xylini Divinum ſpirituale in ſpecie; ſimiliter alibi apud Eundem "Sumes veſtes, & *indues Aharoni Tunicam*, & pallium Ephodi, & Ephodum, & Pectorale, & amicies illum Cingulo Ephodi; poſtea filios ejus appropinquare facies, & *indues illos Tunicis*," Exod: XXIX: 5. 8. Cap: XL: 14; quid ſingula hæc ſignificant, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur ubi de illis agendum; quod veſtes in genere ſint vera, videatur n: 297. 1073. 2576. 4545. Prophetæ etiam induebantur tunicis, ſed tunicis pili, quia per Prophetas repræſentabatur Dominus quoad vera doctrinæ, & quia hæc ſunt

Naturalis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Naturalis ſeu Externi hominis, illis erant tunicæ ex pilo, pilus enim ſignificat naturale, videatur n: 3301. Quod Tunica ſignificet Divinum Verum a Domino, manifeſtius adhuc patet ex illis locis, ubi tunica nominatur in Novo Teſtamento; ut apud Johannem "Milites acceperunt veſtimenta Ipſius, & fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem, & *Tunicam*; erat autem *Tunica inconſuta, deſuper texta per totum*; dixerunt itaque ad ſe invicem, ne dividamus eam, ut Scriptura impleretur, dicens, diviſerunt veſtimenta mea ſibi ipſis, & ſuper *Tunicam meam* jecerunt ſortem," xix: 23. 24; qui hæc legit, putat quod ea non plus arcani involvant, quam quod veſtimenta fuerint inter milites diviſa, & quod ſuper tunicam jacta ſit ſors, cum tamen ſingula fuerunt repræſentativa & ſignificativa Divinorum, tam ſcilicet quod veſtimenta in quatuor partes diviſa fuerint, quam quod tunica non diviſa, ſed ſuper illam jacta ſors, cumprimis quod Tunica fuerit inconſuta & deſuper texta per totum; per Tunicam enim ſignificabatur Divinum Verum Domini, quod quia unicum eſt & ex Bono, repræſentabatur per Tunicam quod inconſuta & deſuper texta per totum; ſimile ſignificabatur per Tunicam Aharonis, quæ quod fuerit texta ſeu opus textoris patet apud Moſen "Fecerunt *tunicas xylini opus textoris* pro Aharone & filiis ejus," Exod: xxxix: 27, & quoque repræſentabatur, quod Dominus non paſſus ſit, ut Divinum Verum in partes diſtraheretur, ſicut factum cum veris inferioribus Eccleſiæ a Judæis. Quia Divinum Verum eſt Unicum, nempe quod ex Divino Bono, etiam mandatum duodecim diſcipulis cum mitterentur ad prædicandum Evangelium Regni, ut non duas tunicas haberent, de quibus ita apud Lucam "Jeſus miſit duodecim diſcipulos prædicare Regnum Dei; & dixit ad illos, nihil ſumite in viam, neque baculos, neque peram, neque panem, neque argentum, *neque ſinguli duas Tunicas habere*," ix: 2. 3: apud Marcum "Præcepit illis, ut nihil ſumerent in viam, niſi baculum tantum, non peram, non panem, non in Zona æs, ſed indutos calceos, *nec induemini duabus Tunicis*," vi: 8. 9: & apud Matthæum "Non poſſideatis aurum, neque argentum, neque æs in Zonis veſtris, nec peram in viam, *neque binas Tunicas*, neque calceos, neque baculos," x: 9. 10; ſingula ibi repræſentativa ſunt cœleſtium & ſpiritualium Regni Domini, ad quod prædicandum miſſi ſunt; quod non ſumerent aurum, argentum, æs, peram, panem ſecum, erat, quia illa ſignificabant bona & vera quæ ex Solo Domino, aurum nempe bonum, n: 113. 1551. 1552; argentum autem verum inde, n: 1551. 2954; æs bonum naturale, n: 425. 1551; panis bonum amoris ſeu cœleſte, n: 276. 680. 2165. 2177. 3478. 3735. 4211. 4217; Tunica autem, & calceus ſignificabant vera quibus induerentur, & baculus potentiam veri ex bono; quod baculus ſit potentia illa, videatur n: 4013. 4015; quod calceus ſit infimum Naturale n: 1748, ibi quoad Verum; Tunica eſt verum interius naturale; quia hæc non duplicia erunt ſed unica, prohibebatur ne duos baculos, duo paria calceorum, & duas tunicas haberent: hæc arcana ſunt in mandato illo Domini, quæ nequaquam ſciri niſi ex ſenſu interno poſſunt. Omnia & ſingula quæ Dominus loquutus, erant repræſentativa Divinorum, conſequenter cœleſtium & ſpiritualium Regni

ni

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ni Ipſius, & ſic adæquata captui hominum, & ſimul intellectui ſpirituum & angelorum; quapropter illa quæ Dominus loquutus impleverunt & adimplent univerſum cœlum; inde etiam patet, quantum conducit & intereſt noſſe ſenſum internum Verbi; abſque illo etiam quiſque ex Verbo confirmare poteſt quodcunque libet dogma, & quia tale apparet illis qui in malo ſunt, Verbum inde ſubſannant, & nihil minus credunt quam quod Divinum ſit.

4678. Verſ: 4 ad 11. *Et viderunt fratres ejus, quod eum amavit pater illorum præ omnibus fratribus ejus, & oderunt eum, & non potuerunt loqui ei ad pacem. Et ſomniavit Joſeph ſomnium, & indicavit fratribus ſuis, & addiderunt adhuc odiſſe eum. Et dixit ad illos, audite quæſo ſomnium hoc quod ſomniavi. Et ecce nos manipulantes manipulos in medio agri, & ecce ſurrexit manipulus meus, & etiam conſtitit & ecce circumdederunt manipuli veſtri, & incurvaverunt ſe manipulo meo. Et dixerunt ei fratres ejus, an regnando regnabis ſuper nos, ſi dominando dominaberis in nos; & addiderunt adhuc odiſſe eum ſuper ſomnia ejus, & ſuper verba ejus. Et ſomniavit adhuc ſomnium alterum, & narrabat illud fratribus ſuis, & dixit, eccce ſomniavi ſomnium adhuc, & ecce ſol & luna, & undecim ſtellæ incurvantes ſe mihi. Et narravit ad patrem ſuum, & ad fratres ſuos; & increpavit eum pater ejus, & dixit ei, quid ſomnium hoc quod ſomniaſti, an veniendo veniemus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram. Et inviderunt ei fratres ejus, & pater ejus cuſtodivit verbum.* Viderunt fratres ejus, ſignificat illa quæ ſunt fidei; in ſenſu proximo poſteros Jacobi: quod eum amavit pater illorum præ omnibus fratribus ejus, ſignificat quod conjunctus cum Divino Naturali; in ſenſu proximo cum Antiqua Eccleſia, quæ eſt pater: & oderunt eum, & non potuerunt loqui ei ad pacem, ſignificat contemtum & averſionem: & ſomniavit Joſeph ſomnium, ſignificat prædicationem de Ipſo: & indicavit fratribus ſuis, ſignificat coram illis qui a fide ſeparata: & addiderunt adhuc odiſſe eum, ſignificat contemtum & averſionem adhuc majorem: & dixit ad illos, audite quæſo ſomnium hoc quod ſomniavi, ſignificat prædicationis contenta: & ecce nos manipulantes manipulos in medio agri, ſignificat docentes e doctrina: & ecce ſurrexit manipulus meus & etiam conſtitit, ſignificat doctrinale de Domini Divino Humano: & ecce circumdederunt manipuli veſtri, ſignificat illos qui in fide eſſent: & incurvaverunt ſe manipulo meo, ſignificat adorationem: & dixerunt ei fratres ejus, ſignificat illos qui a fide ſeparata: an regnando regnabis ſuper nos, ſi dominando dominaberis in nos, ſignificat num quoad intellectualia & voluntaria ſubjecti eſſent: & addiderunt adhuc odiſſe eum ſuper ſomnia ejus & ſuper verba ejus, ſignificat contemtum & averſionem adhuc majorem propter prædicationem verbi: & ſomniavit adhuc ſomnium alterum, ſignificat iterum prædicationem: & narravit illud fratribus ſuis, & dixit, ſignificat coram illis qui a fide ſeparata: ecce ſomniavi ſomnium adhuc, ſignificat contenta: & ecce ſol & luna, ſignificat bonum naturale & verum naturale: & undecim ſtellæ, ſignificat cognitiones boni & veri: incurvantes ſe mihi, ſignificat adorationem: & narravit ad patrem ſuum, & ad fratres ſuos, ſignificat quod datum ſcire id: & increpavit eum pater ejus & dixit ei, quid ſomnium hoc quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſomniaſti, ſignificat indignationem; pater hic eſt religio Judaica ex Antiqua: an veniendo veniemus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram, ſignificat num adoratura Eccleſia: & inviderunt ei fratres ejus, ſignificat averſionem illorum: & pater ejus cuſtodivit verbum, ſignificat quod maneret veritas in religioſo eorum.

4679. Viderunt fratres ejus, quod ſignificet illa quæ ſunt fidei; & in ſenſu proximo poſteros Jacobi, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit appercipere & intelligere, de qua n: 2150. 2328. 2807. 3764. 3863; & ex repræſentatione fratrum Joſephi, quod ſint illa quæ ſunt fidei; Joſephus enim in hoc Capite repræſentat Divinum Spirituale ſeu Divinum Verum Domini; & fratres ejus repræſentant Eccleſiam quæ deflectit a charitate ad fidem, & dein ad fidem ſeparatam a charitate, denique ad falſa, videatur ſupra n: 4665. 4671; inde eſt, quod per fratres Joſephi hic ſignificentur illa quæ ſunt fidei: & quia talis fuit poſteritas Jacobi, in ſenſu proximo ſignificatur illa.

4680. Quod eum amavit pater illorum præ omnibus fratribus ejus, quod ſignificet quod conjunctus cum Divino Naturali; in ſenſu proximo cum Antiqua Eccleſia, quæ eſt pater, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4675 explicata ſunt, ubi ſimilia. Quod in ſenſu proximo ſit, quod conjunctus cum Antiqua Eccleſia, & quod illa ſit quæ in eo ſenſu intelligitur per patrem, inde eſt, quia in proximo ſenſu, ut mox ſupra n: 4679, dictum, per fratres Joſephi ſignificantur poſteri Jacobi, proinde Eccleſia quæ apud illos repræſentabatur: quomodo hæc ſe habent, aliquoties prius dictum eſt, ſed propter ſeriem ſequentium hic paucis recapitulandum; Antiqua Eccleſia, quæ poſt diluvium a Domino inſtaurata fuit, erat Eccleſia repræſentativa; quæ talis erat, ut omnia & ſingula ejus externa cultus repræſentarent cœleſtia & ſpiritualia quæ ſunt Regni Domini, & in ſupremo ſenſu ipſa Divina Domini; ejus interna autem cultus omnia & ſingula ſe referebant ad charitatem: erat Eccleſia illa ſparſa per multum orbis Aſiatici, & per plura regna ibi; & tametſi diſcrepabant quoad doctrinalia fidei, uſque una Eccleſia erat, quia omnes ubivis charitatem fecerunt eſſentiale Eccleſiæ; qui tunc temporis ſeparabant fidem a charitate, & fidem eſſentiale Eccleſiæ fecerunt, dicebantur Cham: ſed hæc Eccleſia temporis ſucceſſu deflexit ad idololatrica, ac in Ægypto, Babele & alibi in magica, cæperunt enim colere externa abſque internis, & ſic quia receſſerunt a charitate, etiam receſſit cœlum ab illis, & loco ejus venerunt ab inferno ſpiritus, qui ducebant illos. Cum hæc Eccleſia deſolata fuit, nova quædam incepta fuit ab Ebero, quæ Eccleſia Hebræa vocata eſt, hæc fuit in Syria & Meſopotamia, & quoque inter aliquas gentes in terra Canaane; ſed differebat hæc ab Antiqua, quod poneret eſſentiale cultus externi in ſacrificiis; internum cultus quidem agnovit quod eſſet charitas, ſed non ita corde prout Eccleſia Antiqua; verum hæc quoque idololatrica facta eſt. Tandem beneplacuit Domino novum Eccleſiæ inſtaurare apud poſteros Abrahami ex Jacobo, & introducere apud illam gentem externa cultus Antiquæ Eccleſiæ; ſed gens illa talis fuit, ut non poſſet recipere aliquod internum Eccleſiæ, quia corda eorum erant prorſus contra charitatem; quapropter apud illam modo inſtitutum

tum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tum fuit repræſentativum Eccleſiæ: inde nunc eſt, quod filii Jacobi ſeu fratres Joſephi in ſenſu proximo ſignificent Eccleſiam talem, & quod Jacob pater eorum Eccleſiam antiquam; etiam pluries alibi in Verbo, imprimis prophetico, per Jacobum intelligitur Eccleſia Antiqua, & quoque aliquoties illa Eccleſia, nempe Antiqua, vocatur pater & mater, pater quoad bonum ejus, & mater quoad verum: inde nunc patet, quod per amavit Joſephum pater illorum præ omnibus fratribus ejus, ſignificetur quod Divinum Verum Domini conjunctum fuerit cum Antiqua Eccleſia.

4681. Et oderunt eum, & non potuerunt loqui ei ad pacem, quod ſignificet contemtum & averſionem, nempe contemtum pro Divino Vero quod per Joſephum repræſentatur, & averſionem ab illo, conſtat ex ſignificatione odi, quod ſit contemnere, odium enim in ſenſu interno non ſignificat odium quale eſt apud homines qui in odio ſunt, miteſcit enim ſignificatio illius vocis ſicut aſcendit in cœlum, quia in cœlo non ſciunt quid odium, idcirco eſt contemtus qui ſignificatur; & ex ſignificatione non poſſe loqui ei ad pacem, quod ſit avertere ſe; loqui enim ad pacem eſt velle alicui bene, nam per pacem intellexerunt Antiqui in ſupremo ſenſu, ipſum Dominum, in ſenſu interno Regnum Ipſius ac vitam in illo ſeu ſalutem, in externo autem ſalutem in mundo ſeu valetudinem; contrarium ejus eſt, non poſſe loqui ei ad pacem, hoc eſt, non velle alicui bene, ita avertere ſe, hic a Divino Vero.

4682. Et ſomniavit Joſeph ſomnium, quod ſignificet prædicationem de Ipſo, conſtat ex ſignificatione ſomniare ſomnium, quod ſit prædicare; & quia ſomnium de Joſepho agit, eſt prædicare de Divino Humano Domini; quod ſomnium hic ſignificet prædicationem, eſt quia in binis ſomniis Joſephi continentur in ſummario omnia illa quæ de Joſepho prævifa & proviſa ſunt, ſeu in ſenſu interno quæ de Divino Vero intra Eccleſiam talem qualis per fratres Joſephi repræſentatur, ſeu qualis quæ a fide inchoat; & præterea Divina Vera antiquitus manifeſtabantur vel per loquelam, vel per viſiones, vel per ſomnia, & ex illis erant prædicationes; inde eſt quod per Prophetas in Verbo, quibus verum Divinum manifeſtabatur vel per loquelam, vel per Viſiones, vel per ſomnia, ſignificentur docentes vera, & in ſenſu abſtracto, vera doctrinæ, n: 2534; ſimiliter itaque per videre viſiones & ſomniare ſomnia; ut apud Joelem "Effundam ſpiritum meum ſuper omnem carnem, & *prophetabunt* filii veſtri, & filiæ veſtræ, ſenes veſtri *ſomnia ſomniabunt*, juvenes veſtri *viſiones videbunt*: etiam ſuper ſervos & ancillas in diebus illis effundam ſpiritum meum," III: 1. 2; effundere ſpiritum ſuper illos pro inſtruere de veris, prophetare pro docere & prædicare illa, ita quoque ſomnia ſomniare; ſenes pro ſapientibus, juvenes pro intelligentibus, ſervi pro ſcientibus. Apud Jeremiam "Sic dixit Jehovah Zebaoth, ne attendite *ad verba prophetarum prophetantium vobis*, vanos reddunt illi vos, viſionem cordis ſui loquuntur, non ex ore Jehovæ: audivi quod dixerunt *prophetæ*, qui *prophetarunt* in nomine meo mendacium, dicendo, *ſomniavi, ſomniavi: propheta cum quo ſomnium*, narret *ſomnium*, at cum quo Verbum meum, narret verbum meum in veritate: ecce Ego *contra prophetantes ſomnia mendacii*, dictum Jehovæ, narrant ea, & ſeducunt populum meum per mendacia ſua," XXIII: 16. 25. 28. 32; prophetare etiam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hic pro docere & prædicare, ſed ex ſomniis mendacii, quæ ſunt ex quibus eorum prædicatio; ſimiliter alibi, ut Jerem: xxix: 8. 9. Sachar: x: 2. Apud Moſen "Quando ſurgit in medio tui *propheta*, aut *ſomnians ſomnium*, qui dederit tibi ſignum aut prodigium, & veniat ſignum aut prodigium, quod loquutus eſt ad te, dicendo, eamus ad deos alios, quos non noviſti, & ſerviamus illis, non obedies *verbis prophetæ iſtius*, vel *ſomnianti ſomnium* iſti: & *propheta iſte*, & *ſomnians ſomnium* iſte, occidetur, propterea quod loquutus defectionem contra Jehovam Deum veſtrum," Deut: xii: 2. 3. 4. 6; propheta & ſomnians ſomnium, uterque pro docente & prædicante, ibi falſa.

4683. Et indicavit fratribus ſuis, quod ſignificet coram illis qui a fide ſeparata, conſtat a repræſentatione fratrum Joſephi, quod ſint Eccleſia quæ deflectit a charitate ad fidem, ſeu in ſenſu abſtracto illa quæ ſunt fidei, de qua ſupra n: 4665. 4671. 4679, hic qui ſunt a fide ſeparata a charitate, quia ſequitur quod addiderint adhuc odiſſe illum, per quæ ſignificatur contemtus & averſio adhuc major. Se enim ita cum illa Eccleſia habet; cum primum inchoat, charitatem prædicant, ſed modo ex doctrinali, ita ex ſcientifico, non autem ex ipſa charitate, ita non ab affectione ſeu corde; ſucceſſu temporis, ſicut charitas & affectio obliteratur in corde, prædicant fidem, & tandem cum nulla amplius charitas, ſolam fidem, & hanc ſalvificam dicunt abſque operibus; tunc quoque opera non amplius vocant charitatis, ſed fidei, & nominant illa fructus fidei; conjungunt quidem ſic, ſed ſolum ex doctrina, non autem ex vita; & quia in vita fidei ſeu in bono nihil ſalutis ponunt, ſed ſolum in fide, & tamen manifeſte ex Verbo, & quoque ex intellectuali ſuo ſciunt, quod doctrina nihil ſit abſque vita, ſeu quod fides nihil ſit abſque fructibus, ſalvificum fidei ponunt in confidentia, ut ſic quoque a fructibus recedant, non ſcientes quod omnis confidentia trahat ſuum eſſe a fine vitæ, & quod genuina confidentia non dabilis ſit niſi in bono, ſed ſpuria & falſa etiam in malo: utque adhuc magis ſeparent fidem a charitate, etiam perſuadent quod confidentia ſolum unius momenti, etiam in ultimo vitæ, ſalvet, utcunque vita ante acta fuit, quantumvis ſciunt, quod vita ſua quemvis maneat poſt mortem, & quod quiſque ſecundum opera vitæ ſuæ judicabitur: ex his paucis conſtare poteſt, qualis eſt fides ſeparata a charitate, proinde qualis Eccleſia, quæ fidem, non autem vitam fidei eſſentialem facit. De falſis quæ inde ut a ſua ſcaturigine fluunt, in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur.

4684. Et addiderunt adhuc odiſſe eum, quod ſignificet contemtum & averſionem adhuc majorem, conſtat ab illis quæ ſupra n: 4680, dicta ſunt, ubi ſimilia verba.

4685. Et dixit ad illos, audite quæſo ſomnium hoc quod ſomniavi, quod ſignificet prædicationis contenta, conſtat ex ſignificatione ſomniare ſomnium, quod ſit prædicatio, de qua ſupra n: 4681, hic prædicationis contenta, quia ſequitur nunc quale ſomnium ei fuit.

4686. Et ecce nos manipulantes manipulos in medio agri, quod ſignificet docentes e doctrina, conſtat ex ſignificatione manipuli, quod ſit doctrina, & inde manipulare manipulos, quod ſit docere ex illa, de qua ſequitur; & ex ſignificatione agri, quod ſit Eccleſia, de qua n: 2971. 3766. 4440. 4443;

medium

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

medium agri eſt interius in Eccleſia, ita ſunt illi qui in fide alicujus charitatis; medium enim in ſenſu interno eſt quod interius & quod intimum eſt, n: 1074. 2940. 2973; ſunt enim in omni Eccleſia qui in medio ejus ſeu qui intimi ſunt, & ſunt illi qui in charitate, hic qui in fide alicujus charitatis ſunt; apud illos Dominus præſens eſt, quia Dominus in charitate eſt, & per charitatem in fide, n: 4672; quod illi ſignificentur, patet etiam ex ſequentibus, ex eo quod manipulus Joſephi ſurrexerit & circumdederint illum manipuli reliqui; per manipulum enim Joſephi ſignificatur doctrina ex Divino Vero Domini. Quod manipulus ſit doctrina, eſt inde, quia ager eſt Eccleſia, ut mox dictum, & ſeges in agro eſt verum in Eccleſia, ita manipulus in quo ſeges eſt doctrina in quo verum: ſimile ſignificant manipuli apud Davidem "Qui ſeminant in lachryma, cum cantu metent; eundo ibit & flendo, portans jactum *ſeminis*, ſed veniendo veniet cum cantu, portans *manipulos ſuos*," Pſalm: cxxvi: 6; ubi de illis qui in captivitate ſpirituali fuerunt, & liberati; portare jactum ſeminis pro inſtructione in veris, venire cum cantu pro affectionis veri lætitia, portare manipulos pro veri illius doctrinalibus.

4687. Et ecce ſurrexit manipulus meus & etiam conſtitit, quod ſignificet doctrinale de Domini Divino Humano, conſtat ex ſignificatione manipuli, quod ſit doctrinale, de qua mox ſupra; & ex ſignificatione ſurgere & conſiſtere, quod ſit ſupremum quod regnaturum, & quod adoraturi; hoc quod ſit Divinum Humanum Domini, patet ex illis quæ ſequuntur, quod nempe Manipulo illi incurvaverint ſe undecim manipuli, & in altero ſomnio quod ſol & luna & undecim ſtellæ incurvaverint ſe Joſepho, per quæ ſignificatur ſupremum quod regnaturum, & quod adoraturi, quapropter etiam Jacobus dicit, an veniamus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram; Divinum Verum Domini eſt quod per Joſephum repræſentatur, ut ſupra dictum; ſupremum ejus eſt Ipſe Dominus, & ſupremum inter doctrinalia, quod Humanum Ipſius ſit Divinum. Cum hoc ſupremo doctrinalium ita ſe habet; Antiquiſſima Eccleſia, quæ cœleſtis fuit, & præ reliquis Homo dicta eſt, adoravit Infinitum Eſſe, & inde Infinitum Exiſtens; & quia de Infinito Eſſe nullam perceptionem habere potuerunt, ſed aliquam de Infinito inde Exiſtente ex perceptibilibus quæ in Interno eorum homine, exque ſenſibilibus quæ in Externo, & ex aſpectabilibus quæ in Mundo, ideo adoraverunt Infinitum Exiſtens in quo Infinitum Eſſe: Infinitum Exiſtens in quo Infinitum Eſſe, perceperunt ut Divinum Hominem, ex cauſa quia norunt, quod Infinitum Exiſtens ex Infinito Eſſe produceretur per Cœlum, quod quia eſt Maximus Homo correſpondens omnibus & ſingulis quæ in homine, ut ad finem Capitum præcedentium oſtenſum eſt, & ad finem aliquot ſequentium oſtendetur, non aliam perceptionis ideam de Infinito Exiſtente ab Infinito Eſſe potuerunt habere, quam de Divino Homine, nam quicquid per Cœlum ſicut per Maximum Hominem ab Infinito Eſſe tranſit, hoc imaginem ejus ſecum habet, in omnibus & in ſingulis: Cum Eccleſia illa cœleſtis cæpit labi, præviderunt quod Infinitum illud Exiſtens non potuiſſet influxum habere in mentes hominum amplius, & quod ſic periturum Genus humanum, idcirco ex revelatione

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

velatione habuerunt, quod naſceretur qui Humanum in Se Divinum faceret, & ſic fieret ipſum Infinitum Exiſtens quale fuerat antea, & tandem unum cum Infinito Eſſe ſicut etiam fuerat antea, inde Propheticum eorum de Domino in Geneſ: Cap: III: verſ: 15. Hoc deſcribitur ita apud Johannem, "In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: Hoc erat in principio apud Deum; omnia per Ipſum facta ſunt, & ſine Ipſo factum eſt nihil quod factum eſt: in Ipſo vita erat, & vita erat lux hominum. Et Verbum Caro factum eſt, & habitavit in nobis, & vidimus gloriam Ipſius ſicut Unigeniti a Patre, plenus gratia & veritate," I: 1. 2. 3. 4. 14; Verbum eſt Divinum Verum, quod in Eſſentia ſua eſt Infinitum Exiſtens ab Infinito Eſſe, & eſt Ipſe Dominus quoad Humanum ſuum; Hoc Ipſum eſt a Quo verum Divinum nunc procedit & influit in Cœlum, & per Cœlum in mentes humanas, conſequenter quod regit & gubernat univerſum, ſicut id rexit & gubernavit ab æterno, idem enim & unum eſt cum Infinito Eſſe, nam conjunxit Divino Humanum, quod factum per id quod Humanum in Se etiam Divinum fecerit. Inde nunc conſtare poteſt, quod ſupremum Veri Divini ſit Domini Divinum Humanum, ac inde quod ſupremum inter doctrinalia Eccleſiæ ſit, quod Humanum Ipſius ſit Divinum.

4688. Et ecce circumdederunt manipuli veſtri, quod ſignificet illos qui in fide eſſent, nempe in fide alicujus charitatis; conſtat a ſignificatione circumdare, quod hic ſit acceſſus ad adorandum, ſequitur enim quod incurvaverint ſe manipulo ejus, per quod ſignificatur adoratio; & ex ſignificatione manipuli, quod ſit doctrina, de qua mox ſupra n: 4685, hic omnia doctrinæ ſeu omnia fidei; quod manipuli hic ſignificent illa, eſt quia per omnes filios Jacobi repræſentantur in genuino ſenſu omnia fidei, n: 3858. 3926; ita quoque manipuli, quia illi erant loco illorum in ſomnio, & quia hoc viſum eſt in medio agri, & per medium agri ſignificatur interius, ſeu qui interiores ſunt in Eccleſia, de qua agitur n: 4685, ita illi qui in fide alicujus charitatis ſunt; hi ſunt manipuli, qui circumdederunt, & ſe incurvarunt Manipulo Joſephi; quod illi qui exteriores ſunt ſeu remotiores a medio, & in proprio ſenſu hic ſunt fratres Joſephi, non intelligantur, patet ab illis quæ præcedunt & quæ ſequuntur; quod nempe oderint eum magis & magis, hoc eſt, quod contemſerint eum & ſe averterint, nam per odi, non loqui ad pacem, & invidere, quæ dicuntur de fratribus ejus, ſignificatur contemtus & averſio.

4689. Et incurvaverunt ſe manipulo meo, quod ſignificet adorationem, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit effectus humiliationis, de qua n: 2153, proinde adoratio; & ex ſignificatione manipuli Joſephi, quod hic ſit doctrinale de Domini Divino Humano, de qua n: 4686, ita eſt Divinum Humanum quod adoraverunt, nempe illi qui in interiori Eccleſiæ ſunt; qui autem exteriores ſunt, hoc eſt, illi qui a fide ſeparata, nihil minus quam adorant, fides ſeparata a charitate hoc ſecum habet, quia, ut ſupra dictum, Dominus in charitate eſt præſens, ac in fide non niſi quam per charitatem, nam charitas eſt medium conjungens; quid verum abſque bono, & quid intellectuale abſque voluntario, ita quid fides abſque charitate, aut quid confidentia

abſque

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

abſque eſſentia ſua. Quod illi qui in fide ſeparata a charitate ſunt, nihil minus quam adorent Divinum Humanum Domini, conſtare mihi potuit manifeſte a talibus qui in alteram vitam e Chriſtiano orbe veniunt, cum quorum pluribus loquutus ſum, ibi enim non ora ſicut in mundo, ſed corda loquuntur, cujuſvis cogitationes ibi communicantur multo apertius quam per aliquam loquelam in mundo, nec ibi loqui aliter conceditur quam ſicut cogitant, ita ſicut credunt; multi eorum, qui etiam prædicarunt Dominum in mundo, ibi prorſus negant illum, & cum inquiritur ex quo fine ſeu ex qua cauſa prædicarunt Ipſum & quoque in externa forma ſancte adoraverunt Ipſum, compertum eſt, quod fecerint quia illis ex officio id injunctum, & quia ſic honores & opes lucrati; & qui non prædicarunt, ſed uſque confeſſi Ipſum, quod fecerint quia nati in Eccleſia, & quod diffamarentur ſi contra religionem loquuti fuiſſent; ne quidem unus ex orbe Chriſtiano novit, quod Humanum Ipſius Divinum ſit, & vix aliquis quod Ipſe Solus cœlum ac univerſum regat, minus quod Divinum Humanum Ipſius ſit omne in cœlo; quod ita ſit, non poterat aperte revelari, quia prævifum a Domino, quod Eccleſia Chriſtiana deflecteret a charitate ad fidem, proinde ſe ſepararet ab Ipſo, & ſic non modo rejiceret ſed etiam prophanaret ſanctum quod a Divino Humano Ipſius, nam fides ſeparata a charitate non aliter poteſt. Quod fides ſeparata a charitate hodie ſit, conſtat, ſeparant ſe Eccleſiæ ſecundum dogmata, & qui aliter credit quam ſicut dogma docet, e communione eorum ejicitur, & quoque diffamatur; qui autem latrocinatur, abſque miſericordia deprivat alios ſuis bonis, ſolum ne fiat apertis modis, qui doloſe machinatur contra proximum, qui charitatis opera ignominia afficit, quique adulteratur, is uſque Chriſtianus vocatur, modo frequentet ſacra & loquatur ex doctrina; inde patet, quod hodie ſit doctrina quæ facit Eccleſiam, non autem vita, & quod fructus, quos fidei adjungunt, ſint modo in doctrina, & nihil in mentibus eorum.

4690 Et dixerunt ei fratres ejus, quod ſignificet illos qui a fide ſeparata, conſtat a repræſentatione fratrum Joſephi, quod ſint Eccleſia, quæ deflectit a charitate ad fidem, & tandem fidem ſeparat a charitate, de qua n: 4665. 4671. 4679; interiores autem illius Eccleſiæ ſignificati ſunt per manipulos in ſomnio, n: 4686. 4688. Quod fratres Joſephi illam Eccleſiam repræſentent, eſt quia in ſenſu proximo ſignificant Eccleſiæ repræſentativum, ſeu relgioſum, quod apud poſteros Jacobi inſtituebatur; qui quidem non noverunt aliquid de fide de qua Eccleſia Chriſtiana, ſed de Veritate, veritas illis erat eadem quæ Chriſtianis fides, etiam in Lingua originali eadem vox utrique eſt; ſed Judaica Eccleſia per veritatem intelligebat præcepta decalogi, & quoque leges, judicia, teſtimonia, & ſtatuta, quæ per Moſen tradita ſunt; interiora veritatis non ſciebant, nec ſcire volebant; Chriſtiana autem Eccleſia, doctrinalia quæ ſunt interiora Eccleſiæ & credenda dicuntur, fidem vocat; per fidem enim vulgus non aliam quam ſymbolicam intelligit, ſeu quam Libri ſymbolici docent; qui autem cogitant, quod doctrinalia fidei, ſeu ſcientia eorum neminem ſalvare poſſit, & quod pauci in vita fidei ſint, fidem confidentiam dicunt, ſed hi ſupra vulgus ſunt, ac aliis doctiores. Ex his conſtare poteſt, quod in ſenſu in-

terno

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

terno hic agatur non ſolum de Eccleſiæ repræſentativo, quod apud poſteros Jacobi inſtitutum fuit, ſed etiam de Eccleſia Chriſtiana quæ ſucceſſit; nam Verbum Domini eſt univerſale, & comprehendit in genere omnem Eccleſiam; æque enim a Domino prævifum eſt, quomodo ſe haberet cum Eccleſia Chriſtiana, ac quomodo cum Eccleſia Judaica, ſed proxime cum Judaica, quapropter ille ſenſus vocatur ſenſus proximus ſeu ſenſus internus hiſtoricus, & alter ſenſus internus.

4691. An regnando regnabis ſuper nos, ſi dominando dominaberis in nos, quod ſignificet num quoad intellectualia & voluntaria ſubjecti eſſent, conſtat ex ſignificatione regnare, quod ſit ſubjectum eſſe quoad intellectualia; & a ſignificatione dominari, quod ſit ſubjectum eſſe quoad voluntaria: quod regnare ſuper eos, & dominari in eos, ſit ſubjectum fieri, patet; ſed quod utrumque hic dicatur, eſt quia unum ſpectat intellectualia, & alterum voluntaria; commune eſt in Verbo, imprimis prophetico, unam rem per bina exprimere; qui non novit arcanum quod in illo eſt, non aliter opinari poteſt, quam quod ſolum ſit repetitio propter emphaſin; ſed non ita eſt, in ſingulis Verbi eſt conjugium cœleſte, nempe conjugium veri cum bono & boni cum vero, ſicut eſt conjugium intellectus & voluntatis in homine, una expreſſio ſe refert ad verum, altera ad bonum, ita una ad intellectuale nam hujus eſt verum, & altera ad voluntarium nam hujus eſt bonum, etiam expreſſiones in Verbo ex illis vocibus conſtant quæ conſtanter ſignificant talia; hoc arcanum eſt, quod latet in eo, quod una res per bina exprimatur, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f: ita etiam hic, regnare ſuper eos, & dominari in eos, regnare etiam ſpectat verum quod intellectus, dominium autem bonum quod voluntatis, etiam Regnum prædicatur de vero, n: 1672. 2547, & dominium de bono; ut quoque apud Danielem, ubi etiam agitur de Divino Humano Domini "Huic datum eſt *Dominium*, & gloria, & *Regnum*, ut omnes populi, gentes, & linguæ Ipſum colerent: *Dominium* Ipſius *Dominium æternum* quod non tranſibit, & *Regnum* Ipſius quod non peribit" VII: 14: & apud Davidem "*Regnum* tuum *Regnum* omnium æternitatum, & *Dominium* tuum in omnem generationem & generationem" Pſalm: CXLV: 13.

4692. Et addiderunt adhuc odiſſe eum ſuper ſomnia & ſuper verba ejus, quod ſignificet contemtum & averſionem adhuc majorem propter prædicationem veri, hic nempe de Divino Humano Domini, conſtat ex ſignificatione addere, quod ſit magis; ex ſignificatione odi, quod ſit contemnere & ſe avertere, de qua ſupra n: 4681; ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prædicatio, de qua etiam ſupra n: 4682. 4685; & ex ſignificatione verborum, quod ſint vera; quod verba ſint vera, eſt quia omne Verbum in cœlo eſt ex Domino, ideo verba in ſenſu interno ſignificant vera, & Verbum in genere omne Divinum Verum. Quod ipſam rem attinet, eſt ſupremum inter vera, quod Eccleſia, quæ ſeparavit fidem a charitate, præcipue contemnit, & a quo ſe avertit, nempe quod Humanum Domini ſit Divinum: omnes qui ab Antiqua Eccleſia fuerunt, & non ſeparaverunt charitatem a fide, crediderunt quod Deus univerſi eſſet Divinus Homo, & quod Ipſe eſſet Divinum Eſſe; inde etiam

Jehovam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Jehovam Ipſum nominabant; ſciebant hoc ex Antiquiſſimis, tum quoque quia apparuerat pluribus fratrum eorum, ut Homo; ſciebant etiam, quod omnia ritualia & externa Eccleſiæ eorum Ipſum repræſentarent: ſed qui a fide ſeparata fuerunt, non potuerunt id credere, quia non potuerunt comprehendere, quomodo Humanum poſſet eſſe Divinum, & quod amor Divinus hoc faceret, quicquid enim non comprehendebant ex aliqua idea capta per ſenſualia corporis externa, nihili eſſe putabant; fides ſeparata a charitate hoc ſecum habet; nam clauditur apud illos internum perceptionis, quia non datur aliquod intermedium, per quod influxus. Eccleſia Judaica, quæ ſucceſſit, credidit quidem Jehovam eſſe Hominem & quoque Deum, quia apparuerat Moſi & Prophetis ſicut homo, quapropter unumquemvis Angelum, qui apparuit, nominabant Jehovam; ſed uſque de Ipſo non aliam ideam habuerunt, quam gentiles de ſuis diis, quibus Jehovam Deum præferebant, quia miracula potuit facere, n: 4299; non ſcientes, quod Jehovah eſſet Dominus in Verbo, n: 2921. 3035; & quod eſſet Divinum Humanum Ipſius, quod omnia ritualia eorum repræſentabant; de Meſſia ſeu Chriſto non aliud cogitabant, quam quod futurus maximus Propheta, major Moſe, & maximus Rex, major Davide, qui introduceret eos in terram Canaanem cum ſtupendis miraculis; de Regno Ipſius cœleſte nihil voluerunt audire; & hoc quia nihil aliud quam mundana capiebant; erant enim ſeparati a charitate. Eccleſia vero Chriſtiana quidem Humanum Domini ut Divinum adorat in externo cultu, imprimis in Sacra Cæna, quia dixerat quod Panis ibi eſſet Corpus Ipſius, & Vinum eſſet Sanguis Ipſius; ſed Humanum Ipſius non Divinum faciunt in doctrina, diſtinguunt enim inter naturam Divinam & naturam humanam; hoc etiam ex cauſa quia Eccleſia deflexit a charitate ad fidem, & tandem ad fidem ſeparatam; & quia Humanum Domini non Divinum agnoſcunt, ſcandalizant ſe multi, & corde Ipſum negant, n: 4689; cum tamen res ita ſe habet, quod Divinum Humanum Domini ſit Divinum Exiſtens a Divino Eſſe, de quo ſupra n: 4687, & quod Ipſe ſit Divinum Eſſe, nam Divinum Eſſe & Divinum Exiſtens unum ſunt, ſicut etiam Dominus manifeſte docet apud Johannem "Dixit Jeſus Philippo, tantum tempus vobiſcum ſum, & non noſti Me; qui vidit Me vidit Patrem; nonne credis, quod Ego in Patre & Pater in Me ſit: credite Mihi, quod Ego in Patre, & Pater in Me" xiv: 9. 10. 11, & quoque alibi; Divinum enim Exiſtens eſt ipſum Divinum procedens a Divino Eſſe, ac in imagine eſt Homo, quia Cœlum, cujus eſt omne, repræſentat Maximum Hominem, ut ſupra n: 4687 dictum, & ad finem Capitum ubi de Correſpondentia omnium quæ apud hominem cum illo, oſtenſum. Dominus quidem natus eſt ut alius homo, & infirmum humanum a matre habuit, ſed Dominus hoc humanum prorſus expulit, adeo ut amplius non filius Mariæ eſſet, & Humanum in Se Divinum fecit, quod intelligitur per quod glorificatus ſit; & quoque oſtendit Petro, Jacobo & Johanni, quod Divinus Homo eſſet, cum transformatus.

4693.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4693. Et ſomniavit adhuc ſomnium alterum, quod ſignificet iterum prædicationem, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prædicatio, de qua ſupra n: 4682.

4694. Et narravit illud fratribus ſuis, & dixit, quod ſignificet coram illis qui a fide ſeparata, conſtat ex repræſentatione fratrum Joſephi, quod ſint illi qui a fide ſeparata ſunt, de qua ſupra n: 4665. 4671. 4679. 4690.

4695. Ecce ſomniavi ſomnium adhuc, quod ſignificet contenta, nempe prædicationis, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4685, dicta ſunt.

4696. Et ecce ſol & luna, quod ſignificet bonum naturale & verum naturale, conſtat a ſignificatione ſolis, quod ſit bonum cœleſte, de qua n: 1529. 1530. 2120. 2495. 2441. 3636. 3643. 4060; & ex ſignificatione lunæ, quod ſit bonum ſpirituale ſeu verum, de qua n: 1529. 1530. 2495: Sol in ſupremo ſenſu ſignificat Dominum, quia Ipſe ut Sol apparet illis in cœlo qui in cœleſti amore ſunt, & Luna in ſupremo ſenſu etiam ſignificat Dominum, quia Ipſe ut Luna apparet illis in cœlo qui in ſpirituali amore ſunt, etiam omne lucis in cœlo eſt inde; Lux ideo a Sole ibi eſt cœleſte amoris ſeu bonum, & Lux a Luna ibi eſt ſpirituale amoris ſeu verum; hic itaque Sol eſt bonum naturale, & Luna eſt verum naturale, quia prædicantur de Jacobo & Lea, ut patet a verſ: 10, ubi Jacob dicit "An veniendo veniemus ego & mater tua, & fratres tui, ad incurvandum nos tibi terram;" per Jacobum enim repræſentatur bonum naturale, & per Leam verum naturale, ut prius paſſim oſtenſum eſt. Divinum quod a Domino venit, hoc in ſupremo ſenſu eſt Divinum in Ipſo, in ſenſu autem reſpectivo eſt Divinum ab Ipſo, Divinum bonum quod ab Ipſo eſt quod vocatur cœleſte, & Divinum verum quod ab Ipſo eſt quod dicitur ſpirituale; cum Rationale illa recipit, ſunt bonum & verum rationalis quæ ſignificantur, cum autem naturale illa recipit, ſunt bonum & verum naturalis quæ ſignificantur; hic bonum & verum naturalis, quia prædicantur de Jacobo & Lea.

4697. Et undecim ſtellæ, quod ſignificet cognitiones boni & veri, conſtat a ſignificatione ſtellarum, quod ſint cognitiones boni & veri; quod ſtellæ in Verbo illas ſignificent, eſt quia ſunt parva luminaria quæ lucent noctu, & a ſe in noſtram atmoſphæram tunc emittunt ſcintillas lucis, ſimiliter ac cognitiones illa quæ ſunt boni & veri: quod per ſtellas cognitiones illæ ſignificentur, conſtare poteſt a pluribus locis in Verbo, ut apud Jeremiam "Dixit Jehovah, dans *ſolem in lucem diei, ſtatuta lunæ & ſtellarum in lucem noctis*, commovens mare, ut tumultuentur fluctus ejus" XXXI: 35; ubi de nova Eccleſia, per dare ſolem in lucem diei ſignificatur bonum amoris & charitatis, & per ſtatuta lunæ & ſtellarum in lucem noctis, verum & cognitiones: ſimiliter apud Davidem "Jehovah qui fecit *Luminaria magna, ſolem in dominium in die, lunam & ſtellas in dominium in nocte*" Pſalm: CXXXVI: 7. 8. 9; qui non ſenſum internum Verbi novit, credet quod per ſolem hic ſol mundi, & per lunam & ſtellas luna & ſtellæ intelligantur, at inde nullus ſenſus ſpiritualis & cœleſtis exſurgit, cum tamen Verbum in ſingulis eſt cœleſte; inde quoque patet, quod ſint bona amoris & charitatis, & vera fidei, cum cognitionibus eorum, quæ ſignificantur. Similiter quæ in Capite Primo Geneſeos, ubi de nova creatione hominis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hominis cœleſtis agitur "Dixit Deus, ſit *Luminaria* in expanſo cœlorum, ad diſtinguendum inter diem & inter noctem, & erunt in ſigna & in ſtata tempora, & in dies & in annos; & erunt in *Luminaria* in expanſo cœlorum, ad lucem dandum ſuper terra, & factum ita: & fecit Deus *duo Luminaria magna, Luminare magnum ad dominandum die*, & *Luminare minus ad dominandum nocte*, & *Stellas*; & poſuit illa Deus in expanſo cœlorum ad lucem dandum ſuper terra, & ad dominandum in die & in nocte, & ad diſtinguendum inter lucem & inter tenebras" Verſ: 13. 14. 15. 16. 17. 18, videatur n: 30 ad 38; Apud Matthæum "Statim poſt afflictionem dierum iſtorum, *Sol obſcurabitur*, & *luna non dabit lumen ſuum*, & *ſtellæ cadent de cœlo*, & potentiæ cœlorum commovebuntur" XXIV: 29; quod per ſolem & lunam ibi ſignificetur amor & charitas, ſeu bonum & verum, & per ſtellas cognitiones, videatur n: 5060; & quia ibi de ultimo die ſeu ultimo ſtatu Eccleſiæ agitur, per quod ſol obſcurabitur & luna non dabit lumen ſuum, ſignificatur quod tunc peribit bonum amoris & charitatis, & per quod ſtellæ cadent de cœlo, quod etiam cognitiones boni & veri; quod illa ſignificentur, patet a Propheticis Verbi, ubi ſimilia dicuntur de ultimo Eccleſiæ; ut apud Eſaiam "Ecce dies Jehovæ veniet crudelis, ad ponendum terram in vaſtitatem, & peccatores perdet ex illa, nam *ſtellæ cœlorum* & *ſidera eorum* non lucebunt luce ſua, *obſcurabitur ſol in ortu ſuo*, & *luna non ſplendere faciet lucem ſuam*" XIII: 9. 10. apud Joelem "Propinquus eſt dies Jehovæ, *ſol* & *luna* atrati ſunt, & *ſtellæ* contraxerunt ſplendorem ſuum" IV: 14. 15. Apud Ezechielem "Obtegam cum exſtinxero te, cœlos, & *atrabo ſtellas eorum*, *ſolem nube obtegam*, & *luna non lucere faciet lumen ſuum*, omnia *luminaria lucis* in cœlo atrabo ſuper te, & dabo tenebras ſuper terra tua" XXXII: 7. Et apud Johannem "Quartus Angelus clanxit & percuſſa eſt *tertia pars ſolis*, & *tertia pars lunæ*, & *tertia pars ſtellarum*, ut *obtenebraretur* tertia pars eorum, & dies non luceret tertia ſui parte, noxque ſimiliter" Apoc: VIII: 12. Præterea quod Stellæ ſint cogitationes boni & veri, patet ab his locis; apud Danielem "Ex uno cornu hirci caprarum crevit cornu unum de exiguo, & crevit valde verſus meridiem, & verſus ortum, & verſus decus, & crevit uſque ad *exercitus cœlorum*, & dejecit in terram *de exercitu*, & de *ſtellis*, & conculcavit ea" VIII: 9. 10: & apud Johannem "Draco magnus cauda ſua traxit *tertiam partem ſtellarum cæli*, & projecit eas in terram" Apoc: XII: 4; quod non ſtellæ hic intelligantur, patet, agitur apud Danielem & apud Johannem de Eccleſiæ ſtatu ultimis temporibus. Similiter apud Davidem "Jehovah numerat numerum *ſtellarum*, omnibus nomina vocat" Pſalm: CXLVII: 4. Apud Eundem "Laudate Jehovam *ſol* & *luna*, laudate Ipſum omnes *ſtellæ lucis*" Pſalm: CXLVIII: 4. Apud Johannem "Signum magnum viſum eſt in cœlo, mulier circumdata *ſolem*, & *luna* ſub pedibus ejus, & ſuper capite ejus corona *undecim ſtellarum*" Apoc: XII: 1. Quia per ſtellas ſignificantur cognitiones boni & veri, per illas ſignificantur doctrinalia Eccleſiæ, nam hæc ſunt cognitiones; Doctrinale de fide ſeparata a charitate ultimis temporibus, per ſtellam ita deſcribitur apud Johannem "Tertius Angelus clanxit, & *cecidit e cœlo ſtella magna* ardens

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſicut lampas, & cecidit ſuper tertiam partem fluviorum, & ſuper fontes aquarum: *nomen ſtellæ dicitur abſinthium*, & multi homines mortui ſunt in aquis, quia amaræ factæ ſunt" Apoc: VIII: 10. 11; aquæ quæ ex ſtella illa factæ ſunt amaræ, ſunt vera, & fluvii ac fontes aquarum ſunt inde intelligentia & ſapientia ex verbo; quod aquæ ſint vera, videatur n: 2702. 3058. 3424; quod fluvii ſint intelligentia, n: 3051; quodque fontes ſapientia ex Verbo, n: 2702. 3424.

4698. Incurvantes ſe mihi, quod ſignificet adorationem, conſtat ex ſignificatione incurvare ſe, quod ſit adoratio, de qua ſupra n: 4689.

4699. Et narravit ad patrem ſuum, & ad fratres ſuos, quod ſignificet quod datum ſcire id, conſtare poteſt abſque explicatione.

4700. Et increpavit eum pater & dixit ei, quid ſomnium hoc quod ſomniaſti, quod ſignificet indignationem, conſtat ex ſignificatione increpare, quod ſit indignari, & quidem propter prædicationem veri & Divino Humano Domini, quæ ſignificatur per ſomnium ſomniare, de qua n: 4682. 4693. 4695; pater & fratres Joſephi ſunt hic religio Judaica ex antiqua; externum illius religionis erat quoad plurimam partem ſimile externo Eccleſiæ Antiquæ; internum autem erat in externis apud illos qui ab Antiqua Eccleſia, non autem apud illos qui a Religioſo Judaico, quia Judæi non aliquod internum agnoverunt, nec hodie agnoſcunt; ſed uſque tamen internum inerat: externum hoc cum ſuo interno eſt quod hic dicitur pater, & externum abſque interno quod fratres; inde ſequitur, quod inviderunt ei fratres ejus, & pater ejus cuſtodivit verbum, & per illa ſignificatur averſio illorum qui in externo abſque interno ſunt, & per hæc quod uſque veritas maneret in religioſo eorum: ſe habet hoc, ſicut in Eccleſia Chriſtiana, qui ibi in externo ſunt abſque interno, in Sacra Cæna edunt panem & bibunt vinum, & nihil aliud cogitant quam quod faciendum quia mandatum & ab Eccleſia receptum, & quidam eorum credunt quod Panis ſanctus ſit & Vinum ſanctum, non autem in Pane & Vino ſanctum ex eo, quod panis ſit ſanctum amoris & charitatis in cœlo, & quod vinum ſit ſanctum charitatis & fidei ibi, n: 3464. 3735; at qui in cultu externo ſunt & ſimul in interno, ii non adorant panem & vinum, ſed Dominum Quem repræſentant, ex Quo ſactum amoris, charitatis & fidei, & hoc non ex doctrina, ſed ex amore, charitate & fide appropriatis vitæ.

4701. An veniendo veniemus ego, & mater tua & fratres tui ad incurvandum nos tibi terram, quod ſignificet num adoratura Eccleſia, conſtat ex ſignificatione venire ad incurvandum, quod ſit adoratura, de qua n: 4689. 4698; & ex ſignificatione patris qui hic eſt ego, & matris tum fratrum, quod ſit Eccleſia, hic Eccleſia Judica, ut mox prius.

4702. Et inviderunt ei fratres ejus, quod ſignificet averſionem ejus, conſtat ex ſignificatione invidere, quod etiam ſit averſio, ſicut odi & non loqui ei ad pacem, ut ſupra n: 4681; vox enim invidere in lingua originali etiam ſignificat æmulari & jurgari, & quia æmulatio & jurgatio eſt effectus odii, per eandem quoque ſignificatur averſio.

4703.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4703. Et pater ejus cuſtodivit verbum, quod ſignificet quod maneret veritas in religioſo eorum, conſtat a ſignificatione patris hic, quod ſit religio Judaica ex antiqua, de qua ſupra n: 4700; ex ſignificatione cuſtodire, quod ſit intus conſervare, ita manere; & ex ſignificatione verbi, quod ſit veritas, de qua ſupra n: 4692; quid porro intelligitur per quod maneret veritas in religioſo eorum, videatur ſupra n: 4700.

4704. Verſ: 12 ad 17. *Et iverunt fratres ejus ad paſcendum gregem patris illorum in Schechem. Et dixit Iſrael ad Joſephum, nonne fratres tui paſcentes in Schechem, vade & mittam te ad illos, & dixit ei, ecce me. Et dixit ei, vade quæſo, vide pacem fratrum tuorum, & pacem gregis, & reduc mihi verbum: & miſit eum e valle Chebronis, & venit Schechemum. Et invenit eum vir, & ecce errans in agro, & interrogavit eum vir, dicendo, quid quæris. Et dixit, fratres meos ego quærens, indica quæſo mihi ubi illi paſcentes. Et dixit vir, profecti abhinc, quia audivi dicentes, eamus Dothanem; & ivit Joſeph poſt fratres ſuos, & invenit illos in Dothan.* Iverunt fratres ad paſcendum gregem, ſignificat docentes ex fide: patris illorum, ſignificat Antiquæ & Primitivæ Eccleſiæ: in Schechem, ſignificat prima rudimenta: & dixit Iſrael ad Joſephum, ſignificat perceptionem ex Divino Spirituali: nonne fratres tui paſcentes in Schechem, ſignificat quod doceant: vade & mittam te ad illos, ſignificat quod doceret Divina bona ſpiritualia: & dixit, ecce me, ſignificat affirmationem: & dixit ei, vade quæſo, vide pacem fratrum tuorum, ſignificat adventum Domini omnem; & perceptionem quomodo cum docentibus ſe haberet: & pacem gregis, ſignificat quomodo cum diſcentibus ſeu Eccleſia: & reduc mihi verbum, ſignificat cognitionem: & miſit eum e valle Chebronis, ſignificat quod ex naturali & ſenſuali Divino: & venit Schechemum, ſignificat cognitionem communium doctrinalium: & invenit eum vir, & ecce errans in agro, ſignificat quod a vero communi Eccleſiæ lapſi: & inrerrogavit eum vir, dicendo, quid quæris, ſignificat Prævidentiam: & dixit, fratres meos ego quærens, indica quæſo mihi, ubi illi paſcentes, ſignificat cognitionem quomodo ſe haberet, & in quo ſtatu eſſent: & dixit vir, profecti abhinc, quia audivi dicentes, eamus Dothanem, ſignificat quod a communibus contulerint ſe ad ſpecialia doctrinæ: & ivit Joſeph poſt fratres ſuos, & invenit illos in Dothan, ſignificat quod eſſent in ſpecialibus falſorum principiorum.

4705. Iverunt fratres ad paſcendum gregem, quod ſignificet docentes ex fide, conſtat a ſignificatione fratrum Joſephi, quod ſint illi in Eccleſia, qui a fide, de qua ſupra n: 4665. 4671. 4679. 4690; & a ſignificatione paſcere gregem, quod ſit docere, de qua n: 343. 3767. 3768. 3772. 3783.

4706. Patris illorum, quod ſit Antiquæ & Primitivæ Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione patris hic ſeu Jacobi, quod ſit Antiqua Eccleſia, de qua ſupra n: 4680 f; quod etiam ſit Eccleſia primitiva Chriſtiana quæ ſignificatur, videatur n: 4690 f: per Eccleſiam Primitivam intelligitur Chriſtiana in ſuo primordio: ſunt in genere quatuor Eccleſiæ inter ſe diſtinctæ, de quibus agitur in Verbo; eſt illa quæ fuerat ante diluvium, & Homo appellata, hæc

eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt quæ vocatur Antiquiſſima Eccleſia; eſt dein quæ fuerat poſt diluvium, hæc eſt quæ dicitur Antiqua Eccleſia; tum eſt illa quæ apud Jacobi poſteros, quæ non fuit Eccleſia, ſed repræſentativum Eccleſiæ, hoc etiam vocatur religioſum; & eſt quæ poſt adventum Domini inſtaurata eſt, & vocatur Eccleſia Chriſtiana, hæc eſt quæ in ſuo primordio dicitur Eccleſia Primitiva.

4707. In Schechem, quod ſignificet prima rudimenta, conſtat ex ſignificatione Schechemi, quod ſit verum ex Antiqua Divina ſtirpe, de qua n: 4399. 4454, & quod ſit doctrina, n: 4472. 4473, hic prima rudimenta nempe doctrinæ de fide; ſe enim habet prædicatio nominis prædicate ad rem in ſua ſerie; prima rudimenta ſunt etiam communia doctrinalium, communia ſunt quæ primum recipiuntur, ſpecialia dein ſequuntur.

4708. Et dixit Iſrael ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem ex Divino ſpirituali, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3395; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum ſpirituale, de qua n: 4669.

4709. Nonne fratres tui paſcentes in Schechem, quod ſignificet quod doceant, conſtat ex ſignificatione paſcere, quod ſit docere, de qua mox ſupra n: 4705; & ex ſignificatione Schechem, quod ſint prima rudimenta doctrinæ de fide, de qua mox ſupra n: 4707.

4710. Vade & mittam te ad illos, quod ſignificet quod doceret Divina bona ſpiritualia, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum ſpirituale Domini, de qua n: 4669. 4708; cum mitti hoc dicitur, eſt docere Divina bona ſpiritualia, nam mitti in ſenſu interno eſt exire & procedere, n: 2397, & quoque ſimul docere, hic itaque Divina bona ſpiritualia quæ procedunt a Divino Spirituali Domini: Divina bona ſpiritualia ſunt illa quæ ſunt amoris & charitatis, Divina autem vera ſpiritualia ſunt illa quæ ſunt fidei inde, qui illa docet, hæc etiam docet, nam hæc ſunt ex illis & de illis: quod mitti in ſenſu interno ſit procedere & docere, conſtare poteſt a multis locis in Verbo, ut pluries de Domino quod miſſus a Patre, quo ſignificatur quod procederet ab Ipſo, hoc eſt, a Divino Bono; & quoque quod Dominus mittat paracletum ſeu ſpiritum veritatis, quo ſignificatur, quod ſanctum verum procedat ab Ipſo: & quoque prophetæ mittebantur, & per id ſignificatur quod docerent illud quod procedit a Domino; hæc confirmare ex Verbo quilibet poteſt, frequenter enim ibi legitur.

4711. Et dixit, ecce me, quod ſignificet affirmationem, conſtare poteſt abſque explicatione.

4712. Et dixit ei, vade quæſo, vide pacem fratrum tuorum, quod ſignificet adventum Domini omnem, & perceptionem quomodo cum docentibus ſe haberet, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit perceptio, de qua mox ſupra n: 4708; ex ſignificatione pacis, quod ſit ſalus, de qua n: 4708, ita quomodo ſe haberet; & ex repræſentatione fratrum, quod hic ſint docentes ex fide, de qua ſupra n: 4705; inde patet quod per illa verba ſignificetur perceptio, quomodo cum docentibus ſe haberet. Quod etiam ſignificetur adventus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ventus Domini omnis, eſt quia per Joſephum repræſentatur Dominus quoad Divinum Spirituale, n: 4669. 4708. 4710, quare cum dicitur quod Joſephus vaderet & videret pacem fratrum ſignificatur adventus Ipſius: adventus omnis dicitur cum in cogitationem ex Verbo influit verum.

4713. Et pacem gregis, quod ſignificet quomodo cum diſcentibus ſeu Eccleſia, conſtat ex ſignificatione pacis, quod ſit quomodo ſe haberet, de qua mox ſupra n: 4712; & ex ſignificatione gregis, quod ſint illi qui diſcunt, paſtor enim ſeu paſcens eſt qui docet & ducit ad bonum charitatis, & grex qui diſcit & ducitur, de qua n: 343, ita quoque Eccleſia.

4714. Et reduc mihi verbum, quod ſignificet cognitionem, conſtat ex ſignificatione reducere verbum, quod ſit referre quomodo ſe res haberet, ita cognitio.

4715. Et miſit eum e valle Chebronis, quod ſignificet ex Naturali & Senſuali Divino, conſtat ex ſignificatione mitti, quod ſit procedere & docere, de qua ſupra n: 4710; ex ſignificatione vallis, quod ſint illa quæ infra ſunt, de qua n: 1723. 3417; & ex ſignificatione Chebronis, quod ſit Eccleſia Domini quoad bonum, de qua n: 2909, ita per illa verba ſignificatur quod doceret illa quæ inferiora Eccleſiæ ſunt, & hoc ideo quia ſuperiora non caperent; qui enim fidem docet & non charitatem, is nuſquam ſuperiora ſeu interiora Eccleſiæ appercipere poteſt, non enim habet quicquam quod ducit, & quod dictat num hoc fidei ſit vel num hoc verum, at ſi docet charitatem, tunc habet bonum, hoc ei dictamen eſt, & eum ducit, nam omne verum eſt ex bono & agit de bono, ſeu quod idem, omne fidei eſt ex charitate & agit de charitate; quod omne doctrinæ ſpectet vitam, unuſquiſque ex ſolo lumine naturali ſcire poteſt. Quod per illa verba ſignificetur ex Naturali & Senſuali Divino, eſt ſenſus ſuperior; quæ enim inferiora Eccleſiæ ſunt, illa dicuntur eſſe ex Naturali & Senſuali Divino Domini, non quod in Domino hæc ſint inferiora, nam in Domino & in Ipſius Divino Humano omne eſt Infinitum, eſt enim Jehovah quoad utramque Eſſentiam n: 2156. 2329. 2921. 3023; ſed quia ita eſt apud hominem; qui enim ſenſuales homines ſunt, ſenſualiter capiunt illa quæ in Domino ſunt & quæ ex Domino, & qui naturales naturaliter; ex qualitate illorum qui recipiunt, ita dicitur; qui autem cœleſtes homines ſunt, & inde vere rationales, illi interiora percipiunt, de illis dicitur quod doceantur ex Rationali Divino Domini; hic eſt ſenſus ſuperior, ut dictum, qui per illa verba ſignificatur. Quod vallis ſint inferiora Eccleſiæ, conſtare poteſt ab aliis locis in Verbo; ut apud Eſaiam "*Propheticum vallis viſionis*; quid tibi hic, quod aſcendiſti omnis in tecta: dies tumultus, & conculcationis, & perplexitatis Domino Jehovih Zebaoth, in *Valle viſionis*," XXII: 1. 5; vallis viſionis pro phantaſiis de ſpiritualibus ex ſenſualibus, ita ex inferioribus. Apud Eundem "*Selectio vallium* tuarum impletæ ſunt curru, & equites ponendo poſuerunt ad portam," XXII: 7; electio vallium pro bonis & veris in naturali ſeu externo homine. Apud Eundem "Vox clamantis in deſerto, parate viam Jehovæ, complanate in ſolitudine ſemitam Deo noſtro, *omnis vallis* extolletur," XL: 3. 4; vallis pro humilibus. Apud Jeremiam, "Quomodo

"Quomodo dices non polluta ſum, poſt baalim non ivi, vide *viam tuam in valle*, agnoſce quid feceris," II: 23; vallis pro ſcientificis & ſenſualibus, quæ ſunt inferiora per quæ vera perverterunt. Apud Eundem "Ego contra te, *habitatrix vallis*, petra planitiei, dictum Jehovæ, dicentes, quis deſcendet contra me," XXI: 13; habitatrix vallis & petra planitiei, pro fide in qua non charitas: apud Eundem "Veniet vaſtator ſuper omnem urbem, & urbs non evadet, ſed *peribit vallis*, & perdetur planities," XLVIII: 8, ſimiliter. Apud Eundem "Non gloriaberis *vallibus*, defluxit *vallis tua*, filia perverſa," XLIX: 4; vallis pro externis in cultu, quæ etiam ſunt infima. Apud Ezechielem "Dabo Gogo locum ſepulchro in Iſraele, *vallem tranſeuntium*: ſepelient ibi Gogum, & omnem multitudinem ejus; unde vocabunt *vallem multitudinis Gogi*," XXXIX: 11. 15; Gogus pro illis qui in cultu externo abſque interno ſunt, n: 1151, inde dicitur ſepulchrum ejus vallis tranſeuntium & vallis multitudinis ejus. Apud Davidem "Etiam cum ambulavero in *valle umbræ*, non timebo mihi malum," Pſalm: XXIII: 4, vallis umbræ pro inferioribus, quæ reſpective in umbra ſunt. Valles quia erant inter montes & colles & ſub illis, ideo per valles ſignificantur inferiora ſeu exteriora Eccleſiæ, quia per colles & montes ſuperiora ſeu interiora ejus, per colles illa quæ ſunt charitatis, & per montes illa quæ ſunt amoris in Dominum, n: 795. 1430. 2722. 4210, & quia per Terram Canaanem ſignificatur Regnum Domini ac Ipſius Eccleſia, idcirco dicitur illa *Terra montium & vallium*, ad pluviam cœli imbibens aquas," Deut: XI: 11. Quod Joſephus hic dicatur miſſus e valle Chebronis, inde eſt, quia ad illos qui docebant de fide, n: 4705, qui enim in fide ſunt & non in charitate, illi in inferioribus ſunt, nam apud illos fides modo eſt in memoria & inde in ore, non autem in corde & inde in opere.

4716. Et venit Schechemum, quod ſignificet cognitionem communium doctrinalium, conſtat ex ſignificatione Schechemi, quod ſint prima rudimenta, ſeu quod idem, communia doctrinalium, de qua 4707.

4717. Et invenit eum vir, & ecce errans in agro, quod ſignificet quod a vero communi Eccleſiæ lapſi, conſtat a ſignificatione errare in agro, quod ſit a vero communi Eccleſiæ labi, ager enim eſt Eccleſia quoad bonum, n: 2971. 3196. 3766, & vir agri eſt bonum vitæ ex doctrinalibus, n: 3310; vir dicitur, quia per virum ſignificatur verum quod eſt Eccleſiæ, n: 3134. A vero communi Eccleſiæ labi dicuntur, qui agnoſcunt Dominum ſed non Humanum Ipſius Divinum; ut & qui agnoſcunt fidem pro eſſentiali, non autem charitatem; utrumque eſt verum commune Eccleſiæ, a quo cum recedit homo Eccleſiæ, a vero communi labitur, qui ab hoc, is poſtmodum a veris in ſpecie, de quibus in ſequentibus; ſicut qui a principio falſo inchoat, & ab eo deducit conſequentia, inde hæc fiunt falſa, quia in conſequentibus regnat principium, & quoque per hæc principium falſum corroboratur.

4718. Et interrogavit eum vir dicendo, quid quæris, quod ſignificet prævidentiam, conſtare poteſt ex ſerie, nam ſeries involvit prævidentiam.

4719. Et dixit fratres meos ego quærens, indica quæſo mihi ubi illi paſcentes, quod ſignificet cognitionem quomodo ſe haberet, & in quo ſtatu eſſent;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſent; proxime ſecundum verba, quomodo ſe haberet cum docentibus ex fide, & cognoſceret ſtatum illorum; nam per fratres ſignificantur docentes ex fide, n: 4712; per quærere ſeu videre pacem eorum, quomodo cum illis ſe haberet, n: 4712. 4713; per ubi ſignificatur ſtatus, omne enim loci in ſenſu interno eſt ſtatus, n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321; & per paſcentes ſignificantur docentes, n: 343. 3767. 3768. 3772. 3783.

4720. Et dixit vir, profecti abhinc quia audivi dicentes, eamus Dothanem, quod ſignificet quod a communibus contulerint ſe ad ſpecialia doctrinæ, conſtat a ſignificatione proficiſci, quod ſit ſe conferre; ex ſignificatione a Schechemo, quod hic eſt abhinc, quod ſit a communibus doctrinæ, n: 4707. 4716; & ex ſignificatione Dothanis, quod ſint ſpecialia doctrinæ; quod Dothan ſint ſpecialia doctrinæ, non ita confirmari poteſt ex aliis locis in Verbo, quia ſolum memoratur in II Libro Reg: Cap: VI: Verſ: 13, ubi refertur, quod Rex Syriæ miſerit currus & equites & exercitum magnum ad Dothan, ad capiendum Eliſcham, & quod illi cæcitatibus percuſſi fuerint, & ab Eliſcha perducti Samariam: quia omnia Hiſtorica Verbi ſunt repræſentativa cœleſtium & ſpiritualium Regni Domini, ita etiam hæc, & per Regem Syriæ repræſentantur illi qui in cognitionibus veri, n: 1232. 1234. 3249. 3664. 3680. 4112, ibi in oppoſito ſenſu qui in cognitionibus non veri; per Eliſcham, Verbum Domini, n: 2762; per Dothanem, doctrinalia ex Verbo; per currus & equites, & exercitum magnum quem Rex Syriæ miſit, ſignificantur doctrinæ falſa; per montem plenum equis & curribus ignis circum Eliſcham viſis puero ejus, doctrinæ bona & vera ex Verbo, n: 2762; & per cæcitates, quibus percuſſi qui a Rege Syriæ illuc miſſi ſunt, ſignificantur ipſæ falſitates, n: 2383; & quod perducti ab Eliſcha Samariam, ubi aperti eorum oculi, inſtructio per Verbum; talia involvit Hiſtoricum ibi, & per Dothanem ubi Eliſcha, ſignificantur doctrinalia boni & veri ex Verbo; hic ſimiliter, ſpecialia enim doctrinæ non aliud ſunt; ſed hic ſpecialia principiorum falſorum, quia agitur de Eccleſia quæ a fide inchoat, quam ita a charitate ſtatim ab initio ſeparat; doctrinalia quæ dein formantur, ſapiunt omnia a principio communi, ita a fide abſque charitate, inde falſitates, quæ ſunt ſpecialia falſorum principiorum. Omnis Eccleſia in ſuo initio non niſi quam communia doctrinæ novit, eſt enim tunc in ſua ſimplicitate & quaſi in ſua pueritia, temporis ſucceſſu particularia adjicit, quæ partim ſunt confirmantia communium, partim additamenta quæ tamen communi non repugnant, & quoque explicantia ut apertæ contradictiones trahantur in partes, & ne impingant contra illa quæ communis ſenſus dictat; ſunt tamen hæc omnia ſpecialia falſorum principiorum; nam omnia cujuſvis doctrinæ ſe mutuo ſicut in quadam ſocietate ſpectant, & conjunguntur ſicut conſanguinitate & affinitate, quæ commune principium ut patrem agnoſcunt; inde patet quod omnia ſapiant ex falſo, cum principium commune eſt falſum.

4721. Et ivit Joſeph ad fratres ſuos & invenit eos in Dothan, quod ſignificet quod eſſent in ſpecialibus falſorum principiorum, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit Dominus quoad Divinum Verum, de qua n: 4669;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ex repræſentatione fratrum ejus, quod ſint Eccleſia quæ deflectit a charitate ad fidem, & tandem ad fidem ſeparatam, de qua n: 4665. 4671. 4679. 4680. 4690; & a ſignificatione Dothanis, quod ſint ſpecialia falſorum principiorum, de qua mox ſupra n: 4720; inde patet, quod per illa verba ſignificetur, quod invenerit eos in ſpecialibus principiorum falſorum. Ut ſciatur, quid per ſpecialia falſorum principiorum intelligitur, ſint illuſtrationi aliqua doctrinalia Eccleſiæ ſolam fidem pro principio agnoſcentis, nempe quod juſtificetur homo per ſolam fidem; quod ipſi tunc omnia peccata abſtergantur; quod per ſolam fidem etiam in ultima vitæ ſuæ hora ſalvetur; quod ſalvatio ſit ſolum admiſſio in cœlum ex gratia; quod infantes etiam per fidem ſalventur; quod gentes, quia illam non habent, non ſalventur, præter plura alia; hæc & ſimilia ſunt ſpecialia principii de ſola fide: ſi autem Eccleſia agnoſceret vitam fidei pro principio, agnoſceret charitatem erga proximum & amorem in Dominum, & inde opera charitatis & amoris, & tunc omnia illa ſpecialia caderent; ac pro juſtificatione agnoſceret regenerationem, de qua Dominus apud Johannem "Niſi quis regeneratur denuo, non poteſt videre Regnum Dei," III: 3; & quod Regeneratio fiat per vitam fidei non autem per fidem ſeparatam: nec agnoſceret, quod omnia peccata ipſi tunc abſtergantur, ſed quod ex Miſericordia Domini, ab illis detineatur, & in bono & inde vero teneatur; ac ita quod omne bonum ſit a Domino, & omne malum a ſeipſo: nec agnoſceret quod ſalvetur per fidem in ultima vitæ ſuæ hora, ſed per vitam fidei, quæ illum manet; nec agnoſceret quod ſalvatio ſit ſolum admiſſio in cœlum ex gratia, quia cœlum nemini negatur a Domino, ſed ſi vita ejus non talis ſit ut cum angelis ſimul poſſit eſſe, quod inde ex ſe aufugiat, n: 4674: nec agnoſceret quod infantes per fidem ſalventur, ſed quod in altera vita inſtruantur in bonis charitatis & veris fidei a Domino, & ſic in cœlum recipiantur, n: 2289 ad 2308; nec agnoſceret quod gentes, quia fidem non habent, non ſalventur, ſed quod vita eorum illos æque maneat, & qui in mutua charitate vixerunt, quod inſtruantur in bonis fidei, & æque in cœlum recipiantur; qui in bono vitæ ſunt, etiam hoc volunt & credunt, videatur n: 2589 ad 2604; ita quoque in pluribus aliis. Eccleſia quæ ſolam fidem pro principio agnoſcit, nuſquam ſcire poteſt quid Charitas, ne quidem quid Proximus, ita non quid Cœlum; ac miratura quod uſquam aliquis dicat, quod felicitas vitæ poſt mortem & gaudium in cœlo, ſit Divinum quod influit in benevelle & benefacere aliis, & quod felix inde & beatum excedat omnem perceptionem; & quod receptio illius influxus nuſquam dari poſſit apud aliquem, qui non vitam fidei vixerat, hoc eſt, qui non in bono charitatis fuerat. Quod vita fidei ſalvet, etiam aperte Dominus docet apud Matthæum Cap: XXV: Verſ: 31 ad fin: etiam pluries alibi, & inde etiam fides Symbolica, quæ Athanaſii vocatur, ubi ad finem "Quiſque rationem reddet operum ſuorum, qui bene fecerat intrabit in vitam æternam, qui autem male fecerat in ignem æternum.

4722. Verſ: 18. 19. 20. 21. 22. *Et viderunt eum e longinquo, & antequam appropinquavit ad illos, & machinati ſunt ei ad mori faciendum eum. Et dixerunt*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

erunt vir ad fratrem ſuum, ecce dominus ſomniorum iſte venit. Et nunc ite, & occidamus eum, & mittamus eum in unam fovearum, & dicamus, fera mala comedit eum, & videbimus quid erunt ſomnia ejus. Et audivit Ruben, & eripuit eum e manu illorum, & dixit, non percutiamus eum, anima. Et dixit ad illos Ruben, ne effundatis ſanguinem, mittite eum ad foveam illam quæ in deſerto, & manum ne mittatis in eum; propterea ut eriperet eum e manu illorum, ad reducendum eum ad patrem ejus. Viderunt eum e longinquo, ſignificat perceptionem Divini Humani Domini remote: & antequam appropinquavit ad illos, & machinati ſunt ei ad mori faciendum eum, ſignificat quod exſtinguere vellent Divinum ſpirituale quod ex Divino Humano Domini: & dixerunt vir ad fratrem ſuum, ſignificat cogitationes eorum mutuas: ecce dominus ſomniorum iſte venit, ſignificat quod vana illa: & nunc ite & occidamus eum, ſignificat exſtinctionem eſſentialis doctrinæ de Divino Humano Domini: & mittamus eum in unam fovearum, ſignificat inter falſa: & dicamus, fera mala comedit eum, ſignificat mendacium ex vita cupiditatum: & videbimus quid erunt ſomnia ejus, ſignificat quod prædicationes de Ipſo ſic falſæ & viderentur: & audivit Ruben, ſignificat confeſſionem fidei Eccleſiæ in communi: & eripuit eum e manu illorum, ſignificat liberationem: & dixit, non percutiamus eum, anima, ſignificat quod non exſtinguendum quia vita religionis: & dixit ad illos Ruben, ſignificat adhortationem: ne effundatis ſanguinem, ſignificat ne violent ſanctum: mittite eum ad foveam illam quæ in deſerto, ſignificat quod abſconderent interea inter ſua falſa: & manum ne mittatis in eum, ſignificat ne violarent: propterea ut eriperent eum e manu illorum ad reducendum eum ad patrem ejus, ſignificat ut vindicaret Eccleſiæ.

4723. Viderunt eum e longinquo, quod ſignificet perceptionem Divini Humani Domini remote, conſtat a ſignificatione videre, quod ſit perceptio, de qua n: 2150. 3764; ex ſignificatione e longinquo, quod ſit remote; & ex repræſentatione Joſephi, qui eſt ille quem viderunt e longinquo, quod ſit Dominus quoad Divinum verum, de qua n: 4669; quod ſit Divinum Humanum Domini, quod per Joſephum hic intelligitur, eſt quia id eſt ſupremum Divini Veri; ſunt duo eſſentialia quæ conſtituunt Eccleſiam, & inde duo principalia Doctrinæ, unum quod Humanum Domini ſit Divinum, alterum quod amor in Dominum & charitas erga proximum faciant Eccleſiam non autem fides ab illis ſeparata; hæc quia ſunt primaria Divini Veri, ideo etiam per Joſephum illa repræſentantur; qui Divinum Verum in genere, etiam quæ ſunt Divini Veri in ſpecie repræſentat; at quid in ſpecie repræſentat, ex ſerie patet.

4724. Et antequam appropinquavit ad illos, & machinati ſunt ei ad mori faciendum eum, quod ſignificet quod exſtinguere vellent Divinum ſpirituale quod ex Divino Humano Domini, conſtat ex ſignificatione machinari, quod ſit ex pravo animo velle, nam quod ex pravo animo volunt, hoc machinantur; ex ſignificatione mori facere, quod ſit exſtinguere; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum Spirituale ſeu Divinum Verum, de qua ſupra aliquoties; quia Divinum Verum procedit ex Divino Humano Domini,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ideo dicitur Divinum Spirituale quod ex Divino Humano Ipſius: Cum hoc ita ſe habet; omne Divinum Verum quod in univerſo cœlo, non aliunde procedit quam a Divino Humano Domini; quod ab Ipſo Divino hoc nuſquam apud aliquem Angelum immediate influere poteſt, eſt enim Infinitum, ſed mediate per Divinum Humanum Domini, quod etiam intelligitur per hæc verba Domini "Deum nemo vidit unquam, Unigenitus Filius Qui in ſinu Patris, Ille expoſuit," Joh: 1: 18; inde etiam Dominus quoad Divinum Humanum vocatur Mediator. Hoc etiam ab æterno fuit, Divinum enim Eſſe abſque influxu per cœlum, & inde factum Divinum Exiſtens, non potuit communicari cum aliquo Angelo, minus cum aliquo ſpiritu, & adhuc minus cum aliquo homine; quod Dominus quoad Ipſum Divinum ſit Divinum Eſſe, & quoad Divinum Humanum ſit Divinum Exiſtens, videatur n: 4687: Ipſum Humanum Domini nec potuiſſet recipere aliquem influxum a Divino Eſſe, niſi in Ipſo Humanum Divinum factum ſit, nam Divinum erit quod recipiet Divinum Eſſe: Ex his paucis conſtare poteſt, quod Divinum Verum non procedat immediate ab Ipſo Divino, ſed a Divino Humano Domini. Illud etiam exſtinguunt ii apud ſe, qui pro ſola fide militant, & non vivunt vitam fidei, ii enim credunt Humanum Domini eſſe pure humanum, non abſimile humano alius hominis, inde etiam plures ex illis Divinum Domini negant, utcunque Ipſum ore profitentur; at qui vivunt vitam fidei, Dominum genibus flexis & humili corde ut Deum Salvatorem adorant, nihil tunc cogitando ex doctrina de diſtinctione inter naturam Divinam & Naturam Humanam: ſimiliter faciunt in Sancta Cæna; inde patet, quod apud eos Divinum Humanum Domini ſit in cordibus.

4725. Et dixerunt vir ad fratrem ſuum, quod ſignificet cogitationes eorum mutuas, conſtat ex ſignificatione dicere, quod ſit percipere & cogitare, de qua n: 3395; & ex ſignificatione viri ad fratrem, quod ſit mutuo: formula ſolennis antiquis fuit dicere, vir ad fratrem, cum mutuum ſignificaretur, ex cauſa quia vir ſignificabat verum, n: 3134. 3459, & frater bonum, n: 4121, inter quæ ipſiſſimum mutuum intercedit, conjunctio enim veri cum bono ac boni cum vero fit mutuo & viciſſim, n: 2731.

4726. Ecce dominus ſomniorum iſte venit, quod ſignificet quod vana illa, conſtat ex ſignificatione ſomniorum, quod ſint prædicationes, de qua n: 4682, hic prædicationes Divini Veri, quia de Joſepho dicitur; ſed quia Divinum Verum ab illis qui in ſola fide ſunt, quoad eſſentialia ſua rejicitur, ſicut oſtenſum de Divino Humano Domini, & de charitate, ideo per ſomnia hic ſignificantur vana; apparent enim talibus falſa ut vera, ac vera ut falſa, & ſi non ut falſa, uſque ut vana: dominus ſomniorum eſt prædicator eorum. Quod Divina Vera appareant talibus ut vana, a pluribus conſtare poteſt, ſicut pro exemplo; Divinum Verum eſt, quod Verbum ſit ſanctum, & quoad unamquamvis jotham divinitus inſpiratum, & quod ſanctitas ejus & Divina inſpiratio ſit quia unumquodvis ibi eſt repræſentativum & ſignificativum cœleſtium & ſpiritualium Regni Domini; cum autem aperitur Verbum quoad ſenſum internum, & docetur quid ſingula repræſentant & ſignificant,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ficant, tunc tales qui in ſola fide ſunt rejiciunt inter vana, dicendo quod non alicujus uſus ſint, tametſi ipſa cœleſtia & ſpiritualia ſunt quæ amæne afficerent Internum hominem, pluſquam mundana Externum: ſimiliter in multis aliis.

4727. Et nunc ite & occidamus eum, quod ſignificet exſtinctionem Eſſentialis doctrinæ de Divino Humano Domini, conſtat a ſignificatione occidere, quod ſit exſtinguere; & a repræſentatione Joſephi, quem occidere volebant, quod ſit Divinum Verum Domini, & in ſpecie doctrinale de Divino Humano Ipſius, n: 4723; quod hoc Eſſentiale doctrinæ ſit, videatur etiam ibi. Quod Eccleſia agnoſcens ſolam fidem id Eſſentiale Verum exſtinxerit, notum eſt, quis enim eorum Humanum Domini credit Divinum, anne averſantur ſolam propoſitionem; cum tamen in Antiquis Eccleſiis creditum, quod Dominus qui venturus in mundum Divinus Homo eſſet, & quoque Ille, cum viſus ab iis, vocabatur Jehovah, ut patet a pluribus locis in Verbo; ſed pro tempore adducatur ſolum hoc apud Eſaiam "Vox clamantis in deſerto, parate viam *Jehovæ*, & complanate in ſolitudine ſemitam *Deo noſtro*," XL: 3; quod hæc de Domino dicta ſint, & quod Ipſi a Johanne Baptiſta parata via & complanata ſemita, conſtat manifeſte apud Evangeliſtas, Matth: III: 3. Marc: I: 3. Luc: III: 4. Joh: I: 23: & præterea ex ipſis Domini verbis, quod unum eſſet cum Patre, ac Pater in Illo, & Ille in Patre; tum quod Ipſi data ſit omnis poteſtas in cœlis & in terris; & quoque quod Ipſi judicium; qui modo parum novit de poteſtate in cœlo & in terra, ac de judicio, ſcire poteſt quod nihil ſint, niſi Ipſe Divinus eſſet etiam quoad Humanum. Qui in ſola fide ſunt, illi nec ſcire poſſunt quid hominem facit novum ſeu illum ſanctificat, minus quid Humanum Domini Divinum; nihil enim norunt de amore & charitate; amor enim in Dominum & charitas erga proximum faciunt hominem novum & illum ſanctificant; at amor ipſe Divinus Dominum Divinum fecit; amor enim eſt ipſum eſſe hominis, & inde eſt ejus vivere, ille format hominem ſecundum ſui imaginem, hoc quoque ſe habet ſicut anima hominis, quæ eſt interior ejus eſſentia, hæc quaſi creat ſeu effigiat corpus ad ſui imaginem, & quidem ita, ut per illud agat & ſentiat prorſus ſicut vult & cogitat, & ſic ut corpus ſit ſicut effectus, & anima ſicut cauſa in qua finis, proinde quod anima ſit omne in corpore ſicut cauſa finis eſt omne in effectu; Cui anima fuit Ipſe Jehovah, ut fuit Domino, a Jehovah enim conceptus fuit, Illi Humanum, cum glorificatum, non potuit aliud eſſe. Ex his patet, quantum aberrant, qui Humanum Domini, poſtquam glorificatum, humano hominis ſimile faciunt, cum tamen Divinum eſt, & ex Divino Humano Ipſius omnis ſapientia, omnis intelligentia, & quoque omnis lux, in cœlo procedat; quicquid ab Ipſo procedit, ſanctum eſt; ſanctum quod non a Divino, non ſanctum eſt.

4728. Et mittamus eum in unam fovearum, quod ſignificet inter falſa, conſtat a ſignificatione fovearum, quod ſint falſa; quod foveæ ſint falſa, eſt quia homines, qui in principiis falſi fuerunt, poſt mortem ſub inferiori terra aliquantum temporis teneantur, uſque dum falſa ab illis amota fuerint & quaſi

ad

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ad latera rejecta; loca ibi vocantur foveæ; qui illuc veniunt, ſunt qui erunt in vaſtatione, de qua n: 1106 ad 1113. 2699. 2711. 2714; inde eſt quod per foveas in ſenſu abſtracto ſignificentur falſa: Inferior terra eſt proxime ſub pedibus ac regio circumcirca ad exiguam diſtantiam, ibi ſunt plerique poſt mortem antequam elevantur in cœlum, de hac terra etiam paſſim memoratur in Verbo; ſub illa ſunt loca vaſtationis, quæ foveæ vocantur; infra illa loca & circumcirca ad multam extenſionem ſunt Inferna: inde aliquantum patet, quid Infernum, quid Inferior terra, & quid Fovea, ubi memorantur in Verbo; ut apud Eſaiam "Ad *Infernum* demiſſus es, *ad latera foveæ*; projectus es e ſepulchro tuo ſicut ſurculus abominabilis; veſtimentum occiſorum, confoſſi gladio, *qui deſcendunt ad lapides foveæ*" xiv: 15. 19, ibi de Rege Babelis, per quem repræſentatur prophanatio veri, rex enim eſt verum, n: 1672. 2015. 2069. 3009. 4581, & Babel prophanatio, n: 1182. 1326; infernum eſt ubi ſunt damnati, damnatio illorum comparatur ſurculo abominabili, ac veſtimento occiſorum & confoſſorum gladio deſcendentium ad lapides foveæ, veſtimentum occiſorum eſt verum prophanatum, confoſſi gladio ſunt apud quos verum exſtinctum eſt, fovea eſt falſum quod vaſtandum, lapides ſunt termini, inde etiam vocantur latera, nam circumcirca foveas ſunt inferna; quod veſtimentum ſit verum, n: 2576, veſtimentum occiſorum eſt verum prophanatum, ſanguis enim quo tinctum eſt prophanum, n: 1003; confoſſi gladio ſunt apud quos verum exſtinctum eſt, n: 4503; ex his etiam patet, quod abſque ſenſu interno nullatenus ſciri poſſit, quid hæc ſunt. Apud Ezechielem "Cum fecero deſcendere te *cum deſcendentibus Foveam* ad populum ſæculi, & habitare fecero te *in terra inferiorum*; in *deſolationibus* a ſæculo *cum deſcendentibus foveam* ut non habites; tunc dabo decus in terra viventium," xxvi: 20; deſcendentes foveam pro illis qui mittuntur in vaſtationem; non habitare cum illis qui deſcendunt foveam, pro liberari a falſis. Apud Eundem "Ut non efferant ſe ob altitudinem ſuam omnes arbores aquarum, nec mittant ramum ſuum ad-inter implexa, nec ſtent ſuper illis ob altitudinem ſuam omnes bibentes aquas; omnes tradentur morti *ad terram inferiorem* in medio filiorum hominis, *ad deſcendentes foveam.* A ſono ruinæ ejus contremiſcere faciam gentes, *cum deſcendere fecero illum in infernum cum deſcendentibus foveam*; & conſolabuntur ſe *in terra inferiore* omnes arbores Edenis, ſelectio & præcipuum Libani, omnes bibentes aquas," xxxi: 14. 16; ibi de Ægypto, per quam ſignificatur ſcientia quæ ex ſe in myſteria fidei intrat, hoc eſt, illi qui ita faciunt, n: 1164. 1165. 1186; ex ſupra dictis liquet, quid per infernum, per foveam, & per terram inferiorem, quæ ibi apud Prophetam memorantur, ſignificatur, nec aliunde quam ex ſenſu interno patet, quid per arbores aquaram, per arbores Edenis, per ramum miſſum ad-inter implexa, per electionem & præcipuum Libani, & per bibentes aquas. Apud Eundem "Fili hominis, plange ſuper multitudine Ægypti, & *deſcendere fac illam ipſam* & filias gentium magnificarum *ad terram inferiorum cum deſcendentibus foveam.* Ibi Aſchur, cui data ſunt ſepulchra *in lateribus foveæ*, omnes confoſſi gladio" xxxii: 18. 23; hæc quid ſint, ab illis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illis quæ ſupra explicata ſunt, conſtare poteſt. Apud Davidem "Jehovah, aſcendere feciſti *ex inferno* animam meam, vivificaſti me *ex deſcendentibus foveam*" Pſalm: xxx: 4. Apud Eundem "Reputatus ſum *cum deſcendentibus* foveam; reputatus ſum ſicut vir non robur; poſuiſti me *in fovea inferiorum*, in tenebris, in profunditatibus," Pſalm: lxxxviii: 5. 7. Apud Jonam, "Ad *exciſiones montium* deſcenderam, terræ vectes ſuper me in æternum, nihilominus *aſcendere feciſti e fovea vitam*" ii: 7; ibi de tentationibus Domini, & liberatione ab illis; exciſiones montium ſunt ubi damnatiſſimi, nimbi enim caliginoſi, qui circum illos apparent, ſunt montes. Quod fovea ſit vaſtatio falſi, & in ſenſu abſtracto falſum, porro conſtat apud Eſaiam, "Colligentur collectione vinctus ad foveam, & claudent in clauſtro, poſt tamen multitudinem dierum viſitabuntur," xxiv: 22. Apud Eundem, "Ubi ira anguſtatoris, feſtinabit educens ad aperiendum, & non morietur *ad foveam*, nec deficiet panis," li: 14. Apud Ezechielem "Ecce ego adducens ſuper te alienos, violentos gentium, qui evaginabunt gladios ſuos ſuper pulchritudinem ſapientiæ tuæ, & prophanabunt ſplendorem tuum, *in foveam demittent te*, & morieris mortibus confoſſorum in corde marium," xxviii: 7. 8; ibi de principe Tyri, per quem ſignificantur qui in principiis falſi ſunt. Apud Sachariam, "Exulta valde filia Zionis, clange filia Hieroſolymæ, ecce Rex tuus venit tibi juſtus, miſer, & equitans ſuper aſino, & ſuper pullo filio aſinarum: per ſanguinem fæderis *emittam vinctos tuos e fovea in qua nulla aqua*," ix: 11; fovea in qua nulla aqua pro falſo in quo nihil verum; ut quoque in ſequentibus dicitur, quod miſerint Joſephum in foveam, & fovea vacua nulla in illa aqua, Verſ: 24. Apud Davidem, "Ad Te Jehovah clamo, petra mea, ne ſileas a me, ne forte ſileas a me, *& ſimilis videar deſcendentibus in foveam*," Pſalm: xxviii: 1. Apud Eundem, "Jehovah *fecit aſcendere e fovea* vastationis, e cœno luti, & conſtituit ſuper petra pedes meos," Pſalm: xl: 3. Apud Eundem, "Ne obruat me fluctus aquarum, nec abſorbeat me profunditates, *nec claudat ſuper me fovea os ſuum*," Pſalm: lxix: 16. Apud Eundem, "Miſit verbum ſuum, & ſavanit eos, & eripuit eos *ex foveis eorum*," Pſalm: cvii: 20; ex foveis pro ex falſis. Apud Eundem, "Feſtina, reſponde mihi Jehovah, conſumtus eſt ſpiritus meus, ne abſcondas facies tuas a me, ut *ſimilis fiam deſcendentibus in foveam*," Pſ: cxliii: 7. Quia fovea ſignificat falſum, & cœci illos qui in falſis ſunt, n: 2383, ideo Dominus dicit, "Sinite eos, duces cœci ſunt cœcorum, cœcus enim cœcum ſi duxerit, *ambo in foveam cadent*," Matth: xv: 13. 14. Luc: vi: 39. Simile quod per Joſephum, etiam repræſentatum eſt per Jeremiam Prophetam, de qua re ipſe ita, "Sumſerunt Jeremiam, & projecerunt illum *in foveam*, quæ in atrio cuſtodiæ, & dimiſerunt Jeremiam per funes *in foveam ubi nulla aqua*" xxxviii: 6, hoc eſt rejecerunt Divina Vera inter falſa in quibus nihil veri.

4729. Et dicamus, fera mala comedit eum, quod ſignificet mendacium ex vita cupidatum, conſtat ex ſignificatione feræ, quod ſit affectio & cupiditas, de qua n: 45. 46; fera enim in genuino ſenſu eſt vivum, n: 774. 841.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

841. 908, inde per feram malam hic ſignificatur vita cupiditatum; quod ſit mendacium, patet: hoc refert ſe ad antecedentia, nempe quod Divinum illud verum rejecerint inter falſa fuerit mendacium ex vita cupiditatum: ſunt enim tres origines falſi, una ex doctrina Eccleſiæ, altera ex fallacia ſenſuum, tertia ex vita cupiditatum; quod ex doctrina Eccleſiæ hoc ſolum intellectualem partem hominis captat, nam perſuadetur ab infantia quod ita ſit, & confirmantia dein corroborant illud; quod autem ex fallacia ſenſuum, hoc non ita intellectualem partem afficit, eſt enim illis, qui in falſo ſunt ex fallacia ſenſuum, parum intuitionis ex intellectu, ex inferioribus enim & ſenſualibus cogitant; at falſum ex vita cupiditatum, ſcaturit ex ipſa voluntate, ſeu quod idem, ex corde, nam quod vult ex corde homo, hoc cupit, id falſum peſſimum eſt, quia inhæret, & non eradicatur niſi per novam vitam a Domino: ſunt, ut notum eſt, binæ facultates interiores hominis, nempe intellectus & voluntas, quod intellectus haurit & imbuit, hoc non ideo tranſit in voluntatem, at quod voluntas, hoc tranſit in intellectum, nam quod vult homo hoc cogitat, quapropter cum vult malum ex cupiditate, tunc cogitat id & confirmat, confirmantia mali per cogitationem ſunt quæ vocantur falſa ex vita cupiditatum; hæc falſa apparent illi ſicut vera, & cum confirmaverat apud ſe illa falſa, tunc apparent ei vera ſicut falſa, nam tunc præcluſerat influxum luci per cœlum a Domino; at vero ſi non confirmaverat apud ſe illa falſa, tunc obſtant vera, quæ prius ejus intellectus imbuerat, & non permittunt ut confirmentur.

4730. Ut videbimus quid erunt ſomnia ejus, quod ſignificet quod prædicationes de Ipſo ſic falſæ & viderentur, conſtat ex ſignificatione ſomniorum, quod ſint prædicationes, de qua n: 4682, quæ quia in oculis eorum ut falſa apparuerunt n: 4726. 4729, hic per ſomnia ſignificantur prædicationes de Divino Vero imprimis quod Humanum Domini Divinum ſit, quæ falſæ ſecundum eorum opinionem; quod etiam ut falſa illis viderentur, ſignificatur per quod dixerint "videbimus quid erunt;" quod prædicationes de Divino Humano Domini apparuerint & appareant illis qui in ſola fide ſunt, ut falſa, conſtare poteſt ex illis quæ mox ſupra n: 4730 ad fin: dicta ſunt, nam quæ confirmantur ex vita cupiditatum, non aliter apparent. Quod confirmentur falſa ex vita cupiditatum, eſt quoque inde, quia non ſciunt quid cœlum, & quid infernum, tum quid amor erga proximum, ac quid amor ſui & mundi, ſi illa ſcirent, imo ſi modo ſcire vellent, prorſus aliter cogitarent; quis hodie aliud novit quam quod amor erga proximum ſit dare pauperibus quæ habet, & opitulari cuicunque ex ſuis opibus, & ei benefacere quocunque modo, abſque diſtinctione ſive bonus ſive malus ſit; & quia ſic privaretur ſuis facultatibus, ac ipſe pauper & miſer fieret, ideo rejicit doctrinale de charitate, & amplectitur doctrinale de fide; & dein confirmat ſe contra charitatem pluribus, nempe cogitando quod natus ſit in peccatis, & inde quod nihil boni ex ſe queat facere, & ſi faciat charitatis ſeu pietatis opera, quod non poſſit quin meritum ponat in illis; & cum ita cogitat ab una parte & ex vita cupiditatum ex altera, tunc ſe confert ad partes eorum qui ſolam fidem ſalvare dicunt; in qua cum eſt, tunc adhuc magis ſe confirmat, uſque ut credat quod opera

charitatis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

charitatis non neceſſaria ſint ad ſalutem; quibus excluſis in hoc novum incidit, quod quia homo talis eſt, a Domino proviſum ſit medium ſalutis, quod vocatur fides; & tandem in id, quod ſalvetur, ſi ex confidentia ſeu fiducia dicat, etiam in ultima mortis hora, quod Deus miſereatur ejus per intuitionem in Filium quod pro illo paſſus ſit, nihil expendendo quæ Dominus apud Johannem Cap: 1: Verſ: 12. 13, dixerat, & mille locis alibi: inde nunc eſt, quod ſola fides pro eſſentiali in Eccleſiis agnita fuerit; at quod non ubivis ſimili modo, eſt quia Antiſtites per ſolam fidem nihil lucrari poſſunt, ſed per prædicationem operum. Sed ſi iidem noviſſent quid charitas erga proximum eſſet, nuſquam in id falſum doctrinæ lapſi fuiſſent; fundamentale ejus eſt, rite & juſte agere in quacunque re quæ alicujus debiti ſeu muneris eſt; ſicut pro exemplo, qui Judex eſt, ſi ſecundum leges punit maleficum, & hoc ex Zelo, tunc eſt in charitate erga proximum, nam vult emendationem ejus, ita ejus bonum, & quoque vult ſocietati & patriæ bene, ne ei ab illo amplius male fiat, ita amare poteſt illum ſi emendatur, ſicut pater filium quem caſtigat, & ſic amat ſocietates & patriam, quæ ei in communi eſt proximus: ſimiliter ſe habet in omnibus reliquis: ſed de his plenius, ex Divina Domini Miſericordia, alibi agetur.

4731. Et audivit Ruben, quod ſignificet confeſſionem fidei Eccleſiæ in communi, conſtat ex repræſentatione Rubenis, quod ſit fides intellectu ſeu doctrina quæ primum eſt regenerationis, in complexu verum doctrinæ per quod ad bonum vitæ perveniri poteſt, de qua n: 3861. 3866, hic ideo confeſſio fidei Eccleſiæ in communi. Quod Ruben hic interponit ſe, eſt quia Eccleſia quæ inchoat a fide, defineret eſſe Eccleſia, niſi Divinum hoc verum in illa maneret, nempe quod humanum Domini Divinum ſit, hoc enim eſt ſupremum ſeu intimum Verum Eccleſiæ; quapropter Ruben voluit eripere Joſephum, per quem id Verum hic repræſentatur, e manu fratrum ad reducendum eum ad patrem ejus, per quæ ſignificatur, quod illud Verum vellet vindicare Eccleſiæ; & ulterius cum rediit Ruben ad foveam, & vidit quod nullus Joſeph ibi, quod diſciderit veſtes ſuas, & dixerit ad fratres, natus non amplius, & ego quo ego venio, Verſ: 29. 30, quibus ſignificatur quod nulla in Dominum fides amplius, ac ita nulla Eccleſia. Supremum ſeu intimum hoc Verum, quod Humanum Domini Divinum ſit, ab illis in Eccleſia qui in ſola fide ſunt, negatur; ſed uſque quia ex Verbo ſciunt quod Domino Divinum ſit, & non capiunt quomodo Humanum poſſit eſſe Divinum, idcirco utrumque Domino tribuunt, diſtinguendo inter naturam Ipſius Divinam & Humanam: at qui in vita fidei ſeu charitate ſunt, Dominum ut ſuum Deum & Salvatorem adorant, & cum in adoratione ſunt, cogitant de Divino Domini, non ſeparando illud ab Humano, ita omne in Domino Divinum corde agnoſcunt; ſed cum ex doctrina cogitant, tunc quia nec illi comprehendere poſſunt quomodo Humanum poſſit eſſe Divinum, loquuntur ex doctrinali.

4732. & eripuit eum e manu eorum, quod ſignificet liberationem, conſtat abſque explicatione.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4733. Et dixit, non percutiamus eum, anima quod ſignificet quod non exſtinguendum quia vita religionis, conſtat ex ſignificatione percutere, quod ſit exſtinguere; & ex ſignificatione animæ, quod ſit vita, de qua n: 1000. 1005. 1436. 1742, hic vita religionis. Quod agnitio & adoratio Divini Humani Domini ſit vita religionis, patet ab illis quæ mox ſupra n: 4731, dicta ſunt; & quoque ex eo, quod homines tales ſint, ut colere velint de quo aliquam perceptionis & cogitationis, imo ſenſuales de quo aliquem ſenſum, habere poſſunt, nec colere volunt niſi Divinum in illo ſit; hoc commune eſt humano Generi; inde Gentiles colunt idola, in quibus Divinum credunt, alii vero homines poſt mortem quos vel deos vel ſanctos credunt; nihil enim excitari poteſt apud hominem, niſi ſit quod movet ejus ſenſum; qui dicunt ſe agnoſcere Supremum Ens, cujus nullam perceptionis ideam habent, illi plerique nullum Deum agnoſcunt, ſed loco ejus naturam, & naturam quia illam capiunt; permulti eruditi inter Chriſtianos tales ſunt, etiam ex cauſa, quia Humanum Domini non credunt Divinum: ne itaque homines, qui tantum ſe removerunt a Divino, & in tantum corporei facti ſunt, lignum & lapides colerent, & ne aliquem hominem poſt mortem & ſic ſub illo aliquem diabolum, & non Ipſum Deum quia eum non aliquo modo percipere poſſent, & ſic periret omne Eccleſiæ, & cum Eccleſia Genus humanum, voluit Ipſum Divinum aſſumere Humanum, & hoc Divinum facere. Caveant itaque ſibi eruditi, ne de Humano Domini cogitent, & non ſimul id Divinum credant, ſi aliter, ſe ſcandalizant, & tandem nihil credunt.

4734. Et dixit ad illos Ruben, quod ſignificet adhortationem, in ſenſu proximo confeſſionem fidei Eccleſiæ in communi, quæ eſt Ruben, n: 4731, adhortantem ſeu dictantem, quod non violarent, ut ſequitur.

4735. Ne effundatis ſanguinem, quod ſignificet ne violent ſanctum, conſtat ex ſignificatione ſanguinis, quod ſit ſanctum, de qua ſequitur; inde effundere ſanguinem eſt violare illud. Omne Sanctum in cœlo procedit ex Divino Humano Domini, & inde omne ſanctum in Eccleſia, quapropter ne violarent illud, inſtituta eſt a Domino Sancta Cæna, & ibi expreſſis verbis dicitur, quod Panis ibi ſit Caro Ipſius, & Vinum ibi ſit Sanguis Ipſius, ita quod ſit Divinum Humanum Ipſius ex Quo tunc Sanctum: apud Antiquos Caro & ſanguis ſignificabat Humanum proprium, quia Humanum conſiſtit ex Carne & Sanguine; inde Dominus dixit ad Simonem "Beatus es, quia *Caro & Sanguis* non revelavit tibi, ſed Pater meus qui eſt in cœlis" Matth: XXVI: 17; Caro itaque & Sanguis ſignificata per Panem & Vinum in Sancta Cæna eſt Humanum proprium Domini; ipſum proprium Domini, quod propria potentia ſibi acquiſivit, eſt Divinum; Proprium Ipſius ex conceptione fuit quod ex Jehovah Patre Ipſius habuit, & fuit Ipſe Jehovah, inde Proprium quod ſibi acquiſivit in Humano fuit Divinum; proprium hoc Divinum in Humano eſt quod vocatur Caro & Sanguis, Caro eſt Divinum Bonum Ipſius, n: 3813, ſanguis Divini Boni Divinum Verum. Humanum Domini, poſtquam glorificatum ſeu Divinum factum eſt, non concipi poteſt ſicut humanum, ſed ſicut Divinus Amor in forma humana; & hoc eo magis quam

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quam Angeli, qui cum apparent, ſicut mihi viſi, apparet tanquam Amoris & Charitatis formæ ſub ſpecie humana, & hoc a Domino; ex Divino enim Amore Dominus Humanum ſuum Divinum fecit, ſicut per cœleſtem amorem homo fit angelus poſt mortem, ut appareat ſicut amoris & charitatis forma ſub ſpecie humana, ut dictum: Inde patet quod per Divinum Humanum Domini in cœleſti ſenſu ſignificetur ipſe Divinus amor, qui eſt amor erga univerſum genus humanum, quod illud ſalvare, beatum & felix velit facere in æternum, & ei appropriare Divinum ſuum, quantum capere poſſunt; hic amor, & reciprocus hominis in Dominum, & quoque amor erga proximum, ſunt qui ſignificantur & repræſentantur in Sancta Cæna, amor Divinus cœleſtis per Carnem ſeu Panem ibi, & amor Divinus ſpiritualis per Sanguinem ſeu Vinum ibi: ex his nunc conſtare poteſt, quid per manducationem Carnis Domini, & per potum Sanguinis Ipſius, intelligitur apud Johannem "Ego ſum *Panis vivens* qui e cœlo deſcendit; ſi quis comederit *ex hoc Pane*, vivet in æternum. *Panis* vero, quem Ego dabo, *Caro mea* eſt: Amen, amen, dico vobis, *niſi Comederitis Carnem Filii hominis*, & *biberitis Ipſius Sanguinem*, non habebitis vitam in vobis: qui *comedit meam Carnem*, & *bibit meum ſanguinem*, habet vitam æternam; & Ego reſuſcitabo illum extremo die: nam *Caro mea* eſt vere cibus, & *Sanguis meus* eſt vere potus: qui *comedit meam Carnem*, & *bibit meum Sanguinem*, in Me manet, & Ego in illo. Hic eſt *Panis*, qui e cœlo deſcendit" VI: 50 ad 58; quia per Carnem & Sanguinem ſignificatur Divinum Cœleſte & Divinum Spirituale quod ex Divino Humano Domini, ut dictum, ſeu quod idem, Divinum Bonum & Divinum Verum amoris Ipſius, per comedere & bibere ſignificatur appropriare ſibi illa, appropriatio fit per vitam amoris & charitatis, quæ etiam eſt vita fidei; quod comedere ſit appropriare ſibi bonum, & bibere appropriare ſibi verum, videatur n: 2187. 3069. 3168. 3513. 3596. 3722. 3832. 4017. 4018. Quia Sanguis in cœleſti ſenſu ſignificat Divinum Spirituale ſeu Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, ideo ſignificat Sanctum, nam Divinum Verum procedens a Divino Humano Domini, eſt ipſum Sanctum; Sanctum non aliud eſt, nec aliunde. Quod Sanguis ſit Sanctum illud, conſtare poteſt a pluribus locis in Verbo, quorum hæc licet afferre; apud Ezechielem, "Fili hominis, ſic dixit Dominus Jehovih, dic avi omni cœli, omni feræ agri, congregamini & venite, congregate vos a circuitu ſuper ſacrificium meum, quod Ego ſacrifico vobis, ſacrificium magnum ſuper montibus Iſraelis, ut *comedatis carnem* & *bibatis ſanguinem*, *carnem fortium comedetis*, & *ſanguinem principum terræ bibetis*, arietes, agnos, & hircos, ſaginatos Baſchanis omnes, & comedetis adipem ad ſatietatem, & *bibetis ſanguinem* uſque ad ebrietatem, de ſacrificio meo quod ſacrificabo vobis, ſatiabimini ſuper menſa mea, equo, & curru, forti, & omni viro belli: ſic dabo gloriam meam inter gentes," XXXIX: 17. 18. 19. 20. 21; agitur ibi de convocatione omnium ad Regnum Domini, & in ſpecie de inſtauratione Eccleſiæ apud gentes; & per comedere carnem & bibere ſanguinem, ſignificatur appropriare ſibi Divinum bonum & Divinum verum, ita Sanctum quod procedit a Divino

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Humano Domini; quis non videre poteſt, quod non caro per carnem & ſanguis per ſanguinem ibi intelligatur, ut quod carnem fortium comederent, ſanguinem principum terræ biberent, & quod ſatiarentur equo, curru, forti, & omni viro belli: ſimiliter apud Johannem, "Vidi unum Angelum ſtantem in ſole, qui clamavit voce magna, dicens omnibus avibus volantibus in medio cœlo, venite, congregamini ad cænam Magni Dei, ut comedatis *Carnes* regum, & *carnes* chiliarchorum, & *carnes* fortium, & *carnes* equorum & ſedentium ſuper illis, & *carnes* omnium liberorum & ſervorum, parvorum & magnorum," XIX: 17. 18; quis uſquam hæc intelliget, niſi ſciat quid caro in ſenſu interno ſignificat, & niſi quid reges, chiliarchi, fortes, equi, ſedentes ſuper illis, liberi & ſervi. Porro apud Sachariam, "Loquetur pacem gentibus; dominari Ipſius a mari uſque ad mare, & a flumine uſque ad fines terræ; etiam Tu, per *ſanguinem fæderis tui* emittam vinctos tuos e fovea," IX: 10. 11; ibi de Domino; ſanguis fæderis eſt Divinum Verum procedens a Divino Humano Ipſius, & eſt ipſum ſanctum, quod, poſtquam glorificatus eſt, exivit ab Ipſo; hoc Sanctum eſt, quod etiam Sanctus ſpiritus vocatur, ut patet apud Johannem, "Jeſus dixit, ſi quis ſitiverit, venito ad Me & *bibito*; quiſquis credit in Me, ſicut dixit Scriptura, flumina e ventre illius fluent aquæ viventis; hoc dixit de ſpiritu, quem accepturi erant credentes in Ipſum; nondum enim erat Spiritus ſanctus, quia Jeſus nondum glorificatus erat," VII: 37. 38. 39; quod ſanctum procedens a Domino ſit ſpiritus, videatur Joh: VI: 63. Porro quod Sanguis ſit Sanctum procedens a Divino Humano Domini, apud Davidem, "A dolo & violentia redige animam eorum, & *pretioſus erit ſanguis eorum* in oculis ipſius," Pſalm: LXXII: 14; pretioſus ſanguis pro ſancto quod accepturi. Apud Johannem, "Hi ſunt qui veniunt ex afflictione magna, & lavarunt ſtolas ſuas, & dealbarunt ſtolas ſuas *in ſanguinem Agni*," Apoc: VII: 14: & apud Eundem, "Illi vicerunt draconem *per ſanguinem Agni*, & per verbum teſtimonii ſui; & non amaverunt animam ſuam uſque ad mortem," Apoc: VIII: 8; Eccleſia hodie non aliter novit, quam quod Sanguis Agni hic ſignificet paſſionem Domini, quia credit quod ſalventur unice per quod Dominus paſſus ſit, & quod propter id miſſus ſit in mundum, ſed ſit hoc pro ſimplicibus qui arcana interiora capere nequeunt; paſſio Domini fuit ultimum tentationis Ipſius, per quod plene glorificavit Humanum ſuum, Luc: XXIV: 26. Joh: XII: 23. 27. 28. Cap: XIII: 31. 32. Cap: XVII: 1. 4. 5; ſanguis autem Agni ibi eſt idem ac Divinum Verum, ſeu ſanctum procedens a Divino Humano Ipſius; ita idem cum ſanguine fæderis, de quo mox ſupra: & de quo etiam apud Moſen "Moſes ſumſit librum, fæderis & legit in auribus populi, qui dixerunt, omne quod loquutus eſt Jehovah, faciemus & audiemus: tunc ſumſit Moſes *Sanguinem*, & ſparſit ſuper populum, & dixit, ecce *Sanguis fæderis*, quod pepigit Jehovah vobis cum ſuper omnibus verbis his" Exod: XXIV: 7. 8; liber fæderis erat Divinum Verum quod illis tunc, quod confirmabatur per ſanguinem, teſtificantem quod illud ex Divino Humano Ipſius. In Ritualibus Eccleſiæ Judaicæ per Sanguinem nec aliud ſignificabatur, quam Sanctum procedens

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

procedens a Divino Humano Domini; quapropter cum ſanctificabantur, hoc fiebat per ſanguinem; ut cum *ſanctificabatur* Aharon & filii ejus, tunc *Sanguis* ſpargebatur ſuper cornua altaris, reliquam ad fundamentum altaris, etiam ſuper apicem Auris dextræ, pollicem manus & pedis dextri, ſuper veſtes illius" Exod: XXIX: 12. 16. 20. Levit: VIII: Cumque intraret Aharon intra velum ad Propitiatorium, quod etiam tunc *Sanguis* digito ſpargeretur ad Propitiatorium ſepties verſus orientem" Levit: XVI: 12. 13. 14. 15; pariter in reliquis ſanctificationibus ut & expiationibus, & mundationibus, de quibus Exod: XII: 7. 13. 22. Cap: XXX: 10. Levit: I: 5. 11. 15. Cap: III: 2. 8. 13. Cap: IV: 6. 7. 17. 18. 25. 30. 34. Cap: V: 9. Cap: VI: 20. 21. Cap: XIV: 14 ad 19. 25 ad 30. Cap: XVI: 12. 13. 14. 15. 18. 19. Deut: XII: 27. Quia per Sanguinem in genuino ſenſu ſignificatur Sanctum, ita in oppoſito ſenſu per ſanguinem & ſanguines ſignificantur illa quæ violentiam ei inferunt, & hoc inde, quia per effundere ſanguinem innocentem ſignificatur violare ſanctum; ideo quoque ſceleſta vitæ & prophana cultus dicebantur ſanguis; quod Sanguis ac ſanguines ſint talia, conſtat ab his locis; apud Eſaiam "Cum laverit Dominus excrementum filiarum Zionis, & *Sanguines Hieroſolymæ* abluerit e medio ejus, per ſpiritum judicii, & per ſpiritum expurgationis" IV: 4. Apud Eundem "Aquæ Dimonis plenæ ſunt *Sanguine*" XV: 9. Apud Eundem "Manus veſtræ pollutæ ſunt *Sanguine*, & digiti veſtri iniquitate; pedes eorum ad malum currunt, & feſtinant *ad effundendum ſanguinem innocentem*; cogitationes eorum cogitationes iniquitatis" LIX: 7. Apud Jeremiam "Etiam in alis tuis *inventi ſunt Sanguis* animarum pauperum innocentium" II: 34. Apud Eundem "Ob peccata prophetarum, iniquitates ſacerdotum, *effundentium* in medio Hieroſolymæ *ſanguinem juſtorum*; errarunt cæci in plateis, *polluti ſunt ſanguine*, ea quæ non poſſunt, tangunt veſtimentis" Thren: IV: 13. 14. Apud Ezechielem "Præterivi præter te, & vidi te conculcatam *in ſanguinibus tuis*, & dixi tibi, *in ſanguinibus tuis* vive, & dixi tibi, *in ſanguinibus tuis* vive. Lavi te aquis, & ablui *ſanguines tuos* a ſuper te; & unxi te oleo" XVI: 6. 9. Apud Eundem "Tu fili hominis, num diſceptabis cum *urbe ſanguinum*; notifica illi omnes abominationes ejus, *per Sanguinem tuum quem effudiſti*, rea facta es, & per idola quæ feciſti, polluta es. Ecce principes Iſraelis, quiſque juxta brachium ſuum fuerunt in te, & *effuderunt ſanguinem*; viri calumniæ fuerunt in te *ad effundendum ſanguinem*, & ad montes comederunt in te" XXII: 2. 3. 4. 6. 9. Apud Moſen "Si quis ſacrificaverit alibi, quam ſuper altari ad tentorium, *erit ſanguis*, & ſicut *effudiſſet ſanguinem*" Levit: XVII: 1 ad 9. Falſificatum & prophanatum Verum ſignificatur per hæc quæ ſequuntur de Sanguine, apud Joelem "Dabo prodigia in cœlis & in terra, *Sanguinem* & ignem, & columnas fumi; ſol vertetur in caliginem, & *luna in ſanguinem*, antequam venit dies magnus & terribilis," III: 3. 4. Apud Johannem, "Sol factus eſt niger ſicut ſaccus piloſus, & *luna tota facta eſt ſicut ſanguis*," Apoc: VI: 12. Apud Eundem, "Secundus Angelus clanxit & quaſi mons magnus igne ardens projectus eſt in mare, *factaque eſt tertia pars maris ſanguis*," Apoc: VIII: 8: apud Eundem,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dem, "Secundus Angelus effudit phialam ſuam in mare, & *factum eſt ſanguis ſicut mortui*, unde omnis anima vivens mortua eſt in mari. Tertius Angelus effudit phialam ſuam in fluvios, & in fontes aquarum, & *factus eſt ſanguis*," Apoc: XVI: 3. 4. Similiter quod flumina, collectiones & ſtagna aquarum, verſa ſint in *Sanguinem* in Ægypto," Exod: VII: 15 ad 22, per Ægyptum enim ſignificatur Scientia, quæ ex ſe intrat in arcana cœleſtia, & inde pervertit, negat, & prophanat Vera Divina, n: 1164. 1165. 1186; omnia miracula in Ægypto, quia Divina, involverunt talia; quod flumina, quæ verſa ſunt in ſanguinem, ſint vera quæ intelligentiæ & ſapientiæ, n: 108. 109. 3051; quod aquæ ſimiliter, n: 680. 2702. 3058; quod fontes, n: 2702. 3097. 3424; quod maria ſint vera ſcientifica in complexu, n: 28; quod Luna, de qua etiam dicitur quod in ſanguinem vertenda, ſit Divinum Verum, n: 1529. 1530. 1531. 2495. 4060; inde patet quod per Lunam, mare, fontes, aquas, & flumina, quod verſa in ſanguinem, ſignificetur Verum falſificatum & prophanatum.

4736. Mittite eum ad foveam quæ in deſerto, quod ſignificet quod abſconderent interea inter ſua falſa, hoc eſt, quod conſiderarent ut falſum, ſed uſque retinerent, quia intereſt Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione foveæ, quod ſint falſa, de qua ſupra n: 4728; & a ſignificatione deſerti, quod ſit ubi non verum; deſertum enim latæ ſignificationis eſt, eſt ubi inhabitatum ita non excultum, quod cum prædicatur de Eccleſia, eſt ubi non bonum & inde non verum, n: 2708. 3900; ita per foveam in deſerto hic intelliguntur falſa, in quibus non verum quia non bonum. Dicitur in quibus non verum quia non bonum, cum enim fides creditur ſalvare abſque operibus tunc quidem dari poteſt verum, ſed uſque non eſt verum apud illum, quia non ſpectat bonum, nec eſt a bono; id verum non vitale eſt, quia in ſe habet principium falſi; proinde apud quem tale verum eſt, apud illum eſt id verum non aliter ac falſum ex principio quod inibi dominatur; principium eſt inſtar animæ, ex qua vita reliquis. Dantur viciſſim falſa, quæ recipiuntur ut vera, cum in illis eſt bonum, imprimis ſi bonum innocentiæ, ut apud gentiles, & quoque apud plures intra Eccleſiam.

4737. Et manum ne mittatis in eum, quod ſignificet ne violarent, conſtare poteſt abſque explicatione.

4738. Propterea ut eriperet eum e manu illorum ad reducendum eum ad patrem ejus, quod ſignificet ut vindicaret Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione eripere e manu illorum, quod ſit liberare, ut ſupra n: 4732; & a ſignificatione reducere ad patrem ejus, quod ſit vindicare Eccleſiæ, per Jacobum enim qui hic eſt Pater, repræſentatur religio Judaica ex Antiqua Eccleſia, ut ſupra n: 4700. 4701. Quod vindicaret Eccleſiæ, eſt Divinum Verum de Divino Humano Domini, nam per Joſephum id verum in ſpecie ſignificatur, ut prius dictum. Quod ulterius hoc Verum attinet, ſciendum quod Antiqua Eccleſia id agnoverit, & quoque Primitiva Eccleſia Chriſtiana; ſed poſtquam Papale ſolium ſuccrevit uſque ad dominatum ſuper omnes animas humanas, & evexit ſe ſicut de Rege Babelis dicitur apud Eſaiam "Tu dixiſti in corde

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tuo, in cœlos aſcendam, ſuper ſtellas cœli exaltabo thronum meum, & ſedebo in monte conventus, aſcendam ſuper excelſa nubis, & ſimilis fiam Altiſſimo," xiv: 13. 14, tunc Divinum derogabatur Humano Domini, ſeu tunc diſtinguebatur inter Ipſius Divinum & Humanum; quomodo hoc decretum ſit in quodam Concilio, etiam mihi revelatum eſt: Apparuerunt mihi quidam antrorſum ad ſiniſtrum ad planum plantæ pedis ad aliquam a me diſtantiam, qui inter ſe loquebantur, ſed non audivi de qua re; dicebatur mihi, quod eſſent aliqui ex illis qui una fuerunt in Concilio, quando decretum de bina Natura Domini, Divina & Humana; mox etiam cum illis loqui dabatur; dicebant, quod illi qui in Concilio maximum influxum habuerunt, & reliquis dignitate & auctoritate prævaluerunt, convenerint, & tunc in Camera obſcura, & concluſerint quod Domino tribueretur & Divinum & Humanum, principaliter ex cauſa, quod alioquin Papale ſolium non ſubſiſteret; ſi enim agnoviſſent Dominum pro uno cum Patre, ſicut Ipſe dicit, non potuiſſet aliquis Vicarius ejus agnoſci in terra; ſchiſmata enim eo tempore exiſtebant, per quæ potuiſſet Papalis poteſtas labi ac diſſipari, niſi ita diſtinxiſſent; & quod ad illud corroborandum conquiſiverint confirmantia ex Verbo, & perſuaſerint reliquis: addiderunt, quod ſic dominari potuerint in cœlo & in terra, quia ex Verbo habuerunt, quod Domino data eſſet omnis poteſtas in cœlis & in terris, quæ alicui Vicario non tribui potuiſſet, ſi Humanum etiam Divinum agnoſceretur, ſciebant enim quod nemo ſe æqualem Deo liceret facere, & quod Divinum illam poteſtatem ex ſe haberet, non autem Humanum, niſi illa ei data fuiſſet, ſicut etiam poſtea Petro: dicebant, quod ſchiſmatici tunc perſpicaci ingenio eſſent, quos ſedare ita potuerunt; & quod ſic etiam Papalis poteſtas confirmata ſit. Exinde conſtat, quod ſolum dominationis cauſa hoc inventum ſit; & quod propterea non ſcire voluerint, quod Poteſtas data Humano Domini in cœlis & in terris, manifeſtet quod illud quoque Divinum eſſet: & quod Petrus, cui a Domino dati claves cœlorum, non ſit Petrus qui intelligitur, ſed fides charitatis, quæ quia eſt a ſolo Domino, eſt Poteſtas Solius Domini, videatur Præfatio ad Cap: xxii Geneſ:

4739. Verſ: 23 ad 30. *Et factum, ſicut venit Joſeph ad fratres ſuos, & exuebant Joſephum tunica ſua, tunica variorum colorum, quæ ſuper eum. Et ſumſerunt eum, & miſerunt eum in foveam, & fovea vacua, nulla in ea aqua. Et ſederunt ad comedendum panem, & ſuſtulerunt oculos ſuos, & viderunt, & ecce comitatus Jiſchmaelitarum venit e Gilead, & cameli illorum ferentes aromata, & reſinam, & ſtacten, euntes ad deferendum ad Ægyptum. Et dixit Jehudah ad fratres ſuos, quid lucri quod occidamus fratrem noſtrum, & obtegamus ſanguinem ejus. Ite & vendamus eum Jiſchmaelitis, & manus noſtra ne ſit in eum, quia frater noſter, caro noſtra is; & auſcultaverunt fratres illius. Et tranſiverunt viri Midianitæ negotiatores, & extraxerunt, & aſcendere fecerunt Joſephum e fovea, & vendiderunt Joſephum Jiſchmaelitis, in viginti argenti; & adduxerunt Joſephum Egyptum. Et rediit Ruben ad foveam, & ecce nullus Joſeph in fovea, & diſcidit veſtes ſuas. Et rediit ad fratres ſuos, & dixit, natus non amplius, & ego quo ego venio.* Factum ſicut venit Joſeph ad fratres ſuos, ſignificat cum de Ipſo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Ipſo prædicatum: & exuebant Joſephum tunica ſua, ſignificat apparentias veri quod diſcuterent & annihilarent: tunica variorum colorum, quæ ſuper eum, ſignificat apparentiarum quale quoad vera ex bono: & ſumſerunt eum, & miſerunt eum in foveam, ſignificat inter falſa: & fovea vacua, nulla in illa aqua, ſignificat quod tunc nihil verum: & ſederunt ad comedendum panem, ſignificat appropriationem mali ex falſo: & ſuſtulerunt oculos ſuos & viderunt, ſignificat ulteriorem cogitationem: & ecce comitatus Jiſchmaelitarum venit e Gilead, ſignificat illos qui in bono ſimplici, in quali gentes: & cameli illorum ferentes aromata, reſinam, & ſtacten, ſignificat vera interiora naturalia: euntes ad deſcendendum ad Ægyptum, ſignificat inſtructionem ex ſcientificis: & dixit Jehudah ad fratres ſuos, ſignificat pravos in Eccleſia qui contra bonum quodcunque: quid lucri quod occidamus fratrem noſtrum, & obtegamus ſanguinem ejus, ſignificat quod inde nihil proficuum, & nihil altitudinis, ſi hoc prorſus exſtingueretur: ite, & vendamus eum Jiſchmaelitis, ſignificat quod agnoſcant Ipſum qui in ſimplici bono: & manus noſtra ne ſit in eum, ſignificat quod ſint ſine culpa: quia frater noſter, caro noſtra is, ſignificat quia acceptum quod ex illis: & auſcultaverunt fratres illius, ſignificat condeſcendentiam: & tranſiverunt viri Midianitæ negotiatores, ſignificat illos qui in vero illius boni: & extraxerunt & aſcendere fecerunt Joſephum e fovea, ſignificat auxilium ab illis ut non inter falſa: & vendiderunt Joſephum Jiſchmaelitis, ſignificat receptionem ab illis qui in bono ſimplici, & abalienationem ab illis qui in fide ſeparata: in viginti argenti, ſignificat æſtimationem: & adduxerunt Joſephum Ægyptum, ſignificat conſultationem a ſcientificis: & rediit Ruben ad foveam, ſignificat fidem Eccleſiæ in communi: & ecce nullus Joſeph in fovea, ſignificat quod nulla fides amplius: & diſcidit veſtes ſuas, ſignificat luctum: & rediit ad fratres ſuos, ſignificat docentes: & dixit, natus non amplius, ſignificat quod fides in Ipſum nulla: & ego quo ego venio, ſignificat ubi nunc Eccleſia.

4740. Factum, ſicut venit Joſeph ad fratres ſuos, quod ſignificet cum de Ipſo prædicatum, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit Verum Divinum imprimis de Divino Humano Domini; hoc cum dicitur venire ad illos, eſt quod prædicetur illis; fratres enim illius repræſentant Eccleſiam quæ in fide ſeparata, quibus id prædicatum.

4741. Et exuebant Joſephum tunica ſua, quod ſignificet apparentias veri quod diſcuterent & annihilarent, conſtat ex ſignificatione exuere, cum prædicatur de Divino Vero, quod hic eſt Joſeph, quod ſit diſcutere, & quoque annihilare; & a ſignificatione tunicæ quia variorum colorum, quod ſint apparentiæ veri, de qua n: 4677. Diſcutere & annihilare apparentias veri, fit poſtquam ipſum verum rejectum eſt; ipſum enim verum ex ſe in mentibus elucet, & utcunque exſtinguitur apparet, imprimis apud illos qui in bono ſunt: hoc etiam pervident illi qui verum apud ſe annihilarunt, quapropter etiam illas apparentias diſcutere & annihilare conantur: ſit exemplum illuſtrationi; quis non videt, quod bene velle & benefacere ſit ipſiſſima vita Chriſtiana; & ſi ei dicitur, quod hoc ſit charitas, non poteſt non affirmare; imo dicturi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

dicturi illi qui affirmant, quod hoc ſciant quid ſit, quia hoc eſt vitæ; ſed cogitare quod hoc vel illud ſit verum, etiam ex confidentia, ſicut volunt qui in fide ſeparata, dicent quod non ſciant quid ſit, nam non aliam perceptionem de eo habere poſſunt, quam ſicut de fumo qui evaneſcit: quia talis apparet ſola fides & inde confidentia, apud quoſcunque qui de illa ſerio cogitant, cumprimis apud bonos; idcirco allaborant etiam apparentias illas diſcutere & annihilare, circumcidendo ſic quicquid propius tangit, ac quicquid in circuitu eſt; hoc ſignificatur per exuere Joſephum tunica quæ ſuper illum. Credunt etiam iidem, quod ſapientes ſint præ reliquis, qui dogma ſemel receptum, qualecunque ſit, variis confirmare poſſunt, & illud per varia ratiocinia veroſimile ſiſtere; ſed hoc nihil minus quam ſapientis eſt, hoc poteſt quicunque aliquo ingenio pollet, ac ſolertius mali quam probi; hoc enim facere, non eſt rationalis hominis; rationalis enim homo videre poteſt ſicut ex ſuperiori, num verum ſit quod confirmatur, vel num falſum; & quia hoc videt, confirmantia falſi nihili facit, ac illa apud ſe non aliter ſpectat quam ludicra & vana, utcunque alter credit ea ex ipſius ſapientiæ palæſtra deſumpta eſſe: verbo, nihil minus quam ſapientis eſt, imo nihil minus quam rationale, poſſe falſa confirmare, nam ſapientis eſt & rationale, videre prius quod verum ſit, & dein hoc confirmare; quippe verum videre, eſt a luce cœli quæ a Domino, at falſum videre ut verum, eſt a lumine fatuo quod ab inferno.

4742. Tunica variorum colorum, quæ ſuper eum, quod ſignificet apparentiarum quale quoad vera ex bono, conſtat ex ſignificatione tunicæ variorum colorum, quod ſint apparentiæ veri, ex quibus ſpirituale naturalis cognoſcitur & diſtinguitur, de qua n: 4677, hic ideo apparentiarum quale, quapropter etiam bis dicitur tunica, nempe "exuebant Joſephum tunica ſua, tunica variorum colorum." Quod apparentiarum quale ſe habeat ſecundum vera ex bono, conſtare poteſt ex apparentiis veri, cum ad viſum ſiſtuntur in luce cœli, hoc eſt, in altera vita, ubi non alia lux eſt, quam quæ venit per Cœlum a Domino, & quæ exiſtit ex Divino Ipſius Vero, hoc enim coram oculis angelorum apparet ut lux, n: 2776. 3190. 3195. 3222. 3339. 3340. 3636. 3643. 3993. 4302. 4413. 4415; variatur hæc lux apud unumquemvis ſecundum receptionem; omnis cogitatio angelorum fit per variegationem illius lucis, ſicut etiam cogitatio hominis, tametſi homo hoc neſcit, quia apud hominem cadit lux illa in imagines ſeu ideas materiales, quæ in naturali ſeu externo ejus homine ſunt ex luce mundi, inde apud eum in tantum obſcuratur illa lux, ut vix ſciat, quod lux & viſus ejus intellectualis ſit inde; at in altera vita, cum viſus oculi non amplius eſt in luce mundi, ſed in luce cœli, tunc ſe manifeſtat quod cogitatio ejus ſit inde. Hæc lux cum e cœlo tranſit in mundum ſpirituum, ſiſtitur ibi ſub ſpecie variorum colorum, qui colores pulchritudine, varietate & amænitate immenſum excedunt colores qui ſunt ex luce mundi, videantur quæ prius de coloribus ab experientia n: 1053. 1624. 3993. 4530. 4677, allata ſunt: quia colores in altera vita inde exiſtunt, ſunt in origine ſua non aliud quam apparentiæ veri ex bono; verum enim ex ſe non lucet, quia ei ſoli nihil flammeum ineſt, ſed ex bono, hoc enim eſt inſtar flammæ ex qua

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lux, quale itaque eſt bonum tale inde apparet verum, & quale eſt verum taliter a bono lucet. Inde patet, quid per tunicam variorum colorum in ſenſu interno ſignificatur, quod nempe apparentiarum quale quoad vera ex bono; per Joſephum enim, cui tunica, repræſentatur Divinum Verum, ut prius oſtenſum.

4743. Et ſumſerunt eum, & miſerunt eum in foveam, quod ſignificet inter falſa, conſtat ex illis, quæ ſupra n: 4728. 4736, dicta ſunt, ubi ſimilia.

4744. Et fovea vacua, nulla in illa aqua, quod ſignificet quod tunc nihil verum, conſtat ex ſignificatione foveæ, quod ſint falſa, de qua n: 4728; ex ſignificatione vacuæ, quod ſit ubi nihil verum quia nihil bonum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione aquæ, quod ſit verum, de qua n: 680. 739. 2702. 3058. 3424. Quod vacuum ſit ubi nihil verum quia nihil bonum, conſtat ex Verbo etiam alibi, ut apud Jeremiam "Magnates miſerunt minorennes propter *aquas*, venerunt ad *foveas*, & non invenerunt *aquas*; reverſi ſunt *vaſis vacuis*, pudore & ignominia affecti ſunt, & obtexerunt caput ſuum," XIV: 3; vaſa vacua pro veris in quibus non verum ex bono. Apud Eundem, "Comedit me, conturbavit me Nebuchadnezar rex Babelis, conſtituit me *vas vacuum*, deglutivit me," LI: 24; vas vacuum pro ubi nullum verum; Babel pro illis qui vaſtant, hoc eſt, deprivant alios veris, n: 1327 f. Apud Eundem "Vidi terram, & ecce *vacua* & *inanis*; & ad cœlos, & nulla lux eorum" IV: 23. Apud Eſaiam "Poſſidebunt eam platea, & anataria, & noctua, & corvus, habitabunt in ea, & extendent ſuper eam *lineam vacuitatis*, & *perpendiculum inanitatis*," XXXIV: 11. Apud Eundem "Frangetur *urbs vacuitatis*, claudetur omnis domus, ut nemo intret, clamor ſuper vino in plateis, exulabit gaudium terræ, reliquum in urbe vaſtitas," XXIV: 11. 12. 13; hic vacuum exprimitur alia voce in lingua originali, quæ tamen ſimile involvit; quod vacuum ſit ubi non verum quia non bonum, a ſingulis ibi in ſenſu interno patet, nempe a ſignificatione urbis, domus, clamoris, vini, platearum. Apud Ezechielem "Dixit Dominus Jehovih, væ urbi ſanguinum, etiam Ego magnum faciam focum, collocando *ollam* ſuper prunas *vacuam*, ut incaleſcat & ferveſcat æs ejus, & liqueſcat in ea immundities ejus, conſumatur ſpuma ejus," XXIV: 9. 11; hic patet quid vacuum, olla vacua eſt in qua immundities & Spuma, hoc eſt, malum & falſum: Similiter apud Matthæum "Quando immundus ſpiritus exierit ex homine, perambulat loca arentia quærens requiem, ſed non invenit; tunc dicit, revertar in meam domum, unde exivi, cumque venit & reperit *eam vacuam* & ſcopis purgatam, & paratam ſibi, tunc abit & adjungit ſibi ſeptem alios ſpiritus pejores illa, & ingreſſi habitant ibi," XII: 43. 44. 45; immundus ſpiritus pro immunditie vitæ apud hominem, & quoque pro immundis ſpiritibus qui apud eum, nam ſpiritus immundi habitant in immunditie vitæ hominis; loca arentia ſeu ubi non aquæ, pro ubi non vera, domus vacua pro interioribus hominis iterum repletis immunditiis, hoc eſt, falſis ex malo. Apud Lucam, "Deus eſurientes implevit bonis, & *divites emiſit vacuos*," I: 53; divites pro illis qui plura ſciunt, divitiæ enim in ſpirituali ſenſu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſenſu ſunt ſcientifica, doctrinalia, cognitiones boni & veri; illi vocantur divites vacui, qui ſciunt illa, & non faciunt, nam vera illis non ſunt vera quia abſque bono, n: 4736.

4745. Et ſederunt ad comedendum panem, quod ſignificet appropriationem mali ex falſo, conſtat a ſignificatione comedere, quod ſit appropriatio, de qua n: 3168. 3513 f. 3596. 3832; & ex ſignificatione panis, quod ſit bonum amoris, de qua n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735; & quoque quod ſit in genere omnis cibus, n: 2165; hic autem panis ſignificat contrarium, nempe malum; notum enim eſt, quod qui indigne comedunt panem in ſacra cæna, non approprient ſibi bonum, ſed malum, inde patet, quod per comedere panem in contrario ſenſu ſignificetur appropriatio mali. Apud Antiquos in uſu fuit, cum aliquid memorabile decreverunt, quod confirmatum a reliquis, quod tunc inter ſe comederint; per quod ſignificabatur quod approbaverint, & ſic quod ſibi appropriaverint illud, ſicut apud Ezechielem "Ecce principes Iſraelis, quiſque juxta brachium ſuum, fuerunt in te, & effuderunt ſanguinem: viri calumniæ fuerunt in te ad effundendum ſanguinem, & *ad montes comederunt* in te," xxii: 6. 9. Præterea ſciendum, quod binæ origines mali ſint in genere, una ex vita, & altera ex doctrina; quod ex doctrina falſi, vocatur malum ex falſo; hoc malum hic intelligitur.

4746. Et ſuſtulerunt oculos ſuos & viderunt, quod ſignificet ulteriorem cogitationem, conſtat ex ſignificatione tollere oculos & videre, quod ſit intentio & cogitatio, ſeu intenſa cogitatio, de qua n: 2789. 2829. 3198. 3202. 4339, hic quod ulterior cogitatio, patet a ſerie.

4747. Et ecce comitatus Jiſchmaelitarum venit e Gilead, quod ſignificet illos qui in bono ſimplici in quali gentes, conſtat ex repræſentatione Jiſchmaelitarum, quod ſint illi qui in ſimplici bono quoad vitam, & inde in naturali vero quoad doctrinam, de qua n: 3263; & ex ſignificatione Gilead, quod ſit bonum exterius, per quod primum initiatur homo cum regeneratur, de qua n: 4117. 4124; inde patet, quod per comitatum Jiſchmaelitarum e Gilead, ſignificetur bonum quale apud gentes, hoc eſt, qui in tali ſimplici bono ſunt. Quomodo hæc ſe habent, conſtare poteſt ab illis quæ hactenus dicta ſunt, & ab illis quæ ſequuntur: in anteceſſum hæc ſolum memoranda ſunt; qui intra Eccleſiam ſunt, & ſe confirmarunt contra Divina vera, imprimis contra hæc, quod Humanum Domini ſit Divinum, & quod charitatis opera nihil faciant ad ſalutem, ſi ſe contra illa confirmaverunt non ſolum doctrina ſed etiam vita, illi in talem ſtatum quoad interiora ſe redegerunt, ut poſtea nequaquam adduci poſſint ad recipienda illa, nam quæ ſemel confirmata ſunt doctrina & ſimul vita, illa manent in æternum; qui non interiorem hominis ſtatum norunt, putare poſſunt, quod quilibet, utcunque ſe confirmaverat contra illa, uſque poſtea facile recipere poſſit, modo convincatur; ſed quod hoc impoſſibile ſit, a talibus in altera vita per plurem experientiam ſcire datum eſt; quod enim confirmatur doctrina, hoc imbuit intellectuale, & quod confirmatur vita, hoc imbuit voluntarium, quod irradicatum eſt utrique

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vitæ hominis, nempe vitæ ejus intellectus & vitæ ejus voluntatis, hoc eradicari non poteſt, ipſa anima hominis quæ vivit poſt mortem, ab illis formata eſt, & eſt talis ut nuſquam recedat ab illis: hæc cauſa etiam eſt, quod ſors illorum qui intra Eccleſiam ſunt, apud quos ita ſit, pejor ſit ſorte illorum qui extra Eccleſiam ſunt; qui enim extra Eccleſiam ſunt, qui Gentes vocantur, illi non confirmarunt ſe contra illa, quia non noverunt illa, quapropter illi eorum qui in mutua charitate vixerunt, Vera Divina facile recipiunt, ſi non in mundo, uſque in altera vita, videantur quæ de gentium & populorum ſtatu & ſorte in altera vita ab experientia n: 2589 ad 2604, allata ſunt. Inde eſt, cum aliqua nova Eccleſia inſtauratur a Domino, quod non inſtauretur apud illos qui intra Eccleſiam ſunt, ſed apud illos qui extra, hoc eſt, apud gentes: de his agitur pluries in Verbo: hæc præmiſſa ſunt, ut ſciatur quid involvit, quod Joſephus a fratribus ſuis conjectus ſit in foveam, & quod inde extractus a Midianitis, ac venditus Jiſchmaelitis, per fratres enim Joſephi repræſentantur illi intra Eccleſiam, qui ſe confirmarunt contra Divinum Verum, imprimis contra illa bina, quod Humanum Domini ſit Divinum, & quod charitatis opera nihil faciant ad ſalutem, & hoc non ſolum doctrina ſed etiam vita; per Jiſchmaelitas autem repræſentantur qui in ſimplici bono ſunt, & per Midianitas qui in vero illius boni; de his memoratur quod extraxerint Joſephum e fovea, de illis quod emerint illum: quid autem ſignificatur per quod deduxerint illum in Ægyptum, & ibi vendiderint Potiphari cubiculario Pharaonis, in ſequentibus dicetur.

4748. Et cameli eorum ferentes aromata, & reſinam, & ſtacten, quod ſignificet vera interiora naturalia, conſtat ex ſignificatione Camelorum, quod ſint in genere illa quæ ſunt naturalis hominis inſervientia ſpirituali, & in ſpecie ſcientifica communia in naturali homine, de qua n: 3048. 3071. 3114. 3143. 3145. 4156; & ex ſignificatione aromatum, reſinæ & ſtactes, quod ſint vera interiora naturalia conjuncta ibi bono, de quibus ſequitur. Apud Antiquos in cultu eorum ſacro adhibita ſunt ſuaveolentia & fragrantia, inde thura eorum & ſuffimenta, etiam ſimilia immiſcebantur oleis quibus ungebantur; ſed hodie neſcitur, unde hoc; cauſa eſt, quia prorſus neſcitur, quod illa quæ fuerunt in cultu apud Antiquos, traxerint originem ex ſpiritualibus & cœleſtibus, quæ ſunt in cœlis, & quod illis correſponderint; removerat ſe homo in tantum ab illis, & immerſerat naturalibus, mundanis & corporeis, ut in obſcuro ſit, & multi in negativo quod aliquid ſpirituale & cœleſte ſit. Quod thura & ſuffimenta in ſacris apud Antiquos adhibita ſint, inde eſt, quia odor correſpondet perceptioni, odor fragrans ut aromatum varii generis, perceptioni gratæ & acceptæ, qualis eſt veri ex bono ſeu fidei ex charitate; imo talis eſt correſpondentia, ut ipſæ perceptiones in altera vita, quoties Domino beneplacet, vertantur in odores, de his videantur quæ prius ab experientia, n: 925. 1514. 1517. 1518. 1519. 3577. 4624 ad 4634. Quid in ſpecie hic ſignificant aromata, reſina & ſtacte, conſtare poteſt ab aliis locis ubi nominantur, in genere ſignificant interiora vera in naturali ſed quæ ex bono ibi, nam vera per ſe id non faciunt, ſed eſt bonum per vera, inde varietates ſe ha-

bent

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bent ſecundum quale veri conjuncti bono, proinde ſecundum quale boni, nam bonum ſuum quale habet a veris. Quia per Gileadem ſignificatur bonum exterius quale eſt ſenſualium, ac quod volupe vocatur, n: 4117. 4124, & per Ægyptum in bono ſenſu ſcientifica, quæ ſunt vera naturalis hominis externa, illi bono correſpondentia, ſeu cum illo concordantia, n: 1462, ideo per quod Jiſchmaelitæ ex Gileade ſuper camelis deferrent aromatica illa ad Ægyptum, ſignificatur quod ſua vera interiora ex ſuis ſcientificis, ad ſcientifica quæ per Ægyptum ſignificantur, de quibus ſequitur. Vera interiora ſunt concluſiones ex veris exterioribus ſeu ſcientificis, ſcientifica enim naturalis hominis ſunt media inſervientia concludendi & ſic intuendi interiora, ſimiliter ſicut quis alterius animum intuetur in vultu ejus, & in vibratione lucis ejus oculorum, inque vita ſoni loquentis, ac geſtuum agentis. Quia vera talia ſunt, per quæ naturale hominis perficitur, & quoque emendatur, idcirco aromatibus hujusmodi adſcribitur ſanatio, ſicut reſinæ, apud Jeremiam "Num *Reſina balſamica non eſt in Gilead*, num Medicus non ibi, quare non aſcendit ſanitas populi mei," VIII: 22. Apud Eundem "Aſcende *Gilead*, & ſume *reſinam* virgo *filia Ægypti*, in vanum multiplicaſti medicamenta, ſanatio non tibi," XLVI: 11. Apud Eundem "Subito cecidit Babel, & confracta eſt, ejulate ſuper eam, ſumite *reſinam* pro dolore, forte ſanabitur," LI: 8. Quod ſimilia ſignificent ſpiritualia, patet manifeſte apud Johannem "Mercatores terræ flebunt, & plangent ſuper Babele, quod merces eorum nemo emat amplius; merces *auri* & *argenti*, & *lapidis pretioſi*, & *margaritæ*, & *byſſi*, & *purpuræ*, & *ſerici*, & *coccini*, & omne *lignum thyinum*, & omne vas *elephantinum*, & omne vas ex *ligno pretioſiſſimo*, & *ære*, & *ferro*, & *marmore*, & *cinnamomum*, & *ſuffimenta*, & *unguenta*, & *thus*, & *vinum*, & *oleum*, & *ſimilam*, & *triticum*, & *jumenta*, & *oves*, & *equos*, & *rhedas*, & corpora, & animas hominum," Apoc: XVIII: 11. 12. 13; hæc nequaquam ita ſpecifice recenſita fuiſſent, niſi ſingula ſignificaviſſent talia quæ in Regno Domini & in Eccleſia Ipſius, alioquin fuiſſent voces nullius rei; quod per Babelem ſignificentur illi, qui omnem cultum Domini deflexerunt ad cultum ſui, notum eſt, & ſic qui in prophano interno ſunt cum in ſancto externo, quapropter per merces eorum ſignificantur illa quæ propter cultum ſui ipſi ſtudio & arte invenerunt, ac doctrinalia & cognitiones boni & veri ex Verbo, quas ad ſui favorem perverterunt, ita per ſingula quæ ibi memorantur in ſpecie talia, & per cinnamomum, ſuffimenta, unguenta & thus, vera quæ ex bono, at apud illos vera perverſa & falſa ex malo. Similiter quæ de mercibus Tyri memorantur apud Ezechielem "Jehudah & terra Iſraelis, fuerunt negotiatores tui in triticis minnith, & pannag, in melle & oleo, & *Reſina*, dederunt negotiationem tuam," XXVII: 17; hic quoque per reſinam ſignificatur verum ex bono; qui non credit ſenſum internum Verbi, ei erunt omnia illa nudæ voces, ita vaſa in quibus nihil intus, cum tamen in illis ſunt Divina, cœleſtia, & ſpiritualia.

4749. Euntes ad deferendum ad Ægyptum, quod ſignificet inſtructionem in ſcientificis, conſtat a ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1462, & quia per aromata, reſinam & ſtacten, ſignificantur vera

ra

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ra interiora ex illorum ſcientificis qui in bono ſimplici ſunt, in quali gentes, idcirco per ire ad deferendum illuc, ſignificatur inſtrui. Hæc ita ſe habent, ſcientifica, quæ ſignificantur per Ægyptum, ſunt ſcientifica quæ conducunt vitæ ſpirituali, & quæ correſpondent veris ſpiritualibus; olim enim Eccleſia Antiqua etiam ibi fuerat, ſed poſtquam illa ibi verſa eſt in magiam, dein ſcientifica quæ pervertunt ſpiritualia per Ægyptum ſignificata ſunt; inde eſt, quod ſcientifica in bono ſenſu, & in oppoſito, in verbo ſignificentur per Ægyptum, videantur n: 1164. 1165. 1462, hic in bono ſenſu: ſcientifica ex quibus vera interiora, quæ ſignificantur per quod Jiſchmaelitæ ſuper camelis forrent aromata, reſinam & ſtacten, ſunt talia quæ non ſunt Eccleſiæ, qualia apud gentes; hæc vera ex his ſcientificis non aliter emendantur & ſanantur quam per ſcientifica genuinæ Eccleſiæ, ita per inſtructionem in his: hæc ſunt quæ hic ſignificantur.

4750. Et dixit Jehudah ad fratres ſuos, quod ſignificet pravos in Eccleſia qui contra bonum quodcunque, conſtat a repræſentatione Jehudæ, quod in bono ſenſu ſit bonum amoris cœleſtis, de qua n: 3654. 3881, in oppoſito autem ſenſu, contra bonum quodcunque, de qua ſequitur; & a ſignificatione fratrum ejus, quod ſint illi in Eccleſia qui in fide ſeparata ſunt. Quod per Jehudam hic repræſententur illi qui contra bonum quodcunque, eſt quia in bono ſenſu per Jehudam in Verbo repræſentantur illi qui in bono amoris cœleſtis ſunt; amor cœleſtis eſt amor in Dominum, & inde amor erga proximum, qui in illo amore ſunt, conjunctiſſimi Domino ſunt, ac ideo in intimo cœlo, ac ibi in ſtatu innocentiæ, ex quo apparent reliquis ſicut infantes, & prorſus ſicut amores in forma; ad illos non alii approximare poſſunt, quapropter cum ad alios mittuntur, tunc aliis angelis circumſtipantur, per quos temperatur ſphæra amoris eorum, hæc alioquin ageret illos, ad quos mittuntur, in deliquium, nam ſphæra amoris eorum pertranſit uſque ad medullaria. Quia hic amor ſeu hoc bonum amoris, quod vocatur cœleſte, per Jehudam in bono ſenſu repræſentatur, ideo in oppoſito ſenſu per illum repræſentatur tale quod eſt contra bonum cœleſte, ita contra bonum quodcunque: pleraque in Verbo habent binum ſenſum, nempe ſenſum bonum & ei oppoſitum; ex ſenſu eorum bono cognoſcitur qualis eſt ſenſus eorum oppoſitus, ſunt enim quæ in oppoſito, e diametro contra illud quod in bono. Bona amoris ſunt in genere bina, nempe bonum amoris cœleſtis, & bonum amoris ſpiritualis, contra bonum amoris cœleſtis in oppoſito eſt malum amoris ſui; & contra bonum amoris ſpiritualis in oppoſito eſt malum amoris mundi; qui in malo amoris ſui ſunt, illi ſunt contra bonum quodcunque, qui autem in malo amoris mundi, non ita; in Verbo per Jehudam in oppoſito ſenſu repræſentantur illi qui in amore ſui ſunt, & per Iſraelem in oppoſito ſenſu qui in amore mundi; cauſa eſt, quia per Jehudam repræſentatum eſt Regnum cœleſte Domini, & per Iſraelem Regnum ſpirituale Ipſius. Inferna etiam diſtincta ſunt ſecundum binos illos amores, qui in amore ſui ſunt, quia contra bonum quodcunque, in profundiſſimis & inde in graviſſimis infernis ſunt; at qui in amore mundi, quia non ita ſunt contra bonum quodcunque, in infernis non ita profundis ſunt, &

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& inde in minus gravibus. Malum amoris ſui, non eſt, ſicut vulgo apparet, elatio externa quæ ſuperbia vocatur, ſed eſt odium contra proximum, & inde flagrans cupido vindictæ, ac jucundum crudelitatis; hæc ſunt interiora amoris ſui, exteriora ejus ſunt contemtus aliorum præ ſe, & averſatio illorum qui in bono ſpirituali ſunt, & hoc quandoque cum manifeſta elatione ſeu ſuperbia, & quandoque abſque illa: qui enim tali odio habet proximum, is interius ſe ſolum amat, & ſolum modo alios quos ſpectat ut unum cum ſe, ita illos in ſe, & ſe in illis, propter ſolum finem ſui. Tales ſunt qui per Jehudam in oppoſito ſenſu repræſentantur; etiam Judaica Gens in tali amore fuerat uſque a primis temporibus, omnes enim in univerſo terrarum orbe ſicut viliſſimos ſervos, ac ſicut nihili reſpective ad ſe ſpectaverat, etiam odio habuerat, & quod magis, quando non amor ſui & amor mundi conjunxerat eos mutuo, etiam ſocios & fratres ſimili odio perſequuti ſunt; hoc adhuc manet apud gentem illam, ſed quia in alienis terris ſunt precario, animum illum recondunt.

4751. Quid lucri quod occidamus fratrem noſtrum, & obtegamus ſanguinem ejus, quod ſignificet quod inde nihil proficuum & inde nihil altitudinis, ſi hoc prorſus exſtingueretur, conſtat ex ſignificatione quid lucri, quod ſit quod inde nihil proficuum, & quoque quod nihil altitudinis, de qua ſequitur; ex ſignificatione occidere, quod ſit exſtinguere, hic Divinum Verum, in ſpecie de Divino Humano Domini, quod per fratrem nempe Joſephum intelligitur; & ex ſignificatione obtegere ſanguinem, quod ſit prorſus abſcondere ſanctum Verum, quod ſanguis ſit ſanctum Verum, videatur ſupra n: 4735. Quomodo hæc ſe habent, ex ſequentibus patet. Quod lucrum hic non modo ſignificet proficuum ſed etiam altitudinem, ſeu quid lucri quod inde nihil proficuum & nihil altitudinis, eſt quia ex cupiditate & avaritia hoc dictum; cupiditas enim quæſtus & avaritia, in ſe habet, quod non ſolum univerſum mundum poſſidere velit, ſed etiam lucri cauſa quemcunque prædari, imo occidere, & quoque pro parvo occideret ſi non obſtarent leges, & præterea in Auro & argento, quæ homo talis poſſidet, ſpectat ſe in potentia maximum, utcunque aliter in externa forma apparet; inde patet quod in avaritia non ſolum ſit amor mundi ſed etiam amor ſui, & quidem amor ſui ſpurciſſimus; nam apud ſordide avaros elatio animi ſeu ſuperbia extrinſecus non ita conſpicitur, illa enim quandoque non curat opes oſtentationis cauſa, nec eſt id genus amoris ſui quod conjunctum ſolet eſſe cum voluptatibus, nam parum curant corpus ſuum, & ejus victum ac amictum, ſed eſt amor prorſus terreſtris, nihil aliud pro fine habens quam pecunias, in quibus ſe non actu ſed potentia credit ſuper omnes; inde conſtare poteſt, quod in avaritia ſit amor ſui omnium infimus ac viliſſimus; quapropter in altera vita apparent ſibi inter ſues, n: 939; ſuntque illi præ reliquis contra bonum quodcunque: in tanta inde caligine ſunt, ut nequaquam videre poſſint quid bonum & quid verum; quod ſit aliquid internum hominis, quod vivit poſt mortem, prorſus non capiunt, corde ſuo irrident illos qui hoc dicunt. Gens Judaica talis fuerat ab initio, quapropter non potuit ei aliquod internum manifeſte operiri, ut patet

a

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

a Verbo Veteris Teſtamenti; & quia radicitus in peſſimo illo genere amoris ſui ſunt, ideo quoque niſi per avaritiam tam longe removerentur ab internis, ac inde tenerentur in ſpiſſa caligine, conſpurcarent interiora vera & bona, & ſic præ cæteris illa prophanarent, nam prophanare non poſſunt quamdiu non agnoſcunt, n: 1008. 1010. 1059. 2051. 3398. 3402. 3489. 3898. 4289. 4601. Inde eſt, quod Dominus de illis dicat apud Johannem "Vos ex patre diabolo eſtis, & deſideria patris veſtri vultis facere, ille homicida erat ab initio" VIII: 44: & de Juda Iſcharioth, qui repræſentabat Eccleſiam Judaicam, apud Eundem "Nonne Ego vos duodecim elegi, at e vobis unus eſt diabolus" VI: 70; per illum etiam, quod vendiderit Dominum, ſimile repræſentatum eſt, quod hic per Jehudam, qui dixit, ite & vendamus Joſephum.

4752. Ite & vendamus eum Jiſchmaelitis, quod ſignificet quod agnoſcant Ipſum qui in ſimplici bono, conſtat a ſignificatione vendere, quod ſit abalienare a ſe, ita recipi ab aliis, de qua n: 4098, quod cum prædicatur de Vero, ut hic eſt ab his agnoſci; & ex repræſentatione Jiſchmaelitarum, quod ſint qui in ſimplici bono, de qua ſupra n: 4747; quod illi qui in ſimplici bono ſunt, agnoſcant Divinum Verum, imprimis de Divino Humano Domini, prius oſtenſum eſt.

4753. Et manus noſtra non ſit in eum, quod ſignificet ut ſint ſine culpa, conſtat ex ſignificatione ne ſit manus in aliquem, quod ſit ne violent, ut ſupra n: 4737, & quia ne violent eſt ut non ſint in culpa, hoc quoque per illa verba ſignificatur.

4754. Quia frater noſter, caro noſtra is, quod ſignificet quia acceptum quod ex illis conſtat ex ſignificatione fratris, quod ſit conſanguineum ex bono, de qua n: 3815; & ex ſignificatione carnis, quod ſit proprium in utroque ſenſu, de qua n: 3813; ita quod acceptum, quia ab illis qui ab Eccleſia, & quod acceptum his quia ab illis qui in ſimplici bono: Jiſchmaelitæ enim repræſentant illos qui in ſimplici bono ſunt, & fratres Joſephi repræſentant Eccleſiam quæ in fide ſeparata a charitate; qui in ſimplici bono ſunt, agnoſcunt quod Humanum Domini Divinum ſit, tum quoque quod charitatis opera facienda ſint ut ſalvetur homo; hoc ſciunt illi qui a fide ſeparata, quapropter non acriter inſtant coram omnibus, & vix aliquid coram illis qui in ſimplici bono ſunt, ex cauſa præcipue quia contra communem ſenſum non auſint, & quia ſic derogarent ſibi dignitatem & lucrum, dicerent enim qui in ſimplici bono ſunt de illis ſi talia negarent, quod fatui eſſent, ſciunt enim quid amor & quid amoris opera, at quid fides ab illis ſeparata non ſciunt; argumentationes pro fide contra opera, & de diſtinctione inter Humanum & Divinum Domini, vocarent ſophiſmata quæ non capiunt; quapropter ut accepti ſint, & quia acceptum quod ab illis, libenter concedunt, nam ſi illa vera exſtinguerentur, illis nihil proficuum & nihil altitudinis eſſet, n: 4751.

4755. Et auſcultaverunt fratres illius, quod ſignificet condeſcendentiam, conſtat abſque explicatione.

4756. Et tranſiverunt viri Midianitæ negotiatores, quod ſignificet illos qui in vero illius boni, conſtat ex repræſentatione Midianitarum, quod ſint qui in

in vero ſimplicis boni, de qua n: 3242; & ex ſignificatione negotiatorum quod ſint qui habent cognitiones boni & veri, hæ enim ſunt divitiæ, opes & merces in ſenſu ſpirituali, inde negotiari eſt cognitiones illas ſibi comparare & communicare, n: 2967. 4453; hic non cognitiones boni ſed veri ſignificantur, nam Midianitæ ſunt qui in vero ſimplicis boni, ut ſupra dictum, inde etiam vocantur viri, viri enim dicuntur qui in vero, n: 3134. 3309 pr: Ex ſerie hiſtorica hic liquet, quod Joſephus venditus ſit Jiſchmaelitis, at quod extractus e fovea a Midianitis, & quoque a Midianitis venditus in Ægypto Potiphari; in Verſu enim ultimo hujus Capitis dicitur, "Et Midianitæ vendiderunt eum ad Ægyptum Potiphari cubiculario Pharaonis,"; autumari poteſt, quia Joſephus venditus eſt Jiſchmaelitis, quod ab his, non autem a Midianitis venditus eſſet in Ægypto; ſed uſque ita factum eſt, cauſa repræſentationis rerum quæ in ſenſu interno, nam Joſephus, hoc eſt, Divinum Verum, non vendi poteſt ab illis qui in bono ſunt, ſed ab illis qui in Vero illius boni; cauſa videbitur in explicatione Verſus ultimi hujus Capitis.

4757. Et extraxerunt & aſcendere fecerunt Joſephum e fovea quod ſignificet auxilium ab illis ut non inter falſa, conſtat a ſignificatione extrahere & aſcendere facere, quod ſit liberare, proinde auxilium ferre, de qua ſequitur; & ex ſignificatione foveæ, quod ſint falſa, de qua n: 4728, ita ne ſint inter falſa. Quod extrahere & aſcendere facere hic ſit auxilium ferre, eſt quia Verum eſt quod fert auxilium bono; vero enim adſcribitur potentia quia bonum potentiam exercet per verum, n: 3091. 3365; & præterea verum eſt per quod cognoſcitur falſum, ita per quod auxilium fertur ne ſit inter falſa; inde eſt, quod Midianitæ fuerint qui extraxerunt & aſcendere fecerunt Joſephum e fovea, & quod Jiſchmaelitæ qui emerunt.

4758. Et vendiderunt Joſephum Jiſchmaelitis, quod ſignificet receptionem ab illis qui in bono ſimplici, & abalienationem ab illis qui in fide ſeparata, conſtat a ſignficatione vendere, quod ſit abalienare reſpective ad illos qui in fide ſeparata ſunt, qui hic ſunt fratres Joſephi nam hi vendiderunt, & quod ſit recipi reſpective ad illos qui in bono ſimplici, qui hic ſunt Jiſchmaelitæ, nam hi emerunt; quod Jiſchmaelitæ ſint qui in bono ſimplici, ſupra n: 3263. 4747, oſtenſum eſt. De his videantur quæ prius n: 4756.

4759. In viginti argenti, quod ſignificet æſtimationem, conſtat ex ſignificatione viginti, quod ſint bonum & verum in interiore homine reconditum a Domino, quæ reliquiæ vocantur, de qua n: 2280, ita ſanctum bonum aut verum, hic ſanctum verum, quia viginti argenti dicitur, argentum enim eſt verum, n: 1551. 2954, idem numerus quoque ſignificat non ſanctum, quia pleraque in verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, hic non ſanctum reſpective ad illos qui abalienarunt Divinum verum, ſeu vendiderunt Joſephum, n: 4758, at ſanctum reſpective ad illos qui receperunt, ſeu emerunt; ita non ſanctum reſpective ad fratres Joſephi, hoc eſt, ad illos in Eccleſia qui in fide ſeparata ſunt, at ſanctum reſpective ad Jiſchmaelitas, hoc eſt, ad illos qui in ſimplici bono; hæc ſunt quæ per æſtimationem intelliguntur. Quod Viginti etiam ſignificent non ſanctum, eſt quia Viginti ſunt reliquiæ, ut ſupra dictum;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui non habent reliquias boni & veri in interiore ſuo homine, ſed loco eorum malum & falſum, illis ſanctum non eſt ſanctum, ſed eſt ſecundum genus mali et falſi vel Spurcum vel prophanum. Quod Viginti etiam ſint non ſanctum, conſtat apud Sachariam, "Vidi, & ecce volumen volans; & dixit ad me, quid tu vides, cui dixi video volumen volans, longitudo ejus *viginti* ulnæ, latitudo ejus decem ulnæ: & dixit ad me, hæc *maledictio* exiens ſuper facies totius terræ," v: 1. 2. 3. Apud Haggæum, "Cum veniret ad torcular ad hauriendum quinquaginta e torculari fuit *viginti*; percuſſi vos uredine, & rubigine omne opus manuum veſtrarum," 11: 16. Apud Ezechielem, "Cibus tuus quem comedes pondere, *viginti ſicli* in diem, de tempore uſque in tempore comedes illum; & quidem placentam hordeorum comedes eam; quod ad illam, cum ſtercore fimi hominis facies in oculis illorum: ſic enim dixit Jehovah, comedent filii Iſraelis panem ſuum immundum inter gentes," iv: 10. 12. 13; in illis locis viginti pro non ſancto, immundo & prophano. Quod morerentur omnes in deſerto qui ſupra *viginti annos*, Num: xiv: 27. Cap: xxxii: 11, repræſentabat etiam ſanctum reſpective ad illos qui infra illos annos, & non ſanctum reſpective ad illos qui ſupra. Quod omnes numeri in Verbo ſignificent res, videatur n: 482. 487. 575. 647. 648. 755. 813. 1963. 1988. 2075. 2252. 4264. 4495. 4670. Quod Reliquiæ ſint bonum & verum in interiore homine reconditum a Domino, n: 468. 530. 560. 561. 576. 660. 798. 1050. 1738. 1906. 2284.

4760. Et adduxerunt Joſephum Ægyptum, quod ſignificet conſultationem a ſcientificis, conſtat a ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186, 1462; ad quæ cum adfertur Divinum Verum, eſt conſultare illa, nam per Joſephum, ut ſupra oſtenſum, repræſentatur Divinum Verum. Quomodo ſe habet cum conſultatione de Divino Vero ex ſcientificis, paucis dicendum; conſultare ſcientifica de Divino Vero, eſt videre ex illis num ita ſit; ſed hoc fit aliter apud illos qui in affirmativo ſunt quod verum ſit verum, illi cum conſultant ſcientifica, confirmant per illa Verum, & ſic corroborant fidem; aliter apud illos qui in negativo ſunt, illi cum conſultant ſcientifica, ſe conjiciunt magis in falſa, nam negativum apud hos regnat ſed affirmativum apud illos: & præterea ſe habet hoc ſecundum facultatem intellectualem cujuſvis hominis, qui non intuitionem ſuperiorem, hoc eſt, interiorem habent ſi conſultant ſcientifica, non vident confirmationem veri in illis, quapropter auferuntur per ſcientifica in negativum; at qui intuitionem ſuperiorem, hoc eſt, interiorem habent, hi vident confirmationes, ſi non aliter, uſque per correſpondentias. Sit pro exemplo, quod vivat homo poſt mortem, qui in negativo ſunt quod hoc verum ſit, cum conſultant ſcientifica, ſe confirmant per innumerabilia contra illud, ut per quod bruta animalia pariter vivant, pariter ſentiant, pariter agant, & in multis ſolertius homine, & quod cogitatio, quæ homini præ brutis, ſit tale quod ei comparatur per quod ſerius adoleſcat, & quod homo tale genus animalis ſit; & præterea ex mille aliis; ex his patet, quod qui in negativo ſunt, ſi conſultant ſcientifica, ſe conjiciant magis in falſa, & tandem ut nihil quicquam credant quod vitæ

æternæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

æternæ eſt: at qui in affirmativo ſunt quod verum ſit quod homo vivat poſt mortem, cum conſultant ſcientifica ſe confirmant per illa, & hoc quoque per innumerabilia; vident enim quod ſingula quæ in natura, ſint infra hominem, & quod animalia bruta ex inſtinctu agant, & quod homo ex ratione, quodque illa non poſſint aliter quam ſpectare deorſum, at quod homo ſurſum, & per cogitationem comprehendere illa quæ ſpiritualis mundi ſunt, & quoque affici illis, imo per amorem conjungi Ipſi Deo, & ſic vitam ex Divino ſibi appropriare; utque illuc duci & elevari poſſit, quod ideo ſerius adoleſcat; & præterea in reliquis, quæ naturæ ſunt, videt confirmationes; & tandem in univerſa natura videt repræſentativum Regni cœleſtis. Commune eſt, & hoc notum, quod Eruditi minus quam ſimplices id credant, & in genere, quod minus quam ſimplices videant Divina Vera, cauſa eſt, quia conſultant ſcientifica, quorum copiam præ aliis poſſident, ex negativo, & per id deſtruunt apud ſe intuitionem a ſuperiori ſeu interiori, qua deſtructa non amplius a luce cœli aliquid vident, ſed a luce mundi, nam ſcientifica ſunt in luce mundi, quæ ſi non illuminantur a luce cœli, tenebras inducunt, utcunque aliter ipſis apparet: inde erat quod ſimplices in Dominum crediderint, non autem Scribæ & Phariſæi, qui in illa gente fuerunt eruditi; ut patet ab his apud Johannem, "Multi ex turba audiverunt verbum, dixerunt hic eſt vere Propheta, alii dixerunt hic eſt Chriſtus (Meſſias): reſponderunt Phariſæi illis, num quis ex Principibus credidit in Ipſum, aut ex Phariſæis," VII: 40. 47. 48: & apud Lucam, "Dixit Jeſus, confiteor Tibi Pater Domine cœli & terræ, quod occultaſti talia a ſapientibus & intelligentibus, revelaſti autem ea infantibus," X: 21; infantes pro ſimplicibus: tum apud Matthæum, "Propterea per parabolas loquor illis, quia videntes non vident, & audientes non audiunt, nec intelligunt," XIII: 13.

4761. Et rediit Ruben ad foveam, quod ſignificet fidem Eccleſiæ in communi, conſtat a repræſentatione Rubenis, quod ſit confeſſio fidei Eccleſiæ in communi, de qua n: 4731. 4734; & ex ſignificatione foveæ, quod ſint falſa, de qua n: 4728; inde per quod rediit Ruben ad foveam, ſignificatur quod fides Eccleſiæ in communi veniret ad ſpectandum falſa quæ fidei ſeparatæ.

4762. Et ecce nullus Joſeph in fovea, quod ſignificet quod nulla fides amplius, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum Verum, quod cum appareret inter falſa, quæ per foveam n: 4728, ſignificantur, tunc eſt nulla fides amplius.

4763. Et diſcidit veſtes ſuas, quod ſignificet luctum, conſtat a ſignificatione diſcindere veſtes, quod ſit luctus, nempe propter verum deperditum, ſeu quod nulla fides: in Verbo, imprimis Hiſtorico, ſæpius legitur, quod veſtes diſciderint, ſed neſcitur hodie, unde hoc, & quoque neſcitur quod id repræſentativum eſſet doloris propter verum quod amiſſum; hoc inde repræſentativum factum eſt, quia veſtes ſignificabant Vera, ut oſtenſum videatur n: 4545: in ſequentibus hujus Capitis etiam dicitur, quod cum Jacob agnovit tunicam filii ſui, *diſciderit veſtes ſuas*," Verſ: 34, per quod ſignificatur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

luctus pro deperdito vero: ſimiliter alibi in Verbo; ut cum Rabſchake miſſus a Sancheribo Rege Aſchuris, loquutus contumelias contra Hieroſolymam, tunc Eliakimus qui ſuper domum Regis, & Schibna Scriba, & Joachus commentator, *diſciſſi veſtes* nuntiarunt illa Regi Hiskiæ; ex quo audito etiam Rex *diſcidit veſtes ſuas*, & obtexit ſe ſacco" Eſai: xxxvi: 22. Cap: xxxvii: 1. II Reg. xviii: 37. Cap: xix: 1; contumeliæ quas loquutus, erant contra Deum, Regem & Hieroſolymam, ita contra Divinum Verum, ut melius a ſenſu interno ibi patet, inde ex luctu diſcindebantur veſtes. Cum Jehudius legiſſet volumen libri coram Rege quod ſcripſit Jeremias, dicitur quod projecerit id in focum, & *non ruperint veſtes ſuas* Rex & ſervi illius audientes omnia verba illa" Jerem: xxxvi: 23. 24; quod non ruperint veſtes erat quod non luxerint propter Divinum Verum non acceptum. Cum exploratores loquuti male de terra Canaane, quod tunc Joſchua filius Nunis & Kalebus filius Jephuneh, *diſciderint veſtes*, & loquuti ſint contra illos" Num: xiv: 6, ſimile involvit, terra enim Canaan ſignificat Regnum Domini, contra quod loqui, eſt falſum contra Divinum Verum. Cum Arca Dei capta a Philiſtæis, & ambo filii Eli mortui ſunt, quod vir ex acie currens Schiluntem, *veſtibus ſciſſis* & pulvere ſuper capite" 1 Sam: iv: 11. 12, ſignificabat luctum ſuper Divinum Verum & Divinum Bonum amiſſum, arca enim quia repræſentabat Regnum Domini, ac in ſupremo ſenſu Ipſum Dominum, ac inde Eccleſiæ ſanctum, veſtes ſciſſæ ſignificabant luctum ſuper Divinum Verum amiſſum, & pulvis ſuper capite ſuper Divinum Bonum. De Schemuele & Schaule legitur "Cum convertit ſe Schemuel ad abeundum, Schaul apprehendit *talam tunicæ ejus quæ abſciſſa eſt*; quare dixit ad eum Schemuel, abſcidit Jehovah regnum Iſraelis a ſuper te hodie, & dedit illud ſocio tuo; non revertar tecum, quia repudiaſti verbum Jehovæ, & repudiavit te Jehovah, ut non ſis Rex ſuper Iſraelem" 1 Sam: xv: 26. 27. 28; quod Schaul ruperit alam tunicæ Schemuelis, repræſentabat id quod Schemuel dixit, nempe quod Regnum abſcinderetur ab eo, & quod non eſſet Rex Iſraelis amplius, Regnum enim in ſenſu interno ſignificat Divinum Verum, n: 1672. 2547. 4691, & quoque Rex & Regium, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 2015. 3009. 3670. 4575. 4581; Regnum & Rex Iſraelis in ſpecie, quia per Iſraelem repræſentabatur Regium Domini: Similiter quod de Jeroboamo & Achia Propheta memoratur; "Cum Jeroboamus exiret ex Hieroſolyma, & inveniret illum Achiah propheta in via, cum ille tectus veſte nova, & ambo ſoli in agro, *apprehendit Achiah Veſtem novam*; quæ ſuper illo, & *diſcidit eam in duodecim fruſta*, & dixit Jeroboamo, ſume tibi decem fruſta, nam ſic dixit Jehovah Deus Iſraelis, ecce Ego diſcindens e manu Schelomonis, & dabo tibi decem tribus" 1 Reg: xi: 29. 30. 31. Pariter quod ruperint veſtes, cum Schaul in prælio occiſus eſt, de quo in II Libro Schemuelis "Cum Schaul in prælio occiſus eſt, die tertio vir venit e caſtris, *cujus Veſtes diſciſſæ*: & cum audivit David de morte Schaulis, *apprehendit David veſtes ſuas & rupit eas*, & omnes ſervi qui cum illo" 1: 2. 10. 11. 12, per hoc etiam repræſentabatur luctus ob Divinum Verum amiſſum, ac projectum ab illis qui in

fide

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſide ſeparata, per regium enim ſignificabatur Divinum Verum, ut ſupra dictum, & per Philiſtæos, a quibus occiſus Schaul, repræſentabantur qui in fide ſeparata, n: 1197. 1198. 3412. 3413; quod etiam patet a lamentatione Davidis ſuper illum in eodem Capite Verſ: 18 ad 27. Cum Abſchalom percuſſerat fratrem ſuum Ammonem, & fama venit ad Davidem, quod percuſſerit Abſchalom omnes filios Regis, *rupit veſtas ſuas*, & jacuit in terra, & omnes ſervi ejus *ſtantes rupti veſtes*" II Sam XIII: 28. 30. 31; etiam hoc factum eſt cauſa repræſentationis, quod vera ex Divino deperdita, filii Regis in ſenſu interno illa ſignificant. Cum fugit David pro Abſchalomo, obviam ei fuit Chuſchai Arkita, *ruptus tunicam ſuam*," II Sam: XV: 32, ſimiliter, nam per Regem, imprimis per Davidem, in Verbo repræſentatur Divinum Verum. Conſimiliter, "Cum Elias loquutus ad Achabum regem Iſraelis verba Jehovæ, quod exſtirparetur propter malum quod fecerat, tunc Achabus *rupit veſtes ſuas*, poſuit ſaccum ſuper carnem ſuam," I Reg: XXI: 27. 28. 29. Quod ruptio aut diſciſſio veſtium repræſentaverit luctum de Amiſſo Vero, porro conſtat ab his, "Chilkiah ſacerdos invenit Librum legis in domo Jehovæ, cum legit eum Schaphan coram Rege Joſchia, & cum audivit Rex verba Libri legis, *rupit veſtes ſuas*," II Reg: XXII: 11, manifeſte propter Verbum, hoc eſt, Verum Divinum tamdiu amiſſum, ac in cordibus & vita obliteratum. Cum Dominus confeſſus quod eſſet Chriſtus filius Dei, quod ſacerdos magnus *diſruperit veſtes ſuas*, dicens omnino blaſphemavit," Matth: XXVI: 63. 64. 65. Marc: XIV: 63. 64, ſignificabat quod ſummus ſacerdos non aliter crediderit, quam quod Dominus contra Verbum, ac ſic contra Verum Divinum loquutus ſit. Cum aſcendit Elias in turbine, & Eliſcha videns, *apprehendit veſtes ſuas & diſrupit eas in duo fruſta*: & ſuſtulit *tunicam* Eliæ, quæ deciderat deſuper illo, & percuſſit aquas, & diviſæ ſunt huc illuc, & tranſivit Eliſchah" II Reg: II: 11. 12. 13. 14; quod Eliſchah tunc diſruperit veſtes ſuas in duo fruſta, erat propter luctum quod Verbum, hoc eſt, Divinum Verum amiſſum fuerit, per Eliam enim repræſentatur Dominus quoad Verbum, hoc eſt, Divinum Verum, n: 2762; quod tunica ab Elia deciderit, & ab Eliſchah ſuſcepta, repræſentabat quod Eliſchah continuaret repræſentationem; quod Tunica ſit Divinum Verum, videatur n: 4677; quare etiam veſtis quæ diſcindebatur in tali luctu, erat tunica, ut patet a locis quibuſdam citatis. Quia Veſtis ſignificabat Verum Eccleſiæ, & in ſupremo ſenſu Divinum Verum, ideo contumelioſum erat ſciſſis veſtibus ire, niſi in tali luctu, ut patet ab eo quod factum ſervis Davidis a rege filiorum Ammonis Chanun, quod abſciderit illis dimidium barbæ, & *veſtes eorum in medio uſque ad nates*; quare nec admiſſi ad Davidem," II Sam: X: 4. 5.

4764. Et rediit ad fratres ſuos, quod ſignificet docentes, conſtat a repræſentatione fratrum Joſephi, quod ſint qui a fide ſeparata, & quia paſtores erant, quod etiam ſint docentes ex fide, ut ſupra n: 4705.

4765. Et dixit, natus non amplius, quod ſignificet quod fides in Ipſum nulla, conſtat a ſignificatione nati, quod ſit verum fidei, per filium enim ſignificatur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nificatur verum, n: 489. 491. 533, 1147. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704; ita per natum, qui hic Joſephus, qui quod repræſentet Divinum Verum, oſtenſum eſt; & quia omne verum eſt fidei, nam quod in Antiquis Eccleſiis dictum eſt verum ſeu veritas, in Nova dicitur fides, n: 4690, inde per natus non amplius, ſignificatur quod fides in Ipſum nulla.

4766. Et ego quo ego venio, quod ſignificet ubi nunc Eccleſia, conſtat a repræſentatione Rubenis, quod ſit fides Eccleſiæ in communi, de qua n: 4731. 4734. 4761; & quia Ruben de ſe dicit "& ego quo ego venio," ſignificatur ubi nunc fides Eccleſiæ, ſeu quod idem, ubi nunc Eccleſia. Quod non Eccleſia ſit, ubi non cœleſtis Joſephus, hoc eſt, Dominus quoad Divinum Verum, in ſpecie Divinum Verum quod Humanum Domini Divinum ſit, & quod Charitas ſit eſſentiale Eccleſiæ, proinde charitatis opera, conſtare poteſt ab illis quæ in hoc Capite de utroque oſtenſa ſunt: Si non hoc Divinum Verum recipitur quod Humanum Domini Divinum ſit, neceſſario inde ſequitur, quod Trinum ſit quod adorandum, non autem unum, & quoque quod dimidium Domini, nempe Ipſius Divinum non autem Humanum, quis enim adorat non Divinum; numquid eſt Eccleſia ubi Trinum adoratur unum ſeparatim ab altero, ſeu quod idem, ubi Tres æqualiter coluntur; nam tametſi tres dicuntur unum, uſque cogitatio diſtinguit & facit tres, & ſolum ſermo oris dicit unum; expendat hoc quiſque apud ſe, cum dicit ſe agnoſcere & credere unum Deum, annon cogitet de tribus; & cum dicit quod Pater ſit Deus, Filius ſit Deus, & Spiritus Sanctus ſit Deus, & illi quoque diſtincti in perſonas & diſtincti quoad munia, an cogitare poſſit quod ſit unus Deus, niſi ita ut Tres inter ſe diſtincti unum faciant per concordantiam, & quoque per condeſcendentiam quatenus unus procedit ab altero; cum itaque Tres dii adorantur, ubi tunc Eccleſia: at ſi Solus Dominus, in Quo Trinum perfectum eſt, & in Quo eſt Pater & Pater in Ipſo, ſicut Ipſe dicit "Si utique Mihi non credatis, operibus credite, ut cognoſcatis & credatis, quod Pater in Me & Ego in Patre," Joh: x: 38. Qui vidit Me vidit Patrem, nonne credis Philippe quod Ego in Patre & Pater in Me, credite Mihi quod Ego in Patre & Pater in Me," Joh: xiv: 10. 11. Qui videt Me videt Ipſum qui miſit Me," Joh: xii: 45. Omnia Mea Tua ſunt, & Tua Mea," Joh: xvii: 10, tunc eſt Eccleſia Chriſtiana, & eſt cum manet in hoc quod Dominus dixit "Primarium omnium præceptorum eſt, audi Iſrael, *Dominus Deus noſter Dominus unus eſt*; ideo amabis *Dominum Deum tuum* ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex omnibus viribus tuis; hoc primarium præceptum: alterum ſimile hoc, amabis proximum tuum ſicut teipſum; *majus his aliud præceptum non eſt*," Marc: xii: 29. 30. 31; quod Dominus Deus noſter ſit Dominus, videatur Matth: iv: 7. 10. Cap: xxii: 41. 42. Luc: i: 16. 17. Joh: xx: 28, & quod Jehovah in Veteri Teſtamento dicatur Dominus in Novo, n: 2921. Si etiam id Divinum Verum non recipitur & doctrina & vita, quod amor erga proximum, hoc eſt, Charitas ſit eſſentiale Eccleſiæ & inde charitatis opera, neceſſario ſequitur, quod cogitare verum ſit Eccleſiæ, non autem cogitare bonum, & ſic quod cogitatio hominis Eccleſiæ poſſit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

poſſit in contradictione & oppoſitione ſimul eſſe, nempe cogitare malum & ſimul cogitare verum, ita per cogitare malum eſſe cum diabolo, & per cogitare verum eſſe cum Domino, cum tamen verum & malum nuſquam concordant "Nullus poteſt ſervire duobus dominis, aut unum odio habebit, & alterum amabit," Luc: XVI: 13; hoc cum ſtatuit & quoque vita confirmat fides ſeparata utcunque de fidei fructibus loquitur, ubi tunc Eccleſia.

4767. Verſ: 31. 32. 33. 34. 35. *Et ſumſerunt tunicam Joſephi, & mactarunt hircum caprarum, & intinxerunt tunicam in ſanguine. Et miſerunt tunicam variorum colorum, & adduxerunt ad patrem illorum, & dixerunt, hanc invenimus, agnoſce quæſo an tunica filii tui hæc, ſi non. Et agnovit illam, & dixit, tunica filii mei, fera mala comedit eum, diſcerpendo diſcerptus eſt Joſeph. Et diſcidit Jacob veſtes ſuas, & poſuit ſaccum in lumbis ſuis, & luxit ſuper filio ſuo diebus multis. Et ſurrexerunt omnes filii ejus, & omnes filiæ ejus, ad conſolandum eum, & renuit ad conſolandum ſe, & dixit, quia deſcendam ad filium meum lugens ſepulchrum, & flevit eum pater ejus.* Sumſerunt tunicam Joſephi, ſignificat apparentias: & mactarunt hircum caprarum, ſignificat vera externa ex jucundis: & intinxerunt tunicam in ſanguine, ſignificat quod fædaverint falſis & malis: & miſerunt tunicam variorum colorum, ſignificat ita apparentias fædatas: & adduxerunt ad patrem illorum, ſignificat collationem cum bonis & veris Eccleſiæ Antiquæ & Primitivæ: & dixerunt, hanc invenimus, ſignificat quod illis ita appareat: agnoſce quæſo, an tunica filii tui hæc, ſi non, ſignificat num ſimilitudo: & agnovit illam, ſignificat quod quidem eſſet: & dixit, tunica filii mei, ſignificat quod verum Eccleſiæ: fera mala comedit eum, ſignificat quod cupiditates mali exſtinxerint: diſcerpendo diſcerptus eſt Joſeph, ſignificat quod a falſis talis ut prorſus non ſit: & diſcidit Jacob veſtes ſuas, ſignificat luctum pro deperdito vero: & poſuit ſaccum in lumbis ſuis, ſignificat luctum pro deperdito bono: & luxit ſuper filio ſuo diebus multis, ſignificat ſtatum: & ſurrexerunt omnes filii ejus, ſignificat illos qui in falſis: & omnes filiæ ejus, ſignificat illos qui in malis: ad conſolandum eum, ſignificat ut interpretarentur ex ſenſu literæ Verbi: & renuit ad conſolandum ſe, ſignificat quod non poſſet: quia deſcendam ad filium meum lugens ſepulchrum, ſignificat quod Eccleſia Antiqua perierit: & flevit eum pater ejus, ſignificat luctum interiorem.

4768. Sumſerunt tunicam Joſephi, quod ſignificet apparentias, conſtat a ſignificatione tunicæ, hic tunicæ variorum colorum, quod ſint apparentiæ veri, de qua n: 4677. 4741. 4742. Agitur in nunc ſequentibus de exſculpatione facinoris quod fecerunt, in ſenſu interno de confirmatione falſi contra Divina Vera, de quibus mox ſupra n: 4766, & hoc per apparentias, quæ ſiſtuntur per ratiocinia ex ſenſu literæ Verbi, confirmationes falſi per interpretationes ex ſenſu literæ Verbi, ſunt omnes apparentiæ, per quas ſimplices ſolent ſeduci, ac falſum ſiſti ut verum, & verum ut falſum; de his in nunc ſequentibus in ſenſu interno agitur.

4769. Et mactarunt hircum caprarum, quod ſignificet vera externa ex jucundis, conſtat ex ſignificatione hirci caprarum in Verbo, quod ſint vera naturalia,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

turalia, hoc eſt, vera Externi hominis ex quibus jucunda vitæ, tum quoque quod ſint vera externa ex jucundis, de qua ſequitur; vera externi hominis ex quibus jucunda vitæ, ſunt vera Divina qualia ſunt ſenſus literalis Verbi, ex quibus doctrinalia genuinæ Eccleſiæ, hæc proprie ſignificantur per hircum, jucunda quæ inde ſunt ſignificantur per capras; ita per hircum caprarum in genuino ſenſu, illi qui in talibus veris & inde jucundis ſunt; in ſenſu autem oppoſito per hircum caprarum ſignificantur illi qui ſunt in veris externis, hoc eſt, in apparentiis veri ex ſenſu literæ quæ jucundis vitæ eorum conveniunt, ſicut quæ jucundis corporis quæ in genere voluptates vocantur, & quæ jucundis animi quæ in genere ſunt honores & lucra; tales per hircum caprarum in ſenſu oppoſito ſignificantur; verbo, per hircum caprarum in hoc ſenſu ſignificantur qui in fide ſeparata a charitate ſunt, nam hi non alia vera ex Verbo deſumunt, quam quæ cum jucundis vitæ eorum concordant, hoc eſt, quæ favent amoribus ſui & mundi; cætera vera illuc per interpretationes deducunt, & inde falſitates ſiſtunt ſicut apparentias veri. Quod Hircus caprarum ſignificet illos qui in fide ſeparata ſunt, conſtare poteſt apud Danielem "Ecce *Hircus caprarum* venit ab occidente ſuper facies omnis terræ, & non attingens terram, & *huic Hirco* cornu aſpectus inter oculos illius; ex uno de quatuor cornibus exivit cornu unum de exiguo, & crevit valde verſus meridiem & verſus ortum, & verſus decus; quia crevit uſque ad exercitum cœlorum, & dejecit in terram de exercitu, & de ſtellis, & conculcavit ea: & projecit veritatem in terram," VIII: 5. 10. 11. 12; agitur ibi de ſtatu Eccleſiæ in genere, non ſolum de ſtatu Eccleſiæ Judaicæ, ſed etiam de ſtatu Eccleſiæ ſequentis quæ eſt Eccleſia Chriſtiana, nam Verbum Domini eſt univerſale; Hircus caprarum reſpective ad Eccleſiam Judaicam ſignificat illos qui vera interna nihili fecerunt, ſed externa acceptabant quatenus favebant amoribus eorum, qui erant ut maximi & opulentiſſimi eſſent, inde Chriſtum ſeu Meſſiam, quem exſpectabant, non aliter agnoſcebant, quam ſicut Regem qui eveheret illos ſupra omnes gentes & populos in univerſo terrarum orbe, & hos ſubjiceret illis ſicut viliſſimos ſervos, inde deduxerunt amorem in illum; quid amor erga proximum, prorſus non ſciebant, modo quod eſſet conjunctio per honoris ſupradicti participationem, & per lucrum; Hircus autem caprarum reſpective ad Eccleſiam Chriſtianam, ſignificat illos qui in veris externis ex jucundis ſunt, hoc eſt, qui in fide ſeparata, nam hi quoque nihil interna curant, ſique illa docent, eſt ſolum ut inde aucupent famam, ut ad honores evehantur & ad lucra perveniant, hæc ſunt jucunda quæ in corde eorum quando vera ſunt in ore; & præterea illa quæ genuinæ fidei ſunt per ſiniſtras interpretationes trahunt ad favorem ſuorum amorum; inde patet, quid in ſenſu interno per illa verba apud Danielem ſignificatur, nempe per hircum caprarum illi qui in fide ſeparata; quod hircus venerit ab occidente, eſt quod a malo, quod occidens ſit malum, videatur n: 3708; quod venerit ſuper facies omnis terræ, non attingens terram, eſt quod ſuper totam Eccleſiam, per terram in Verbo non aliud intelligitur quam terra ubi Eccleſia, ita Eccleſia n: 566. 662. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4435.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4435. 4447; cornua quæ ei ſunt potentiæ ex falſo, n: 2832; cornu aſpectus inter oculos, eſt potentia ex ratiocinatione de veris fidei, quod conſtare poteſt ab illis quæ de oculo n: 4403 ad 4421. n: 4523 ad 4534, oſtenſa ſunt; unum cornu quod crevit verſus meridiem, ortum, & decus, eſt potentia ex fide ſeparata uſque verſus illa quæ ſunt ſtatus lucis cœli, ſtatus boni & veri, quod meridies ſit ſtatus lucis, videatur n: 3708, quod ortus ſeu oriens ſit ſtatus boni, n: 1250. 3249. 3708, quod decus ſit ſtatus veri, ex Verbo paſſim conſtat; quod crevit uſque ad exercitum cœlorum, & dejecit in terram de exercitu, & de ſtellis, & conculcavit illa, eſt quod cognitiones boni & veri, quod exercitus cœlorum & ſtellæ ſint cognitiones boni & veri, n: 4697; inde ſcitur quid ſit, quod projecerit veritatem in terram, quod nempe ipſam fidem quæ in ſe eſt charitas, nam fides ſpectat charitatem quia procedit a charitate, quod in Antiqua Eccleſia vocatum eſt veritas, hoc in nova vocatur fides, n: 4690. Similiter Hircus apud Ezechielem "Ecce Ego judicans inter pecudem & pecudem, inter arietes & *inter hircos:* num parum vobis, paſcuum bonum depaſcitis, & reliquum paſcuorum veſtrorum conculcatis pedibus veſtris; ſedimentum aquarum bibitis, reliquas pedibus veſtris turbatis; cornibus veſtris feritis omnes infirmas, donec diſperſeritis eas foras," xxxiv: 17. 18. 21; ibi etiam per hircos ſignificantur illi qui in fide ſeparata, hoc eſt, qui præponunt doctrinam vitæ, & tandem vitam non curant, cum tamen vita facit hominem non doctrina ſeparata, & vita manet poſt mortem, non autem doctrina niſi quantum illa ex vita trahit; de illis dicitur, quod paſcuum bonum depaſcant, & reliquum paſcuorum conculcent pedibus, ac quod ſedimentum aquarum bibant, & reliquas pedibus turbent, tum quod cornibus feriant infirmas, donec diſperſerint illas. Ex his nunc patet, quinam ſunt qui per Hircos & quinam per Oves intelliguntur, de quibus Dominus apud Matthæum "Congregabuntur coram Ipſo omnes gentes, & ſeparabit eas ab invicem, ſicut paſtor ſeparat *Oves ab Hircis*; & ſtatuet *Oves* a dextris, *Hircos vero a ſiniſtris*, &c: xxv: 32. 33; quod oves ſint illi qui in charitate ſunt & inde in veris fidei, & quod hirci qui in nulla charitate tametſi in veris fidei, & quod hirci qui in nulla charitate tametſi in veris fidei, hoc eſt, qui in fide ſeparata, a ſingulis ibi liquet, deſcribuntur ibi illi. Quinam ſunt & quales qui in fide ſeparata, & per hircos intelliguntur, conſtare poteſt ab his binis locis; apud Matthæum "*Omnis Arbor quæ non facit fructum bonum, exſcindetur,* & in ignem conjicietur; *quare ex fructibus eorum cognoſcetis eos:* non omnis dicens Mihi, Domine, Domine, intrabit in Regnum cœlorum, *ſed faciens voluntatem Patris mei* qui in cœlis eſt: multi dicent Mihi in die illa, Domine, Domine, nonne *per Nomen tuum prophetavimus,* & *per Nomen tuum dæmonia ejecimus,* & *in Nomine tuo virtutes multas fecimus*; ſed tunc confitebor illis, non novi vos, *diſcedite a Me Operarii iniquitatis*," vii: 19. 20. 21. 22. 23: & apud Lucam "Tunc incipietis foris ſtare, & pulſare januam, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis; ſed reſpondens dicet vobis, *non novi vos unde ſitis:* tunc incipietis dicere, *edimus coram Te,* & *bibimus,* & *in plateis noſtris docuiſti*; ſed dicet, dico vobis, *non novi vos unde ſitis, diſcedite a Me omnes*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

operarii iniquitatis," XIII: 25. 26. 27; hi ſunt qui in fide ſeparata, & hirci vocantur. Quid autem Hirci in bono ſenſu ſignificant, ſicut qui in ſacrificiis adhibebantur, ac apud Prophetas paſſim nominantur, alibi, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur.

4770. Et intinxerunt tunicam in ſanguine, quod ſignificet quod fædaverint falſis ex malis, conſtat ex ſignificatione intingere ſanguine, quod ſit fædare falſis, ſanguis enim in oppoſito ſenſu eſt verum falſificatum, n: 4735; quia ſanguis hirci erat, per quem ſignificantur vera externa ex jucundis, qualia ſunt illorum qui in fide ſeparata, liquet quod ſint falſa ex malis, quod quoque patet ex ſequentibus, ubi Jacob dicit "Fera mala comedit eum, diſcerpendo diſcerptus eſt Joſeph" per illa enim ſignificatur, quod cupiditates mali extinxerint, & ſic quod a falſis talis ut prorſus non ſit. Quod tres origines falſi ſint, ex doctrina Eccleſiæ, ex fallaciis ſenſuum, & ex vita cupiditatum, & quod falſum ex hac ſit peſſimum, videatur n: 4729.

4771. Et miſerunt tunicam variorum colorum, quod ſignificet apparentias fædatas, conſtat a ſignificatione tunicæ variorum colorum, quod ſint apparentiæ, de qua n: 4677. 4741. 4742. 4768; quod fædatæ, intelligitur per quod tunica intincta ſanguine, n: 4770.

4772. Et adduxerunt ad patrem illorum, quod ſignificet collationem cum bonis & veris Eccleſiæ Antiquæ & Primitivæ, conſtat a repræſentatione Jacobi, qui hic eſt pater, quod ſit Eccleſia Antiqua, de qua n: 4680. 4700; & quoque Eccleſia Primitiva, hoc eſt, Eccleſia Chriſtiana in ſuo initio, de qua ſequitur; adducere tunicam talem ad illam, in ſenſu interno eſt inſtituere collationem falſificatorum bonorum & verorum cum bonis & veris genuinæ Eccleſiæ. Quod per Jacobum repræſentetur hic non modo Eccleſia Antiqua, ſed etiam Primitiva, hoc eſt, Chriſtiana in ſuo initio, eſt quia prorſus eædem ſunt quoad interna, ſed modo diſcrepent quoad externa; Externa Eccleſiæ Antiquæ fuerunt omnia repræſentativa Domini ac cœleſtium & ſpiritualium Regni Ipſius, hoc eſt, amoris & charitatis & inde fidei, proinde talium quæ ſunt Eccleſiæ Chriſtianæ; inde eſt, cum evolvuntur & quaſi exfaſciantur externa, quæ fuerunt Antiquæ Eccleſiæ, & quoque Judaicæ, quod pateat Eccleſia Chriſtiana; hoc ſignificatum etiam eſt, per quod velum in Templo diſruptum ſit; Matth: XXVII: 51. Marc: XV: 38. Luc: XXIII: 45; inde eſt, quod per Jacobum patrem repræſentetur non modo Eccleſia Antiqua, ſed etiam Primitiva Chriſtiana.

4773. Et dixerunt, hanc invenimus, quod ſignificet quod illis ita appareat, conſtat a ſerie rerum in ſenſu interno, non enim dixerunt quod eſſet tunica Joſephi, ſed quod invenerint, referendo ad patrem, ut agnoſceret an tunica filii ejus eſſet; inde ſequitur, quod per illa verba ſignificetur, quod illis ita appareat.

4774. Agnoſce quæſo an tunica filii tui hæc, ſi non, quod ſignificet num ſimilitudo, conſtat ex ſignificatione agnoſcere an ſit, quod ſit num ſimile: ſe referunt hæc ad illa quæ præcedunt & ab illis ſequuntur, quod nempe collatio inſtitueretur falſificatorum bonorum & verorum cum bonis & veris genuinis

Eccleſiæ,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Eccleſiæ, quæ ſignificantur per quod adduxerunt tunicam ſanguine intinctam ad patrem illorum, n: 4772; inde hic per agnoſce quæſo an tunica filii tui hæc, ſignificatur quod conferret num ſimile, ſeu num ſimilitudo.

4775. Et agnovit illam, quod ſignificet quod quidem eſſet, & dixit tunica filii mei, quod ſignificet quod verum Eccleſiæ, conſtat a ſignificatione tunicæ, quod ſit verum Eccleſiæ, de qua n: 4677, ſed quia fædatum, quidem agnitum eſt quod eſſet, ſed non ſimile vero Eccleſiæ Antiquæ & Primitivæ, inde dicitur quod quidem eſſet.

4776. Fera mala comedit eum, quod ſignificet quod cupiditates mali exſtinxerint, conſtat ex ſignificatione feræ malæ, quod ſit mendacium ex vita cupiditatum, de qua n: 4729, proinde cupiditates; & ex ſignificatione comedere, quod ſit exſtinguere, quia prædicatur de vero Eccleſiæ. Ipſiſſimum Verum Eccleſiæ eſt, quod amor in Dominum, & amor erga proximum ſint primaria, Marc: XII: 29. 30. 31; hoc verum exſtinguunt cupiditates; qui enim in vita cupiditatum ſunt, non poſſunt eſſe in vita amoris & charitatis, ſunt enim prorſus oppoſita; vita cupiditatum eſt ſe ſolum amare, & non proximum niſi ex ſe ſeu propter ſe, inde exſtinguunt apud ſe charitatem, & qui exſtinguunt charitatem, etiam exſtinguunt amorem in Dominum, nam non datur medium amandi Dominum, quam charitas, Dominus enim in charitate eſt; affectio charitatis eſt ipſa affectio cœleſtis, quæ a Solo Domino; inde conſtare poteſt, quod cupiditates mali exſtinguant ipſiſſimum verum Eccleſiæ; quo exſtincto excogitatur medium quod ſalvificum dicitur, nempe fides, quæ cum ſeparatur a charitate, tunc ipſa vera fædantur, nam tunc non amplius ſcitur quid charitas, ne quidem quid proximus, conſequenter nec quid internum hominis, & ne quidem quid cœlum, nam internum hominis & cœlum in homine, eſt charitas, hoc eſt, benevelle alteri, ſocietati, patriæ, Eccleſiæ, Regno Domini, & ſic Ipſi Domino; inde concludi poteſt, qualia vera Eccleſiæ erunt, cum illa, quæ eſſentialia ſunt, neſciuntur, & cum contraria illis, nempe cupiditates regnant; cum vita cupiditatum de illis loquitur, annon fædantur in tantum, ut non amplius cognoſci poſſint. Quod nemo poſſit ſalvari, niſi in bono charitatis vixerit, & ſic imbuerit ejus affectiones, quæ ſunt benevelle aliis & ex benevelle illis benefacere; tum quod nemo uſquam recipere poſſit vera fidei, nempe imbuere & appropriare illa ſibi, quam qui in charitatis vita eſt, patuit mihi manifeſte ab illis qui in cœlo cum quibus datum eſt loqui; ibi omnes ſunt formæ charitatis, pulchritudine & bonitate ſecundum charitatis quale; jucundum, fauſtum, & felix eorum ex eo eſt, quod ex benevelle poſſint aliis benefacere; homo, qui non in charitate vixerat, nuſquam ſcire poteſt, quod in benevelle & ex benevelle benefacere ſit cœlum & ejus gaudium, quia ejus cœlum eſt benevelle ſibi & ex hoc benevelle aliis benefacere, cum tamen hoc eſt infernum; nam cœlum diſtinguitur ab inferno in eo, quod, ut dictum, cœlum ſit ex benevelle benefacere, & infernum eſt ex malevelle malefacere, qui in amore erga proximum ſunt, illi ex benevelle benefaciunt, at qui in amore ſui ſunt, illi ex malevelle malefaciunt, cauſa eſt, quia neminem amant quam ſemet, & alios non niſi quantum ſe vident in illis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& illos in ſe; etiam hos odio habent, quod ſe manifeſtat ut primum recedunt & non ejus ſunt; hoc ſe habet, ſicut latrones, qui cum in conſociatione ſunt, ſe invicem amant, ſed uſque corde cupiunt occidere ſi præda inde. Ex his conſtare poteſt, quid cœlum, quod nempe ſit amor erga proximum, & quid infernum quod nempe ſit amor ſui: qui in amore erga proximum ſunt, illi recipere poſſunt omnia vera fidei, & illa imbuere & ſibi appropriare, nam in amore erga proximum ineſt omne fidei, quia ineſt cœlum, & ineſt Dominus; qui autem in amore ſui ſunt, illi nuſquam poſſunt recipere vera fidei, quia illi amori ineſt infernum, nec poſſunt aliter recipere vera fidei quam ſui honoris & lucri cauſa, ita nuſquam illa imbuere & ſibi appropriare, ſed quæ imbuunt & ſibi appropriant, ſunt negativa veri, corde enim ne quidem credunt quod infernum ac cœlum ſint, nec quod vita poſt mortem, inde nec aliquid quod de inferno & cœlo, deque vita poſt mortem dicitur, ita nihil prorſus quod de fide & charitate ex Verbo & doctrina; apparent ſibi credere cum in cultu ſunt, ſed hoc eſt inde quia implantatum eſt ab infantia eum ſtatum tunc induere, ut primum autem extra cultum ſunt etiam extra illum ſtatum ſunt, & cum tunc cogitant in ſe, prorſus nihil credunt, & quoque ſecundum vitam amorum ſuorum excogitant faventia, quæ vera dicunt, & quoque confirmant ex ſenſu literali Verbi, cum tamen falſa ſunt; tales ſunt omnes qui in fide ſeparata ſunt vita & doctrina. Præterea ſciendum, quod omnia inſint amoribus, amores enim ſunt qui faciunt vitam, proinde non niſi quam in amores influit vita Domini; quales itaque amores ſunt, tales ſunt vitæ, quia tales receptiones vitæ; amor erga proximum recipit vitam cœli, & amor ſui recipit vitam inferni; ita amori erga proximum ineſt omne cœli, & amori ſui omne inferni: quod omnia inſint amoribus, illuſtrari poteſt a pluribus in natura; animalia, tam quæ ſuper terra gradiuntur, quam quæ in aere volant, & in aquis natant, feruntur omnia ſecundum amores ſuos, & in amores illorum influunt quæcunque ad vitam illis conducunt, quæ nempe ad victum, ad habitationem, adque procreationem; inde unumquodvis genus novit ſuam eſcam, novit ſuas manſiones, & novit quæ conjugialis eorum ſunt, ſicut conſociari, conſtruere nidos, ponere ova, educare pullos; etiam apes ædificare cellulas, exſurgere mella ex floribus, implere illis favos, & proſpicere ſibi pro hyeme, imo agere aliquam formam regiminis ſub imperante; præter mirifica alia; hæc omnia fiunt per influxum in amores eorum, ſunt modo formæ affectionum eorum quæ variant vitæ effectus; illa omnia amoribus illorum inſunt; quid non ineſſet amori cœleſti, ſi homo in illo eſſet, annon omne ſapientiæ & intelligentiæ, quod in cœlo eſt: inde etiam eſt, quod, qui in charitate vixerunt, & non alii, recipiantur in cœlum, & quod ex charitate in potentia ſint recipere & imbuere omnia vera, hoc eſt, omnia fidei: contrarium autem illis evenit qui in fide ſeparata ſunt, hoc eſt, in aliquibus veris & non in charitate, amores eorum recipiunt talia quæ illis conveniunt, amores nempe ſui & mundi quæ contraria veris ſunt, qualia ſunt in infernis.

4777. Diſcerpendo diſcerptus eſt Joſeph, quod ſignificet quod a falſis talis ut prorſus non ſit, conſtat ex ſignificatione diſcerpi, quod ſit a falſis diſſipari;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

pari, ſeu quod idem, a falſis talis ut prorſus non ſit; ſunt falſa ex malis ſeu ex cupiditatibus, quæ hic intelliguntur, n: 4770: de his videantur quæ mox ſupra n: 4776, dicta ſunt.

4778. Et diſcidit veſtes ſuas, quod ſignificet luctum pro deperdito vero, conſtat a ſignificatione diſcindere veſtes, quod fuerit repræſentativum luctus pro deperdito vero, de qua ſupra n: 4763.

4779. Et poſuit ſaccum in lumbis ſuis, quod ſignificet luctum pro deperdito bono, conſtat ex ſignificatione ponere ſaccum ſuper lumbis, quod fuerit repræſentivum luctus pro deperdito bono; lumbi enim ſignificant amorem conjugialem, & inde omnem amorem cœleſtem & ſpiritualem, n: 3021. 3294. 4277. 4280. 4575, & hoc ex correſpondentia, nam ſicut omnia organa, membra, & viſcera corporis humani correſpondent Maximo Homini, ut ad fines Capitum oſtenſum, ita lumbi illis in Maximo Homine ſeu Cœlo, qui in genuino amore conjugiali fuerunt; & quia amor conjugialis eſt fundamentalis omnium amorum, ideo per lumbos in genere ſignificatur omnis amor cœleſtis & ſpiritualis; inde rituale hoc, quod ponerent ſaccum ſuper lumbis, cum lugerent ſuper bonum deperditum; omne enim bonum eſt amoris. Quod poſuerint ſaccum ſuper lumbis cum teſtificarentur illum luctum, conſtare poteſt ab Hiſtoricis & Propheticis Verbi, ut apud Amos "Convertam feſta veſtra *in luctum*, & omnia cantica veſtra in lamentum, *ita aſcendere faciam ſuper omnes lumbos ſaccum*, & ſuper omne caput calvitiem, & ponam eam ſicut *luctum* unigeniti, & poſtrema ejus ſicut diem amarum," VIII: 10; aſcendere facere ſuper omnes lumbos ſaccum pro luctu ſuper deperditis bonis, omnes lumbi pro omnibus bonis amoris. Apud Jonam "Crediderunt viri Ninives in Deum, & ideo proclamarunt jejunium, & *induerunt ſaccos a maximo uſque ad minimum:* cumque perveniſſet verbum ad Regem Ninives, ſurrexit de throno ſuo, & depoſuit chlamydem ſuam deſuper ſe, & *obduxit ſaccum*, & ſedit ſuper cinere; & proclamavit, ut *operirentur ſaccis homo & beſtia*," III: 5. 6. 8; manifeſte quod fuerit ſignum repræſentativum luctus ſuper malo, propter quod Ninive periret, ita ſuper deperdito bono. Apud Ezechielem "Clamorem edent ſuper te voce ſua, & clamabunt amare, & aſcendere facient pulverem ſuper capita ſua, in cinere volvent ſe, & inducent ſibi ſuper te calvitiem, & *accingent ſaccos*," XVIII: 30. 31, de Tyro, ſingula illa repræſentativa luctus pro falſis & malis, ita pro deperditis veris & bonis fuerunt; clamorem edere & clamare amare pro lamento ſuper falſo aut deperdito vero, n: 2240; aſcendere facere pulverem ſuper caput pro damnatum eſſe propter malum, n: 278; in cinere volvere ſe pro damnatum eſſe propter falſum; inducere ſibi calvitiem pro luctu propter non verum naturali homini, n: 3301 f; accingere ſaccos pro luctu propter non bonum ei: ſimiliter apud Jeremiam "Filia populi mei, *cinge te ſacco*, & volve te in cinere, *luctum* unigeniti fac tibi, *planctum* amaritudinum, quia ſubito veniet vaſtator ſuper nos," VI: 26; & alibi apud Eundem "Sedebunt in terra, conticeſcent ſeniores filiæ Zionis, aſcendere facient pulverem ſuper caput ſuum, *cingent ſe ſaccis*, deſcendere facient in terram caput ſuum virgines Hieroſolymæ," Thren:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

II: 10, hic ſimilia repræſentativa ſecundum genera boni & veri quæ deperdita, ut ſupra. Apud Eſaiam "Propheticum de *Moabo*; aſcendet Bajith, & Dibon in excelſa ad fletum, ſuper Nebo & ſuper Medba *Moabus* ejulabit; in omnibus capitibus ejus calvities, omnis barba raſa, *in plateis ejus accinxerunt ſaccum*, ſuper tectis ejus, & in plateis ejus, totus ejulabit, deſcendens in fletum," XVI: 2. 3, Moabus pro illis qui adulterant bona, n: 2468, luctus ſuper adulteratione illa, quæ per Moabum ſignificatur, deſcribitur per talia quæ malo illius generis correſpondent; quapropter ſimiliter pæne apud Jeremiam, "Omne Caput calvities, & omnis barba raſa, ſuper omnibus manibus inciſiones, *& ſuper lumbis ſaccus*, ſuper omnibus tectis *Moabi*, & in plateis ejus totus *luctus*," XLVIII: 37. Cum audivit Rex Hiſkias blaſphemias quas Rabſchake contra Hieroſolymam loquutus, diſcidit veſtes ſuas, *& obtexit ſe ſacco*," Eſ: XXXVII: 1. II Reg: XIX: 1; quia loquutus contra Jehovam, Regem, & Hieroſolymam, inde luctus, quod contra verum ſignificatur per quod diſciderit veſtes, n: 4763, quod contra bonum per quod obduxerit ſe ſacco; in Verbo enim ubi agitur de vero etiam agitur de bono, ob conjugium cœleſte quod eſt boni & veri ac veri & boni, in ſingulis, ſicut etiam apud Davidem "Convertiſti *luctum meum* in choream, *aperuiſti ſaccum meum*, & accinxiſti me gaudio," Pſalm: XXX: 12, ibi chorea prædicatur de veris, & gaudium de bonis, ut quoque alibi in Verbo, ita aperire ſaccum pro tollere luctum ſuper deperdito bono. In Libro II Samuelis "Dixit David ad Joabum, & ad omnem populum qui cum illo, ſcindite veſtes veſtras, & *circumcingite ſaccos*, & plangite ante Abnerum," III: 31; quia facinus commiſſum contra verum & bonum, ideo mandatum a Davide, ut ſcinderent veſtes & circumcingerent ſaccos. Similiter quia Achabus contra æquum & juſtum, in ſenſu ſpirituali contra verum & bonum, egerat, cum audivit verba Eliæ quod exſcinderetur, rupit veſtes ſuas, *& poſuit ſaccum ſuper carnem ſuam*, & jejunavit, & *cubuit in ſacco*, & inceſſit lente," I Reg: XXI: 27. Quod ſaccus prædicetur de deperdito bono, conſtare etiam poteſt apud Johannem "Cum aperuit ſigillum ſextum, ecce terræ motus magnus factus eſt, *& ſol factus eſt niger ſicut ſaccus*, & luna tota facta eſt ſicut ſanguis," Apoc: VI: 12, terræ motus pro mutatione ſtatus Eccleſiæ quoad bonum & verum, n: 3355, ſol pro bono amoris, n: 1529. 1530. 2441. 2495. 4060. 4300. 4696, quapropter de illo deperdito prædicatur ſaccus; luna pro vero fidei, n: 1529. 1530. 2120. 2495. 4060, de quo prædicatur ſanguis, quia ſanguis eſt verum falſificatum & prophanatum, n: 4735. Quia indui ſacco & volvere ſe in cinere, repræſentabat luctum ſuper malis & falſis, etiam repræſentabat humiliationem, & quoque pænitentiam, humiliationis enim primarium eſt agnoſcere quod ex ſe non niſi quam malum & falſum ſit, pariter pænitentiæ, quæ non fit niſi per humiliationem, & hæc per confeſſionem cordis quod ex ſe talis ſit; quod ſaccum induere, humiliationis fuerit, videatur I Reg: XXI: 27. 28. 29; quod pænitentiæ, Matth: XI: 21. Luc: X: 13; ſed quod nihil aliud fuerit quam repræſentativum, ita ſolummodo externum quod corporis, non autem internum quod cordis, patet apud Eſaiam "Num ut incurvet ſicut juncus caput

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

put ſuum, & *in ſacco & cinere cubet*, num hoc vocabis jejunium, & diem beneplaciti Jehovæ; nonne hoc jejunium quod eligo, aperire vincula malitiæ, frangere famelico panem, &c: LVIII: 5. 6. 7.

4780. Et luxit ſuper filio ſuo diebus multis, quod ſignificet ſtatum, nempe luctus pro deperdito bono & vero, conſtat a repræſentatione Joſephi, qui hic eſt filius, quod ſit Divinum Verum, in ſpecie illa de quibus ſupra n: 4776; & ex ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3785; hic ſtatus luctus magni, quia dicitur diebus multis.

4781. Et ſurrexerunt omnes filii ejus, quod ſignificet illos qui in falſis, conſtat a ſignificatione filiorum, quod ſint vera, & in oppoſito ſenſu falſa, ſeu illi qui in veris aut falſis ſunt, de qua n: 489. 491. 533. 847. 2623. 2803. 2813. 3373. 3704; hic qui in falſis, quia per filios Jacobi ſeu fratres Joſephi repræſentantur illi qui in fide ſeparata, ita qui Divinum Verum exſtinxerunt, & inde in falſis ſunt, ut ſupra oſtenſum.

4782. Et omnes filiæ ejus, quod ſignificet illos qui in malis, conſtat a ſignificatione filiarum, quod ſint bona, & in oppoſito ſenſu mala, ſeu illi qui in bonis aut malis ſunt, de qua n: 489. 490. 491. 568. 2362. 3024. 3963.

4783. Ad conſolandum eum, quod ſignificet ut interpretarentur ex ſenſu literæ Verbi, conſtat ex ſignificatione conſolari, quod ſit ſedare irrequiem animi ſpe de aliqua re, de qua n: 3610, hic irrequiem ſeu luctum ſuper deperdito bono & vero, qui luctus quia non ſedari poteſt quam per interpretationes ex Verbo, hic quia agitur de filiis & filiabus Jacobi, per quos ſignificantur illi qui in falſis & malis ſunt, n: 4782. 4782, per conſolari ſignificantur interpretationes quæ fiunt ex ſenſu literæ; ſenſus enim literæ Verbi communia habet, quæ ſunt ſicut vaſa, quæ impleri poſſunt veris, & quoque impleri falſis, & ſic explicari ad favorem; & quia communia ſunt, etiam obſcura ſunt reſpective, quibus lux non aliunde eſt quam ex ſenſu interno, nam ſenſus internus eſt in luce cœli quia eſt Verbum Angelis, at ſenſus literæ eſt in luce mundi quia eſt Verbum hominibus antequam in lucem cœli a Domino perveniunt, a qua tunc illuſtratio; inde patet, quod ſenſus literæ inſerviat ſimplicibus ad initiationem in ſenſum internum. Quod Verbum ex ſenſu literæ explicari poſſit ad favorem per interpretationes, patet manifeſte ex eo, quod doctrinalia quæcunque, etiam hæretica, inde confirmentur; ſicut pro exemplo dogma de fide ſeparata ex his Domini Verbis, "Adeo dilexit Deus mundum, ut Filium ſuum unigenitum dederit, *ut omnis qui credit in Ipſum non pereat, ſed habeat vitam æternam*," Joh: III: 16; ex quibus, & quoque ex aliis locis concludunt, quod ſola fides abſque operibus ſit per quam vita æterna; & cum ſibi id perſuaſerant, tunc non amplius attendunt ad illa quæ Dominus toties loquutus eſt de amore in Ipſum, deque charitate & operibus, n: 1017. 2373. 3934; ita nec ad illa quæ apud Johannem, "Quotquot receperunt, dedit illis poteſtatem ut filii Dei eſſent *credentibus in Nomen Ipſius*,

quia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui *non ex ſanguinibus, neque e voluntate carnis, neque ex voluntate viri*, ſed ex Deo nati ſunt," I: 12. 13; ſi illis dicitur, quod nemo credere poſſit in Dominum, niſi qui in charitate eſt, illico confugiunt ad interpretationes, ſicut ad has, quod lex abrogata ſit, quod nati ſint in peccatis & ſic quod bonum ex ſe facere nequeant, & qui faciunt non aliter poſſint quam ſibi inde meritum vindicare, & quoque hæc confirmant ex ſenſu literæ Verbi, ſicut ex illis quæ in parabola de Phariſæo & Publicano, Luc: XVIII: 10 ad 14, & ex aliis; cum tamen illa ſe prorſus aliter habent. Qui in fide ſeparata ſunt, etiam nec aliter poſſunt credere, quam quod unuſquiſque admitti queat in cœlum ex gratia, utcunque vixerat, ita quod non vita ſed fides hominem poſt mortem maneat; etiam hoc confirmant ex ſenſu literæ Verbi, cum tamen ex ipſo ſpirituali ſenſu Verbi conſtat, quod Dominus Miſericordiam habeat erga unumquemvis, ita ſi cœlum foret ex Miſericordia ſeu gratia utcunque vita fuit unuſquiſque ſalvaretur; quod ita credant, qui in fide ſeparata, eſt quia prorſus non ſciunt quid cœlum, & hoc quia non ſciunt quid charitas; ſi ſcirent quantum pacis, gaudii & felicitatis in charitate ſit, ſcirent quid cœlum, ſed hoc illis prorſus abſconditum eſt. Qui in fide ſeparata ſunt, nec aliter credere poſſunt, quam quod reſurrecturi ſint cum corpore, & non niſi quam die Judicii, quod etiam confirmant ex pluribus locis Verbi ſecundum ſenſum literæ explicatis, nihil tunc cogitantes de illis quæ Dominus dixerat de Divite & Lazaro, Luc: XVI: 22 ad 31, & quæ ad latronem, "Amen dico tibi, hodie mecum eris in paradiſo," Luc XXIII: 43, & quæ pluries alibi; quod id credant qui in fide ſeparata, eſt quia ſi illis diceretur quod corpus non reſurrecturum, reſurrectionem prorſus negarent, quid enim internus homo non ſciunt nec capiunt, nemo enim ſcire poteſt quid internus homo & ejus vita poſt mortem, niſi qui in charitate eſt, nam hæc eſt interni hominis. Qui in fide ſeparata ſunt, non aliter credere poſſunt, quam quod charitatis opera ſint ſolum dare pauperibus ac opitulari miſeris, quod etiam ex Verbi ſenſu literæ confirmant, cum tamen charitatis opera ſunt, facere juſtum & æquum, quiſque in ſuo officio, ex amore juſti & æqui, ac boni & veri. Qui in fide ſeparata ſunt, non aliud vident in Verbo, quam quæ confirmant ſua dogmata, non enim intuitionem interiorem habent, qui enim non in affectione charitatis ſunt, non ſunt niſi in viſu externo, ſeu in intuitione inferiori, ex hac ſpectare ſuperiora nequaquam aliquis poteſt, ſuperiora apparent ei ut tenebræ; inde eſt, quod falſa videant ut vera, ac vera ut falſa, & ſic paſcuum bonum perdant & aquas puras ſacri fontis ſeu Verbi per interpretationes ex ſenſu literæ conſpurcent, ſecundum hæc apud Ezechielem, "Num parum vobis; paſcuum bonum depaſcitis, & reliquum paſcuorum veſtrorum conculcatis pedibus veſtris; ſedimentum aquarum bibitis, reliquas pedibus veſtris turbatis; cornibus veſtris feritis omnes infirmas, donec diſperſeritis illas foras," XXXIV: 17. 18. 21.

4784. Et renuit ad conſolandum ſe, quod ſignificet quod non poſſet, conſtat ex illis quæ nunc dicta ſunt.

4785.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4785. Quia deſcendam ad filium meum lugens ſepulchrum; quod ſignificet quod Eccleſia Antiqua periret, conſtat ex repræſentatione Jacobi, qui hoc de ſe dicit, quod ſit Eccleſia Antiqua, de qua ſupra n: 4680. 4700. 4772; ex repræſentatione Joſephi, qui hic eſt filius meus, quod ſit Divinum ſpirituale, ſeu Divinum Verum, de qua ſupra; & ex ſignificatione deſcendere lugens ſepulchrum, quod ſit mori, & cum prædicatur de Eccleſia, & quoque de Divino Vero, quod ſit perire.

4786. Et flevit eum pater ejus, quod ſignificet luctum interiorem, conſtat ex ſignificatione flere, quod ſit ultimum doloris & triſtitiæ, ita luctus interior: inter externa per quæ repræſentabantur interna, in Eccleſiis antiquis etiam fuit planctus & fletus ſuper mortuos, quibus ſignificabatur luctus interior, tametſi non interior fuit; ſicut legitur de Egyptiis qui cum Joſepho profecti ſunt ad ſepeliendum Jacobum de quo ita "Cum venerunt ad aream Arad, quæ in tranſitu Jordanis, *planxerunt ibi planctum magnum & gravem valde*, & *fecit patri ſuo luctum ſeptem dies*: & vidit habitator terræ Cananæus, luctum in area Arad, & dixerunt, luctus hic eſt gravis Ægyptiis" Geneſ: L: 10. 11: & de Davide ſuper Abnerum "Sepeliverunt Abnerum in Chebrone, & ſuſtulit Rex vocem ſuam ac *flevit apud ſepulchrum* Abneri, & *fleverunt* omnis populus" II Sam: III: 32.

4787. Verſ: 36. *Et Midianitæ vendiderunt eum ad Ægyptum Potiphari cubiculario Pharaonis, principi ſatellitum.* Midianitæ vendiderunt eum ad Ægyptum, ſignificat illos qui in aliquo vero ſimplicis boni, quod conſulerent ſcientifica: Potiphari cubuculario Pharaonis, ſignificat interiora ſcientificorum: principi ſatellitum, ſignificat illa quæ primaria ſunt interpretationi.

4788. Midianitæ vendiderunt eum ad Ægyptum, quod ſignificet illos qui in aliquo vero ſimplicis boni quod conſulerent ſcientifica, conſtat ex repræſentatione Midianitarum, quod ſint qui in vero ſimplicis boni, de qua n: 3242. 4756; ex ſignificatione Ægypti, quod ſint ſcientifica, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462. 2588. 4749; ex ſignificatione vendere, quod ſit abalienare, de qua n: 4752. 4758; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit Divinum Verum; hoc cum dicitur venditum ſeu abalienatum ab illis qui in vero ſimplicis boni ad ſcientifica, quæ ſunt Ægyptus, eſt quod conſulerint illa; qui enim in vero ſimplicis boni ſunt, a fallaciis ſenſuum ſe plurimum abduci patiuntur, ita per ſcientifica, quæ ex illis ſunt. Supra in Verſ: 28 dictum eſt, quod Joſephus extractus ſit e fovea a Midianitis, ſed quod venditus ſit ad Jiſchmaelitas, inde videretur quod non ab aliis vendi potuiſſet in Egypto, quam a Jiſchmaelitis; at quod non Jiſchmaelitis ſed a Midianitis, eſt quia per Jiſchmaelitas repræſentantur qui in ſimplici bono, n: 4747, & per Midianitas qui in vero illius boni; Joſephus ſeu Divinum Verum non potuit vendi ab illis qui in bono ſunt, ſed ab illis qui in vero; qui enim in bono ſunt, norunt ex bono quid Divinum verum, non ita qui in vero: homines Eccleſiæ diſtincti ſunt in duo genera, nempe in illos qui in bono & in illos qui in vero, illi qui in bono ſunt vocantur cœleſtes, qui autem in vero ſpirituales, inter illos & hos intercedit multa differentia; qui in bono ſunt, in affectione fa-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ciendi bonum ſunt propter bonum, & hoc abſque remuneratione illis; remuneratio eſt quod liceat facere bonum, nam inde gaudium percipiunt; qui autem in vero ſunt, non in affectione faciendi bonum ſunt propter bonum ſed propter quod ita mandatum, ac utplurimum cogitant de remuneratione, gaudium illis inde eſt, & quoque ex gloriatione; inde patet, quod qui bonum faciunt ex bono, ex interna affectione faciant, at qui bonum faciunt ex vero quod ab externa quadam affectione; inde differentia patet, quod nempe illi ſint interni homines, hi autem externi; qui itaque interni homines ſunt, Divinum Verum, quod per Joſephum repræſentatur, non vendere, hoc eſt, abalienare poſſunt, quia ex bono appercipiunt verum, inde nec fallaciæ ſenſus, proinde nec ſcientifica illos abducunt; at qui externi homines ſunt, illi vendere ſeu abalienare poſſunt, quia non ex bono appercipiunt verum, ſed id modo ex doctrina & ex magiſtris ſciunt, illi ſi conſulunt ſcientifica facile a fallaciis ſe abduci patiuntur, nam nullam dictamen intus habent: inde nunc eſt, quod Joſephus non a Jiſchmaelitis ſed a Midianitis venditus ſit.

4789. Potiphari cubiculario Pharaonis, quod ſignificet interiora ſcientificorum, conſtat ex ſignificatione cubicularii, quod ſint interiora, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſint ſcientifica; per Ægyptum enim ſignificantur ſcientiæ in genere, ut n: 1164. 1165. 1186. 1462, oſtenſum eſt; ſimiliter per Pharaonem, quod enim in Verbo per terram ſeu gentem, hoc etiam per Regem ejus, ſignificatur, nam is eſt caput gentis. Quod ſint interiora ſcientificorum, quæ ſignificantur per cubicularium Pharaonis, eſt quia cubicularii erant ex interioribus Regis, erant enim interiores aulici & eminentiores præfecti, ut quoque patet ex ſignificatione vocis illius in Lingua originali.

4790. Principi ſatellitum, quod ſignificet illa quæ primaria ſunt interpretationi, conſtat ex ſignificatione principis, quod ſit primarium, de qua n: 1482. 2089; quod princeps ſatellitum hic ſint primaria interpretatoni, eſt quia agitur de Divino Vero, quod ab illis qui in vero ſimplicis boni venditum ſit per quod conſuluerint ſcientifica, inde aberratio & abalienatio a Divino Vero, & inde interpretationes ex ſenſu literæ Verbi, n: 4783; per ſatellites etiam ſignificantur illa quæ miniſtrant.

Continuatio

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine; hic de Correſpondentia Guſtus & Linguæ, & quoque Faciei cum illo.

4791. L*INGUA introitum præbet ad pulmones, & quoque ad ventriculum, ita repræſentat ſicut atrium ad ſpiritualia & ad cœleſtia, ad ſpiritualia quia miniſtrat pulmonibus & inde loquelæ, ad cœleſtia quia miniſtrat ventriculo qui alimenta præbet ſanguini & cordi; quod pulmones correſpondeant ſpiritualibus & cor cœleſtibus, videatur n:* 3635. 3883 *ad* 3896; *quapropter Lingua in genere correſpondet affectioni veri, ſeu illis in Maximo Homine qui in affectione veri ſunt, & poſtmodum in affectione boni ex vero: qui itaque amant Verbum Domini, & inde deſiderant cognitiones veri & boni, illi ad provinciam illam pertinent; ſed cum differentia, quod ſint qui ad ipſam linguam, qui ad laryngem & tracheam, qui ad guttura, etiam qui ad gingivas, tum qui ad labra; nam ne quidem minimum apud hominem datur, cum quo non eſt correſpondentia. Quod illi qui in affectione veri ſunt, ad provinciam illam in lato ſenſu intellectam pertineant, pluries datum eſt experiri, & hoc per manifeſtum influxum nunc in linguam, & nunc in labra, cum quibus etiam loqui datum eſt; & obſervatum, quod etiam quidam interioribus linguæ & labrorum correſpondeant, & quidam exterioribus; qui exteriora vera cum affectione ſolum recipiunt, non autem interiora, at hæc tamen non rejiciunt, illorum operationem ſenſi non in linguæ interiora ſed in exteriora.*

4792. *Quia Cibus & nutritio correſpondet cibo & nutritioni ſpirituali, inde Guſtus correſpondet perceptioni & affectioni ejus: cibu ſpiritualis eſt ſcientia, intelligentia & ſapientia; ex his enim vivunt, & ex his quoque nutriuntur ſpiritus & angeli, & deſiderant & appetunt illa, ſicut homines, qui famelici, cibum; inde appetitus corre-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſpondet illi deſiderio. Et quod mirum, ex illo cibo etiam adoleſcunt; infantes enim, qui decedunt, in altera vita non aliter quam infantes apparent, & ſunt quoque infantes quoad intellectum, ſed ſicut intelligentia ac ſapientia creſcunt, ita apparent non ut infantes, ſed ſicut provecti ætate, & tandem ſicut adulti; loquutus ſum cum quibuſdam qui infantes mortui ſunt, qui ſicut juvenes mihi viſi, quia tunc intelligentes. Inde patet, quid cibus & nutritio ſpiritualis.

4793. *Quia guſtus correſpondet perceptioni & affectioni ſciendi, intelligendi & ſapiendi, & in illa affectione eſt vita hominis, idcirco non permittitur alicui ſpiritui & angelo influere in guſtum hominis, nam hoc foret in vitam quæ ei propria eſt. Sunt uſque ſpiritus vagabundi ex infernali turba præ aliis pernicioſi, qui quia in vita corporis imbuerunt intrare in affectiones hominis nocendi cauſa, etiam in altera vita cupiditatem illam retinent, & omni modo ſtudent intrare in guſtum apud hominem, in quem cum intrarunt, poſſident interiora ejus, nempe vitam ejus cogitationum & affectionum, nam, ut dictum, correſpondent, & quæ correſpondent unum agunt; ab illis perplures hodie poſſidentur; ſunt enim hodie obſeſſiones interiores, non autem, ut olim, exteriores; obſeſſiones interiores a talibus fiunt; & quales ſunt, conſtare poteſt ſi attendatur ad cogitationes & affectiones, præcipue ad intentiones interiores quas manifeſtare timeat, quæ in tantum apud quoſdam inſaniunt, ut niſi coercerentur vinculis externis, quæ ſunt honor, lucrum, fama, timor vitæ, & legis, ruerent pluſquam obſeſſi in neces & rapinas; quinam & quales illi ſpiritus ſunt, qui obſident interiora hominum talium, videatur n:* 1983. *Ut ſcirem quomodo hoc ſe haberet, permiſſum fuit illis, ut conarentur intrare in guſtum apud me, quod etiam ſummo ſtudio connitebantur, & tunc dictum mihi, ſi uſque in guſtum penetrarent, quod etiam interiora poſſiderent, ex cauſa quia guſtus ab interioribus illis per correſpondentiam dependet; ſed hoc permiſſum fuit ſolum ob finem, ut ſcirem quomodo cum correſpondentia guſtus ſe haberet; actutum enim inde abacti ſunt. Pernicioſi illi ſpiritus id imprimis tentant, ut ſolvant omnia vincula interna, quæ ſunt affectiones boni & veri, juſti & æqui, timor legis Divinæ, pudor nocendi ſocietati & patriæ; quæ vincula interna cum ſoluta ſunt, tunc homo a talibus obſidetur: cum non poſſunt ſic inferre ſe in interiora per obſtinationem, tentant per artes magicas, quæ plures ſunt in altera vita in mundo prorſus ignotæ, per has ſcientifica apud hominem pervertunt, & modo applicant illa quæ fœdis cupiditatibus favent: obſidiones tales non poſſunt evitari, niſi homo in affectione boni eſt, & inde in fide in Dominum.*

Oſtenſum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Oſtenſum quoque, quomodo abigerentur, nempe cum verſus interiora capitis & cerebri ſe penetrare putabant, deferebantur per vias excrementitias ibi, & inde verſus cutis externa; & viſi ſunt quod dein conjicerentur in ſcrobem ſordibus ſolutis ſcatentem; informatus ſum, quod tales ſpiritus correſpondeant cavernulis ſordidis in extima cute ubi ſcabies, ita ſcabiei.

4794. *Spiritus, ſeu homo poſt mortem, omnes ſenſationes habet quas dum vixit in mundo, nempe Viſum, Auditum, Olfactum, & Tactum, non autem Guſtum, ſed loco ejus aliquod analogon quod adjunctum eſt odoratui. Quod non guſtum habeat, eſt ne poſſit intrare in guſtum hominis, & ſic ejus interiora poſſidere; tum ne ille ſenſus amoveret illum a deſiderio ſciendi & ſapiendi, ita ab appetitu ſpirituali.*

4795. *Ex his etiam conſtare poteſt, cur Lingua gemino muneri dicata ſit, nempe muneri inſerviendi loquelæ, & inſerviendi nutritioni; quatenus enim inſervit nutritioni, correſpondet affectioni ſciendi, intelligendi, & ſapiendi vera, quapropter etiam ſapientia ſeu ſapere dicta eſt a ſapore; & quatenus loquelæ, correſpondet affectioni cogitandi & producendi illa.*

4796. *Cum Angeli ſe viſibiles ſiſtunt, apparent omnes affectiones interiores eorum clare ex facie, & inde elucent, ſic ut facies ſit illarum forma externa & imago repræſentativa; aliam faciem habere quam affectionum ſuarum, non datur in cœlo; qui aliam faciem mentiuntur, illi ejiciuntur e ſocietate; inde patet, quod facies correſpondeat interioribus in genere omnibus, tam ejus affectionibus quam cogitationibus, ſeu quæ ſunt voluntatis & quæ ſunt intellectus apud hominem: inde etiam in Verbo per faciem & facies ſignificantur affectiones; & per quod Dominus elevet facies ſuper aliquem, quod ex Divina Affectione, quæ eſt Amoris, ejus miſereatur.*

4797. *Mutationes ſtatus affectionum in facie Angelorum etiam ad vivum apparent; cum in ſua ſocietate ſunt, tunc in ſua facie ſunt, at cum in aliam ſocietatem veniunt, tunc ſecundum affectiones boni & veri illius ſocietatis mutantur facies illorum, at uſque genuina facies eſt ſicut planum, quæ in mutationibus illis cognoſcitur: variationes vidi ſucceſſivas ſecundum affectiones ſocietatum cum quibus communicabant; nam unuſquiſque Angelus eſt in provincia quadam Maximi Hominis, & ſic communiter & late communicat cum omnibus qui in eadem provincia, tametſi is in parte iſtius provinciæ eſt, cui is proprie correſpondet. Vidi quod facies ſuas variarent per mutationes ab uno limite affectionis ad alterum, ſed obſervatum, quod uſque eadem facies in genere retine-*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

retineretur, ſic ut eluceret ſemper affectio dominans cum ejus variationibus; ita oſtenſæ ſunt facies totius affectionis in ſua extenſione. Et quod mirabilius, etiam oſtenſæ ſunt mutationes affectionum ab infantia uſque ad adultam ætatem per variationes faciei; & dabatur cognoſcere in hac ætate quantum infantiæ retinuerat, & quod hæc eſſet ipſum ejus humanum; apud infantem enim eſt innocentia in externa forma, & innocentia eſt ipſum humanum, in illam enim ut in planum influit amor & charitas a Domino; cum regeneratur homo, & fit ſapiens, tunc innocentia infantiæ quæ fuit externa, fit interna; inde eſt quod genuina ſapientia non in alia æde quam in innocentia habitet, n: 2305. 2306. 3183. 3994; *tum quod nemo, niſi qui aliquid innocentiæ habet, intrare poſſit in cœlum, ſecundum Domini verba "Niſi fiatis ſicut infantes, non ingrediemini in Regnum cœlorum,"* Matth: XVIII: 3. Marc: X: 15.

4798. *Ex faciebus etiam cognoſci poſſunt ſpiritus mali, nam omnes eorum cupiditates ſeu affectiones malæ faciebus eorum inſcriptæ ſunt; & quoque cognoſci poſſunt ex faciebus, cum quibus infernis communicant; inferna enim ſunt perplura, omnia diſtincta ſecundum cupiditatum mali genera & ſpecies: in genere facies eorum cum apparent ad lucem cœli, ſunt pæne abſque vita, luridæ quaſi cadaverum, quorundam nigræ, & quorundam monſtroſæ; ſunt enim formæ odii, crudelitatis, doli, hypocriſeos; at in ſuo lumine inter ſe, ex phantaſia aliter apparent.*

4799. *Erant Spiritus apud me ex alio orbe, de quo alibi, quorum facies erat diverſa a faciebus hominum noſtri orbis, erat prominens, imprimis circum labra, & præterea libera; cum illis loquutus ſum de more illorum vivendi, & ſtatu converſationis inter ſe, dicebant quod inter ſe imprimis loquuti ſint per faciei variationes, præcipue per variationes circum labra, & quod affectiones expreſſerint per illa quæ faciei ſunt circum oculos, ita ut ſocii eorum inde plene comprehendere potuerint tam quid cogitarent quam quid vellent; hoc quoque oſtendere mihi conabantur per influxum in mea labra, per varias plicationes & ſinuationes circumcirca illa; ſed variationes non potui recipere, quia labra mea ab infantia talibus non initiata fuerant, at uſque appercipere potui quid loquuti per communicationem cogitationis eorum: quod autem per labra exprimi poſſit loquela in communi, conſtare mihi poteſt ex multiplicibus muſcularium fibrarum ſeriebus inter ſe complicatis quæ in labris ſunt, quæ ſi evolverentur, & ſic explicate & libere agerent, potuiſſent ibi ſiſti plures variationes, quæ ignotæ ſunt illis,*

apud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apud quos fibræ illæ muſculares jacent compreſſæ. Quod talis eorum loquela ibi eſſet, eſt inde, quia ſimulare nequeunt, ſeu aliud cogitare & aliud facie oſtendere; in tali enim ſincero inter ſe vivunt, ut nihil quicquam abſcondant a ſociis, quin illico ſciant quid cogitant, quid volunt, tum quales ſunt, & quoque quid patraverant, actus enim perpetrati apud illos qui in ſincero ſunt, inſunt conſcientiæ; inde ab aliis ad primum aſpectum poſſunt diſcriminari quoad vultus interiores ſeu animos. Oſtenderunt mihi, quod faciem non cogant, ſed libere emittant; aliter ac apud illos, qui a juventute aſſuefacti ſunt ſimulare, nempe aliud loqui & agere, quam cogitare & velle, horum facies contrahitur, ut parata ſit ad ſe variandum prout calliditas ſuadet; quicquid recondere vult homo hoc contrahit faciem ejus, quæ ex contracto exporrigitur, cum quaſi ſincerum quid mentito depromitur. Cum legerem in Verbo Novi Teſtamenti de Domino, aderant ſpiritus illi, & quoque aderant quidam Chriſtiani, & perceptum quod hi ſcandala contra Dominum intus in ſe foverent, & quoque quod tacite illa communicare vellent; illi, qui ex alio orbe, mirati quod tales eſſent, ſed dicere illis datum eſt, quod in mundo tales non fuerint ore ſed corde, & quod etiam dentur qui Dominum prædicant etiamſi tales, & tunc commovent vulgus ad gemitus & quandoque ad lachrymas ex fictæ pietatis zelo, ne hilum communicantes illa quæ cordis eorum ſunt: ad hæc obſtupuerunt illi, quod tale diſſidium interiorum & exteriorum, ſeu cogitationis & loquelæ dari poſſit, dicentes quod ii prorſus neſciant de tali diſſidio, quodque impoſſibile illis ſit aliud ore loqui & facie oſtendere, quam ſecundum cordis affectiones, & quod ſi aliter, diſrumperentur & perirent.

4800. *Pauciſſimi credere poſſunt, quod ſpirituum & angelorum ſocietates ſint, quibus correſpondent ſingula apud hominem, tum quo plures ſocietates ſunt, ac quo plures in ſocietate, quod eo melior & fortior correſpondentia, in multitudine enim unanima eſt fortitudo: ut ſcirem quod ita ſit, oſtenſum eſt, quomodo agunt & influunt in faciem quomodo in muſculos frontis, inque genarum, tum menti & uguli; dabatur illis qui ad illam provinciam pertinebant, influere, & tunc ſecundum illorum influxum ſingula variabantur; quidam eorum etiam mecum loquebantur; ſed illi non ſciebant quod dicati eſſent provinciæ faciei, nam cui provinciæ dicati ſunt, latet ſpiritus, non autem angelos.*

4801. *Quidam mecum loquutus eſt, qui tempore cum vixit in mundo, exteriora vera fidei præ aliis ſciverat, ſed uſque non vitam fidei præceptis conformem egerat, ſe enim ſolum amaverat, & alios præ*

ſe

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſe contempſerat, credideratque quod inter primos futurus in cœlo; ſed quia talis, non aliam opinionem de cœlo habere potuerat, quam ſicut de regno mundano: is cum in altera vita comperiit, quod cœlum prorſus aliud eſſet, & quod illi primarii eſſent, qui ſe non prætulerant aliis, imprimis qui ſe non dignos miſericordia crediderant, & ſic ex merito ultimos eſſe, indignatus eſt valde, & illa quæ fidei ejus fuerunt in vita corporis, rejecit: is continue violentiam inferre illis conabatur, qui ex provincia Linguæ erant; conatum illius per plures ſeptimanas etiam perſentiſcere dabatur, & inde quoque ſcire quinam & quales ſunt qui Linguæ correſpondent, & quinam qui eis oppoſiti ſunt.

4802. *Sunt etiam tales ſpiritus, qui quodamodo admittunt lucem cœli, ac recipiunt vera fidei, & uſque mali ſunt, ſic ut aliquam perceptionem veri habeant; & quoque vera cupide recipiunt, ſed non ob finem, ut vivant ſecundum illa, at ut glorientur inde quod præ aliis intelligentes & lyncei videantur; intellectuale enim hominis tale eſt, ut recipere poſſit vera, ſed uſque vera illis non appropriantur, niſi vivant ſecundum illa; niſi tale foret intellectuale hominis, non potuiſſet reformari. Qui tales fuerunt in mundo, quod nempe intellexerint vera & tamen vixerint vitam mali, etiam tales ſunt in altera vita, ſed ibi facultate ſua intelligendi vera abutuntur ad dominandum; ſciunt enim ibi, quod per vera communicationem habeant cum aliquibus ſocietatibus cœli, conſequenter quod apud malos eſſe poſſint, & valere, nam vera in altera vita potentiam ſecum habent; ſed quia vita mali illis, in inferno ſunt. Cum binis qui tales fuerunt in vita corporis loquutus ſum, qui mirati quod in inferno eſſent, cum tamen perſuaſive crediderint vera fidei; ſed illis dictum eſt, quod lux apud illos, per quam intelligunt vera, ſit lux qualis hyemis in mundo, in qua objecta cum ſua pulchritudine & cum ſuis coloribus æque apparent, ſicut in luce æſtatis, ſed uſque in luce illa torpent omnia, & nihil amæni & læti ſiſtitur: & quia finis intelligendi vera fuerat gloriatio & inde propter ſe, quod ſphæra finium illorum, cum exaltat ſe verſus interiores cœlos ad angelos ibi, a quibus unice fines percipiuntur, non ſufferri poſſit, ſed quod rejiciatur, inde eſt quod in inferno eſſent: addebatur, quod tales olim præ reliquis dicti fuerint ſerpentes arboris ſcientiæ, quia cum ratiocinantur ex vita, tunc loquuntur contra vera: & præterea quod ſimiles ſint fœminæ quæ venuſta facie eſt, & tamen graveolenter fœtet, quæ ideo rejicitur ubicunque venit e ſocietatibus; etiam tales in altera vita cum veniunt ad ſocietates angelicas, actualiter fœtent,*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

fœtent, quod etiam ipſi ſentiunt cum ad illas approximant. Inde quoque conſtare poteſt, quid fides abſque vita fidei.

4803. *Memoratu dignum eſt, quod prorſus ignotum in mundo, nempe quod ſpirituum bonorum & angelorum ſtatus continue mutentur & perficiantur, & quod ſic evehantur in interiora provinciæ in qua ſunt, ita in nobiliores functiones; eſt enim in cœlo continua purificatio, ac ut ita dicatur, nova creatio; ſed uſque ita ſe res habet, quod nuſquam aliquis angelus ad abſolutam perfectionem pervenire poſſit in æternum, Dominus ſolus eſt perfectus, in Ipſo & ex Ipſo eſt omnis perfectio. Qui correſpondent Ori, continue volunt loqui, nam in loquendo ſummum voluptatis captant; cum illi perficiuntur, rediguntur ad id, ut non aliud loquantur quam quod conducit ſociis, communi, cœlo, Domino; augetur apud illos jucundum ita loquendi in tantum, inquantum perit cupido ſe ſpectandi in loquela, & ambiendi ſapientiam ex proprio.*

4804. *Sunt perplures ſocietates in altera vita, quæ amicitiæ ſocietates vocantur, conſtituuntur ab illis qui in vita corporis jucundum converſationis prætulerunt omni alii jucundo, & qui amaverunt illos cum quibus converſati ſunt, nihil curantes num boni aut mali fuerint, modo delectabiles, ita non amici fuerunt bono nec vero. Qui tales fuerunt in vita corporis, tales etiam ſunt in altera vita, adjungunt ſe ex ſola delectatione converſationis: plures tales ſocietates apud me fuerunt, ſed ad diſtantiam, viſæ imprimis paulum ad dextrum ſupra caput; quod adeſſent animadvertere datum per torporem & hebetudinem, & per privationem jucundi in quo eſſem, præſentia enim talium ſocietatum illa inducit; ubi enim veniunt, auferunt jucundum aliis, & quod mirum, illud ſibi appropriant, avertunt enim ſpiritus qui apud alios, & ad ſe convertunt, inde jucundum alterius trasferunt ad ſe, & quia inde moleſtæ & damnoſæ ſunt illis qui in bono, ideo a Domino arcentur ne ad cœleſtes ſocietates prope veniant: inde ſcire datum, quantum damni quoad ſpiritualem vitam infert homini amicitia, ſi ſpectatur perſona non bonum; quiſque quidem amicus poteſt eſſe alteri, ſed uſque amiciſſimus erit bono.*

4805. *Sunt etiam ſocietates interioris amicitiæ, quæ non jucundum externum alterius auferunt & ad ſe derivant, ſed jucundum internum ſeu beatum ejus ex affectione ſpiritualium; illi antrorſum ſunt ad dextrum prope ſuper terram inferiorem, & quidam eorum ſupra aliquantum; cum illis qui infra erant, aliquoties loquutus ſum, & tunc illi qui ſupra influebant in communi: illi fuerunt tales in vita corporis, quod amaverint ex corde illos qui intra communem eorum*

 conſocia-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conſociationem fuerunt, & quoque fraternitate ſe mutuo amplexi: crediderant ſe ſolos vivos & in luce, & qui extra eorum ſocietatem reſpective quaſi non vivos & non in luce; & quia tales, etiam putarunt quod cœlum Domini ſolum eſſet ex paucis illis; ſed dicere eis datum eſt, quod Cœlum Domini ſit immenſum, & quod conſiſtat ex omni populo & lingua, & quod ibi ſint omnes qui in bono amoris & fidei fuerunt, & oſtenſum quod ſint in cœlo qui referunt omnes provincias corporis quoad ejus exteriora & interiora; at ſi illi ultra aſpirarent quam ad illa quæ correſpondent illorum vitæ, quod non poſſent habere cœlum; cumprimis ſi damnarent alios qui extra eorum ſocietatem; & quod tunc ſocietas eorum ſit ſocietas interioris amicitiæ, quæ talis, ut dictum, ut alios deprivent beato affectionis ſpiritualis quando ad illos appropinquant, ſpectant enim illos ſicut non electos, & ſicut non vivos, quæ cogitatio communicata inducit triſte, quod tamen ſecundum legem ordinis in altera vita, ad illos redit.

4806. *Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, ad finem Capitis ſequentis.*

GENESEOS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT TRIGESIMUM OCTAVUM.

4807. ANTE Caput præcedens n: 4661. 4662. 4663. 4664, inceptum eſt explicare, quæ Dominus apud Matthæum Cap: xxv: a Verſu 31 ad fin: loquutus eſt de judicio ſuper bonos & malos, qui ibi vocantur oves & hirci; quis ſenſus internus illorum verborum eſt, nondum explicatum eſt, ſed nunc ante hoc & aliquot ſequentia Capita, explicandum venit; & inde conſtabit, quod per ultimum judicium ibi non intellectum ſit ultimum tempus mundi, & quod tunc primum reſurgent mortui, & congregabuntur coram Domino, & judicabuntur, ſed quod intellectum ſit ultimum tempus cujuſvis qui e mundo in alteram vitam tranſit, tunc enim eſt judicium ejus; hoc judicium eſt quod intelligitur. At quod ita ſit, non apparet ex ſenſu literæ, ſed ex ſenſu interno; quod Dominus ita loquutus ſit, eſt quia per repræſentativa & ſignificativa loquutus eſt, ſicut ubivis alibi in Verbo Veteris & Novi Teſtamenti; loqui enim per repræſentativa & ſignificativa, eſt loqui ſimul coram mundo & coram cœlo, ſeu coram hominibus & coram angelis; talis loquela eſt Divina, quia univerſalis, & inde eſt propria Verbi: quapropter qui in mundo ſunt, & non niſi quam mundana curant, non aliud ex his quæ Dominus de Ultimo judicio loquutus eſt, capiunt, quam quod reſurrectionis tempus ſimul erit omnibus, imo quod Dominus tunc ſedebit ſuper throno gloriæ, & dicet ad congregatos ſecundum verba ibi; at qui cœleſtia curant, illi ſciunt, quod tempus reſurrectionis ſit cuivis cum moritur, & quod Domini verba ibi involvant, quod unuſquiſque ſecundum vitam judicabitur, ita quod unuſquiſque judicium ſecum ferat, quia vitam.

4808. Quod ſenſus internus illorum verborum id involvat, conſtabit explicatione ſingulorum ſecundum illum ſenſum; ſed hic ſolum explicanda ſunt quæ ibi continentur in Verſibus 31. 32. 33, nempe hæc, "*Quando venerit Filius hominis in gloria ſua, & omnes ſancti angeli cum Ipſo, tunc ſedebit ſuper throno gloriæ Ipſius, & congregabuntur coram Ipſo omnes gentes: & ſeparabit eos ab invicem,*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſicut paſtor ſeparat oves ab hircis; & ſtatuet quidem Oves a dextris ſuis, & hircos a ſiniſtris.

4809. *Quando venerit Filius hominis in gloria ſua*, ſignificat quando apparebit Divinum Verum in ſua luce, quod fit unicuivis homini cum moritur, venit enim tunc in lucem cœli, in qua percipere poteſt quid verum & bonum, & inde qualis eſt: Filius hominis in ſenſu Verbi interno eſt Dominus quoad Divinum Verum, ita eſt Divinum Verum quod a Domino; gloria eſt intelligentia & ſapientia quæ inde, quæ ut lux, & coram Angelis ut ſplendor lucis, apparet; hic ſplendor lucis in qua ſapientia & intelligentia ex Divino Vero quod a Domino, eſt qui in Verbo vocatur gloria; quod Filius hominis ſit in ſenſu interno Divinum Verum, videatur n: 2159. 2803. 2813. 3704. *Et omnes ſancti Angeli cum Ipſo*, ſignificat cœlum angelicum; ſancti Angeli ſunt vera quæ a Divino Bono Domini, nam per Angelos in Verbo non intelliguntur Angeli, ſed illa quæ ſunt a Domino, videatur n: 1925. 4085; angeli enim ſunt vitæ recipientes veri procedentis a Divino Bono Domini, & quantum recipiunt, tantum ſunt angeli; inde patet, quod Angeli ſint illa vera: hic quia agitur de ſtatu cujuſvis poſt mortem, ac de judicio cujuſvis ſecundum vitam, dicitur, quod omnes ſancti angeli erunt cum Ipſo, & per id ſignificatur, quod per cœlum judicium; omnis enim influxus Divini Veri fit per cœlum; immediatus influxus a nemine recipi poteſt. *Tunc ſedebit ſuper throno gloriæ Ipſius*, ſignificat judicium, thronus enim prædicatur de Regio Domini, ac Regium Domini eſt Divinum Verum, n: 1728. 2015. 3009. 3670, & Divinum Verum eſt ex quo & ſecundum quod judicium. *Et congregabuntur coram Ipſo omnes gentes*, ſignificat quod patebunt omnium bona & mala; per gentes enim in Verbi ſenſu interno ſignificantur bona, & in oppoſito ſenſu mala, n: 1259. 1260. 1416. 2588 f. 4574: ita quod bona & mala apparebunt in luce Divina, hoc eſt, in luce a Divino vero, ſignificatur per quod congregabuntur coram Ipſo omnes gentes. *Et ſeparabit eos ab invicem, ſicut paſtor ſeparat oves ab hircis*, ſignificat ſeparationem boni a malo, oves enim ſunt qui in bono, & hirci qui in malo, oves proprie dicuntur qui in charitate & inde in fide, hirci qui in fide & non in charitate, de his & illis hic agitur; quod oves ſint qui in charitate & inde in fide, videatur n: 2088. 4169; & quod hirci qui in fide & non in charitate, n: 4769. *Et ſtatuet quidem oves a dextris ſuis, & hircos a ſiniſtris*, ſignificat ſeparationem ſecundum vera ex bono, & ſecundum falſa ex malo; qui in veris ex bono ſunt, etiam actualiter apparent in altera

vita

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

vita ad dextrum, & qui in falſis a malo ad ſiniſtrum; inde ſtatui a dextris & a ſiniſtris, eſt ordinari ſecundum vitam.

4810. Ex his patet, quid hæc verba Domini involvunt, & quod non ſecundum literam intelligenda ſint, nempe quod Dominus aliquo ultimo tempore venturus ſit in gloria, & tunc omnes ſancti angeli cum Ipſo, & ſeſſurus ſuper throno gloriæ, & congregatas coram Ipſo omnes gentes judicaturus; ſed quod unuſquiſque ſecundum vitam ſuam, cum tranſit e vita in mundo in vitam æternam, judicabitur.

C A P U T XXXVIII.

1. ET factum in tempore hoc, & deſcendit Jehudah ex fratribus ſuis, & declinavit uſque ad virum Adullamitam, & nomen ejus Chirah.

2. Et vidit ibi Jehudah filiam viri Canaanitæ, & nomen ejus Schuach, & accepit illam & venit ad illam.

3. Et concepit & peperit filium, & vocavit nomen ejus Er.

4. Et concepit adhuc, & peperit filium, & vocavit nomen ejus Onan.

5. Et addidit adhuc, & peperit filium, & vocavit nomen ejus Schelah; & fuit in Keſib in parere illam eum.

6. Et accepit Jehudah mulierem Ero primogenito ſuo, & nomen illius Thamar.

7. Et fuit Er primogenitus Jehudæ malus in oculis JEHOVÆ, & mori fecit eum JEHOVAH.

8. Et dixit Jehudah ad Onan, veni ad uxorem fratris tui, & leviratum præſta illi, & excita ſemen fratri tuo.

9. Et novit Onan, quod non ſibi eſſet ſemen, & fuit, cum venit ad uxorem fratris ſui, & perdidit ad terram, ut non daret ſemen fratri ſuo.

10 & fuit malum in oculis JEHOVÆ quod fecit, & mori fecit etiam eum.

11. Et

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

11. Et dixit Jehudah Thamari nurui ſuæ, mane vidua domo patris tui, uſque adoleſcit Schelah filius meus, quia dixit, forte moriatur etiam hic ſicut fratres ejus; & ivit Thamar, & manſit domo patris ſui.

12. Et multiplicati dies, & moriebatur filia Schuæ uxor Jehudæ, & conſolatus Jehudah, & aſcendit ad tonſores gregis ſui, is & Chirach ſocius ejus Adullamita, Thimnatam.

13. Et indicatum Thamari, dicendo, ecce ſocer tuus aſcendit Thimnatam ad tondendum gregem ſuum.

14. Et removit veſtes viduitatis ſuæ a ſuper ſe, & obtexit in peplo, & operuit ſe, & ſedit in oſtio fontium, qui ſuper via Thimnatam; quia vidit quod adolevit Schelah, & illa non data ei in mulierem.

15. Et vidit illam Jehudah, & reputabat illam meretricem, quia obtexit facies ſuas.

16. Et declinavit ad illam ad viam, & dixit, da quæſo veniam ad te; quia non novit quod nurus ejus illa, & dixit, quid das mihi quod venias ad me.

17. Et dixit, ego mittam hædum caprarum de grege, & dixit, ſi des arrhabonem, uſque ad mittere te.

18. Et dixit, quæ arrhabo quam dabo tibi, & dixit, ſigillum tuum, panniculum tuum, & baculum tuum qui in manu tua, & dedit illi, & venit ad illam, & concepit ei.

19. Et ſurrexit, & ivit, & removit peplum ſuum a ſuper ſe, & induit veſtes viduitatis ſuæ.

20. Et miſit Jehudah hædum caprarum in manu ſocii ſui Adullamitæ, ad accipiendum arrhabonem e manu mulieris, & non invenit illam.

21. Et interrogavit viros loci illius, dicendo, ubi ſcortum illud in fontibus ſuper via, & dixerunt, non fuit ibi ſcortum.

22. Et reverſus ad Jehudam, & dixit, non inveni illam, & etiam viri loci dixerunt, non fuit ibi ſcortum.

23. Et dixit Jehudah, accipiat ſibi, forte erimus contemtui, ecce miſi hædum hunc, & tu non inveniſti illam.

24. Et fuit, circiter a tribus menſibus, & indicatum Jehudæ, dicendo, ſcortata Thamar nurus tua, & etiam ecce gravida ad ſcortationes, & dixit Jehudah, educite illam, & comburatur.

25. Illa educta, & illa miſit ad ſocerum ſuum, dicendo, viro, cui hæc, ego gravida, & dixit, agnoſce quæſo, cui ſigillum, & panniculus, & baculus, hæc.

26. Et

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

26. Et agnovit Jehudah, & dixit, juſta præ me, quia propterea quod non dedi illam Schelæ filio meo; & non addidit amplius cognoſcere illam.

27. Et factum in tempore parere illam, & ecce gemini in utero illius.

28. Et factum in parere illam, & dedit manum, & accepit obſtetrix & ligavit ſuper manu ejus dibaphum, dicendo, hic exivit prius.

29. Et factum, ſicut reducit manum ſuam, & ecce exivit frater ejus, & dixit, quid rupiſti ſuper te rupturam, & vocavit nomen ejus Perez.

30. Et poſtea exivit frater ejus, cujus ſuper manu dibaphum, & vocavit nomen ejus Serach.

C O N T E N T A.

4811. Agitur in ſenſu interno in hoc Capite de Eccleſia Judaica, & de Eccleſia genuina; Eccleſia Judaica deſcribitur per Jehudam, & Eccleſia genuina per Thamarem.

4812. Filii ex Thamare ſignificant bina eſſentialia Eccleſiæ, nempe Fidem & Amorem, Perez fidem, & Serach amorem: nativitas eorum repræſentat, quod amor actualiter primogenitus Eccleſiæ ſit, & quod fides modo apparenter.

S E N S U S   I N T E R N U S.

4813. Verſ: 1. 2. 3. 4. 5. E*T factum in tempore hoc, & deſcendit Jehudah ex fratribus ſuis, & declinavit uſque ad virum Adullamitam, & nomen ejus Chirah. Et vidit ibi Jehudah filiam viri Canaanitæ, & nomen ejus Schua; & accepit illam, & venit ad illam. Et concepit & peperit filium, & vocavit nomen ejus Er. Et concepit adhuc; & peperit filium, & vocavit nomen ejus Onan. Et addidit adhuc, & peperit filium, & vocavit nomen ejus Schelah; & fuit in Keſib in parere illam eum.* Factum in tempore hoc, ſignificat ſtatum ſequentium: & deſcendit Jehudah ex fratribus ſuis, ſignificat poſteritatem Jacobi, in ſpecie Jehudæ tribum quæ ſeparata a reliquis: & declinavit uſque ad virum Adullamitam, ſignificat ad falſum: & nomen ejus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ejus Chirah, ſignificat quale ejus: & vidit ibi Jehudah filiam viri Canaanitæ, ſignificat affectionem mali ex falſo mali: & nomen ejus Schua, ſignificat quale: & accepit illam & venit ad illam, ſignificat quod tribus Jehudæ conjungeret ſe illis: & concepit & peperit filium, ſignificat quod inde falſum Eccleſiæ: & vocavit nomen ejus Er, ſignificat quale ejus: & concepit adhuc & peperit filium, ſignificat malum: & vocavit nomen ejus Onan, ſignificat quale: & addidit adhuc, & peperit filium, ſignificat idololatricum: & vocavit nomen ejus Schelah, ſignificat quale: & fuit in Keſib in parere illam eum, ſignificat ſtatum.

4814. Et factum in tempore hoc, quod ſignificet ſtatum ſequentium, conſtat ex ſignificatione temporis, quod ſit ſtatus, de qua n: 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3404. 3938; quod ſit ſtatus ſequentium, ſignificatur per quod dicatur "*factum* in tempore hoc," memoratur enim quid factum in ſequentibus; ſequentia etiam in ſerie, fluunt ab illis quæ antecedunt; actum enim in Capite præcedente eſt de filiis Jacobi, quod vendiderint Joſephum, & quod Jehudah ad id ſuaſerit, de quo in Cap: præced: ita "Dixit Jehudah ad fratres ſuos, *quid lucri* quod occidamus fratrem noſtrum, & obtegamus ſanguinem ejus; ite, & *vendamus eum* Jiſchmaelitis," Verſ: 26. 27, per quæ ſignificatum, quod abalienaverint Divinum Verum, imprimis Jehudah, per quem ibi in ſenſu proximo ſignificatur tribus Jehudæ, & in genere pravi in Eccleſia qui contra bonum quodcunque, videatur n: 4750. 4751; hoc ſpectatur per quod dicitur in *tempore hoc*; nunc enim de Jehudah agitur, & de ejus filiis ex muliere Canaanitide, & dein ex Thamare nuru ſua; & per illa in ſenſu interno deſcribitur tribus Jehudæ reſpective ad illa quæ ſunt Eccleſiæ apud illam inſtitutæ. Quod per tempus ſignificetur ſtatus, ac inde per, factum in tempore hoc, ſtatus ſequentium, non poteſt non apparere ſicut alienum, cauſa eſt; quia non comprehendi poteſt, quomodo notio temporis mutari poteſt in notionem ſtatus, ſeu cum tempus legitur in Verbo quod intelligendum ſit tale quod eſt ſtatus, ſed ſciendum quod cogitationes angelorum non ducant aliquid a tempore nec a ſpatio, quia in cœlo ſunt; cum enim reliquerunt mundum, etiam reliquerunt notionem temporis & ſpatii, ac induerunt notiones ſtatus, nempe ſtatus boni & veri; quapropter cum homo legit Verbum, & inde cogitat de tempore & de illis quæ temporis ſunt, angeli apud eum non percipiunt aliquid temporis, ſed loco ejus illa quæ ſunt ſtatus; correſpondent etiam: imo nec homo in interiore cogitatione percipit tempus, ſed in exteriore, ut conſtare poteſt a ſtatu hominis cum ejus exterior cogitatio ſopita eſt, hoc eſt, cum dormit; & quoque a pluri alia experientia. Sed ſciendum, quod in genere bini ſtatus ſint, nempe ſtatus boni & ſtatus veri, ille ſtatus vocatur ſtatus eſſe, hic autem ſtatus exiſtere; eſſe enim eſt boni, & inde exiſtere eſt veri; ſtatui eſſe correſpondet ſpatium, & ſtatui exiſtere tempus; inde conſtare poteſt, quod cum homo legit hoc "& factum in tempore hoc," angeli apud eum nequaquam percipere poſſint illa verba ſicut homo; ſimiliter in reliquis; quicquid enim in Verbo ſcriptum eſt, hoc tale eſt, ut in correſpondentem ſenſum vertatur

tatur

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tatur apud Angelos, qui ſenſus prorſus non apparet in ſenſu literæ, mundanum enim quod eſt ſenſus literæ vertitur in ſpirituale quod eſt ſenſus interni.

4815. Et deſcendit Jehudah ex fratribus ſuis, quod ſignificet poſteritatem Jacobi, in ſpecie Jehudæ tribum, quæ ſeparata a reliquis, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit in univerſali ſenſu poſteritas Jacobi, & in ſpeciali tribus quæ Judæ dicta eſt; & a ſignificatione deſcendere ex fratribus, quod ſit ſeparari a reliquis tribubus, hic abire in pejus quam illi, deſcendere enim involvit dejectionem ad malum, nam aſcendere involvit elevationem ad bonum, n: 3084. 4539; cauſa eſt, de qua etiam prius, quia terra Canaan repræſentabat Regnum Domini, ac ibi Hieroſolyma & Zion intimum ejus; at quæ extra terminos illius terræ erant, repræſentabant illa quæ extra Regnum Domini, quæ ſunt falſum & malum; ideo a Zione & Hieroſolyma verſus terminos dicebatur deſcendere, at a terminis ad Hieroſolymam & Zionem, aſcendere; inde eſt, quod aſcendere involvat elevationem ad verum & bonum, & deſcendere dejectionem ad falſum & malum; quia hic de falſo & malo, ad quæ ſe dejecit tribus Jehudæ, agitur, dicitur quod Jehudah deſcendit, & porro quod declinavit ad virum Adullamitam, & per declinare ſignificatur quod ad falſum, & dein ad malum. Quod Tribus Jehudæ ſeparata ſit a reliquis tribubus notum eſt, cauſa erat ut illa Tribus repræſentaret cœleſte Regnum Domini, at reliquæ Tribus ſpirituale Regnum Ipſius; ideo etiam Jehudah in ſenſu repræſentativo eſt cœleſtis homo, & in univerſali Regnum cœleſte Domini, n: 3654. 3881; atque reliquæ Tribus vocatæ ſunt una voce Iſraelitæ, Iſrael enim in ſenſu repræſentativo eſt ſpiritualis homo, & in univerſali Regnum ſpirituale Domini, n: 3654. 4286. Quod Tribus Jehudæ abiverit in pejus quam reliquæ, in ſpecie ſignificatur per hæc verba "& deſcendit Jehudah ex fratribus ſuis, & declinavit:" quod Tribus Jehudæ abiverit in pejus quam reliquæ, conſtat ex pluribus locis in Verbo, imprimis apud Prophetas; ut apud Jeremiam "Vidit *perfida* ſoror ejus *Jehudah*, cum propter omnes modos, quibus moechata eſt *averſa Iſrael*, dimiſerim illam, & dederim libellum repudii ejus ei, non tamen timuit ſibi *perfida Jehudah* ſoror ejus, ſed abivit & ſcortata eſt etiam illa, adeo ut a voce ſcortationis ejus profanata ſit terra; mœchata eſt cum lapide & ligno; in omnibus tamen his non reverſa eſt *perfida* ad Me *Jehudah*; *juſtificavit animam ſuam averſa Iſrael præ perfida Jehudah*," III: 7 ad 11: & apud Ezechielem "Vidit quidem ſoror ejus, attamen *corrupit amorem ſuum plus quam illa*, & *ſcortationes ſuas ſupra ſcortationes ſororis ſuæ*," XXIII: 11 ſeq: ad fin: ibi de Hieroſolyma & Samaria, ſeu de Tribu Jehudæ, & de Tribus Iſraelis; præter alibi pluries. Deſcribitur in ſenſu interno Tribus illa, quomodo lapſa in falſum, & inde in malum, & tandem in mere idololatricum: hoc quidem deſcribitur in ſenſu interno antequam Tribus illa ſeparata fuit a reliquis, & antequam ita facta eſt; ſed quod in ſenſu interno eſt, Divinum eſt, ac Divino futura ſunt præſentia; videantur quæ de illa gente prædicta ſunt Deut: Cap: XXXII: 16 ad 22. Cap: XXXIII: 15 ad 44.

4816. Et declinavit ad virum Adullamitam, quod ſignificet ad falſum, conſtat a ſignificatione declinare, quod ſit in perverſum abire, declinare enim

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſicut deſcendere prædicatur de elongatione a bono ad malum & a vero ad falſum; a ſignificatione viri, quod ſit intelligens & in ſenſu abſtracto verum, quia genuinum intellectuale eſt ex veris, de qua n: 265. 749. 1007. 3134. 3309, at in oppoſito ſenſu non intelligens, proinde falſum; hoc falſum repræſentatur per Adullamitam, Adulla enim erat in termino hæreditatis Jehudæ, Joſ: xv: 35, & inde ſignificabat verum quod a bono, ut quoque apud Micham "Adhuc hæredem tibi adducam, habitatrix Mareſcha, uſque *ad Adullam* veniet gloria Iſraelis," i: 15; ſed quia pleraque in Verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, ita etiam Adulla, & ſignificat falſum quod a malo: quod pleraque etiam oppoſitum ſenſum habeant, eſt quia antequam terra Canaan facta eſt hæreditas filiis Jacobi, poſſeſſa eſt a gentibus, per quas ſignificabantur falſa & mala; & quoque poſtea quando filii Jacobi in contrarium iverunt; terræ enim induunt repræſentationem gentium & populorum qui ibi ſunt, ſecundum quale eorum.

4817. Et nomen ejus Chirah, quod ſignificet quale ejus, conſtat ex ſignificatione nominis & vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421, quale falſi, de quo mox ſupra, eſt quod ſignificatur; nam per nomina in Verbo tam locorum quam perſonarum ſignificantur ſtatus & res, videatur n: 1224. 1264. 1876. 1888. 1946. 2643. 3422. 4298. 4442.

4818. Et vidit ibi Jehudah filiam viri Canaanitæ, quod ſignificet affectionem mali ex falſo mali, conſtat ex ſignificatione filiæ, quod ſit affectio boni, de qua n: 2362, & in oppoſito ſenſu affectio mali, n: 3024; ex ſignificatione viri, quod ſit intelligens, & in ſenſu abſtracto verum, at in oppoſito ſenſu non intelligens & falſum, de qua mox ſupra n: 4816; & a ſignificatione Canaanitæ, quod ſit malum, de qua n: 1573. 1574; inde patet, quod per filiam viri Canaanitæ ſignificetur malum quod ex falſo mali; quid malum ex falſo mali dicetur infra: hic primum dicendum eſt de originibus Tribus Jehudæ, nam de illis in hoc Capite agitur; ſunt tres origines illius Tribus ſeu gentis Judaicæ, una eſt ex Schelah filio Jehudæ ex uxore Canaanitide, altera ex Perez, & tertia ex Serach, filiis Jehudæ ex Thamare nuru ſua; quod ex illis tribus filiis Jehudæ omnis gens Judaica, patet ex recenſione filiorum & nepotum Jacobi, qui cum illo venerunt in Ægyptum, Geneſ: xlvi: 12; tum ex claſſificatione eorum ſecundum familias, de qua apud Moſen, "Fuerunt filii Jehudæ ſecundum familias eorum, *Schelæ* familia Schelonitæ, *Perezo* familia Parcitæ, *Seracho* familia Sarchitæ," Num: xxvi: 20, & 1 Paral: iv: 21; qualis origo illius gentis ſit, inde patet, quod nempe tertia pars eorum ex matre Canaanitide, & binæ tertiæ partes ex nuru, omnes inde ex illegitimo toro, conjugia enim cum filiabus Canaanitarum ſevere prohibita fuerunt, ut conſtare poteſt ex Geneſ: xxiv: 3. Exod: xxxiv: 16. Deut: vii: 3. 1 Reg: xi: 2. Eſr: Cap: ix. & x; & cubare cum nuru erat mortis, ut patet apud Moſen, "Quod ad virum qui concubuerit *cum Nuru ſua*, occidendo occidentur ambo, confuſionem fecerunt, ſanguines eorum ſuper iis," Levit: xx: 12; quod Jehudah hoc factum cum nuru retulerit ad legem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

gem de leviratu, in qua de fratre ſtatuitur, nuſquam de patre, ut patet a Verſ: 26 hujus Capitis, hoc involvit, quod filii ex Thamare agnoſcerentur pro filiis Eri primogeniti, qui natos ex matre Canaanitide, & malus fuit in oculis Jehovæ, & ideo mori factus, Verſ: 7; nam qui primum nati ſunt per leviratum, non erant ejus a quo concipiebantur, ſed ejus cujus ſemen excitabant, ut conſtat ex Deut: xxv: 5. 6; & quoque ab hujus Capitis Verſ: 8. 9, præterea qui a Thamare nati ſunt, nati ſunt per ſcortationem, autumabat enim Jehudah cum ingreſſus ad illam, quod eſſet ſcortum, Verſ: 15. 16. 21; inde patet, unde & qualis origo gentis Judaicæ; & quod ex mendacio loquuti ſint apud Johannem, "Dicunt Ipſi Judæi, nos ex ſcortatione nati non ſumus," VIII: 41. Quid hæc origo involvit & repræſentat, patet a ſequentibus, quod nempe interiora eorum ſimilia fuerint, ſeu ſimilem originem habuerint; quod duxerit Canaanitidem, involvit originem ex malo quod ex falſo mali, nam id ſignificatur in ſenſu interno per filiam viri Canaanitæ; quod concubuerit cum nuru ſua involvit & repræſentat damnationem ex falſificato vero ex malo, ſcortatio enim ubivis in Verbo ſignificat falſificationem veri, videatur n: 3708. Malum ex falſo mali, eſt malum vitæ ex falſo doctrinali, quod excluſum eſt a malo amoris ſui, hoc eſt, ab iis qui in illo malo ſunt, & confirmatum per Verbi ſenſum literæ; talis origo eſt mali apud Gentem Judaicam, & talis origo eſt mali apud aliquos in orbe Chriſtiano, imprimis apud illos qui in Verbo intelliguntur per Babelem; id malum tale eſt, ut præcludat omnem viam ad internum hominem, uſque adeo ut in illo non aliquid conſcientiæ poſſit formari; nam malum quod homo ex falſo doctrinali facit, hoc credit eſſe bonum quia credit eſſe verum, & ſic ex licito, libero, & jucundo, facit; inde ita ei occluditur cœlum, ut aperiri nequeat. Quale hoc malum eſt, explicationi ſit exemplum; qui ex malo amoris ſui credunt, quod ſolum unica gens ſit, quam elegerat Jehovah, & reliqui omnes in mundo ſint reſpective ſervi, & tam viles ut poſſint occidi ad libitum, etiam crudeliter tractari, & hoc quoque confirmant ex ſenſu literæ Verbi, ſicut Gens Judaica crediderat, & hodie quoque Gens Babylonica; tunc quicquid mali ex falſo illo doctrinali faciunt, & ex reliquis doctrinalibus quæ conſtructa ſunt ſuper illo ut fundamentali, eſt malum ex falſo mali, & deſtruit internum hominem, & præcludit ne uſquam aliqua conſcientia ibi formari poſſit; illi enim ſunt, de quibus in Verbo, qui dicuntur in ſanguinibus eſſe, nam in ſævitiis ſunt contra omne genus humanum, quod non eorum credenda, & ſic eos, adorat, & ſuper eorum altaribus ſua munera offert. Sit etiam exemplum, qui ex malo amoris ſui & mundi credunt, quod aliquis erit vice Domini in terra, & quod ei poteſtas ſit aperiendi & claudendi cœlum, ita imperandi ſuper omnium animos & conſcientias, & id falſum confirmant ex Verbi ſenſu literæ; tunc quicquid mali inde faciunt, eſt malum ex falſo mali, quod ſimiliter deſtruit internum hominem apud illos qui ex malo iſto poteſtatem illam ſibi vindicant, ac ita imperant, & deſtruit uſque adeo, ut non ſciant amplius quid ſit internus homo, nec quod ſit alicui conſcientia, proinde ut non magis credant quod ſit aliqua vita poſt mortem, nec quod infernum, nec quod cœlum, utcunque de

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

filis loquuntur. Hoc malum, quale ſit, non poteſt diſcerni a malis aliis ab hominibus in mundo, ſed in altera vita ab angelis cognoſcitur ſicut in clara die; apparent enim ibi mala ac falſa, qualia ſunt, & unde ſunt, quoad ſua diſcrimina, quæ innumerabilia ſunt; ſecundum illorum genera & ſpecies etiam inferna diſtincta ſunt; de his innumerabilibus homo vix aliquid novit, credit modo quod malum ſit, ſed quale malum non ſcit; hoc unice ex cauſa quia non novit quid bonum, & hoc quia non novit quid charitas; ſi charitatis bonum, etiam oppoſita ſeu mala cum ſuis diſcriminationibus noviſſet.

4819. Et nomen ejus Schuah, quod ſignificet quale, conſtat ex ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua ſupra n: 4817, hic quale mali ex falſo mali, de quo etiam ſupra n: 4818.

4820. Et accepit illam & venit ad illam, quod ſignificet quod Tribus Jehudæ conjungeret ſe illis, nempe malis ex falſis mali, conſtat ex ſignificatione accipere illam nempe in mulierem, & venire ſeu intrare ad illam, quod ſit conjungi, de qua aliquoties prius, conjugia enim in ſenſu interno repræſentant conjunctionem boni & veri, quia inde ſunt, n: 2727 ad 2759, at in oppoſito ſenſu conjunctionem mali & falſi, hic conjunctionem Tribus Jehudæ cum illis, nam de Jehudah dicitur, per quem quod ſignificetur Tribus ab illo nominata, videatur ſupra n: 4815: hic non dicitur, quod acceperit illam in uxorem, ſed ſolum quod acceperit & venerit ad illam, ex cauſa quia copulatio illegitima erat, n: 4818, tum quia ſic tacite indicaretur quod non conjugium ſed ſcortatio eſſet, ita quod filii ex illa etiam ex ſcortatione nati eſſent, conjunctio quoque mali cum falſo nec aliud eſt: quod poſtea dicta fuerit uxor ejus, his verbis, "& multiplicati dies, & moriebatur filia Schuæ uxor Jehudæ," Verſ: 12, dicetur infra.

4821. Et concepit & peperit filium, quod ſignificet quod inde falſum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione concipere & parere, quod ſit agnoſcere fide & actu, de qua n: 3905. 3915. 3919; & a ſignificatione filii, quod ſit verum Eccleſiæ, at in oppoſito ſenſu falſum, de qua n: 489. 491. 533. 1147. 2623. 3373. 4257; inde per concepit & peperit filium, hic ſignificatur, quod Eccleſia apud Tribum Jehudæ agnoverit fide & actu falſum. Quod per hunc filium ſignificetur falſum Eccleſiæ, eſt quia primogenitus fuit, & per primogenitum in antiquis Eccleſiis ſignificatum eſt verum fidei, n: 352. 3325, ita in oppoſito ſenſu falſum, ut quoque primogeniti ac primogenita Ægypti, n: 3325: quod non verum, ſed falſum, patet a mox ſequentibus, dicitur enim, "Fuit Er primogenitus Jehudæ malus in oculis Jehovæ, & mori fecit eum Jehovah," Verſ: 7; nomen hujus filii Er etiam hoc quale involvit, ſicut etiam nomen filii ſecundi Onan ſuum quale, nempe iniquum ſeu malum.

4822. Et vocavit nomen ejus Er, quod ſignificet quale ejus, conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421, nempe quale falſi Eccleſiæ, de quo mox ſupra n: 4811. Quale falſi dicitur, quia falſa differunt inter ſe, ſicut etiam vera, in tantum ut vix genera ejus recenſeri poſſint, ut unumquodvis genus falſi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

falſi ſuum quale habet, per quod diſtinguitur ab alio; falſa communia ſunt, quæ regnant apud pravos in Eccleſia unaquavis, & variatur hoc falſum apud unumquemvis ibi ſecundum vitam; falſum quod fuit in Eccleſia Judaica, de quo hic agitur, erat falſum ex malo amoris ſui & inde amoris mundi, videatur n: 4818.

4823. Et concepit adhuc & peperit filium, quod ſignificet malum, conſtat ex ſignificatione filii, quod ſit verum, & quoque bonum, de qua n: 264, ita in oppoſito ſenſu falſum & quoque malum, ſed malum quod ex falſo; hoc malum in ſua eſſentia eſt falſum, quia inde eſt; qui enim facit malum ex falſo doctrinali, is facit falſum, ſed quia actu ſit, vocatur malum. Quod per primogenitum ſignificetur falſum, & per hunc malum, patet inde, quia de hoc filio memoratur, quod actu fecerit malum, nempe, "quod perdiderit ſemen ad terram, ut non daret ſemen fratri ſuo; *& ſicut malum in oculis Jehovæ quod fuit*, & mori fecit etiam eum" Verſ: 9. 10, quod hoc malum fuerit ex falſo, etiam ibi patet; præterea in Eccleſiis antiquis per ſecundo genitum ſignificabatur verum fidei actu, per hunc itaque falſum actu, hoc eſt malum; quod ſit malum quod per hunc ſignificatur, etiam conſtare poteſt ex eo, quod primogenitus Er nominatus ſit ex patre ſeu Jehudah, at hic ſeu Onan ex matre filia Schuæ, ut videri poteſt in Lingua originali; per virum enim in Verbo ſignificatur falſum, et per mulierem ejus malum, videatur n: 915. 2517. 4510, quod per filiam Schuæ malum, n: 4818. 4819, quapropter quia Er vocatus eſt nomine a patre, ſignificatur per illum falſum, & quia Onan ex matre, ſignificatur per eum malum, ille enim ita erat ſicut patris filius, hic autem ſicut matris. In Verbo pluries dicitur Vir & Uxor, tum maritus & uxor, & cum dicitur vir & uxor, ſignificatur verum per Virum, & bonum per Uxorem, ac in oppoſito ſenſu falſum per virum, & malum per uxorem: at cum dicitur maritus & uxor, ſignificatur bonum per maritum, & verum per uxorem, ac in oppoſito ſenſu malum per maritum, & falſum per uxorem; cauſa hujus arcani hæc eſt; in cœleſti Eccleſia fuit maritus in bono, & uxor in vero illius boni; at in ſpirituali Eccleſia eſt vir in vero, & uxor in bono illius veri, & quoque actualiter ita ſunt & fuerunt, interiora enim apud hominem hanc verſuram habuerunt; inde eſt ubi in Verbo agitur de cœleſti bono & inde cœleſti vero, ibi dicatur maritus & uxor, at ubi de ſprituali bono & inde ſpirituali vero, ibi dicatur vir & uxor, ſeu potius vir & mulier; exinde, ut quoque & ipſis vocibus cognoſcitur de quo bono & de quo vero in Verbo in ſenſu ejus interno agitur; hæc etiam eſt cauſa, quod paſſim prius dictum ſit, quod conjugia repræſentent conjunctionem boni & veri, ac veri & boni; amor etiam conjugialis ex conjunctione illa ſuam originem ducit, amor conjugialis apud cœleſtes ex conjunctione boni cum vero, & amor conjugialis apud ſpirituales ex conjunctione veri cum bono; conjugia etiam illis conjunctionibus actualiter correſpondent. Ex his patet, quid involvit, quod pater vocaverit nomine primum, ac mater alterum, & quoque tertium, ut conſtat ex lingua originali, quod nempe pater primum nomine vocaverit, quia per illum ſignificabatur falſum, & quod mater ſecundum quia per illum ſignificabatur malum.

4824.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4824. Et vocavit nomen ejus Onan, quod ſignificet quale, nempe mali, de quo mox ſupra n: 4823, conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale de qua n: 4822; Onan ſignificat & involvit illius mali quale.

4825. Et addidit adhuc & peperit filium, quod ſignificet idololatricum, conſtat a ſignificatione filii hic, quod ſit idololatricum, nam qui prius nati ſunt ſignificabant falſum & malum, n: 4821. 4823, inde ſequitur quod tertius ſit idololatricum, utrumque enim, nempe falſum & malum, producit id, & ineſt ei. Hic filius ex tribus natis Jehudæ ex Canaanitide, ſolus ſuperſtes fuit, ex quo etiam tertia pars gentis Judaicæ, quæ quod idololatrico ortum duxerit in ſenſu interno intelligitur: quod gens illa proniſſima ad idololatriam fuerint, ex hiſtoricis & propheticis Verbi ex ſenſu ejus literæ conſtat, quod continue idololatrica fuerit ex ſenſu interno ibi patet; idololatricum enim non ſolum eſt colere idola & ſculptilia, ut & colere alios deos, ſed etiam eſt colere externa abſque internis; in hoc idololatrica fuerat gens illa continue; externa enim ſolum adorabat, & interna prorſus removebat, & ne quidem de illis ſcire volebat: habuit quidem apud ſe ſancta, ſicut tentorium conventus cum arca, & ibi propitiatorium, menſas ſuper quibus panes, & candelabrum, & ſuffimenta, & extra tentorium altare, ſuper quo fiebant holocauſta & ſacrificia, quæ omnia ſancta vocabantur, ac intimum ibi ſanctum ſanctorum, ut & ſanctuarium; erant etiam apud illos Veſtes quæ Aharoni & quæ ſummis eorum ſacerdotibus, quæ Veſtes ſanctitatis dictæ ſunt, erat enim ephodus cum pectorali ubi urim & thumim, præter plura; ſed illa non erant ſancta in ſe, ſed ſancta ex eo quod repræſentarent ſancta nempe Divina cœleſtia & ſpiritualia Regni Domini, ac Ipſum Dominum; minus adhuc erant ſancta a populo apud quem erant, nam ille nihil afficiebatur internis quæ repræſentabantur, ſed ſolum externis, & affici ſolum externis eſt idololatricum, nam id eſt colere lignum & lapidem, tum aurum & argentum quibus obducuntur, ex phantaſia quod ſancta in ſe ſint; talis fuit gens illa, & talis etiam hodie eſt: ſed uſque apud tales potuit Eccleſiæ repræſentativum eſſe, quia repræſentativum non ſpectat perſonam ſed rem, videatur n: 665. 1097 f. 3670. 4208. 4281. 4288; inde etiam cultus non illos beatos & felices fecit in altera vita, ſed ſolum proſperos in mundo quamdiu perſtabant in repræſentativis, nec declinabant ad gentium idola, & ſic aperte idololatræ facti ſunt, tunc enim non repræſentari aliquid Eccleſiæ apud illum gentem amplius potuit: hæc nunc ſunt quæ intelliguntur per idololatricum, quod per tertium filium Jehudæ ex muliere Canaanitide ſignificatur. Hoc idololatricum apud illam gentem originem duxerat ab idololatrico interno ejus, fuerat enim in amore ſui & mundi præ aliis gentibus, n: 4459 f. 4750; & qui in amore ſui & mundi ſunt, in idololatria interna ſunt, nam ſe colunt & mundum colunt, & ſancta peragunt ſui adorationis & ſui lucri cauſa, hoc eſt, propter finem ſui, non propter finem Eccleſiæ & Regni Domini, ita non propter Dominum.

4826. Et vocavit nomen ejus Schelah, quod ſignificet quale, conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua ſupra, ubi de binis prioribus filiis Jehudæ, Er & Onan, n: 4822. 4824; quale idololatrici eſt, quod

per

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

per Schelah ſignificatur; nam idololatrica plura ſunt, eſt externum & internum, & utrumque in genere eſt cultus falſi & mali.

4827. Et fuit in Keſib in parere illam eum, quod ſignificet ſtatum, conſtat ex ſignificatione Keſib, quod ſit ſtatus nempe idololatrici ſignificati per Schelah, in quo gens Judaica fuit; & ex ſignificatione parere, quod ſit conjungi actu, de qua n: 3905. 3915. 3919; & quia conjunctio fuit cum malo quod ineſt idololatrico, dicitur quod *Illa* vocaverit nomen ejus Schelah, ut patet ex lingua originali, nam per illam, nempe filiam Schuæ, ſignificatur malum quod ex falſo mali, n: 4818. 4819.

4828. Verſ: 6. 7. 8. 9. 10. *Et accepit Jehudah mulierem Ero primogenito ſuo, & nomen illius Thamar. Et fuit Er primogenitus Jehudæ malus in oculis Jehovæ, & mori fecit eum Jehovah. Et dixit Jehudah ad Onan, veni ad uxorem fratris tui, & leviratum præſta illi, & excita ſemen fratri tuo. Et novit Onan quod non ſibi eſſet ſemen, & fuit, cum venit ad uxorem fratris ſui, & perdidit ad terram, ut non daret ſemen fratri ſuo. Et fuit malum in oculis Jehovæ quod fecit, & mori fecit etiam eum.* Accepit Jehudah mulierem, ſignificat Eccleſiam quæ poſteritati ejus: Ero primogenito ſuo, ſignificat falſum fidei: & nomen illius Thamar, ſignificat quale Eccleſiæ, quod Eccleſia repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium: & fuit Er primogenitus Jehudæ malus in oculis Jehovæ, ſignificat quod in falſo mali: & mori fecit eum Jehovah, ſignificat quod Eccleſiæ repræſentativum nullum: & dixit Jehudah ad Onan, ſignificat ad conſervandum repræſentativum Eccleſiæ: veni ad uxorem fratris tui & leviratum præſta illi, ſignificat quod continuaret illud: & excita ſemen fratri tuo, ſignificat ne pereat Eccleſia: & novit Onan quod non ſibi eſſet ſemen, ſignificat averſationem & odium: & fuit, cum venit ad uxorem fratris ſui & perdidit ad terram, ſignificat contrarium amori conjugiali: ut non daret ſemen fratri ſuo, ſignificat quod ſic nulla continuatio: & fuit malum in oculis Jehovæ, ſignificat quod contra ordinem Divinum: & mori fecit etiam eum, ſignificat quod etiam Eccleſiæ repræſentativum nullum.

4829. Accepit Jehudah mulierem, quod ſignificet Eccleſiam poſteritati ejus, conſtat ex repræſentatione Thamaris; quæ hic mulier, quod ſit Eccleſia, de qua in ſequentibus; quod poſteritati Jehudæ, ſignificatur per quod acceperit illam Ero primogenito ſuo, ut inde ei poſteri.

4830. Ero primogenito ſuo, quod ſignificet falſum fidei, conſtat ex repræſentatione Eri, quod ſit falſum, de qua n: 4821. 4822; & a ſignificatione primogeniti, quod ſit fides, de qua n: 352. 3325. 4821.

4831. Et nomen illius Thamar, quod ſignificet quale Eccleſiæ, quod Eccleſia repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, conſtat ex ſignificatione nominis, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421, hic quale Eccleſiæ, quia per Thamarem in hoc Capite repræſentatur Eccleſia, & quidem Eccleſia repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, quæ apud poſteritatem Jehudæ inſtituenda eſſet; quod per Thamarem illa Eccleſia repræſentetur, patet a ſequentibus. Agitur in toto hoc Capite in ſenſu interno de Eccleſia Judaica, quod fieret repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium

Regni

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Regni Domini, ſicut Eccleſia Antiqua, & hoc non ſolum in externa forma, ſed etiam in interna; Eccleſia enim non eſt Eccleſia ab externis, hoc eſt, a ritualibus, ſed ab internis, nam hæc ſunt eſſentialia, illa ſolum formalia; verum poſteritas Jacobi talis fuit, ut non vellet recipere internâ; ideo apud illam non excitari potuit Eccleſia Antiqua, ſed ſolum repræſentativum illius Eccleſiæ, n: 4307. 4444. 4500; internum Eccleſiæ hic eſt Thamar, & externum hic eſt Jehudah cum tribus filiis ex muliere Canaanitide.

4832. Et fuit Er primogenitus Jehudæ malus in oculis Jehovæ, quod ſignificet quod in falſo mali, conſtat ex repræſentatione Eri & ſignificatione primogeniti, quod ſit falſum fidei, de qua mox ſupra n: 4830; quod hoc falſum eſſet falſum mali, patet ab illis quæ ſupra n: 4818, dicta ſunt; ſed apud hunc filium tale falſum mali, ut ne quidem repræſentativum Eccleſiæ apud aliquam poſteritatem ex illo inſtitui potuerit, quapropter dicitur quod malus in oculis Jehovæ, & mori fecit illum Jehovah. Apud totam illam gentem a prima origine, imprimis a Jehudah, fuit falſum mali, hoc eſt, falſum doctrinale ex malo vitæ, ſed apud unum Jehudæ filium aliter quam apud alterum, & prævifum quodnam inſervire poſſet, & quod non id quod apud Erum primogenitum, nec quod apud Onan ſecundo genitum, ſed quod apud Schelah, quapropter bini illi exſtincti ſunt, & hic conſervatus: quod apud totam illam gentem a prima origine fuerit falſum mali, deſcribitur manifeſte apud Moſen, his verbis "*Corrupit ſibi*, non filii Ipſius, *macula eorum*, *generatio perverſa* & *contorta:* cum vidit Jehovah, & reprobavit præ indignatione filios ſuos, & filias ſuas; & dixit, occultabo facies meas ab eis, videbo quid *poſteritas eorum*, nam *generatio perverſitatum illi*, filii in quibus non fidelitas: addam ſuper eos mala, tela mea conſumam in eis, exhauſti fame, & conſumti anthrace, & excidio amaro: *gens perdita conſiliis*, & nulla in illis intelligentia: ex *vite Sodomæ vitis eorum* & *ex arvis Amorræ*, *uvæ eorum uvæ fellis*, botri amaritudinum illis: *venenum draconum vinum eorum*, & *fel aſpidum crudele*. Nonne illud reconditum apud Me, obſignatum in theſauris meis: prope eſt dies interitus eorum, & properant futura illis," Deut: XXXII: 5. 19. 20. 23. 24. 28. 32. 33. 35; per illa verba in ſenſu interno deſcribitur falſum mali in quo gens illa fuit, & quod illis irradicatum.

4833. Et mori fecit eum Jehovah, quod ſignificet quod Eccleſiæ repræſentativum nullum, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere tale eſſe, de qua n: 494, tum finis repræſentationis, n: 3253. 3259. 3276; hic itaque quod repræſentativum Eccleſiæ nullum apud aliquam poſteritatem ex illo, ſecundum id quod mox ſupra n: 4832, dictum eſt.

4834. Et dixit Jehudah ad Onan, quod ſignificet ad conſervandum repræſentativum Eccleſiæ, conſtat ex illis quæ ſequuntur, nam hæc ſpectant illa; dixit enim, ut leviratum præſtaret fratri, per quod repræſentabatur conſervatio & continuatio Eccleſiæ, de qua nunc dicetur.

4835. Veni ad uxorem fratris tui, & leviratum præſta illi, quod ſignificet quod continuaret illud, nempe repræſentativum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione venire ſeu intrare ad uxorem fratris & leviratum præſtare illi, quod ſit

con-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conſervare & continuare illud quod eſt Eccleſiæ: quod in Lege Moſaica mandatum eſt, ſi quis moreretur abſque prole, quod frater ejus duceret viduam uxorem ejus, & excitaret ſemen fratri ſuo, & quod primogenitus vocaretur ex nomine fratris defuncti, at reliqui filii forent illius, hoc vocabatur leviratus; quod hoc ſtatutum non fuerit novum quid in Eccleſia Judaica, ſed quod etiam in uſu prius, conſtat ex his; ſimiliter ac plura ſtatuta, quæ mandata Iſraelitis per Moſen, ſicut quod non ducerent uxores ex filiabus Canaanitarum, & quod ducerent intra familias, Gen: XXIV: 3. 4. Cap: XXVIII: 1. 2; inde & ex pluribus & aliis, patet quod Eccleſia prius fuerat, in qua talia fuerunt inſtituta, qualia dein promulgata & injuncta filiis Jacobi; quod altaria & ſacrificia etiam ab Antiquo tempore in uſu fuerint, patet ex Geneſ: VIII: 20. 21. Cap: XXII: 7. 3; inde liquet, quod Eccleſia Judaica non fuerit aliqua nova Eccleſia, ſed quod eſſet reſuſcitatio Eccleſiæ Antiquæ, quæ perierat. Qualis lex leviratus fuerat conſtat apud Moſen "Si habitaverint fratres una, mortuus autem fuerit unus de illis, nec filius illi, non nubet uxor defuncti foras viro alieno, Levir ejus intrabit ad illam, & accipiet illam ſibi in uxorem, & ſic leviratum præſtabit illi: tunc fiet, primogenitus quem pepererit, ſtabit ſuper nomine fratris ejus defuncti, ut non deleatur nomen ejus ex Iſraele: quod ſi non voluerit vir ducere fratriam ſuam, aſcendet fratria ejus ad portam ad ſeniores, & dicet, renuit Levir meus excitare fratri ſuo nomen in Iſraele, non vult Leviratum mihi præſtare; tunc vocabunt illum ſeniores urbis ejus, & loquentur ad illum, qui ſi ſteterit & dixerit, non cupio ducere eam, accedet fratria ejus ad illum in oculis ſeniorum, & extrahet calceum ejus deſuper pede ejus, & exſpuet in facies ejus, & reſpondebit & dicet, ſic fiet viro qui non ædificat domum fratris ſui; unde vocabitur nomen ejus in Iſraele, domus exuti calceum" Deut: XXV: 5 ad 10; qui non novit, quid leviratus repræſentat, non aliter credere poteſt, quam quod ſolum eſſet nominis conſervandi cauſa, ac inde hæreditatis, ſed conſervatio nominis & hæreditatis non tanti erat, ut ideo frater cum fratria conjugium iniret; ſed injunctum fuit, ut per id repræſentaretur conſervatio & continuatio Eccleſiæ; conjugium enim repræſentabat conjugium boni & veri, hoc eſt, conjugium cœleſte, proinde etiam Eccleſiam, nam Eccleſia eſt Eccleſia ex conjugio boni & veri, & cum Eccleſia in hoc conjugio eſt, tunc unum facit cum cœlo, quod eſt ipſum conjugium cœleſte; & quia conjugium illa repræſentabat, ideo filii & filiæ repræſentabant & quoque ſignificabant vera & bona; quapropter improlis eſſe ſignificabat deprivationem boni & veri, ita quod nullum Eccleſiæ repræſentativum amplius in illa domo eſſet, conſequenter quod extra communionem; præterea frater repræſentabat bonum conſanguineum, cui conjungeretur verum quod per uxorem viduam repræſentabatur; verum enim non alii bono quam ſuo & conſanguineo conjungi poteſt, ut ſit verum quod vitam habeat & producat fructum, & ſic continuet id quod eſt Eccleſiæ: hoc perceptum eſt in cœlo per leviratum. Quod ſi nollet leviratum præſtare, fratria extraheret calceum deſuper pede ejus, & exſpueret in facies ejus, ſignificabat quod ſicut qui abſque bono & vero externo & interno deſtrueret illa quæ Eccleſiæ eſſent, calceus enim eſt ex-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ternum n: 1748, & facies internum, n: 1999. 2434. 3527. 4066. 4796; exinde patet, quod per leviratum repræſentaretur conſervatio & continuatio Eccleſiæ. Sed cum repræſentativa internorum, per adventum Domini ceſſarunt, tunc lex illa abolita eſt; ſe habet hoc, ſicut anima ſeu ſpiritus hominis & ejus corpus, anima ſeu ſpiritus hominis eſt internum ejus, & corpus eſt externum; aut quod idem, anima ſeu ſpiritus eſt ipſa effigies hominis, corpus autem eſt ejus imago repræſentativa; cum reſurgit homo, tunc imago repræſentativa ſeu externum ejus, quod eſt corpus, exuitur, nam tunc in interno ſeu in ipſa effigie eſt. Se habet hoc quoque ſicut qui in tenebris eſt, & ex illis videt quæ lucis ſunt; ſeu quod idem, ſicut qui in luce mundi, & ex illa videt quæ ſunt lucis cœli, lux mundi enim reſpective ad lucem cœli eſt inſtar tenebrarum; in tenebris ſeu in luce mundi non apparent illa quæ ſunt lucis cœli qualia in ſe ſunt, ſed ſicut in imagine repræſentativa, prout mens hominis in ejus facie; quapropter cum lux cœli apparet in ſuo claro, tunc diſſipantur tenebræ ſeu imagines repræſentativæ; hoc factum eſt per adventum Domini.

Et excita ſemen fratri tuo, quod ſignificet ne pereat Eccleſia, conſtat ex ſignificatione ſeminis, quod ſit verum ex bono, ſeu fides charitatis, de qua n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3310. 3373. 3671; ſimile etiam per primogenitum, qui ſtaret ſuper nomine fratris defuncti, ſignificatur n: 352. 367. 2435. 3325. 3494; id ſemen excitare fratri, eſt continuare id quod eſt Eccleſiæ, ſecundum illa, quæ mox ſupra n: 4834, dicta ſunt, ita ne pereat Eccleſia.

4836. Et novit Onan, quod non ſibi eſſet ſemen, quod ſignificet averſationem & odium, conſtat ex repræſentatione Onanis, quod ſit malum, de qua n: 4823. 4824, & quia non dare ſemen fratri ſeu præſtare leviratum, eſt non velle bonum & verum Eccleſiæ & ejus continuationem, n: 4834, inde per illa verba ſignificatur averſatio & odium; malum enim non eſt niſi quam averſatio & odium contra bonum & verum Eccleſiæ.

4837. Et fuit, cum venit ad uxorem fratris ſui, & perdidit ad terram, quod ſignificet contrarium amori conjugiali: deſcribitur per Erum primogenitum Jehudæ falſum mali, in quo primum fuit gens Judaica; & per Onan ſecundo genitum deſcribitur malum quod ex falſo mali, in quo poſtea fuit illa gens; & per Schelah filium tertium deſcribitur idololatricum quod inde, in quo dein continue fuerat, n: 4826: malum ex falſo mali deſcribitur per id quod fecerat Onan, quod nempe ſemen non dare vellet fratri, ſed quod perderet ad terram, quod per id ſignificetur contrarium amori conjugiali, eſt quia per conjugiale in ſenſu interno intelligitur id quod eſt Eccleſiæ, eſt enim Eccleſia conjugium boni & veri, huic conjugio prorſus contrarium eſt malum ex falſo mali, hoc eſt, contrarii conjugio iſti ſunt qui in tali malo. Quod non fuerit genti illi aliquod conjugiale tam in ſenſu ſpirituali quam in naturali intellectum, patet manifeſte ex eo, quod ei permiſſum fuerit plures uxores ducere, ubi enim eſt conjugiale in ſenſu ſpirituale intellectum, hoc eſt, ubi bonum & verum Eccleſiæ, conſequenter ubi Eccleſia, ibi nequaquam hoc permittitur; nam genuinum conjugiale

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjugiale nuſquam dabile eſt, quam apud illos apud quos Eccleſia ſeu Regnum Domini eſt, & apud hos non niſi quam inter binos, n: 1907. 2740. 3246; conjugium inter binos qui in genuino amore conjugiali ſunt, correſpondet conjugio cœleſti, hoc eſt, conjunctioni boni & veri, maritus nempe bono & uxor vero illius boni; etiam cum in genuino amore conjugiali ſunt, in illo conjugio ſunt; quapropter ubi Eccleſia, ibi nuſquam permiſſum eſt plures uxores ducere; at quia non fuit Eccleſia apud poſteritatem ex Jacobo, ſed modo repræſentativum Eccleſiæ, ſeu externum Eccleſiæ abſque interno ejus, n: 4307. 4500, ideo apud illam permiſſum eſt: & præterea conjugium unius mariti cum pluribus uxoribus ſiſteret in cœlo ideam ſeu imaginem ſicut unum bonum conjungeretur pluribus veris quæ inter ſe non concordant, & ſic quod bonum nullum eſſet, nam bonum ex non concordantibus veris nullum fit, bonum enim a veris & eorum inter ſe concordantia ſuum quale habet: ſiſteret etiam imaginem, ſicut Eccleſia non una foret, ſed plures, & hæ diſtinctæ inter ſe ſecundum vera fidei ſeu ſecundum doctrinalia, cum tamen una eſt cum bonum ibi eſt eſſentiale, & id qualificatur & quaſi modificatur per vera; Eccleſia eſt imago cœli, nam eſt Regnum Domini in terris; cœlum diſtinguitur in plures ſocietates communes, & his ſubordinatas minores, ſed uſque unum ſunt per bonum, vera fidei ſe habent ibi ſecundum bonum congrue, illa enim bonum ſpectant, & ex eo ſunt; ſi diſtinctum foret cœlum ſecundum vera fidei, & non ſecundum bonum, cœlum nullum foret, nam nihil unanimitatis eſſet, unum enim vitæ ſeu una anima non potuiſſet illis eſſe a Domino; hoc ſolum datur in bono, hoc eſt, in amore in Dominum, & in amore erga proximum; amor enim conjungit omnes, & cum amor boni & veri eſt ſingulis, tunc eſt commune quod a Domino, ita Dominus, qui conjungit omnes; amor boni & veri eſt qui amor erga proximum vocatur, nam proximus eſt qui in bono & inde vero, ac in ſenſu abſtracto ipſum bonum & ejus verum. Ex his conſtare poteſt, cur conjugium intra Eccleſiam erit inter unum maritum & unam uxorem; & cur permiſſum poſteris Jacobi plures uxores ducere, & quod hoc ob cauſam quia non ibi Eccleſia fuit, & proinde ibi repræſentativum Eccleſiæ, non inſtitui potuit per conjugia, quia in contrario fuerunt amori conjugiali.

4838. Ut non daret ſemen fratri ſuo, quod ſignificet quod ſic nulla continuatio, conſtat ex ſignificatione dare ſemen fratri, ſeu leviratum præſtare, quod ſit continuare id quod eſt Eccleſiæ, de qua ſupra n: 4834; inde per non dare ſemen fratri ſuo, ſignificatur quod ſic nulla continuatio.

4839. Et fuit malum in oculis Jehovæ quod fecit; quod ſignificet quod contra ordinem Divinum, conſtat ex ſignificatione mali in oculis Jehovæ, ſeu mali contra Ipſum, quod ſit contra ordinem qui ab Ipſo; id quoque patet ex facto, & quoque ex ſtatuto de Leviratu, quod nempe fratria extraheret calceum ex pede ejus, & exſpueret in faciem ejus, & quod nomen ejus in Iſraele vocaretur domus exuti calceum, Deut: xxv: 8. 9. 10, quibus ſignificatum, quod eſſet abſque bono externo & interno, & qui abſque illo ſunt, & in malo, contra ordinem Divinum ſunt. Omne id malum eſt contra ordinem Divinum, quod ſcaturit ſeu effluit ex malo interius, hoc eſt, ex intentione ſeu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſine mali, quale hoc Onanis; at quod non ſcaturit ſeu effluit ex malo interius, hoc eſt, ex intentione ſeu fine mali, hoc quandoque apparet ſicut malum, ſed uſque non eſt ſi finis non malus eſt, nam finis qualificat omne factum, in fine enim eſt vita hominis, quippe quod amat & inde cogitat homo, pro fine habet; vita ejus animæ non aliud eſt. Quod malum ſit contra ordinem Divinum, & bonum ſecundum illum, cuivis poteſt notum eſſe; Ordo enim Divinus eſt Ipſe Dominus in Cœlo, Divinum enim Bonum ac Verum quod ab Ipſo, conſtituit ordinem, uſque adeo ut ſint Ordo, Divinum Bonum eſſentiale ejus, & Divinum Verum formale: Divinus Ordo cum repræſentatur in forma, apparet ſicut Homo, Dominus enim a Quo eſt, eſt Solus Homo, n: 49. 288. 477. 565. 1871. 1894. 3638. 3639; & quantum Angeli, Spiritus, & homines ab Ipſo habent, hoc eſt, quantum in bono & inde vero ſunt, ita quantum in Divino Ipſius ordine, tantum ſunt homines; inde eſt, quod univerſum cœlum repræſentet unum hominem, qui Maximus Homo vocatur, & quod ei correſpondeant omnia & ſingula quæ apud hominem, ſicut ad finem Capitum oſtenſum eſt; inde etiam eſt, quod angeli in cœlo appareant omnes in forma humana; & viciſſim ſpiritus mali qui in inferno, inter ſe quidem apparent ex phantaſia ut homines; ſed in luce cœli ſicut monſtra, diriora & horribiliora ſecundum malum in quo ſunt, n: 4533, & hoc ex cauſa, quia ipſum malum eſt contra Ordinem, ita contra humanam formam, nam, ut dictum, Divinus Ordo, cum repræſentatur in forma, apparet ſicut homo.

4840. Et mori fecit etiam eum, quod ſignificet quod etiam Eccleſiæ repræſentativum nullum, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4833, oſtenſa ſunt, ubi ſimilia verba.

4841. Verſ: 11. *Et dixit Jehudah Thamari nurui ſuæ, mane vidua domo patris tui, uſque adoleſcit Schelah filius meus, quia dixit, forte moriatur etiam hic ſicut fratres ejus; & ivit Thamar & manſit domo patris ſui.* Dixit Jehudah, ſignificat in genere poſteritatem Jacobi, in ſpecie illam ex Jehudah: Thamari nurui ſuæ, ſignificat Eccleſiam repræſentativam ſpiritualium & cœleſtium, quæ nurus dicitur ex Vero: mane vidua domo patris tui, ſignificat abalienationem a ſe: uſque adoleſcit Schelah filius meus, ſignificat dum tempus: quia dixit, ſignificat cogitationem: forte moriatur etiam hic ſicut fratres ejus, ſignificat timorem ne periret; & manſit domo patris ſui, ſignificat abalienationem a ſe.

4842. Dixit Jehudah, ſignificat in genere poſteritatem Jacobi, in ſpecie illam ex Jehudah, conſtat ex ſignificatione Jehudæ in ſenſu proximo, quod ſit gens quæ a Jacobo, & in ſpecie quæ Jacobo ex Jehudah, ut quoque ſupra n: 4815. In Verbo quidem diſtinguitur inter Jehudam & Iſraelem, & in ſenſu hiſtorico per Jehudam intelligitur tribus Jehudæ, & per Iſraelem decem Tribus quæ ab illa tribu ſeparatæ fuerunt; ſed in ſenſu interno ſeu ſpirituali per Jehudam repræſentatur Eccleſiæ cœleſte ſeu bonum, & per Iſraelem Eccleſiæ ſpirituale ſeu verum, at in oppoſito ſenſu per Jehudam Eccleſiæ malum, & per Iſraelem Eccleſiæ falſum, ubicunque illa erant, ſive apud Judæos ſive apud Iſraelitas; ſenſus enim internus ſeu ſpiritualis Verbi eſt univerſalis,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lis, & non diſtinguit Tribus ſicut ſenſus externus ſeu hiſtoricus; inde eſt, quod per Jehudam in ſenſu proximo ſignificetur omnis gens quæ a Jacobo, at in ſpecie quæ Jacobo ex Jehudah.

4843. Thamari nurui ſuæ, quod ſignificet Eccleſiam repræſentativam ſpiritualium & cœleſtium, quæ nurus dicitur ex vero, conſtat a repræſentatione Thamaris, quod ſit Eccleſia repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, de qua ſupra n: 4831; & ex ſignificatione nurus, quod ſit Eccleſiæ ſpirituale ſeu verum; quod nurus in ſenſu interno id ſit, eſt quia omnia quæ conjugii, & omnes qui ex conjugio erant, repræſentabant talia quæ ſunt conjugii cœleſtis, videatur ſupra n: 4837, proinde quæ ſunt boni & veri, nam hæc ſunt conjugii cœleſtis; inde eſt, quod in Verbo Maritus ſignificet bonum, & uxor verum, tum quod filii & filiæ ſignificent vera & bona quæ ex illis; inde nurus quia uxor filii ut novi mariti, ſignificat Eccleſiæ verum conjunctum bono, & ſic porro; ſed ſignificationes illæ aliter ſe habent reſpective ad illos qui ſunt ab Eccleſia cœleſti, quam ad illos qui ſunt ab Eccleſia ſpirituali, in Eccleſia enim ſpirituali maritus vocatur vir & ſignificat verum, ac uxor mulier & ſignificat bonum, videatur ſupra n: 4823. Quod per nurum in ſenſu interno Verbi ſignificetur Eccleſiæ Verum adjunctum ejus bono, conſequenter in oppoſito ſenſu Eccleſiæ falſum adjunctum ejus malo, conſtare etiam poteſt a locis in Verbo ubi nominatur, ut apud Hoſcheam, "Super capitibus montium ſacrificant, & ſuper collibus ſuffiunt, ſub quercu, & populo, & robore, quia bona umbra ejus; propterea ſcortantur filiæ veſtræ, & *nurus veſtræ* adulterantur: nonne viſitabo ſuper filias veſtras quod ſcortentur & *ſuper nurus veſtras* quod adulterentur," IV: 13. 14; agitur ibi de cultu mali & falſi, cultus mali ſignificatur per ſacrificare ſuper montium capitibus, & cultus falſi per ſuffire ſuper collibus, vita mali ſignificatur per quod ſcortentur filiæ, & doctrina falſi ex qua vita mali, per quod nurus adulterentur; quod adulteria & ſcortationes in Verbo ſignificent adulterationes boni & falſificationes veri, videatur n: 2466. 2727. 3399; nurus itaque ibi pro affectionibus falſi. Apud Micham, "Magnus eſt loquens perverſitatem animæ ſuæ, & detorquet illam, bonus eorum ſicut ſpina, rectus ut dumus; *filius vilipendit patrem, filia inſurgens contra matrem ſuam, Nurus contra ſocrum ſuam; hoſtes viri domeſtici illius,*" VII: 4. 6; agitur ibi de falſo ex malo, in quo Eccleſia ultimo tempore cum vaſtata, in proximo ſenſu in quo Eccleſia Judaica; filia inſurgens contra matrem, ſignificat quod affectio mali contra verum; & nurus contra ſocrum, quod affectio falſi contra bonum. Quia ſimiliter ſe habet cum homine qui in tentationibus eſt, in his enim pugna eſt mali contra verum, & falſi contra bonum, nam tentationes ſpirituales non aliud ſunt quam vaſtationes falſi & mali apud hominem, idcirco tentationes ſeu pugnæ ſpirituales pæne per ſimilia verba a Domino deſcribuntur apud Matthæum, "Jeſus dixit, ne exiſtimate quod venerim ad mittendum pacem ſuper terram, non veni mittere pacem ſed gladium, veni enim ad diſſidendum *hominem contra patrem ſuum, & filiam contra matrem ſuam, & Nurum contra ſocrum ſuam, & hoſtes hominis erunt domeſtici illius,*" X: 34. 35. 36. 38; ſimilia hæc verba apud Prophetam mox ſupra

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſupra ſignificarunt vaſtationem Eccleſiæ, hic autem tentationes illorum qui ab Eccleſia, quia, ut dictum, tentationes non aliud ſunt quam vaſtationes ſeu remotiones falſi & mali, quapropter etiam tam tentationes quam vaſtationes ſignificantur & deſcribuntur per aquarum inundationes & diluvia, n: 705. 739. 750. 790; hic itaque filia contra matrem etiam eſt affectio mali contra verum, & nurus contra ſocrum affectio falſi contra bonum; & quia mala & falſa, apud hominem qui in tantatione, intus ſunt ſeu illius ſunt, vocantur domeſtici, dicitur, " hoſtes hominis domeſtici ejus: quod tentationes ita ibi deſcribantur, patet ex eo, quod dicatur, quod non venerit ad mittendum pacem ſuper terram ſed gladium, per gladium enim ſignificatur verum pugnans, & in oppoſito ſenſu falſum pugnans, n: 2799. 4499, cum tamen venerit ad dandum pacem, Joh: XIV: 27, Cap: XVI: 33; quod tentationes ſint quæ ita deſcribuntur, conſtat ex ſequentibus ibi," quiſquis non ſuſcipit crucem meam, & ſequitur poſt Me, non eſt Me dignus: ſimiliter apud Lucam, " Putatiſne quod ad pacem venerim ad dandum in terra, non, dico vobis, ſed diviſionem; erunt namque ex nunc quinque in domo una diviſi, tres contra duos, & duo contra tres, dividetur pater contra filium, & filius contra patrem, mater contra filiam, & filia contra matrem, *ſocrus contra nurum ſuam*, & *nurus contra ſocrum ſuam*," XII: 51. 52, 53: ex his quoque patet, quod per patrem, matrem, filium, filiam, nurum, ſocrum, ſignificentur talia quæ ſunt ex conjugio cœleſti, nempe bona & vera in ſuo ordine, & quoque oppoſita; ſicut etiam apud Marcum, " Jeſus dixit, nemo eſt qui derelinquit domum, aut fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut liberos, aut agros, propter Me & Evangelium, ſi non recipiet centupla, in tempore hoc domos & fratres & ſorores & matres & liberos & agros cum perſequutionibus, & in ſæculo venturo vitam æternam," X: 29. 30; qui non ſenſum internum Verbi novit, credet quod per domum, fratres, ſorores, patrem, matrem, uxorem, liberos, agros, ſignificentur domus, fratres, ſorores, pater, mater, uxor, liberi, agri, ſed ſunt talia quæ apud hominem ſunt, ei propria, quæ derelinquet, & loco eorum ſpiritualia & cœleſtia quæ Domini ſunt, quæ recipiet, & hoc per tentationes, quæ intelliguntur per perſequutiones ibi; quiſque videre poteſt, quod ſi derelinquit matrem, non recepturus matres, ſimiliter nec fratres, ſorores.

4844. Mane vidua domo patris tui, quod ſignificet abalienationem a ſe, conſtare poteſt ex eo, quod per id vellet ut recederet, & ad ſe non amplius rediret; dixit quidem, ut maneret ibi uſque dum adoleſceret, Schelah filius ejus, ſed uſque cogitavit, quod Schelæ filio ſuo non illa daretur, dixit enim apud ſe, forte moriatur etiam hic ſicut fratres ejus, & quoque facto comprobavit, ut patet a Verſ: 14 " Vidit Thamar quod adolevit Schelah, & non data ei in mulierem; inde nunc ſequitur, quod per illa verba ſignificetur, quod abalienaret illam a ſe; hoc eſt, in ſenſu interno Eccleſiam repræſentativam ſpiritualium & cœleſtium quæ per Thamarem repræſentatur, n: 4811. 4831, ab Eccleſia Judaica quæ per Jehudam; concordare enim non poterant, quia Judaiſmus erat ſolum Eccleſiæ repræſentativum, non autem Eccleſia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cleſia repræſentativa, n: 4307. 4500, nam externum agnovit non autem internum, Vidua etiam ſignificat Eccleſiæ verum abſque ejus bono, quia uxor in ſenſu repræſentativo ſignificat verum, & maritus bonum, n: 4823. 4843, quapropter uxor abſque marito eſt Eccleſiæ verum abſque ejus bono, de qua cum dicitur quod maneret in domo patris ſui, ſignificatur quod Eccleſiæ verum abalienaratur, & quoque quod non reciperetur in ſua domo; quod nec gens Judaica potuit, quia non in bono ſed in malo fuit. Vidua in Verbo multoties memoratur, & qui ſenſum internum non novit, non aliter credere poteſt, quam quod per viduam ſignificetur vidua, ſed per viduam in ſenſu interno ſignificatur ibi Eccleſiæ Verum abſque bono, hoc eſt, illi qui in vero ſunt abſque bono, & uſque deſiderant in bono eſſe, conſequenter qui amant duci per bonum, maritus eſt bonum quod duceret; tales in Antiqua Eccleſia intelligebantur in bono ſenſu per viduas, ſive fæminæ ſive viri eſſent: Antiqua enim Eccleſia diſtinxit proximum, erga quem charitatem exercerent, in plures claſſes, quoſdam vocabat pauperes, quoſdam miſeros & afflictos, quoſdam vinctos & in carcere, quoſdam cæcos & claudos, quoſdam peregrinos, orphanos & viduas, & ſecundum qualitates eorum diſpenſabant charitatis opera; doctrinalia illorum illa docebant, illa Eccleſia non alia doctrinalia novit: quapropter qui tunc temporis vivebant; ſecundum ſua doctrinalia & docebant & ſcribebant, proinde cum dicebant viduas, non aliud intelligebant quam tales qui in vero eſſent abſque bono & uſque deſiderarent duci per bonum; inde etiam patet, quod doctrinalia Antiquæ Eccleſiæ docerent illa quæ charitatis & proximi erant, ac cognitiones & ſcientifica illorum erant ut ſcirent quid ſignificarent externa, Eccleſia enim repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium fuit, idcirco ſpiritualia & cœleſtia, quæ repræſentabantur & ſignificabantur, erant, quæ per doctrinalia & ſcientias addiſcebantur, ſed hæc doctrinalia & hæc ſcientifica hodie prorſus obliterata ſunt, & quidem in tantum ut non ſciatur quod fuerint; loco enim eorum ſucceſſerunt doctrinalia fidei; quæ ſi viduata & ſeparata ſunt a doctrinalibus charitatis fere nihil docent, doctrinalia enim charitatis docent quid bonum, at doctrinalia fidei quid verum, & docere verum abſque bono, eſt ambulare ſicut cæcus, nam bonum eſt quod docet & ducit, & verum eſt quod docetur & ducitur; inter illa bina doctrinalia eſt tanta differentia, quanta inter lucem & tenebras, niſi tenebræ per lucem illuſtrantur, hoc eſt, niſi verum per bonum, ſeu fides per charitatem, non ſunt niſi quam tenebræ: inde eſt quod nemo ſciat ex intuitione conſequenter nec a perceptione num verum ſit verum, ſed ſolum ex doctrina hauſta in pueritia & confirmata in adulta ætate; inde etiam eſt, quod Eccleſiæ tantum diſcrepent, & una dicat id verum quod altera falſum, & quod nuſquam conveniant. Quod per viduas in bono ſenſu ſignificentur qui in vero abſque bono ſunt, at uſque deſiderant per bonum duci conſtare poteſt a locis in Verbo, ubi Viduæ nominantur, ut apud Davidem "Jehovah qui facit judicium *Oppreſſis*, qui dat famem *famelicis*; Jehovah qui ſolvit *vinctos*, Jehovah qui aperit *cæcos*, Jehovah qui erigit *incurvatos*, Jehovah qui amat *juſtos*, Jehovah qui cuſtodit *peregrinos*, *pupillum* & *Viduam* ſuſtentat" Pſalm: CXLVI: 7. 8. 9; agitur hic in ſenſu interno de illis

qui

qui a Domino inſtruuntur in veris & ducuntur ad bonum; ſed quidam eorum vocantur oppreſſi, quidam famelici, quidam vincti, cæci, incurvati, peregini, pupilli, viduæ, & hoc ſecundum quale eorum; at quale nemo ſcire poteſt quam ex ſenſu interno; doctrinalia Eccleſiæ Antiquæ docuerunt illud; hic, ut in pluribus aliis locis, junctim nominantur peregrinus, pupillus, & vidua, quia per peregrinum ſignificantur illi qui in veris fidei inſtrui volunt, n: 1463. 4444, per pupillum qui in bono ſunt abſque vero & deſiderant per verum duci ad bonum, & per viduam qui in vero ſunt abſque bono & deſiderant per bonum duci ad verum; tres illi nominantur junctim hic & alibi in Verbo, quia in ſenſu interno unam claſſem conſtituunt, nam per illos ſimul ſignificantur qui inſtrui volunt & duci ad bonum & verum. Apud Eundem "Pater *pupillorum*, & judex *viduarum* Deus in habitaculo ſanctitatis ſuæ" Pſalm: LXVIII: 6; pupilli pro illis qui ſicut infantes in bono innocentiæ ſunt, ſed nondum in vero, quorum pater dicitur Dominus quia ſicut pater ducit illos, & hoc per verum in bonum, nempe in bonum vitæ ſeu ſapientiæ; viduæ pro illis qui ſicut adulti in vero ſunt ſed nondum in bono, quorum judex dicitur Dominus, quia ducit illos, & hoc per bonum in verum, nempe in verum intelligentiæ; per judicem enim ſignificatur ductor: bonum abſque vero, quod eſt pupillus, fit bonum ſapientiæ per doctrinam veri; & verum abſque bono, quod vidua, fit verum intelligentiæ per vitam boni. Apud Eſaiam "Væ ſtatuentibus ſtatuta iniquitatis ad declinandum a judicio *pauperes*, & ad rapiendum in judicium *miſeros* populi mei, ut ſint *Viduæ* ſpolium eorum, & pupillos deprædentur," x: 1. 2; hic per pauperes, miſeros, viduas & pupillos, non illi ſignificantur, ſed qui ſpiritualiter tales ſunt; & quia in Eccleſia Judaica, ſicut in Antiqua, omnia repræſentativa erant, etiam erat benefacere pupillis & viduis, tunc enim repræſentabatur in cœlo charitas erga illos qui in ſpirituali ſenſu tales erant: Apud Jeremiam "Facite judicium & juſtitiam, & eripite *ſpoliatum* e manu oppreſſoris, & *peregrinum pupillum* & *viduam* ne defraudate, neque vim facite, neque ſanguinem innocentem effundite in loco hoc," XXII: 3; hic quoque per peregrinum, pupillum, & viduam ſignificantur qui ſpiritualiter tales ſunt; in mundo enim ſpirituali ſeu cœlo non noſcitur quis peregrinus, quis pupillus & quæ vidua, non enim tales ſunt ibi qui tales fuerunt in mundo, idcirco verba hæc cum leguntur ab homine, ab angelis ſecundum ſenſum eorum ſpiritualem ſeu internum percipiuntur: ſimiliter apud Ezechielem "Ecce principes Iſraelis quiſque juxta brachium ſuum fuerunt in te, ut effunderent ſanguinem, patrem & matrem vilipenderunt in te, cum *peregrino* egerunt per oppreſſionem in te, *pupillum* & *viduam* defraudarunt in te," XXII: 6. 7: tum apud Malachiam "Accedam ad vos in judicium, & ero teſtis feſtinans contra præſtigiatores, & contra jurantes falſo, & contra oppreſſores mercedis *mercenarii, viduæ* & *pupilli*, & declinantes *peregrinum*; nec timent Me," III: 5: ſimiliter apud Moſen "*Peregrinum* non premes, neque illum opprimes, ullam *viduam* aut *orphanum* non affligetis, ſi affligendo afflixeris eum, & ſi clamando clamaverit ad Me, audiendo audiam clamorem ejus, & exardeſcet ira mea, & occi-

ſurus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſurus ſum vos gladio, ut *fiant uxores veſtræ viduæ*, & *filii veſtri orphani*," Exod: XXII: 20. 21. 22. 23; hoc, ſicut omnia reliqua præcepta, judicia, & ſtatuta in Eccleſia Judaica, repræſentativum fuit, & quoque ibi tenebantur in externis ita facere, & per talia repræſentare charitatis interna, tametſi nihil charitatis haberent, ſeu non ex interna affectione facerent; internum erat, ex affectione inſtruere in veris ac ducere per vera ad bonum, qui in ignorantia fuerunt, & per bonum ad vera qui in ſcientia, ſic bonum feciſſent in ſpirituali ſenſu peregrino, pupillo & viduæ: ut uſque externum maneret repræſentationis cauſa, inter maledictiones dictatas ſuper monte Ebal erat, declinare judicium *peregrini*, *orphani*, & *viduæ*, Deut: XXVII: 18; declinare judicium eorum, pro contrarium facere, hoc eſt, per inſtructionem & vitam ducere ad falſum & malum: quia etiam deprivare alios bonis & veris, & ſibi appropriare illa ſui honoris & lucri cauſa, inter maledictiones erat, ideo Dominus dixit "Væ vobis ſcribæ & Phariſæi, quia *comeditis domos viduarum*, idque prætextu quod prolixe oretis, propter hoc accipietis abundantius judicium," Matth: XXIII: 14. Luc: XX: 47, comedere domos viduarum, pro deprivare illos, qui deſiderant, veris, & docere falſa. Pariter repræſentativum fuit, quod relicta in agris, in olivetis, & vineis, eſſent *peregrino*, *pupillo* & *viduæ*, Deut: XXIV: 19. 20. 21. 22; tum quando abſolverint decimare decimas proventus ſui in anno tertio, darent *peregrino*, *pupillo* & *viduæ*, ut comederent in portis eorum, & ſaturarentur," Deut: XXVI: 22. 23. Quia Dominus ſolus eſt qui inſtruit, & ad bonum & verum ducit, dicitur apud Jeremiam "Relinque *Orphanos* tuos, Ego vivificabo, & *viduæ* ſuper Me confident," XLIX: 10. 11: & apud Moſen "Jehovah facit judicium *Orphani* & *viduæ*, & amat *peregrinum* ad dandum illi panem & veſtem," Deut: X: 18; panis pro bono amoris, n: 2165. 2177. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735, veſtis pro vero fidei, n: 4545. 4763. Quod Elias, cum fuit fames ex non pluvia in terra miſſus ſit Sareptam ad *Viduam*, ac petierit ab illa placentam parvam, quam faceret priori loco & daret illi, ac ſibi & filio poſteriore loco, & quod tunc apud illam cadus farinæ non conſumeretur, & lenticula olei non deficeret, 1 Reg: XVII: 1 ad 13, repræſentativum fuit, ſicut omnia reliqua quæ de Elia memorantur, & in genere quæ in Verbo; fames quæ in terra quia non pluvia, repræſentabat vaſtationem veri in Eccleſia, n: 1460. 3364, vidua in Sarepta illos extra Eccleſiam qui deſiderant verum, placenta quam illi faceret priore loco, bonum amoris in Dominum, n: 2177, quem ex puſillo ſuo amaret ſupra ſe & filium ſuum, cadus farinæ ſignificat verum ex bono, n: 2177; & lenticula olei charitatem & amorem, n: 886. 3728. 4582, Elias repræſentat Verbum per quod talia, n: 2762; hoc etiam in ſenſu interno intelligitur per Domini verba apud Lucam "Nullus propheta acceptus eſt in patria ſua: in veritate dico vobis, *multæ viduæ* erant in diebus Eliæ in Iſrael, cum clauſum fuit cœlum per annos tres & menſes ſex, dum fuit fames magna ſuper totam terram, ad nullam tamen earum miſſus eſt Elias niſi in Sareptam Sidonis, ad *mulierem viduam*," IV: 24. 25. 26, hoc eſt, ad illos extra Eccleſiam qui deſiderant verum; viduæ autem quæ intra Eccleſiam vaſtatam, ad quas Elias

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non miſſus, ſunt qui non in vero ſunt, quia non in bono, nam ubi non bonum ibi nec verum, utcunque apud illos verum appareat in externa forma ut verum, ſed eſt ſicut cruſtaceum abſque nucleo; qui in tali vero ſunt, & quoque qui in falſo, ſignificantur per viduas in oppoſito ſenſu; ut apud Eſaiam, "Exſcindet Jehovah ex Iſraele caput & caudam, ramum & juncum, die uno, ſenex & honoratus faciebus caput, & propheta doctor mendacii cauda; propterea ſuper juvenibus ejus non lætabitur Dominus, & *pupillorum ejus* ac *viduarum ejus* non miſerebitur," IX: 13. 14. 16. Apud Jeremiam "Ventilabo eos ventilabro in portis terræ, orbabo, perdam populum meum, a viis ſuis non converſi, *auctæ mihi ſunt viduæ ejus* præ arena marium; adducam illis ſuper matrem juvenem vaſtatorem in meridie; linquet quæ pepererat ſeptem, exſpiravit animam ſuam, occidit ſol ejus dum adhuc dies," XV: 7. 8. 9. Apud Eundem "Hæreditas noſtra averſa eſt ad alienos, domus noſtræ ad alienigenas, *pupilli* facti ſumus non pater, matres noſtræ ſicut *viduæ*," Thren: V: 2. 3. Quia per viduas ſignificabantur qui non in vero quia non in bono, idcirco ignominioſum erat Eccleſiis etiam quæ in falſis ex malo, vocari viduæ, ſicut apud Johannem "In corde ſuo dixit, ſedeo regina, & *vidua non ſum*, & planctum non viderim; propter hoc in una die venient plagæ ejus, mors, & planctus, & fames, & igne comburetur," Apoc: XVIII: 7. 8; ibi de Babele; ſimiliter de eadem apud Eſaiam "Audi hoc delicata, ſedens ſecure, dicens in corde ſuo, ego & non ſicut ego præterea, *non ſedebo vidua*, nec cognoſcam *orbitatem*: atqui venient tibi duo iſta mala momento in die uno, *orbitas* & *viduitas*," XLVII: 8. 9. Ex his nunc conſtare poteſt, quid vidua in ſenſu interno Verbi; & quoniam vidua repræſentabat & inde ſignificabat Eccleſiæ verum abſque bono ejus, quia uxor verum & maritus bonum, ideo in Eccleſiis Antiquis, ubi omnia & ſingula repræſentabant, prohibitum fuit ſacerdotibus ducere viduam in uxorem, quæ non vidua eſſet ex ſacerdote, de quibus ita apud Moſen "Sacerdos magnus uxorem in virginitate ejus accipiet, *viduam* aut repudiatam aut corruptam aut meretricem, has non accipiet, ſed virginem de populis ſuis accipiet uxorem," Levit: XXI: 13. 14. 15; & ubi de Novo Templo & de novo Sacerdotio apud Ezechielem "Sacerdotes Levitæ *viduam* aut repudiatam non accipient ſibi in uxores, ſed virgines de ſemine domus Iſraelis; *viduam* tamen quæ fuerit *vidua a ſacerdote* accipient," XLIV: 22; virgines enim, quas ducerent uxores, repræſentabant & inde ſignificabant affectionem veri, etiam vidua a ſacerdote affectionem veri a bono, ſacerdos enim in ſenſu repræſentativo eſt Eccleſiæ bonum: ideo quoque licebat *viduis ex ſacerdote*, quibus non proles, de oblationibus ſeu ſanctis comedere," Levit: XXII: 12. 13. Quod hæc ſignificatio viduæ ſit, noverunt illi qui ab Antiqua Eccleſia, ex ſuis doctrinalibus, doctrinalia enim apud illos erant doctrinalia amoris & charitatis, quæ innumerabilia continuerunt, quæ hodie prorſus obliterata ſunt; ex illis ſciebant, quam charitatem exercerent, ſeu in quo debito eſſent, erga proximum, qui viduæ vocabantur, qui pupilli, qui peregrini, & ſic porro; cognitiones veri illorum & ſcientifica fuerunt cognoſcere & ſcire, quid ritualia Eccleſiæ eorum repræſentabant & ſignificabant, & qui docti inter illos fuerunt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

fuerunt, ſciebant, quid illa quæ in tellure & mundo repræſentabant, noverunt enim quod univerſa natura eſſet theatrum repræſentativum Regni cœleſtis, n: 2758. 2989. 2999. 3483: talia elevabant mentes eorum ad cœleſtia, & doctrinalia eorum ducebant ad vitam: ſed poſtquam Eccleſia a charitate ad fidem deflexit, & magis poſtquam fidem ſeparavit a charitate, & illam abſque hac & hujus operibus ſalvificam fecit, tunc mentes non amplius per cognitiones potuerunt elevari ad cœleſtia, nec per doctrinalia duci ad vitam, & hoc uſque adeo, ut tandem vix aliquis credat, quod vita aliqua poſt mortem ſit, & vix aliquis ſciat quid ſit cœleſte; quod ſenſus aliquis ſpiritualis Verbi ſit, qui non apparet in litera, hoc ne quidem poteſt credi; ita occluſæ ſunt mentes.

4845. Uſque adoleſcit Schelah filius meus, quod ſignificet dum tempus, conſtat a ſignificatione adoleſcere, quod ſit illius ætatis eſſe, ita dum tempus; & repræſentatione Schelæ filii, quod ſit idololatricum, de qua ſupra n: 4825. 4826, ita religio Judaica, quæ idololatrica reſpective n: 4825; inde per illa verba "uſque adoleſcit Schelah filius meus" ſignificatur dum tempus ut religio Judaica acceptare queat interna, ſeu ſpirituale & cœleſtia Eccleſiæ repræſentativæ, quæ eſt Thamar n: 4829. 4831. 4843.

4846. Quia dixit, quod ſignificet cogitationem, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, & quoque cogitare, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 3395, hic itaque per dixit, ſignificatur quod in ſe dixit ſeu cogitavit, quod Thamar non daretur Schelæ filio ejus in mulierem, in ſenſu interno quod interna Eccleſiæ repræſentativæ abalienarentur, n: 4844.

4847. Forte moriatur etiam hic ſicut fratres ejus, quod ſignificet timorem ne periret, nempe Eccleſiæ repræſentativum quod apud poſteritatem quæ ex Jacobo, & in ſpecie quæ Jacobo ex Jehudah, conſtat ex ſignificatione ne forte moriatur, quod ſit timor ne pereat. Cum hoc, quod Eccleſiæ repræſentativum, quod apud poſteritatem ex Jacobo, periret, ſi ei adjungerentur interna quæ genuinæ Eccleſiæ repræſentativæ, ita ſe habet; apud poſteritatem ex Jacobo inſtituenda erat Eccleſia Repræſentativa, qualis fuerat Antiquis; ſed gens illa talis erat, ut ſolum colere & adorare vellet externa, & nihil prorſus ſcire de internis, fuit enim immerſa cupiditatibus amoris ſui & mundi, & inde falſis; credidit plus quam gentiles quod plures eſſent dii, ſed quod Jehovah major illis quia majora miracula potuit facere, quapropter ut primum miracula ceſſarunt, & quoque cum vilia facta ſunt ex frequenti & familiari, illico ad alios deos ſe converterunt, ut manifeſte conſtare poteſt ex hiſtoricis & propheticis Verbi; quia talis erat gens illa, non potuit apud illam inſtitui Eccleſia Repræſentativa qualis fuerat Antiquis, ſed ſolum Eccleſiæ repræſentativum; & proviſum erat a Domino, ut per id aliquid communicationis fieret cum cœlo; Repræſentativum enim dari poteſt apud malos, quia id non ſpectat perſonam ſed rem: inde patet, quod cultus reſpective ad illos non fuerit niſi quam idololatricus, n: 4825, tametſi Repræſentativa in ſe continebant ſancta Divina; cum tali cultu, nempe idololatrico, non conjungi potuit in-

 ternum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ternum, ſi enim internum adjunctum fuiſſet, hoc eſt, ſi agnoviſſent interna, tunc prophanaviſſent ſancta, internum enim ſanctum cum externo, idololatrico ſi conjungitur, fit prophanum; inde eſt quod genti illi non detecta fuerint interna, & ſi illi detecta fuiſſent, quod periiſſet. Quod gens illa non recipere & agnoſcere potuerit interna, quantumvis illis revelata fuiſſent, patet evidenter ab illis hodie, ſciunt enim hodie interna, nam vivunt inter Chriſtianos, ſed uſque rejiciunt illa, & quoque ſubſannant; etiam plerique ex illis qui univerſi ſunt, corde nec aliter faciunt; ex his conſtat, quod Eccleſia Repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium non fuerit apud illam gentem, ſed ſolum Eccleſiæ repræſentativum, hoc eſt, externum abſque interno, quod in ſe eſt idololatricum. Ex his etiam videri poteſt, quam erronee cogitant illi ex Chriſtianis, qui credunt, quod Judaica gens in fine Eccleſiæ convertetur, & præ Chriſtianis tunc eligetur; & magis adhuc illi qui credunt, quod tunc appariturus illis Meſſias ſeu Dominus, & per magnum prophetam & magnis miraculis reducturus illos in terram Canaanem; ſed in hos errores labuntur, qui in propheticis Verbi per Jehudam, per Iſraelem, perque terram Canaanem, intelligunt Jehudam, Iſraelem & terram Canaanem, proinde qui ſolum ſenſum literalem credunt, nec aliquem internum curant.

4848. Et manſit in domo patris ſui, quod ſignificet abalienationem a ſe, conſtat ex ſignificatione manere vidua in domo patris, quod ſit abalienatio, de qua ſupra n: 4844.

4849. Verſ: 12. 13. 14. *Et multiplicati dies, & moriebatur filia Schuæ uxor Jehudæ, & conſolatus Jehudah, & aſcendit ad tonſores gregis ſui is, & Chirach ſocius ejus Adullamita Thimnatam. Et indicatum Thamari dicendo, ecce ſocer tuus aſcendit Thimnatam ad tondendum gregem ſuum. Et removit veſtes viduitatis ſuæ a ſuper ſe, & obtexit in peplo, & operuit ſe, & ſedit in oſtio fontium ſuper via Thimnatam, quia vidit quod adolevit Schelah, & illa non data ei in mulierem.* Multiplicati dies, ſignificat ſtatus mutationem: & moriebatur filia Schuæ, ſignificat religioſum apud gentem e Jacobo, in ſpecie ex Jehudah: & conſolatus Jehudah, ſignificat requiem: & aſcendit ad tonſores gregis ſui, ſignificat aliquid elevationis ad conſulendum Eccleſiæ: is & Chirach ſocius ejus Adullamita, ſignificat quod uſque in falſo eſſet: Thimnatam, ſignificat ſtatum: & indicatum Thamari, dicendo, ſignificat communicationis quid cum Eccleſia ſpiritualium & cœleſtium: ecce ſocer tuus aſcendit Thimnatam ad tondendum gregem ſuum, ſignificat quod Eccleſia Judaica ſibi vellet conſulere: & removit veſtes viduitatis ſuæ a ſuper ſe, ſignificat ſimulationem veri quod ex bono: & obtexit in peplo, ſignificat verum obſcuratum: & operuit ſe, ſignificat ſic non agnitum: & ſedit in oſtio fontium, qui ſuper via Thimnatam, ſignificat intermedium ad vera Eccleſiæ & ad falſa: quia vidit quod adolevit Schelah, & illa non data ei in mulierem, ſignificat perſpectionem quod non aliter conjungi poſſit religioſo in quo poſteritas ex Jacobo, in ſpecie quæ ex Jehudah.

4850. Multiplicati dies, quod ſignificet ſtatus mutationem, conſtat ex ſignificatione multiplicari dies, quod ſit mutari ſtatus; dies enim ſeu tempus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in ſenſu interno eſt ſtatus, n: 23. 487. 488. 893. 2788. 3462. 3785, & multiplicari cum prædicatur de diebus ſeu temporibus eſt mutari; quod ſit ſtatus mutatio quæ ſignificatur, patet etiam a ſequentibus; multiplicari dicitur, quia involvit mutationem ſtatus quoad vera, nam multiplicari prædicatur de veris, n: 43. 55. 913. 983. 2846. 2847. Quia toties dicitur ſtatus & quoque mutatio ſtatus, & pauci ſciunt quid ſtatus & mutatio ejus, dicendum quid ſit; de interioribus hominis, nempe ejus affectionibus & inde cogitationibus, non prædicari poteſt tempus & temporis proceſſus, nec ſpatium & ſpatii extenſio, quia non in tempore nec in loco ſunt, tametſi apparet coram ſenſibus in mundo, quod ſint, ſed in interioribus ſunt quæ tempori & loco correſpondent, hæc quæ correſpondent non aliter vocari poſſunt quam ſtatus, non enim alia vox, per quam correſpondentia illa exprimantur, datur: mutari interiorum ſtatus dicitur, cum mutatur mens ſeu animus quoad affectiones & inde cogitationes, ſicut a triſti in lætum, a læto iterum in triſte, ab impio ad pium aut devotum, & ſic porro; mutationes hæ vocantur ſtatus mutationes, ac prædicantur de affectionibus, & quatenus cogitationes ab his reguntur, etiam de cogitationibus; ſed mutationes ſtatus cogitationum inſunt illis ſicut ſingularia communibus, & ſunt variationes reſpective.

4851. Et moriebatur filia Schuæ, quod ſignificet quoad malum ex falſo, conſtat ex ſignificatione mori, quod ſit deſinere eſſe tale, de qua n: 494; & ex ſignificatione filiæ Schuæ, quod ſit malum ex falſo, de qua ſupra n: 4818. 4819; hic itaque per moriebatur filia Schuæ poſt multiplicatos ſeu plures dies, ſignificatur ſtatus mutatio quoad malum ex falſo, quod non eſſet tale, quale prius.

4852. Uxor Jehudæ, quod ſignificet religioſum apud gentem e Jacobo, in ſpecie ex Jehudah, conſtat ex ſignificatione uxoris, quod ſit Eccleſia, de qua n: 252. 253. 409. 749. 770, hic autem religioſum, quia agitur de gente Judaica, apud quam non fuit Eccleſia, ſed modo Eccleſiæ externum ſeparatum ab interno, n: 4281. 4288. 4289. 4307. 4500. 4433. 4680. 4825. 4844. 4847, hoc non aliter vocari poteſt quam religioſum, potuerunt enim in ſancto externo eſſe, & prorſus abſque ſancto interno, n: 4293; & ex repræſenſentatione Jehudæ, quod ſit gens e Jacobo, & in ſpecie quæ ex Jehudah, de qua ſupra n: 4815. 4842.

4853. Et aſcendit ad tonſores gregis ſui, quod ſignificet aliquid elevationis ad conſulendum Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione aſcendere, quod ſit elevari, nempe ab exteriori ad interius, de qua n: 3084. 4539; & ex ſignificatione tonſoris, quod ſit uſus, de qua n: 4110, ita uſum velle ſeu conſulere; & ex ſignificatione gregis, quod ſit Eccleſia, de qua n: 343. 3767. 3768. 3772.

4854. Is & Chirah ſocius ejus Adullamita, quod ſignificet quod uſque in falſo eſſet, conſtat ex repræſentatione Chiræ Adullamitæ, quod ſit falſum, de qua ſupra n: 4816. 4817; cum itaque ille dicitur ſocius ejus, ſignificatur quod adjunctum ei falſum, ſeu quod uſque in falſo eſſet.

4855. Thimnatam, quod ſignificet ſtatum, nempe in quo eſſet conſulendi Eccleſiæ; quod Thimnath illum ſtatum ſignificet, patet quoque ex Libro Judicum,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Judicum, ubi de Simſone agitur, quod deſcenderit ad Thimnath, & acceperit ibi mulierem a filiabus Philiſtæorum," xiv: 1. 2. 3. 4. 7, & ibi per Thimnath ſimiliter ſignificatur ſtatus conſulendi Eccleſiæ; mulier, quam a filiabus Philiſtæorum accepit, in ſenſu repræſentativo eſt Verum a non bono, ita verum obſcuratum, quod etiam hic nunc per Thamarem repæſentatur; Philiſtæi enim ſunt qui in doctrinalibus fidei ſunt, & non in vita ſecundum illa, n: 1197. 1198. 3412. 3413; & præterea nominatur Thimnath inter loca hæreditatis tribus Danis, Joſ: xix: 43. Quod nomina locorum in Verbo omnia ſignificent res & ſtatus, videatur n: 1224. 1264. 1888. 3422. 4298. 4442.

4856. Et indicatum Thamari, dicendo, quod ſignificet communicationis quid cum Eccleſia Repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, conſtat ex ſignificatione indicari, quod ſit apperceptio, de qua n: 3608, ita communicatio, hic communicationis aliquid; & ex repræſentatione Thamaris, quod ſit Eccleſia Repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, de qua n: 4829. 4831; communicatio cum hac Eccleſia dicitur, cum ſtatus mutatus eſt, & tunc elevationis quid ad conſulendum Eccleſiæ eſſet, de quibus ſupra n: 4850. 4853.

4857. Ecce ſocer tuus aſcendit Thimnatam ad tondendum gregem ſuum, quod ſignificet quod Eccleſia Judaica ſibi vellet conſulere, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit Eccleſia apud gentem ex Jacobo, in ſpecie apud Jehudam, de qua n: 4815. 4842. 4852, qui hic ſocer dicitur quia aliquid communicationis erat cum Eccleſia Repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, quæ hic nurus; ex ſignificatione aſcendere, quod ſit elevationis quid, de qua mox ſupra n: 4853; ex ſignificatione tondere gregem, quod ſit conſulere Eccleſiæ, de qua ſupra n: 4853; ſtatus conſulendi illi eſt Thimnata, n: 4855. Quod hic ſenſus internus ſit in his verbis, nequaquam poteſt ex litera apparere, mens enim, cum hæc leguntur, cogitat de Jehudah, de Thimnata, de tonſione gregis, & non de ſpiritualibus, quæ ſunt ſeparata a perſona, a loco, aque uſu mundano, at uſque Angeli, quia in ſpiritualibus ſunt, non aliud per illa percipiunt quam quæ dicta ſunt; cum enim liberalis ſenſus tranſit in ſpiritualem, pereunt talia quæ ſunt perſonæ, loci & mundi, & ſuccedunt quæ ſunt Eccleſiæ, ejus ſtatus, & ibi uſus: incredibile quidem apparet, quod ita ſit, ſed hoc ex cauſa, quia homo, quamdiu in mundo vivit, cogitat ex naturalibus & mundanis quæ ibi ſunt, & non ex ſpiritualibus & cœleſtibus; & qui immerſi ſunt corporeis & terreſtribus illi nec ſciunt quod aliquid ſpirituale & cœleſte ſit, & minus quod hæc diſtincta ſint a mundanis & naturalibus; cum tamen diſtincta ſunt, ſicut hominis ſpiritus ab ejus corpore, & quod ſenſus ſpiritualis vivat in ſenſu literali, ſicut hominis ſpiritus in ejus corpore, & quoque quod ſenſus ſpiritualis ſimiliter ſupervivat pereunte ſenſu literali, inde vocari poteſt ſenſus internus anima Verbi.

4858. Et removit veſtes viduitatis ſuæ a ſuper ſe, quod ſignificet ſimulationem veri quod ex bono, conſtat ex ſignificatione viduæ, quod ſint qui in vero abſque bono, & uſque deſiderant per bonum duci, de qua n: 4844, veſtes, quibus induebantur viduæ, repræſentabant tale verum, & hoc ex eo quia veſtes ſignificant vera, n: 2576. 4545. 4673; inde removere illas veſtes, eſt

exuere

exuere repræſentationem viduæ, hoc eſt, veri abſque bono, &, quia obtexit ſe peplo, ſimulare verum quod ex bono.

4859. Et obtexit in peplo, quod ſignificet verum obſcuratum, conſtat ex ſignificatione obtegere ſe ſeu facies peplo, quod ſit abſcondere, & ſic obſcurare verum quod ſimulabat ex bono, ut mox ſupra n: 4858; & hoc conjunctionis cauſa cum Jehudah: cum enim ſponſæ accedebant primum ad ſponſum, obtegebant ſe peplo, ut legitur de Rebecca cum venit ad Jiſchakum, Geneſ: Cap: XXIV: 65, per quod ſignificata ſunt apparentiæ veri, videatur n: 3207, uxor enim ſignificat verum, & maritus bonum; & quia verum non apparet quale eſt, priuſquam conjungitur ſuo bono, ideo illius rei repræſentandæ cauſa ſponſæ viſo primum marito obtegebant ſe peplo; ſimiliter hic Thamar, illa enim reputabat Schelam filium Jehudæ ut ſuum maritum, ſed quia non data fuit ei, loco ejus reputabat patrem ejus, qui leviratum præſtaret, idcirco illa ſicut ſponſa obtexit ſe peplo, non autem ſicut ſcortum, tametſi id Jehudah credidit, quia ſcorta pariter tunc temporis obtegere facies ſuas ſolebant, ut patet a Verſ: 15; quod Jehudah pro tali illam reputaret, erat quia Gens Judaica, quæ per Jehudam ibi ſignificatur, non aliter Eccleſiæ Repræſentativæ vera interna reputabat quam ſicut ſcortum, quapropter etiam Jehudah cum illa ſicut cum ſcorto conjungebatur, non autem ita Thamar cum illo: quia Vera interna Genti illi nuſquam aliter apparere potuerant, idcirco hic per quod obtexit ſe peplo, ſignificatur verum obſcuratum: & quod Verum Eccleſiæ illis obſcuratum ſit, repræſentatur etiam hodie per quod velis ſeu peplis ſe obtegant in Synagogis ſuis. Simile etiam repræſentatum eſt per Moſen, cum radiaret cutis facierum ejus, cum deſcendit e monte Sinai, quod velamine ſe obtexerit, quoties loquutus cum populo, Exod: XXXIV: 28 ad fin: Moſes repræſentabat Verbum, quod Lex vocatur, videatur Præfatio ad Cap: XVIII: Geneſ: quapropter aliquoties dicitur Lex & Prophetæ, ut Matth: V: 18. Cap: XI: 13. Cap: XXII: 34. 38, & aliquoties Moſes & Prophetæ, ut Luc: XVI: 29. 31. Cap: XXIV: 27. 44; per radiationem cutis facierum ejus repræſentabatur internum Verbi, nam facies eſt internum, n: 358. 1999. 2434. 3527. 4066. 4796. 4797, id enim quia ſpirituale eſt, in luce cœli eſt; quod velaret faciem ſuam, quoties loqueretur cum populo, repræſentabat quod verum internum illis obtectum eſſet, ac ita obſcuratum ut non ſuſtinuerint aliquid lucis inde.

4860. Et operuit ſe, quod ſignificet ſic non agnitum, conſtat ex ſignificatione operire, quod ſit abſcondere, ita non agnoſci, videantur quæ mox ſupra n: 4859.

4861. Et ſedit in oſtio fontium qui ſuper via Thimnatam, quod ſignificet intermedium ad vera Eccleſiæ & ad falſa, conſtat ex ſignificatione fontium, quod ſint vera Eccleſiæ quæ ex Verbo, fons enim in univerſali ſenſu eſt Verbum, de qua n: 2702. 3069. 3424; in oſtio illorum, eſt in introitu ad illa; & quia vera externa, quæ ſunt ſenſus literæ Verbi, præbent introitum, ſunt illa oſtium, quæ vera niſi illuſtrentur a veris internis, hoc eſt, ab illis quæ ſunt ſenſus interni, ſiſtunt falſa apud illos qui in malo ſunt; quapropter per oſtium fontium hic ſignificatur intermedium ad vera Eccleſiæ & ad falſa,

ſuper

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſuper via Thimnatam, eſt ad Eccleſiæ uſum, nam Thimnata eſt ſtatus conſulendi Eccleſiæ, n: 4855. 4857.

4862. Quia vidit, quod adolevit Schelah, & illa non data ei in mulierem, quod ſignificet perſpectionem quod non aliter conjungi poſſit religioſo in quo poſteritas ex Jacobo, in ſpecie quæ ex Jehudah, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit perſpectio, de qua n: 2150. 2325. 3764. 3863. 4403 ad 4421; quod ſit perſpectio quod non aliter conjungi poſſit religioſo in quo poſteritas ex Jacobo, in ſpecie quæ ex Jehudah, eſt quia per Jehudam illa poſteritas ſignificatur, n: 4815. 4842. 4852, proinde religioſum apud illos, cui conjungebatur, quia non potuit cum Schelah; per Schelam etiam repræſentatur idololatricum, n: 4825. 4826. 4845, cum quo verum Eccleſiæ Repræſentativæ, quod eſt Thamar, nec conjungi potuit.

4863. Verſ: 15. 16. 17. 18. *Et vidit Jehudah, & reputabat illam meretricem, quia obtexit facies ſuas. Et declinavit ad illam ad viam, & dixit, da quæſo veniam ad te, quia non novit quod nurus ejus illa; & dixit, quid da mihi quod venias ad me. Et dixit, ego mittam hædum caprarum de grege; & dixit, ſi des arrhabonem uſque ad mittere te. Et dixit, quæ arrhabo quam dabo tibi; & dixit, ſigillum tuum, panniculum tuum, & baculum tuum qui in manu tua; & dedit illi, & venit ad illam, & concepit ei.* Vidit illam Jehudah, ſignificat religioſum gentis Judaicæ, quomodo tunc conſideraret interna Eccleſiæ Repreſentativæ: & reputabat illam meretricem, ſignificet quod non aliter ac falſum: quia obtexit facies ſuas, ſignificat interiora quod illis abſcondita: & declinavit ad illam ad viam, ſignificat quod ſe applicaret quia tale: & dixit, da quæſo veniam ad te, ſignificat libidinem conjunctionis: quia non novit quod nurus ejus illa, ſignificat quod non apperciperet verum Eccleſiæ repræſentativæ eſſe: & dixit, quid das mihi quod venias ad me, ſignificat conjunctionis reciprocum cum conditione: & dixit, ego mittam hœdum caprarum de grege, ſignificat pignus conjunctionis: & dixit ſi des mihi arrhabonem, uſque ad mittere te, ſignificat reciprocum ſi certitudo: & dixit quæ arrhabo quam dabo tibi, ſignificat quod certum: & dixit, ſigillum tuum, ſignificat teſſeram conſenſus: panniculum tuum, ſignificat per Verum: & baculum tuum qui in manu tua, ſignificat per potentiam ejus: & dedit illi, ſignificat ita certum: & venit ad illam, ſignificat conjunctionem: & concepit ei, ſignificat ſic receptionem.

4864. Et vidit illam Jehudah, quod ſignificet religioſum gentis Judaicæ quomodo tunc conſideraret interna Eccleſiæ Repræſentativæ, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit appercipere & intelligere, de qua n: 2150. 2325. 2807. 3764. 3863, ita conſiderare; a repræſentatione Thamaris quæ hic eſt illa, quod ſit Eccleſia Repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, de qua n: 4829. 4831, hic internum ejus Eccleſiæ, quia de illo agitur, quomodo conſideratum & receptum a gentis Judaicæ religioſo; & a repræſentatione Jehudæ, quod ſit in ſpecie Gens Judaica, de qua n: 4815. 4842, proinde religioſum illius gentis, nam ubi gens in Verbo memoratur, in ſenſu interno intelligitur id quod eſt Eccleſiæ illius; ſenſus enim internus memoranda & hiſtorica

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſtorica de aliqua gente nihil curat, ſed modo quale quoad illa quæ ſunt Eccleſiæ. Inde patet, quod per vidit illam Jehudah, ſignificetur religioſum gentis Judaicæ quomodo tunc conſideraret interna Eccleſiæ Repræſentativæ.

4865. Et reputabat illam meretricem, quod ſignificet quod non aliter ac falſum, conſtat ex ſignificatione meretricis, quod ſit falſum, de qua n: 2466. 2729. 3399, ita quod gens Judaica ex ſuo religioſo conſideret internum Eccleſiæ non aliter ac falſum: quod meretrix ſit falſum, eſt quia conjugium repræſentat conjugium cœleſte, quod eſt boni & veri, maritus bonum & uxor verum, ac inde filii vera & filiæ bona, atque genere & nurus, ſocer & ſocrus, & plures affinitates, ſecundum gradus illa quæ ſunt conjugii cœleſtis; idcirco adulteria & meretricatus, quia ſunt oppoſita, ſignificant malum & falſum; & quoque reipſa ſunt oppoſita, nam qui in adulterio & meretricatu vitam agunt, nuſquam curant bonum & verum; cauſa eſt, quia amor genuinus conjugialis deſcendit ex conjugio cœleſti, hoc eſt, ex conjugio boni & veri; ſed adulteria & meretricatus ex conjunctione mali & falſi, quæ eſt ex inferno, videatur n: 2727 ad 2759. Quod Gens Judaica conſideraverit, & quoque hodie conſideret interna Eccleſiæ non aliter ac falſa, eſt quod ſignificatur per quod Jehuhah reputaverit Thamarem nurum ſuam non aliter ac meretricem, & quod cum illa ut cum meretrice ſe conjunxerit; per originem talem illius gentis repræſentatur unde eorum religioſum & quale eſt. Quod Gens illa conſideret internum Eccleſiæ ſicut ſcortum, ſeu ut falſum, patet manifeſte; ut pro exemplo, ſi quis illis dicturus, quod internum Eccleſiæ ſit, quod Meſſias, de quo in propheticis Verbi prædicitur, & quem ideo exſpectant, ſit Dominus, hoc prorſus ſicut falſum rejiciunt: ſi quis dicturus, quod internum Eccleſiæ ſit, quod Meſſiæ Regnum non mundanum & temporeum ſit, ſed cœleſte & æternum, hoc quoque ut falſum pronuntiant: ſi quis dicturus, quod ritualia Eccleſiæ eorum repræſentaverint Meſſiam ac Ipſius Regnum cœleſte, hoc non ſciunt quid ſit: ſi quis dicturus quod internum Eccleſiæ ſit bonum charitatis & verum fidei doctrina & ſimul vita, id ſpectant non aliter ac falſum; ſimiliter in omnibus reliquis; imo ad ſolam propoſitionem, quod internum Eccleſiæ ſit, ſtupide rident: cauſa eſt, quia ſolum in externis ſunt, & quidem in externorum infimis, quæ ſunt amare terreſtria, ſunt enim præ reliquis in avaritia, quæ prorſus terreſtris eſt; tales nequaquam aliter conſiderare poſſunt interiora Eccleſiæ, ſunt enim remotiores reliquis a luce cœleſti, ita præ reliquis in denſa caligine.

4866. Quia obtexit facies ſuas, quod ſignificet interiora quod illis abſcondita, conſtat ex repræſentatione Thamaris, quod ſit Eccleſia Repræſentativa, de qua n: 4829. 4831; ex ſignificatione obtegere, quod ſit abſcondi; & ex ſignificatione facierum, quod ſint interna, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 3573. 4066. 4326. 4796. 4797. 4798. 4799; inde patet, quod per obtexit facies ſuas, ſignificetur quod interiora Eccleſiæ illis eſſent abſcondita; de quibus videantur quæ ſupra n: 4859. 4865.

4867. Et declinavit ad illam ad viam, quod ſignificet quod ſe applicaret quia tale, conſtat ex ſignificatione viæ, quod ſit verum, de qua n: 627. 2333. 3123.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

3123. 3142. 3477, ita in oppoſito ſenſu falſum, hic falſum, quia reputabat illam ut meretricem, per quam quod falſum ſignificetur, videatur mox ſupra n: 4865; eapropter etiam dicitur quod declinaret ad viam, nam declinare prædicatur de falſo, n: 4815. 4816.

4868. Et dixit, da quæſo veniam ad te, quod ſignificet libidinem conjunctionis, conſtat ex ſignificatione venire ſeu intrare ad aliquam, quod ſit conjungi, de qua n: 4820; quod ſit libido, qualis eſt conjunctionis cum meretrice, patet, in ſenſu interno cum falſo; quod Gens Judaica, quæ hic per Jehudam ſignificatur n: 4815. 4842. 4864, verum internum Eccleſiæ Repræſentativæ non aliter conſideraverit ac falſum, & quod hodie nec aliter id conſideret, videatur ſupra n: 4865, hic nunc agitur de eo quod uſque conjunxerit cum illo, at non ut cum uxore ſed ut cum meretrice, hoc eſt, non ut cum vero ſed ut cum falſo; de conjunctione cum falſo, ſicut de conjunctione cum meretrice, prædicatur libido. Omnes illi ſe conjungunt cum vero interno ut cum meretrice, qui ſenſum externum Verbi, hoc eſt, ſenſum ejus literalem unice credunt, & prorſus rejiciunt omnem ejus ſenſum internum, hoc eſt, ſpiritualem; ſed principaliter illi, qui ſenſum externum ſeu literalem Verbi applicant ad favorem cupiditatum amoris ſui & mundi, ſeu dominationis & lucri; qui hoc faciunt, nequaquam aliter poſſunt, quam ſpectare verum internum ſicut tale, & ſi ſe cum illo conjungunt, faciunt id ex libidine ſicut conjunctionis cum meretrice; hoc faciunt imprimis illi qui ex Gente Judaica ſunt; & quoque illi qui per Babelem in Verbo intelliguntur; non autem illi, qui quidem ſenſum literalem Verbi ſimpliciter credunt, & uſque ſecundum illa quæ ſunt ſenſus interni vivunt, nempe in amore & charitate, & inde fide, nam hæc ſunt ſenſus interni Verbi, etiam qui illa inde docent; ſenſus enim internus & ſenſus externus in duobus illis præceptis, nempe amare Dominum ſupra omnia & proximum ſicut ſeipſum, conveniunt. Quod Gens Judaica ſpectet verum internum ſicut meretricem, & ſi cum illo ſe conjungit, quod ex libidine ſicut conjunctionis cum tali faciat, ſint illuſtrationi exempla; ut ſi illis dicitur, quod Verbum ſanctum ſit, imo quod ſanctiſſimum, etiam quod unuſquiſque apex ibi ſanctus ſit, agnoſcunt, & ſe conjungunt, ſed hoc ex tali libidine, nam ſanctum in litera credunt, & non quod per illud influat ſanctum apud eos qui in affectione boni & veri ſunt cum id legunt: Si illis dicitur, quod plures, qui in Verbo nominantur, venerandi ſint ut ſancti, ſicut Abraham, Jiſchak, Jacob, Moſes, Aharon, David, id agnoſcunt & ſe conjungunt, ſed ex ſimili libidine, credunt enim quod illi electi præ aliis fuerint, & inde ſancti, & quod ideo ſicut numina colendi; cum tamen non aliunde ſanctum ſit illis, quam quod repræſentaverint Dominum, & ſanctum repræſentativum nihil afficit perſonam; & præterea vita ſua unumquemvis abſque diſcrimine manet poſt mortem: Si illis dicitur, quod Arca apud illos, templum, altare holocauſti, altare ſuffitus, panis ſuper menſa, candelabrum cum lucernis, ignis perpetuus, ſacraficia, ſuffimenta, olea, tum veſtes Aharonis, imprimis pectorale ſuper quo urim & thumim, ſancta fuerint, agnoſcunt & ſe conjungunt, ſed ex tali libidine, nam credunt illa in ſe ſancta fuiſſe,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

iſſe, ita lignum, lapidem, aurum, argentum, panem, ignem, & hoc interius quia Jehovah in illis, ſeu quod ſanctitas Jehovæ illis applicata actualiter in illis fuerit; hoc verum eorum internum eſt, quod tamen reſpective falſum; ſanctum enim ſolum ineſt bono & vero, quod a Domino eſt in amore in Ipſum & in amore erga proximum, atque inde in fide, ita non niſi quam in vivis, hoc eſt, in hominibus qui recipiunt illa a Domino. Si illis dicitur, quod Eccleſia Chriſtiana ſit una cum Eccleſia quæ apud illos inſtituta fuit, ſed quod illa ſit interna, hæc autem fuerat externa, ſic ut cum Eccleſia apud illos inſtituta exuitur externis & nudatur, appareat Chriſtiana, hoc non agnoſcunt aliter ac ſcortum, hoc eſt, falſum; ſed uſque plures eorum qui a Judaiſmo ad Chriſtianiſmum convertuntur, cum illo vero ſe conjungunt, ſed quoque ex tale libidine. Talia in Verbo pluries vocantur ſcortationes. Quod autem illos attinet, qui in Verbo ſignificantur per Babelem, ii ſimiliter conſiderant vera interna Eccleſiæ, ſed quia ii norunt interna, & quoque in pueritia agnoſcunt illa, aſt in adulta ætate negant, deſcribuntur in Verbo per fæda adulteria, & nefandos concubitus, nam ſunt prophanationes.

4869. Quia non novit quod nurus ejus illa, quod ſignificet quod non apperciperet verum Eccleſiæ Reſpectivæ eſſe, conſtat ex ſignificatione nurus, quod ſit Eccleſiæ verum adjunctum ejus bono, de qua n: 4843; quod ſit verum Eccleſiæ repreſentativæ, quod ſignificatur, eſt quia per Thamarem, quæ hic nurus, repræſentatur Eccleſia Repræſentativa ſpiritualium & cœleſtium, n: 4829. 4831: de his videantur quæ ſupra n: 4865. 4866. 4868, oſtenſa ſunt.

4870. Et dixit, quid das mihi quod venias ad me, quod ſignificet conjunctionis reciprocum cum conditione, conſtat ex ſignificatione venire ad me, quod ſit conjunctio, de qua n: 4820. 4868; quod ſit reciprocum cum conditione, abſque explicatione patet.

4871. Et dixit, ego mittam hædum caprarum de grege, quod ſignificet pignus conjunctionis, conſtat ex ſignificatione hædi caprarum, quod ſit innocentia externi ſeu naturalis hominis, de qua n: 3519; & quia eſt innocentia, eſt pignus amoris conjugialis, ſeu pignus conjunctionis, amor enim conjugialis genuinus eſt innocentia, videatur n: 2736: inde erat receptum ab antiquis, cum intrarent e novo ad uxores ſuas, quod præmitterent hædum caprarum; ut quoque patet ab illis quæ de Simſone memorantur in Libro Judicum, "Factum eſt poſt dies, in diebus meſſis tritici, *ut viſitaret Scimſchon uxorem ſuam cum hædo caprarum*; dixit namque, *intrabo ad uxorem meam* in conclave," xv: 1: hic ſimiliter, ſed quia hædus caprarum promiſſus non acceptandus erat, poſtulabat Thamar arrhabonem. Pignus conjunctionis dicitur, non pignus conjugiale, quia a parte Jehudæ erat conjunctio qualis cum meretrice.

4872. Et dixit, ſi des mihi arrhabonem uſque ad mittere te, quod ſignificet reciprocum ſi certitudo, conſtat ab illis quæ ſupra a Thamare dicta, "quid das mihi quod venias ad me," quod ſignificent conjunctionis recipro-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cum cum conditione, n: 4870, hic reciprocum ſi certitudo, quia arrhabo erat certitudinis gratia ut promiſſum daretur.

4873. Quæ arrhabo quam dabo tibi, quod ſignificet quod certum, conſtat ex ſignificatione arrhabonis, quod inde certitudo, de qua mox ſupra n: 4872; quod certum ſit, patet etiam a nunc ſequentibus, quod arrhabo data ſit.

4874. Et dixit, ſigillum tuum, quod ſignificet teſſeram conſenſus, conſtat ex ſignificatione ſigilli, quod ſit teſſera conſenſus; quod ſigillum ſit teſſera conſenſus, eſt inde, quia per id antiquis temporibus confirmabantur decreta, quare per ſigillum ipſa confirmatio proprie ſignificatur, & teſtificatio quod ita eſſet. Quod Thamar pro arrhabone ut mitteretur hædus caprarum, quem poſtea non acceptabat, petierit ejus ſigillum, panniculum & baculum, id involvit arcanum, quod abſque ſenſu interno neutiquam ſciri poteſt; arcanum eſt, quia hædus caprarum ſignificabat conjugiale genuinum, conſequenter internum, nam omne genuinum eſt ſimul internum, quod a parte Jehudæ non erat, quapropter nec hædum caprarum acceptabat, ut patet a ſequentibus, ſed loco ejus aſſumſit externum, cum quo internum Eccleſiæ, quod per Thamarem ſignificatur, conjungeretur; externum Eccleſiæ ſignificatur per ſigillum, panniculum, & baculum, per ſigillum ipſe conſenſus, per panniculum verum externum, & per baculum potentia illius veri; illa quoque ſunt pignora conjunctionis externi ſeu naturalis hominis. Conjunctio veri externi cum externo ſeu cum religioſo gentis Judaicæ, repræſentatur per conjunctionem Thamaris cum Jehudah, prout nurus cum ſocero ſub prætextu leviratus, & conjunctio religioſi gentis Judaicæ cum interno Eccleſiæ repræſentatur per conjunctionem Jehudæ cum Thamare ſicut cum meretrice; conjunctiones etiam prorſus ſimiliter ſe habent; ſed quale illarum non ita ad captum explicari poteſt; patet id manifeſte coram angelis & ſpiritibus bonis, ſiſtitur enim illis in luce cœli, in qua arcana Verbi, ſicut in clara die patent; ſecus ac in luce mundi, quæ apud hominem: paucis modo dicendum; repræſentativa quæ apud poſteros Jacobi inſtituta fuerunt, non fuerunt prorſus ſimilia illis quæ in Eccleſia Antiqua, fuerunt quoad plurimam partem ſimilia illis quæ in Eccleſia ab Ebero inſtituta, quæ Eccleſia Hebræa dicta fuit, in hac fuerunt plures cultus novi, ſicut holocauſta & ſacrificia, quæ in Antiqua Eccleſia ignota fuerunt, præter alia; cum his repræſentativis non ita conjunctum fuit internum Eccleſiæ, ſicut cum repræſentativis Eccleſiæ Antiquæ; quomodo autem internum Eccleſiæ cum repræſentativis apud gentem Judaicam conjunctum fuit, & viciſſim hoc deſcribitur in ſenſu interno per conjunctionem Thamaris cum Jehuda, prout nurus cum ſocero ſub prætextu leviratus, & per conjunctionem Jehudæ cum Thamare & cum meretrice: de Eccleſia Hebræa videatur n: 1238. 1341. 1327. 1343. 3031. 4516. 4517; & quod ſacrificia in hac Eccleſia non in Antiqua fuerint, n: 923. 1128. 1343. 2180. 2818.

4875. Panniculum tuum, quod ſignificet per verum, nempe teſſera conſenſus, conſtat a ſignificatione panniculi, quod ſit verum; quod panniculus ſit verum, eſt, quia eſt inter illa quæ ad veſtes referuntur, & per veſtes in genere ſignificantur vera, ex cauſa quia ſicut veſtes inveſtiunt carnem, ita vera bonum,

n: 297.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

n: 297. 2132. 2576. 4545. 4763; ideo apud antiquos unumquodvis, quo veſtiebantur, aliquod ſpeciale & particulare verum ſignificabat; inde aliud tunica, aliud chlamys, aliud toga, etiam aliud indumenta capitis, ut cidaris & tiara; & aliud indumenta femorum & pedum, ut femoralia, tibialia, & ſic porro; panniculus autem ſignificabat verum extimum ſeu infimum; erat etiam ex filis contortis, per quæ ſignificantur veri talis determinationes: tale etiam verum ſignificat panniculus apud Moſen "Omne vas apertum, ſuper quo non operculum *panniculus*, immundum id" Num: XIX: 15; per quod ſignificatum eſt, quod nihil indeterminatum erit, quod enim indeterminatum, hoc apertum eſt; ſunt etiam extima vera, ad quæ interiora vera determinantur, & in quibus terminantur.

4876. Et baculum tuum qui in manu tua, quod ſignificet per potentiam ejus ſeu illius veri, conſtat ex ſignificatione baculi, quod ſit potentia, de qua ſequitur; & ex ſignificatione manus, quod etiam ſit potentia, de qua n: 876. 3091. 3387. 3563: qui in manu tua dicitur, quia ſignificatur potentia illius veri, nempe infimi, quale religioſo gentis Judaicæ, quæ hic Jehudah: quod potentia prædicetur de vero, videatur n: 3091. 3563. Multoties in Verbo memoratur Baculus, & mirum quod vix aliquis hodie ſciat, quod aliquid in ſpirituali mundo per illum repræſentatum ſit, ſicuti quod Moſes juſſus ſit, quoties miracula fiebant, ut baculum tolleret, & quod etiam ſic facta ſint: quod id notum fuerit etiam inter gentiles, conſtare poteſt a fabuloſis eorum, in quibus magis adſcribuntur baculi; quod baculus potentiam ſignificet, eſt quia ſuſtentaculum eſt, ſuſtentat enim manum & brachium, & per illa totum corpus, quapropter induit baculus ſignificationem illius partis quam proxime ſuſtentat, nempe manus & brachii, per utrumque nempe per manum & brachium, in Verbo ſignificatur potentia veri; quod etiam manus & brachium correſpondeat ei in Maximo Homine, videbitur ad finem Capitum. Quod per baculum repræſentata ſit potentia, patet, ut dictum, ab illis quæ de Moſe memorantur, quod nempe juſſus ſumere *Baculum*, quo facturus miracula: & quod ſumſerit *baculum Dei* in manu ſua," Exod: IV: 17. 20: quod *Baculo* percuſſæ aquæ in Ægypto factæ ſanguis, Exod: VII: 15. 19; quod *Baculo extenſo* ſuper flumina, productæ ranæ," Exod: VIII: 1 ad 11: quod percuſſo pulvere *per Baculum* facti pediculi," Exod: VIII: 12 ad 16: quod *Baculo extenſo verſus cælum* facta grando," Exod: IX: 23: quod *Baculo extenſo ſuper terram* productæ locuſtæ," Exod: X: 3 ad 21; quia manus eſt principale, per quam ſignificatur potentia, & baculus eſt inſtrumentale, ideo etiam facta ſunt miracula cum *extenderetur manus*," Exod: X: 12. 13; quod *ſublata manu verſus cælum*, facta caligo ſuper terra Ægypti," Exod: X: 21. 22; & *extenſa manu* ſuper mare Suph, per ventum orientalem factum mare in ſiccum; & iterum *extenſa manu* reverſæ aquæ," Exod: XIV: 21. 26. 27. Porro "Petra Chorebi percuſſa *per Baculum*, effluxerunt aquæ," Exod: XVII: 5. 6. Num: XX: 7. 8. 9. 10; cum Joſchua pugnaret contra Amalekum, dixit Moſes ad Joſuam, elige nobis viros, & exi, pugna cum Amaleck, cras ego ſtabo ſuper capite collis, & erit *Baculus Dei in manu mea*: & factum, cum ſuſtulit Moſes

manum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

manum ſuam, prævaluit Iſrael, & quando dimiſit *manum ſuam*, prævaluit Amaleck," Exod: XVII: 11. 12; ex his manifeſte patet, quod baculus ſicut manus repræſentaverit potentiam, & in ſupremo ſenſu omnipotentiam Divinam Domini; & quoque inde evidens eſt, quod eo tempore repræſentativa conſtituerint externa Eccleſiæ, & quod interna, quæ ſunt ſpiritualia & cœleſtia qualia in cœlo, illis correſponderint, & quod inde efficacia eorum; ex eo etiam patet, quantum inſaniunt, qui credunt quod in baculo aliqua potentia fuerit, aut in manu Moſis, per infuſionem. Quod baculus ſit potentia in ſenſu ſpirituali, etiam patet a pluribus locis apud Prophetas, ut apud Eſaiam "Ecce Dominus Jehovah Zebaoth removens ex Hieroſolyma *Baculum* & *ſcipionem*, omnem *baculum panis*, & omnem *baculum aquæ*," III: 1; baculus panis pro ſuſtentaculo & potentia ex bono amoris, baculus aquæ pro ſuſtentaculo & potentia a vero fidei; quod panis ſit bonum amoris, videatur n: 276. 680. 2165. 2177. 3464. 3478. 3735. 3813. 4211. 4217. 4735; & quod aqua verum fidei, n: 28. 680. 739. 2702. 3058. 3424; baculus panis ſimiliter apud Ezechielem Cap: IV: 16. Cap: V: 16. Cap: XIV: 13. Pſalm: CV: 16. Porro apud Eſaiam "Dixit Dominus Jehovih Zebaoth, ne time, popule mi, habitator Zionis ab Aſchure, *qui virga percutiet te*, & *baculum tollet ſuper te* in via Ægypti. Excitabit contra illum Jehovah flagellum juxta plagam Midianis in petra Oreb, & *Baculus ejus ſuper mari*, quem tollet in via Ægypti," X: 24. 26, ibi baculus pro potentia ex ratiocinatione & ſcientia, qualis eſt illorum qui ratiocinantur ex ſcientificis contra vera fidei, & illa pervertunt vel nihili faciunt; hæc ſignificantur per virgam qua Aſchur percutiet, & per baculum quem tollet in via Ægypti; quod Aſchur ſit ratiocinatio, videatur n: 1186, & quod Ægyptus ſcientia n: 1164. 1165. 1186. 1462. Similiter apud Sachariam "Dejicietur ſuperbia Aſchuris, & *Baculus Ægypti* recedet," X: 11. Apud Eſaiam "Confiſus es ſuper *baculo arundinis contuſæ*, ſuper Ægypto; ſuper qua quando quis nititur, intrat in manum ejus, & perforat illam," XXXVI: 6; Ægyptus pro ſcientificis, ut ſupra, potentia ex illis in ſpiritualibus eſt baculus arundinis contuſæ, manus quam intrat & perforat, eſt potentia ex Verbo. Apud Eundem "Confregit Jehovah *Baculum improborum*, *virgam dominantium*," XIV: 5; baculus & virga manifeſte pro potentia. Apud Jeremiam "Dolete omnes circuitus Moabi, dicite, quomodo fractus eſt *baculus roboris*, *baculus decoris*," XLVIII: 13, baculus roboris pro potentia ex bono, & baculus decoris pro potentia ex vero. Apud Hoſcheam "Populus meus lignum ſuum interrogat, & *baculus ejus* reſpondet illi, quia ſpiritus ſcortationis ſeduxit," IV: 4, interrogare lignum pro conſulere mala, baculus reſpondet pro quod falſum inde, cui potentia ex malo quod confirmant; ſpiritus ſcortationis pro vita falſi ex malo. Apud Davidem "Etiam cum ambulavero in valle umbræ, non timebo mihi malum, quoniam Tu mecum, *virga tua* & *baculus tuus* conſolantur me," Pſalm: XXIII: 4, virga tua & baculus tuus, pro Divino vero & bono, quibus potentia. Apud Eundem "Non incumbet *baculus* impietatis ſuper ſorte juſtorum," Pſalm: CXXV: 3. Apud Eundem "Conteres eos *virga ferrea*, ſicut vaſa figuli, diſperges eos," Pſalm:

II:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

II: 9; virga ferrea pro potentia veri ſpiritualis in naturali, omne enim verum naturale in quo verum ſpirituale, habet potentiam; ferrum eſt verum naturale, n: 425. 426; ſimiliter apud Johannem "Qui vicerit, & ſervaverit uſque ad finem opera mea, illi dabo poteſtatem ſuper gentes, ut *paſcat eos virga ferrea*, ſicut vaſa figulina conterentur," Apoc: II: 26. 27; & quoque apud Eundem Cap: XII: 5. Cap: XIX: 15. Quia Baculus repræſentabat potentiam veri, hoc eſt, potentiam boni per verum, ideo ſceptra fuerunt Regibus, & ſceptra formata ſicut baculi breves; per Reges enim repræſentatur Dominus quoad Verum, ipſum Regium eſt Divinum Verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3670. 4581, ſceptrum eſt potentia illis non per dignitatem, ſed per Verum quod imperabit, nec aliud verum quam quod ex bono, ita principaliter Divinum verum, & apud Chriſtianos Dominus a Quo omne Divinum Verum.

4877. Et dedit illi, quod ſignificet ita certum, conſtat ex ſignificatione arrhabonis, quam Thamar petiit, & quæ ei data eſt, quod ſit certum, de qua ſupra, n: 4871. 4873.

4878. Et venit ad illam, quod ſignificet conjunctionem, conſtat ex ſignificatione venire ſeu intrare ad aliquam, quod ſit conjunctio, de qua etiam ſupra n: 4250. 4868. 4870.

4879. Et concepit ei, quod ſignificet ſic receptionem, conſtat a ſignificatione concipere, quod ſit receptio, de qua n: 3860. 3868. 3919; ſed qualis receptio, videatur ſupra n: 4874.

4880. Verſ: 19. 20. 21. 22. 23. *Et ſurrexit & ivit, & removit peplum ſuum a ſuper ſe, & induit veſtes viduitatis ſuæ. Et miſit Jehudah hædum caprarum, in manu ſocii ſui Adullamitæ, ad accipiendum arrhabonem e manu mulieris, & non invenit illam. Et interrogavit viros loci illius, dicendo, ubi ſcortum illud in fontibus ſuper via, & dixerunt, non fuit ibi ſcortum. Et reverſus ad Jehudam, & dixit, non inveni illam, & etiam viri loci dixerunt, non fuit ibi ſcortum. Et dixit Jehudah, accipiat ſibi, forte erimus contemtui, ecce miſi hædum hunc, & tu non inveniſti illam.* Surrexit ſignificat elevationem: & ivit, ſignificat vitam: & removit peplum ſuum a ſuper ſe, ſignificat quod obſcurum: & induit veſtes viduitatis ſuæ, ſignificat intelligentiam: & miſit Jehudah hædum caprarum, ſignificat pignus conjugiale: in manu ſocii ſui Adullamitæ, ſignificat per falſum: ad accipiendum arrhabonem e manu mulieris, ſignificat loco pignorum externorum: & non invenit illam, ſignificat quia non erat conjugiale a parte illius: & interrogavit viros loci illius, dicendo, ſignificat quod conſulerentur vera; ubi ſcortum illud, ſignificat num falſum: in fontibus ſuper via, ſignificat quod apparuit ſicut verum: & dixerunt, ſignificat perceptionem a veris; non fuit ibi ſcortum, ſignificat quod non falſum: & reverſus ad Jehudam, ſignificat reflexionem: & dixit, non inveni illam, ſignificat quod a falſo detegi hoc nequeat: & etiam viri loci dixerunt non fuit ibi ſcortum, ſignificat perceptionem a veris quod non falſum: & dixit Jehudah, accipiat ſibi, ſignificat quod illi indifferens eſſet; forte erimus contemtui, ſignificat

tametſi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ametſi id opprobrio: ecce miſi hædum hunc, ſignificat ſatis eſſe quod ſit pignus: & tu non inveniſti illam, ſignificat ſi non ſit conjugiale.

4881. Et ſurrexit, quod ſignificet elevationem, conſtat ex ſignificatione ſurgere, quod involvat aliquam elevationem, de qua n: 2401. 2785. 2912. 2927. 3171. 4103; elevatio, quæ ſignificatur per ſurgere, eſt in ſpirituali ſenſu a ſtatu obſcuro in clariorem, prout a ſtatu ignorantiæ in ſtatum intelligentiæ, ſic enim elevatur homo a ſtatu lucis mundi in ſtatum lucis cœli.

4882. Et ivit, quod ſignificet vitam, conſtat ex ſignificatione ire, quod ſit vivere, de qua n: 3335. 3690. Quod ire in ſenſu interno ſit vivere, apparet quidem remotius ſeu abſtractius a cogitationis ideis, in quibus eſt homo, & hoc ex cauſa, quia homo in ſpatio & in tempore eſt, & ab illis formaverat cogitationis ſuæ ideas, ſicut ideam de ire, progredi, proficiſci, peregrinari, moveri; hæc quia in ſpatio exiſtunt, & quoque in tempore, & inde ſpatium & tempus ideis de illis injuncta ſunt, ideo homo ægre capere poteſt, quod per illa ſignificentur ſtatus vitæ; at cum idea de illis ſejungitur ſeu exuitur, tunc reſultat ſpirituale quod ſignificatur; nam in mundo ſpirituali ſeu in cœlo non aliquid ſpatii & temporis intrat ideas, ſed loco illorum quæ ſunt ſtatus vitæ, n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3356. 3404. 3827. 4814; apparet quidem ſpiritibus & angelis, quod etiam progrediantur & moveantur a loco in locum, & quidem prorſus ſicut apparet hominibus, ſed uſque ſunt mutationes ſtatus vitæ, quæ apparentiam illam producunt; ſicut apparet illis æque ac hominibus, quod vivant a ſe, cum tamen non vivunt a ſe, ſed a Divino Domini, a Quo omne vitæ: hæ apparentiæ; cum apud Angelos, vocantur reales, quia apparent ſicut realiter ſint; quandoque cum ſpiritibus de his apparentiis loquutus ſum, & qui non in bono ſunt proinde nec in vero, non volunt audire quod apparentia ſit, quod vivant a ſe, volunt enim ut vivant a ſe, ſed præter quod illis per vivam experientiam oſtenſum ſit, quod non a ſe vivant, & quod progreſſiones a loco in locum ſint mutationes & progreſſiones ſtatus vitæ, etiam dictum eſt, quod ſatis illis eſſe poſſit, quod non aliter ſciant quam quod vita illis ſit ex ſe, & quod non plus habere poſſent, ſi foret illa in illis ex ſe; at quod uſque præſtet ſcire quomodo ſe res habet, quia tunc in vero ſunt, & ſi in vero etiam in luce cœli ſunt, nam lux cœli eſt ipſum verum quod a Divino Domini; ita quoque nec vendicarent ſibi bonum, malum etiam ſic nec adhæreret illis; angeli in illo vero ſunt non ſolum ſcientia ſed etiam perceptione. Quod tempora & ſpatia in mundo ſpirituali ſint ſtatus vitæ, & quod omne vitæ ſit a Domino, conſtare poteſt ab hac experientia; unuſquiſque ſpiritus & angelus ad dextram videt bonos & ad ſiniſtram malos, & hoc ad quamcunvis plagam ſe vertit, ſi verſus orientem ſpectat, apparent ei ita boni & mali, ſimiliter ſi ad occidentem, & quoque ſi ad meridiem vel ad ſeptentrionem; ita apud unumquemque ſpiritum ſeu angelum; ut ſi bini eſſent, & unus eorum ſpectaret verſus orientem & alter verſus occidentem, uſque utriſque apparent boni a dextris & mali a ſiniſtris; ſimiliter apparet illis qui ſunt remoti ab illis qui videntur, etiamſi forent a tergo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tergo horum; inde manifeſte concludi poteſt, quod omne vitæ ſit a Domino, ſeu quod Dominus ſit in cujuſvis vita, nam Dominus ibi ut ſol apparet, & ab Ipſius dextris ſunt boni ſeu oves, & ab Ipſius ſiniſtris ſunt mali ſeu hirci; inde ſimile eſt apud unumquemvis, ex cauſa, ut dictum, quia Dominus eſt omne vitæ: hoc non poteſt aliter quam ut paradoxon apparere homini, quia homo, quamdiu in mundo eſt, ideas ex mundanis habet, conſequenter ex ſpatio & tempore, at in mundo ſpirituali, ut dictum ſupra, non ſunt ideæ ex ſpatio & tempore, ſed ex ſtatu affectionum & inde cogitationum; ex eo etiam eſt, quod ſpatia & tempora in Verbo ſignificent ſtatus.

4883. Et removit peplum ſuum a ſuper ſe, quod ſignificet quod obſcurum, nempe diſſipatum ſit, conſtat ex ſignificatione obtegere ſe peplo, quod ſit verum obſcurare, de qua ſupra n: 4859, inde removere peplum eſt obſcurum illud diſſipare.

4884. Et induit veſtes viduitatis ſuæ, quod ſignificet intelligentiam, conſtat ex ſignificatione viduæ, quod ſit qui in vero abſque bono eſt, ſed uſque deſiderat per bonum duci, de qua ſupra n: 4844; & ex ſignificatione veſtium, quod ſint vera, de qua n: 297. 2576. 4545. 4763; quod hæc ſimul ſumta ſignificent intelligentiam, eſt quia non aliud quam vera faciunt intelligentiam, qui enim in veris ſunt ex bono, illi in intelligentia ſunt; mens enim intellectualis per vera ex bono in luce cœli eſt, & lux cœli eſt intelligentia, quia eſt Divinum Verum ex Divino Bono: porro, quod induere veſtes viduitatis hic ſignificet intelligentiam, eſt ex eo, quod vidua in genuino ſenſu ſit qui in vero eſt, & deſiderat per bonum duci in verum intelligentiæ, ut quoque ſupra n: 4844, oſtenſum eſt, ita in intelligentiam. Ut ſciatur, quomodo cum hoc ſe habet, paucis explicandum eſt; Verum apud hominem non eſt verum intelligentiæ, priuſquam ducitur per bonum, & cum ducitur per bonum tunc primum ſit verum intelligentiæ; verum enim non vitam habet a ſe ſed a bono, & tunc verum vitam habet a bono quando homo vivit ſecundum verum, tunc enim infundit ſe in velle hominis, & a velle in ejus agere, ita in totum hominem; verum, quod homo ſolum ſcit aut capit, hoc manet extra ejus voluntatem, ita extra ejus vitam, nam velle hominis eſt vita ejus; cum autem homo vult illud, tunc eſt verum in limine vitæ ejus, at cum ex velle agit illud, tunc eſt verum in toto homine; cumque frequenter agit illud, tunc non ſolum ex habitu recurrit, ſed etiam ex affectione, & ſic ex libero: expendat, qui lubet, num aliquid imbuere poſſit hominem, niſi quod is ex velle agit; quod ſolum cogitat & non agit, & magis quod cogitat & non vult agere, hoc non aliter eſt, quam extra hominem, & quoque diſſipatur ſicut palea a minimo vento, etiam ita diſſipatur in altera vita; inde ſciri poteſt, quid fides abſque operibus. Ex his nunc patet, quid verum intelligentiæ, quod nempe ſit verum quod a bono; verum prædicatur de intellectu, & bonum de voluntate, ſeu quod idem, verum eſt doctrinæ & bonum eſt vitæ.

4885. Et miſit Jehudah hædum caprarum, quod ſignificet pignus conjugiale, conſtat a ſignificatione hœdi caprarum, quod ſit pignus amoris conjugialis ſeu pignus conjunctionis, de qua ſupra n: 4871.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4886. In manu ſocii ſui Adullamitæ, quod ſignificet per falſum, conſtat ex repræſentatione Chiræ Adullamitæ, qui ſocius Jehudæ, quod ſit falſum, de qua n: 4817. 4854.

4887. Ad accipiendum arrhabonem e manu mulieris, quod ſignificet loco pignorum externorum, conſtat ex ſignificatione ſigilli, panniculi, & baculi, quæ erant arrhabo, quod ſint pignora conjunctionis externi ſeu naturalis hominis, ita pignora externa, de qua n: 4874.

4888. Et non invenit illam, quod ſignificet quia non erat conjugiale a parte illius, nempe Jehudæ, intrabat enim ad illam non ut ad uxorem ſed ut ad meretricem, quapropter Thamar nec volebat hædum caprarum, per quem ſignificabatur pignus conjugiale, n: 4885; & ne quidem erat genuinum conjugiale a parte Thamaris, erat enim ſicut nurus cum ſocero ſub prætextu leviratus; hæc ſignificantur per quod non invenit illam.

4889. Et interrogavit viros loci illius, quod ſignificet quod conſulerentur vera, conſtat a ſignificatione interrogare, quod ſit conſulere; & a ſignificatione virorum, quod ſint vera, de qua n: 265. 749. 1087. 3134. 3309 pr: viri loci ſunt vera quoad illius rei ſtatum, nam locus eſt ſtatus, n: 2625. 2837. 3356. 3387.

4890. Ubi ſcortum illud, quod ſignificet num falſum, conſtat ex ſignificatione ſcorti ſeu meretricis, quod ſit falſum, de qua n: 4865.

4891. In fontibus ſuper via, quod ſignificet quod apparuit ſicut verum, conſtat ex ſignificatione fontium, quod ſint vera Eccleſiæ, de qua n: 2702. 3096. 3424. 4861; ſuper via dicitur, quia via prædicatur de vero, ac in oppoſito ſenſu de falſo, n: 627. 2333. 3123. 3142; & quia quæritur, ubi ſcortum illud in fontibus ſuper via, ſignificatur num falſum quod apparuit ſicut verum.

4892. Et dixerunt, quod ſignificet perceptionem a veris, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509; quod ſit perceptio a veris, eſt quia dixerunt viri loci, quod viri loci ſint vera, videatur mox ſupra n: 4889.

4893. Non fuit ibi ſcortum, quod ſignificet quod non falſum, conſtat a ſignificatione ſcorti ſeu meretricis, quod ſit falſum, ut ſupra n: 4890. Quid hæc, quæ hactenus quoad ſignificationes vocum explicata ſunt, in ſerie involvunt, patere aliqualiter poteſt ab illis quæ ſupra n: 4865. 4868. 4874, dicta ſunt; & præterea ſunt talia, quæ non capi poſſunt, niſi ſciatur qualis conjunctio eſt inter verum internum & externum Eccleſiæ Judaicæ, tam a parte veri interni quod repræſentatur per Thamarem, quam a parte externi quod repræſentatur per Jehudam; hæc, quia inter ignota ſunt, ſi ulterius explicarentur, caderent in umbram, ita in nullam intellectus ideam; intellectus enim, qui eſt viſus interni hominis, habet ſuam lucem & ſuam umbram, in umbram ejus cadunt quæ non coincidunt cum illis, de quibus prius aliquam notionem habuit; ſed uſque ſingula hæc in ſerie, cum innumerabilibus quæ ne quidem comprehendi poſſunt ab homine, in lucem intellectus angelorum

rum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rum clare intrant; inde qualis & quanta eſt intelligentia angelica reſpective, patet.

4894. Et reverſus ad Jehudam, quod ſignificet reflexionem, conſtare poteſt ex eo, quod per Adullamitam ſocium Jehudæ, ſignificetur falſum, n: 4817. 4854. 4886, & cum de falſo dicitur reverti & referre, ut hic ſocius Jehudæ, quid acciderat, non aliud ſignificatur quam revocatio in mentem, & reflexio quomodo ſe habet.

4895. Et dixit, non inveni illam, quod ſignificet quod a falſo detegi hoc nequeat, conſtat ex ſignificatione non inveni, quod ſit non detexiſſe, & quia hoc dicit Adullamita, per quem ſignificatur falſum, ut ſupra n: 4894, inde ſequitur quod per dixit non inveni illam, ſignificetur quod falſum non potuerit detegere id, ſeu quod a falſo detegi hoc nequeat.

4896. Et etiam viri loci dixerunt, non fuit ibi ſcortum, quod ſignificet perceptionem a veris quod non falſum, conſtat ex illis mox ſupra, n: 4892. 4893, ubi ſimilia verba.

4897. Et dixit Jehudah, accipiat ſibi, quod ſignificet quod illi indifferens eſſet, conſtare poteſt ex affectione in his verbis, quod ſit indignatio & inde indifferentia.

4898. Forte erimus contemtui, quod ſignificet tametſi id opprobrio, conſtat ex ſignificatione eſſe contemtui, quod ſit opprobrio.

4899. Ecce miſi hædum hunc, quod ſignificet ſatis eſſe quod ſit pignus, conſtat ex ſignificatione hædi caprarum, quod ſit pignus amoris conjugialis ſeu conjunctionis, de qua n: 4871, hic modo pignus, quia non acceptatus eſt hædus, ex cauſa, de qua prius, quod non eſſet conjugiale; & quia ex illa cauſa, idcirco per tu non inveniſti illam, ſignificatur ſi non ſit conjugiale, hoc etiam profluit ex indifferentia, de qua n: 4897. Hæc ulterius explicare, ſuperſedetur ex cauſa de qua ſupra n: 4893, quod nempe caderent in umbram intellectus, & quæ in umbram illam, etiam in non fidem cadunt; ſicut quod conjugiale erit ut ſit Eccleſia, nempe conjugiale inter verum & bonum, & quoque quod internum erit in externo, & quod abſque illis duobus nihil Eccleſiæ ſit; de his, qualia fuerunt in Eccleſia Judaica, in ſenſu interno hic agitur, quod nempe reſpective ad gentem illam non aliquod internum fuerit in externo, ſed reſpective ad ipſa ſtatuta & leges abſtracte a gente, quod fuerit. Quis hodie aliter credit, quam quod apud gentem Judaicam Eccleſia fuerit, imo quod gens illa præ reliquis electa & amata fuerit, & hoc imprimis ex cauſa, quia tot & tanta miracula apud illam facta fuerunt, & quia tot ad illam prophetæ miſſi, & quoque quia apud illam Verbum fuit; cum tamen gens illa in ſe nihil Eccleſiæ habuit, in nulla enim charitate fuit, quid genuina charitas prorſus non ſcivit, in nulla etiam fide in Dominum fuit, venturum Illum novit, ſed ut eveheret illos ſupra omnes in univerſo, at quia hoc non factum, Ipſum prorſus rejecit, de Regno Ipſius cœleſti nihil ſcire voluit; hæc quæ ſunt interna Eccleſiæ, gens illa ne quidem doctrina agnovit, minus vita; ex his ſolum concludi poteſt, quod nihil Eccleſiæ in illa gente fuerit: aliud eſt, quod Eccleſia ſit apud gentem, & aliud quod Eccleſia ſit in gente; ut pro exemplo,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Eccleſia Chriſtiana eſt apud illos qui Verbum habent, & ex doctrina prædicant Dominum, ſed uſque nihil Eccleſiæ eſt in illis, niſi in conjugio boni & veri ſunt, hoc eſt, niſi in charitate erga proximum, & inde in fide, ita niſi interna Eccleſiæ ſint in externis; qui ſolum in externis ſeparatis ab internis ſunt, in illis non eſt Eccleſia; qui quoque in fide ſeparata a charitate, in illis nec eſt Eccleſia; qui agnoſcunt Dominum ex doctrina, & non vita, in illis nec eſt Eccleſia; inde patet, quod aliud ſit, quod Eccleſia ſit apud gentem, & aliud quod ſit in gente; in ſenſu interno in hoc Capite, agitur de Eccleſia apud gentem Judaicam, & in gente illa; qualis Eccleſia apud illam gentem fuerit, deſcribitur per conjunctionem Thamaris cum Jehudah ſub prætextu leviratus, & qualis Eccleſia in illa gente fuerit, per conjunctionem Jehudæ cum Thamare ut cum meretrice; ſed ſpecialius illa exponere, ſuperſedetur ob cauſam de qua ſupra, caderent enim, ut dictum, in umbram intellectus; quod umbra intellectus in his ſit, conſtare poteſt ex eo, quod hodie vix aliquis ſciat quid internum Eccleſiæ; quod ſit charitas erga proximum in velle, & a velle in agere, & inde fides in percipere, quis hoc novit; cum hoc neſcitur, & magis cum negatur, ut ſit ab illis qui fidem abſque charitatis operibus ſalvificam faciunt, in quam non umbram caderent illa quæ de conjunctione interni cum externo Eccleſiæ apud gentem Judaicam & in gente illa hic in ſenſu interno dicuntur: qui non ſciunt quod id internum ac ita eſſentiale Eccleſiæ ſit, remotiſſimi ſtant a primo gradu ad intelligendum talia, proinde ab innumerabilibus & ineffabilibus, quæ ſunt in cœlo, ubi illa quæ ſunt amoris in Dominum & amoris erga proximum, ſunt omne vitæ, proinde omne ſapientiæ & intelligentiæ.

4900. Verſ: 24. 25. 26. *Et fuit circiter a tribus menſibus, & indicatum Jehudæ, dicendo, ſcortata Thamar nurus tua, & etiam ecce gravida ad ſcortationes, & dixit Jehudah, educite illam, & comburatur. Illa educta, & illa miſit ad ſocerum ſuum, dicendo, viro, cui hæc, ego gravida, & dixit, agnoſce quæſo, cui ſigillum & panniculus & baculus, hæc. Et agnovit Jehudah, & dixit, juſta præ me, quia propterea quod non dedi illam Schelæ filio meo; & non addidit amplius cognoſcere illam.* Fuit circiter a tribus menſibus, ſignificat ſtatum novum: & indicatum Jehudæ, ſignificat communicationem: dicendo, ſcortata Thamar nurus tua, ſignificat perceptionem tunc quod falſum ſit quod aliquod conjugiale intercedat: & etiam ecce gravida ad ſcortationes, ſignificat & quod inde aliquid produci queat: & dixit Jehudah, ſignificat ſententiam a religioſo in quo gens Judaica: educite illam & comburatur, ſignificat quod exſtirpandum: illa educta, ſignificat prope effectum: & illa miſit ad ſocerum ſuum, ſignificat inſinuationem: dicendo, viro, cui hæc, ego gravida, ſignificat quod religioſo illorum tale ineſſet: & dixit, agnoſce quæſo, cui ſigillum & panniculus & baculus, hæc, ſignificat quod id cognoſceretur ex pignoribus: & agnovit Jehudah, ſignificat quia ſuum quod affirmaret: & dixit, juſta præ me, ſignificat quod conjunctio externi cum interno nulla, ſed interni cum externo: quia propterea quod non dedi illam Schelæ filio meo, ſignificat quia externum tale:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tale : & non addidit amplius cognoſcere illam, ſignificat quod nulla conjunctio magis.

4901. Fuit circiter a tribus menſibus, quod ſignificet ſtatum novum, conſtat a ſignificatione trium, quod ſint completum, & inde ultimum & ſimul primum, ſeu finis & ſimul principium, de qua n: 1825. 2788. 4495; & a ſignificatione menſis, quod ſit ſtatus, de qua n: 3814; omnia enim tempora in ſenſu interno ſignificant ſtatus, ſicut hora, dies, ſeptimana, menſis, annus, ſæculum, & quoque tempora temporum, ſicut meridies, veſpera, nox, mane, quæ ſunt tempora diei, & ſicut æſtas, autumnus, hyems, ver, quæ ſunt tempora anni, & quoque tempora ætatis, ut infantia & pueritia, adoleſcentia, adulta ætas, ſenectus, hæc omnia & plura ſignificant ſtatus; quid ſtatus videatur n: 4850. Quod tempora ſignificent ſtatus, eſt quia tempora non dantur in altera vita; apparet quidem progreſſio vitæ ſpirituum & angelorum ſicut in tempore, ſed nulla eſt cogitatio ex illis, ſicut eſt hominibus in mundo, ſed cogitatio eſt ex ſtatibus vitæ, & hoc abſque notione temporum; cauſa etiam eſt, quia vitæ eorum progreſſiones non diſtinctæ ſunt in ætates, ibi enim non ſeneſcunt, & quia ibi non ſunt dies & anni, quia Sol ibi, qui eſt Dominus, ſemper oritur & nuſquam occidit, inde eſt quod nulla notio temporis ingrediatur cogitationes eorum, ſed notio ſtatus & ejus progreſſionum; ex illis quæ ſunt & exiſtunt coram ſenſibus, capiuntur notiones. Hæc non poſſunt non apparere ſicut paradoxon, ſed ex cauſa, quia homo in ſingulis ideis ſuæ cogitationis aliquid ex tempore & ſpatio adjunctum habet, inde ejus memoria & reminiſcentia, & quoque inde ejus cogitatio inferior, cujus ideæ vocantur materiales; ſed illa memoria, ex qua tales ideæ, in altera vita quieſcit, ſunt ibi in memoria interiore, ac in ejus cogitationis ideis, cogitatio ex hac memoria non ſibi adjuncta habet tempora & ſpatia, ſed loco illorum ſtatus & eorum progreſſiones; inde quoque eſt, quod correſpondeant, & quia correſpondent quod tempora in Verbo ſignificent ſtatus: quod homini memoria exterior ſit, quæ propria ei in corpore, & quod etiam memoria interior, quæ propria ejus ſpiritui, videatur n: 2469 ad 2494. Quod circiter a tribus menſibus ſignificet ſtatum novum, eſt quia per menſes in quos etiam tempora in mundo diſtincta ſunt, ſignificatur ſtatus, & quia per tres ſignificatur ultimum & ſimul primum, ſeu finis & ſimul principium, ut ſupra dictum; in mundo ſpirituali quia eſt continua progreſſio ſtatuum ab uno in alterum, conſequenter in cujuſvis ſtatus ultimo ſeu fine eſt primum ſeu principium, inde continuum, idcirco per circiter a tribus menſibus ſignificatur ſtatus novus: ſimiliter etiam ſe habet in Eccleſia, quæ eſt mundus ſpiritualis ſeu Regnum Domini in tellure, Eccleſiæ ultimum apud unam gentem eſt ſemper Eccleſiæ primum apud aliam: quia ultimum ſic continuatur in primum, ideo aliquoties de Domino dicitur, quod ſit Ultimus & Primus, ut Eſai: XLI: 4. Cap: XLIV: 6. Apoc: XXI: 6. Cap: XXII: 13, & per illud in ſenſu reſpectivo ſignificatur perpetuum, & in ſenſu ſupremo æternum.

4902. Et indicatum Jehudæ, quod ſignificet communicationem, conſtat ex ſignificatione indicari, quod ſit communicatio, de qua ſupra n: 4856.

4903.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4903. Dicendo, ſcortata Thamar nurus tua, quod ſignificet perceptionem tunc quod falſum ſit quod aliquod conjugiale intercedat, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſupra n: 4892; ex ſignificatione ſcortari, quod ſit falſum, de qua n: 2466. 2729. 3399. 4865; ex repræſentatione Thamaris, quod ſit internum Eccleſiæ repræſentativæ, de qua etiam ſupra n: 4864; & ex ſignificatione nurus, quod ſit Eccleſiæ verum, de qua n: 4843. 4869; inde per illa verba, "dicendo ſcortata Thamar nurus tua," ſignificatur perceptio tunc quod falſum ſit quod conjugiale intercedat: quomodo hæc ſe habent in ſerie, videatur ſupra n: 4864. 4865. 4866; quod nempe Gens Judaica ex religioſo ſuo non aliter perceperit internum Eccleſiæ quam ſicut ſcortum, & ejus prædicationem & vitam ſecundum illam, quam ſicut ſcortationem; qui enim in ſolo externo abſque interno ſunt, non aliter conſiderant Eccleſiæ internum, vocant enim id falſum quod eſt verum, & id verum quod eſt falſum; cauſa eſt, quia nemo videre poteſt a ſolo externo num falſum aut verum ſit, ſed ab interno, erit viſus internus qui Judicabit de illis quæ ſunt viſus externi, & viſus internus, ut Judicet de illis quæ ſunt viſus interni, omnino erit in luce cœli, & in luce cœli non eſt niſi ſit in fide in Dominum, & ex illa fide legat Verbum. Quod gens Judaica in externo abſque interno fuerit, & ideo crediderit verum eſſe falſum, ac viciſſim, patet manifeſte a doctrinali eorum, quod liceret inimicum odi, & quoque a vita quod oderint omnes qui non ex religioſo eorum fuerunt; imo quod crediderint beneplacuiſſe & ſerviviſſe Jehovæ, cum immaniter & crudeliter tractarent gentes, nempe corpora eorum, cum trucidati, exponerent feris & avibus devoranda, vivos ſecarent ſerris, ſcinderent ferri tribulis & ſecuribus, tranſmitterent per fornacem lateritiam, II Sam: XII: 31; imo etiam ſecundum doctrinalia eorum fuit, pæne ſimiliter tractare ſocium, qui ab aliquam cauſam declaratus fuit hoſtis; inde ſatis conſtare poteſt, quod nihil interni fuerit in religioſo eorum; ſi quis tunc dixiſſet illis, quod talia contra internum Eccleſiæ eſſent, reſpondiſſent quod hoc falſum: quod ſolum in externis fuerint, & prorſus neſciverint quid internum, & vitam egerint contra internum, patet etiam ab illis quæ Dominus docet apud Matthæum Cap: IV: Verſ: 21 ad 48.

4904. Etiam ecce gravida ad ſcortationes, ſignificet & quod inde aliquid produci queat, conſtat ex ſignificatione in utero geſtare ſeu gravida eſſe, quod ſit aliquid producere; per ſemen enim ſignificatur verum fidei, perque conceptionem ejus receptio, inde per geſtare utero ſeu gravida eſſe ſignificatur producere; & ex ſignificatione ſcortationis, quod ſit falſum, nempe ex religioſo eorum, ut ſupra n: 4903, inde patet, quod per "dicendo, ſcortata Thamar nurus tua, etiam ecce gravida ad ſcortationes," ſignificetur perceptio quod falſum ſit quod aliquod conjugiale intercedat, & quod inde aliquid produci queat; produci cum prædicatur de Eccleſia, eſt bonum quod producitur per verum, & tunc producitur cum verum per intellectum tranſit in voluntatem, & a voluntate in actum, ſemen enim eſt, ut ſupra dictum, verum fidei, & conceptio eſt receptio, & tunc ſit receptio cum verum quod eſt intellectus

tranſit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tranſit in bonum quod eſt voluntatis, ſeu cum verum quod eſt fidei tranſit in bonum quod eſt charitatis, cumque in voluntate eſt, in ſuo utero eſt, & tunc primum producitur; cumque homo actu in bono eſt, hoc eſt, cum ex voluntate ita ex jucundo & libero, producit bonum, tunc ex utero exit ſeu naſcitur; quod etiam intelligitur per renaſci ſeu regenerari; inde patet, quid in ſenſu ſpirituali per gravida eſſe ſignificatur; hic autem contrarium, quod nempe nihil boni produci poſſet, gens enim illa, de qua hic agitur, non fuit in aliquo vero, quia non in aliquo interno Eccleſiæ, ſed in falſo. Quod renaſci ſeu regenerari, hoc eſt, internus homo fieri, genti illi prorſus ignotum fuerit, proinde id viſum ei ſicut ſcortum, conſtare poteſt ex Nicodemo, qui fuit princeps Judæorum, Joh: III: 1 ad 13, dixit enim, quomodo poteſt homo generari cum ſenex eſt, num poteſt in uterum matris ſuæ ſecundo ingredi, Verſ: 4. Notum eſt, quod Dominus aperuerit interna Regni ſui & Eccleſiæ, ſed uſque interna illa antiquis nota fuerunt, ſicut quod renaſceretur homo ut intrare poſſet in vitam, quod tunc exueret veterem hominem, hoc eſt, amores ſui & mundi cum eorum concupiſcentiis, ac indueret novum, hoc eſt, amorem erga proximum & in Deum, tum quod in regenerato cœlum eſſet, & plura quæ interna ſunt; hæc noverunt illi qui ab Eccleſia antiqua fuerunt, ſed ducebantur per externa, quæ fuerunt repræſentativa, ad illa; at quia talia profus deperdita fuerunt apud gentem Judaicam, ideo Dominus docuit illa, ſed ipſa repræſentativa abolevit, quia maxima illorum pars ſpectabat Ipſum, imago enim evaneſcet cum ipſa effigies apparet; inſtauravit itaque novam Eccleſiam, quæ non ſicut prior, duceretur per repræſentativa ad interna, ſed quæ abſque repræſentativis illa ſciret; & loco illorum ſolum aliqua externa mandavit, nempe Baptiſmum & Sanctam Cænam, Baptiſmum ut per illum recordarentur regenerationis, & Sanctam Cænam, ut per illam recordarentur Domini ac Ipſius amoris erga univerſum Genus humanum, & reciproci hominis in Ipſum: hæc dicta ſunt, ut ſciatur, quod interna Eccleſiæ, quæ Dominus docuit, antiquis nota fuerint, ſed quod apud Gentem Judaicam prorſus deperdita, uſque adeo ut non aliter ſpectarentur quam ſicut falſa.

4905. Et dixit Jehudah, quod ſignificet ſententiam a religioſo in quo Gens Judaica, conſtat ex repræſentatione Jehudæ, quod ſit religioſum gentis Judaicæ, de qua n: 4864, quod ſit ſententia ab illo, patet a nunc ſequentibus.

4906. Educite illam & comburatur, quod ſignificet quod extirpandum, nempe internum Eccleſiæ quod per Thamarem repræſentatur, conſtat ex ſignificatione educere illam & comburere, quod ſit exſtirpare, educere prædicatur de vero, & comburere de bono, quæ extirpanda: quod comburere prædicetur de extirpatione boni, conſtat a pluribus locis in Verbo; hoc inde eſt, quia ignis ac flamma in ſpirituali ſenſu eſt bonum, & inde calor eſt affectio boni; ac in oppoſito ſenſu ignis & flamma eſt malum, & inde calor eſt affectio mali, n: 1297. 1861. 2446; etiam bonum actualiter eſt ignis ſpiritualis, ex quo calor ſpiritualis qui vivificat, & malum eſt ignis & inde calor qui conſumit:

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſumit: quod bonum amoris ſit ignis ſpiritualis, & quod affectio illius boni ſit calor ſpiritualis, conſtare poteſt manifeſte ei qui attendit & reflectit, ſi enim reflectit unde ignis & calor vitalis homini, comperiet quod ex amore, ut primum enim ceſſat amor, etiam frigeſcit homo, & quo magis in amore eſt eo magis caleſcit; niſi ex illa origine foret vitale hominis, nequaquam potuiſſet vitam habere; ſed ignis ille ſeu calor ſpiritualis, qui facit vitam, ſit ignis comburens & conſumens apud malos, vertitur enim apud illos in talem: apud animalia rationis expertia, etiam calor ſpiritualis influit & facit vitam, ſed vitam ſecundum receptionem in formis eorum organicis, inde illis ſcientiæ & affectiones connatæ, ut apibus & reliquis.

4907. Illa educta, quod ſignificet prope effectum, nempe quod extirparetur, conſtare poteſt ex ſignificatione educi & comburi, quod ſit exſtirpari, de qua mox ſupra n: 4906, hic ideo educta ad comburendum, eſt prope effectum ut exſtirparetur.

4908. Et illa miſit ad ſocerum ſuum, quod ſignificet inſinuationem, quod nempe ab illo gravida, conſtat ex ſerie, ex qua hic ſenſus reſultat.

4909. Dicendo, viro, cui hæc, ego gravida, quod ſignificet quod religioſo illorum tale ineſſet, conſtat a repræſentatione Jehudæ, qui hic vir, quod ſit religioſum gentis Judaicæ, de qua n: 4864. 4905; & ex ſignificatione in utero geſtare ſeu gravida eſſe, quod ſit produci, de qua n: 4904, hic autem ineſſe, nam quod productum eſt, id ineſt, nempe id quod conceptum: productum hoc eſt primus effectus, qui quia eſt efficiens vocatur cauſa, ex qua ulterior effectus, de quo ſupra 4904. Quid religioſo illorum ineſſet, conſtare poteſt ab illis quæ ſupra n: 4899, dicta ſunt, & quoque ex illis quæ ſequuntur.

4910. Et dixit, agnoſce quæſo cui ſigillum & panniculus & baculus, hæc, quod ſignificet quod id cognoſceretur ex pignoribus, conſtat ex ſignificatione ſigilli, panniculi & baculi, quod ſint pignora conjunctionis externi ſeu naturalis hominis, de qua n: 4874. 4887.

4911. Et agnovit Jehudah, quod ſignificet quia ſuum quod affirmaret, conſtat a ſignificatione agnoſcere, quod ſit affirmare, & hoc quia ex pignoribus agnovit quod ſuum eſſet. Deſcribitur hic genius illius gentis, qui talis eſt, quod tametſi internum Eccleſiæ ſicut falſum rejicit, uſque tamen cum inſinuatur ei quod illius ſit, acceptet & affirmet; qui in ſorde amorum ſunt, hoc eſt, in avaritia, & ſimul in amore ſui, ut hæc gens eſt, non poſſunt elevare mentis intuitionem, & videre verum aliunde quam ex ſe, quapropter cum illis tribuitur, tunc affirmant; ſicut pro exemplo, ſi illis dicitur quod Verbum in ſe Divinum ſit, & contineat arcana cœli, & quoque talia arcana quæ ſolum ab angelis comprehendi poſſunt, hoc verum affirmant, quoniam verbum faciunt ſuum, quia fuit ad illos, apud illos, & in litera de illis, ſed ipſa arcana ſeu vera ſpiritualia, ſi illis detegantur, rejiciunt: Si illis dicitur, quod ritualia Eccleſiæ eorum omnia ſancta fuerint in ſe, hoc verum affirmant, quia ritualia illa ſua faciunt; ſed ſi dicitur, quod ſancta illa fuerint in ritualibus ſeparata ab illis, hoc negant: Si illis dicitur, quod Eccleſia Judaica fuerit cœleſtis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

leſtis & Eccleſia Iſraelitica ſpiritualis, & ſi illis explicatur quid cœleſte & quid ſpirituale, id quoque affirmarent; ſed ſi diceretur, quod Eccleſiæ illæ dicantur cœleſtes & ſpirituales ex eo, quod ſingula ibi repræſentaverint cœleſtia & ſpiritualia, & quod repræſentativa ſpectent rem non perſonam, id negant. Si illis dicitur, quod in baculo Moſis fuerit potentia a Jehovah, ita potentia Divina, id affirmant & vocant verum; at ſi illis dicitur, quod potentia illa non fuerit in baculo, ſed ſolum in mandato Divino, hoc negant & vocant falſum: Si illis dicitur, quod ſerpens æneus a Moſe erectus ſanaverit illos qui mordebantur a ſerpentibus, & ſic quod miraculoſus fuiſſet, id affirmant; ſed ſi dicitur, quod non fuerit ſanans & miraculoſus in ſe, ſed ex Domino qui repræſentabatur, id negant & vocant falſum; conferantur quæ de ſerpente relata & dicta ſunt, Num: XXI: 7. 8. 9. II Reg: XVIII: 4. Johan: III: 14. 15: ſimiliter in reliquis. Talia ſunt, quæ ſignificantur per quod agnovit Jehudah, & quæ a parte gentis per illum ſignificatæ conjungebantur cum interno Eccleſiæ, quod per Thamarem repræſentatur; & quia talia fuerunt, non intravit Jehudah ad illam ut levir ad uxorem, ſed ut ſcortator ad meretricem.

4912. Et dixit, juſta præ me, quod ſignificet quod conjunctio externi cum interno nulla, ſed interni cum externo, conſtat ex illis quæ de Eccleſia apud gentem Judaicam, & in illa gente, ſupra n: 4899, dicta ſunt, quod nempe apud illam gentem fuerit Eccleſia, hoc eſt, internum conjunctum cum externo, ſed in illa gente Eccleſia nulla, hoc eſt, externum non conjunctum cum interno; ut enim Eccleſia ſit in gente, erit reciprocum.

4913. Quia propterea quod non dedi illam Schelæ filio meo, quod ſignificet quia externum tale, conſtare poteſt ex illis quæ prius explicata ſunt, quod nempe Thamar non potuerit dari Schelæ filio Jehudæ, quia ſic conjunctio fieret ſicut uxoris cum marito ſecundum legem de leviratu, & tamen religioſum gentis Judaicæ, quod repræſentaretur, non fuit tale, ſed fuit qualis eſt conjunctio ſoceri cum nuru ut cum meretrice.

4914. Et non addidit amplius cognoſcere illam, quod ſignificet quod nulla conjunctio magis, conſtat ex ſignificatione cognoſcere, quod ſit conjungi; & ex ſignificatione non addidit amplius, quod ſit quod non magis, proinde quod non cum interno Eccleſiæ magis ulta conjunctio; per Thamarem enim internum Eccleſiæ repræſentatur: eapropter etiam nec Jehudæ plures filii fuerunt.

4915. Verſ: 27. 28. 29. 30. *Et factum in tempore parere illam, & ecce gemini in utero illius. Et factum in parere illam, & dedit manum, & accepit obſtetrix, & ligavit ſuper manu ejus dibaphum, dicendo, hic exivit prius. Et factum, ſicut reducit manum ſuam, & ecce exivit frater ejus, & dixit, quid rupiſti ſuper te rupturam, & vocavit nomen ejus Perez. Et poſtea exivit frater ejus, cujus ſuper manu dibaphum, & vocavit nomen ejus Serach.* Factum in tempore, ſignificat ſtatum ſequentem: parere illam ſignificat agnitionem a parte veri interni: & ecce gemini in utero illius, ſignificat quod utrumque Eccleſiæ: & factum in parere illam, ſignificat productionem: & dedit ma-

 num,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

num, ſignificat potentiam: & accepit obſtetrix, ſignificat naturale: & ligavit ſuper manu ejus dibaphum, ſignificat quod ſignaret illam, dibaphum eſt bonum: dicendo, hic exivit prius, ſignificat quod ei prioritas: & factum, ſicut reducit manum, ſignificat quod potentiam ſuam occultaret: & ecce exivit frater ejus, ſignificat boni verum: & dixit, quid rupiſti ſuper te rupturam, ſignificat ſeparationem ejus a bono apparenter: & vocavit nomen ejus Perez, ſignificat quale: & poſtea exivit frater ejus, ſignificat bonum actualiter prius: cujus ſuper manu dibaphum, ſignificat agnitionem quod bonum: & vocavit nomen ejus Serach, ſignificat quale.

4916. Factum in tempore, quod ſignificet ſtatum ſequentem, conſtat ex ſignificatione temporis, quod ſit ſtatus, de qua n: 1274. 1382. 2625. 2788. 2837. 3254. 3356. 3827. 4882. 4901; quod factum in tempore ſit ſtatus ſequens, patet, quia quid factum nunc ſequitur, videatur etiam n: 4814.

4917. Parere illam, quod ſignificet agnitionem a parte veri interni, conſtat ex ſignificatione parere, quod ſit agnoſcere fide & actu, de qua n: 3905. 3915. 3919; & ex repræſentatione Thamaris, quæ hic eſt illa, quod ſit internum Eccleſiæ repræſentativæ, proinde verum internum.

4918. Et ecce gemini in utero illius, quod ſignificet quod utrumque Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione geminorum, quod ſint utrumque, nempe bonum & verum, de qua n: 3299; & ex ſignificatione uteri, quod ſit ubi conceptum jacet bonum & verum, proinde ubi id quod eſt Eccleſiæ; uterus in genuino ſenſu ſignificat intimum amoris conjugialis in quo innocentia, quia uterus correſpondet illi amori in Maximo homine; & quoniam amor conjugialis originem ducit ab amore boni & veri, qui eſt conjugii cœleſtis, & hoc conjugium eſt ipſum cœlum ſeu Regnum Domini, & Regnum Domini in terris eſt Eccleſia, ideo per uterum etiam ſignificatur Eccleſia; Eccleſia enim eſt ubi eſt conjugium boni & veri: inde eſt, quod aperire uterum ſit inde doctrinæ Eccleſiarum, n: 3856, ut & facultas recipiendi vera & bona quæ ſunt Eccleſiæ, n: 3967; & ex utero exire, quod ſit renaſci ſeu regenerari, n: 4904, hoc eſt, Eccleſia fieri, qui enim renaſcitur ſeu regeneratur, is fit Eccleſia: quia per exire ex utero, ſignificatur renaſcentia, & inde Eccleſia, Dominus in Verbo vocatur Formator ab utero, Eductor ab utero, & illi qui regenerati ſunt & facti Eccleſia, dicuntur portati ab utero; ut apud Eſaiam, "Sic dixit Jehovah, Factor tuus, *Formator tuus ab utero*, adjuvat te," XLIV: 2: apud Eundem, "Sic dixit Jehovah, Redemptor tuus, & *Formator tuus ab utero*," XLIV: 24: apud Eundem, "Dixit Jehovah, *Formator meus ab utero in ſervum ſuum*, ad reducendum Jacobum ad Ipſum, & Iſrael Ipſi congregetur," XLIX: 5: apud Davidem, "Jehovah *Eductor meus ab utero*," Pſalm: XXII: 11. Apud Eſaiam, "Attendite ad Me domus Jacobi, & omnes reliquiæ domus Iſraëlis, *portati ab utero*, & lati a vulva," XLVI: 3. Apud Davidem, "Abalienati ſunt impii *ab utero*, & aberrant *a ventre* verbis mendacii," Pſalm: LVIII: 4, ubi abalienari ab utero eſt a bono quod eſt Eccleſiæ, & aberrare a ventre eſt a vero. Apud Hoſcheam, "Dolores parturientis venient illi, ille filius non ſapiens, quia tempore *non ſtat in utero filiorum*,"

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

liorum," XIII : 13 ; non ſtare in utero filiorum, pro non in bono veri quod eſt Eccleſiæ. Apud Eundem, " Sicut avis avolabit gloria eorum, *a Partu, a Ventre, & a Conceptione,*" IX : 11, pro quod prorſus peribit verum Eccleſiæ, a partu quod natum, a ventre quod geſtatum, a conceptione quod ortum. Apud Eſaiam, " Novi perfide agendo perfide acturus eſſes, & *prævaricatoris ab utero* vocatum tibi," XLVIII : 8, pro quod a primo Eccleſiæ talis. Apud Johannem, " Signum magnum viſum eſt in cœlo, Mulier circumdata ſolem, & luna ſub pedibus ejus, & ſuper capite ejus corona ſtellarum duodicem : in *ventre autem gerens*, clamavit parturiens, & cruciata ad pariendum," Apoc: XII : 1. 2 ; mulier eſt Eccleſia, n : 252. 253. 255 ; ſol quo circumdata, eſt bonum amoris, n : 30 ad 58. 1529. 1530. 2441. 2495. 4060. 4696 ; luna quæ ſub pedibus, eſt verum fidei, n : 30 ad 38. 1529. 1530. 2120. 2495. 4696 ; ſtellæ ſunt cognitiones boni & veri, n : 2495. 2849. 4679 ; quod ſtellæ duodecim, eſt quia duodecim ſunt omnia, ita omnia fidei, n : 577. 2089. 2129 f. 2130 f. 3272. 3858. 3913 ; in ventre gerens, eſt verum Eccleſiæ conceptum ; parturiens & cruciata ad pariendum, eſt quod difficulter receptum.

4919. Et factum in parere illam, quod ſignificet productionem, conſtat ex ſignificatione parere, quod ſit agnoſcere fide & actu, de qua n : 3905. 3915. 3919 ; & quia quod agnoſcitur fide & actu, id producitur, ideo per parere etiam ſignificatur productio, nempe boni & veri, quæ ſunt Eccleſiæ.

4920. Et dedit manum, quod ſignificat potentiam, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n : 878. 3387.

4921. Et accepit obſtetrix, quod ſignificet naturale, conſtat a ſignificatione obſtetricis, quod ſit naturale, de qua n : 4587 ; quomodo hæc ſe habent, patebit a ſequentibus. Quod obſtetrix in ſpirituali mundo aliud ſignificet quam in mundo naturali, conſtare poteſt ex eo, quod omnia quæ ſunt partus, conſequenter quæ ſunt obſtetricatus, ibi non ſint, inde patet, quod angeli, qui apud hominem, cum is legit hæc verba, loco obſtetricis aliud quippiam percipiant, & quidem quod ſpirituale eſt ; proinde quia angeli ideas ſuas tenent in illis quæ ſunt partus ſpiritualis, idcirco per obſtetricem percipiunt id quod adjuvit & excipit partum illum, quod hoc ſit naturale, prius n : 4587 oſtenſum videatur.

4922. Et ligavit ſuper manu ejus dibaphum, quod ſignificet quod ſignaret illam, nempe potentiam, & quod dibaphum ſit bonum, conſtat ex ſignificatione ligare ſuper manu, quod ſit ſignare potentiam, manus enim eſt potentia, n : 4920 ; & ex ſignificatione dibaphi, quod ſit bonum, & quidem bonum ſpirituale ; quod dibaphum ſit bonum ſpirituale eſt quia coloris eſt coccinei, & color coccineus in altera, cum apparet, ſignificat bonum ſpirituale, hoc eſt, bonum charitatis erga proximum ; omnes enim colores in altera vita conſpicui ſignificant aliquid boni ac veri, nam exiſtunt a luce cœli, quæ in ſe eſt ſapientia & intelligentia a Divino Domini ; illius lucis variegationes ſeu modificationes ſunt inde variegationes, ac ut ita dicatur, modificationes ſapientiæ & intelligentiæ, proinde boni & veri, quod lux quæ in cœlo, ſit ex ſapientia & intelligentia Divina Domini, Qui ibi apparet ut Sol, videatur n :

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

1053. 1521 ad 1533. 1619 ad 1632. 2776. 3138. 3167. 3190. 3195. 3222. 3223. 3225. 3337. 3339. 3340. 3485. 3636. 3643. 3862. 3993. 4180. 4213. 4302. 4405. 4408. 4413. 4415. 4523 ad 4533: quod colores ſint inde, & quod illi ſint variegationes & modificationes lucis illius, proinde intelligentiæ & ſapientiæ, n: 1042. 1043. 1053. 1624. 3993. 4530. 4677. 4742. Quod dibaphum ſit bonum ſpirituale, patet a locis in Verbo, ubi nominatur, ut apud Jeremiam, "Si ergo vaſtata, quid facies; *ſi indueris te dibapho*, & ornaveris te ornatu auri, fruſtra pulchram reddes te, abhorrebunt te amatores," IV: 30; ibi de Jehuhah, induere te dibapho pro bono ſpirituali, ornare ornatu auri pro bono cœleſti. In Libro II Samuelis, "Lamentatus David ſuper Schaule & ſuper Jonathane, & inſcripſit ad docendum filios Jehudæ arcum; Filiæ Iſraelis ſuper Schaule flete, *qui amicivit vos dibapho* cum delitioſis, & impoſuit ornatum auri ſuper veſtem veſtram," I: 24; ibi docere arcum, eſt docere doctrinam amoris & charitatis, arcus enim illam ſignificat; amicire dibapho pro bono ſpirituali, ut prius, & imponere ornatum auri ſuper veſtem pro bono cœleſti. Quia illa ſignificatio dibaphi fuit, etiam mandatum eſt, ut dibaphum coccineum adhiberetur ſuper aulæis habitaculi, ſuper velo, ſuper tegumento pro oſtio tentorii, ſuper tegumento ad portam atrii, ſuper menſa facierum cum proficiſcerentur, ſuper Aharonis veſtibus ſanctitatis, ut ſuper ephodo, pectorali judicii, ſuper fimbriis pallii ephodi; ſuper aulæis habitaculi "Pro Habitaculo facies decem aulæa, xylinum intertextum, & hyacinthinum, & purpuram, & *coccineum dibaphum*," Exod: XXVI: 1. Super Velo "Facies Velum hyacinthino & purpura, & *coccineo dibapho*, & xylino intertexto," Exod XXVI: 31. Super tegumento pro oſtio tentorii "Facies tegumento pro oſtio tentorii, hyacinthino & purpura & *coccineo dibapho*, & xylino intertexto," Exod: XXVI: 36. Super tegumento ad portam atrii "Pro porta atrii facies tegumentum ex hyacinthino, & purpura, & *coccineo dibapho*, & xylino intertexto, opere acupictoris," Exod: XXVII: 16. Super menſa facierum cum proficiſcerentur "Cum proficiſcuntur caſtra, expandent ſuper menſam facierum pannum *coccinei dibaphi*, & operient tegumento pellis melii," Num: IV: 8. Super ephodo "Facies ephodum ex auro, hyacinthino, & purpura, & *coccineo dibapho*, xylino intertexto, opere artificis. Super baltheo ſimiliter," Exod: XXVIII: 5. 6. 8. Super pectorali judicii "Facies pectorale judicii, opere artificis, ſicut opus ephodi, ex Auro, hyacinthino, & purpura, & *coccineo dibapho*, & xylino intertexto" Exod: XXVIII: 15. Super fimbriis pallii ephodi, malogranata hyacinthini, & purpuræ, & *coccinei dibaphi*" Exod: XXVIII: 33; Tentorium conventus cum Arca quia repræſentabat cœlum, idcirco illi colores mandati ſunt, qui ſignificabant in ſuo ordine cœleſtia & ſpiritualia ibi, nempe hyacinthinum & purpura cœleſtia bona & vera, coccineum dibaphum & xylinum intertextum ſpiritualia bona & vera; quiſque ſcire poteſt, qui Verbum ſanctum credit, quod unumquodvis aliquid ſignificet; & qui credit Verbum ſanctum inde, quod a Domino per Cœlum demiſſum fuerit, ſcire poteſt, quod cœleſtia & ſpiritualia quæ Regni Ipſius ſignificata ſint. Similiter quod in mundationibus lepræ adhiberetur lignum cedri, *Coccinum*, & hyſſopus" Levit: XIV: 4. 6. 52: & quod ſu-

per

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

per combuſtionem vaccæ rufæ, ex qua aqua ſeparationis, mitteretur lignum cedri, & hyſſopus & *dibaphus purpuræ*" Num: XIX: 6. Prophanatio boni & veri etiam per ſimilia deſcribitur apud Johannem "Vidi mulierem ſedentem ſuper beſtia *coccinea*, plenam nominibus blaſphemiæ; & habebat capita ſeptem, & cornua decem: erat mulier induta purpura & *coccino*, & inaurata auro, & lapide pretioſo, & margaritis; habens aureum poculum in manu ſua plenum abominationibus & immunditie ſcortationum" Apoc: XVII: 3. 4: & dein "Væ væ urbs magna, quæ adulta fuiſti byſſino, & purpureo, & *coccineo*, inaurata auro, & lapide pretioſo, & margatitis" Apoc: XVIII: 16; ubi de Babele, per quam ſignificatur prophanatio boni, n: 1182. 1283. 1295. 1304. 1306. 1307. 1308. 1321. 1322. 1326, ibi prophanatio & boni & veri, quæ eſt Babylonica; apud prophetas Veteris Teſtamenti eſt Babel prophanatio boni, & Chaldæa prophanatio veri. Coccinum in oppoſito ſenſu ſignificat malum quod oppoſitum eſt bono ſpirituali, ut apud Eſaiam "Si fuerint peccata veſtra ſicut *coccinea*, ſicut nix albeſcent, ſi rubra fuerint ſicut purpura, ſicut lana erunt" I: 18; quod coccineum id malum ſignificet, eſt quia ſanguis, etiam ex rubedine, ſignificat in genuino ſenſu bonum ſpirituale ſeu charitatem erga proximum, at in oppoſito violentiam charitati illatam.

4923. Dicendo hic exivit prius, quod ſignificet quod ei prioritas, conſtat ex ſignificatione exire prior, ſeu primogenitus eſſe, quod ſit prioritas & ſuperioritas, de qua n: 3325: agitur hic & in ſequentibus ad finem hujus Capitis de primogenitura: qui non ſenſum internum Verbi ſcit, autumare poteſt, quod ſolum ſit primogenitura, de qua agitur, & conſequenter de prærogativis quæ primogenitus obtineret ſecundum leges; ſed qui aliquid de ſenſu interno novit, is ſatis manifeſte videre poteſt, quod ſublimius quid etiam hic reconditum lateat, tam ex ipſo facto, quod unus illorum exporrexerit manum & reduxerit illam, & quod tunc alter exiviſſet, quam ex eo quod inde nominati ſint, & quod obſtetrix ligaverit ſuper manu prioris dibaphum; & porro ex pæne ſimilibus de Eſavo & Jacobo, quod colliderint in utero, & cum exiret prius Eſavus quod Jacobus teneret calcaneum ejus, Gen: XXV: 23. 24. 26; inſuper etiam ex duobus filiis Joſephi, quod Jacobus, cum benediceret illis, dextram manum impoſuerit minori, & ſiniſtram majori, Geneſ: XLVIII: 17. 18. 19. Judæi & quoque aliqui ex Chriſtianis quidem credunt, quod in his, ut & in reliquis Verbi, ſit quoddam reconditum, quod myſticum vocant, & hoc ex cauſa, quia ſanctitas illis pro Verbo ab infantia eſt impreſſa; ſed cum queritur, quodnam illud myſticum ſit, hoc non ſciunt; ſi illis dicitur, quod myſticum illud in Verbo, quia eſt Divinum, neceſſario erit tale, quod in cœlo apud angelos eſt, & quod aliud myſticum in Verbo dari nequeat, & ſi aliud, id foret vel fabuloſum, vel magicum, vel idololatricum, & porro, quod myſticum illud quod in cœlo apud Angelos non aliud ſit, quam id quod vocatur ſpirituale & cœleſte, & agit unice de Domino, de Regno Ipſius, & de Eccleſia, conſequenter de bono & vero, & ſi ſcirent quid bonum & verum, ſeu quid amor & fides, quod id myſticum etiam ſcire poſſent, ſed cum hoc dicitur, vix aliquis credit, imo in tali ignorantia hodie ſunt qui ab

Eccleſia,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Eccleſia, ut id quod memoratur de cœleſti & ſpirituali, vix comprehenſibile ſit: ſed ſit, uſque quia ex Divina Domini Miſericordia, conceſſum eſt mihi in Cœlo ſimul eſſe ſicut ſpiritus & in terra ſicut homo, & inde loqui cum Angelis, & hoc nunc continue per plures annos, non poſſum aliter quam aperire illa quæ myſtica Verbi vocantur, hoc eſt, ejus interiora, quæ ſunt ſpiritualia & cœleſtia Regni Domini. Quid autem involvunt in ſenſu interno hæc quæ de binis filiis Thamaris memorantur, in nunc ſequentibus dicetur.

4924. Et factum ſicut reducit manum, quod ſignificet quod potentiam ſuam occultaret, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3387. 4920, quam occultare ſignificatur per reducere.

4925. Et ecce exivit frater ejus, quod ſignificet boni verum, conſtat ex ſignificatione fratris, quod ſit conſanguineum ex bono, de qua n: 3815. 4267, ita boni verum; boni verum eſt id verum quod ex bono eſt, ſeu eſt illa fides quæ ex charitate. Agitur hic in ſenſu interno de primogenitura apud illos qui renaſcuntur ſeu regeneratur a Domino, proinde de primogenitura in Eccleſia; diſceptatum fuit ab Antiquiſſimis temporibus quid primogenitum, num bonum quod eſt charitatis, vel num verum quod eſt fidei; & quia bonum, cum renaſcitur homo & fit Eccleſia, non apparet, ſed ſe occultat in interiori homine, & ſolum ſe manifeſtat in quadam affectione quæ non manifeſte cadit in ſenſum externi ſeu naturalis hominis, prius quam renatus eſt, at verum ſe manifeſtat, hoc enim intrat per ſenſus, & ſe in memoria externi ſeu naturalis hominis reponit, idcirco plures lapſi ſunt in illum errorem, quod verum ſit primogenitum, & tandem etiam in illum, quod verum ſit eſſentiale Eccleſiæ, & tam eſſentiale, ut verum, quod vocatur fides, ſalvare poſſit abſque bono quod eſt charitatis; ex uno hoc errore perplures alii derivati ſunt, qui non ſolum doctrinam ſed etiam vitam infectarunt, ſicut quod utcunque homo vivit, modo fidem habeat, ſalvetur; quod etiam ſceleſtiſſimi, ſi modo in ultima mortis hora confitentur talia quæ ſunt fidei, recipiantur in cœlum; quod in cœlum quiſque recipi poſſit ſolum ex gratia, qualiſcunque ei vita fuerit; & quia in illa doctrina ſunt, etiam tandem non ſciunt quid charitas, nec illam curant; & denique nec credunt dari, conſequenter nec cœlum nec infernum; cauſa eſt, quia fides abſque charitate, ſeu verum abſque bono, nihil docet, & quo magis recedit a bono, eo magis infatuat hominem; eſt enim bonum, in quod & per quod influit Dominus, & dat intelligentiam & ſapientiam, proinde intuitionem ſuperiorem, & quoque perceptionem num ita ſit vel non ita ſit. Ex his conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum primogenitura, quod illa bono ſit actualiter, & quod illa vero ſit apparenter, hoc nunc eſt, quod in ſenſu interno hic per partum duorum filiorum Thamaris, deſcribitur; per dibaphum enim, quod obſtetrix ligavit ſuper manu, ſignificatur bonum, ut n: 4922, oſtenſum eſt; per exire prius ſignificatur prioritas, n: 4923, per reducere manum ſignificatur quod bonum potentiam ſuam occultaret, ut mox ſupra dictum; per quod exivit frater ejus ſignificatur verum; per quod rupiſti ſuper te rupturam ſignificatur ſeparatio veri a bono apparenter; per poſt exivit frater ejus ſignificatur quod bonum actualiter prius; & per cujus ſuper manu

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

manu dibaphum ſignificatur agnitio quod bonum, non enim prius agnoſcitur bonum quod prius ſit, quam poſtquam renatus eſt homo, tunc enim homo agit ex bono, & ex illo ſpectat verum & ejus quale: hæc ſunt quæ continentur in ſenſu interno, in quo docetur quomodo ſe habet cum bono & vero apud hominem qui e novo naſcitur, quod nempe bonum actualiter primo loco ſit, ſed verum apparenter, & quod bonum non appareat quod primo loco ſit quando homo regeneratur, ſed tunc manifeſte quando regeneratus eſt; ſed hæc ulterius explicare non opus eſt, ſunt enim prius explicata, quæ videantur n: 3324. 3325. 3539. 3548. 3494. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4243. 4244. 4247. 4337: & quod ab Antiquis temporibus controverſum ſit de primogenitura num bono vel vero, ſeu num charitati aut fidei, n: 2435. Quia Dominus in ſupremo ſenſu eſt Primogenitus, & inde amor in Ipſum & charitas erga proximum, idcirco in Eccleſia Repræſentativa lex lata eſt, quod Primogenita Jehovæ eſſent, de qua apud Moſen "Sanctifica Mihi *omne Primogenitum*, *aperturam uteri* inter filios Iſraelis, in homine & in beſtia mea ſunto," Exod: XIII: 2. Tranſire facies *omnem aperturam uteri* Jehovæ, & *omnem aperturam fœtus beſtiæ*, quotquot erunt tibi maſculi, Jehovæ erunt," Exod: XIII: 12. *Omnis apertura uteri* Mihi, ideo quoad omne pecus tuum, maſculum dabis, *aperturam bovis & pecudis*," Exod: XXXIV: 19. *Omnis apertura uteri* quoad omnem carnem, quam adducent Jehovæ, de hominibus & de beſtiis, tibi erit, ſed tamen redimendo redimes *omnem primogenitum hominis*," Num: XVIII: 15. Ego ecce accepi Leviratas e medio filiorum Iſraelis, loco *omnis Primogeniti*, *aperturæ uteri* de filiis Iſraelis, ut ſint Mihi Levitæ," Num: III: 12; quia id primogenitum eſt, quod aperit uterum, idcirco ubi nominatur ibi primogenitum etiam dicitur apertura uteri, ut ſit bonum quod ſignificatur; quod id bonum ſit, patet a ſingulis in ſenſu interno, imprimis ab his quæ memorantur de filiis Thamaris, quod Serach per manum aperuerit uterum, per quem quod bonum repræſentetur, conſtat etiam a dibapho ſuper manu ejus, de quo n: 4922, uterus etiam, de quo dicitur apertura, eſt ubi bonum & verum, proinde Eccleſia, videatur n: 4918, quem aperire eſt potentiam dare ut naſcatur verum. Quia Dominus eſt ſolus Primogenitus, eſt enim Ipſum Bonum, & a Bono Ipſius eſt omne verum, ideo quoque, ut Jacobus, qui non primogenitus fuit, Ipſum repræſentaret, ei permiſſum fuit, ut primogenituram ab Eſavo fratre ſuo emeret, & quia hoc non ſatis, appellatus eſt Iſrael, ut per id nomen repræſentaret bonum veri, nam Iſrael in ſenſu repræſentativo eſt bonum quod per verum, n: 3654. 4286. 4598.

4926. Et dixit, quid rupiſti ſuper te rupturam, quod ſignificet ſeparationem ejus a bono apparenter, conſtat a ſignificatione rupturæ, quod ſit infractio & perverſio veri per ſeparationem a bono, de qua ſequitur; quod rumpere rupturam, hic ſit avellere e manu dibaphum, patet, ita ſeparare bonum, nam per dibaphum ſignificatur bonum, n: 4922; quod id apparenter, ſequitur ex eo, quia ita apparuit obſtetrici, non enim erat is cui dibaphum, ſed frater ejus per quem repræſentatur verum; de his videantur quæ mox ſupra oſtenſa ſunt n: 4925, quod nempe bonum actualiter primogenitum ſit, ſed

verum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

verum apparenter; illuſtrari hoc adhuc poteſt ab uſibus & membris in corpore humano, apparet ſicut membra & organa prius ſint, & quod eorum uſus dein, ſiſtuntur enim illa prius coram oculo, & quoque prius noſcuntur quam uſus, ſed uſque eſt uſus prius quam membra & organa, ſunt enim hæc ex uſibus, at ita ſecundum uſus formata, imo ipſe uſus format illa & adaptat illa ſibi; niſi id foret, nuſquam conſpirarent omnia & ſingula apud hominem tam unanimiter ad unum: ſimiliter ſe habet cum bono & vero, apparet ſicut verum prius ſit, ſed eſt bonum, hoc format vera, & adaptat illa ſibi; quapropter vera in ſe ſpectata non aliud ſunt quam bona formata, ſeu formæ boni; vera etiam reſpective ad bonum ſe habent ſicut viſcera & ſicut fibræ in corpore ad uſus, etiam bonum in ſe ſpectatum nec eſt niſi quam uſus. Quod ruptura ſignificet infractionem in verum & perverſionem ejus, per ſeparationem a bono, conſtat quoque ex aliis locis in Verbo, ut apud Davidem "Horrea noſtra plena, depromentia de cibo ad cibum; greges noſtri milleni, & decies milleni in plateis noſtris, boves noſtri onerati ſunt, *non eſt ruptura,*" Pſalm: CXLIV: 13. 14, ibi agitur de Antiqua Eccleſia, qualis fuit in ſua adoleſcentia, cibus quo horrea plena pro cibo ſpirituali, hoc eſt, vero & bono; greges & boves pro bonis internis & externis; non eſt ruptura pro quod verum non eſt infractum ſeu perruptum per ſeparationem a bono. Apud Amos "Erigam tentorium Davidis collapſum, & *ſepiam rupturas eorum,* & deſtructa ejus reſtituam, ædificabo juxta dies æternitatis," IX: 11, ibi de Eccleſia quæ in bono, tentorium Davidis collapſum eſt bonum amoris & charitatis a Domino, quod tentorium ſit bonum illud, videatur n: 414. 1102. 2145. 2152. 3312. 3391. 4128. 4391. 4599, & quod David ſit Dominus, n: 1888; ſepire rupturas, pro falſa emendare, quæ intrarunt per ſeparationem veri a bono; ædificare juxta dies æternitatis, pro juxta ſtatum Eccleſiæ antiquis temporibus, ille ſtatus & illud tempus in Verbo vocantur dies æternitatis, & dies ſæculi, & quoque generationis & generationis. Apud Eſaiam "Ædificat ex te vaſtitates ſæculi, fundamenta generationis & generationis, & dicatur tibi *reparans rupturam,* reducens ſemitas ad habitandum," LVIII: 12, ibi de Eccleſia ubi charitas & vita eſt eſſentiale; reparare rupturam etiam pro emendare falſa, quæ irrepſerunt per ſeparationem boni a vero, omne falſum inde eſt; reducere ſemitas ad habitandum pro vera quæ ſunt boni, ſemitæ enim ſeu viæ ſunt vera n: 627. 2333, & habitare prædicatur de bono, n: 2268. 2451. 2712. 3613. Apud Eundem "*Rupturas urbis Davidis* vidiſtis quod *plurimæ* ſint, & congregaſtis aquas piſcinæ inferioris," XXII: 10; rupturæ urbis Davidis pro falſis doctrinæ; aquæ piſcinæ inferioris pro traditionibus per quas infractiones fecerunt in vera quæ in Verbo, Matth: XV: 1 ad 6. Marc: VII: 1 ad 14. Apud Ezechielem "*Non aſcendiſtis in Rupturas,* nec ſepiviſtis ſepem pro domo Iſraelis, ut ſtaretis in bello in die Jehovæ," XIII: 5: apud Eundem "Quæſivi ex illis virum ſepientem ſepem, & *ſtantem in ruptura* coram Me pro terra, ut non perderem eam, ſed non inveni," XXII: 30; ſtare in ruptura, pro defendere & cavere ne irrumpant falſa. Apud Davidem "Jehovah dixit, perditurum populum, niſi Moſes electus Ipſius *ſtetiſſet in ruptura ante* Ipſum,"

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Ipſum," Pſalm : cvi : 23, ſtare in ruptura etiam pro cavere ne falſa irrumpant, Moſes eſt Verbum, Præf: ad Cap : xviii Geneſ: & n: 4859 f. Apud Amos "Extrahent poſteritatem veſtram hamis piſcationis, per *rupturas exibitis* quiſque e regione ſua, & dejicietis palatium," iv : 2. 3, per rupturas exire pro per falſa ex ratiociniis, palatium eſt Verbum, proinde doctrinæ verum quod ex bono. Et quia per rupturas ſignificatur falſum quod exiſtit per ſeparationem boni a vero, etiam idem in ſenſu repræſentativo, ſignificatur per firmare & reparare rupturas domus Jehovæ, ii Reg : xii: 6. 8. 9. 13. Cap : xxii : 5. In Libro ii Samuelis "Doluit Davidi, quod *rupiſſet* Jehovah *rupturam* in Uſa; unde vocavit locum illum *Perez* Uſa," vi: 8, ubi de Uſa, qui mortuus quia tetigit arcam; per arcam repræſentabatur cœlum, in ſupremo ſenſu Dominus, proinde Divinum Bonum; per Uſam autem repræſentabatur id quod miniſtrat, ita Verum, nam hoc miniſtrat bono, ſeparatio illa ſignificatur per rupturam in Uſa.

4927. Et vocavit nomen ejus Perez, quod ſignificet quale, nempe ſeparationis veri a bono apparenter, conſtat ex ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, de qua n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006. 3421, ipſum quale eſt Perez, nam in Lingua originali Perez eſt ruptura.

4928. Et poſtea exivit frater ejus, quod ſignificet bonum actualiter prius, conſtat ex repræſentatione Serachi, qui hic frater, quod ſit bonum, is enim fuit qui aperuit uterum, ita qui primogenitus fuit, & cujus ſuper manu dibaphum; quod id bonum ſit, videatur n: 4925: quod per poſtea exivit frater ejus, ſignificetur quod bonum actualiter prius, eſt quia bonum, cum regeneratur homo, non appareat, quia ſe occultat in interiore homine, ac modo influit in verum per affectionem ſecundum gradus conjunctionis veri ſecum, cum itaque verum conjunctum eſt bono, quod fit cum homo regeneratus eſt, tunc bonum ſe manifeſtat, nam homo tunc ex bono agit, & ſpectat vera ſicut a bono, plus enim tunc ſtudet vitæ quam doctrinæ.

4929. Cujus ſuper manu dibaphum, quod ſignificet agnitionem quod bonum, conſtat ex eo quod nunc agnitus fuerit ex dibapho ſuper manu, ita quod eſſet bonum quod aperuit uterum ſeu quod primogenitum erat: per quod obſtetrix ligavit ſuper manu dibaphum, ſignificatur quod ſignaverit quis primogenitus eſſet, inde agnitio hic ſignificatur.

4930. Et vocavit nomen ejus Serach, quod ſignificet quale, conſtat a ſignificatione vocare nomen, quod ſit quale, ut ſupra n : 4927 : quale quod ſignificatur per Serach, eſt quale illius rei, de qua in ſenſu interno hactenus actum eſt, nempe quod bonum actualiter primogenitum ſit, & verum apparenter: ipſum quale in ſe innumerabilia continet, quæ innumerabilia non videri poſſunt in luce mundi, ſed in luce cœli, ita coram angelis; ſi homo unius rei quale videret ſicut apparet coram angelis, obſtupeſceret & confiteretur quod nuſquam id crediſſet, & quod reſpective is pæne nihil ſciret. Serach in Lingua originali ſignificat ortum, & tribuitur ſoli & primæ apparitioni ejus lucis; inde nominatus eſt Serach, quia bonum ſimiliter ſe habet apud hominem qui regeneratur, id enim primum oritur & dat lucem, ex qua luce

 illuſ-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illuſtrantur illa quæ in naturali homine, ut videri, & agnoſci, & denique credi poſſint; niſi lux foret ex bono intus in homine, nuſquam ad agnitionem & fidem videre poſſet vera, ſed modo vel ſicut talia quæ dicenda propter vulgus, vel ſicut falſa.

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, hic de Correſpondentia Manuum, Brachiorum, Pedum & Lumborum cum illo.

4931. *OSTENSUM eſt prius, quod Univerſum Cœlum referat unum Hominem cum ſingulis ejus Organis, Membris & Viſceribus; & hoc quia Cœlum refert Dominum, Dominus enim eſt omne in omnibus Cœli, uſque adeo, ut Cœlum in proprio ſenſu ſit Divinum Bonum & Divinum Verum, quæ a Domino; inde eſt, quod Cœlum in tot quaſi Provincias diſtinctum ſit, quot ſunt Viſcera, Organa & Membra in homine, cum quibus etiam correſpondentia eſt; niſi Correſpondentia talis foret hominis cum cœlo, & per cœlum cum Domino, homo ne quidem uno momento ſubſiſteret: omnia illa in connexu tenentur per influxum. Sed omnes illæ Provinciæ ſe referunt ad duo Regna, nempe ad Regnum cœleſte & ad Regnum ſpirituale; illud Regnum, nempe Regnum cœleſte, eſt Regnum cordis in Maximo Homine, & hoc nempe Regnum ſpirituale eſt Regnum Pulmonis ibi; ſimiliter ac in Homine, in ejus omnibus & ſingulis regnat Cor & regnat Pulmo: duo illa Regna mirabiliter conjunguntur; conjunctio illa etiam repræſentatur in conjunctione cordis & Pulmonis apud hominem, & in conjunctione operationum utriuſque in ſingulis membris & viſceribus. Cum Homo eſt embryo, ſeu cum adhuc eſt in utero, tunc in Regno cordis eſt, at cum enixus eſt ab utero, tunc ſimul venit in Regnum pulmonis; & ſi is per vera fidei patitur ſe perduci in bonum amoris, tunc a Regno pulmonis redit in Regnum cordis, in Maximo Homine, ſic enim iterum in uterum venit & renaſcitur; & tunc quoque apud illum conjunguntur duo illa Regna, ſed inverſo ordine, prius enim Regnum cordis apud eum*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eum ſub imperio Pulmonum fuit, *hoc eſt*, *prius dominatum eſt apud illum fidei verum*, *ſed poſtea dominatur charitatis bonum*: *quod Cor correſpondeat bono amoris*, *&* *Pulmo vero fidei*, *videatur n*: 3635. 3883 *ad* 3896.

4932. *Qui in Maximo Homine correſpondent Manibus & Brachiis*, *&* *quoque Humeris*, *ſunt illi qui in Potentia ſunt per fidei verum ex bono*; *qui enim in fidei vero ex bono ſunt*, *illi in potentia Domini ſunt*, *tribuunt enim Ipſi omnem potentiam*, *&* *nullam ſibi*, *&* *quo magis nullam ſibi tribuunt non ore ſed corde*, *eo in majore Potentia ſunt*; *Angeli inde vocantur Potentiæ & Poteſtates*.

4933. *Quod Manus*, *Brachia*, *Humeri correſpondeant Potentiæ in Maximo Homine*, *eſt quia totius corporis*, *&* *omnium ejus Viſcerum vires & potentiæ ſe referant ad illa*, *nam corpus vires & potentias ſuas excercet per brachia & manus*: *inde etiam eſt*, *quod in Verbo per manus*, *brachia*, *&* *humeros ſignificentur potentiæ*; *quod per manus*, *videatur n*: 878. 3387; *quod per Brachia*, *patet a pluribus locis*, *ut ab his* "*Eſto* Brachium *in ſingulis matutis*," *Eſai*: XXXIII: 2. *Dominus Jehovih in forti venit*, *&* Brachium Ipſius *dominabitur Ipſi*," *Eſai*: XL: 10. *Operatur illud per* Brachium roboris ſui," *Eſai*: XLIV: 12. Brachia mea *populos judicabunt*," *Eſai*: LI: 5. *Indue robur*, Brachium Jehovæ," *Eſai*: LI: 9. *Circumſpexi & non auxilians*, *ideo ſalutem mihi præſtitit* Brachium meum," *Eſai*: LXIII: 5. *Maledictus qui confidit in homine*, *&* *ponit carnem* Brachium ſuum" *Jerem*: XVII: 5. *Feci terram*, *hominem*, *&* *beſtiam*, *per virtutem meam magnam*, *&* *per* Brachium meum extenſum," *Jerem*: XXVII: 5. *Cap*: XXXII: 17. *Exciſum eſt cornu Moabi*, *&* Brachium *ejus confractum*," *Jerem*: XLVIII: 25. *Frango* Brachia *regis Ægypti*, *contra confortabo* Brachia *regis Babelis*," *Ezech*: XXX: 22. 24. 25. *Jehovah frange* Brachium *impii*" *Pſalm*: X: 15. *Juxta magnitudinem* Brachii tui *fac reſiduos filios mortis*," *Pſalm*: LXXXIX: 11. *Educti ex Ægypto* manu *forti &* brachio extenſo," *Deut*: VII: 19. *Cap*: XI: 2. 3. *Cap*: XXVI: 8. *Jerem*: XXXII: 21. *Pſalm*: CXXXVI: 12. *Ex his etiam conſtare poteſt*, *quod per* Dextram *in Verbo ſignificetur Potentia ſuperior*, *&* *per ſedere a* dextris Jehovæ *Omnipotentia*, *Matth*: XXVI: 63. 64. *Luc*: XXII: 69. *Marc*: XIV: 61. 62. *Cap*: XVI: 19.

4934. *Viſum mihi eſt Brachium nudum*, *inflexum antrorſum*, *quod ſecum tantam vim*, *&* *ſimul tantum terrorem habuit*, *ut non ſolum horreſcerem*, *ſed viderer quaſi in minutiſſimum & quoad intima potuiſſe contundi*, *erat irreſiſtibile*; *hoc Brachium bis mihi viſum eſt*; *&* *inde*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſcire datum, quod Brachia ſignificent robur, & Manus potentiam: ſentiebatur etiam ex Brachio illo calidum exhalans.

4935. *Brachium illud nudum ſiſtitur videndum in varia poſitione, & ſecundum illam incutit terrorem, & in tali poſitione, de qua mox ſupra, incredibilem, apparet enim confringere poſſe momento oſſa & medullas: qui in vita corporis non timidi fuerunt, uſque in altera vita a brachio illo in maximum terrorem adiguntur.*

4936. *Apparuerunt aliquoties qui baculos haberent, & dictum quod eſſent magi, ſunt antrorſum ad dextrum longa via in cavernis profunde; qui magi pernicioresfuerunt, profundius ibi reconduntur; illi ſibi videntur cum baculis; etiam per phantaſias plura baculorum genera formant, & credunt quod per illos poſſint miracula facere; putant enim vim baculis ineſſe, & hoc quoque inde, quia baculi ſunt quibus innititur dextra & brachium, quæ per correſpondentiam robur & potentia ſunt. Inde patuit mihi, cur Veteres attribuerunt Magis baculos; Veteres enim Gentiles id habuerunt ex Antiqua Eccleſia Repræſentativa, in qua baculi ſicut manus ſignificabant potentiam, videatur n:* 4876: *& quia ſignificabant potentiam, mandatum erat Moſi, cum miracula fierent, quod extenderet baculum, aut manum, Exod:* IV: 17. 20. *Cap:* VIII: 1 ad 11. 12 ad 16. *Cap:* IX: 23. *Cap:* X: 3 ad 21. *Cap:* XIV: 21. 26. 27. *Cap:* XVII: 5. 6. 11. 12. *Num:* X: 7 ad 10.

4937. *Infernales ſpiritus etiam quandoque Humerum ex phantaſia ſiſtunt, per quem faciunt, ut vires repercutiantur, tranſire etiam nequeunt, ſed hoc ſolum pro illis qui in tali phantaſia ſunt, ſciunt enim quod Humerus correſpondeat omni potentiæ in ſpirituali mundo; etiam per Humerum in Verbo ſignificatur omnis potentia, ut patet in his locis,* "*Confregiſti jugum oneris ejus, &* baculum humeri ejus;" *Eſai:* IX: 3. *Latere &* Humero *impellitis, & cornibus veſtris feritis,*" *Ezech:* XXIV: 21. *Findes ei* omnem Humerum" *Ezech:* XXIX: 6. 7. *Ut ſerviant Jehovæ* Humero uno," *Zephan:* III: 9. *Puer natus eſt nobis, & erit principatus ſuper* Humero Ipſius," *Eſai:* IX: 5. *Dabo clavem domus Davidis ſuper* Humero Ipſius;" *Eſai:* XXII: 22.

4938. *Qui in Maximo Homine correſpondent Pedibus, Plantis & Calcaneis, ſunt qui Naturales ſunt, quapropter per Pedes in Verbo ſignificantur Naturalia, n:* 2162. 3147. 3761. 3986. 4280; *per Plantas Naturalia inferiora; & per Calcaneos Naturalia infima: Cœleſtia enim in Maximo Homine conſtituunt Caput, Spiritualia Corpus, & Naturalia Pedes; eo ordine etiam conſequuntur; cœleſtia etiam, quæ*

ſunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſunt ſuprema, terminantur in ſpiritualibus, quæ ſunt media, & ſpiritualia in naturalibus, quæ ſunt ultima.

4939. *Semel cum elevatus eſſem in cœlum, apparuit mihi ſicut capite ibi eſſem, & corpore infra, at pedibus adhuc inferius; & inde perceptum, quomodo ſuperiora & inferiora apud hominem correſpondent illis quæ in Maximo Homine, & quomodo influit unum in alterum, quod nempe cœleſte, quod eſt bonum amoris & primum ordinis, influat in ſpirituale, quod eſt verum inde, & eſt ſecundum ordinis, & denique in naturale, quod eſt tertium ordinis; inde patet, quod naturalia ſint inſtar Pedum, quibus innituntur ſuperiora: natura etiam eſt, in qua terminantur illæ quæ ſpiritualis mundi ſunt, & quæ cœli; inde eſt, quod univerſa natura ſit theatrum repræſentativum Regni Domini, & quod ſingula ibi repræſentent, n:* 2758. 3483; *& quod natura ex influxu ſecundum illum ordinem ſubſiſtat, & quod abſque influxu illo ne quidem momento ſubſiſtere poſſet.*

4940. *Cum ſecundo columna Angelica circumdatus demitterer in loca inferiorum, tunc ad ſenſum percipere dabatur, quod illi qui in terra inferiorum erant, correſponderent Pedibus & Plantis; etiam loca illa ſunt ſub pedibus & plantis; ibi etiam cum illis loquutus ſum; ſunt tales, qui in naturali jucundo fuerunt, & non in ſpirituali. De Terra inferiori, videatur n:* 4728.

4941. *In locis illis etiam ſunt illi qui naturæ adſcripſerunt omnia, & parum Divino; cum illis ibi loquutus ſum; & cum de Divina Providentia ſermo fuit, tunc illi tribuebant omnia naturæ; ſed uſque illi ibi qui vitam moralem bonam egerunt, cum ibi per moram temporis detenti ſunt, ſucceſſive exuunt principia illa, & induunt principia veri.*

4942. *Cum ibi eram, audivi etiam in una camera, ſicut quod ab altera parte parietis quidam eſſent, qui ſe infringere vellent, a quibus perterriti illi qui ibi, credentes quod eſſent latrones; & dictum, quod illi qui ibi teneantur in tali timore, ex cauſa ut deterreantur a malis, quia timor aliquibus eſt medium emendationis.*

4943. *In inferiore terra ſub pedibus & plantis, etiam ſunt illi qui meritum poſuerunt in benefactis & operibus; plures eorum ſibi apparent ligna ſecare; locus ubi ſunt eſt frigidior, & videntur ubi calorem acquirere per laborem ſuum; cum illis etiam loquutus ſum, & illis dicere datum, numne vellent ex loco illo exire, dicebant quod adhuc per laborem non meruerint; at cum ſtatus ille tranſactus eſt, tunc inde eximuntur. Sunt etiam illi Naturales, quia velle mereri ſalutem,*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tem, non eſt ſpirituale; & præterea præferunt ſe aliis, quidam etiam eorum contemnunt alios; illi ſi non gaudium præ reliquis in altera vita recipiunt, indignantur contra Dominum, quapropter cum ſecant ligna, quandoque apparet quaſi quid Domini ſub lignis, & hoc ex indignatione: ſed quia vitam piam egerunt, & ex ignorantia ita fecerunt, in qua aliquid innocentiæ fuit, ideo aliquoties angeli ad illos mittuntur, & illos conſolantur; & præterea apparet illis deſuper a ſiniſtro quandoque ſicut Ovis, ex qua viſa etiam conſolationem accipiunt.

4944. *Qui e mundo ex Chriſtiano orbe veniunt, & vitam moralem bonam egerunt, & aliquid charitatis erga proximum habuerunt, at ſpiritualia parum curaverunt, quoad plurimam partem mittuntur in loca ſub pedibus & plantis, & ibi tenentur uſque dum naturalia, in quibus fuerunt, exuant, ac ſpiritualia & cœleſtia, quantum poſſunt ſecundum vitam, imbuant; quæ cum imbuerunt, elevantur abinde ad Societates cœleſtes; vidi aliquoties emergentes, & illorum lætitiam quod in lucem cœleſtem venirent.*

4945. *In quo ſitu loca ſub pedibus ſunt, nondum ſcire datum eſt; ſunt permulta, & illa inter ſe diſtinctiſſima; in genere vocantur, Terra inferiorum.*

4946. *Sunt quidam, qui in vita corporis imbuerunt, quod homo non curare debeat illa quæ Interni hominis ſunt, proinde ſpiritualia, ſed ſolum quæ Externi hominis ſunt ſeu naturalia, ex cauſa quod interiora perturbent jucunda vitæ eorum, ac faciant injucundum: agebant illi in ſiniſtrum genu, & paulum ſupra genu ab anteriori, & quoque in plantam pedis dextri: loquutus ſum cum illis in manſione eorum, dicebant quod putaverint in vita corporis, ſolum externa vivere, & quod non intellexerint quid eſſet internum, proinde quod naturalia ſciverint, non autem quid ſpirituale; ſed dicere illis datum, quod innumerabilia per id ſibi præcluſerint, quæ ex ſpirituali mundo potuiſſent influere, ſi interiora agnoverint, & ſic in cogitationis ſuæ ideas admiſerint: & porro dicere datum, quod in unaquavis cogitationis idea innumerabilia ſint, quæ coram homine imprimis naturali, non apparent niſi ſicut unum ſimplex, cum tamen indefinitn ſunt quæ ex mundo ſpirituali influunt, quæ faciunt apud hominem ſpiritualem, intuitionem ſuperiorem, ex qua videre & quoque percipere poteſt, num verum ſit vel non verum: & quia dubitabant de eo, oſtendebatur id per vivam experientiam; repræſentabatur illis una idea, quam videbant ut unam ſimplicem, proinde ſicut punctum obſcurum, tale in luce cœli facile repræ-*

ſentatur,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſentatur, illa idea cum recluderetur, & ſimul viſus eorum interior aperiretur, tunc patuit ſicut univerſum ad Dominum ducens, & dictum quod ita ſit in unaquavis idea boni & veri, quod nempe ſit imago totius cœli, quia eſt a Domino, Qui eſt omne cœli, ſeu ipſum illud quod vocatur Cœlum.

4947. *Sub plantis pedum etiam ſunt qui in vita corporis vixerunt mundo & genio, delectati talibus quæ ſunt mundi, & amaverunt vivere ſplendide, ſed modo ex cupiditate externa ſeu corporis, non autem ab interna ſeu mentis; non enim ſuperbiverunt animo, ſe aliis præferendo, tametſi in dignitate conſtituti; quod ita vixerint, ex corpore egerunt; quare tales nec rejecerunt doctrinalia Eccleſiæ, minus confirmarunt ſe contra illa; corde ſuo dixerunt de illis, quod ita ſit, quia illi, qui ſtudent Verbo, id ſciunt: apud quoſdam, qui tales, interiora aperta ſunt verſus cœlum, quibus ſucceſſive inſeminantur cœleſtia, nempe juſtitia, probitas, pietas, charitas, miſericordia, & dein elevantur in cœlum.*

4948. *Qui autem nihil aliud cogitarunt & ſtuduerunt in vita corporis ex interiori ſuo, quam quæ ſunt ſui & mundi, illi ſibi præcluſerunt omnem viam ſeu omnem influxum e cœlo, nam amor ſui & mundi eſt oppoſitus amori cœleſti. Illi eorum, qui ſimul in voluptatibus, aut in vita delicata conjuncta cum aſtu interiori vixerunt, ſub planta pedis dextri ſunt, ſed ibi profunde, ita ſub terra inferiorum, ubi talium infernum eſt; in domiciliis eorum nihil niſi quam ſordes ſunt, videntur etiam ſibi portare talia, correſpondent enim vitæ tali; ſentitur ibi fætor ſordium diverſarum ſecundum vitæ genera & ſpecies: ibi degunt plures, qui in mundo inter celebratiores fuerunt.*

4949. *Sunt plures qui manſiones habent ſub plantis pedum, cum quibus quandoque loquutus ſum; vidi quoſdam eorum, quod connitterentur aſcendere, & quoque conniſum aſcenſus eorum ſentire dabatur, & hoc uſque ad genua, ſed relapſi ſunt; repræſentatur ita coram ſenſu, cum aliqui ex ſuis manſionibus cupiunt ad ſuperiores, ſicut hi quod ad illorum manſiones qui in provincia genuum & femorum ſunt; dictum mihi, quod tales ſint qui alios contemſerunt præ ſe, quapropter etiam volunt emergere, & non ſolum per pedem in femur, ſed etiam ſi poſſent ſupra caput, at uſque relabuntur: ſunt in quodam genere ſtupiditatis, nam talis arrogantia exſtinguit & ſuffocat lucem cœli, proinde intelligentiam; quapropter ſphæra quæ circumfundit illos apparet ſicut craſſamentum.*

4950.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4950. *Sub pede ſiniſtro paulo ſiniſtrorſum, ſunt tales qui naturæ omnia tribuerunt, at uſque confeſſi Ens univerſi ex quo omnia quæ naturæ ſunt; ſed explorabatur num crediderint aliquod Ens univerſi ſeu Summum Numen, quod creaverat omnia, ſed perceptum ex cogitatione eorum mecum communicata, quod eſſet ſicut inanimatum quoddam quod crederent, in quo nihil vitæ; ex quo conſtare potuit, quod non agnoverint creatorem univerſi, ſed naturam; dicebant etiam quod Numinis vivi ideam non poſſent habere.*

4951. *Sub calcaneo aliquanto magis retrorſum, eſt profunde infernum, ſpatium intermedium apparet ſicut vacuum; ibi ſunt malitioſiſſimi, clandeſtine explorant animos nocendi cauſa, & clandeſtine inſidiantur ut perdant, hoc illis jucundum vitæ fuerat; ſæpius illos obſervavi; effundunt venenum malitiæ ſuæ ad illos qui in mundo ſpirituum ſunt; & illos qui ibi variis dolis excitant; ſunt interiores malitioſi; apparent ibi quaſi in palliis, & quandoque aliter; ſæpe puniuntur, & tunc profundius demittuntur, & obvelantur quaſi nube, quæ eſt ſphæra malitiæ ex illis exhalans; ex profundo illo quandoque tumultus ſicut internecinus auditur: poſſunt inducere alios ad lachrymandum, & quoque poſſunt incutere timorem; hoc imbuerunt in vita corporis per id quod apud ægrotos & ſimplices fuerint, opes obtinendi cauſa, quos adegerunt ad lachrymandum, & ſic moverunt ad miſericordiam, & ſi non ita obtinuerunt, incuſſerunt timorem: ſunt plerique tales, qui ita pro Monaſteriis deprædati ſunt plures domos. Obſervati etiam quidam ſunt in media diſtantia, ſed hi apparent ſibi ſedere ſicut in Camera, & conſultare, ſunt quoque malitioſi, ſed non in illo gradu.*

4952. *Quidam ex illis, qui Naturales ſunt, dixerunt, quod neſciant quid Credituri, quia ſors manet unumquemvis ſecundum vitam, & quoque ſecundum cogitationes ex confirmatis principiis; ſed illis reſponſum, quod ſatis fuerit illis, ſi crediderint quod Deus ſit qui gubernat omnia, & quod vita poſt mortem ſit; & imprimis quod vixerint non ſicut feræ, ſed ſicut homo, nempe in amore in Deum, & in charitate erga proximum, ita in vero & bono, non autem contra illa. At dixerunt, quod ita vixerint, ſed iterum reſponſum, quod in externis apparuerint tales, ſed niſi obſtiterint leges, in cujuſvis vitam & opes ruiſſent ſævius quam feræ. Rurſus dixerunt, quod non ſciverint quid charitas erga proximum, & quid internum, ſed illis reſponſum, quod illa non ſcire potuerint, quia amor ſui & mundi & externa occupaverant omnia cogitationis & voluntatis eorum.*

4953. *Continuatio ad finem Capitis ſequentis.*

GENESEOS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT TRIGESIMUM NONUM.

4954. IN præmiſſis ante Caput præcedens, explicata ſunt quæ Dominus loquutus eſt de Judicio ſuper bonos & malos apud Matthæum Cap: xxv: Verſibus 31. 32. 33, quæ videantur n: 4807 ad 4810; veniunt nunc explicanda quæ ordine ibi ſequuntur, nempe hæc verba "*Tunc dicit Rex iis qui a dextris Ipſius, venite benedicti Patris mei, poſſidete paratum vobis Regnum a fundatione mundi: eſurivi enim & dediſtis Mihi edere; ſitivi & potaſtis Me; peregrinus fui & collegiſtis Me; nudus & circuminduiſtis Me; ægrotus fui & viſitaſtis Me; in carcere fui & veniſtis ad Me*" Verſ: 34. 33. 36.

4955. Quid hæc in ſenſu interno involvunt, patebit ab illis quæ ſequuntur; ſciendum prius, quod hæc opera quæ recenſentur ſint Ipſa Charitatis in ſuo ordine; hoc nemo videre poteſt, qui non ſenſum internum Verbi novit, hoc eſt, niſi ſciat quid intelligitur per eſurienti dare edere, ſitientem potare, peregrinum colligere, nudum induere, ægrotum viſitare, ad illos in carcere venire; qui de his cogitat ſolum ex ſenſu literæ, is colligit inde, quod per illa intelligantur bona opera in externa forma, & nihil arcani præterea illis ineſſe, cum tamen in ſingulis eſt arcanum, & hoc Divinum, quia a Domino: ſed arcanum non hodie intelligitur, quia nulla hodie ſunt doctrinalia charitatis; poſtquam enim ſeparaverunt charitatem a fide, perierunt illa doctrinalia, & loco illorum recepta & inventa ſunt doctrinalia fidei, quæ doctrinalia prorſus nihil docent, quid charitas & quid proximus: doctrinalia apud antiquos docuerunt omnia genera & omnes ſpecies charitatis, & quoque quis proximus, erga quem Charitas exercenda, & quomodo unus in alio gradu & in alio reſpectu quam alter Proximus eſt, & conſequenter quomodo charitas erga unum aliter quam erga alterum applicata exercenda; redigerunt etiam illum in claſſes, & nomina indiderunt, & vocarunt quoſdam pauperes, egenos, miſeros, afflictos, quoſdam cæcos, claudos, mancos ut & pupillos & viduas, quoſdam eſurientes, ſitientes, peregrinos, nudos, ægrotos, vinctos, & ſic porro;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ro; inde ſciebant in quo debito eſſent erga unum & erga alterum: ſed hæc doctrinalia, ut dictum, perierunt, & cum illis etiam intellectus Verbi, uſque adeo, ut nemo hodie aliud ſciat, quam per pauperes, viduas, pupillos, in Verbo, non alii intelligantur, quam qui ita vocantur; ſimiliter hic per eſurientes, ſitientes, peregrinos, nudos, ægrotos, in carcere; cum tamen per hos deſcribitur Charitas qualis eſt in ſua eſſentia, & ejus exercitium quale erit in ſua vita.

4956. Charitatis erga proximum eſſentia, eſt affectio boni & veri, & agnitio ſui quod ſit malum & falſum, imo proximus eſt ipſum bonum & verum, his affici eſt charitatem habere, oppoſitum proximo eſt malum & falſum, hæc averſatur qui charitatem habet; qui itaque charitatem erga proximum habet, afficitur bono & vero, quia illa ex Domino, & averſatur malum & falſum quia illa ex ſe; & cum hoc facit, in humiliatione eſt ex agnitione ſui, & cum in humiliatione in ſtatu receptionis boni & veri eſt a Domino. Hæc Charitatis ſunt, quæ in ſenſu interno involvunt hæc Domini verba, "*Eſurivi & dediſtis Mihi edere, ſitivi & potaſtis Me, peregrinus fui & collegiſtis Me, Nudus & circuminduiſtis Me, ægrotus fui & viſitaſtis Me, in carcere fui & veniſtis ad Me.*" Quod hæc verba illa involvant, nemo ſcire poteſt quam ex ſenſu interno; antiqui qui doctrinalia Charitatis habebant, illi hæc ſciebant; ſed hodie hæc tam remota apparent, ut quiſque miraturus quod dicatur quod illa inſint; & præterea angeli apud hominem non aliter illa verba percipiunt, per Eſurientem enim percipiunt, illos qui ex affectione deſiderant bonum, per Sitientem illos qui ex affectione deſiderant verum, per Peregrinum illos qui inſtrui volunt, per Nudum illos qui agnoſcunt quod nihil boni & veri in ſe ſit, per Ægrotum illos qui agnoſcunt in ſe nihil niſi malum eſſe, & per Vinctos ſeu in carcere qui agnoſcunt in ſe nihil niſi falſum: hæc ſi in unum ſenſum rediguntur, ſignificant illa quæ mox ſupra dicta ſunt.

4957. Ex his conſtare poteſt, quod Divina fuerint intus in omnibus quæ Dominus loquutus eſt, tametſi apparent coram illis qui in ſolis mundanis, & magis coram illis qui in corporeis ſunt, ſicut talia, quæ unuſquiſque homo loqui poſſet, imo qui in corporeis ſunt, ad illa & reliqua verba Domini dicturi, quod in illis non tanta gratia, proinde nec tantum pondus ſit, quantum in ſermone & prædicatione illorum hujus ſæculi, qui ex eruditione cum eloquio loquuntur; cum tamen horum ſermo & prædicatio eſt ſicut ſquama & palea reſpective ad nuclearia.

4958. Quod *Eſurire* ſit ex affectione deſiderare bonum, eſt quia panis in ſenſu interno eſt bonum amoris & charitatis, & cibus in genere

eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt bonum, n: 2165. 2177. 3478. 4211. 4217. 4735; quod *Sitire* ſit ex affectione deſiderare verum, eſt quia vinum & quoque aqua ſunt verum fidei, quod vinum n: 1071. 1798, quod aqua, n: 2702; quod *Peregrinus* ſit qui inſtrui vult, videatur n: 1463. 4444: quod *Nudus* ſit qui agnoſcit quod nihil boni & veri in ſe ſit; quod *Ægrotus* qui in malo; & *vinctus ſeu in carcere* qui in falſo, patet a pluribus locis in Verbo ubi nominantur.

4959. Quod Dominus de Se illa dicat, eſt quia Dominus eſt in illis qui tales ſunt; quapropter etiam dicit, "Amen dico vobis, quantum feciſtis uni horum fratrum meorum minimorum, Mihi feciſtis," Verſ: 40. 45.

C A P U T XXXIX.

1. ET Joſeph deſcendere factus Ægyptum, & emit eum Potiphar cubicularius Pharaonis, princeps ſatellitum, vir Ægyptus, e manu Jiſchmaelitarum, qui deſcendere fecerunt eum illuc.

2. Et fuit JEHOVAH cum Joſepho, & fuit vir proſperans, & fuit in domo domini ſui Ægyptii.

3. Et vidit dominus ejus quod JEHOVAH cum eo, & omne quod is faciens, JEHOVAH proſperans in manu ejus.

4. Et invenit Joſeph gratiam in oculis ejus, & miniſtravit illi, & præfecit eum ſuper domum ſuam, & quicquid erat illi dedit in manum ejus.

5. Et factum, e quo præfecit eum in domo ſua, & ſuper omne quod erat illi, & benedixit JEHOVAH domui Ægyptii propter Joſephum; & fuit benedictio JEHOVÆ in omni quod erat illi in domo & in agro.

6. Et reliquit omne quod illi, in manum Joſephi, & non ſcivit cum eo quicquam, niſi panem quem ille edens. Et erat Joſephus pulcher forma & pulcher aſpectu.

7. Et factum poſt verba hæc, & ſuſtulit uxor domini ejus oculos ſuos ad Joſephum, & dixit, cuba mecum.

8. Et renuit, & dixit ad uxorem domini ſui, ecce dominus meus non

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non ſcit cum me quid in domo, & omne quod eſt illi dedit in manum meam.

9. Non ipſe magnus in domo hac præ me, & non prohibuit a me quicquam, niſi temet, eo quod tu uxor illius, & quomodo faciam malum magnum hoc, & peccarem Deo.

10. Et factum, ut loqui illam ad Joſephum die die, & non audivit ad illam, ad cubandum apud illam, ad eſſe cum illa.

11. Et factum ut die quodam, & venit domum ad faciendum opus ſuum, & nullus vir e viris domus ibi in domo.

12. Et prehendit eum in veſte ejus, dicendo, cuba mecum, & reliquit veſtem ſuam in manu illius, & fugit, & exivit foras.

13. Et factum, ut videre illam quod reliquit veſtem ſuam in manu ſua, & fugit foras.

14. Et clamavit ad viros domus ſuæ, & dixit illis, dicendo, videte, adduxit nobis virum Hebræum ad illudendum nobis, venit ad me ad cubandum mecum, & clamavi voce magna.

15. Et factum, ut audire eum, quod ſuſtuli vocem meam, & clamavi, & reliquit veſtem ſuam apud me, & fugit, & exivit foras.

16. Et repoſuit veſtem ejus apud ſe, uſque venire dominum ejus ad domum ſuam.

17. Et loquuta ad illum ſecundum verba hæc, dicendo, venit ad me ſervus Hebræus, quem adduxiſti nobis, ad illudendum mihi.

18. Et factum, ſicut tollere me vocem meam, & clamavi, & reliquit veſtem ſuam apud me, & fugit foras.

19. Et factum, ſicut audire dominus ejus verba uxoris ſuæ, quæ loquuta ad illum, dicendo, ſecundum verba hæc fecit mihi ſervus tuus; & accenſa ira illius.

20. Et accepit dominus Joſephi eum, & dedit eum ad domum carceris, locum quo vincti Regis vincti, & fuit ibi in domo carceris.

21. Et fuit Jehovah cum Joſepho, & inclinavit ad eum miſericordiam, & dedit gratiam ejus in oculis principis domus carceris.

22. Et dedit princeps domus carceris in manum Joſephi omnes vinctos, qui in domo carceris, & omne quod facientes ibi, is fuit faciens.

23. Nihil princeps domus carceris videns quicquam in manu ejus, eo quod Jehovah cum eo, & quod is faciens, Jehovah proſperans.

CONTENTA.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

CONTENTA.

4960. In ſenſu interno agitur hic de Domino, quomodo Ipſe Internum ſuum Hominem Divinum fecit: Jacobus fuit Externus Homo, de quo in præcedentibus actum eſt, Joſephus eſt Internus, de quo hic & in ſequentibus agitur.

4961. Et quia hoc factum ſecundum Divinum ordinem, deſcribitur hic ille ordo; & quoque tentatio, quæ eſt conjunctionis medium.

SENSUS INTERNUS.

4962. Verſ: 1. *ET Joſeph deſcendere factus Ægyptum, & emit eum Potiphar cubicularius Pharaonis, princeps ſatellitum, vir Ægyptius, e manu Jiſchmaelitarum, qui deſcendere fecerunt eum illuc.* Et Joſeph ſignificat cœleſte ſpiritualis ex rationali: deſcendere factus Ægyptum, ſignificat ad ſcientifica quæ Eccleſiæ: & emit eum Potiphar cubicularius Pharaonis, ſignificat quod apud interiora ſcientificorum: princeps ſatellitum, ſignificat quæ primaria interpretationi: vir Ægyptius, ſignificat verum naturale: e manu Jiſchmaelitarum, ſignificat a ſimplici bono: qui deſcendere fecerunt eum illuc, ſignificat quod ab illo bono ad illa ſcientifica.

4963. Et Joſephus, quod ſignificet cœleſte ſpiritualis ex rationali, conſtat a repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſtis ſpiritualis homo qui ex rationali, de qua n: 4286; hic itaque quia agitur de Domino, repræſentatur per illum Internus Homo Domini: unuſquiſque qui naſcitur homo, eſt Externus & Internus, Externus ejus eſt qui oculis conſpicitur, & per quem in conſortio eſt cum hominibus, & per quem aguntur illa quæ propria mundi naturalis ſunt; Internus autem eſt, qui non oculis conſpicitur, & per quem homo in conſortio eſt cum ſpiritibus & angelis, & per quem peraguntur illa quæ propria mundi ſpiritualis ſunt; quod unuſquiſque homo Internum & Externum habeat, ſeu homo Internus & Externus ſit, eſt ut per hominem conjunctio cœli ſit cum mundo, influit enim cœlum per Internum hominem in Externum, & inde percipit quid in mundo, & homo Externus, qui in mundo eſt, inde percipit quid in cœlo, homo ut talis ſit ita creatus eſt. Dominus etiam, quoad Humanum ſuum, Externum & Internum habuit, quia placuit Ipſi naſci ſicut alius homo; Externum ſeu Externus Ipſius Homo repræſentatus eſt per Jacobum & poſtea per Iſraelem, Internus autem homo repræſentatur per Joſephum;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

phum; hic ſeu Internus homo eſt, qui vocatur Cœleſtis ſpiritualis ex rationali, ſeu quod idem, Internum Domini, quod Humanum fuit, cœleſte ſpiritualis ex rationali; de hoc & de ejus glorificatione agitur in ſenſu interno in hoc Capite & in ſequentibus ubi de Joſepho: quid autem cœleſte ſpiritualis e rationali ſit, prius n: 4286. 4585. 4592. 4594, explicatum eſt, quod nempe ſit ſupra cœleſte ſpiritualis e naturali, quod per Iſraelem repræſentatur. Dominus quidem natus eſt ſicut alius homo; ſed notum eſt, quod homo qui naſcitur, trahat ſuum tam ex patre quam ex matre, & quod intimum ſuum ex patre, at exteriora ſeu quæ intimum illud inveſtiunt a matre, utrumque nempe quod a patre & matre trahit, eſt conſpurcatum malo hæreditario; aliter vero apud Dominum, quod a matre traxit, hoc ſimiliter in ſe habuit hæreditarium quale alii homini, ſed quod a Patre, Qui fuit Jehovah, hoc fuit Divinum; inde eſt, quod Internus homo Domini non ſimilis fuerit interno alius hominis, intimum enim Ipſius fuit Jehovah; hoc itaque intermedium eſt quod vocatur cœleſte ſpiritualis e rationali. Sed de hoc in ſequentibus, ex Divina Domini Miſericordia, plura dicentur.

4964. Deſcendere factus Ægyptum, quod ſignificet ad ſcientifica quæ Eccleſiæ, conſtat ex ſignificatione Ægypti, quod ſit ſcientia, ſeu ſcientificum in communi, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462; ſed quale id ſcientificum fuit, quod per Ægyptum proprie ſignificatur, nondum explicatum eſt: in Antiqua Eccleſia fuerunt Doctrinalia, & fuerunt Scientifica; Doctrinalia agebant de Amore in Deum & de charitate erga proximum, Scientifica autem de Correſpondentiis mundi naturalis cum mundo ſpirituali, & de Repræſentativis, ſpiritualium & cœleſtium in naturalibus & terreſtribus; hæc fuerunt Scientifica illorum qui in Eccleſia Antiqua: Ægyptus fuit inter illos regiones & inter illa regna, ubi etiam Antiqua Eccleſia fuit, n: 1238. 2385, ſed quia ibi imprimis ſcientifica tradebantur, idcirco per Ægyptum ſignificatur Scientificum in genere; & ideo quoque in Verbo prophetico toties de Ægypto agitur, & ibi tale ſcientificum per illam in ſpecie intelligitur; ipſa magia Ægyptiaca etiam inde originem habuit, noverunt enim Correſpondentias Naturalis mundi cum ſpirituali, quibus dein, poſtquam Eccleſia apud illos ceſſavit, ad magica abuſi ſunt. Quia nunc talia ſcientifica apud illos fuerunt, nempe quæ docebant Correſpondentias, & quoque Repræſentativa & Significativa, & quia hæc inſerviebant doctrinalibus Eccleſiæ, imprimis ad intelligendum illa quæ in Verbo illorum dicta fuerunt, (quod Verbum Antiquæ Eccleſiæ fuerit tam Propheticum quam Hiſtoricum, ſimile huic Verbo, ſed aliud, videatur n: 2686) inde eſt, quod per deſcendere factus Ægyptum, ſignificentur ad ſcientifica quæ Eccleſiæ. Quia Dominus per Joſephum repræſentatur, & hic dicitur quod Joſephus deſcendere factus ſit Ægyptum, ſignificatur, quod Dominus, cum Internum ſuum Hominem glorificaret, hoc eſt, Divinum faceret, primum imbuerit ſcientifica Eccleſiæ, & ab illis & per illa progreſſum fecerit ad interiora magis & magis, & tandem uſque ad Divina; placuit enim Ipſi ſecundum talem ordinem Se Ipſum glorificare ſeu Divinum facere, ſecundum qualem, hominem regenerat ſeu ſpiritualem facit, n: 3138.

3212.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

3212. 3296. 3490. 4402, nempe ab externis, quæ ſunt ſcientifica & vera fidei, ſucceſſive ad interna, quæ ſunt charitatis erga proximum, & amoris in Ipſum. Inde patet, quid ſignificatur per hæc verba apud Hoſcheam "Cum puer Iſrael, tunc amavi illum, & *ex Ægypto vocavi filium meum*" XI: 1, quod hæc de Domino, videatur Matth: II: 15.

4965. Et emit eum Potiphar cubicularius Pharaonis, quod ſignificet quod apud interiora ſcientificorum, conſtat ex ſignificatione cubicularii Pharaonis, quod ſint interiora ſcientificorum, de qua n: 4789; per emere ſignificatur, quod illa ſibi addicaverit, n: 4397. 4487. Interiora ſcientificorum ſunt illa quæ propius accedunt ad ſpiritualia, & ſunt applicationes ſcientificorum ad cœleſtia; hæc enim ſunt, quæ Internus homo videt, cum Externus ſolum ſcientifica in forma externa.

4966. Princeps ſatellitum, quod ſignificet quæ primaria interpretationi, conſtat ex ſignificatione principis ſatellitum, quod ſint primaria interpretationi, de qua n: 4790; primaria interpretationi ſunt illa, quæ primario conducunt ad interpretandum Verbum; ac ita ad intelligendum doctrinalia amoris in Deum & charitatis erga proximum, quæ ex Verbo. Sciendum, quod Scientifica veterum prorſus alia fuerint quam ſcientifica hodie; Scientifica veterum egerunt, ut ſupra dictum, de Correſpondentiis rerum in mundo naturali cum rebus in mundo ſpirituali; ſcientifica, quæ hodie vocantur Philoſophica, qualia ſunt Ariſtotelica ac ſimilia, illis ignota fuerunt; hoc quoque patet a Libris vetuſtiorum, quorum plerique conſcripti ſunt per talia quæ interiora ſignificabant, repræſentabant, & illis correſpondebant; ut conſtare poteſt ſolum ex his, ut taceantur reliqua; quod Heliconem in monte ſtatuerint, & per illum intellexerint Cœlum, quod Parnaſſum infra in colle, & per illum intellexerint ſcientifica, quod dixerint equum volantem, quem Pegaſum vocarunt, rupiſſe ibi fontem ungula, quod ſcientias vocaverint virgines, & ſic porro; ſciverunt enim ex correſpondentiis & repræſentativis, quod mons eſſet Cœlum, quod collis eſſet id cœlum quod infra eſt ſeu quod apud hominem, quod equus eſſet intellectuale, quod alæ quibus volabat eſſent ſpiritualia, quod ungula eſſet naturale, quod fons eſſet intelligentia, & quod tres virgines quæ charites dictæ, eſſent affectiones boni, & quod virgines, quæ Heliconides & Parnaſſides nominatæ, eſſent affectiones veri. Similiter quod Soli attribuerint equos, quorum cibum vocabant ambroſiam, & potum nectarem, ſciebant enim quod Sol ſignificaret amorem cœleſtem, equi intellectualia quæ inde ſunt, & quod cibi cœleſtia, & potus ſpiritualia. Ex Antiquis etiam manet, quod Reges, cum coronantur, ſedebunt ſuper throno argenteo, induendi chlamyde purpurea, ungendi oleo, portabunt capite coronam, manibus ſceptrum, gladium, claves, equitabunt in regio ornatu ſuper equo albo, ſub cujus pedibus ungulæ argenti, ad menſam tunc miniſtrabuntur ab optimatibus Regni, præter plura; ſciebant enim quod Rex repræſentaret Divinum Verum quod ex Divino Bono, & inde quid thronus argenteus, chlamys purpurea, oleum unctionis, corona, ſceptrum, gladius, claves, equus albus, ungulæ argenti, miniſtratio ab optimatibus; quis hodie illa novit, &

ubi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ubi ſcientifica quæ illa docent, emblemata vocant, prorſus non ſcientes aliquid de Correſpondentia & Repræſentatione. Ex his patet, qualia fuerunt ſcientifica Antiquorum, & quod illa duxerint eos in cognitionem de ſpiritualibus & cœleſtibus, quæ quoque hodie vix ſciuntur quod ſint. Scientifica, quæ loco illorum ſucceſſerunt, & proprie Philoſophica dicuntur, abſtrahunt potius mentem a ſciendis talibus, quia applicari poſſunt etiam ad confirmanda falſa, & quoque mittunt mentem in tenebras cum per illa confirmantur vera, quia pleraque nudæ voces ſunt, per quas confirmationes fiunt, quæ a paucis capiuntur, & de quibus etiam pauci illi diſceptant: inde conſtare poteſt, quantum receſſit genus humanum ab eruditione antiquorum, quæ duxit ad ſapientiam. Gentiles illa habuerunt ab Eccleſia Antiqua, cujus cultus externus conſtabat in repræſentativis & ſignificativis, ac internus in illis quæ repræſentabantur & ſignificabantur. Hæc erant ſcientifica, quæ in genuino ſenſu per Ægyptum ſignificantur.

4967. Vir Ægyptius, quod ſignificet verum naturale, conſtat ex ſignificatione viri, quod ſit verum, de qua n: 3134; & ex ſignificatione Ægypti, quod ſit ſcientificum in genere, de qua mox ſupra n: 4964. 4966; & quia Ægyptus eſt ſcientificum, etiam eſt naturale, omne enim ſcientificum apud hominem eſt naturale, quia in naturali ejus homine, etiam ſcientificum de ſpiritualibus & cœleſtibus, cauſa eſt, quia homo in naturali & ex naturali videt illa, quæ non ex naturali videt, non capit: ſed aliter videt illa homo regeneratus, qui ſpiritualis vocatur, aliter homo non regeneratus qui mere naturalis, apud illum ſcientifica illuſtrantur a luce cœli, apud hunc autem non ita, ſed a luce quæ influit per ſpiritus qui in falſo & malo ſunt, quæ lux quidem eſt a luce cœli, ſed facta apud illos opaca, ſicut lux veſperæ aut noctis, vident enim tales ſpiritus, & inde tales homines, ſicut noctuæ, clare noctu & obſcure interdiu, hoc eſt, clare falſa & obſcure vera, & inde clare quæ mundi ſunt, & obſcure, ſi quicquam, illa quæ cœli. Ex his conſtare poteſt, quod ſcientificum genuinum ſit verum naturale; omne enim ſcientificum genuinum, quale per Ægyptum in bono ſenſu ſignificatur, eſt verum naturale.

4968. E manu Jiſchmaelitarum, quod ſignificet a ſimplici bono, conſtat ex repræſentatione Jiſchmaelitarum, quod ſint qui in ſimplici bono, de qua n: 3263. 4747; hic itaque verum naturale quod a ſimplici bono. In Capite XXXVII, Verſ: 36, dicitur, quod *Midianitæ* vendiderint Joſephum ad Ægyptum Potiphari cubiculario Pharaonis, principi ſatellitum; hic autem dicitur, quod Potiphar cubicularius Pharaonis, princeps ſatellitum, emerit illum e manu *Jiſchmaelitarum*, qui deſcendere fecerunt eum illuc; quod ita dicatur, eſt propter ſenſum internum; ibi enim agitur de abalienatione Veri Divini, quæ non fit ab illis qui in ſimplici bono ſunt, ſed ab illis qui in ſimplici vero, qui per Midianitas repræſentantur, videatur n: 4788; hic autem agitur de comparatione ſeu addicatione ſcientificorum & de vero naturali quod a ſimplici bono, quapropter dicitur ab Jiſchmaelitis, per hos enim repræſentantur qui in ſimplici bono; inde patet, quod ita dictum ſit propter ſenſum internum: hiſtorice nec ſibi contrariantur, de Midianitis enim dicitur, quod extraxerint

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

traxerint Joſephum e fovea, conſequenter quod ab illis traditus ſit Jiſchmaelitis, a quibus in Ægyptum deductus eſt, ita quod Midianitæ, quia tradiderunt illum Jiſchmaelitis qui irent Ægyptum, vendiderint illum ad Ægyptum.

4969. Qui deſcendere fecerunt eum illuc, quod ſignificet quod ab illo bono ad illa ſcientifica, conſtat ex repræſentatione Jiſchmaelitarum, qui deſcendere fecerunt eum, quod ſint qui in ſimplici bono, de qua mox ſupra n: 4968, & a ſignificatione Ægypti, quæ hic eſt illuc, quod ſit ſcientificum in genere, de qua mox ſupra n: 4964. 4966: deſcendere dicitur, quia agitur de ſcientificis quæ ſunt exteriora; in Verbo enim ab interioribus ad exteriora dicitur deſcendere, ab exterioribus vero ad interiora aſcendere, videatur n: 3084. 4539.

4970. Verſ: 2. 3. 4. 5. 6. *Et fuit Jehovah cum Joſepho, & fuit vir proſperans, & fuit in domo domini ſui Ægyptii. Et vidit dominus ejus, quod Jehovah cum eo, & omne quod is faciens Jehovah proſperans in manu ejus. Et invenit Joſeph gratiam in oculis ejus, & miniſtravit illi, & præfecit eum ſuper domum ſuam, & quicquid erat illi dedit in manum ejus. Et factum, e quo præfecit eum in domo ſua, & ſuper omne quod erat illi, & benedixit Jehovah domui Ægyptii propter Joſephum, & fuit benedictio Jehovæ in omni quod erat illi in domo & in agro. Et reliquit omne quod illi in manum Joſephi, & non ſcivit cum eo quicquam, niſi panem quem ille edens: & erat Joſeph pulcher forma, & pulcher aſpectu.* Et fuit Jehovah cum Joſepho, ſignificat quod cœleſti ſpiritualis ineſſet Divinum: & fuit vir proſperans, ſignificat quod omnia proviſa: & fuit in domo domini ſui Ægyptii, ſignificat ut initiaretur bono naturali: & vidit dominus ejus quod Jehovah cum eo, ſignificat quod perceptum in bono naturali quod ineſſet Divinum: & omne quod is faciens Jehovah proſperans in manu ejus, ſignificat quod omnia ex Providentia Divina: & invenit Joſeph gratiam in oculis ejus, ſignificat quod id acceptum: & miniſtravit illi, ſignificat quod ſcientificum appropriaretur bono ſuo: & præfecit eum ſuper domum ſuam, ſignificat quod adplicuit ſe ei bonum: & quicquid erat illi dedit in manum ejus, ſignificat quod omne ſuum ſicut in ejus poteſtate: & factum, e quo præfecit eum in domo ſua, & ſuper omne quod erat illi, ſignificat ſtatum alterum poſtquam applicuit ſe ei bonum, & omne ſuum ſicut in ejus poteſtate: & benedixit Jehovah domui Ægyptii propter Joſephum, ſignificat quod ex Divino tunc ei cœleſte naturale: & fuit benedictio Jehovæ, ſignificat incrementa: in omni quod erat illi in domo & in agro, ſignificat in vita & in doctrina: & reliquit omne quod illi in manum Joſephi, ſignificat quod appareret ſicut omnia forent in ejus poteſtate: & non ſcivit cum eo quicquam niſi panem quem ille edens, ſignificat quod bonum inde appropriaretur: & erat Joſeph pulcher forma, ſignificat bonum vitæ inde: & pulcher aſpectu, ſignificat verum fidei inde.

4971. Et fuit Jehovah cum Joſepho, quod ſignificet quod cœleſti ſpiritualis ineſſet Divinum, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis e rationali, de qua ſupra n: 4963; & quia de Domino agitur, hic de

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Interno Homine in Humano Ipſius, per fuit Jehovah cum illo, ſignificatur quod ineſſet Divinum, inerat enim Divinum Humano Ipſius, quia a Jehovah conceptus fuit: apud Angelos non ineſt Divinum, ſed adeſt, quia ſunt modo formæ recipientes Divini a Domino.

4972. Et fuit vir proſperans, quod ſignificet quod omnia proviſa, conſtat ex ſignificatione proſperari, cum dicitur de Domino, quod ſit proviſum eſſe, ut nempe locupletaretur omni bono.

4973. Et fuit in domo domini ſui Ægyptii, quod ſignificet ut initiaretur bono naturali, conſtat ex ſignificatione domini, quod ſit bonum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione Ægyptii, quod ſit ſcientificum in genere, & inde naturale, de qua n: 4967; quod eſſe in domo, ſit initiari, eſt quia domus eſt mens in qua bonum, n: 3538, hic mens naturalis, & præterea domus prædicatur de bono, n: 3652. 3720; eſt apud hominem mens naturalis & mens rationalis, mens naturalis eſt in externo ejus homine, mens rationalis in interno; ſcientifica ſunt vera mentis naturalis, quæ dicuntur ibi in domo ſua eſſe, cum ibi conjunguntur bono, nam bonum & verum conſtituunt ſimul unam domum, ſicut maritus & uxor; ſed bona & vera, de quibus hic agitur, ſunt interiora, correſpondent enim cœleſti ſpiritualis e rationali, quod repræſentatur per Joſephum; vera interiora correſpondentia in naturali ſunt applicationes ad uſus, & bona interiora ibi ſunt uſus. Multoties in Verbo dicitur Dominus, ſed qui ſenſum internum non ſcit, nihil aliud per dominum intellectum autumat, quam quod in communi ſermone, cum dominus nominatur, intelligitur; ſed Dominus in Verbo nullibi dicitur, ubi non agitur de bono, ſimiliter cum Jehovah, cum autem agitur de Vero, dicitur Deus & quoque Rex; inde eſt quod per dominum ſignificetur bonum; quod & ab his locis conſtare poteſt, apud Moſen "Jehovah Deus veſter, Ipſe Deus deorum, & *Dominus dominorum*," Deut: x: 17: apud Davidem "Confitemini Jehovæ, confitemini Deo deorum; confitemini *Domino dominorum*," Pſalm: cxxxvi: 1. 2. 3, ubi Jehovah ſeu Dominus dicitur Deus deorum a Divino Vero quod procedit ab Ipſo, & Dominus dominorum a Divino Bono quod eſt in Ipſo: ſimiliter apud Johannem "Agnus vincet eos, quia *Dominus dominorum* eſt, & Rex regum," Apoc: xvii: 14: & apud Eundem "Sedens ſuper equo albo habet ſuper veſtimento ſuo & ſuper femore ſuo nomen ſcriptum, Rex regum & *Dominus dominorum*," Apoc: xix: 16; quod Dominus Rex regum dicatur a Divino Vero, & Dominus dominorum a Divino Bono, patet a ſingulis ibi; nomen ſcriptum eſt quale Ipſius, n: 144. 145. 1754. 1896. 2009. 2724. 3006; veſtimentum ſuper quo id ſcriptum, eſt verum fidei, n: 1073. 2576. 4545. 4763; femur ſuper quo etiam id quale ſcriptum, eſt bonum amoris, n: 3021. 4277. 4280. 4575; exinde quoque patet quod Dominus ex Divino Vero dicatur Rex regum, & ex Divino Bono Dominus dominorum; quod Dominus ex Divino Vero dicatur Rex, videatur n: 2015. 2069. 3009. 3670. 4581. Inde quoque liquet, quid intelligitur per Chriſtum Domini, apud Lucam, "Simeoni reſponſum factum eſt a ſpiritu ſancto, non viſurum mortem antequam videret *Chriſtum Domini*," ii: 26, Chriſtus Domini eſt Divinum Verum Divini Boni

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Boni, Chriſtus enim idem eſt ac Meſſias, & Meſſias eſt Unctus ſeu Rex, n: 3008. 3009, Dominus ibi eſt Jehovah; in Verbo Novi Teſtamenti nullibi Jehovah dicitur, ſed pro Jehovah Dominus & Deus, videatur n: 2921; ut quoque apud Lucam "Jeſus dixit, quomodo dicunt Chriſtum filium Davidis, cum Ipſe David dicit in Libro Pſalmorum "Dixit *Dominus Domino meo*, ſede a dextris meis" xx: 21. 22; idem ita apud Davidem "Dictum *Jehovæ* ad *Dominum meum*, ſede ad dextram meam," Pſalm: cx: 1, quod Jehovah apud Davidem dicatur Dominus apud Evangeliſtam, patet, Dominus ibi pro Divino Bono Divini Humani, omnipotentia ſignificatur per ſedere a dextris, n: 3387. 4592. 4933 f. Dominus cum fuit in mundo, fuit Divinum Verum, at cum glorificatus eſt, hoc eſt, cum Humanum in Se Divinum fecit, tunc factus eſt Divinum Bonum, a quo dein Divinum Verum procedit: inde eſt, quod diſcipuli poſt reſurrectionem non appellaverint Ipſum Magiſtrum, ut prius, ſed Dominum, ut patet apud Johannem Cap: xxi: 7. 12. 15. 16. 17. 20, & quoque apud reliquos Evangeliſtas. Divinum Verum, quod Dominus fuit cum in mundo, & quod dein procedit ab Ipſo, hoc eſt, a Divino Bono, etiam vocatur Angelus fæderis, apud Malachiam "Subito veniet ad templum ſuum *Dominus* Quem vos quærentes, & *Angelus fæderis* quem vos deſideratis," iii: 1. Quia per Dominum intelligitur Divinum Bonum, & per Regem Divinum Verum, ideo ubi de Domino dicitur, quod Ipſi Dominium & Regnum, ibi dominium prædicatur de Divino Bono, & Regnum de Divino Vero; & ideo Dominus vocatur Dominus gentium & Rex populorum, per gentes enim ſignificantur qui in bono, & per populos qui in vera, n: 1259. 1260. 1849. 3581. Bonum dicitur Dominus reſpective ad ſervum, & Bonum dicitur Pater reſpective ad filium, ut apud Malachiam "Filius honorabit Patrem, & *ſervus Dominum ſuum*; quod ſi Pater Ego, ubi honor meus, & ſi *Dominus* Ego, ubi timor mei" i: 6: & apud Davidem "In *ſervum* venditus eſt Josephus, ſermo Jehovæ probavit eum, miſit *Rex* ſolvit eum, *dominator gentium* aperuit eum, poſuit eum *Dominum domui ſuæ*, & *dominantem* in omnem poſſeſſionem ſuam," Pſalm: cv: 17. 20. 21. 22; quod per Joſephum ibi intelligatur Dominus, a ſingulis patet; Dominus ibi eſt Divinum Bonum Divini Humani.

4974. Et vidit dominus ejus quod Jehovah cum eo, quod ſignificet quod perceptum in bono naturali quod ineſſet Divinum, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4339. 4567. 4723; ex ſignificatione domini, quod ſit bonum, de qua mox ſupra n: 4973, hic bonum naturale, quia eſt Ægyptius qui hic dominus; quod ineſſet Divinum, ſignificatur per quod Jehovah cum eo, ut ſupra n: 4971.

4975. Et omne quod is faciens Jehovah proſperans in manu ejus, quod ſignificet quod omnia ex Providentia Divina, conſtat ex ſignificatione proſperari, quod ſit provideri, de qua ſupra n: 4972, inde Jehovah proſperans in manu ejus, eſt Providentia Divina.

Et invenit Joſeph gratiam in oculis ejus, quod ſignificet quod id acceptum eſſet, nempe bono naturali, quod per dominum ejus ſignificatur, conſtat ex

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſignificatione invenire gratiam in oculis alicujus, quod ſit acceptum eſſe; in oculis dicitur, quia gratia prædicatur de intellectuali, & per oculos id ſignificatur, n: 2701. 3820. 4526.

4976. Et miniſtravit illi, quod ſignificet quod ſcientificum adpropriaretur bono ſuo, conſtat ex ſignificatione miniſtrare, quod ſit inſervire ſuppeditando id cujus indiget alius, hic appropriari, quia agitur de bono naturali cui appropriandum ſcientificum; miniſtrare etiam prædicatur de ſcientificis, per miniſtrum enim & per ſervum in Verbo ſignificatur ſcientificum ſeu verum naturale, quia hoc ſubordinatum eſt bono, ut ſuo domino: ſcientificum ad jucundum naturalis hominis, ſeu quod idem, verum naturale ad bonum ejus, ſe habet prorſus ſicut aqua ad panem, ſeu potus ad cibum; aqua ſeu potus facit ut diluatur panis & cibus, & dilutus feratur in ſanguinem, & inde in partes corporis circumquaque, & nutriat illas; abſque enim aqua aut potu panis ſeu cibus non reſolvitur in ſua minuta, nec circumfertur ad uſum: ita quoque eſt ſcientificum reſpective ad jucundum, ſeu verum reſpective ad bonum; quapropter bonum appetit & deſiderat verum, & hoc propter uſum ut ſibi miniſtret & ſerviat; correſpondent etiam ſimiliter, homo in altera vita non nutritur per aliquem cibum & potum naturalem, ſed per cibum & potum ſpiritualem, cibus ſpiritualis eſt bonum, & potus ſpiritualis eſt verum; quapropter ubi in Verbo panis aut cibus nominatur, angeli intelligunt panem ſeu cibum ſpiritualem, nempe bonum amoris & charitatis, & ubi aqua aut potus nominatur, intelligunt aquam ſeu potum ſpiritualem, nempe verum fidei: inde videri poteſt, quid verum fidei abſque bono charitatis, tum quomodo illud abſque hoc nutrire poteſt internum hominem, quod nempe ſicut ſola aqua ſeu ſolus potus abſque pane & cibo; quod inde homo emacietur & pereat, notum eſt.

4977. Et præfecit eum ſuper domum ſuam, quod ſignificet quod adplicuit ſe ei bonum, conſtat ex ſignificatione domini, qui præfecit, quod ſit bonum, de qua ſupra n: 4973; & a ſignificatione præficere eum ſuper domum ſuam, quod ſit applicare ſe ei, nempe ſcientifico ſeu vero naturali; quod hic ſenſus ſit, patet a ſequentibus, ubi dicitur, quod quicquid erat illi, dederit in manum ejus, per quæ ſignificatur quod omne ſuum ſicut in ejus poteſtate eſſet; bonum enim eſt dominus, & verum eſt miniſter, cum dicitur de domino quod præfecerit miniſtrum, ſeu de bono quod præfecerit verum, in ſenſu interno non ſignificatur quod ceſſerit ei dominium, ſed quod applicuerit ſe, nam in ſenſu interno percipitur res ſicut illa in ſe eſt, ſed in ſenſu literæ exponitur res ſecundum apparentiam; bonum enim ſemper habet dominium, aſt applicat ſe ut verum ei conjungatur: homo cum in vero eſt, quod ſit antequam regeneratus eſt, tunc vix aliquid novit de bono; verum enim influit per viam externam ſeu ſenſualem, bonum autem per viam internam; quod influit per viam externam, hoc ſentit homo, non autem quod per viam internam, priuſquam regeneratus eſt; quapropter niſi in priori ſtatu daretur ſicut dominium vero, ſeu niſi ita applicaret ſe bonum, nuſquam bono appropriaretur verum: hoc idem eſt cum illis quæ multoties prius oſtenſa ſunt, quod nempe verum apparenter primo loco ſit, ſeu quaſi dominus, cum regeneratur homo, ſed

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſed bonum manifeſte primo loco & dominus, cum homo regeneratus eſt, de quibus videatur n: 3539. 3548. 3556. 3563. 3570. 3576. 3603. 3701. 4925. 4926. 4928. 4930.

4978. Et quicquid erat illi, dedit in manum ejus, quod ſignificet quod omne ſuum ſicut in ejus poteſtate, conſtat ex ſignificatione manus, quod ſit potentia, de qua n: 878. 3091. 3387. 3563. 4931 ad 4937; ita dare in manum ejus, eſt in poteſtatem ejus; ſed quia hoc apparenter ſit, dicitur ſicut in ejus poteſtate; quod ſit apparenter ſeu ſicut, videatur mox ſupra n: 4977.

4979. Et factum, e quo præfecit cum in domo ſua, & ſuper omne quod erat illi, quod ſignificet ſtatum alterum, poſtquam applicuit ſe ei bonum, & omne ſuum ſicut in ejus poteſtate, conſtat ex ſignificatione factum ſeu fuit, quod multoties in Verbo dicitur, quod involvat novum quid, proinde ſtatum alterum, ſimiliter in ſequentibus, Verſibus 7. 10. 11. 13. 15. 18. 19; ex ſignificatione e quo præfecit eum in domo ſua, quod ſit poſtquam applicuit ſe ei bonum, de qua ſupra n: 4977; & ex ſignificatione ſuper omne quod erat illi, quod ſit & omne ſuum ſicut in ejus poteſtate, de qua etiam ſupra n: 4978.

4980. Et benedixit Jehovah domui Ægyptii propter Joſephum, quod ſignificet quod ex Divino tunc ei cœleſte naturale, conſtat ex ſignificatione benedici, quod ſit locupletari bono cœleſti & ſpirituali; quod ex Divino, ſignificatur per benedixit Jehovah; & ex ſignificatione domus Ægyptii, quod ſit bonum mentis naturalis, ut ſupra n: 4973; inde ſequitur, quod per benedixit Jehovah domui Ægyptii, ſignificetur quod ex Divino tunc ei cœleſte naturale. Cœleſte naturale eſt bonum in naturali quod correſpondet bono rationalis, hoc eſt, quod correſpondet cœleſti ſpiritualis e rationali, quod eſt Joſephus n: 4963. Cœleſte ſicut ſpirituale prædicatur & de Rationali & de Naturali, hoc eſt de Interno homine, qui eſt Rationalis homo, & de Externo, qui eſt naturalis homo; ſpirituale enim in ſua eſſentia eſt Divinum Verum quod procedit a Domino, & Cœleſte eſt Divinum Bonum quod eſt in Divino illo Vero; Divinum Verum in quo Divinum Bonum, cum recipitur a Rationali ſeu ab Interno homine, dicitur ſpirituale in rationali, & cum recipitur a naturali ſeu ab Externo homine, dicitur ſpirituale in naturali; Divinum Bonum quod eſt in Divino Vero ſimiliter, id cum recipitur a rationali ſeu Interno homine, vocatur cœleſte in rationali, & cum recipitur a naturali ſeu Externo homine, vocatur cœleſte in naturali: apud hominem influit utrumque a Domino tam immediate quam mediate per Angelos & ſpiritus; at apud Dominum, cum fuit in mundo, influebat ab Ipſo, quia Divinum fuit in Ipſo.

4981. Et fuit benedictio Jehovæ, quod ſignificet incrementa, conſtat ex ſignificatione benedictionis Jehovæ; benedictio Jehovæ in genuino ſenſu ſignificat amorem in Dominum & charitatem erga proximum, qui enim illis donantur, vocantur benedicti Jehovæ, donantur enim tunc cœlo & ſalute æterna; inde benedictio Jehovæ in ſenſu externo ſeu reſpectivo ad ſtatum hominis in mundo, eſt contentus eſſe in Deo, & inde contentus eſſe honoris & opulentiæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

lentiæ ſtatu in quo eſt, ſive inter honoratos & divites ſit, ſive inter minus honoratos & pauperes; qui enim contentus eſt in Deo, honores & divitias ſpectat ut media uſuum, & cum cogitat de illis & ſimul de vita æterna, tunc illa nihili facit, & hanc eſſentialem. Quia benedictio Jehovæ ſeu Domini, illa in genuino ſenſu involvit, etiam benedictio innumerabilia in ſe continet, & inde ſignificat varia quæ ſunt conſequentia, ſicut locupletari bono ſpirituali & cœleſti, n: 981. 1731; fructificari ex affectione veri, n: 2846; diſponi in ordinem cœleſtem, n: 3017; donari bono amoris, & ſic conjungi Domino, n: 3408. 3504. 3514. 3530. 3584; gaudium, n: 4216; quid itaque in ſpecie ſignificat, conſtare poteſt ex ſerie antecedentium & conſequentium; quod hic benedictio Jehovæ ſignificet incrementa in bono & vero, ſeu in vita & doctrina, patet ab illis quæ ſequuntur, dicitur enim, fuit benedictio Jehovæ in domo & in agro, & per domum ſignificatur bonum quod eſt vitæ, & per agrum verum quod eſt doctrinæ; inde patet, quod incrementa in illis hic per benedictionem Jehovæ ſignificentur.

4982. In omni quod erat illi in domo & in agro, quod ſignificet in vita & in doctrina, conſtat ex ſignificatione domus, quod ſit bonum, de qua n: 2048. 2233. 2234. 2559. 3128. 3652. 3720, & quia domus eſt bonum, etiam eſt vita, omne enim bonum eſt vitæ; & ex ſignificatione agri, quod ſit verum Eccleſiæ, de qua n: 368. 3508. 3766. 4440. 4443, & quia eſt verum Eccleſiæ, etiam eſt doctrina, omne enim verum eſt doctinæ. Alibi in Verbo aliquoties etiam domus & ager dicuntur, & cum ibi agitur de cœleſti homine, per domum ſignificatur bonum cœleſte, & per agrum bonum ſpirituale; bonum cœleſte eſt bonum amoris in Dominum, & bonum ſpirituale eſt bonum charitatis erga proximum; at cum de ſpirituali homine agitur, per domum ſignificarur cœleſte quod apud illum, quod eſt bonum charitatis erga proximum, & per agrum ſpirituale apud illum, quod eſt verum fidei: illa & hæc ſignificantur apud Matthæum, "Qui ſuper tecto *domus*, ne deſcendat ad tollendum quid *in domo ſua*; & qui in *agro*, ne revertatur retro ad accipiendum veſtem ſuam," xxiv: 17. 18. n. 3652.

4983. Et reliquit omne quod illi in manum Joſephi, quod ſignificet quod appareret ſicut omnia forent in ejus poteſtate, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4978, explicata ſunt, ubi ſimilia pæne verba, tum ab illis quæ n: 4977, dicta.

4984. Et non ſcivit cum eo quicquam niſi panem quem ille edens, quod ſignificet quod bonum inde appropriaretur, conſtat ex ſignificatione panis, quod ſit bonum, de qua n: 276. 680. 3478. 3735. 4211. 4217. 4735; & ex ſignificatione edere, quod ſit appropriari, de qua n: 3168. 3513 f. 3596. 3832. 4745; quod non ſcivit cum eo quicquam niſi panem, ſignificat quod nihil aliud reciperet quam bonum. Credi poteſt, quod bonum, cum appropriat ſibi verum, ſit verum, quale verum fidei eſt, quod ſibi appropriat, ſed eſt bonum veri, vera quæ non ſunt uſus, quidem accedunt, ſed non intrant; omnes uſus ex veris ſunt bona veri; vera quæ non ſunt uſui, ſeparantur, & quædam retinentur & quædam rejiciuntur, quæ retinentur, ſunt quæ intro-

ducunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ducunt ad bonum remotius vel proprius, & ſunt ipſi uſus, quæ rejiciuntur ſunt quæ non introducunt, nec ſe applicant: omnes uſus in ſuo initio ſunt vera doctrinæ, at in progreſſu fiunt bona & tunc fiunt bona, cum homo agit ſecundum illa; ipſa actio qualificat ita vera; omnis enim actio deſcendit ex voluntate, & ipſa voluntas facit ut id bonum fiat, quod prius fuit verum: inde patet, quod verum voluntate non amplius ſit verum fidei, ſed bonum fidei; & quod verum fidei nullum felicem faciat, ſed bonum fidei, hoc enim afficit ipſum illud quod eſt vitæ hominis, nempe ejus velle, & dat ei jucundum interius ſeu beatum, ac in altera vita felix, quod gaudium cœleſte vocatur.

4985. Et erat Joſeph pulcher forma, quod ſignificet bonum vitæ inde, & pulcher aſpectu quod ſignificet verum fidei inde, conſtat ex ſignificatione pulchri forma & pulchri aſpectu; forma enim eſt rei eſſentia, aſpectus autem eſt exiſtentia inde; & quia bonum eſt ipſa eſſentia, & verum eſt exiſtentia inde, per pulchrum forma ſignificatur bonum vitæ, & per pulchrum aſpectu verum fidei; nam bonum vitæ eſt ipſum eſſe hominis, quia eſt voluntatis ejus & verum fidei eſt exiſtere inde, quia eſt intellectus; quicquid enim eſt intellectus, id exiſtit a voluntate; eſſe vitæ hominis eſt in ejus velle, & exiſtere vitæ ejus eſt in ejus intelligere, intellectus hominis non aliud eſt quam voluntas explicata, & formata ita ut appareat qualis eſt aſpectu. Inde patet, unde pulchritudo, nempe interioris hominis, quod ſit ex bono voluntatis per verum fidei; ipſum verum fidei ſiſtit pulchritudinem in externa forma, ſed bonum voluntatis indit illam & format illam: inde eſt, quod Angeli cœli ſint pulchritudine ineffabili, ſunt enim quaſi amores & charitates in forma, quapropter cum apparent in ſua pulchritudine, afficiunt intima, apud illos bonum amoris a Domino elucet per verum fidei, & penetrando afficit. Inde conſtare poteſt, quid in ſenſu interno per pulchrum forma & pulchrum aſpectu ſignificatur, ut quoque n: 3821.

4986. Verſ: 7. 8. 9. *Et factum poſt verba hæc, & ſuſtulit uxor Domini ejus oculos ſuos ad Joſephum, & dixit, cuba mecum. Et renuit, & dixit ad uxorem domini ſui, ecce dominus meus non ſcit cum me quid in domo, & omne quod eſt illi dedit in manum meam. Non ipſe magnus in domo hac præ me, & non prohibuit a me quicquam, niſi temet, eo quod tu uxor illius, & quomodo faciam malum magnum hoc, & peccarem Deo.* Et factum poſt verba hæc, ſignificat tertium ſtatum: & ſuſtulit uxor domini ejus oculos ſuos ad Joſephum, ſignificat verum naturale non ſpirituale adjunctum bono naturali, & ejus perceptionem: & dixit cuba mecum, ſignificat quod cuperet conjunctionem: & renuit, ſignificat averſationem: & dixit ad uxorem domini ſui, ſignificat perceptionem de illo vero: ecce dominus meus non ſcit cum me quid in domo, ſignificat quod bonum naturale ne quidem appropriationem cuperet: & omne quod eſt illi dedit in manum meam, ſignificat quod omne in ejus poteſtate: non ipſe magnus in domo hac præ me, ſignificat quod bonum illud tempore prius non ſtatu: & non prohibuit a me quicquam niſi temet, ſignificat quod vero boni illius vetitum conjungi: eo quod tu uxor illius, ſignificat quia non alii bono conjun-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjungendum: & quomodo faciam malum magnum hoc & peccarem Deo, ſignificat quod ſic disjunctio & nulla conjunctio.

4987. Et factum poſt verba hæc, quod ſignificet tertium ſtatum, conſtat ex ſignificatione factum vel fuit, quod involvat novum quid, ut ſupra n: 4979, proinde hic ſtatum tertium; & ex ſignificatione poſt verba hæc, quod ſit poſt illas res tranſactas. In Lingua originali non diſtinguitur una ſeries ab altera per ſigna interſtitialia, ut in aliis linguis, ſed apparet ſicut continuum a principio ad finem: illa quæ in ſenſu interno quidem ſimiliter continua ſunt, & fluentia ab uno ſtatu rei in alterum, at cum unus ſtatus terminatur & alter ſuccedit, qui inſignis eſt, indicatur per *fuit* vel *factum*; & mutatio ſtatus minus inſignis per *&*, quapropter illa tam frequenter occurrunt. Hic ſtatus, qui tertius eſt, de quo nunc agitur, eſt priori interior.

4988. Et ſuſtulit uxor domini ejus oculos ad Joſephum, quod ſignificet verum naturale non ſpirituale adjunctum bono naturali, & ejus perceptionem, conſtat ex ſignificatione uxoris, quod ſit verum adjunctum bono, de qua n: 1468. 2517. 3236. 4510. 4823, hic verum naturale non ſpirituale adjunctum bono naturali, quia de illo vero & hoc bono agitur; bonum illud cui conjunctum id verum, eſt hic dominus n: 4973; & ex ſignificatione tollere oculos, quod ſit cogitatio, intentio, & quoque perceptio, de qua n: 2789. 2829. 3198. 3202. 4339. Per uxorem hic ſignificatur verum naturale ſed non verum naturale ſpirituale, & per maritum, qui hic dominus, ſignificatur bonum naturale, ſed non bonum naturale ſpirituale; explicandum itaque eſt, quid bonum & verum naturale non ſpirituale, & quid bonum & verum naturale ſpirituale: bonum apud hominem eſt ex duplici origine, nempe ex hæreditario & inde adſcititio, & eſt ex doctrina fidei & charitatis, apud gentiles ex religioſo; bonum & verum quod ex priore origine eſt, eſt bonum naturale non ſpirituale; bonum autem quod ex hac origine, eſt bonum naturale ſpirituale; ex ſimili origine eſt verum, quia omne bonum adjunctum ſibi habet ſuum verum. Bonum naturale ex priore origine, hoc eſt, ex hæreditario & inde adſcititio, multa affinia habet cum bono naturali ex altera origine, hoc eſt, ex doctrina fidei & charitatis ſeu religioſo, ſed ſolum in externa forma, in interna prorſus differunt; bonum naturale ex priore origine comparari poteſt bono, quod etiam datur apud animalia quæ mitia ſunt, ſed bonum naturale ex altera origine eſt proprium homini qui ex ratione agit, & inde novit diſpenſare bonum diverſimode ſecundum uſus; hanc diſpenſationem docet doctrina juſti & æqui, & in ſuperiori gradu doctrina fidei & charitatis, & hæc quoque in multis confirmat ratio apud vere rationales: illi qui ex priore origine bonum agunt, feruntur ſicut inſtinctu cæce in charitatis exercitia, at qui ex altera origine bonum agunt, feruntur ex debito interno, & quaſi viſualiter ad illa: verbo, qui ex priore origine bonum agunt, non ex aliqua conſcientia juſti & æqui, minus veri & boni ſpiritualis bonum agunt, qui autem ex altera origine, ex conſcientia agunt; videantur quæ prius n: 3040. 3470. 3471. 3518, de his dicta ſunt, & quæ ſequuntur n: 4992. Sed quomodo cum his ſe habet, nequaquam poteſt explicari ad captum, nam unuſquiſque qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui non ſpiritualis eſt ſeu qui non regeneratus eſt, bonum videt a forma ejus externa, & hoc ex cauſa, quia non ſcit quid charitas, nec quid proximus; & quod hæc non ſciat, etiam eſt cauſa, quia nulla doctrinalia charitatis ſunt: in luce cœli illa apparent diſtinctiſſime, & inde quoque diſtincte apud ſpirituales ſeu regeneratos, quia hi in luce cœli ſunt.

4989. Et dixit, cuba mecum, quod ſignificet quod cuperet conjunctionem, conſtat ex ſignificatione cubare mecum, quod ſit conjunctio, nempe boni naturalis ſpiritualis, quod nunc eſt Joſephus, cum vero naturali non ſpirituali, quod eſt uxor domini ejus, ſed conjunctio illegitima: conjunctiones boni cum vero & veri cum bono in Verbo deſcribuntur per conjugia, videatur n: 2727 ad 2759. 3132. 3665. 4434. 4837; inde eſt, quod conjunctiones illegitimæ deſcribantur per meretricatus: hic itaque conjunctio veri naturalis non ſpiritualis cum bono naturali ſpirituali, per quod uxor domini ejus vellet cubare cum illo; conjunctio illorum nulla datur in internis, ſed ſolum in externis, in quibus apparet ſicut conjunctio, ſed eſt ſolum affinitas; inde etiam eſt, quod illa prehenderit eum in veſte ejus, & quod is reliquerit veſtem in manu ejus, per veſtem enim in ſenſu interno ſignificatur externum, per quod quaſi conjunctio, ſeu per quod eſt affinitas, ut videbitur infra ad Verſ: 12. 13. Quod hæc ſignificentur, non videri poteſt, quamdiu mens ſeu cogitatio tenetur in hiſtoricis, tunc enim nihil cogitatur quam de Joſepho, de uxore Potipharis, de fuga Joſephi relicta veſte; at ſi mens ſeu cogitatio teneretur in illis quæ ſignificantur per Joſephum, uxorem Potipharis, & per veſtem, tunc apperciperetur quod de conjunctione quadam ſpirituali illegitima quoque hic agatur; & tunc mens ſeu cogitatio teneri poteſt in illis quæ ſignificantur, ſi modo credatur, quod Verbum Hiſtoricum non ſit Divinum ex mere hiſtorico, ſed ex eo quod in hiſtorico ſit ſpirituale & Divinum; & ſi hoc crederetur, ſciretur quod ſpirituale & Divinum in illo ſit de bono & vero quod eſt Eccleſiæ & Regni Domini, & in ſupremo ſenſu quod ſit de Ipſo Domino: cum homo in alteram vitam venit, quod ſit ſtatim poſt mortem, ſi inter illos eſt, qui elevantur in cœlum, ſciturus eſt, quod nihil retineat ex hiſtoricis Verbi, & nequidem ſciat aliquid de Joſepho, nec de Abrahamo, Jiſchako & Jacobo, ſed ſolum de ſpiritualibus & Divinis quæ ex Verbo didicerat & vitæ ſuæ applicuerat; talia ideo ſunt quæ in Verbo intus ſunt, & quæ vocantur ſenſus ejus internus.

4990. Et renuit, quod ſignificet averſationem, conſtat ex ſignificatione renuere, quod ſit averſari, nempe conjunctionem illam, nam qui renuit uſque ut fugiat foras, is averſatur.

4991. Et dixit ad uxorem domini ſui, quod ſignificet perceptionem de illo vero, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit percipere, de qua ſæpius prius; & ex ſignificatione uxoris Domini ejus, quod ſit verum naturale non ſpirituale adjunctum bonum naturali, de qua ſupra n: 4988.

4992. Ecce dominus non ſcit cum me quid in domo, quod ſignificet quod bonum naturale ne quidem appropriationem cuperet, conſtat ex ſignificatione domini ejus, quod ſit bonum naturale, de qua n: 4973; & ex ſignificatione

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

non ſcire cum me quid in domo, quod ſit non cupere appropriationem: quod ille ſenſus ſit, non videri poteſt, quam ex ſerie rerum in ſenſu interno; agitur enim nunc de tertio ſtatu, in quo cœleſte ſpiritualis fuit in naturali; in illo ſtatu ſeparatur bonum & verum naturale quod ſpirituale eſt, a bono & vero naturali quod non ſpirituale eſt; conſequenter per non ſcire quid in domo, ſignificatur quod nulla cupiditas appropriationis ſit: ſed hæc, quia arcana ſunt, non illuſtrari poſſunt quam per exempla, ſit itaque illuſtrationi hoc; conjungi cum uxore ſua ex ſola libidine, hoc naturale non ſpirituale eſt, at conjungi cum uxore ſua ex amore conjugiali, hoc naturale ſpirituale eſt, cum maritus dein ex ſola libidine conjungitur, tunc prevaricari ſe credit, ſicut qui laſcivum quid facit, quapropter non cupit amplius ut id ei approprietur: ſit etiam illuſtrationi hoc, benefacere amico qualiſcunque ſit, modo amicus ſit, eſt naturale non ſpirituale, at benefacere amico propter bonum apud illum, & magis ipſum bonum habere pro amico cui benefaciat, hoc naturale ſpirituale eſt, & tunc cum in hoc eſt, novit ſe prævaricari ſi amico qui malus eſt benefaciat, nam tunc per illum malefacit aliis; cum in hoc ſtatu eſt, averſatur appropriationem boni naturalis non ſpiritualis, in quo prius fuit: ſimiliter ſe habet in reliquis.

4993. Et omne quod illi dedit in manum meam, quod ſignificet quod omne in ejus poteſtate, conſtat ex illis quæ ſupra n: 4978 dicta ſunt, ubi ſimilia verba; ſed illa differentia eſt, quod ibi agatur de altero ſtatu in quo fuit cœleſte ſpiritualis in naturali, tunc enim bonum naturale applicuit ſe, & ſibi appropriavit verum, n: 4976. 4977, in quo ſtatu bonum dominium habuit actualiter, ſed verum apparenter, quapropter tunc ſignificabatur per illa verba, quod omne ſuum *ſicut* in ejus poteſtate eſſet; hic autem agitur de tertio ſtatu in quo eſt cœleſte ſpiritualis, cum illud in naturali factum eſt ſpirituale, eſt quia in hoc ſtatu nulla appropriatio eſt, idcirco per illa verba ſignificatur, quod omne in ejus poteſtate eſſet.

4994. Non ipſe magnus in domo hæc præ me, quod ſignificet quod bonum illud tempore prius non ſtatu, conſtat ex ſignificatione non magnus eſſe in domo præ me, ſeu non major eſſe, quod ſit ex æquo eſſe dominia, proinde quod prius ſit unum & alterum; ex ſerie in ſenſu interno patet, quod bonum naturale non ſpirituale tempore prius ſit, & quod bonum naturale ſpirituale ſtatu prius ſit, ut quoque liquet ab illis quæ ſupra n: 4992, oſtenſa ſunt. Prius ſtatu eſt eminentius eſſe quoad quale.

4995. Et non prohibuit a me quicquam niſi temet, quod ſignificet quod vero boni illius vetitum ſit conjungi, conſtat ex ſignificatione prohibuiſſe a ſe, quod ſit vetitum eſſe; & a ſignificatione uxoris, quæ eſt quam prohibuit, & hic per temet intelligitur, quod ſit verum naturale non ſpirituale, de qua n: 4988.

4996. Eo quo tu uxor illius, quod ſignificet quia non alii bono conjungendum, conſtat ex ſignificatione uxoris, quod ſit verum adjunctum ſuo bono, de qua n: 1468. 2517. 3236. 4510. 4823, hic verum naturale non ſpirituale cum bono naturali non ſpirituali, ut ſupra n: 4988.

4967.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

4997. Et quomodo faciam malum magnum hoc, & peccarem Deo, quod ſic disjunctio & nulla conjunctio, conſtat ex ſignificatione mali, & quoque peccati, quod ſit disjunctio & nulla conjunctio, nempe cum bonum naturale ſpirituale conjungitur cum vero naturali non ſpirituali, ſunt enim diſſimilia & imparia, quæ ſe a mutuo diſtrahunt. Facere malum dicitur & peccare Deo, quia malum in ſe ſpectatum, & quoque peccatum non aliud eſt quam diſjunctio a bono, ipſum malum etiam in diſunione conſiſtit; hoc patet a bono, bonum eſt conjunctio, quia omne bonum eſt amoris in Dominum & amoris erga proximum, bonum amoris in Dominum conjungit illum Domino, & conſequenter omni bono quod procedit a Domino, & bonum amoris erga proximum conjungit illum cœlo & ſocietatibus ibi, ita quoque per hunc amorem conjungitur Domino, nam cœlum proprie dictum eſt Dominus, Ipſe enim eſt omne in omnibus ibi. Contra vero malum; malum eſt amoris ſui & amoris mundi, malum amoris ſui disjungit illum non modo a Domino, ſed etiam a cœlo, nam neminem amat quam ſe, & alios ſolum quantum ſpectat illos in ſe, ſeu quantum unum faciunt cum ſe, inde derivat omnium intuitiones in ſe, & prorſus avertit ab aliis, & maxime a Domino, & cum plures hoc faciunt in una ſocietate, ſequitur quod omnes disjuncti ſint, & quiſque alterum ex interiori aſpicit ut inimicum, & ſi quis contra illum quiſquam facit, odio habet illum, & jucundum habet in ejus pernicie; nec diſſimiliter malum amoris mundi, hoc enim cupit aliorum opes & aliorum bona, & cupit poſſidere omnia aliorum, inde quoque inimicitiæ & odia, ſed in minori gradu. Ut quis ſciat quid malum, proinde quid peccatum, modo ſtudeat ſcire quid amor ſui & mundi; utque ſciat quid bonum, modo ſtudeat ſcire quid amor in Deum & amor erga proximum; inde ſciet quid malum, & conſequenter quid falſum, & inde ſciet quid bonum, & conſequenter quid verum.

4998. Verſ: 10. 11. 12. 13. 14. 15. *Et factum, ut loqui illam ad Joſephum die die, & non audivit ad illam, ad cubandum apud illam, ad eſſe cum illa. Et factum ut die quodam, & venit domum ad faciendum opus ſuum, & nullus vir e viris domus ibi in domo. Et prehendit eum in veſte ejus, dicendo, cuba mecum, & reliquit veſtem ſuam in manu illius, & fugit, & exivit foras. Et factum, ut videre illam, quod reliquit veſtem ſuam in manu ſua, & fugit foras. Et clamavit ad viros domus ſuæ & dixit illis, dicendo, videte, adduxit nobis virum Hebræum ad illudendum nobis, venit ad me ad cubandum mecum, & clamavi voce magna. Et factum ut audire eum, quod ſuſtuli vocem meam, & clamavi, & reliquit veſtem ſuam apud me, & fugit, & exivit foras.* Et factum, ſignificat quartum ſtatum: ut loqui illam ad Joſephum die die, ſignificat cogitationem de illa re: & non audivit ad illam ad cubandum apud illam, ſignificat quod averſaretur conjungi: ad eſſe cum illa, ſignificat ne ſic adunaretur: & factum ut die quodam, ſignificat quintum ſtatum: & venit domum ad faciendum opus ſuum, ſignificat cum in opere conjunctionis eſſet cum bono ſpirituali in naturali: & nullus vir e viris domus ibi in domo, ſignificat quod abſque ullius auxilio: & prehendit eum in veſte ejus, ſignificat quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

verum non ſpirituale applicaret ſe ad ultimum veri ſpiritualis: dicendo, cuba mecum, ſignificat conjunctionis cauſa: & reliquit veſtem ſuam in manu illius, ſignificat quod abſtraheret ultimum id verum: & fugit & exivit foras, ſignificat quod ſic non ei verum per quod ſe defenderet: & factum ut videre illam, ſignificat perceptionem de illa re: quod reliquit veſtem ſuam in manu ſua, & fugit foras, ſignificat de ſeparatione veri ultimi: & clamavit ad viros domus, ſignificat falſa: & dixit illis dicendo, ſignificat exhortationem: videte, adduxit nobis virum Hebræum, ſignificat ſervum: ad illudendum nobis ſignificat quod inſurgeret: venit ad me ad cubandum mecum, ſignificat quod illud vellet ſe conjungere: & clamavi voce magna, ſignificat quod averſaretur: & factum ut audire eum, ſignificat cum apperceptum; quod ſuſtuli vocem meam & clamavi, ſignificat quod magna averſatio: & reliquit veſtem ſuam apud me, ſignificat teſtem quod acceſſerit: & fugit & exivit foras, ſignificat quod uſque ſe ſeparaverit.

4999. Et factum, quod ſignificet quartum ſtatum, conſtare poteſt ex illis quæ ſupra n: 4979. 4987, dicta ſunt.

5000. Ut loqui illam ad Joſephum die die, quod ſignificet cogitationem de illa re, conſtat ex ſignificatione loqui, quod ſit cogitare, de qua n: 2271. 2287. 2619, nempe de Joſepho, ita de illa re, de qua hic per Joſephum agitur: die die, ſeu quovis die, eſt intenſe. Quod loqui in ſenſu interno ſit cogitare, eſt quia cogitatio eſt loquela interior, & cum homo cogitat, tunc loquitur ſecum: interiora exprimuntur in ſenſu literæ per exteriora quæ correſpondent.

5001. Et non audivit ad illam ad cubandum apud illam, quod ſignificet quod averſaretur conjungi, conſtat ex ſignificatione non audire, quod ſit non auſcultare ſeu non obedire, de qua n: 2542. 3869, hic averſari, quia uſque eo non auſcultavit, ut fugeret relicta veſte; & ex ſignificatione cubare apud illam, quod ſit conjungi illegitime, de qua n: 4989.

5002. Ad eſſe cum illa, quod ſignificet ne ſic adunaretur, conſtat ex ſignificatione eſſe cum aliqua, quod ſit arctius conjungi, ſeu uniri: quod eſſe ſit uniri eſt quia ipſum Eſſe rei eſt bonum, & omne bonum eſt amoris, qui eſt conjunctio ſpiritualis ſeu unitio: inde in ſupremo ſenſu vocatur Dominus Eſſe ſeu Jehovah, quia ab Ipſo omne bonum quod eſt amoris ſeu conjunctionis ſpiritualis: Cœlum quia unum facit per amorem ab Ipſo, & reciprocum in Ipſum per receptionem, & per amorem mutuum, ideo vocatur conjugium, per quod eſt; ſimiliter foret cum Eccleſia, ſi apud illam amor & charitas foret ejus Eſſe: ubi itaque non eſt conjunctio ſeu unio, ibi non eſt Eſſe, nam niſi aliquid foret quod redigeret ad unum ſeu uniret, diſſolveretur & exſtingueretur: ita in ſocietate civili, ubi unuſquiſque pro ſe eſt, & nullus pro alio niſi propter ſe, niſi eſſent leges quæ unirent, & eſſent timores jacturæ lucri, honoris, famæ, vitæ, ſocietas prorſus diſſiparetur; quapropter Eſſe talis ſocietatis etiam eſt conjunctio ſeu adunatio, ſed ſolum in externis, at reſpective ad interna apud illam non eſt Eſſe; quapropter etiam tales in altera vita in inferno tenentur, & ſimiliter ibi per externa continentur vincti,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ti, imprimis per timores, verum quoties relaxantur illa vincula, ruit unus in alterius perniciem, & nihil potius cupit quam alterum prorſus exſtinguere: aliter in cœlo, ubi conjunctio interna eſt per amorem in Dominum, & inde amorem mutuum; cum ibi relaxantur vincula externa, arctius mutuo conjunguntur; & quia ſic propius ad Eſſe Divinum, quod a Domino, rediguntur, interius in affectione ſunt & inde in libero, conſequenter in beato, felici & gaudio.

5003. Et factum ut die quodam, quod ſignificet quintum ſtatum, conſtat ex ſignificatione factum ſeu fuit, quod involvat novum quid, ut ſupra n: 4979. 4987. 4999, ita novum ſtatum, hic quintum.

5004. Et venit domum ad faciendum opus ſuum, quod ſignificet cum in opere conjunctionis eſſet cum bono ſpirituali in naturali, conſtare poteſt ex eo, quod conjunctio illa ſit de qua in hoc Capite per Joſephum agitur, quapropter cum dicitur, venit domum ad faciendum opus ſuum, ſignificatur opus illius conjunctionis.

5005. Et nullus vir e viris domus ibi in domo, quod ſignificet quod abſque ullius auxilio, conſtare poteſt ex eo, quod per id ſignificetur quod ſolus eſſet; & quia in ſenſu interno per Joſephum agitur de Domino, quomodo Ipſe Humanum Internum ſuum glorificavit ſeu Divinum fecit, intelligitur per illa verba, quod id fecerit abſque ullius auxilio. Quod Dominus Humanum ſuum Divinum fecerit ex propria potentia, ita abſque ullius auxilio, conſtare poteſt ex eo, quod, quia a Jehovah conceptus, Divinum eſſet in Ipſo, & ſic quod Divinum eſſet Ipſius; quapropter cum fuit in mundo, & Humanum in Se Divinum fecit, ex Divino ſuo ſeu ex Se Ipſo fecit: id deſcribitur ita apud Eſaiam "Quis hic qui venit ex Edom, conſperſus veſtes ex Bozra; hic honorabilis in veſtitu ſuo, *incedens in multitudine roboris ſui.* Torcular *calcavi ſolus*, & de *populis non vir Mecum.* Circumſpexi, ſed *non auxilians*, & obſtupui, ſed *non ſuffulciens*; ideo *ſalutem præſtitit Mihi brachium meum*," LXIII: 1. 3. 5: & alibi apud Eundem "*Vidit quod non vir*, & quaſi obſtupuit, quod non eſſet intercedens; ideo *ſalutem præſtitit Ipſi brachium Ipſius*; & Juſtitia Ipſius ſuſcitavit Ipſum; unde induit Juſtitiam ſicut loricam, & galeam ſalutis ſuper caput ſuum," LIX: 16. Quod Dominus propria potentia Humanum in Se Divinum fecerit, videatur n: 1616. 1749. 1755. 1812. 1813. 1921. 1928. 1999. 2025. 2026. 2083. 2500. 2523. 2776. 3043. 3141. 3382. 3637. 4286.

5006. Et prehendit eum in veſte ejus, quod ſignificet quod verum non ſpirituale applicaret ſe ad ultimum veri ſpiritualis, conſtat ex repræſentatione Uxoris Potiphari, de qua hæc dicuntur, quod ſit verum naturale non ſpirituale, de qua n: 4988; ex ſignificatione prehendere hic, quod ſit applicare ſe; & ex ſignificatione veſtis, quod ſit verum, de qua n: 1073. 2576. 4545. 4763, hic ultimum veri ſpiritualis, quod in hoc ſtatu eſt Joſephi, Joſephus enim hic eſt bonum naturale ſpirituale, n: 4988. 4992; quod hujus boni verum ſit, cum quo verum naturale non ſpirituale voluit conjungi, a ſerie rerum in ſenſu interno patet. Sed quid ſit, & quid involvat, quod verum naturale

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

turale non ſpirituale vellet conjungi cum vero naturali ſpirituali, eſt hodie arcanum, imprimis ex illa cauſa, quia pauci ſolliciti ſunt & ſcire volunt, quid verum ſpirituale, & quid verum non ſpirituale, & uſque adeo de eo non ſolliciti ſunt, ut vix audire velint nominari ſpirituale, cum ſolum nominatur, illico tenebroſum quid obvenit, & tunc ſimul triſte, & fit nauſeabundum, & ſic rejicitur; quod ita fiat, etiam mihi oſtenſum eſt; aderant ſpiritus ex Chriſtiano orbe, cum mens in talibus eſſet, & illi tunc miſſi in eum ſtatum in quo fuerunt in mundo, ii ſolum ad cogitationem de bono & vero ſpirituali non modo triſtitia affecti ſunt, ſed etiam ex averſatione tali faſtidio correpti, ut dicerent ſe ſentire apud ſe ſimile quod in mundo excitat vomitum; ſed illis dicere dabatur, quod hoc veniat ex eo, quod affectiones eorum fuerint modo in terreſtribus, corporeis & mundanis, in quibus ſolis cum homo eſt, tunc ad illa quæ ſunt cœli nauſeat; & quod templa frequentaverint ubi Verbum prædicatum, non ex quodam deſiderio ſciendi illa quæ ſunt cœli, ſed ex alia cupidine attracta a tempore infantiæ; inde patuit, qualis hodie orbis Chriſtianus eſt: cauſa in genere eſt, quod Eccleſia Chriſtiana hodie ſolam fidem prædicet, non autem charitatem, & ſic doctrinam non autem vitam, & quando non vitam, homo in nullam affectionem boni venit, & quando in nulla affectione boni eſt, in nulla etiam veri eſt; inde eſt, quod contra jucundum vitæ plerorumque ſit, de rebus cœli aliquid amplius, quam quod ex infantia notum eſt, audire: cum tamen res ſe ita habeat, quod homo in mundo ſit, ut initietur per exercitia ibi in illa quæ ſunt cœli, & quod vita ejus in mundo vix inſtar momenti ſit reſpective ad vitam ejus poſt mortem, hæc enim eſt æterna; ſed pauci ſunt qui credunt, quod victuri poſt mortem, & ideo quoque cœleſtia illis nauci ſunt; ſed hoc aſſeverare poſſum, quod homo ſtatim poſt mortem in altera vita ſit, & quod ibi ejus vita in mundo prorſus continuetur, & talis ſit qualis in mundo fuerat; hoc aſſeverare poſſum, quia id ſcio; loquutus enim ſum cum pæne omnibus quos notos habui in vita corporis poſtquam ex hac exceſſerunt; & inde per vivam experientiam ſcire datum, qualis ſors unumquemvis manet, quod nempe ſors ſecundum vitam cuivis; ſed qui tales ſunt, ne quidem hæc credunt. Quid autem ſit, & quid involvat, quod verum naturale non ſpirituale vellet conjungi cum vero naturali ſpirituali, quæ ſignificantur per quod prehenderit Joſephum in veſte, in mox ſequentibus dicetur.

5007. Dicendo, cuba mecum, quod ſignificat conjunctionis cauſa, conſtat ex ſignificatione cubare, quod ſit conjunctio, de qua ſupra n: 4989. 5001, hic conjunctionis cauſa, ſeu propterea ut conjungeretur.

5008. Et reliquit veſtem ſuam in manu illius, quod ſignificet quod abſtraheret ultimum id verum, conſtat a ſignificatione relinquere in manu illius, quod ſit in illius poteſtate, manus enim eſt potentia ſeu poteſtas, n: 878. 3091. 3387. 3563. 4931 ad 4937, & quia illa prehendit veſtem ejus, eſt hic abſtrahere; & ex ſignificatione veſtis, quod ſit ultimum verum, de qua ſupra n: 5006. Quod verum naturale non ſpirituale ſe conjungere voluerit cum vero naturali ſpirituali, & quod hoc averſaretur conjunctionem, & ideo ultimum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mum verum reliquerit, ſeu paſſum ſit ut abſtraheretur, a nemine comprehendi poteſt, niſi illuſtretur per exempla; ſed primum videatur quid verum naturale non ſpirituale, & verum naturale ſpirituale n: 4988. 4992, & quod in ultimis ſit affinitas, non autem aliqua conjunctio: ſed, ut dictum, res hæc illuſtretur per exempla; ſit hoc primo; Verum naturale non ſpirituale eſt intra Eccleſiam, quod Pauperes, Viduæ, & Pupilli, benefaciendi, & quod illis benefacere ſit charitas quæ mandata in Verbo; ſed Verum non ſpirituale, hoc eſt, illi qui in vero non ſpirituali ſunt, per pauperes, viduas, pupillos, intelligunt illos qui ita nominantur; at verum naturale ſpirituale, hoc eſt, illi qui in illo vero ſunt, hoc quidem confirmant, ſed in ultimo loco ponunt quod intelligantur pauperes, viduæ, pupilli, dicunt enim corde ſuo, quod non omnes ſint pauperes qui ſe vocant pauperes, quod etiam inter illos ſint qui peſſime vivunt, quique nec Deum nec homines timent, & qui ruerent in omne nefas niſi timor detineret; & præterea, quod per pauperes in Verbo intelligantur qui ſpiritualiter tales ſunt, nempe qui ſciunt & corde fatentur, quod nihil veri & boni a ſe habeant, ſed quod omnia illis gratis donentur; ſimiliter ſe habet cum viduis & pupillis, cum differentia reſpectus ad ſtatum; ex hoc exemplo patet, quod pauperibus, viduis, pupillis benefacere, qui ita nominantur, ſit ultimum veri illis qui in vero naturali ſpirituali ſunt, & quod hoc verum ſit inſtar veſtis, quæ inveſtit interiora; etiam patet, quod hoc ultimum veri concurrat cum vero apud illos qui in vero naturali non ſpirituali ſunt, ſed quod uſque non ſit conjunctio ſed affinitas. Sit exemplum, quod proximo benefaciendum; qui in vero naturali ſpirituali ſunt, illi pro proximo habent unumquemvis, ſed uſque omnes in diſſimili reſpectu & gradu, & corde dicunt, quod qui in bono ſunt proximus ſint præ aliis cui benefaciendum; qui autem in malo ſunt, quod etiam proximus ſint, ſed quod tunc illis benefiat ſi ſecundum leges puniuntur, quia per punitiones emendantur, & quoque ſic præcavetur ne malefiat bonis per eos & per exempla; qui in vero naturali non ſpirituali intra Eccleſiam ſunt, etiam proximum dicunt unumquemvis, ſed non admittunt gradus & reſpectus, quapropter ſi in bono naturali ſunt, benefaciunt unicuique, qui miſerationem movet, abſque diſtinctione, ut plurimum malis præ bonis, quia illi ex malitia ſciunt miſerationes incutere; ex hoc quoque exemplo patet, quod in ultimo hoc vero conveniant illi qui in vero naturali non ſpirituali ſunt, & qui in vero naturali ſpirituali ſunt, ſed quod uſque non ibi conjunctio ſit, ſed modo affinitas, unus enim aliam ideam & alium ſenſum de proximo & de charitate erga illum habet, quam alter. Sit quoque exemplum, qui in vero naturali ſpirituali ſunt in genere dicunt, quod pauperes & miſeri hæreditaturi ſint regnum cœleſte; ſed hoc verum ultimum illis eſt, interius enim recondunt, quod illi pauperes ſint & illi miſeri, qui ſpiritualiter tales ſunt, & quod illi ſint qui in Verbo intellecti ſunt, quibus regnum cœleſte; at qui in vero naturali non ſpirituali ſunt intra Eccleſiam, dicunt quod non alii hæreditare poſſint regnum cœleſte, quam qui in mundo in paupertatem redacti ſunt, qui in miſeriis vivunt, & qui præ cæteris in afflictione ſunt, vocant etiam divitias, dignitates, gaudia mundana totidem avocamenta ſeu media

dia removentia hominem a cœlo; ex hoc exemplo etiam patet, quid ultimum verum, & quale, in quo conveniunt, ſed quod non conjunctio ſit, ſed affinitas. Sit etiam exemplum, qui in Vero naturali ſpirituali ſunt, pro ultimo vero habent, quod illa quæ ſancta vocantur in Verbo, fuerint ſancta, ſicut arca cum propitiatorio, cum candelabro, ſuffimentis, panibus, & reliquis, tum altare; & ſicut templum; & quoque veſtes Aharonis quæ veſtes ſanctitatis vocantur, imprimis ephodus cum pectorali ubi urim & thumim; ſed uſque de hoc ultimo vero illam ideam habent, quod illa non ſancta fuerint in ſe, nec illis aliqua ſanctitas infuſa, ſed quod ſancta fuerint repræſentative, hoc eſt, quod repræſentaverint ſpiritualia & cœleſtia Regni Domini, ac in ſupremo ſenſu Ipſum Dominum; qui autem in vero naturali non ſpirituali ſunt, illa ſimiliter vocant ſancta, ſed ſancta in ſe per infuſionem; inde patet, quod conveniant, ſe quod ſe non conjungant, verum enim illud alius formæ eſt quia alius ideæ apud ſpiritualem quam apud mere naturalem. Sit quoque exemplum, Verum ultimum Spirituali homini eſt, quod omnia vera Divina poſſint confirmari ex Verbi ſenſu literali, & quoque per rationalia ſeu intellectualia apud illos qui illuſtrati ſunt; hoc verum ultimum & commune etiam agnoſcitur a naturali homine, ſed hic credit ſimpliciter, quod omne id verum ſit quod ex Verbo confirmari poteſt, & maxime id quod ipſe inde confirmavit; in hoc itaque conveniunt, quod omne Verum Divinum confirmari poſſit, ſed hoc verum commune aliter ſpectatur ab uno quam ab altero; qui mere naturalis homo eſt, is verum Divinum credit quicquid ipſe apud ſe confirmavit, vel quod ab aliis audivit confirmatum, non ſciens quod falſum æque confirmari poſſit quam verum, & quod falſum confirmatum prorſus appareat ſicut verum, & quoque plus quam ipſum verum, quia accedunt fallaciæ ſenſuum, & ſiſtunt id in luce mundi ſeparata a luce cœli: inde quoque patet, quale eſt verum ultimum ſpirituale coram homine naturali, quod nempe ſit inſtar veſtis; & cum hæc veſtis abſtrahitur, quod prorſus non conveniant, conſequenter quod homo ſpiritualis non amplius aliquid habeat per quod ſe defendat contra hominem naturalem, quæ ſignificantur per quod Joſephus relicta veſte fugit & exivit foras; nam mere naturalis non agnoſcit interiora, quapropter cum exteriora auferuntur ſeu abſtrahuntur, tunc illico diſſociantur: & porro, homo naturalis omnia vocat falſa, per quæ homo ſpiritualis confirmat verum ultimum, nam non videre poteſt id quod confirmat num ita ſit, e luce naturali videre illa quæ lucis ſpiritualis ſunt, impoſſibile eſt, hoc contra ordinem eſt, ſed ſecundum ordinem eſt quod e luce ſpirituali videantur quæ in luce naturali ſunt.

5009. Et fugit & exivit foras, quod ſignificet quod non ei verum per quod ſe defenderet, conſtat ex ſignificatione fugere & exire foras, poſtquam reliquit veſtem, quod ſit quod ſeparatio facta ſit, ſeu quod nihil commune amplius eſſet, conſequenter quia veſtis eſt verum ultimum, quod non ei verum per quod ſe defenderet, de qua re videantur quæ mox ſupra n: 5008 ad fin: oſtenſa ſunt.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5010. Et factum ut videre illam, quod ſignificet perceptionem de illa re, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit perceptio, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723; de illa re, eſt de ſeparatione per quod ultimum verum non amplius agnoſceretur, quæ ſignificantur per quod reliquerit veſtem ſuam in manu ejus, & fugerit foras, ut patet ab illis quæ ſupra n: 5008 & 5009, dicta ſunt.

5011. Et clamavit ad viros domus, quod ſignificet falſa, conſtat ex ſignificatione clamoris, quod ſit falſum, de qua n: 2240, inde clamare prædicatur de falſo; viri domus in genuino ſenſu ſunt vera boni, at in oppoſito ſunt falſa mali: quod ſint falſa quæ nunc uxor Potiphari loquitur ad viros domus, & dein ad maritum, ab illis quæ loquitur conſtat. Quod verum naturale, quod hic eſt Uxor Potiphari, non aliter poſſit, quam falſa ſeu contraria vero loqui, poſtquam ultimum verum ſpirituale, quod quoad extimam faciem quaſi conjunctivum apparet, avulſum eſt, videatur ſupra n: 5008 ad fin:

5012. Et dixit illis dicendo, quod ſignificet exhortationem, conſtat ex ſignificatione dicere hic, quod ſit exhortatio; eſt enim dicere in ſenſu interno perceptio, n: 2862. 3395. 3504, & quoque communicatio, n: 3060. 4131; hic itaque, quia dicitur quod clamavit, & ſequitur quod dixit dicendo, eſt vehemens communicatio, hoc eſt, exhortatio ad audiendum.

5013. Videte, adduxit nobis virum Hebræum, quod ſignificet ſervum, conſtat ex ſignificatione viri Hebræi, quod prædicetur de ſervitio, de qua n: 1703; ut quoque liquet a ſequentibus, vocatur enim ibi Joſephus ſervus Hebræus, & quoque ſimpliciter ſervus "Venit ad me *ſervus Hebræus*, quem adduxiſti nobis," Verſ: 17; ſecundum verba hæc fecit mihi *ſervus tuus*," Verſ: 19. Quod vir Hebræus hic ſit ſervus, eſt imprimis ex cauſa, quia illi qui in vero & bono naturali non ſpirituali ſunt, qui hic per Potipharem & ejus uxorem repræſentantur, non aliter ſpectent verum & bonum ſpirituale, quod per Joſephum repræſentatur, quam ſervum; ſunt enim & vita & doctrina in inverſo ordine, naturale enim apud illos dominatur, & ſpirituale ſervit; cum tamen ſecundum ordinem ſit, quod ſpirituale dominetur & naturale ſerviat, ſpirituale enim eſt prius, interius & ſuperius, & propius Divino, naturale autem poſterius, exterius & inferius, & remotius a Divino; ideo ſpirituale apud hominem & in Eccleſia comparatur cœlo, & quoque vocatur cœlum, & naturale comparatur terræ, & quoque vocatur terra; inde quoque eſt, quod ſpirituales, hoc eſt, apud quos ſpirituale dominatum eſt, appareant in altera vita in luce cœli capite ſurſum verſus Dominum, & pedibus deorſum verſus infernum; at naturales, hoc eſt, apud quos naturale dominatum eſt, apparent in luce cœli pedibus ſurſum & capite deorſum, quantumvis aliter in luce ſua, quæ eſt lux fatua reſultans ex cupiditatibus & inde phantaſiis, in quibus ſunt, n: 1528. 3240. 4213. 4418. 4531. 4532. Quod naturales homines conſiderent ſpiritualia ſicut ſervitia, etiam repræſentatum eſt per quod Ægyptii non aliter ſpectaverint Hebræos quam ſervos; per Ægyptios enim repræſentati ſunt qui in naturali ſcientia ſunt, ita naturales, per Hebræos autem illi qui ab Eccleſia, ita reſpective ſpirituales; etiam Ægyptii Hebræos tam viles habu-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

erunt, ſicut ſervos, uſque adeo ut abominatio illis fuiſſet comedere cum Hebræis, Geneſ: XLIII : 32, & quoque abominatio illis ſacrificia, quæ Hebræis, Exod : VIII : 22.

5014. Ad illudendum nobis, quod ſignificet quod inſurgeret, conſtat ex ipſa ſerie in ſenſu interno, & quoque a ſignificatione illudere, cum ex vehementia dicitur, quod ſit inſurgere.

5015. Venit ad me ad cubandum mecum, quod ſignificet quod illud, nempe verum naturale ſpirituale, vellet ſe conjungere, conſtat ex ſignificatione venire, quod hic ſit velle, nam qui ex propoſito venit, is vult; & ex ſignificatione cubare, quod ſit conjungere, de qua ſupra n: 4989. 5001. 5007.

5016. Et clamavi voce magna, quod ſignificet quod averſaretur, conſtat ex ſignificatione clamoris, quod ſit falſiloquium, de qua n: 5011, inde clamare involvit tale, hic nempe, quia clamavit ad viros domus pro auxilio, quod id repugnaret ei, & quia dicitur, quod clamavit voce magna, quod averſaretur id.

5017. Et factum, ut audire eum, quod ſignificet cum apperceptum, conſtat ex ſignificatione audire, quod ſit obedire, & quoque quod ſit appercipere; quod ſit obedire, videatur n: 2542. 3869; quod etiam ſit appercipere, patet ex ipſa functione auris, & inde natura auditus; functio auris eſt, ut recipiat loquelam alterius, & auferat illam ad ſenſorium commune, ut hoc appercipiat inde quid alter cogitat, inde audire eſt appercipere; quare ejus natura eſt, ut illa quæ alter ex ſua cogitatione loquitur, transferat in alterius cogitationem, & ex hac in ejus voluntatem, & ex hac in actum, inde audire eſt obedire; hæc bina officia ſunt propria auditus; in linguis diſtinguuntur hæc per audire aliquem, quod eſt appercipere, & audire alicui ſeu auſcultare, quod eſt obedire: quod hæc bina auditus ſint, eſt quia homo illa quæ ſunt ſuæ cogitationis, & quoque quæ ſunt ſuæ voluntatis per aliam viam communicare non queat, nec quæ ſunt voluntatis aliter per rationes ad faciendum & obediendum perſuadere & adducere. Ex his patet, per quem circulum communicationes fiunt, quod nempe a voluntate in cogitationem, & ſic in loquelam, & a loquela per aurem in alterius cogitationem & voluntatem. Inde quoque eſt, quod ſpiritus & angeli, qui auri ſeu ſenſui auditus in Maximo Homine correſpondent, ſint non modo apperceptiones, ſed etiam obedientiæ, quod obedientiæ ſint videatur n: 4652 ad 4660, & quia obedientiæ etiam apperceptiones ſunt, unum enim involvit alterum.

5018. Suſtuli vocem meam & clamavi, quod ſignificet quod magna averſatio, conſtat ex ſignificatione clamare voce magna, quod ſit averſatio, de qua ſupra n: 5016, hic itaque tollere vocem & clamare eſt magna averſatio.

5019. Et reliquit veſtem ſuam apud me, quod ſignificet teſtem quod acceſſerit, conſtat ex ſignificatione relinquere veſtem, quod ſit abſtrahere ultimum verum, de qua n: 5008, hic autem teſtis, quia veſtis in manu ejus, quæ oſtenſa, hoc eſt, verum ultimum per quod comprobavit quod voluerit conjungere

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

conjungere ſe, eſſet teſtis quod acceſſerit: hic ſenſus quidem apparet remotior, ſed uſque eſt is qui involvitur loquente illa; videatur infra n: 5028.

5020. Et fugit & exivit foras, quod ſignificet quod uſque ſe ſeparaverit, conſtat ex ſignificatione fugere & exire foras, quod ſit ſe ſeparare, ut ſupra n: 5017. Hæc nunc ſunt falſa, quæ loquuta uxor Potiphari ad viros domus de Joſepho, in ſenſu interno quæ verum naturale non ſpirituale de vero naturali ſpirituali, ſeu quæ homo naturalis non ſpiritualis de homine naturali ſpirituali; videatur n: 4988. 4992. 5008.

5021. Verſ: 16. 17. 18. *Et repoſuit veſtem ejus apud ſe, uſque venire dominum ejus ad domum ſuam. Et loquuta ad illum ſecundum verba hæc, dicendo, venit ad me ſervus Hebræus, quem adduxiſti nobis, ad illudendum mihi. Et factum, ſicut tollere me vocem meam, & clamavi, & reliquit veſtem ſuam apud me, & fugit foras.* Et repoſuit veſtem ejus apud ſe, ſignificat quod retinuerit ultimum verum: uſque venire dominum ejus ad domum ſuam, ſignificat ut communicaret cum bono naturali: & loquuta ad illum ſecundum verba hæc, ſignificat falſiloquium: dicendo, venit ad me ſervus Hebræus, quem adduxiſti nobis, ſignificat ſervum illud: ad illudendum mihi, ſignificat quod inſurgeret: & factum, ſicut tollere me vocem meam, & clamavi, ſignificat cum appercepit magnam averſationem: & reliquit veſtem ſuam apud me, ſignificat teſtificationem: & fugit foras, ſignificat quod tunc ſe ſepararet.

5022. Et repoſuit veſtem ejus apud ſe, quod ſignificet quod retinuerit ultimum verum, conſtat ex ſignificatione reponere apud ſe, quod ſit retinere; & a ſignificatione veſtis, quod ſit ultimum verum, de qua ſupra n: 5006. 5008, quo vero abſtracto, ſpiritualis homo non amplius quid habet quo ſe defendat contra mere naturales, n: 5008 fin: 5009, & tunc injuria ei ſit; quicquid enim tunc loquitur ſpiritualis homo, dicunt mere naturales quod non percipiant, & quoque quod non ita ſit: & ſi modo nominatur internum vel ſpirituale, vel ſubſannant vel myſticum vocant; quapropter tunc inter illos omnis conjunctio rupta eſt, qua rupta ſpiritualis homo dura patitur apud mere naturales, quod etiam repræſentatur per id, quod Joſephus, poſtquam uxor teſtificata per veſtem coram marito, in domum carceris conjectus ſit.

5023. Uſque venire dominum ejus ad domum ſuam, quod ſignificet ut communicaret cum bono naturali, conſtat a ſignificatione domini, quod ſit bonum naturale non ſpirituale, de qua n: 4973. 4988; domus in ſenſu interno eſt mens naturalis, mens enim naturalis ſicut etiam mens rationalis, eſt inſtar domus, maritus ibi eſt bonum, uxor eſt verum, filiæ & filii ſunt affectiones boni & veri, tum quoque bona & vera quæ ſunt ex illis ut parentibus, ancillæ & ſervi ſunt voluptates & ſcientifica quæ miniſtrant & confirmant; hic itaque per uſque venire dominum ejus ad domum ſuam, ſignificatur bonum naturale ad habitationem ſuam, ubi etiam eſt verum ei conjunctum, hic autem falſum perſuadens bono quod verum ſit; bonum enim naturale non ſpirituale facile perſuadetur quod falſum ſit verum & quod verum ſit falſum: dominus ejus dicitur, quia naturale non ſpirituale conſiderat ſpirituale ut ſervum, n:

 5013.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

n: 5013. Quod Mens naturalis & mens rationalis hominis dicatur domus, patet ab his locis; apud Lucam "Quando immundus ſpiritus exiverit ex homine, peragrat per ſicca loca quærens requiem, quam ſi non invenit, dicit, *revertar in domum meam* unde egreſſus ſum, quam ſi veniens invenit ſcopis purgatam & ornatam, tunc abit & aſſumit ſeptem alios ſpiritus ſe pejores, & ingreſſi habitant ibi," XI: 24. 25. 26; domus ibi pro mente naturali, quæ dicitur domus vacua & ſcopis purgata, cum ibi non bona & vera quæ maritus & uxor, non affectiones boni & veri quæ filiæ & filii, nec talia quæ confirmant quæ ancillæ & ſervi; ipſe homo eſt domus, quia mens rationalis & naturalis facit hominem, abſque illis, hoc eſt, abſque bonis & veris, & eorum affectionibus, & harum miniſterio, non eſt homo, ſed brutum. Mens hominis etiam intelligitur per domum, apud Eundem "Omne Regnum contra ſeipſum diviſum vaſtatur, & *domus ſuper domum cadit*," XI: 17; & apud Marcum "Si regnum contra ſeipſum dividitur, non poteſt conſiſtere regnum hoc; etiam ſi *domus* contra ſeipſam dividitur, non poteſt conſiſtere *domus hæc*. Non poteſt quiſquam vaſa fortis *ingreſſus in domum ejus*, diripere, niſi prius fortem vinciat, & tunc *domum* ejus diripiat," III: 24. 25. 27; per Regnum ſignificatur verum n: 1672. 2547. 4691, & per domum bonum, n: 2233. 2234. 3720. 4982, domus ſignificat bonum ex potiori. Apud Lucam "Si noſſet paterfamilias, qua hora fur venturus eſſet, vigilaturus utique eſſet, & *non permiſſurus perfodi domum ſuam*," XII: 39. Apud Eundem "Erunt ex nunc quinque *in domo una*, tres contra duos, & duo contra tres: dividetur pater contra filium, & filius contra patrem; mater contra filiam, & filia contra matrem," XII: 52. 53; agitur ibi de pugnis ſpiritualibus, in quas venturi qui ab Eccleſia, poſtquam interna ſeu ſpiritualia Verbi aperta ſunt, domus pro homine ſeu ejus mente, pater ibi, mater, filius, filia, ſunt bona & vera cum affectionibus eorum, & in oppoſito ſenſu mala & falſa cum eorum affectionibus, a quibus & cum quibus pugna. Quod Dominus mandavit diſcipulis apud Lucam "In *quam domum* intraveritis, primo dicite, *pax domui huic*, & ſi quidem fuerit ibi filius pacis, requieſcet ſuper illo pax veſtra; ſi vero non, ſuper vos revertetur: *in eadem* vero *domo manete*, edite & bibite, quæ apud eos, *ne tranſite e domo in domum*," X: 5. 6. 7, repræſentabat, quod manerent in ipſo bono, nempe in bono amoris in Dominum & charitatis erga proximum, non autem tranſirent in aliud. Quod homo ſeu mens ejus ſit domus, videatur etiam n: 3538. 4973.

5024. Et loquuta ad illum ſecundum verba hæc, quod ſignificet falſiloquium, conſtat ex illis quæ ſequuntur, ſunt enim falſa quæ ad maritum ſuum loquuta eſt.

5025. Dicendo, venit ad me ſervus Hebræus quem adduxiſti nobis, quod ſignificet ſervum illud, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5013, dicta ſunt, hic per ſervum illud intelligitur verum & bonum ſpirituale, quod hic jam eſt Joſephus, hoc naturali non ſpirituali apparet ut ſervum: ut pro exemplo, verum & bonum ſpirituale vult, ut homo nihil voluptatis habeat in dignitatibus & in aliqua ſupereminentia ſuper alios, ſed in officiis erga patriam, & erga ſocie-

tates

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tates in communi & particulari, ac ita voluptatem habeat in dignitatum uſu; mere naturalis homo, prorſus ignorat quid ſit hæc voluptas, & negat quod ſit, tametſi is ex hypocriſi etiam ſimile dicere poteſt, at uſque voluptatem ex dignitatibus propter ſe dominum facit, & voluptatem ex dignitatibus propter ſocietates in communi & particulari facit ſervum; ſe enim in ſingulis quæ facit intuetur, & ſocietates poſt ſe, quibus tantum favet quantum illæ ſibi. Sit quoque pro exemplo; ſi dicitur quod uſus & finis faciat ut ſit ſpirituale vel non ſpirituale, uſus & finis propter commune bonum, Eccleſiam, & Regnum Dei quod ſit ſpirituale, at uſus & finis propter ſe & ſuos prævalens ſuper priorem quod ſit non ſpirituale; hoc quidem naturalis homo agnoſcere poteſt ore, ſed non corde, ore ex intellectuali inſtructo, non corde ex intellectuali per cupiditates deſtructo; ex hoc facit uſum & finem propter ſe dominum, ac uſum & finem propter commune bonum, Eccleſiam, & Regnum Dei, ſervum, imo dicit corde, quis uſquam aliter eſſe poteſt. Verbo, naturalis homo quicquid aſpicit ut ſeparatum a ſe, hoc prorſus vilipendit & rejicit, & quicquid aſpicit ut ſibi conjunctum, hoc æſtimat & acceptat, non ſciens nec ſcire volens, quod ſpirituale ſit aſpicere unumquemvis ut ſibi conjunctum qui in bono eſt, ſive ignotus ſive notus ſit; & aſpicere unumquemvis ut a ſe ſeparatum qui in malo eſt, ſive notus ſit ſive ignotus; conjungitur enim tunc cum illis qui in cœlo ſunt, & disjungitur ab illis qui in inferno; ſed quia naturalis homo voluptatem inde non ſentit, non enim recipit influxum ſpiritualem, ideo ſpectat illud ut prorſus vile & ſervum, ita ſicut nihili reſpective ad voluptatem quam ſentit, quæ influit per ſenſus corporis & per cupiditates amoris ſui & mundi; ſed hæc voluptas eſt mortua quia ex inferno, at voluptas ex influxu ſpirituali eſt viva quia per cœlum a Domino.

5026. Ad illudendum mihi, quod ſignificet quod inſurgeret, conſtat ex ſignificatione illudere, quod ſit inſurgere, ut ſupra n: 5014.

5027. Et factum, ſicut tollere me vocem meam & clamavi, quod ſignificet cum appercepit magnam averſationem, conſtat ex ſignificatione tollere vocem & clamare, quod ſit magna averſatio, ut quoque ſupra n: 5018.

5028. Et reliquit veſtem ſuam apud me, quod ſignificet teſtificationem, conſtat a ſignificatione relinquere veſtem ſuam apud ſe, quod ſit teſtis quod acceſſerit, de qua n: 5019; veſtis in ſenſu interno ſignificat verum, & relinquere veſtem abſtrahere verum ultimum, n: 5008; quod hic ſignificet teſtem ſeu teſtificationem quod acceſſerit, eſt quia verum ultimum cum relinquitur ſeu abſtrahitur teſtis eſt naturali homini contra ſpiritualem: quod ſpiritualis homo cum ſpirituali homine quaſi conjungatur per verum ultimum, at quod uſque non conjungatur, videatur n: 5009; cum enim ſpiritualis homo explicat illud verum, tunc apparet diſſimilitudo; ſed illuſtrationi ſint exempla, quæ prius n: 5008 allata ſunt; Spiritualis homo æque ac naturalis dicit, quod pauperibus, viduis & pupillis benefaciendum, ſed ſpiritualis homo cogitat quod non benefaciendum pauperibus, viduis, & pupillis, qui mali ſunt, & qui ſe vocant tales & uſque divites ſunt, ſic enim per ſola nomina deciperent; & inde concludit, quod per pauperes, viduas & pupillos in Verbo intelligantur qui ſpiritualiter tales ſunt;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſunt; naturalis vero homo cogitat, quod benefaciendum pauperibus, viduis & pupillis qui ita nominantur, & quod illi non alii intelligantur in Verbo, & num mali ſint vel boni non curat, quid ſpiritualiter talis eſſe non ſcit nec ſcire vult; inde patet, quod ultimum verum, nempe quod benefaciendum pauperibus, viduis & pupillis, utrique appareat ſimile, ſed cum explicatur quod ſit diſſimile; & cum ſit diſſimile & inde disjunctio, inſervit id naturali homini pro teſte ſeu teſtificatione quod acceſſerit, inde falſum loquitur contra ſpiritualem hominem, qui non amplius quid habet per quod ſe defendat; liquet ſic, unde & in quo reſpectu veſtis etiam ſignificat teſtem ſeu teſtificationem. Sit quoque exemplum; Spiritualis homo æque ac naturalis homo dicit, quod proximo benefaciendum, & quoque dicit quod omnis homo ſit proximus, ſed cogitat quod unus in alio reſpectu & gradu proximus ſit quam alter, & quod benefacere malo, quia ſe vocat proximum, ſit malefacere proximo naturalis homo ſe conjungit cum ſpirituali in ultimo illo vero, quod nempe benefaciendum proximo, & quoque in illo, quod omnis homo ſit proximus, ſed cogitat quod ille proximus ſit qui ei favet, non curans ſive bonus ſit ſive malus; inde quoque patet, quod in ultimo vero apparenter conjungantur, ſed uſque quod nulla conjunctio ſit, & ut primum explicatur ſit disjunctio; inſervit tunc ultimum illud verum naturali homini pro teſte contra ſpiritualem, quod ſicut illuſerit. Similiter in omnibus reliquis.

5029. Et fugit foras, quod ſignificet quod tunc ſe ſepararet, conſtat ex ſignificatione fugere foras, quod ſit ſe ſeparare, ut ſupra n: 5020; & conſequenter quod non ei verum per quod ſe defendat, ut n: 5009.

5030. Verſ: 19. 20. *Et factum, ſicut audire dominus ejus verba uxoris ſuæ, quæ loquuta ad illum, dicendo, ſecundum verba hæc fecit mihi ſervus tuus, & accenſa ira illius. Et accepit dominus Joſephi eum, & dedit eum ad domum carceris, locum quo vincti regis vincti; & fuit ibi in domo carceris.* Et factum, ſignificat ſtatum novum: ſicut audire dominus ejus verba uxoris ſuæ, quæ loquuta ad illum, ſignificat communicationem falſi quod apparuit ſicut verum: dicendo, ſecundum verba hæc fecit mihi ſervus tuus, ſignificat confirmationem: & accenſa ira illius, ſignificat averſionem a vero ſpirituali; & accepit dominus Joſephi eum, ſignificat tentationem a naturali: & dedit eum ad domum carceris, ſignificat quoad falſiloquium contra bonum: locum in quo vincti regis vincti, ſignificat ſtatum ubi illi qui in falſis: & fuit ibi in domo carceris, ſignificat durationem tentationis.

5031. Et factum, quod ſignificet ſtatum novum, conſtat ex ſignificatione factum ſeu fuit, quod involvat novum quid, ſeu ſtatum novum, de qua n: 4979. 4987. 4999, hic ſtatum boni naturalis ſpiritualis, qui repræſentatur per Joſephum, poſtquam ei ultimum veri abſtractum eſt, ita poſtquam nulla amplius conjunctio erat cum vero & bono naturali non ſpirituali.

5032. Sicut audire dominus ejus verba uxoris ſuæ quæ loquuta ad illum, quod ſignificet communicationem falſi quod apparuit ſicut verum, conſtat ex ſignificatione audire verba, quod ſit communicatio, audire enim eſt appercipere, n: 5017, ita communicari; ex ſignificatione uxoris, quod ſit verum naturale

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

naturale non ſpirituale, de qua prius, hic autem falſum; ipſum falſiloquium ſignificatur per quæ loquuta ad illum, ut ſupra n: 5024; communicatio falſi eſt cum bono naturali non ſpirituali, quod hic ſignificatur per dominum ejus, ut ſupra n: 5023; quod falſum apparuerit ei ſicut verum, conſtat ab illis quæ ſequuntur. Agitur hic de bono ſpirituali, quod id facile perſuadeatur, uſque adeo ut falſum appareat ei prorſus ut verum: quid & quale eſt bonum naturale non ſpirituale, ſeu quinam & quales illi qui in eo bono ſunt, videatur ſupra n: 4988. 4992. 5008. 5013. 5028; quod nempe ſint illi qui ex hæreditario & inde adſcititio mites & probi ſunt, ita qui bonum faciunt ex natura, non autem ex religione; aliud prorſus eſt bonum facere ex natura, & aliud ex religione; in mundo ab homine diſtingui non poſſunt; homo enim interiora non novit; ſed in altera vita manifeſte diſcernuntur, ibi enim interiora patent, cogitationes ibi, intentiones & fines ibi ſe manifeſtant, & patent ſicut in clara die; quales itaque ſunt illi qui in bono non ſpirituali, & quales qui in bono ſpirituali ſunt, inde mihi ſcire datum eſt; qui in bono naturali non ſpirituali ſunt, ſe perſuaderi a quocunque patiuntur, & facile a malis, nam mali ſpiritus & genii in ſua vita ſeu vitæ jucundo ſunt, cum intrare poſſunt in alicujus cupiditates, & cum in illas intrarunt, pelliciunt ad quodlibet malum, perſuadent enim tunc quod falſum ſit verum; hoc faciunt facile cum illis qui in bono naturali non ſpirituali ſunt; cum illis qui in bono ſpirituali ſunt, id nequeunt, nam hi ſciunt ex interiori quid malum & falſum eſt; cauſa eſt, quia illi qui in bono ſpirituali ſunt, cum vixerunt in mundo, receperunt præcepta ex doctrina, per quæ imbuerunt internum hominem, in quem ſic operari poteſt cœlum; ſed qui in bono naturali non ſpirituali ſunt, cum vixerunt in mundo, non receperunt aliqua præcepta ex doctrina, per quæ imbuerunt internum hominem, quare apud illos non eſt planum in quod operetur cœlum, ſed quicquid influit apud illos e cœlo, hoc transfluit, & cum venit in naturalem hominem, ibi non recipitur, quia mali ſeu diabolica turba illico ibi aufert, ſuffocando, vel reflectendo, vel pervertendo: idcirco illi qui in ſolo naturali bono ſunt, in altera vita dura patiuntur, & queruntur quandoque multum quod inter infernales ſint, cum tamen, ſicut credunt, fecerint bonum æque ac alii, ſed dictum illis, quod non aliter fecerint bonum quam ſicut animalia mitia abſque ratione, & quod non ſolliciti fuerint de aliquo bono & vero Eccleſiæ, & quia inde illis in interno homine non eſt receptaculum boni & veri, quod tutari ab angelis nequeant; tum quod plura mala ſub ſpecie boni fecerint.

5033. Dicendo, ſecundum verba hæc fecit mihi ſervus tuus, quod ſignificet confirmationem, conſtare poteſt ex fide in qua fuit quod uxor ejus verum dixerit, & quod ſic confirmatum apud ſe eſſet; uxor enim, quæ perſuaſit, eſt verum naturale non ſpirituale, hic autem falſum: quod bonum naturale non ſpirituale ſe facile perſuaderi patiatur a falſo, videatur mox ſupra n: 5032. Notum eſt, quod confirmari queant falſa, ut appareant prorſus ſicut vera; hoc patet ex omni hæreſi, & ex ſingulis in hæreſi, quæ tametſi falſa, uſque per confirmationes illis qui in hæreſi ſunt, apparent ut vera: tum quoque ex illis

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illis qui nullius religionis ſunt, qui prorſus confirmant ſe contra illa quæ Eccleſiæ ſunt, uſque adeo ut videant ſicut verum, quod Eccleſia ſit modo propter vulgus, ut ſit in aliquo vinculo; tum quod natura ſit omne in omnibus, & Divinum tam remotum ut vix ſit aliquid; ut & quod homo moriatur ſicut beſtia; de his & ſimilibus illi qui in bono naturali non ſpirituali ſunt, facilius ſe perſuaderi & confirmari patiuntur quam alii, nam his nullum quaſi ſpeculum eſt ab interiori, ſed ſolum ab exteriori, coram quo fallacia apparent ſicut realia.

5034. Et accenſa ira illius, quod ſignificet averſionem a vero ſpirituali, conſtat ex ſignificatione iræ, quod ſit receſſio a bono charitatis, de qua n: 357, ita averſio, hic a vero ſpirituali, quia de hoc agitur: quod ira ſit averſio, eſt quia homo, quamdiu eſt in ira contra aliquem, avertat animum ab illo; ira enim exiſtit ſeu excitatur, cum aliquis ſeu aliquid contrariatur alicujus amori, per quem conjunctio eſt cum aliquo ſeu cum aliqua re; cum conjunctio illa rumpitur, tunc excandeſcit ſeu iraſcitur homo, ſicut aliquid ex ſuæ vitæ jucundo, proinde aliquid ex ſua vita amiſſum ſit, hoc triſte vertitur in dolorem, & dolor in iram.

5035. Et accepit dominus Joſephi eum, quod ſignificet tentationem a naturali, conſtat a nunc ſequentibus, ibi enim agitur de Joſepho quod miſſus in domum carceris, per quod tentatio boni ſpiritualis in naturali in ſenſu interno deſcribitur; & quia illa verba, nempe accepit dominus Joſephi eum id involvunt, etiam id ſignificant. Tentationes ſunt duplicis generis, nempe quoad vera & quoad bona; tentationes quoad vera fiunt a ſpiritibus, at tentationes quoad bona fiunt a geniis: ſpiritus & genii in altera vita diſtinguuntur per id, quod ſpiritus agant in intellectuale, proinde in illa quæ ſunt fidei, genii autem in voluntarium, proinde in illa quæ ſunt amoris; illi nempe ſpiritus ſe ſiſtunt videndos, & quoque ſe manifeſtant per loquelam, genii autem ſe inconſpicuos faciunt, nec ſe manifeſtant quam per influxum in deſideria & cupiditates; ſeparati etiam ſunt in altera vita, mali ſeu infernales ſpiritus antrorſum & utrinque ad latera apparent ſub terra inferiorum, mali autem ſeu infernales genii ſub parte poſteriore & poſt tergum profunde ſub terra ibi: tentationes quoad vera fiunt, ut dictum, a malis ſpiritibus, & tentationes quoad bona fiunt a malis geniis: in ſequentibus nunc agitur de tentationibus, ſed de illis quæ fiunt a malis ſpiritibus, ita quæ fiunt quoad falſiloquium contra bonum: hæ tentationes mitiores ſunt illis tentationibus quæ fiunt a malis geniis; & quoque prius exiſtunt.

5036. Et dedit eum in domum carceris, quod ſignificet quoad falſiloquium contra bonum, conſtat ex ſignificatione dari in domum carceris & ibi vinctus teneri, quod ſit mitti in tentationes quoad falſiloquium contra bonum, de qua ſequitur; prius aliquid de tentationibus dicendum: vix aliquis hodie in orbe Chriſtiano novit, unde tentationes; qui illas ſubit, non aliter credit, quam quod ſint angores qui irrepunt ex malis quæ intus apud hominem ſunt, quæ illum primo irrequietum faciunt, dein anxium, & denique cruciant; ſed prorſus neſcit, quod fiant per ſpiritus malos qui apud eum ſunt; quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quod hoc neſciat, eſt quia non credit, quod in conſortio ſpirituum ſit cum vivit in mundo, & vix quod aliquis ſpiritus apud illum ſit; cum tamen homo quoad interiora continue in ſocietate ſpirituum & angelorum eſt: quod tentationes attinet, illæ conſiſtunt quando homo in actu regenerationis eſt, nemo enim regenerari poteſt, niſi quoque ſubeat tentationes; & tunc exiſtunt per malos ſpiritus qui circum illum ſunt; mittitur enim tunc homo in ſtatum mali in quo ipſe eſt, hoc eſt, in quo ipſum illud quod ejus proprium eſt, in quem ſtatum cum venit, ſpiritus mali ſeu infernales illum circumdant, & cum appercipiunt quod interius tutetur ab angelis, excitant mali ſpiritus falſa quæ cogitaverat & mala quæ egerat, ſed angeli ab interiori defendunt illum; hæc pugna eſt, quæ apud hominem percipitur ut tentatio, ſed ita obſcure ut vix aliter ſciat, quam quod ſolum anxietas ſit; homo enim, imprimis qui nihil credit de influxu, in ſtatu prorſus obſcuro eſt, & vix milleſimam partem appercipit de illis de quibus mali ſpiritus & angeli pugnant; agitur uſque tunc de homine & ejus ſalute æterna, & agitur ex homine, pugnant enim ex illis quæ apud hominem ſunt, & de illis: quod res ita ſe habeat, pro certiſſimo ſcire datum eſt; pugnam audivi, influxum percepi, ſpiritus & angelos vidi, ac tunc & poſtea cum illis loquutus ſum, etiam de illa re. Tentationes, ut dictum, imprimis tunc exiſtunt, quando homo ſpiritualis ſit, tunc enim ſpiritualiter capit vera doctrinæ; hoc ſæpe homo neſcit, at uſque angeli apud eum in naturalibus ejus ſpiritualia vident, ſunt enim interiora ejus tunc aperta verſus cœlum; inde etiam eſt, quod homo qui regeneratus eſt, poſt vitam in mundo inter angelos ſit, & ibi ſpiritualia & videat & percipiat, quæ prius ei ſicut naturalia apparuerunt; cum itaque homo talis eſt, tunc in tentatione, cum impugnatur a malis ſpiritibus, defendi poteſt ab angelis, angeli enim tunc planum habent in quod operentur, influunt enim in ſpirituale apud illum, & per ſpirituale in naturale. Cum itaque ultimum verum abſtractum eſt, & ſic non habeat per quod ſe contra naturales Defendat, de qua re n: 5006. 5008. 5009. 5022. 5028, tunc venit in tentationes, & accuſatur a malis ſpiritibus, qui omnes mere naturales ſunt, imprimis falſiloquii contra bonum; ut pro exemplo, quod cogitaverit & dixerit quod proximo benefaciendum, & quoque actu comprobaverit, & tamen per proximum modo nunc intelligat illos qui in bono & vero ſunt, non autem qui in malo & falſo & emendari nequeunt; & conſequenter quia malis non amplius benefacere vult, & ſi benefacturus quod velit ut puniantur cauſa emendationis eorum & cauſa averſionis mali a ſuo proximo, incuſant quod falſum cogitaverit & loquutus ſit, & quod non cogitet ſicut loquitur: ſit quoque pro exemplo, quia homo cum ſpiritualis factus, non amplius ſanctum credit & ad pium uſum, quod dat monaſteriis, ne quidem templis ubi opes abundant, & quia prius quam ſpiritualis factus eſt cogitationem quod ſanctum & pium eſſet, habuerat, incuſant illum falſi, & excitant omnes ejus cogitationes, quas prius de illo ſancto & pio foverat, & quoque opera ex illa cogitatione; ſimiliter in innumerabilibus aliis; ſed hæc exempla ſint modo alicui illuſtrationi; imprimis intrant in affectiones, quas prius habuit, & excitant illas, & quoque falſa & mala quæ cogita-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

verat & fecerat, & ſic in anxietatem inducunt, & ſæpius in dubitationem uſque ad deſperationem: inde nunc ſunt anxietates ſpirituales, & inde ſunt cruciatus qui conſcientiæ vocantur: apparent hæc homini ſicut in ipſo per influxum & communicationem: qui illa novit & credit, comparari poteſt homini qui ſe videt in ſpeculo & ſcit quod non ipſe ſit qui apparet in ſpeculo ſeu ab altera ejus parte, ſed modo imago ejus; at qui hoc non novit & non credit, comparari poteſt illi, qui ſe videt in ſpeculo, & putat quod ipſe ſit qui apparet ibi, & non imago ejus.

5037. Quod dari in domum carceris, & ibi vinctus teneri, ſit mitti in tentationes quoad falſiloquium contra bonum, eſt inde, quia domus carceris vocatur omnis ille locus proxime ſub planta pedis & circumcirca, ubi illi tenentur qui in vaſtatione ſunt, hoc eſt, illi qui in principiis falſi & in vita mali ex falſo fuerunt, & tamen in bono quoad intentiones; tales non recipi in cœlum poſſunt, priuſquam principia falſi exuerunt, & quoque jucundum vitæ quod fuit inde; illi qui ibi ſunt, mittuntur in tentationes, nam principia falſi & jucunda vitæ inde non niſi quam per tentationes ejici queunt: locus ubi illi ſunt, ſeu potius ſtatus in quo ſunt, ſignificatur in genere per domum carceris, & ipſa loca per foveas: de vaſtationibus in altera vita, videantur n: 698. 699. 1106 ad 1113. 2699. 2701. 2704: illi qui in vaſtationibus ſunt, vocantur vincti, non quod in aliquo vinculo ſint, ſed quod in non libero quoad cogitationes priores & inde affectiones; quod tales ſint, qui in Verbo intelliguntur per vinctos, & qui in carcere, patet ex Verbo alibi; ut apud Eſaiam, "Dabo Te in fœdus populi, in lucem gentium, ad aperiendum oculos cæcos, *ad educendum e carcere vinctum*, e *domo clauſtri* ſedentes in tenebris," XLII: 7. 8; ubi de Domino ac Ipſius adventu; hic aperire oculos cæcos & educere e carcere vinctum, & e domo clauſtri ſedentes in tenebris, pro illis qui in ignorantia boni & veri ſunt, qui uſque in deſiderio ſunt ſciendi & imbuendi illa; ſed carcer hic in lingua originali alia voce exprimitur. Apud Eundem, "Juvenes omnes *in domibus carcerum* abſconduntur, facti ſunt in prædam, & non eripiens, *& non dicens educ*," XLII: 22; juvenes in ſenſu interno ſunt vera fidei, quæ in domibus carcerum abſcondi & fieri in prædam dicuntur, cum non amplius agnoſcuntur. Apud Eundem, "Erit in die illo, viſitabit Jehovah ſuper exercitum altitudinis in altitudine, & ſuper reges humi ſuper humo, & *colligentur vinctus ſuper fovea*, & claudentur *ſuper clauſtro*; poſt multitudinem dierum viſitabuntur," XXII: 21. 22; vinctus ſuper fovea pro illis qui in vaſtationibus, ſeu pro illis qui in tentationibus. Apud Eundem "Quid facietis die viſitationis & vaſtationis, e longinquo venit, ad quem fugietis pro auxilio; qui non incurvarit ſe, *infra vinctum* & infra occiſos cadent," X: 3. 4; infra vinctum pro inferno quod eſt ſub locis vaſtationis; occiſi pro illis qui apud ſe per principia falſi exſtinxerunt vera fidei, in minori gradu quam confoſſi, de quibus n: 4503. Apud Sachariam, "Loquetur pacem gentibus, & erit dominari Ipſius a mari uſque ad mare, & a flumine uſque ad fines terræ: etiam quod ad Te, per ſanguinem fœderis Tui, *emittam vinctos e fovea* in qua non aqua. Revertimini ad munimentum *Vincti ſpei*," IX: 10.

11.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

11. 12; emittere vinctos e fovea pro illos qui in vaſtatione ſunt, & qui in tentatione; quod loca ubi illi qui in vaſtatione dicantur foveæ, videatur n: 4728 4744. Apud Davidem, "Exaudit egenos Jehovah, & *vinctos ſuos non ſpernit*," Pſalm: LXIX: 34. Apud Eundem, "Veniat ante Te *gemitus vincti*," Pſalm: LXXIX: 11. Apud Eundem, "Jehovah e cœlis ad terram reſpexit, ad audiendum *gemitum vincti*, ad aperiendum filiis mortis," Pſalm: CII: 20. 21; vincti pro illis qui in vaſtatione, & qui in tentationibus. Apud Eſaiam, "In tempore beneplaciti reſpondi Tibi, & in die ſalutis audivi Te, cuſtodivi etiam Te, & dedi in fædus populi, ad reſtituendum terram, ad partiendum hæreditates vaſtatas, *ad dicendum Vinctis exite*, eiſque qui in tenebris, revelamini, ſuper viis paſcent, & in omnibus clivis paſcuum bonum; & *non eſurient*; *neque ſitient*," XLIX: 8. 9. Apud Eundem, "Spiritus Domini Jehovæ ſuper me, unxit Jehovah me, ad evangelizandum *pauperibus* miſit me, & ad obligandum fractos corde, ad prædicandum *captivis* libertatem, & *vinctis*, *oculis capto*, ad proclamandum annum beneplaciti Jehovæ," LXI: 1. 2. Apud Davidem, "Jehovah Qui facit judicium oppreſſis, Qui *dat panem eſurientibus*, Jehovah Qui *ſolvit vinctos*, Jehovah Qui aperit *cæcos*, Jehovah Qui erigit incurvatos, Jehovah Qui amat juſtos, Jehovah Qui cuſtodit *peregrinos*, *pupillum* & *viduam* ſuſtentat," Pſalm: CXLVI: 7. 8. 9; vincti pro illis qui in vaſtatione & tentationibus ſunt propter falſa; ex his locis etiam patet, quinam per vinctos ſeu illos qui in carcere, & ſimiliter quinam per eſurientes, ſitientes, peregrinos intelliguntur apud Matthæum, "Tunc dicet Rex iis qui a dextris Ipſius, *eſurivi* & dediſtis Mihi edere, *ſitivi* & potaſtis Me, *peregrinus* fui & collegiſtis Me, nudus & circuminduiſtis Me, ægrotus & viſitaſtis Me, in *carcere fui* & veniſtis ad Me," XXV: 34. 35. 36, de quibus videantur in præmiſſis ad hoc Caput, n: 4954. 4955. 4956. 4957. 4958.

5038. Locum in quo vincti regis vincti, quod ſignificet ſtatum ubi illi qui in falſis, conſtat a ſignificatione loci, quod ſit ſtatus, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882; a ſignificatione vinctorum regis, quod ſint illi qui in falſis, & quia in falſis in vaſtatione ſunt, & qui regenerantur in mundo in tentatione, tentatio enim eſt vaſtatio falſi, & ſimul confirmatio veri: vincti regis dicuntur, quia rex in ſenſu interno eſt verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4789. 4966; vincti itaque ejus ſunt qui in falſo ſunt. Etiam loca ubi vincti regis, dicebantur foveæ, quare dixit Joſephus "Furto ablatus ſum e terra Hebræorum, & etiam hic non feci quicquam, quod poſuerint me *in fovea*" Cap: ſeq: Verſ: 15; de fovea, quod ſit locus vaſtationis, videatur n: 4728. 4744.

5039. Et fuit ibi in domo carceris, quod ſignificet durationem tentationis, conſtat ex ſignificatione domus carceris, quod ſit vaſtatio, & quoque tentatio, de qua mox ſupra n: 5036. 5037; & ex ſignificatione eſſe in illa, quod ſit morari ibi, ita duratio.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5040. Verſ: 21. 22. 23. *Et fuit Jehovah cum Joſepho, & inclinavit ad eum miſericordiam, & dedit gratiam ejus in oculis principis domus carceris. Et dedit princeps domus carceris in manum Joſephi omnes vinctos qui in domo carceris, & omne quod facientes ibi, is fuit faciens. Nihil princeps domus carceris videns quicquam in manu ejus, eo quod Jehovah cum eo, & quod is faciens Jehovah proſperans.* Et fuit Jehovah cum Joſepho, ſignificat quod Divinum ineſſet: & inclinavit ad eum miſericordiam, ſignificat amorem Divinum in ſingulis: & dedit gratiam ejus in oculis principis domus carceris, ſignificat inde ſublevationem in tentationibus: & dedit princeps domus carceris, ſignificat verum gubernans in ſtatu tentationum: in manum Joſephi omnes vinctos qui in domo carceris, ſignificat ab Ipſo ſuper omnia falſa: & omne quod facientes ibi, is fuit faciens, ſignificat abſolutam poteſtatem: nihil princeps domus carceris videns quicquam in manu ejus, ſignificat quod Ipſe gubernaret verum: & quod is faciens, Jehovah proſperans, ſignificat quod Divina Providentia ab Ipſo.

5041. Et fuit Jehovah cum Joſepho, quod ſignificet quod Divinum ineſſet, nempe Domino, Qui in ſupremo ſenſu per Joſephum repræſentatur, hic Divinum in tentationibus, de quibus hic agitur; Ipſum enim Divinum eſt Jehovah, Qui quod eſſet in Ipſo ſeu ineſſet, ſignificatur per quod Jehovah fuit cum Joſepho; quia in ſenſu literæ agitur de Joſepho, dicitur cum illo, at in ſenſu interno ubi agitur de Domino, eſt in Illo: quod in Illo, conſtare poteſt unicuique intra Eccleſiam ex eo, quod a Jehovah conceptus ſit, quapropter Ipſum toties patrem ſuum nominat: ipſum eſſe hominis & inde intimum ejus vitæ eſt a patre, induitiones ſeu exteriora ſunt a matre; ideo Eſſe Domini ac inde intimum vitæ, Ipſius fuit Divinum quia Ipſe Jehovah, ac induitiones ſeu exteriora fecerunt humanum quod a matre per nativitatem ſuſcepit; hoc humanum tale erat ut tentari poſſet, conſpurcatum enim malo a matre hæreditario fuit; ſed quia intimum erat Divinum, potuit ex propria potentia malum illud a matre hæreditarium expellere, quod factum ſucceſſive per tentationes, & tandem per ultimam quæ fuit crucis, tunc Humanum ſuum plene glorificavit, hoc eſt, Divinum fecit: inde conſtare poteſt, quid intelligitur per quod Divinum ineſſet.

5042. Et inclinavit ad eum miſericordiam, quod ſignificet amorem Divinum in ſingulis, conſtat ex ſignificatione miſericordiæ, quod in ſupremo ſenſu ſit Divinus Amor, de quo n: 1735. 3063. 3071. 3120. 3875; Ipſum Divinum Eſſe eſt Amor in ſupremo ſenſu intellectus homini prorſus incomprehenſibilis; ex Illo per Verum exiſtunt & ſubſiſtunt omnia tam quæ vitam habent quam quæ vitam non habent. Divinus ille amor ab Ipſo Eſſe per intimum vitæ in Domino influebat, in ſingula quæ ex humano a matre ſuſcepto egit, & direxit ad fines, & hos ad ultimum ut ſalvaretur genus humanum & quia Dominus ex Ipſo Divino in ſe vidit humanum ſuum: quale eſſet, quod nempe ex hæreditario in malo, ideo dicitur quod Jehovah inclinavit ad illum miſericordiam, & per illa in ſenſu ſupremo intelligitur Divinus amor in ſingulis; Divina enim Miſericordia non aliud eſt, quam Divinus amor erga illos

qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui in miſeriis conſtituti ſunt, n: 1049. 3063. 3875, hoc eſt, erga illos qui in tentationibus, hi enim in miſeriis ſunt, & per miſeros in Verbo principaliter intelliguntur.

5043. Et dedit gratiam ejus in oculis principis domus carceris, quod ſignificet inde ſublevationem, conſtat ex ſignificatione dare gratiam, quod ſit ſublevatio, in tentationibus enim gratiam dare, eſt conſolari & ſpe ſublevare; ex ſignificatione principis, quod ſit primarium verum, de qua in ſequente paragrapho; & ex ſignificatione domus carceris, quod ſit vaſtatio falſi, proinde tentatio, de qua ſupra n: 5038. 5039.

5044. Et dedit princeps domus carceris, quod ſignificet verum gubernans in ſtatu tentationum, conſtat ex ſignificatione principis, quod ſit verum primarium, ita gubernans, de qua ſequitur; & ex ſignificatione domus carceris, quod ſit vaſtatio falſi, proinde tentatio, de qua ſupra n: 5038. 5039. 5042: quid verum gubernans in ſtatu tentationum primo dicendum; apud omnes qui in tentationibus ſunt, influit verum a Domino, quod regit & gubernat cogitationes, id erigit illos quoties in dubitationes, & quoque in deſperationes labuntur: verum illud gubernans eſt id verum & tale verum quod ex Verbo, vel ex doctrina didicerunt, & ipſi apud ſe confirmarunt; alia vera quidem etiam tunc revocantur, ſed non gubernant interiora eorum; quandoque id verum quod gubernat non ſiſtitur conſpicue ante intellectum, ſed latet in obſcuro, & uſque gubernat; influit enim Divinum Domini in illud, & ſic tenet interiora mentis in illo, quapropter cum illud in lucem venit, accipit ille qui in tentatione eſt conſolationem & ſublevatur: non eſt ipſum illud verum, ſed eſt affectio illius veri, per quam Dominus gubernat illos qui in tentationibus ſunt; Divinum enim non influit niſi in illa quæ ſunt affectionis; verum quod in interioribus hominis implantatum & irradicatum eſt, implantatum irradicatum eſt per affectionem, & prorſus nihil abſque affectione; verum quod per affectionem implantatum & irradicatum eſt, hoc hæret, & revocatur per affectionem, & cum ſic verum illud revocatur, ſiſtit affectionem ei conjunctam, quæ affectio eſt reciproca hominis. Quia ita cum homine, qui in tentationibus eſt, ſe habet, ideo nullus in tentationem aliquam ſpiritualem admittitur, priuſquam in adulta ætate eſt, & imbuerat ita aliquod verum, per quod gubernari queat; ſi non id, ſuccumbit, & tunc ſtatus, ejus poſterior ſit pejor priori. Ex his conſtare poteſt, quid intelligitur per verum gubernans in ſtatu tentationum, quod ſignificatur per principem domus carceris. Quod princeps ſit primarium verum, eſt quia Rex in ſenſu interno ſignificat ipſum verum, n: 1672. 1728. 2015. 2069. 3009. 3670. 4575. 4581. 4789. 4966; inde principes, quia ſunt Regis, ſignificant primaria illius veri; quod principes illa ſignificent, videatur n: 1482. 2089; ſed quia ibi ex aliis locis in Verbo non ita oſtenſum eſt, licet hic aliqua afferre; apud Eſaiam "Puer natus eſt nobis, filius datus eſt nobis, *ſuper cujus humero principatus: princeps pacis*, multiplicans *principatum*, & pacem, non erit finis" IX: 5. 6, ibi de Domino; principatus ſuper humero, eſt omne Divinum verum in cœlis ab Ipſo, cœli enim diſtincti ſunt in principatus ſecundum vera ex bono, inde quoque

Angeli

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Angeli vocantur principatus; pax eſt ſtatus beatudinis in cœlis afficiens bonum & verum ab intimis, n: 3780, inde Dominus vocatur princeps pacis, & dicitur multiplicans principatum & pacem, quibus non finis. Apud Eundem "Stulti ſunt *principes Zoanis*, ſapientes, conſiliarii Pharaonis: quomodo dicitis ad Pharaonem, filius ſapientum ego, *filius regum antiquitatis*, infatuati *principes Zoanis*, decepti *principes Noph*; & ſeduxerunt Ægyptum angularem lapidem tribuum" xix: 11. 13, ibi de Ægypto, per quam ſignificatur ſcientificum Eccleſiæ, n: 4749, ita verum naturale quod ultimum ordinis eſt, quare etiam Ægyptus hic vocatur angularis lapis tribuum, tribus enim ſunt omnia veri in uno complexu, n: 3858. 3862. 3926. 3939. 4060, hic autem Ægyptus eſt ſcientificum quod pervertit vera Eccleſiæ, ita vera in ultimo ordinis falſificata, quæ ſunt principes Zoanis & principes Noph; quod dicat ſe filium regum antiquitatis, eſt quia ſcientifica ibi fuerunt ex veris Antiquæ Eccleſiæ, ipſa vera ſignificantur per reges, ut ſupra oſtenſum, & vera Eccleſiæ Antiquæ per reges antiquitatis. Apud Eundem "Aſchur non rectum cogitat, & cor illius non rectum meditatur, nam ad perdendum cor ejus, & ad exſcindendum gentes non paucas, nam dicit, *nonne principes mei ſunt reges*" x: 7. 8; Aſchur pro ratiocinatione de veris Divinis, unde falſitates, ita pro ratione perverſa, n: 1186; vera inde falſificata ſeu falſa, quæ per ratiocinationem fiunt & apparent ſicut ipſiſſima vera, ſignificantur per quod dicat, nonne principes mei ſunt reges: quod Aſchur ſit ratiocinatio, & quod principes qui reges ſint primaria falſa quæ creduntur eſſe ipſiſſima vera, non videri poteſt & inde credi, quamdiu mens in ſenſu literæ hiſtorico tenetur, & adhuc minus ſi in negativo eſt quod ſanctius quid eſt univerſalius Verbo Divino inſit, quam quod in litera apparet, cum tamen in ſenſu interno per Aſchurem nihil aliud quam ratio & ratiocinatio in Verbo intelligitur, & per reges ipſa vera, perque principes primaria veri; ignoratur etiam in cœlo quid Aſchur, & quoque angeli a ſe rejiciunt ideam regis & principis, & cum appercipiunt illam apud hominem, transferunt illam ad Dominum, & percipiunt id quod procedit a Domino, & quod eſt Domini in cœlo, nempe Divinum Verum a Divino Bono Ipſius. Apud Eundem "Cadit Aſchur gladio non viri, & gladius non hominis comedet illum, etiam petra ejus præ formidine tranſibit, & conſternabuntur a vexillo *principes ejus*" xxxi: 8. 9; ibi etiam de Ægypto, quæ eſt ſcientificum Eccleſiæ perverſum, ratiocinatio a ſcientificis de veris Divinis unde perverſio & falſificatio, eſt Aſchur, vera illa perverſa & falſificata ſunt principes; gladius quo Aſchur cadet, eſt falſum pugnans & vaſtans verum, n: 2799. 4499. Apud Eundem "Fiet vobis robur Pharaonis in pudorem, & fiducia in umbra Ægypti in ignominiam, cum fuerint *in Zoan principes ejus*," xxx: 3. 4; in Zoan principes pro veris falſificatis, ita pro falſis, ut ſupra. Apud Eundem "Poſſidebunt eam platea & anataria, ac noctua & corvus habitabunt in ea; extendet ſuper eam lineam inanitatis & perpendicula vaſtitatis; nobiles ejus non ibi, regnum vocent, & *omnes principes ejus erunt nihil*," xxxiv: 11. 12; platea, anataria, noctua, corvus,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

corvus, pro generibus falſi, quæ exiſtunt, cum vera Divina quæ in Verbo, nihili fiunt; deſolatio & vaſtatio veri ſignificatur per lineam inanitatis & perpendicula vaſtitatis, & falſa quæ illis primaria vera per principes. Apud Eundem "Prophanos reddam *principes ſanctitatis*, & dabo in devotionem Jacobum, & Iſraelem in opprobria," XLIII: 28; prophanos reddere principes ſanctitatis, pro ſancta vera; exſtirpatio veri Eccleſiæ externæ & internæ ſignificatur per dare in devotionem Jacobum, & Iſraelem in opprobria, quod Jacob ſit Eccleſia externa & Iſrael interna, videatur n: 4286. Apud Jeremiam "Intrabunt per portas civitatis hujus *Reges* & *Principes* ſedentes ſuper throno Davidis, equitantes in curru & ſuper equis, *ipſi* & *principes* illorum," XVII: 25; qui Verbum in ſenſu hiſtorico hic intelligit, is non ſcire poteſt quod aliquid altius & ſanctius in his reconditum ſit, quam quod reges & principes intrabunt per portas civitatis in curru & ſuper equis, & colligit inde quod ſignificetur regni duratio, ſed qui novit quid in ſenſu interno ſignificat civitas, quid reges, quid principes, quid thronus Davidis, & quid equitare in curru & ſuper equis, is videt altiora & ſanctiora ibi, civitas enim ſeu Hieroſolyma ſignificat Regnum Domini ſpirituale, n: 2117. 3654; reges Divina vera, ut ſupra oſtenſum; principes primaria veri, thronus Davidis cœlum Domini, n: 1888, equitare in curru & ſuper equis intellectuale ſpirituale Eccleſiæ, n: 2760. 2761. 3217. Apud Eundem "Gladie contra Chaldæos, & contra habitatores Babelis, & contra *principes ejus*, & contra ſapientes ejus; gladie contra mendaces, gladie contra equos ejus, & contra currus ejus," L: 35. 36. 37; gladius pro vero pugnante contra falſum, & pro falſo pugnante contra verum & id vaſtante, n: 2799. 4499; Chaldæi pro illis qui prophanant vera, & habitatores Babelis qui prophanant bonum, n: 1182. 1283. 1295. 1304. 1307. 1308. 1321. 1322. 1326. 1327 f; principes pro falſis quæ illis primaria vera; equi pro intellectuali Eccleſiæ, currus pro doctrinali ejus, quorum vaſtatio ſignificatur per gladium contra equos & contra currus. Apud Eundem "Quomodo obnubilat in ira ſua Dominus filiam Zionis, abſorbſit Dominus, non pepercit omnibus habitaculis Jacobi, deſtruxit in excandeſcentia ſua munimenta filiæ Jehudæ, projecit in terram, profanavit regnum *& principes ejus*; ſubſederunt in terram portæ, & confregit vectes, *Rex & Principes* inter gentes," Thren: II: 1. 2. 9; filia Zionis & Jehudæ pro Eccleſia cœleſti, hic pro illa deſtructa; regnum pro veris doctrinæ ibi, n: 2547. 4691; rex pro ipſo vero, principes pro primariis ejus. Apud Eundem, "Cutes noſtræ ſicut clibanus denigratæ ſunt propter procellas famis; mulieres in Zione compreſſerunt, virgines in urbibus Jehudæ, *principes manu eorum ſuſpenſi ſunt*," Thren: V: 10. 11. 12; principes manu eorum ſuſpenſi pro quod vera prophanata, ſuſpenſio enim repræſentabat damnationem prophanationis; & quia ſuſpenſio illam repræſentabat, etiam mandatum eſt cum populus ſcortatus poſt baalpeorem & adorarent deos eorum, *ut Principes ſuſpenderentur* ante ſolem," Num: XXV: 1. 2. 3; ſcortari enim poſt Baalpeorem, & adorare deos eorum, erat prophanare cultum. Apud Ezechielem "*Rex* lugebit, & *Princeps* induetur ſtupore, & manus populi terræ perterrebuntur, ex

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ex via illorum agam cum illis," VII : 27 ; Rex ſimiliter pro vero in genere, & princeps pro primariis ejus. Apud Eundem "*Princeps* qui in medio eorum ſuper humero portabitur ſub tenebras & exibit, parietem perfodent ad educendum per eum, facies ejus obvelabit ut non videat ad oculum ille terram," XII : 12, quod princeps hic non ſit princeps, manifeſte patet, ſed quod ſit verum Eccleſiæ, de quo cum dicitur quod ſuper humero portabitur ſub tenebras, eſt quod omni potentia deferatur inter falſa, tenebræ enim ſunt falſa ; facies obvelare eſt quod verum prorſus non videatur ; ut non videat ad oculum terram, eſt quod nihil Eccleſiæ, quod terra ſit Eccleſia, videatur n : 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 2928. 3355. 4447. 4535. Apud Hoſcheam " Dies multos ſedebunt filii Iſraelis, *non rex* & *non princeps*, & non ſacrificium, & non ſtatua, & non ephodus, & non theraphim," III : 4 : Et apud Davidem " Tota glorioſa *filia Regis* intus, & de implexis auri veſtis ejus, in acupictis adducetur *Regi*, loco patrum tuorum erunt filii tui, *pones eos in principes in univerſa terra*," Pſalm : XLV : 14. 15. 17 ; filia regis eſt Regnum Domini ſpirituale, Regnum Ipſius ſpirituale dicitur a Vero Divino Domini, quod ibi deſcribitur per veſtem ex implexis auri & ex acupictis, filii ſunt vera illius Regni quæ a Divino Domini, quæ principes, hoc eſt, primaria erunt. Per Principem, de quo & de cujus poſſeſſione in nova Hieroſolyma & in Nova Terra agitur apud Ezechielem, Cap : XLIV : 3. Cap : XLV : 7. 8. 17. Cap : XLVI : 8. 10. 12. 16. 18. Cap : XLVIII : 21, ſignificatur in genere Verum quod a Divino Domini ; per novam enim Hieroſolymam ibi, & per novum Templum, & per novam Terram, intelligitur Regnum Domini in cœlis & in terris, quod ibi per repræſentativa, qualia alibi in Verbo, deſcritur.

5045. In manum Joſephi omnes vinctos qui in domo carceris, quod ſignificet ab Ipſo ſuper omnia falſa, nempe verum gubernans in ſtatu tentationum, conſtat a ſignificatione dare in manum Joſephi, quod ſit in ejus poteſtatem, manus enim eſt poteſtas, n : 5008, ita quod ab Ipſo, ab Ipſo enim ſit quod ab Ipſius poteſtate, per Joſephum in ſenſu interno intelligitur Dominus, ut ſupra ſæpius oſtenſum ; & a ſignificatione vinctorum in domo carceris, quod ſint falſa, de qua ſupra n : 5037. 5038 ; ita per dedit princeps domus carceris in manum Joſephi omnes vinctos qui in domo carceris, ſignificatur verum gubernans in ſtatu tentationum ab Ipſo ſuper omnia falſa, hoc eſt, quod ab Ipſo verum per quod gubernavit falſa in ſtatu tentationum. Hic & in ſequentibus ad finem hujus Capitis in ſenſu interno agitur de Domino, quod Ipſe ex propria potentia in ſtatu tentationum gubernaverit, hoc eſt, vicerit inferna quæ in malis & falſis fuerunt, quæ continue mala & falſa humano generi infuderunt : quod Dominus propria potentia illa vicerit & ſubjugaverit, & ſic Humanum in Se glorificaverit ſeu Divinum fecerit, videatur n : 1616. 1749. 1755. 1813. 1904. 1914. 1921. 1935. 2025. 2026. 2083. 2159. 2574. 2786. 2795. 3036. 3382. 4075. 4286. 5005 ; hoc a pluribus locis in Verbo conſtat, ut quoque ab hoc apud Johannem " Ego pono animam meam, ut rurſus accipiam eam, nemo tollit eam a Me, ſed Ego pono a Me Ipſo ; poteſtatem

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tem Ego habeo ponendi eam, & poteſtatem habeo rurſus accipiendi eam," x: 17. 18: quod paſſio crucis fuerit ultimum tentationum, per quod Humanum in Se plene glorificavit, hoc eſt, Divinum fecit, patet quoque a pluribus locis in Verbo, ut quoque apud Johan: Cap: XIII: 31. 32. Cap: XVII: 1. 5. Luc: XXIV: 26.

5046. Et omne quod facientes ibi, is fuit faciens, quod ſignificet abſolutam poteſtatem, conſtare poteſt abſque explicatione; involvunt enim verba, quod omnia ab Ipſo, ita quod in abſoluta poteſtate eſſet faciendi & omittendi.

5047. Nihil princeps domus carceris videns quicquam in manu ejus, quod ſignificet quod Ipſe gubernaret verum, conſtat ex ſignificatione principis domus carceris, quod ſit verum gubernans in ſtatu tentationum, de qua ſupra n: 5044; & ex ſignificatione non videre quicquam in manu ejus, quod ſit ab Ipſo, ita ex abſoluta poteſtate, ut ſupra n: 5045. 5046.

5048. Eo quod Jehovah cum Ipſo, quod ſignificet a Divino quod in Ipſo, conſtat ab illis ſupra n: 5041.

5049. Et quod is faciens Jehovah proſperans, quod ſignificet quod Divina Providentia ab Ipſo, conſtat a ſignificatione proſperari, quod ſit Providentia, de qua n: 4972. 4975; quod Divina ſit, intelligitur per Jehovam, & quod ab Ipſo per quod is faciens. Quod proſperari in ſupremo ſenſu ſit Providentia, eſt quia omne proſperum, quod in ultimis naturæ apparet, ſit in origine ſua ex Divina Domini Providentia; quod ita ſit, & quoque omne quod vocatur fortunæ ſit inde, alibi ex Divina Domini Miſericordia, ab experientiis e ſpirituali mundo oſtendetur.

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, hic de Correſpondentia Lumborum & Membrorum Generationis cum illo.

5050. QUINAM *in Maximo Homine ſeu Cœlo ad provinciam Manuum, Brachiorum, & Pedum, pertinent, ad finem Capitis præcedentis, n:* 4931 *ad* 4953, *ab experientia oſtenſum eſt; hic nunc dicendum, quænam Societates in Cœlo ſeu in Maximo Homine ſunt, quibus correſpondent Lumbi, & quoque Mem-*

 bra

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bra lumbis adhærentia, quæ Generationis vocantur. In genere ſciendum, quod Lumbi & eis adhærentia Membra, correſpondeant amori conjugiali genuino, conſequenter illis ſocietatibus, ubi tales; illi qui ibi præ reliquis cœleſtes ſunt, & præ reliquis in jucundo pacis vivunt.

5051. *In ſomnio quieto vidi aliquot arbores in receptaculo ligneo plantatas, quarum una erat procera, altera humilior, & binæ parvæ; delectabat me maxime humilior illa arbor; ac interea amæniſſima quies, quam effari nequeam, afficiebat mentem: excitatus e ſomno, loquebar cum illis, qui inducebant ſomnium, erant ſpiritus angelici, videatur n:* 1977. 1979, *qui dicebant quid per viſum illud ſignificabatur, quod nempe amor conjugialis, per arborem proceram maritus, per humiliorem uxor, per binas parvas liberi; dicebant porro, quod amæniſſima quies quæ afficiebat mentem, indicaret qualis amænitas pacis illis eſt in altera vita, qui in amore conjugiali genuino vixerunt: addebant, quod tales ſint, qui pertinent ad provinciam femorum proxime ſuper genua, & quod qui in amæniori adhuc ſtatu ſunt, pertineant ad provinciam Lumborum: oſtendebatur etiam, quod communicatio intercedat per pedes cum plantis & calcaneis; quod communicatio ſit, etiam patet a magno illo nervo in femore qui ramos ſuos emittit non modo per lumbos ad membra generationi dicata, quæ ſunt organa amoris conjugialis, ſed etiam per pedes ad plantas & ad calcaneos: detegebatur etiam tunc, quid in Verbo intellectum eſt per acetabulum & nervum femoris qui luxatus eſt Jacobo cum luctaretur cum Angelo, Geneſ:* XXXII: 26. 32. 33. *de quo n:* 4280. 4281. 4314. 4315. 4316. 4317. *Videbatur mihi dein magnus canis, qualis is qui Cerberus apud antiquiſſimos ſcriptores vocatur, erat rictu horrendo; dictum, quod talis Canis ſignificet cuſtodiam, ne homo ab amore conjugiali cœleſti ad amorem adulterii qui eſt infernalis, tranſcendat; amor enim conjugialis cœleſtis eſt cum homo cum conjuge ſua quam tenerrime amat, & cum liberis, contentus in Domino vivit, inde ei in mundo interius amænum eſt, & in altera vita cœleſte gaudium, cum autem ab illo amore tranſitur in oppoſitum; & in eo apparet illis jucundum quaſi cœleſte, & tamen eſt infernale, tunc talis Canis ſiſtitur quaſi cuſtodiens ne jucunditates oppoſitæ communicent.*

5052. *Intimum cœlum eſt, per quod Dominus inſinuat amorem conjugialem, ſunt illi qui ibi præ reliquis in pace, pax in cœlis eſt comparative ſicut ver in mundo quod jucundat omnia, eſt ipſum cœleſte in ſua origine: angeli qui ibi omnium ſapientiſſimi ſunt, & ex innocentia apparent*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

parent aliis ſicut infantes; amant etiam infantes multo plus quam eorum parentes & matres: illi adſunt infantibus in utero, & per illos Dominus curam habet, ut infantes ibi nutriantur & perficiantur; ita præſunt utero geſtantibus.

5053. *Sunt cœleſtes ſocietates, quibus correſpondent omnia & ſingula membra & organa generationi dicata in utroque ſexu: illæ ſocietates diſtinctæ ſunt ab aliis, ſicut etiam eſt illa provincia in homine probe diſtincta & ſeparata a reliquis. Quod Societates illæ ſint cœleſtes, eſt quia amor conjugialis eſt fundamentalis omnium amorum, n:* 686. 2733. 2737. 2738; *excellet etiam uſu, & inde jucundo præ reliquis; nam conjugia ſunt ſeminaria univerſi generis humani, & quoque ſeminaria Regni cœleſtis Domini, nam ex genere humano cœlum.*

5054. *Qui tenerrime amaverunt infantes, prout tales matres, ſunt in provincia uteri & organorum circumcirca, nempe in cervicis uteri & ovariorum, & qui ibi ſunt, in vita ſuaviſſima & dulciſſima ſunt, & in gaudio cœleſti præ aliis.*

5055. *Sed quænam & quales illæ ſocietates ſunt, quæ ad ſingula organa generationis pertinent, non ſcire datum eſt, ſunt enim interiores quam ut ab aliquo qui in inferiore ſphæra eſt, comprehendi poſſint; referunt etiam uſus illorum organorum qui abſconditi ſunt, & quoque remoti a ſcientia ex cauſa etiam quæ eſt Providentiæ, ne talia, quæ in ſe cœleſtiſſima ſunt, lædantur per cogitationes ſpurcas, quæ ſunt laſciviæ, ſcortationis & adulterii, quæ cogitationes excitantur apud perplurimos modo cum organa illa nominantur: quapropter licet aliqua remotiora, quæ viſa ſunt, referre.*

5056. *Quidam ſpiritus ex alia Tellure apud me fuit, de Spiritibus ex aliis telluribus, alibi, ex Divina Domini Miſericordia, dicetur; is ſollicite petiit, ut intercederem pro eo ut venire poſſet in cœlum; dicebat quod non ſciat quod malum egerit, ſolum quod increpaverit incolas illius telluris, ſunt enim increpatores & caſtigatores eorum qui non rite vivunt, de quibus etiam, quando de incolis aliorum tellurum, memorabitur; adjecit, quod, poſtquam increpavit, illos inſtruxerit; loquebatur tunc quaſi bifide; is etiam potuit miſerationem movere; ſed non aliud potui ei reſpondere, quam quod nihil opis ferre poſſim, & quod id unice Domini ſit, & ſi dignus quod poſſet ſperare; ſed tunc remiſſus eſt inter ſpiritus probos qui ex ſua tellure; at hi dicebant quod non poſſet eſſe in eorum conſortio, quia non talis: at quia uſque ex intenſo deſiderio flagitabat ut intromitteretur in cœlum, miſſus eſt in ſocietatem proborum ſpirituum hujus telluris; verum etiam hi dicebant, quod cum*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

illis non eſſe poſſet; erat etiam nigri coloris in luce cœli, ſed dixit ipſe quod non eſſet nigri ſed murrhini coloris. Mihi dictum, quod tales ſint principio, qui dein recipiuntur inter illos qui conſtituunt provinciam Veſicularum ſeminalium; in Veſiculis enim illis colligitur ſemen cum ſero conveniente, cum quo combinatur, & per combinationem aptum redditur ut, poſtquam emiſſum eſt, in cervice uteri reſolvatur, & ſic conceptioni inſerviat, eſtque in tali ſubſtantia conatus & quaſi deſiderium præſtandi uſum, ita exuendi ſerum quo inveſtitur: ſimile quid etiam apparuit apud illum ſpiritum; venit adhuc ad me, ſed in veſtitu vili, & dicebat, quod arderet venire in cœlum, & quod nunc apperciperet ſe talem eſſe; dicere ei dabatur, quod forte id indicium ſit, quod brevi recipiatur; dicebatur tunc eis ab angelis, ut rejiciat veſtem, is ex deſiderio tam cito illam rejecit, ut vix aliquid citius; per quod repræſentabatur, qualia illorum deſideria ſunt, qui in provincia, cui veſiculæ ſeminales correſpondent.

5057. *Viſum eſt mihi vas trituratorium, & ei adſtitit vir quidam cum ferreo inſtrumento, qui ex phantaſia ſibi videbatur in vaſe illo triturare homines, cruciando illos diris modis; hoc vir ille faciebat cum magna jucunditate, ipſa jucunditas communicabatur ut ſcirem qualis & quanta eſſet illis qui tales ſunt, erat jucunditas infernalis: dicebatur mihi ab angelis, quod talis jucunditas regnaverit apud Jacobi poſteros, & quod illi nihil jucundius perceperint, quam crudeliter tractare gentes, illos occiſos feris & avibus devorandos exponere, ſerris & ſecuribus vivos ſecare, per fornacem lateritiam mittere,* II *Sam:* XII : 31, *infantes collidere & projicere; talia nuſquam mandata fuerunt, nec uſquam permiſſa niſi talibus, quibus nervus femoris luxatus eſt, n:* 5051 *: habitant tales ſub calcaneo dextro, ubi adulteri qui quoque crudeles. Mirum itaque eſt, quod uſquam aliquis credat, quod gens illa præ aliis electa fuerit; inde etiam eſt, quod plures confirment ſe in eo, quod vita nihil faciat, ſed quod electio ſit, & inde receptio in cœlum ſit ex ſola miſericordia, qualiſcunque vita fuerit; cum tamen quiſque ex ſana ratione videre poteſt, quod ita cogitare ſit contra Divinum, Divinum enim eſt ipſa Miſericordia, quapropter ſi cœlum foret ex ſola Miſericordia, qualiſcunque vita ſit, omnes quotcunque ſunt, reciperentur; detrudere aliquem in infernum, ut ibi crucietur, cum tamen recipi poſſet in cœlum, foret immiſericordia & non miſericordia, ac eligere unum præ alio foret injuſtitia & non juſtitia. Quapropter qui crediderunt & ſe confirmarunt in eo, quod aliqui electi ſint, & reliqui non electi, & quod in cœlum ſit ſolum admiſſio ex miſericordia, utcunque*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cunque vixerunt, illis dicitur, quod etiam aliquoties audivi & vidi, quod nuſquam alicui negetur cœlum a Domino, & ſi cupiunt, quod poſſint ab experientia id ſcire; quapropter elevantur in ſocietatem quandam cœli, ubi illi qui in affectione boni ſeu in charitate vitam egerunt; at cum illuc veniunt, tunc, quia mali, incipiunt angi, ac intus cruciari, quia vita illis contraria, & cum apparet lux cœleſtis, illi in luce illa apparent ſicut diaboli, pæne abſque forma humana, quidam facie retracta, quidam ſicut dentium crates, quidam aliter ſicut monſtra, ita ſemet abhorrent, & ſe dejiciunt præcipites in infernum, & quo profundius eo illis melius.

5058. *Erat etiam quidam, qui in mundo inter digniores fuerat, tunc mihi notus, ſed non qualis eſſet intus, verum in altera vita poſt aliquas revolutiones ſtatus ejus vitæ, manifeſtatus quod doloſus eſſet: is cum aliquantis per inter doloſos in altera vita fuerat, & ibi dura paſſus, voluit ab illis ſeparari; audiebam illum tunc dicentem, quod vellet venire in cœlum, is quoque crediderat quod ſolum eſſet receptio ex miſericordia; ſed dicebatur ei, ſi illuc veniret quod non poſſet ibi morari, & quod ibi cruciaretur ſicut illi qui in mundo in agone mortis ſunt; ſed uſque inſtabat; is quoque admiſſus eſt in ſocietatem ubi ſimplices boni, qui antrorſum ſupra caput; at cum illuc venit, ſecundum vitam ſuam incepit agere per aſtus & dolos; inde poſt horulæ tempus cæperunt boni ibi qui ſimplices erant, lamentari, quod iis perceptionem boni & veri adimeret, ac inde eorum jucundum, deſtruendo ſic ſtatum illorum; tunc aliquid lucis a cœlo interiori admittebatur, in qua apparebat ibi ſicut diabolus, & ejus naſi pars ſuperior fœde inſulcata cum fœdo vulnere; ac cæpit quoque intus cruciari; quod cum ſenſit, projecit ſe inde in infernum. Inde patet, quod non electio & receptio ſit ex Miſericordia, ſed quod vita ſit quæ facit cœlum; aſt omnia vitæ boni & fidei veri ex Miſericordia ſunt illis in mundo qui miſericordiam recipiunt; & illis eſt receptio ex Miſericordia, & ſunt illi qui electi vocantur, n: 3755 f. 3900.*

5059. *Qui in contrariis amori conjugiali vixerunt, nempe in adulteriis, illi cum ad me appropinquaverunt, dolorem infundebant lumbis, gravem ſecundum adulteriorum vitam quam egerunt; ex quo influxu etiam patuit, quod lumbi correſponderent amori conjugiali. Etiam infernum eorum eſt ſub parte poſteriore lumborum, ſub natibus, ubi degunt in ſordidis & excrementitiis; hæc quoque illis oblectamenta ſunt, nam talia correſpondent voluptatibus illis in mundo ſpirituali: ſed de his, ubi, ex Divina Domini Miſericordia, de infernis in genere & in ſpecie dicendum.*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5060. Quinam ſunt qui Teſtibus correſpondent, conſtare mihi potuit ſimiliter ab illis qui in contrariis amori conjugiali ſunt, & teſtibus dolorem incutiunt; Societates enim cum operantur, agunt in illas partes & in illa membra corporis, quibus correſpondent, cœleſtes ſocietates in illa per influxum lenem, dulcem, jucundum, infernales qui in contrariis ſunt per influxum immitem & dolorificum; ſed influxus illorum non percipitur quam ab illis, quibus interiora aperta ſunt, & inde communicatio perceptibilis data eſt cum mundo ſpirituali. Qui in contrariis amori conjugiali ſunt, & teſtibus dolorem incutiunt, ſunt qui inſidiantur per amorem, amicitiam, & officia; tales cum ad me venerunt, volebant in occulto mecum loqui, timentes valde ne quis adeſſet; tales enim in vita corporis eorum fuerunt, & quia tales tunc, etiam tales in altera vita ſunt; unumquemvis enim ſua vita ſequitur. Aſſurgebat e regione circa Gehennam ſicut quoddam aereum inconſpicuum, fuit cohors talium ſpirituum; ſed apparuit dein mihi ſolum ſicut unus, tametſi plures eſſent, cui objiciebantur faſciæ, quas tamen removere ſibi videbatur, quo ſignificabatur quod removere vellent obſtacula, taliter enim cogitationes & molimina mentis apparent repræſentative in mundo ſpirituum, & cum apparent, appercipitur illico quid ſignificant: poſtea videbatur ſicut exiret e corpore ejus quidam parvus niveus, qui acceſſit ad me, per quod repræſentabatur cogitatio & intentio eorum, quod induere vellent innocentiæ ſtatum, ut nemo quid tale de illis ſuſpicari poſſet: is cum venit ad me, demiſit ſe verſus lumbos, & circum utroſque quaſi ſe flectere videbatur, quo repræſentabatur quod in caſto amore conjugiali ſe ſiſtere vellent; dein circum pedes per flexus ſpirales, quo repræſentabatur quod ſe inſinuare vellent per talia quæ in natura ſunt jucunda: tandem ille unus parvus pæne inconſpicuus factus eſt, quo repræſentabatur quod prorſus latere vellent. Dictum mihi ab angelis, quod talis inſinuatio illis ſit, qui inſidiantur in amore conjugiali, nempe qui in mundo inſinuaverunt ſe fine adulterandi cum uxoribus, loquendo caſte & ſane de amore conjugiali, infantibus adblandiendo, laudando maritum quocunque modo, uſque ut credatur amicus, caſtus, & inſons, cum tamen eſt doloſus adulter. Quales itaque ſunt, oſtenſum quoque eſt; illis enim peractis, niveus ille parvus conſpicuus factus eſt, & apparuit furvus & nigerrimus, & præterea deformiſſimus; ejectuſque eſt in infernum ſuum, quod etiam erat profunde ſub media parte lumborum; ibi degunt in excrementiis fœdiſſimis; ſuntque etiam ibi inter latrones qui referunt ſenſum communem involuntarium, de quibus n: 4327. Loquutus ſum cum talibus etiam dein, & mirati

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

mirati ſunt quod aliquis conſcientiam pro adulteriis habeat, nempe ut ex conſcientia non concumbat cum alterius uxore cum licet; & cum loquutus ſum cum illis de conſcientia, negarunt quod alicui ſit conſcientia: dictum mihi, quod tales utplurimum ſint ex orbe Chriſtiano, ac raro aliqui ex aliis partibus.

5061. *Corollarii loco, licet hoc memorandum adjicere; fuerunt aliqui ſpiritus qui latuerunt diu incluſi in peculiari inferno, e quo non potuerunt erumpere; miratus ſum aliquoties quinam eſſent; quadam veſpera emiſſi ſunt, & tunc audiebatur ab illis ſonitus murmurum ſatis tumultuoſus, qui perſtabat diu; & cum data copia, audivi ab illis dicteria contra me, & percepi conatum quod vellent aſcendere & me perdere; quærebam cauſam ab angelis, dicebant quod illi odio me habuerint cum vixerunt, tametſi illos nihil prorſus læſeram; & inſtruebar, quod tales cum modo percipiunt ſphæram illius quem odio habuerunt, perniciem ejus ſpirent; ſed remiſſi ſunt in infernum ſuum. Inde conſtare potuit, quod illi, qui odio ſe mutuo habuerunt in mundo, in altera vita conveniant, & ſibi mutuo mala multa intentent, quod etiam ab aliis exemplis pluries ſcire datum eſt; odium enim eſt oppoſitum amori & charitati, & eſt averſatio & quaſi antipathia ſpiritualis; quare illico cum in altera vita percipiunt ſphæram ejus, contra quem odium habuerunt, quaſi in furorem veniunt. Inde patet, quid involvit quod Dominus dixit apud Matthæum Cap: v: Verſ:* 22. 23. 24. 25. 26.

5062. *Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine ad finem Capitis ſequentis.*

GENESEOS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

G E N E S E O S

CAPUT QUADRAGESIMUM.

5063. ANTE Caput præcedens XXXIX, explicata ſunt, quæ Dominus loquutus eſt de judicio ſuper bonos & malos, apud Matthæum, Verſibus 34. 35. 36, ſequuntur nunc hæc "*Tunc reſpondebunt Ipſi juſti, dicentes, Domine, quando Te vidimus eſurientem & aluimus Te, aut ſitientem & potavimus, quando vero Te vidimus peregrinum & collegimus, aut nudum & amicivimus, quando vero Te vidimus ægrotum, aut in carcere, & venimus ad Te: ſed reſpondens Rex dicet illis, amen dico vobis, quantum feciſtis uni horum fratrum meorum minimorum, Mihi feciſtis. Tunc dicet etiam iis qui a ſiniſtris, diſcedite a Me maledicti in ignem æternum, paratum diabolo & angelis ejus; eſurivi enim & non dediſtis Mihi edere, ſitivi & non potaſtis Me, peregrinus fui & non collegiſtis Me, nudus & non amiciviſtis Me, ægrotus & in carcere & non viſitaſtis Me; tunc reſpondebunt Ipſi etiam iſti, dicentes, Domine, quando Te vidimus eſurientem, aut ſitientem, aut peregrinum, aut nudum, aut ægrotum, aut in carcere, & non miniſtravimus Tibi, tunc reſpondebit illis, dicens, amen dico vobis, quantum non feciſtis uni iſtorum minimorum, neque Mihi feciſtis: & abibunt hi in pœnam æternam, at juſti in vitam æternam*" Verſ: 37 ad 46.

5064. In præmiſſis ad Caput præcedens, n: 4954 ad 4959, explicatum eſt, quid in ſenſu interno ſignificatur per Eſurienti dare edere, Sitientem potare, Peregrinum colligere, Nudum amicire, Ægrotum ac in Carcere viſitare, quod nempe ſit eſſentia Charitatis quæ involvitur, ac ita deſcribitur; per eſurientem, ſitientem & peregrinum, affectio boni & veri, & per nudum, ægrotum, & in carcere, agnitio ſui, videatur n: 4956. 4958.

5065. Quia ter repetuntur eadem in illis quæ allata ſunt, & quæ prius, ut dictum, explicata, non opus eſt ſingillatim ſeu quoad ſingula verba, hæc quid in ſenſu interno ſignificant, exponere; hic modo dicetur, quid ſignificat quod ita reſponderint illi qui a dextris & ita qui

a

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

a ſiniſtris, quod nempe non viderint Ipſum Eſurientem, Sitientem, Peregrinum, Nudum, Ægrotum, & in Carcere, & poſtea quid ſignificat Rex, tum quid juſtus & vita æterna, & quid maledictus & ignis æternus.

5066. Quod illi a dextris reſponderint, " Domine, quando Te vidimus eſurientem & aluimus Te, aut ſitientem & potavimus, quando Te vidimus peregrinum & collegimus, aut nudum & amicivimus, quando Te vidimus ægrotum, aut in carcere & venimus ad Te, ſignificat ſi Ipſum Dominum vidiſſent, quod unuſquiſque feciſſet officia illa, at non ex amore erga ipſum, ſed ex amore quia futurus judex univerſi, nec propter Ipſum ſed propter ſe, ita non ex interiori ſeu corde ſed ab exteriori & in geſtu; ſe habet hoc ſicut qui Regem videt, cujus gratiam mereri vult, ut magnus aut dives fiat, erga quem ſe ideo ſubmiſſe gerit: ſimiliter ſe habet cum illis qui in ſancto cultu externo ſunt, in quo quaſi vident Dominum, ac Ipſi ſe ſubmittunt, credentes ſic quod accepturi vitam æternam, & tamen nullam charitatem habent, nec alicui bonum quam propter ſe, ita ſolum ſibi, faciunt; ſunt hi ſimiles illis, qui Regem ſuum in externa forma multa veneratione ambiunt, & tamen irrident mandata ejus, quia ipſum corde vilipendunt: hæc & ſimilia ſunt, quæ ſignificantur, per quod illi a dextris ita reſponderint; & quia ſimilia in externa forma etiam faciunt mali, idcirco illi a ſiniſtris pæne ſimiliter reſponderunt.

5067. Quia itaque Dominus externa not curat ſed interna, & interna teſtificatur homo non per ſolum cultum, ſed per charitatem & ejus exercitia, idcirco Dominus reſpondit, " Amen dico vobis, quantum feciſtis uni horum fratrum meorum minimorum, Mihi feciſtis," Qui fratres nominantur, ſunt illi qui in bono charitatis & vitæ ſunt, nam Dominus apud illos eſt, quia in ipſo bono; & ſunt qui proprie intelliguntur per proximum; in his quoque Dominus ſe non manifeſtat, nam viles ſunt reſpective, ſed homo ſe manifeſtat coram Domino, quod ex interiori Ipſum colat.

5068. Quod Dominus ſe Regem dicat, his verbis, " Quando venerit Filius hominis in gloria ſua, ſedebit ſuper throno gloriæ; tunc dicet Rex illis," eſt cauſa, quia Regium Domini eſt Divinum Verum, ex quo & ſecundum quod ſit judicium: ſed ex illo & ſecundum illud judicantur aliter boni & aliter mali, boni quia receperunt Divinum Verum, judicantur ex bono, ita ex miſericordia, mali quia non receperunt Divinum verum, judicantur ex Vero ita non ex Miſericordia, hanc enim rejecerunt & inde in altera vita continue rejiciunt. Recipere Divinum

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Verum, eſt non modo fidem habere ſed etiam fidem agere, hoc eſt, quod doctrinæ eſt facere ut ſit vitæ: inde eſt, quod Dominus Se Regem dicat: quod Regium Domini ſit Divinum Verum, videatur n: 1728. 2015 f. 3009. 3670. 4581. 4966.

5069. Quod illi qui a dextris dicantur juſti, "Reſpondebunt Ipſi *Juſti*, dicentes, &c. Et ibunt *Juſti* in vitam æternam," ſignificat quod in Juſtitia Domini ſint; omnes, qui in bono charitatis ſunt, vocantur Juſti, non quod juſti ſint ex ſe, ſed ex Domino, Cujus Juſtitia illis appropriatur: qui ſe credunt juſtos ex ſe, aut juſtificatos adeo, ut amplius nihil eis mali ſit, non inter juſtos ſed inter injuſtos ſunt, nam ſibi tribuunt bonum, & quoque in bono meritum ponunt, & tales nuſquam ex vera humiliatione adorare Dominum poſſunt: quapropter qui in Verbo juſti & ſancti vocantur, ſunt illi qui ſciunt, & agnoſcunt, quod omne bonum ſit a Domino, & omne malum a ſe, hoc eſt, penes ſe ab inferno.

5070. Vita æterna, quæ juſtis, eſt vita ex bono, bonum in ſe vitam habet, quia eſt a Domino, Qui eſt ipſa vita; Vitæ, quæ a Domino, ineſt ſapientia & intelligentia, nam bonum recipere a Domino, & inde bonum velle, eſt ſapientia, ac verum recipere a Domino, & inde verum credere, eſt intelligentia, & qui eam ſapientiam & intelligentiam, illi vitam habent, & quia felicitas tali vitæ adjuncta eſt, eſt felicitas æterna quæ per vitam quoque ſignificatur. Contrarium eſt illis qui in malo ſunt, hi apparent quidem, imprimis ſibi, ſicut vitam habeant, ſed eſt talis vita quæ in Verbo vocatur mors, & quoque eſt mors ſpiritualis, nam nihil boni ſapiunt, nec veri intelligunt; hoc conſtare poteſt unicuivis qui expendit, cum enim bono & inde vero ineſt vita, non poteſt vita eſſe malo & inde falſo, nam hæc contraria ſunt & extinguunt vitam, quapropter his non alia vita eſt, quam qualis eſt inſanis.

5071. Quod illi qui a ſiniſtris, dicantur maledicti, ac pæna eorum ignis æternus, "Tunc dicet etiam iis qui a ſiniſtris, diſcedite a Me *maledicti* in *ignem æternum* paratum diabolo & angelis ejus; & abibunt hi in *pænam* æternam," eſt quia ſe averterunt a bono & vero, & converterunt ad malum & falſum, maledictio in ſenſu Verbi interno ſignificat averſionem, n: 245. 379. 1423. 3530. 3584. Ignis æternus, in quem diſcederent, non eſt ignis elementaris, nec eſt conſcientiæ cruciatus, ſed eſt concupiſcentia mali; concupiſcentiæ enim apud hominem ſunt ignes ſpirituales qui illum in vita corporis conſumunt, & in altera vita cruciant, ex illis ignibus infernales ſe mutuo diris modis torquent,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quent. Quod ignis æternus non ſit ignis elementaris, conſtare poteſt; quod non ſit conſcientiæ cruciatus, eſt quia omnes qui in malo ſunt, nullam conſcientiam habent, & qui nullam in vita corporis habuerant, nec ullam habere poſſunt in altera vita; at quod concupiſcentia ſit, eſt quia omne igneum vitale eſt ab amoribus apud hominem, igneum cœleſte ab amore boni & veri, & igneum infernale ab amore mali & falſi, ſeu quod idem, igneum cœleſte eſt ab amore in Dominum & amore erga proximum, & igneum infernale ab amore ſui & amore mundi: quod omnis ignis ſeu calor intus in homine ſit inde, quiſque ſcire poteſt ſi attendat: inde quoque eſt, quod amor dicatur calor ſpiritualis, & quod per ignem & calorem in Verbo non aliud ſignificetur, n: 934 f. 1297. 1527. 1528. 1861. 2446. 4906. Igneum vitale apud malos etiam tale eſt, ut cum in concupiſcentiarum vehementia ſunt, etiam in quodam igne ſint, ex quo in ardore & furore cruciandi alios; ſed igneum vitale apud bonos, tale eſt, ut cum in affectionis gradu ſuperiori ſunt, etiam in quodam quaſi igne ſint, ſed ex illo in amore & zelo benefaciendi aliis.

CAPUT XL.

1. ET fuit poſt verba hæc peccaverunt pincerna Regis Ægypti & piſtor domino ſuo Regi Ægypti.

2. Et ſuccenſuit Pharao ſuper binos miniſtros aulicos ſuos, ſuper principem pincernarum, & ſuper principem piſtorum.

3. Et dedit illos in cuſtodiam domus principis ſatellitum ad domum carceris, locum ubi Joſeph vinctus.

4. Et præfecit princeps ſatellitum Joſephum illis, & miniſtrabat illis, & fuerunt diebus in cuſtodia.

5. Et ſomniarunt ſomnium bini illi, quiſque ſomnium ſuum, in nocte una, quiſque ſecundum interpretationum ſomnii ſui, pincerna & piſtor, qui Regi Ægypti, qui vincti in domo carceris.

6. Et venit ad illos Joſeph in matutino, & vidit illos, & ecce illi perturbati.

7. Et interrogabat miniſtros aulicos Pharaonis, qui cum eo in cuſtodia domus domini ſui, dicendo, quare facies veſtræ male hodie.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

8. Et dixerunt ad eum, ſomnium ſomnia vimus, & interpretator nullus illi; & dixit ad illos Joſeph, nonne Deo interpretationes, narrate quæſo mihi.

9. Et narravit princeps pincernarum ſomnium ſuum Joſepho, & dixit ei, in ſomnio meo, & ecce vitis coram me.

10. Et in vite tres propagines, & illa ſicut germinans, aſcendit flos illius & maturuerunt botri illius, uvas.

11. Et ſchyphus Pharaonis in manu mea, & accepi uvas, & expreſſi illas ad ſchyphum Pharaonis, & dedi ſchyphum ſuper volam Pharaonis.

12. Et dixit illi Joſeph, hæc interpretatio illius; tres propagines tres dies illæ.

13. In adhuc tribus diebus extollet Pharao caput tuum, & reducet te ſuper ſtationem tuam, & dabis ſchyphum Pharaonis in manum illius, ſecundum morem priorem, quo fuiſti pincerna illius.

14. Verum memento mei tecum, quando bene eſt tibi, & facias quæſo mecum miſericordiam, & meminiſſe facias mei ad Pharaonem, & educas me e domo hac.

15. Quia furto auferendo ablatus ſum e terra Hebræorum, & etiam hic non feci quicquam quod poſuerint me in fovea.

16. Et vidit princeps piſtorum, quod bonum interpretatus, & dixit ad Joſephum, etiam ego in ſomnio meo, & ecce tria caniſtra perforata ſuper capite meo.

17. Et in caniſtro ſupremo ab omni cibo Pharaonis, opere piſtoris, & avis edens ea e caniſtro de ſuper capite meo.

18. Et reſpondit Joſeph, & dixit, hæc interpretatio ejus, tria caniſtra tres dies, illa.

19. In adhuc tribus diebus, extollet Pharao caput tuum e ſuper te, & ſuſpendet temet ſuper ligno, & edet avis carnem tuam e ſuper te.

20. Et factum in die tertio, die naſcie Pharaonis, & fecit convivium omnibus ſervis ſus, & extulit caput principis pincernarum, & caput principis piſtorum, in medio ſervorum ſuorum.

21. Et reduxit principem pincernarum ſuper propinationem ſuam, & dedit ſchyphium ſuper volam Pharaonis.

22. Et principem piſtorum ſuſpendit, quemadmodum interpretatus illis Joſephus.

23. Et non recordatus princeps pincernarum Joſephi, & oblitus ejus.

CONTENTA.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

CONTENTA.

5072. In ſenſu interno in hoc Capite continuatur de ſtatu Tentationum, per quas ipſa corporea in correſpondentiam redigerentur; corporea proprie dicta ſunt Senſualia, quæ duplicis generis ſunt, quædam parti intellectuali ſubordinata ſunt, & quædam parti voluntariæ; quæ ſubordinata ſunt parti intellectuali repræſentantur per Pincernam regis Ægypti, & quæ parti voluntariæ per Piſtorem; quod illa quoad tempus retenta ſint, hæc autem ejecta, repræſentatur per quod pincerna rediit in ſtationem ſuam, & piſtor ſuſpenſus: reliqua ex ſerie in ſenſu intorno patebunt.

SENSUS INTERNUS.

5073. Verſ: 1. 2. 3. 4. *ET fuit poſt verba hæc peccarunt pincerna regis Ægypti, & piſtor, domino ſuo regi Ægypti. Et ſuccenſuit Pharao ſuper binos miniſtros aulicos ſuos, ſuper principem pincernarum, & ſuper principem piſtorum, & dedit illos in cuſtodiam domus principis ſatellitum, ad domum carceris locum ubi Joſeph vinctus. Et præfecit princeps ſatellitum Joſephum illis, & miniſtrabat illis, & fuerunt diebus in cuſtodia.* Et fuit, ſignificat ſtatum novum, & ſequentia: poſt verba hæc ſignificat poſt illa quæ præcedunt: peccarunt, ſignificat inverſum ordinem: pincerna regis Ægypti, ſignificat apud illa in corpore quæ ſubjecta ſunt parti intellectuali: & piſtor, ſignificat apud illa in corpore quæ ſubjecta ſunt parti voluntariæ: domino ſuo regi Ægypti, ſignificat quod eſſent contra naturalis hominis ſtatum novum: & ſuccenſuit Pharao, ſignificat quod naturalis homo novus ſe averteret: ſuper binos miniſtros aulicos ſuos, ſignificat a ſenſualibus corporis utriuſque generis: ſuper principem pincernarum & ſuper principem piſtorum, ſignificat in genere a ſenſualibus ſubordinatis parti intellectuali & parti voluntariæ: & dedit illos in cuſtodiam, ſignificat rejectionem: domus principis ſatellitum, ſignificat ab illis quæ primaria interpretatione: ad domum carceris, ſignificat inter falſa: locum ubi Joſeph vinctus, ſignificat ſtatum cœleſtis naturalis nunc quoad illa: & præfecit princeps ſatellitum Joſephum illis, ſignificat quod cœleſte naturalis ex primariis interpretationi illa doceret: & miniſtrabat illis, ſignificat quod inſtrueret: & fuerunt diebus in cuſtodia, ſignificet quod in ſtatu rejectionis diu eſſent.

5074.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5074. Et fuit, quod ſignificet ſtatum novum, & ſequentia, conſtat ex eo, quod fuit & factum in Verbo involvat ſtatum novum; videatur n: 4979. 4999; & quod in lingua originali ſit loco diſtinctionis inter ſeries rerum quæ præcedunt & quæ ſequuntur, n: 4987, inde etiam ſignificat ſequentia.

5075. Poſt verba illa, quod ſignificet poſt illa quæ præcedunt, conſtat ex ſignificatione verborum in Lingua originali, quod etiam ſint res; hic itaque poſt verba illa, eſt poſt res illas, ita poſt illa quæ præcedunt. Quod verba in Lingua originali etiam ſignificent res, eſt quia verba in ſenſu interno ſignificant vera doctrinæ, quapropter omne Divinum Verum in genere vocatur Verbum, ac Ipſe Dominus, a Quo omne Divinum Verum in ſenſu ſupremo eſt Verbum, n: 1288; & quia nihil quod in univerſo exiſtit, eſt aliquid, hoc eſt, eſt res, niſi ſit ex Divino Bono per Divinum Verum; ideo verba in Lingua Hebræa etiam ſunt res: quod nihil in univerſo ſit aliquid, hoc eſt, res, niſi ſit ex Divino Bono per Divinum Verum, hoc eſt, per Verbum, patet, apud Johannem "In principio erat *Verbum*, & *Verbum erat apud Deum*, & Deus erat *Verbum*; omnia per ipſum facta ſunt, & ſine Ipſo factum eſt nihil quod factum eſt" I: 1. 3. Significativa interiora vocum trahunt quoad plurimam partem originem ex interiori homine, qui cum ſpiritibus & angelis eſt; quilibet enim homo, quoad ſpiritum ſuum, ſeu quoad ipſum illum hominem qui vivit poſt obitum corporis, eſt cum angelis & ſpiritibus in ſocietate, tametſi homo externus hoc neſcit, & quia in ſocietate cum illis eſt, etiam eſt cum illis in Lingua univerſali, ita in originibus vocum; inde eſt, quod plura ſignificativa vocibus indita ſint, quæ apparent in externa forma non congruentia, & uſque in interna congruunt, ut hic, verba quod ſignificent res; ſimiliter in perpluribus aliis, ſicut quod intellectus dicatur viſus internus, & ei tribuatur lux, quod animadvertentia & obedientia auditus & auſcultatio apperceptio rei odoratus; & ſic porro.

5076. Peccarunt quod ſignificet inverſum ordinem, conſtat ex ſignificatione peccare, quod ſit agere contra ordinem Divinum, quicquid contra illum eſt, eſt peccatum; ipſe ordo Divinus eſt Divinum Verum ex Divino Bono; in illo ordine ſunt omnes qui in Vero ſunt ex Bono, hoc eſt, qui in fide ex charitate, nam Verum eſt fidei, & bonum eſt charitatis; at contra illum ordinem ſunt, qui non in vero ex Bono ſunt, conſequenter qui in vero ex malo, vel in falſo ex malo; per peccatum non aliud ſignificatur: hic per peccarunt, nempe pincerna & piſtor, ſignificatur quod in inverſo ordine eſſent ſenſualia externa ad interiora, ſic ut non concordarent ſeu non correſponderent.

5077. Pincerna regis Ægypti, quod ſignificet apud illa in corpore quæ ſubjecta ſunt parti intellectuali, conſtat ex ſignificatione pincernæ quod ſit ſenſuale externum ſeu ſenſuale corporis, quod ſubordinatum ſeu ſubjectum eſt parti intellectuali Interni hominis, de qua ſequitur; & ex ſignificatione regis Ægypti quod ſit naturalis homo, de qua infra n: 5079. Quia in ſequentibus agitur de Pincerna & Piſtore, & per illos ſignificantur ſenſualia externa, quæ corporis, primum aliquid de ſenſualibus his dicendum eſt: quod ſenſus

externi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

externi ſeu corporis, ſint quinque, nempe Viſus, Auditus, Olfactus, Guſtus, & Tactus, notum eſt, & quoque quod hi conſtituant omne vitale corporis, corpus enim abſque illis ſenſibus prorſus non vivit, quapropter etiam quando privatur illis, moritur & fit cadaver, ipſum itaque corporeum hominis non aliud eſt, quam receptaculum ſenſationum, conſequenter vitæ ex illis; principale eſt ſenſitivum, & inſtrumentale eſt corporeum, inſtrumentale abſque ſuo principali cui adaptatum eſt, ne quidem dici poteſt corporeum quale circumfert homo cum vivit in mundo, ſed inſtrumentale ſimul cum principali, quando hæc unum agunt; hoc itaque eſt corporeum. Senſualia externa hominis, omnia ſe referunt ad ſenſualia interna ejus, data enim ſunt homini & poſita in corpore, ut interno homini inſerviant dum eſt in mundo, & ejus ſenſualibus ſubjecta ſint; quapropter cum ſenſualia hominis externa incipiunt dominari ſuper ſenſualia hominis interna, actum eſt cum homine; tunc enim ſenſualia interna non aliter conſiderantur quam famulitia, quæ inſerviant confirmandis illis quæ ſenſualia externa ex imperio jubent; cum in hoc ſtatu ſunt ſenſualia externa, tunc in inverſo ordine ſunt, de quo mox ſupra n: 5076. Senſualia externa hominis ſe referunt, ut dictum, ad interna, in genere ad intellectuale & ad voluntarium; quapropter ſenſualia externa ſunt, quæ ſubjecta ſeu ſubordinata ſunt parti hominis intellectuali, & quæ ſubjecta ſunt parti ejus voluntariæ; ſenſuale quod ſubjectum eſt parti intellectuali eſt imprimis viſus, quod parti intellectuali & dein voluntariæ eſt auditus, quod utrique ſimul eſt odoratus, & adhuc magis guſtus, quod autem parti voluntariæ eſt tactus; quod ſenſualia externa illis partibus ſubjecta ſint, multis oſtendi poteſt, & quoque quomodo ſubjecta ſunt; ſed nimis prolixum eſt illuc explicationem hic extendere; aliquatenus ſcire poteſt ab illis quæ de correſpondentia illorum ſenſuum ad finem Capitum præcedentium oſtenſa ſunt. Porro ſciendum, quod omnia vera, quæ fidei dicuntur, pertineant ad partem intellectualem, & quod bona, quæ amoris & charitatis ſunt, ſint partis voluntariæ; conſequenter partis intellectualis eſt credere, agnoſcere, ſcire & videre verum & quoque bonum, ſed partis voluntariæ eſt affici illo & amare illud, & quo homo afficitur & quod amat, eſt bonum; ſed quomodo intellectuale influit in voluntarium, cum verum tranſit in bonum, & quomodo voluntarium influit in intellectuale, cum agit illud, eſt adhuc altioris indaginis, de quibus, ex Divina Domini Miſericordia, in ſequentibus paſſim dicetur. Quod Pincerna ſit ſenſuale quod ſubjectum ſeu ſubordinatum eſt parti intellectuali interni hominis, eſt quia omne quod Potui inſervit, ſeu quod propinatur, ſicut vinum, lac, aqua, ſe refert ad verum, quod eſt partis intellectualis, ita ad partem intellectualem, & quia ſenſuale externum ſeu corporis eſt, quod ſubminiſtrat, idcirco per pincernam id ſenſuale ſeu id ſenſualium ſignificatur; quod potare & bibere in genere prædicetur de veris quæ partis intellectualis, videatur n: 3069. 3071. 3168. 3772. 4017. 4018; quod in ſpecie enim ſit verum quod ex bono, ſeu fides quæ ex charitate, n: 1071. 1798; & quod aqua ſit verum, n: 680. 2702. 3058. 3424. 4976: ex his nunc conſtare poteſt quid pincerna.

5078.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5078. Et piſtor, quod ſignificet apud illa in corpore quæ ſubjecta ſunt parti voluntariæ, conſtat ex ſignificatione piſtoris, quod ſit ſenſuale externum ſeu ſenſu de corporis, quod ſubordinatum ſeu ſubjectum eſt parti voluntariæ Interni hominis; quod piſtor id ſignificet, eſt quia omne quod eſui inſervit, ſeu quod editur, ſicut panis, cibus in genere, & omne opus piſtoris, prædicatur de bono, & ſic ſe refert ad partem voluntariam; omne enim bonum eſt illius partis, ſicut omne verum eſt partis intellectualis, ut mox ſupra n: 5078, dictum eſt: quod panis ſit cœleſte ſeu bonum, videatur n: 1798. 2165. 2177. 3478. 3735. 3813. 4211, 4217. 4735. 4976. Quod hic & in ſequentibus hujus Capitis de ſenſualibus externis utriuſque generis in ſenſu interno agatur, eſt quia in priori Capite actum eſt de Domino, quomodo Ipſe interiora naturalis ſui glorificavit ſeu Divina fecit, hic igitur agitur de Domino quomodo Ipſe Exteriora naturalis glorificavit ſeu Divina fecit; exteriora naturalis ſunt quæ proprie corporea vocantur, ſeu ſenſualia utriuſque generis una cum recipientibus, hæc enim cum illis conſtituunt id quod corpus vocatur, videatur ſupra n: 5077: Dominus Ipſum corporeum in Se Divinum fecit, tam ſenſualia ejus quam recipientia, quapropter etiam e ſepulchro corpore reſurrexit; & quoque poſt reſurrectionem dixit diſcipulus "Videte manus meas & pedes meas, quod Ipſe Ego ſim, palpate Me & videte; nam Spiritus non carnem & oſſa habet, ſicut Me videtis habentem," Luc. XXIV: 39. Credunt plerique hodie qui ab Eccleſia, quod unuſquiſque reſurrecturus ſit ultimo die & tunc corpore; quæ opinio tam univerſalis eſt, ut vix aliquis ex doctrinali aliter credat; ſed illa opinio ideo invaluit, quia homo naturalis putat quod ſolum corpus ſit quod vivit; quapropter niſi illud vitam denuo recepturum crederet, negaret prorſus reſurrectionem: ſed ita ſe res habet, homo ſtatim poſt mortem reſurgit, & tunc apparet ſibi in corpore prorſus ſicut in mundo, cum tali facie, cum tabulis membris, brachiis, manibus, pedibus, pectore, ventre, lumbis; imo etiam cum ſe videt & ſe tangit, dicit quod homo ſit ſicut in mundo; at uſque non eſt externum ejus quod circumtulit in mundo quod videt tangit, ſed eſt internum, quod conſtituit ipſum illud humanum quod vivit, & quod externum circum ſe ſeu extra ſingula ſui habuit, per quod eſſe potuit in mundo & convenienter ibi agere & functiones obire; ipſum corporeum terreſtre non amplius ei alicui uſui eſt, eſt in alio mundo, ubi aliæ functiones, & aliæ vires & potentiæ, quibus corpus ejus quale ibi habet, adaptatum eſt; hoc videt oculis ſuis, non illis quos habuit in mundo, ſed illis quos ibi habet, qui ſunt Interni ejus hominis, & e quibus per oculos corporis viderat prius mundana & terreſtria; id quoque tactu ſentit, non manibus ſeu ſenſu tactus quo graviſus in mundo, ſed manibus & ſenſu tactus quo gaudet ibi, qui eſt ex quo ſenſus ejus tactus in mundo exſtitit; omnis etiam ſenſus ibi eſt exquiſitior & perfectior, quia eſt Interni hominis ſoluti ab Externo, Internum enim eſt in perfectiori ſtatu quia dat Externo ſentire, ſed cum in Externum agit, ut in mundo, tunc ſenſatio hebetatur & obſcuratur; præterea Internum eſt quod ſentit Internum, & Externum quod Externum; inde eſt quod homines poſt mortem ſe mutuo videant, & in ſocietate ſimul ſint ſecundum interiora; ut

certus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

certus de illa re eſſem, etiam mihi datum eſt ipſos ſpiritus tangere, & cum illis multoties de illa re loqui, videatur n: 322. 1630. 4622. Mirantur valde homines poſt mortem, qui tunc ſpiritus vocantur, & qui in bono vixerunt Angeli, quod homo Eccleſiæ credat ſe non prius viſurum vitam æternam quam ultimo die cum interiturus mundus, & quod tunc reinduiturus pulverum rejectum, cum tamen homo Eccleſiæ novit, quod poſt mortem reſurgat, quis enim non dicit, quando homo moritur, poſtea quod anima vel ſpiritus ejus ſit vel in cœlo vel in inferno; & quis non dicit de infantibus ſui qui mortui, quod in cœlo ſint; & quis non conſolatur ægrotum, vel quoque morti judicatum, quod brevi venturus ſit in alteram vitam; ac qui in agone mortis eſt & præparatus nec aliter credit; imo etiam ex illa fide multi vindicant ſibi poteſtatem eximendi a locis damnationis, & intromittendi in cœlum, & miſſas faciendi pro illis: quis non novit, quæ Dominus dixit ad latronem "Hodie Mecum eris in paradiſo," Luc: XXIII: 43: & quæ Dominus dixit de divite & Lazaro, quod ille in infernum tranſlatus ſit, hic autem ab angelis in cœlum, Luc: XVI: 22. 23; & quis non novit, quæ Dominus docuit de reſurrectione, quod non Deus ſit mortuorum ſed viventium, Luc: XX: 38; hæc novit homo, & quoque ita cogitat & ita loquitur, cum ex ſpiritu cogitat & loquitur, at quando ex doctrinali, prorſus aliter dicit, quod nempe non prius reſurrecturus ſit quam ultimo die; cum tamen ultimus dies cuique ſit cum moritur, & quoque tunc ei judicium, ſicut etiam plures loquuntur: quid per cute circumdari, & ex carne videre Deum, apud Hiobum Cap: XIX: 25. 26, intelligitur, videatur n: 3540 ad fin: Hæc dicta ſunt, ob cauſam ut ſciatur, quod nullus homo corpore, quo circumdatus fuit in mundo, reſurgat, ſed quod Solus Dominus, & hoc quia Ipſe Corpus ſuum, dum fuit in mundo, glorificavit ſeu Divinum fecit.

5079. Domino ſuo regi Ægypti, quod ſignificet quod eſſent contra naturalis hominis ſtatum novum, nempe ſenſualia externa ſeu corporis, quæ per pincernam & piſtorem ſignificantur, conſtat ex ſignificatione regis Ægypti, quod ſit ſcientificum in genere, de qua n: 1164. 1165. 1186. 1462 4749. 4964. 4966; ſimile enim ſignificatur per regem Ægypti, quod per Ægyptum, eſt enim rex caput gentis, pariter alibi ubi alicujus gentis rex dicitur vel nominatur, n: 4789: quia eſt ſcientificum in genere, quod ſignificatur per regem Ægypti, eſt quoque naturalis homo, nam omne ſcientificum eſt verum naturalis hominis, n: 4967, ipſum bonum ibi ſignificatur per dominum, n: 4973. Quod ejus ſtatus novus ſignificetur, eſt quia in Capite præcedente actum eſt de interioribus naturalis quod nova facta, in ſupremo ſenſu in quo de Domino, quod glorificata, nunc autem agitur de exterioribus naturalis, quæ ad concordantium ſeu correſpondentiam cum interioribus redigenda; interiora illa naturalis quæ nova, ſeu quod idem, naturalis illius hominis ſtatus novus, eſt qui ſignificatur per dominum regem Ægypti, & exteriora quæ non in ordinem redacta, & inde contra illum, per pincernam & piſtorem. Sunt interiora & ſunt exteriora naturalis, interiora naturalis ſunt ſcientifica & affectiones illorum, exteriora vero ſunt ſenſualia utriuſque generis, de quibus ſupra n: 5077; hæc,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

nempe exteriora naturalis, homo relinquit cum moritur, ſed illa, nempe interiora naturalis ſecum fert in alteram vitam, ubi inſerviunt pro plano ſpiritualibus & cœleſtibus: homo enim, cum moritur, nihil amittit præter oſſa & carnem, ſecum habet memoriam omnium quæ egerat, loquutus eſt, & cogitaverat, & ſecum habet omnes affectiones & cupidates naturales, ita omnia interiora naturalis; exterioribus ejus non opus habet, nam non videt quid in mundo, nec audit quæ in mundo, nec odorat, guſtat, & tangit quæ in mundo, ſed quæ in altera vita; quæ quidem quoad multam partem ſimilia apparent iis quæ in mundo, ſed uſque non ſunt ſimilia, in ſe enim vivum habent, quod non habent illa quæ proprie ſunt mundi naturalis; omnia enim & ſingula ibi exiſtunt & ſubſiſtunt a Sole qui eſt Dominus, inde vivum in ſe habent; at omnia & ſingula, quæ in mundo naturali, exiſtunt & ſubſiſtunt a ſole, qui eſt ignis elementaris, inde vivum in ſe non habent; vivum quod in his apparet, non aliunde eſt quam ex mundo ſpirituali, hoc eſt, per mundum ſpiritualem a Domino.

5080. Et ſuccenſuit Pharao, quod ſignificet quod naturalis homo novus ſe averteret, conſtat ex repræſentatione Pharaonis ſeu regis Ægypti, quod ſit naturalis homo novus, ſeu naturalis hominis ſtatus novus, de qua mox ſupra n: 5079; & ex ſignificatione ſuccenſere ſeu iraſci, quod ſit ſe avertere, de qua n: 5034, hic itaque quod naturale interius, quod novum factum, averteret ſe a naturali exteriori ſeu ſenſuali corporeo, quia hoc cum illo non correſponderet.

5081. Super binos miniſtros aulicos ſuos, quod ſignificet a ſenſualibus corporis utriuſque generis, quod nempe ſe averteret, conſtat ex ſignificatione miniſtrorum aulicorum, qui hic ſunt pincerna & piſtor, quod ſint ſenſualia utriuſque generis, de qua ſupra n: 5077. 5078; ſenſualia quæ corporis, nempe viſus, auditus, olfactus, guſtus, & tactus, etiam ſunt miniſtri ſicut aulici, reſpective ad interiorem hominem, qui eſt dominus rex, miniſtrant enim ei, ut in documenta experientiæ veniat ab illis quæ ſunt in mundo aſpectabili & in ſocietate humana, & ſic ut intelligat & ſapiat: homo enim in nullam ſcientiam, minus in aliquam intelligentiam & ſapientiam naſcitur, ſed modo in facultatem recipiendi & imbuendi illa; id fit per duplicem viam, nempe per viam internam & per viam externam, per viam internam influit Divinum, per viam externam influit mundanum, hæc intus in homine concurrunt, & tunc quantum homo ſe patitur illuſtrari a Divino, tantum venit in ſapientiam: quæ per viam externam, per ſenſualia corporis, influunt, ſed non influunt ex ſe, verum evocantur per Internum hominem, ut inſerviant pro plano cœleſtibus & ſpiritualibus quæ per viam internam a Divino influunt: inde conſtare poteſt, quod ſenſualia corporis ſint ſicut miniſtri aulici: in genere omnia exteriora ſunt miniſtri reſpective ad interiora; totus naturalis homo non aliud eſt reſpective ad ſpiritualem. Vox illa in Lingua originali ſignificat miniſtrum, aulicum, cubicularum, eunuchum; in ſenſu interno per illum ſignificatur naturalis homo quoad bonum & quoad verum, ut hic; in ſpecie autem naturalis homo quoad bonum, ut apud Eſaiam "Ne dicat filius alienigenæ qui

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

qui adhæret Jehovæ, dicendo, ſeparando ſeparat me Jehovah a cum populo ſuo: nec *Eunuchus* dicat, ecce ego lignum aridum; nam ſic dixit Jehovah *Eunuchis*, qui cuſtodiunt ſabbatha mea, & eligunt quo delector, ac tenentes fædus meum; dabo illis in domo mea, & intra muros meos locum & nomen, bonum præ filiis & filiabus, nomen æternitatis dabo illis quod non exſcindetur," XLVI: 3. 4. 5: Eunuchus ibi pro naturali homine quoad bonum, & filius alienigenæ pro naturali homine quoad verum; Eccleſia enim Domini eſt externa & interna, qui ab Eccleſia externa, ſunt naturales, qui ab interna ſpirituales; qui naturales & tamen in bono, ſunt Eunuchi, & qui in vero, ſunt filii alienigenæ & qui vere in ſpirituales ſeu interni non dari poſſunt quam intra Eccleſiam, ideo quoque per filios alienigenæ ſignificantur qui extra Eccleſiam ſunt ſeu gentiles, & tamen in vero ſecundum religioſum ſuum, n: 2049. 2593. 2599. 2600. 2602. 2603. 2861. 2863. 3263; & per Eunuchos qui in bono.

5082. Super principem pincernarum & ſuper principem piſtorum, quod ſignificet in genere a ſenſualibus ſubordinatis parti intellectuali & parti voluntariæ, conſtat a ſignificatione pincernæ, quod ſit ſenſuale ſubordinatum & ſubjectum parti intellectuali, de qua ſupra n: 5077; a ſignificatione piſtoris, quod ſit ſenſuale ſubordinatum & ſubjectum parti voluntariæ, de qua etiam ſupra n: 5078; & a ſignificatione principis, quod ſit primarium, de qua n: 1482. 2089. 5044, hic in genere ſeu in communi, quod enim primarium eſt etiam commune eſt, nam id in reliquis regnat; ad primaria enim ſicut ad communia referuntur particularia, ut unum faciant, & ne contradicto appareat.

5083. Et dedit illos in cuſtodiam, quod ſignificet rejectionem, conſtat ex ſignificatione dare in cuſtodiam, quod ſit rejectio; qui enim in cuſtodiam datur, is rejicitur.

5084. Domus principis ſatellitum, quod ſignificet ab illis quæ primaria interpretationi, conſtat ex ſignificatione principis ſatellitum, quod ſint primaria interpretationi, de qua n: 4790. 4966; hic itaque quod ſenſualia utriuſque generis rejecta ſint a primariis interpretationi, quæ nempe ſunt Verbi quoad ſenſum internum, quæ tunc rejici dicuntur, quando non illis fides habetur in talibus; ſunt enim ſenſualia, & illa quæ per ſenſualia immediate intrant in cogitationem, fallacia, omnes fallaciæ, quæ regnant apud hominem, ſunt inde; ex illis eſt, quod pauci credant veris fidei, & quod naturalis homo ſit contra ſpiritualem, hoc eſt, externus homo contra internum: quapropter ſi naturalis ſeu externus homo dominari incipit ſuper ſpiritualem ſeu internum, nihil amplius creduntur quæ ſunt fidei, fallaciæ enim obumbrant & cupiditates ſuffocant. Quia pauci ſciunt, quid fallaciæ ſenſuum, & pauci credunt quod illæ tantam umbram inducant rationalibus, & maxime ſpiritualibus fidei, uſque ut ea extinguant, imprimis quando homo ſimul in jocundo cupiditatum ex amore ſui & mundi eſt, licet rem exemplis illuſtrare, primum quid fallaciæ ſenſuum mere naturales ſeu in illis quæ ſunt in natura, dein de fallaciis ſenſuum in ſpiritualibus; I. Fallacia ſenſus mere naturalis ſeu quæ in natura, eſt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt, quod credatur quod ſol ſemel quovis die circum hanc tellurem feratur, & ſimul etiam cœlum cum omnibus aſtris; & tametſi dicitur, quod incredibile ſit quia impoſſibile, quod tantus oceanus igneus qualis eſt Sol, & non ſolum Sol ſed etiam innumerabilia aſtra abſque ulla mutatione loci a ſe invicem, quovis die ſemel circumvolantur; & ſi adjicitur, quod videri poſſit a planetis, quod tellus faciat motum diurnum & annuum per circumrotationes & circumgyrationes, ex eo quod planetæ etiam ſint tellures, & quidem etiam quod circum ſe habeant lunas, & obſervatum quod illi pariter ac noſtra tellus tales motus, nempe diurnos & annuos faciant; uſque tamen apud perplures fallacia ſenſus obtinet, quod ita ſit prout oculus videt. II. Fallacia ſenſus mere naturalis, ſeu in natura, eſt, quod ſolum unica atmoſphæra ſit, & modo ea purior in partibus ſucceſſive; & quod ubi illa deſinit, ſit vacuum; ſenſuale externum hominis non aliter capit, cum ſolum hoc conſulitur. III. Fallacia ſenſus mere naturalis eſt, quod a prima creatione impreſſa ſit ſeminibus qualitas excreſcendi in arbores & flores, & ſe prolificandi, & quod inde omnium exiſtentia, & ſubſiſtentia; & ſi illis dicitur, quod ſubſiſtere aliquid nequeat niſi perpetuo exiſtat, ſecundum canonem, quod ſubſiſtentia ſit perpetua exiſtentia, tum quod omne inconnexum a priori ſe cadat in nihilum, uſque tamen ſenſuale corporis & cogitatio ex illo ſenſuali, non capit illud, nec quod omnia & ſingula ſubſiſtant ſicut exſtiterant, per influxum a mundo ſpirituali, hoc eſt, per mundum ſpiritualem a Divino. IV. Fallacia ſenſus mere naturalis eſt inde, quod ſint ſubſtantiæ ſimplices, quæ monades & atomi; quicquid enim intra ſenſuale externum eſt, hoc credit naturalis homo, quod tale ſit, vel nihil. IV. Fallacia ſenſus mere naturalis eſt, quod omnia naturæ ſint, & ex natura. & quod quidem in puriori ſeu interiora natura aliquid ſit quod non capitur, ſed ſi dicitur quod intra ſeu ſupra naturam ſit ſpirituale ac cœleſte, hoc rejicitur, & creditur, niſi id naturale ſit, quod nihil ſit. V. Fallacia ſenſus eſt, quod ſolum corpus vivat, & quod vita ejus pereat cum moritur; ſenſuale prorſus non capit, quod Internus homo ſit in ſingulis Externi, & quod is ſit intra naturam in mundo ſpirituali; inde nec credit quia non capit, quod poſt mortem victurus, niſi corpore rurſus circuminduatur, n: 5078. 5079. VI. Fallacia ſenſus eſt inde, quod homo non magis vivere poſſit poſt mortem, quam beſtiæ, ex cauſa quia hæ quoque vitam habent in multis ſimilem vitæ hominis, modo quod homo animal perfectius ſit; ſenſuale non capit, hoc eſt, homo qui ex ſenſuali cogitat & concludit, quod homo in eo ſupra beſtias ſit, & ei vita ſuperior, quia cogitare poteſt, non modo de cauſis rerum, ſed etiam de Divino, ac Divino per fidem & amorem conjungi, ut & recipere influxum inde & ſibi appropriare, ita quod in homine, quia datur reciprocum, detur receptio quod nequaquam apud beſtias. VII. Fallacia eſt inde, quod ipſum vivum apud hominem, quod anima vocatur, ſit modo aliquod æthereum, vel flammeum, quod diſſipatur cum homo moritur; & quod id reſideat vel in corde, vel in cerebro, vel in aliqua pare ejus, & quod inde regat corpus ſicut machinam; quod Internus homo ſit in ſingulis externi, quod oculus non videat ex ſe ſed ex illo, nec auris audiat ex ſe ſed ex illo, homo ſenſualis non capit.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

capit. VIII. Fallacia ſenſus eſt, quod non aliunde lux dari queat quam ex ſole aut igne elementari, nec aliunde calor quam inde; quod ſit Lux in qua intelligentia, & calor in quo amor cœleſtis, & quod in illa luce & in illo calore ſint omnes angeli, ſenſuale non capit. IX. Fallacia ſenſus eſt, quod homo credat ſe vivere ex ſe, ſeu quod ei indita ſit vita, non enim aliter apparet coram ſenſuali; quod ſolum Divinum ſit cui vita ex ſe, & ſic quod unica vita ſit, & quod vitæ in mundo ſint modo formæ recipientes, ſenſuale prorſus non capit, videatur n: 1954. 2706. 2886 ad 2889. 2893. 3001. 3318. 3337. 3338. 3484. 3742. 3743. 4151. 4249. 4318. 4319. 4320. 4417. 4523. 4524 4882. X. Homo ſenſualis ex fallacia credit, quod adulteria ſint licita, ex ſenſuali enim concludit, quod conjugia ſint modo ordinis cauſa propter educationem ſobolis, & ſi non ordo ille deſtruitur quod perinde ſit a quonam ſoboles; tum quod conjugiale ſit ſicut aliud laſcivum ſed conceſſum; ita quoque, quod contra ordinem non foret plures uxores ducere, ſi non Chriſtianus orbis ex Scriptura Sacra id prohiberet; ſi illis dicitur, quod correſpondentia ſit inter conjugium cœleſte & conjugia in terris, & quod conjugiale nemo in ſe habere poſſit niſi ſit in vero & bono ſpirituali, tum quod genuinum conjugale nequaquam dari queat inter maritum & plures uxores, & inde quod conjugia in ſe ſancta ſint, hæc ſenſualis homo rejicit ſicut nihil. XI. Fallacia ſenſus eſt, quod Regnum Domini ſeu cœlum ſit quale regnum terreſtre, in eo quod ibi gaudium & felicitas ſit, us unus major ſit altero, & inde in gloria præ altero; ſenſuale enim prorſus non capit, quid ſit, quod minimus ſit maximus, ſeu ultimus primus; ſi eis dicatur, quod gaudium in cœlo ſeu angelis ſit aliis ſervire benefaciendo, abſque ulla reflexione meriti & retributionis, hoc ſicut triſte obvenit. XII. Fallacia ſenſus eſt, quod bona opera mereantur: & quod facere alicui bene ſui cauſa, ſit bonum opus. XIII. Etiam fallacia ſenſus eſt, quod ſalvetur homo per ſolam fidem; & quod fides dari queat apud quem non eſt charitas; tum quod fides maneat, non vita poſt mortem. Similiter in perpluribus aliis; quapropter cum ſenſuale apud hominem dominatur, tunc rationale illuſtratum a Divino nihil videt, eſt in denſa caligine, & tunc creditur quod omne id rationale ſit, quod ex ſenſuale concluditur.

5085. Ad domum carceris, quod ſignificet inter falſa, conſtat ex ſignificatione domus carceris, quod ſit vaſtatio falſi, & inde falſum, de qua n: 4958. 5037. 5038.

5086. Locum, ubi Joſeph vinctus, quod ſignificet ſtatum cœleſtis naturalis nunc quoad illa, conſtat ex ſignificatione loci, quod ſit ſtatus, de qua n: 2625. 2837. 3356. 3387. 4321. 4882; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis e rationali, de qua n: 4286. 4585. 4592. 4594. 4963. hic cœleſte naturalis, quia nunc in naturali a quo tentationes, n: 5035. 5039; & ex ſignificatione vinctus, quod ſit ſtatus tentationum, de qua n: 5037; in capite priori actum eſt de ſtatu tentationum cœleſtis ſpiritualis in naturali quoad illa quæ fuerunt interioris naturalis, hic nunc quoad illa quæ ſunt exterioris.

5087.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5087. Et præfecit princeps ſatellitum Joſephum illis, quod ſignificet quod cœleſte naturalis ex primariis interpretationi illa doceret, conſtat ex ſignificatione principis ſatellitum, quod ſint primaria interpretationi, de qua n: 4790. 4966. 5084; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte naturalis, de qua mox ſupra n: 5085; & ex ſignificatione præfici, quod hic ſit docere, qui enim præficitur illis quæ rejiciuntur explorationis ſeu emendationis cauſa, illæ munere docendi fungitur.

5088. Et miniſtrabat illis, quod ſignificet quod inſtrueret, conſtat ex ſignificatione miniſtrare, quod ſit inſtruere: quod miniſtrare hic non ſit miniſtrare ut ſervus, conſtat ex eo quod Joſeph illis præfectus ſit, quare miniſtrare hic eſt ſubminiſtrare quæ illis conducerent; & quia agitur hic de novo naturali ſenſuali ſeu externo, per præfici ſignificatur docere, & per miniſtrare inſtruere; præfici prædicatur de bono quod vitæ, & miniſtrare de vero quod doctrinæ, n: 4976.

5089. Et fuerunt diebus in cuſtodia, quod ſignificet quod in ſtatu rejectionis diu eſſent, conſtat ex ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; hic itaque diebus, quod in ſtatu diu, nempe rejectionis, quæ p r cuſtodiam ſignificatur, n: 5083. Singula hæc, quæ in ſenſu interno continentur, fuſius explicare non licet, quia talia ſunt, de quibus formari nequit idea ab illis quæ in mundo ſunt, ſicut de cœleſti ſpiritualis homine, de ſtatu ejus in naturali cum naturale interius novum ſit, ac poſtea cum novum factum, ac naturale exterius rejectum, ſed de his & ſimilibus formari poteſt idea ab illis quæ in cœlo, quæ talis eſt ut non cadat in aliquam ideam formatam ab illis quæ in mundo, niſi apud illos, qui dum in cogitatione ſunt, abduci a ſenſualibus poſſunt; niſi cogitatio apud hominem elevari poteſt ſupra ſenſualia, ſit ut hæc ſpectentur ſicut infra, nequaquam ſapere poteſt aliquid interius in Verbo, minus talia quæ ſunt cœli abſtracta ab illis quæ ſunt mundi, ſenſualia enim abſorbent illa & ſuffocant; inde eſt, quod, qui ſenſuales ſunt, & ſtudio incubuerunt ſcientificis, raro aliquid capiant de illis quæ ſunt cœli; immerſerunt enim cogitationes talibus quæ ſunt mundi, hoc eſt, terminis & diſtinctionibus ab illis, ita ſenſualibus, a quibus elevari non amplius poſſunt, & ſic teneri in intuitione ſupra illa; ita nec amplius poteſt cogitatio eorum libere extendi circum omnem campum rerum memoriæ, & eligere quæ conveniunt, ac rejicere quæ repugnant, & applicare quæ in aliquo nexu ſunt; clauſa enim & immerſa tenetur terminis, ut dictum, & inde ſenſualibus, ut circumſpicere non poſſit: hæc cauſa eſt, quod eruditi minus credant, quam ſupplices, imo etiam quod in cœleſtibus minus ſapiant; ſimplices enim intueri rem poſſunt ſupra terminos & ſupra ſcientifica, ita ſupra ſenſualia, eruditi vero non ita, intuentur ex terminis & ſcientificis, eſt enim mens in illis, ita vincta ſicut in clauſtro ſeu in carcere.

5090. Verſ: 5. 6. 7. 8. *Et ſomniarunt ſomnium bini illi, quiſque ſomnium ſuum, in nocte una, quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui, pincerna & piſtor, qui Regi Ægypti, qui vincti in domo carceris. Et venit ad illos Joſeph in matutino, & vidit illos, & ecce illi perturbati. Et interrogabat miniſtros auli-*

co

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eos Pharaonis, qui cum eo in cuſtodia domus domini ſui, dicendo, quare facies veſtræ malæ hodie. Et dixerunt ad eum, ſomnium ſomniavimus, & interpretator nullus illi, & dixit ad illos Joſeph, nonne Deo, interpretationes, narrate quæſo mihi. Et ſomniarunt ſomnium bini illi, ſignificat prævidentiam de illis: quiſque ſomnium ſuum in nocte una, ſignificat de eventu qui illis in obſcuro: quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui, ſignificat quem in ſe haberent: pincerna & piſtor, ſignificat de ſenſualibus utriuſque generis: qui Regi Ægypti, ſignificat quæ ſubordinata interiori naturali: qui vincti in domo carceris, ſignificat quæ inter falſa: & venit ad illos Joſeph in matutino, ſignificat revelatum & clarum cœleſti naturalis: & vidit illos, ſignificat perceptionem: & ecce illi perturbati, ſignificat quod in ſtatu triſti: & interrogabat miniſtros aulicos Pharaonis, ſignificat ſenſualia illa: qui cum eo in cuſtodia domus domini ſui, ſignificat quæ rejecta: dicendo quare facies veſtræ malæ hodie, ſignificat ex qua affectione triſtitia: & dixerunt ad illum, ſignificat perceptionem de illis: ſomnium ſomniavimus, ſignificat prædictionem: & interpretator nullus illi, ſignificat quod nemo ſciat quid in illis: & dixit illis Joſeph, ſignificat cœleſte naturalis: nonne Deo interpretationes, ſignificat quod Divinum in illis: narrate quæſo mihi, ſignificat quod ſciretur.

5091. Et ſomniarunt ſomnium bini illi, quod ſignificet prævidentiam de illis, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit providentia, de qua n: 3698; bini illi ſunt ſenſualia utriuſque generis ſignificata per pincernam & piſtorem; quod de illis ſomnia, a ſequentibus patet. Quod ſomnium ſit in ſupremo ſenſu Prævidentia, eſt quia ſomnia quæ immediate per cœlum a Domino influunt futura prænuntient, qualia fuerunt ſomnia Joſephi, ſomnia pincernæ & piſtoris, ſomnium Pharaonis, ſomnium Nebuchadnezaris, & in genere ſomnia prophetica; futura, quæ per illa prænuntiantur, non aliunde ſunt quam ex Prævidentia Divina Domini: inde quoque ſciri poteſt, quod omnia & ſingula prævideantur.

5092. Quiſque ſomnium ſuum in nocte una, quod ſignificet de eventu qui illis in obſcuro, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prævidentia, & inde prædictio, & quia eſt prædictio, etiam eſt eventus, nam de illo eſt prædictio; & ex ſignificatione noctis, quod ſit obſcurum: nox in ſpirituali ſenſu ſignificat ſtatum umbræ inductum per falſum ex malo, n: 1712. 2353, ita quoque obſcurum, nempe mentis. Obſcurum quod eſt noctis in mundo, eſt obſcurum naturale, ſed obſcurum quod eſt noctis in altera vita, eſt obſcurum ſpirituale; illud exiſtit ex abſentia ſolis mundi & privatione lucis inde, hoc autem ex abſentia ſolis cœli qui eſt Dominus, & privatione lucis, hoc eſt, intelligentiæ inde; hæc privatio non exiſtit per quod ſol cœli ſicut ſol mundi occidat, ſed quia homo aut ſpiritus in falſo ex malo eſt, & ipſe ſe removet, & ſibi obſcurum inducit. Ex ſolum noctis & inde obſcuri idea in utroque ſenſu, patere poteſt, quomodo ſe habet ſenſus ſpirituale reſpective ad ejuſdem rei ſenſum naturalem. Præterea obſcurum ſpirituale eſt triplex, unum quod eſt ex falſo mali, alterum quod eſt ex ignorantia veri, tertium quod eſt exteriorum reſpective ad interiora, ita ſenſualium quæ ſunt externi hominis reſpective ad rationalia

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rationalia quæ ſunt interni: omnia hæc genere uſque exiſtunt ex eo, quod lux cœli, ſeu intelligentia & ſapientia quæ a Domino, non recipiatur, hæc enim continue influit, ſed a falſo mali vel rejicitur, vel ſuffocatur vel pervertitur, ab ignorantia veri parum recipitur, & a ſenſualibus quæ ſunt externi hominis, hebeſcit quia ſit communis.

5093. Quiſque ſecundum interpretationem ſomnii ſui, quod ſignificet quem in ſe haberent, nempe eventum, conſtat ex ſignificatione interpretationis ſomnii, quod ſit explicatio, & inde cognitio eventus, ita eventus quem in ſe haberent; quod ſomnium ſit eventus, videatur mox ſupra n: 5092.

5094. Pincerna & piſtor, quod ſignificet de ſenſualibus utriuſque generis, conſtat ex ſignificatione pincernæ, quod ſit ſenſuale ſubordinatum parti intellectuali, de qua n: 5077; & ex ſignificatione piſtoris, quod ſit ſenſuale ſubordinatum parti voluntariæ, de qua n: 5078; quod hæc rejecta ſint ab interiori naturali, ſupra n: 5083. 5089, dictum: at ſciendum, quod ipſa ſenſualia non rejecta ſint, nempe quæ ſunt viſus, auditus, olfactus, guſtus, tactus, nam ex his vivit corpus, ſed intuitiones ſeu cogitationes ex illis, tum affectiones ac cupidines ex illis: in memoriam externam ſeu naturalem hominis intrant objecta e mundo per ſenſualia illa ab una parte, & in illam intrant objecta per rationalia ab altera parte; hæc ſe in memoria illa ſeparant; quæ intrarunt per rationalia, ſe locant interius, quæ autem intrarunt per ſenſualia, ſe locant exterius; inde naturale ſit duplex, nempe interius & exterius, ut quoque ſupra dictum; Naturale interius eſt quod repræſentatur per Pharaonem regem Egypti, naturale autem exterius per pincernam & piſtorem: qualis differentia ſit, conſtare poteſt ex intuitionibus rerum ſeu cogitationibus & inde concluſionibus; qui cogitat & concludit ex interiori naturali, is quantum per rationale hauſit, tantum eſt rationalis, at qui cogitat & concludit ab exteriori naturali, is quantum ex ſenſualibus hauſit, tantum eſt ſenſualis, talis homo etiam vocatur ſenſualis homo, alter vero rationalis naturalis; Homo, cum moritur, omne naturale ſecum habet, & quale in mundo apud illum formatum eſt, tale quoque manet; quantum imbuerat ex rationali, tantum quoque rationalis eſt, & quantum ex ſenſuali tantum eſt ſenſualis; differentia eſt, quod naturale quantum hauſerat & appropriaverat ſibi ex rationali, tantum ſpectet ſenſualia quæ ſunt naturalis exterioris infra ſe, & tantum dominetur his, vilipendo & rejiciendo fallacias quæ inde; at naturale quantum hauſerat & appropriaverat ſibi ex ſenſualibus corporis, quod tantum ſpectet rationalia ſicut infra ſe, illa vilipendendo & rejiciendo: ſicut pro exemplo; rationalis naturalis homo poteſt comprehendere, quod homo non vivat ex ſe, ſed per influxum vitæ per cœlum a Domino; at ſenſualis homo hoc non poteſt comprehendere, dicit enim quod ſentiat & appercipiat manifeſte quod vita ſit in ſe, & quod contra ſenſum loquiſit vanum: Sit etiam pro exemplo, rationalia naturalis homo comprehendit, quod cœlum & infernum ſit, at ſenſualis homo illa negat, quia non capit quod purior mundus, quam quem oculis videt, detur; rationalis naturalis homo comprehendit quod ſint ſpiritus & angeli qui inconſpicui; at ſenſualis homo non com-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

comprehendit, putando nihil eſſe quod non videt & tangit. Sit quoque pro exemplo; rationalis naturalis homo comprehendit, quod intelligentis ſit intueri fines, ac prævidere & diſponere media ad finem quendam ultimum, is cum ſpectat naturam ex ordine rerum, videt quod natura ſit complexus mediorum, & tunc appercipit quod Supremum Ens intelligens diſpoſuerit illa; ſed ad quem finem ultimum, non videt niſi ſpiritualis fiat; at ſenſualis homo non comprehendit, quod aliquid diſtinctum a natura dari queat, ita nec quod aliquod Ens quod ſupra naturam; quid intelligere, quid ſapere, quid intueri fines, & diſponere media, non capit, niſi dicatur naturale, & cum dicitur naturale, ideam de illis habet qualem artifex de automato. Ex his paucis conſtare poteſt, quid intelligitur per interius naturale & exterius naturale; & per quod ſenſualia rejecta ſint, quod nempe non illa quæ ſunt viſus, auditus, olfactus, guſtus & tactus, in corpore, ſed quod concluſiones inde de interioribus.

5095. Qui regi Ægypti, quod ſignificet quæ ſubordinata interiori naturali, conſtat ex repræſentatione Pharaonis ſeu regis Ægypti in hoc Capite, quod ſit ſtatus naturalis novus, de qua n: 5079. 5080, conſequenter interius naturale, nam hoc novum factum; quid interius naturale, & exterius, mox ſupra n: 5094, videatur. Qualis ſenſus Verbi internus in hiſtoricis & in propheticis eſt, paucis dicendum; ubi in ſenſu hiſtorico memorantur plures perſonæ, ſicut hic Joſephus, Pharao princeps ſatellitum, pincerna, piſtor, in ſenſu interno quidem ſignificant varia, ſed ſolum in una perſonæ; cauſa eſt, quia nomina ſignificant res; ſicut hic Joſephus repræſentat Dominum quoad cœleſte ſpirituale e rationali, & quoque in naturali, Pharao Ipſum quoad ſtatum naturalis novum, ſeu quoad interius naturale, pincerna & piſtor quoad illa quæ ſunt Externi naturalis; talis eſt ſenſus internus; ſimiliter alibi, ut ubi nominantur Abrahamus, Jiſchakus & Jacobus, in ſenſu literæ ſunt tres perſonæ, at in ſenſu ſupremo omnes tres Dominum repræſentant, nempe Abrahamus Ipſum Divinum, Jiſchakus Divinum Intellectuale, & Jacobus Divinum Naturale Ipſius: etiam apud Prophetas, ubi quandoque loquutio fit per mera nomina, ſive perſonarum, ſive regnorum, ſive urbium, & uſque ſimul unam rem ſiſtunt & deſcribunt in ſenſu interno: qui hoc non novit, facile poteſt a ſenſu literæ auferri in varia, & ſic diſſipari idea rei unius.

5096. Qui vincti in domo carceris, quod ſignificet quæ inter falſa, conſtat ex ſignificatione vinctus eſſe in domo carceris, quod ſit eſſe inter falſa, de qua n: 4958 5307. 5038. 5085: qui in falſis ſunt, & magis qui in malis, dicuntur vincti & in carcere, non quod in aliquo vinculo ſint, ſed quia non in libero, qui enim non in libero ſunt, ii ſunt interius vincti; nam qui in falſo ſe confirmaverunt, non amplius in aliquo libero ſunt eligendi & acceptandi verum, & qui multum ſe confirmaverunt, ne quidem in libero ſunt videndi illud, minus agnoſcendi & credendi, ſunt enim in perſuaſione quod falſum ſit verum & verum falſum; perſuaſio talis eſt, ut auferat omne liberum cogitandi aliud, conſequenter ut ipſam cogitationem in vinculo & quaſi in carcere teneat: hoc conſtare mihi potuit ex pluri experientio apud illos in altera vita, qui in perſuaſione falſi fuerunt per confirmationes apud ſe, ſunt tales ut nequa-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quam admittant vera, reflectunt ſeu repercutiunt illa, & hoc duriter ſecundum perſuaſionis gradum; imprimis cum falſum eſt ex malo, ſeu cum malum perſuaſit: ſunt illi qui in parabola Domini intelliguntur apud Matthæum "Alia ſemina ceciderunt ſuper viam duram, & venerunt aves & comederunt ea," XIII: 4; ſemina ſunt vera Divina, petra dura eſt perſuaſio, aves ſunt principia falſi. Qui tales ſunt, ne quidem ſciunt quod in vinculo ſint ſeu in carcere, afficiuntur enim falſo ſuo, & amant illud propter malum ex quo; inde in libero ſe putant eſſe, quicquid enim eſt affectionis ſeu amoris, apparet liberum. At qui non in falſo confirmato, hoc eſt, in perſuaſione falſi ſunt, illi admittunt facile vera, & vident illa, & eligunt illa, & afficiuntur illis, & dein vident falſa ſicut infra ſe, & quoque quomodo illi qui in perſuaſione falſi vincti ſunt; in tanto libero ſunt, ut poſſint intuitione & cogitatione exſpatiari quaſi per totum cœlum, ad innumerabilia vera; ſed in hoc libero nemo poteſt eſſe, niſi qui eſt in bono, ex bono enim eſt in cœlo, & ex bono in cœlo apparent vera.

5097. Et venit ad illos Joſeph in matutino, quod ſignificet revelatum & clarum cœleſti ſpiritualis, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4592. 4963; & ex ſignificatione mane, quod ſit ſtatus illuſtrationis, de qua n: 3458, ita revelatum & clarum: quod mane ſeu matutinum illa ſignificet, eſt quia omnia tempora diei, ſicut omnia tempora anni, varios ſtatus ſecundum variationes lucis cœli ſignificant; variationes lucis cœli, non ſunt variationes ſicut lucis in mundo quovis die & quovis anno, ſed ſunt variationes intelligentiæ & amoris; nam lux cœli non aliud eſt quam Divina Intelligentia a Domino, quæ quoque coram oculis lucet, & calor illius lucis eſt Divinus Domini Amor, qui quoque coram ſenſu calet, eſt illa lux quæ facit intellectuale hominis, & ille calor qui facit calidum ejus vitale & voluntarium boni: mane ſeu matutinum ibi eſt ſtatus illuſtrationis, nempe quoad illa quæ ſunt boni & veri, qui tunc exiſtit, cum agnoſcitur, & magis cum præcipitur quod bonum ſit bonum & verum ſit verum; perceptio eſt revelatio interna, inde per mane ſignificatur revelatum, & quia tunc clarum ſit quod prius fuit obſcurum, inde quoque per mane ſignificatur clarum. Præterea per Mane in ſupremo ſenſu ſignificatur Ipſe Dominus, ex cauſa quia Dominus eſt Sol ex quo omnis lux in cœlo, & Ipſe ſemper eſt in ortivo, ita in matutino; oritur etiam ſemper apud unumquemvis, qui verum quod eſt fidei, & bonum quod eſt amoris, recipit, at occidit apud unumquemvis qui non recipit; non quod ſol ibi occidat, quia, ut dictum, ſemper eſt in ortivo, ſed quod, qui non recipit, faciat apud ſe ſicut occidat: comparari hoc aliquatenus poteſt cum vicibus, quas ſol mundi reſpective ad incolas telluris facit, ſol ibi nec occidit, quia ſemper manet in ſuo loco, & inde ſemper lucet, ſed apparet ſicut occidat, quia tellus circum axem ſemel quovis die volvitur, & tunc ſimul removet incolam ab aſpectu ſolis, videatur n: 5084, p: 1; ita quoque non in ſole eſt occiduum, ſed in remotione incolæ telluris a luce ejus; hoc comparativum illuſtrat, & quia repræſentativum Regni Domini eſt in ſingulis naturæ, etiam inſtruit, quod privatio lucis cœli, hoc eſt, intelligentiæ & ſapientiæ, non ſit ex eo, quod Dominus, Qui eſt Sol intelli-
gentiæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

gentiæ & ſapientiæ, apud aliquem occidat, ſed quod incola Regni Ipſius ſemet ipſum removeat, hoc eſt, patiatur ſe duci ab inferno a quo removetur.

5098. Et vidit illos, quod ſignificet perceptionem, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 3764. 4567. 4723.

5099. Et ecce illi perturbati, quod ſignificet quod in ſtatu triſti, conſtat abſque explicatione.

5100. Et interrogabat miniſtros aulicos Pharaonis, quod ſignificet ſenſualia illa, conſtat ex ſignificatione miniſtrorum aulicorum Pharaonis, quod ſint ſenſualia utriuſque generis, quæ nempe ſubordinata ſunt parti intellectuali, & quæ ſubordinata parti voluntariæ, de qua ſupra n: 5081.

5101. Qui cum eo in cuſtodia domini ſui, quod ſignificet quæ rejecta, conſtat ex ſignificatione dari in cuſtodiam, ita eſſe in cuſtodia, quod ſit in ſtatu rejectionis, de qua etiam ſupra n: 5083.

5102. Dicendo, quare facies veſtræ malæ hodie, quod ſignificet ex qua affectione triſtitia, conſtat ex ſignificatione facierum, quod ſint interiora, de qua n: 358. 1999. 2434. 3527. 4066. 4796. 4797, ita affectiones, nam interiora hominis, ex quibus cogitationes quæ etiam ſunt interiora, ſunt affectiones, hæ enim, quia ſunt amoria, ſunt ejus vitæ; notum eſt, quod affectiones conſpicuæ ſiſtantur in facie apud illos qui in innocentia ſunt, & cum affectiones, etiam cogitationes in communi, nam hæ ſunt formæ affectionum; inde facies in ſe ſpectata non aliud eſt quam interiorum imago repræſentativa; omnes facies non aliter apparent angelis, angeli enim non vident facies hominis in forma materiali, ſed in forma ſpirituali, hoc eſt, in forma quam affectiones & inde cogitationes ſiſtunt; hæ quoque ſunt quæ faciunt ipſum faciem apud hominem, quod ſciri poteſt ex eo, quod facies illis privata ſit nihil niſi quam mortuum quid, & quod facies vivat ex illis, & placeat ſecundum illas: triſtitia affectionis, ſeu ex qua affectione, ſignificatur per quod dixerit, cur facies veſtræ malæ hodie.

5103. Et dixerunt ad eum, quod ſignificet perceptionem de illis, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius prius.

5104. Somnium ſomniavimus, quod ſignificet prædictionem, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prævidentia, & inde prædictio, de qua ſupra n: 5091.

5105. Et interpretator nullus illi, quod ſignificet quod nemo ſciat quid in illis, conſtat ex ſignificatione interpretationis quod ſit explicatio quid in ſe habeat, de qua ſupra n: 5093, ita quid in illis.

5106. Et dixit illis Joſeph, quod ſignificet cœleſte naturalis, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte naturalis, de qua ſupra n: 5086.

5107. Nonne Deo interpretationes, quod ſignificet quod Divinum in illis, conſtat ex ſignificatione interpretationis, cum prædicatur de ſomniis, quod

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſit id quod in illis, ut mox ſupra n: 5105; Divinum ſignificatur per Deum.

5108. Narrate quæſo mihi, quod ſignificet quod ſciretur, conſtat ex ſignificatione narrate quæſo, quod involvat quod ſciretur; ut quoque patet a ſequentibus.

5109. Verſ. 9. 10. 11. 12. 13. *Et narravit princeps pincernarum ſomnium ſuum Joſepho, & dixit ei, in ſomnio meo, & ecce vitis coram me. Et in vite tres propagines, & illa ſicut germinans, aſcendit flos illius, & maturuerunt botri illius, uvas. Et ſcyphus Pharaonis in manu mea, & accepi uvas, & expreſſi illas ad ſcyphum Pharaonis, & dedi ſcyphum ſuper volam Pharaonis. Et dixit illi Joſeph, hæc interpretatio illius, tres propagines tres dies, illæ. In adhuc tribus diebus, extollet Pharao caput tuum, & reducet te ſuper ſtationem tuam, & dabis ſchyphum Pharaonis in manum illius, ſecundum morem priorem, quo fuiſti pincerna illius.* Et narravit princeps pincernarum ſomnium ſuum Joſepho, ſignifiat quod cœleſte ſpiritualis apperciperet eventum de illis quæ fuerunt ſenſualis parti intellectuali ſubjecti, quæ hactenus rejecta: & dixit ei, ſignificat revelationem ex perceptione: in ſomnio meo, ſignificat prædictionem: & ecce vitis coram me, ſignificat intellectuale: & in vite tres propagines, ſignificat derivationes inde uſque ad ultimam: & illa ſicut germinans, ſignificat influxum per quem renaſcentia: aſcendit flos illius, ſignificat ſtatum propre regenerationem: & maturuerunt botri illius uvas, ſignificat conjunctionem veri ſpiritualis cum bono cœleſti: & ſchyphus Pharaonis in manu mea, ſignificat influxum interioris naturalis in exterius, & receptionis initium: & accepi uvas, & expreſſi illas ad ſchyphum Pharaonis, ſignificat influxum reciprocrum in bona ex origine ſpirituali ibi: & dedi ſchyphum ſupra volam Pharaonis, ſignificat appropationem ab interiori naturali: & dixit illi Joſeph, hæc interpretatio illius, ſignificat revelationem a perceptione a cœleſti in naturali, quid in ſe haberet: tres propagines, tres dies, illæ, ſignificat derivationes continuas uſque ad ultimam: in adhuc tribus diebus, ſignificat quod tunc novum: extollet Pharao caput tuum, ſignificat proviſum & inde concluſum: & reducet te ſuper ſtationem tuam, ſignificat quod illa quæ ſunt ſenſualis parti intellectuali ſubjecti redigerentur in ordinem, ut ultimo loco ſint: & dabis ſchyphum Pharaonis in manum illius, ſignificat ut inde inſerviant interiori naturali: ſecundum morem priorem, ſignificat ex lege ordinis: quo fuiſti pincerna illius, ſignificat ſicut ſenſualia illius generis ſolent.

5110. Et narravit princeps pincernarium omnium ſuum Joſepho, quod ſignificat quod cœleſte ſpiritualis apperciperet eventum de illis quæ fuerunt ſenſualis parti intellectuali ſubjecti, quæ hactenus rejecta, conſtat ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte ſpiritualis, de qua n: 4286. 4585. 4592. 4594, 4963; ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prævidentia, & inde eventus, de qua ſupra n: 5091. 5092 5104. ita eventus præviſus ſeu apperceptus; & ex ſignificatione principis pincernarum, quod ſit ſenſuale parti intellectuali ſubjectum in genere, de qua n: 5077. 5082; quod rejectum, intelligitur per quod in cuſtodia, n: 5083. 5101; ex his patet, quod iſtorum verborum ille ſenſus

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſenſus internus ſit; quod etiam Joſephus, per quem cœleſte ſpiritualis repræſentatur, eventum apperceperit, a ſequentibus conſtat. Cœleſte ſpiritualis dicitur, & intelligitur Dominus, abſtracte de Ipſo quoque dici poteſt, quia eſt ipſum cœleſte ac ipſum ſpirituale, hoc eſt, eſt Ipſum Bonum ac Ipſum Verum; quæ quidem apud hominem non concipi poſſunt abſtracte a perſona, quia naturale in ſingulis cogitationis ejus adjunctum eſt; at uſque cum cogitatur, quod omne quod in Domino, Divinum ſit, & quod Divinum ſit ſupra omne cogitationis, & prorſus incomprehenſibile etiam angelis, conſequenter ſi tunc abſtrahitur id quod comprehenſibile eſt, remanet Ipſum Eſſe & Exiſtere, quod nempe ſit Ipſum Cœleſte ac Ipſum Spirituale, hoc eſt, Ipſum Bonum & Ipſum Verum. At uſque quia homo talis eſt, ut prorſus nullam cogitationis ideam habere poſſit de abſtractis, niſi adjungat aliquod naturale quod intraverat e mundo per ſenſualia, abſque tali enim cogitatio ejus perit ſicut in abyſſo & diſſipatur; idcirco ne Divinum apud hominem corporeis & terreſtribus prorſus immerſum periret, & apud quem maneret, conſpurcaretur idea immunda, & una omne cœleſte & ſpirituale quod a Divino, idcirco placuit Jehovæ ſe ſiſtere actualiter qualis eſt & qualis apparet in cœlo, nempe ſicut Divinus Homo; omne enim cœli conſpirat ad formam humanam, ut conſtare poteſt ab illis quæ ad finem Capitum de Correſpondentia omnium hominis cum Maximo Homine, quod eſt Cœlum, oſtenſa ſunt; Hoc Divinum, ſeu hoc Jehovæ in Cœlo, eſt Dominus ab æterno; idem quoque ſuſcepit Dominus cum glorificavit ſeu Divinum fecit in Se Humanum; quod etiam manifeſte patet ex forma in qua apparuit coram Petro, Jacobo, & Johanne, cum transformatus, Matth: XVII: 1. 2; & quoque in qua aliquoties apparuit Prophetis; inde nunc eſt, quod unuſquiſque de Ipſo Divino cogitare poſſit ut de Homine, & tunc de Domino, in quo omne Divinum, & Trinum perfectum eſt; in Domino enim Ipſum Divinum eſt Pater, Divinum illud in cœlo eſt Filius, & Divinum inde procedens eſt Spiritus Sanctus, Qui quod unum ſint, ut Ipſe docet, exinde conſtat.

5111. Et dixit ei, quod ſignificet revelationem ex perceptione, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3395. 3509, ita quoque eſt revelatio, nam hæc eſt interna perceptio, & ex perceptione.

5112. In ſomnio meo, quod ſignificet prædictionem, conſtat ſignificatione ſomnii, quod ſit prævidentia, & ex illa prædictio, de qua ſupra n: 5091. 5092. 5104.

5113. Et ecce vitis coram me, quod ſignificet intellectuale, conſtat ex ſignificatione vitis, quod ſit intellectuale quod Eccleſiæ ſpiritualis, de qua ſequitur. Quia per pincernam ſignificatur ſenſuale parti intellectuali ſubjectum, & hic agitur de influxu intellectualis in ſenſuale ſibi ſubordinatum, ideo in ſomnio apparuit vitis cum propaginibus, flore, botris, & uvis, per quæ influxus & renaſcentia ſenſualis illius deſcribitur. Quod intellectuale Eccleſiæ ſpiritualis attinet, ſciendum, quod in Verbo, ubi de illa Eccleſia, paſſim etiam de intellectuali ejus agatur, ex cauſa, quia eſt pars intellectualis, quæ apud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apud hominem illius Eccleſiæ, regeneratur & fit Eccleſia; ſunt enim binæ Eccleſiæ in genere, nempe cœleſtis & ſpiritualis, Eccleſia cœleſtis eſt apud hominem qui quoad partem voluntariam regenerari poteſt ſeu fieri Eccleſia, at Eccleſia ſpiritualis apud hominem, qui ſolum quoad partem intellectualem, ut dictum, regenerari poteſt; Antiquiſſima Eccleſia, quæ ante diluvium, fuit cœleſtis, quia apud eos qui ab illa fuerunt, in parte voluntaria aliquid integrum fuit, ſed Antiqua Eccleſia, quæ poſt diluvium, ſpiritualis fuit, quia apud eos qui ab illa, non aliquid in parte voluntaria, ſed in parte intellectuali, integrum fuit; inde nunc eſt, quod in Verbo, ubi de Eccleſia Spirituali, partim etiam de intellectuali ejus agatur; de his videantur n: 640. 641. 765. 863. 875. 895. 927. 928. 1023. 1043. 1044. 1555. 2124. 2256. 2669. 4328. 4493: quod intellectualis pars apud illos, qui ab Eccleſia ſpirituali, regeneretur, conſtare poteſt etiam ex eo, quod homo Eccleſiæ illius nullam perceptionem veri ex bono habeat, prout habuerunt qui a cœleſti Eccleſia, ſed verum quod fidei primum addiſcet, & imbuet intellectuale, & ſic ex vero cognoſcet quid bonum, & poſtquam id inde cognoverit, id cogitare poteſt, dein velle, & tandem facere, & tunc nova voluntas apud illum in parte intellectuali a Domino formatur, per hanc a Domino elevatur ſpiritualis homo in cœlum, remanente uſque malo in propria ejus voluntate, quæ tunc miraculoſe ſeparatur, & hoc per vim ſuperiorem, qua detinetur a malo & tenetur in bono. Cœleſtis autem Eccleſiæ homo regeneratus fuit quoad partem voluntariam, ab infantia imbuendo bonum charitatis, & cum ejus perceptionem adeptus eſt, ducebatur in perceptionem amoris in Dominum; inde omnia vera fidei ei in intellectuali ſicut in ſpeculo apparuerunt; intellectus & voluntas apud illum prorſus unam mentem fecerunt, nam perceptum illis in intellectu quod erat in voluntate; in his conſiſtebat integritas primi hominis, per quem Eccleſia cœleſtis ſignificatur. Quod vitis ſit intellectuale Eccleſiæ ſpiritualis ex Verbo pluries alibi conſtat, ut apud Jeremiam "Quid tibi cum via Ægypti ut bibas aquas Schichoris, aut quid tibi cum via Aſſyriæ ut bibas aquas fluvii: atqui Ego *plantaveram te Vitem nobilem totam*, ſemen veritatis: quomodo ergo converſa es Mihi *in palmites degeneres Vitis alienæ*" II. 18. 21; ibi de Iſraele, per quem ſignificatur Eccleſia ſpiritualis, n: 3654. 4286; Ægyptus & aquæ Schicoris pro ſcientificis quæ pervertunt, n: 1164. 1165. 1186. 1462; Aſſyria & aquæ fluvii pro ratiocinatione ex illis nempe ſcientificis contra bonum vitæ & verum fidei, n: 119. 1186; Vitis nobilis pro Eccleſiæ ſpiritualis homine, qui vitis dicitur ex intellectuali; palmites degeneres vitis alienæ pro Eccleſiæ perverſæ homine. Apud Ezechielem "Ænigma & parabola de domo Iſraelis; Aquila magna ſumſit de ſemine terreæ, & poſuit in agro ſementis, germinavit, & factum eſt *in Vitem luxuriantem*, humilem proceritate; ita ut reſpicerunt *palmites ejus* ad illam, & radices ejus ſub illa iſſent; ſic facta eſt *in vitem* quæ fecit *palmites*, & emiſit *propagines* ad Aquilam; *Vitis hæc* applicuit radices ſuas & *palmites ſuos* miſit ad illam, in agro bono apud aquas multas; illa plantata ad faciendum rarum, ut eſſet *in vitem magnificentiæ*" XVII: 3. 5. 6. 7. 8; Aquila pro rationali, n: 3901;

ſemen

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſemen terræ pro vero Eccleſiæ, n: 1025. 1447. 1610. 1940. 2848. 3038. 3310. 3373, quod factum in vitem luxuriantem & in vitem magnificentiæ, pro in Eccleſiam ſpiritualem, quæ vitis vocatur ex vino quod inde, quod ſignificat bonum ſpirituale ſeu bonum charitatis ex quo verum fidei, implantatum parti intellectuali. Apud Eundem " Mater ſua, ſicut *Vitis* in ſimilitudine tui, juxta aquas plantata, frugifera, & ramoſa facta ab aquis multis; unde fuerunt illi virgæ roboris in ſceptra dominantium; & elevavit ſe ſtatura ejus ſuper inter implexos ramos, ut apparuerit altitudine ſua in multitudine palmitum" XIX: 10; ibi etiam de Iſraele, per quem Eccleſia ſpiritualis ſignificatur, quæ Viti comparatur ex ſimili cauſa de qua mox ſupra; deſcribuntur ibi ejus derivationes uſque ad ultimas in naturali homine, nempe ad ſcientifica ex ſenſualibus, quæ ſunt implexi rami, n: 2831. Apud Hoſcheam " Ego ſicut ros *Iſraeli*, ibunt rami ejus, & erit ſicut olivæ honor ejus, & honor illi ſicut Libani, revertentur habitantes in umbra ejus, vivificabunt frumentum, & efflorebunt ſicut *Vitis*, memoria ejus ſicut *vinum Libani*; Ephraim quid Mihi amplius cum idolis" XIV: 6. 7. 8. 9; Iſrael pro Eccleſia ſpirituali, cujus efflorescentia comparatur Viti, & memoria vino Libani, ex bono fidei implantato intellectuali; Ephraim eſt intellectuale Eccleſiæ ſpiritualis, n: 3969. Apud Sachariam " Reliquiæ populi, ſemen pacis, *Vitis dabit fructum ſuum*, & terra dabit proventum, & cœli dabunt rorem ſuum" VIII: 11. 12; reliquiæ populi pro veris reconditis a Domino in interiori homine, n: 468. 530. 560. 561. 660. 798. 1050. 1738. 1906, 2284; ſemen pacis pro bono ibi; vitis pro intellectuali. Apud Malachiam " Increpabo vobis abſumentem, ut non corrumpat vobis fructum terræ, *nec orba erit vobis Vitis in agro*" III: 11. 12; Vitis pro intellectuali, vitis non orba dicitur, quando intellectuale non privatur veris & bonis fidei, contra autem vitis vacua, quando ſunt falſa ibi & inde mala, apud Hoſcheam " *Vitis vacua Iſrael*, fructum facit ſimilem ſibi" X: 1. Apud Moſen " Ligabit *ad Vitem* aſininum pullum ſuum, & *ad vitem nobilem* filium aſinæ ſuæ, poſtquam laverit *in Vino* indumentum ſuum, & in *ſanguine uvarum* velamen ſuum" Geneſ: XLIX: 11; prophetia Jacobi, tunc Iſraelis, de duodecim filiis, ibi de Jehudah, per quem repræſentatur Dominus, n: 3881, vitis ibi pro intellectuali quod eſt Eccleſiæ ſpiritualis, & vitis nobilis pro intellectuali quod eſt Eccleſiæ Cœleſtis. Apud Dividem " Jehovah, *Vitem ex Ægypto* proficiſci feciſti, expuliſti gentes, & plantaſti *illam*, purgaſti ante *illam*, & radicari feciſti radices *illius*, ut impleverit terram, operti ſunt montes umbra *illius*, & ramis cedri Dei, emiſiſti *propagines illius* uſque ad mare, & ad Euphratem ramuſculos illius. Conculcat *illam* aper e ſylva, & fera agrorum depaſcit *illam*" Pſalm: LXXX: 9. 10. 11. 12. 14; Vitis ex Ægypto, in ſenſu ſupremo pro Domino, glorificatio Humani Ipſius deſcribitur per illam & illius propagines; in ſenſu interno eſt Vitis ibi Eccleſia ſpiritualis, ac homo illius Eccleſiæ, qualis cum quoad intellectuale & voluntarium a Domino novus factus eſt ſeu regeneratus; aper in ſylva eſt falſum, & fera agrorum eſt malum, quæ Eccleſiam ad fidem in Dominum deſtruunt. Apud Johannem " Miſit Angelus falcem ſuam in terram,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

terram, & *vindemiavit vitem terræ*, & conjecit in torcular itæ Dei magnum; calcatum eſt torcular extra urbem, & exivit ſanguis e torculari uſque ad frena equorum" Apoc: XIV: 19. 20; vindemiare vitem terræ, pro deſtruere intellectuale Eccleſiæ; eſt quia per vitem ſignificatur intellectuale illud, etiam dicitur quod ſanguis exiverit e torculari uſque ad frena equorum, per equos enim ſignificantur intellectualia, n: 2761. 2762. 3217. Apud Eſaiam "Fiet in die illo, erit omnis locus, in quo *fuerint milles vites* pro mille argenti, erit in ſenticetum & vepretum" VII: 23. Apud Eundem "Exurentur habitatores terræ, & relictus erit homo rarus, lugebit muſtum, & *langueſcet vitis*" XXIV: 6. 7. Apud Eundem "Super ubera ſe pulſant ob agros *meri*, ob *vitem frugiferam*, ſuper terra populi mei ſpina, ſentis, aſcendit" XXXII: 12 13. 14; in illis locis de vaſtatione Eccleſiæ ſpiritualis quoad bonum & verum fidei agitur, ita quoad intellectuale, nam verum & bonum fidei eſt in parte intellectuali hominis illius Eccleſiæ, ut ſupra dictum; quiſque videre poteſt, quod ibi non per vitem vitis intelligatur, & non per terram terra, ſed quod tale quod eſt Eccleſiæ. Quia in genuino ſenſu vitis ſignificat bonum intellectualis, & ficus bonum naturalis, ſeu quod idem, vitis bonum interioris hominis, & ficus bonum exterioris, idcirco pluries in Verbo ubi Vitis Etiam Ficus nominatur; ut in his locis; apud Jeremiam "Conſumendo conſumam eos, *non Uvæ in vite*, *neque ficus in ficu*, & folium defluit" VIII: 13. Apud Eundem "Ego adducam ſuper vos gentem e longinquo, domus Iſraelis, qui comedet *Vitem tuam* & *ficum tuam*" V: 15. 17. Apud Hoſcheam "Devaſtabo *Vitem ejus* & *ficum ejus*" II: 12. Apud Joelem "Gens aſcendit ſuper terram, redegit *Vitem meam* in vaſtitatem, & *ficum meam* in ſpumam, denudando denudavit *illam*, & projecit, dealbati ſunt *palmites illius*; *Vitis* exaruit, & *ficus* languet" I: 6. 7. 12. Apud Eundem "Ne timete beſtiæ agrorum meorum, quia herboſa facta ſunt habitacula deſerti; quia arbor fecit fructum ſuum, & *ficu* & *vitis* dabunt vim ſuam" II: 22, 23. Apud Davidem "Percuſſit *vitem eorum* & *ficum eorum*, & confregit arborem termini eorum" Pſalm: CV: 33. Apud Habakuk "*Ficus* non florebit, nec proventus *in vitibus*" III: 17. Apud Micham "E Zione exibit doctrina, & Verbum Jehovæ ex Hieroſolyma-ſedebunt quiſque *ſub Vite ſua*, & *ſub ficu ſua*, nec terrens" IV. 2. 4. Apud Sachariam "In die illo clamabitis vir ad ſocium ſuum *ſub vite* & *ſub ficu*," III: 20. In Libro I Regum "Tempore Schelomonis pax fuit ab omnibus tranſitibus a circuitu, & habitavit Jehudah & Iſrael in confidentia, *quiſque ſub vite ſua* & *ſub ficu ſua*," V: 4. 5; quod ficus ſit bonum naturalis ſeu exterioris hominis, videatur n: 217. Quod vitis ſit intellectuale novum ſeu regeneratum per bonum ex vero & per verum ex bono, conſtat ex Domini verbis ad diſcipulos, poſtquam inſtituit Sanctam Cœnam, apud Matthæum "Dico vobis, quod non bibiturus ſim a nunc *ex hoc genimine vitis*, uſque ad diem illum, quando in bibero vobis cum novum in Regno Patris mei," XXVI: 29; bonum ex vero & verum ex bono, per quæ novum fit intellectuale, ſeu homo fit ſpiritualis, ſignificatur per geminem vitis, appropriatio ejus ſignificatur per bibere; quod bibere

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

bibere ſit appropriare, & quod prædicetur de vero, videatur n: 3168; quod id non plene fiat quam in altera vita, ſignificatur per, uſque ad diem illum quando id bibiturus vobiſcum novum in Regno Patris mei; quod per genimen vitis non muſtum nec vinum intelligatur, ſed cœleſte quid quod eſt Regni Domini, manifeſte patet. Quia Intellectuale hominis ſpiritualis novum fit & regeneratur per Verum quod unice a Domino, ideo Dominus Se comparat Viti, & illos qui implantantur Vero quod ab Ipſo, conſequenter Ipſi, comparat palmitibus, & bonum quod inde, fructui, apud Johannem "*Sum Vitis vera*, & Pater meus *Vinitor*, omnem *palmitem* in Me non ferentem fructum, tollit eum, omnem autem fructum ferentem putabit illum, ut plus fructus ferat. Manete in Me, etiam Ego in vobis, quemadmodum *palmes* non poteſt fructum ferre a ſeipſo, niſi manſerit *in Vite*, ita neque vos, niſi in Me manſeritis. *Ego ſum Vitis*, *vos palmites*, qui manet in Me, & Ego in illo, hic fert fructum multum, quia ſine Me non poteſtis facere quicquam: hoc mandatum meum, ut ametis vos mutuo, ſicut amavi vos," xv: 1. 2. 3. 4. 5. 12. Quia Vitis in ſupremo ſenſu ſignificat Dominum quoad Divinum Verum, & inde in ſenſu interno hominem Eccleſiæ ſpiritualis, idcirco Vinea ſignificat ipſam Eccleſiam ſpiritualem, n: 1069. 3220. Quia Naziræus repræſentabat cœleſtem hominem, & ille regeneratur per bonum amoris, non autem per verum fidei prout ſpiritualis homo, conſequenter cœleſtis homo non quoad intellectuale ſed quoad voluntarium, ut ſupra dictum videatur, idcirco prohibitum Naziræo fuit *edere quicquam quod exirit ex vite*, ita *nec bibere vinum*, Num: vi: 3. 4. Jud: xiii: 14; ex eo quoque patet, quod per vitem ſignificetur Intellectuale quod eſt ſpiritualis hominis, ut oſtenſum; quod Naziræus cœleſtem hominem repræſentaverit, videatur n: 3301; inde etiam videri poteſt, quod nequaquam ſciri queat, quare Naziræo prohibitum fuit omne quod exiret ex vite, præter plura de illo, niſi ſciretur quid vitis in proprio ſenſu ſignificat, tum niſi ſciretur quod ſit Eccleſia Cœleſtis & Eccleſia ſpiritualis, & quod homo Eccleſiæ cœleſtis aliter regeneretur quam homo Eccleſiæ ſpiritualis, ille per ſemen implantatum parti voluntariæ, hic per ſemen implantatum parti intellectuali: talia arcana in ſenſu Verbi interno recondita ſunt.

5114. Et in vite tres propagines, quod ſignificet derivationes inde uſque ad ultimam, conſtat ex ſignificatione vitis, quod ſit intellectuale, de qua mox ſupra n: 5113; ex ſignificatione trium, quod ſint completum & continuum uſque ad finem, de qua n: 2788. 4495; & ex ſignificatione propaginum, quod ſint derivationes; cum enim vitis eſt intellectuale, propagines non aliud ſunt quam derivationes inde, & qui tres ſignificant continuum uſque ad finem, ſeu a primo uſque ad ultimum, per tres propagines ſignificantur derivationes ab intellectuali ad ultimum quod eſt ſenſuale; primum enim in ordine eſt intellectuale, & ultimum eſt ſenſuale: intellectuale in communi eſt viſuale interni hominis, quod a luce cœli, quæ a Domino, videt, & quod videt, omne eſt ſpirituale & cœleſte; ſenſuale autem in communi eſt externi hominis, hic ſenſuale viſus, quia hoc correſpondet & ſubordinatum eſt intellectuali, illud ſenſuale a luce mundi, quæ a ſole, videt, & quod videt, omne

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt mundanum, corporeum & terreſtre. Dantur in homine derivationes ab intellectuali, quod eſt in luce cœli, ad ſenſuale quod eſt in luce mundi; niſi darentur, ſenſuale non potuiſſet ullam vitam, qualis eſt humana, habere; vita ſenſuali hominis non eſt ex eo quod videat ex luce mundi, nam lux mundi in ſe nullam vitam habeat, ſed ex eo quod videat ex luce cœli, nam hæc lux vitam in ſe habet; cum hæc lux incidit apud hominem in illa quæ ſunt ex luce mundi, tunc vivificat illa, & facit ut videat objecta intellectualiter, ita ſicut homo; inde homini ex ſcientificis quæ enata ſunt ex illis quæ in mundo viderat & audiverat, proinde ex illis quæ intraverant per ſenſualia, intelligentia & ſapientia, & ex hac vita civilis, moralis, & ſpiritualis. Quod in ſpecie derivationes attinet, ſunt illæ apud hominem tales, ut paucis exponi nequeant; ſunt gradus ſicut ſcalæ inter Intellectuale & Senſuale, ſed gradus illos nemo poteſt capere, niſi ſciat quomodo cum illis ſe habet, quod nempe inter ſe diſtinctiſſimi ſint, & quod tam diſtincti, ut interiores exiſtere & ſubſiſtere poſſint abſque exterioribus, non autem exteriores abſque interioribus; ſicut pro exemplo, ſpiritus hominis ſubſiſtere poteſt abſque corpore materiali, & quoque actualiter ſubſiſtit cum per mortem ſeparatur a corpore; ſpiritus hominis in gradu interiori eſt, & corpus in exteriori; ſimiliter etiam ſe habet cum ſpiritu hominis poſt mortem, ſi inter beatos eſt, in ultimo gradu ibi eſt cum in primo cœlo, in interiori gradu cum in ſecundo, & in intimo cum in tertio; & cum in hoc eſt, tunc quidem ſimul eſt in reliquis, ſed hi quieſcunt apud illum, pæne ſicut corporeum apud hominem quieſcit in ſomno, at cum differentia, quod interiora apud angelos tunc in ſumma vigilia ſint; totidem itaque diſtincti gradus apud hominem dantur, quot ſunt cœli, præter ultimum, qui eſt corpus cum ſenſualibus ejus. Ex his aliquatenus conſtare poteſt, quomodo ſe habet cum derivationibus a primo ad ultimum, ſeu ab Intellectuali ad ſenſuale: vita hominis, quæ a Divino Domini, tranſit per hos gradus ab intimo ad ultimum, & ubivis derivatur, fitque communius & communius, & in ultimo communiſſimum; derivationes in gradibus inferioribus ſunt modo compoſitiones, ſeu aptius, conformationes ſingularium & particularium graduum ſuperiorum ſucceſſive, cum adjectis talibus e puriori natura, & dein ex craſſiori, quæ pro vaſis continentibus inſervire poſſunt; quibus vaſis reſolutis, ſingularia & particularia interiorum graduum, quæ inibi conformata fuerunt, redeunt ad proxime ſuperiorem gradum; & quia apud hominem eſt nexus cum Divino, & intimum ejus eſt tale, ut Divinum recipere poſſit, nec ſolum recipere, ſed etiam ſibi appropriare per agnitionem & affectionem, ita per reciprocum, idcirco homo, quia ita implantatus eſt Divino, nuſquam mori poteſt; eſt enim in æterno & infinito, non modo per influxum inde, ſed etiam per receptionem; inde videri poteſt, quam indocte & inaniter illi cogitant de homine, qui comparant illum animalibus brutis, & credunt non victurum illum poſt mortem magis quam illa, non conſiderantes quod apud animalia bruta nulla receptio, & per aliquam agnitionem & affectionem appropriatio reciproca Divini ſit, & inde conjunctio; & cum ſtatus illorum talis eſt, quod formæ recipientes vitæ eorum non aliter poſſint quam diſſipari; tranſit enim apud

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

apud illa influxus per organicas eorum formas uſque in mundum, & ibi terminatur & evaneſcit, nec uſquam redit.

5115. Et illa ſicut germinans, quod ſignificet influxum per quem renaſcentia, conſtat ex ſignificatione geminare, ſeu producere folia ut poſtea florem, quod ſit primum renaſcentiæ; quod ſit influxus, eſt quia cum renaſcitur homo, influit vita ſpiritualis in illum, ſicut cum arbor germinat, ejus vita per calorem a ſole. Homo qui naſcitur, in Verbo paſſim comparatur ſubjectis regni vegetabilis, imprimis arboribus, & hoc quia totum regnum vegetabile, ſicut etiam regnum animale, repræſentat talia quæ apud hominem, conſequenter quæ in Regno Domini, homo enim eſt cœlum in minina forma, ut conſtare poteſt ab illis quæ ad finem Capitum de Correſpondentia hominis cum Maximo Homine, ſeu cœlo, oſtenſa ſunt; inde quoque Antiqui hominem appellaverunt microcoſmum, vocaviſſent etiam exiguum cœlum, ſi de ſtatu cœli plura noviſſent; quod univerſa natura ſit theatrum repræſentativum Regni Domini, videatur n: 2758. 3483. 4939; ſed imprimis eſt homo qui naſcitur e novo, hoc eſt, qui regeneratur a Domino, qui vocatur cœlum, tunc enim implantatur Bono & Vero Divino quod a Domino, conſequenter cœlo; homo enim qui renaſcitur, ſimiliter ac arbor, a ſemine incipit, quapropter per ſemen in Verbo ſignificatur verum quod a bono, tum ſimiliter ac arbor producit folia, dein florem, & denique fructum producit enim talia quæ ſunt intelligentiæ, quæ quoque in Verbo ſignificantur per folia, dein talia quæ ſunt ſapientiæ, hæc ſunt quæ ſignificantur per flores, & denique talia quæ ſunt vitæ, nempe bona amoris & charitatis actu, quæ in Verbo ſignificantur per fructus: talis ſimilitudo repræſentativa eſt inter arborem frugiferam & inter hominem qui regeneratur, adeo ut ex arbore diſci queat, quomodo ſe cum regeneratione habet, modo aliquid de bono & vero ſpirituali prius ſciatur: inde conſtare poteſt, quod in hoc ſomnio per vitem repræſentative deſcribatur plene proceſſus renaſcentiæ hominis quoad ſenſuale intellectuali ſubjectum; primum per tres propagines, tum per germinationem, dein per florem, poſtea per maturationem botrorum in uvas, denique per quod expreſſerit illas in ſchyphum Pharaonis, & dederit ei. Somnia etiam, quæ influunt per cœlum a Domino, nuſquam aliter apparent quam ſecundum repræſentativa; qui itaque non ſcit, quid hoc aut illud in natura repræſentat, & minus qui prorſus non ſcit quod aliquid repræſentet, is non aliter credere poteſt, quam quod ſolum comparationes ſint, quales unicuique in communi loquela; ſunt etiam comparationes, ſed ta es quæ correſpondent & quæ inde actualiter ſiſtuntur in mundo ſpirituum, quando apud angelos, qui in interiori cœlo ſunt, eſt loquela de ſpiritualibus & cœleſtibus Regni Domini; de ſomniis videantur n: 1122. 1975. 1977. 1979. 1980. 1981.

5116. Et aſcendit flos illius, quod ſignificet ſtatum prope regenerationem, conſtat ex ſignificatione floris qui egerminat ex arbore ante fructum, quod ſit ſtatus ante regenerationem; arboris germinatio & fructificatio repræſentat, ut mox ſupra n: 5115, dictum eſt, hominis renaſcentiam, vireſcentia ex foliis primum ſtatum, effloreſcentia alterum, ſeu proximum ante regenerationem,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& fructificatio tertium, qui eſt ipſe ſtatus regenerati; inde eſt, quod folia ſignificent illa quæ ſunt intelligentiæ ſeu vera fidei, n: 885, nam hæc ſunt prima renaſcentiæ ſeu regenerationis, flores autem illa quæ ſunt ſapientiæ ſeu bona fidei, quia hæc proxime præcedunt ante renaſcentiam ſeu regenerationem, & fructus illa quæ ſunt vitæ ſeu opera charitatis, quippe hæc ſequuntur & conſtituunt ipſum ſtatum regenerati. Quod talia exiſtant in regno vegetabili, eſt ex influxa mundi ſpiritualis: ſed hoc nequaquam credere poſſunt illi qui naturæ omnia tribuunt, & nihil Divino; at qui tribuunt omnia Divino & nihil naturæ, illis datur videre quod ſingula inde ſint, nec ſolum quod inde ſint, ſed etiam quod ſingula correſpondeant, & quia correſpondent quod repræſentent; & denique datur eis videre, quod univerſa natura ſit theatrum repræſentativum Regni Domini, ita quod Divinum in ſingulis ſit, uſque adeo, ut quoque ſit repræſentatio æterni & infiniti, æterni ex propagatione uſque in æternum, infiniti ex multiplicatione ſeminum in infinitum; tales conatus nuſquam inexiſtere potuiſſent ſingulis in regno vegetabili, niſi continue influeret Divinum, ex influxu eſt conatus, ex conatu eſt vis, & ex vi effectus; qui naturæ tribuunt omnia, dicunt quod talia fructibus & ſeminibus indita ſint in prima creatione, & quod ex vi inde accepta ex ſe poſtea in talia ferantur, ſed illi non conſiderant, quod ſubſiſtentia ſit perpetua exiſtentia, ſeu ſimile, quod propagatio ſit perpetua creatio; nec conſiderant quod effectus ſit continuum cauſæ, & quod ceſſante cauſa ceſſet effectus, & inde quod omnis effectus abſque influxu cauſæ continuo momento pereat; tum nec conſiderant, quod inconnexum ab omnium primo, conſequenter a Divino, momento in nihilum cadat, prius enim continue erit in poſteriori, ut poſterius ſit; ſi illi qui naturæ omnia tribuunt, & Divino tam parum ut vix aliquid, conſiderarent illa, potuiſſent etiam agnoſcere, quod omnia & ſingula in natura repræſentent talia quæ in ſpirituali mundo ſunt, proinde quæ in Regno Domini, ubi Divinum Domini proxime repræſentatur; inde dictum eſt, quod influxit ſit ex ſpirituali mundo, ſed intelligitur, quod influxus ſit per ſpiritualem mundum a Divino Domini: cauſa quod homines naturales talia non conſiderent, eſt quia non volunt agnoſcere, ſunt enim in terreſtribus & corporeis, & inde in vita amorum ſui & mundi, proinde in prorſus inverſo ordine reſpective ad illa quæ ſunt mundi ſpiritualis ſeu cœli, & ex inverſo ſtatu videre talia, impoſſibile eſt, quæ enim infra ſunt vident ut ſuperiora, & quæ ſupra ſunt ut inferiora; quapropter etiam tales in altera vita cum apparent in luce cœli, apparent capite deorſum & pedibus ſurſum. Quis eorum eſt, qui dum videt flores in arbore, & in reliquis germinibus, conſiderat quod eorum quaſi lætificatio ſit, quod nunc fructus aut ſemina producant; vident quod flores præcedant, & continuentur uſque dum initiamenta fructus vel ſeminis in ſuo ſinu habent, ac ſic traducant ſuccum ſuum in illa; ſi aliquid de renaſcentia ſeu regeneratione hominis ſcirent, aut potius ſi ſcire vellent, ex ſimilitudine quoque repræſentativum ſtatus hominis ante regenerationem in floribus illis viderent, quod nempe homo tunc ex bono intelligentiæ & ſapientiæ ſimiliter floreat, hoc eſt, in interiore lætitia ſit, inque pulchritudine, quia tunc in niſu implantandi

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

implantandi illa, nempe bona intelligentiæ & ſapientiæ, vitæ, hoc eſt, faciendi fructus; quod ille ſtatus talis ſit, nec ſciri poteſt, quia quid interior lætitia, & quid interior pulchritudo, quæ repræſentantur, prorſus non ſcitur ab illis, qui ſolum in lætis amoris mundi & in jucundis amoris ſui ſunt, illa læta & hæc jucunda faciunt ut illa appareant illæta & injucunda, uſque adeo, ut averſentur illa, & cum averſantur illa, etiam rejiciunt ſicut quoddam nauci aut ſicut quoddam nihili, conſequenter negant illa, & ſimul tunc quod ſpirituale & cœleſte ſit aliquid: inde nunc eſt inſania ſæculi, quæ creditur ſapientia.

5117. Et maturuerunt botri illius uvas, quod ſignificet conjunctionem veri ſpiritualis cum bono cœleſti, conſtat ex ſignificatione matureſcere, quod ſit renaſcentiæ ſeu regenerationis progreſſus uſque ad conjunctionem veri cum bono, ita conjunctio; ex ſignificatione botrorum, quod ſint verum boni ſpiritualis, & uvarum quod ſint bonum veri cœleſtis, hic utrumque in ſenſuali quod per pincernam repræſentatur, conjunctio eorum in ſenſuali ſimiliter ſe habet, ſicut maturitio botrorum in uvas; in renaſcentia enim ſeu regeneratione tendit omne verum ad conjunctionem cum bono, prius verum non vitam accipit, proinde non fructificatur; hoc repræſentatur in arborum fructibus cum matureſcunt, in immaturis qui hic ſunt botri, repræſentatur ſtatus cum adhuc verum prædominatur, in maturis autem qui hic ſunt uvæ, cum bonum prædominium habet, prædominium boni etiam repræſentatur in ſapore & dulcedine, quæ in uvis maturis præcipiuntur. Sed de conjunctione veri cum bono in ſenſuali parti intellectuali ſubjecto, non plura dici poſſunt, ſunt arcaniora quam ut capi queant, præcedent omnino cogitationes de ſtatu cœleſtis ſpiritualis, & de ſenſuali hoc, tum de ſtatu naturalis in quo conjunctio illa exiſtit. Quod uvæ ſignificent bonum ſpiritualis hominis, ita charitatem, conſtare poteſt a pluribus locis in Verbo, ut apud Eſaiam "*Vinea* fuit Dilecto meo in cornu filii olei, exſpectavit *ut faceret uvas*, ſed fecit *labruſcas*," v. 1. 2. 4, vinea pro Eccleſia ſpirituali; exſpectavit ut faceret uvas pro bona charitatis; ſed fecit labruſcas pro mala odii & vindictæ. Apud Eundem "Sic dixit Jehovah, quemadmodum invenitur *muſtum in botro*, & dicit, ne corrumpe illud, quia benedictio in illo," LXV: 8; muſtum in botro pro vero ex bono in naturali. Apud Jeremiam "Colligendo colligam eos, dictum Jehovæ, *non uvæ in vite*, & non ficus in ficu," VIII: 13; non uvæ in vite, pro quod non bonum interius ſeu rationale, non ficus in ficu pro quod non bonum exterius ſeu naturale; vitis enim eſt intellectuale, ut mox ſupra n: 5113 oſtenſum, cum ibi conjunctio veri & boni, eſt vitis rationale, nam inde eſt rationale; quod ficus ſit bonum naturalis ſeu exterioris hominis, videatur n: 217. Apud Hoſcheam "Sicut *uvas in deſerto* inveni Iſraelem, ſicut primitivum in ficu in initio ejus vidi patres veſtros," IX: 10; uvæ in deſerto pro bono rationali nondum ſpirituali facto, primitivum in ficu pro bono naturali ſimiliter; Iſrael pro Eccleſia ſpirituali antiqua in ſuo initio, patres hic & alibi non ſunt filii Jacobi, ſed ſunt illi apud quos Eccleſia antiqua primum inſtaurata fuit. Apud Micham "Num *botrus* ad comedendum, primitivum deſideravit

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

deravit anima mea; periit ſanctus e terra, & rectus inter hominem non," VII: 1; botrus ad comedendum pro bono charitatis in ſuo initio, primitivum pro vero fidei etiam tunc. Apud Amos "Ecce dies venientes, ut attingat arans metentem, & *calcans uvas* trahentem ſemen: & reducam captivitatem populi mei, ut ædificent urbes devaſtatas, & ſedeant & *plantent vineas*, & *bibant vinum illarum*, & *faciant botros*, & comedant fructum eorum," IX: 13. 14; agitur ibi de inſtauratione Eccleſiæ ſpiritualis, quæ ita deſcribitur, conjunctio boni ſpiritualis cum vero ejus, per quod attinget arans metentem, & conjunctio veri ſpiritualis cum bono ejus, per quod attinget calcans uvas trahentem ſemen; bono amoris & charitatis inde, ſignificantur per quod montes ſtillabunt muſtum & colles diffluent; reduxere captivitatem populi pro liberare a falſis ædificare urbes devaſtatas pro doctrinalia veri falſificata rectificare, ſedere & plantare vineas pro excolere illa quæ ſunt Eccleſiæ ſpiritualis, bibere vinum earum, pro appropriare vera illius Eccleſiæ quæ ſunt charitatis, & facere botros & comedere fructum eorum, pro appropriare bona inde; quiſque videre poteſt, quod ædificare urbes, plantare vineas, bibere vinum, facere botros & comedere fructum eorum, ſint mere naturalia, in quibus niſi ſenſus ſpiritualis ſit, nihil Divinum foret inibi. Apud Moſen "Lavit *in vino* indumentum, & in *ſanguine uvarum* velamen ſuum," Geneſ: XLIX: 12; ibi de Domino, vinum pro bono ſpirituali ex amore Divino, ſanguis uvarum pro bono cœleſti inde. Apud Eundem "Butyrum armenti, & lac gregis, cum adipe agnorum & arietum filiorum Baſchanis, & hircorum cum adipe renum tritici, & *ſanguinem uvæ* bibis, merum," Deut: XXXII: 14, ibi de Eccleſia Antiqua, cujus bona amoris & charitatis ita deſcribuntur; ſingula ſignificant aliquod bonum in ſpecie, ſanguis uvæ bonum ſpirituale cœleſte, ita vocatur Divinum in cœlo procedens a Domino; vinum appellatur ſanguis uvarum; quia utrumque ſignificat ſanctum verum procedens a Domino, at vinum prædicatur de Eccleſia ſpirituali, & ſanguis de Eccleſia cœleſti; & quia ita, in ſancta cæna vinum mandatum eſt. Apud Eundem "*De vite Sodomæ vitis eorum*, & de agris Amorrhæ; *uvæ ejus uvæ fellis, botri amaritudinum illis*," Deut: XXXII: 32, ibi de Eccleſia Judaica, de vite Sodomæ vitis eorum & de agris Amorrhæ, pro quod intellectualis pars falſis ex amore infernali obſeſſa; uvæ ejus uvæ fellis, botri amaritudinum illis pro quod voluntarium ibi ſimile; uva enim quia in bono ſenſu ſignificat charitatem, inde prædicatur de voluntaria, ſed de voluntario in parte intellectuali, in oppoſito ſenſu ſimiliter, nam omne verum eſt intellectus, & omne bonum eſt voluntatis. Apud Johannem "Angelus dixit, mitte falcem acutam, & *vindemia botros terræ*, quia *maturuerunt uvæ ejus*," Apoc: XIV: 18; vindemiare botros terræ pro deſtruere omnia charitatis. Apud Matthæum "A fructibus eorum cognoſcetis eos, *nunquid colligunt de ſpinis uvas*, & de tribulis ficus," VII: 16: & apud Lucam "Omnis arbor ex proprio fructu cognoſcitur, non enim ex ſpinis colligunt ficus, *neque ex rubo vindemiant uvam*," VI: 44; quia ibi de charitate erga proximum agitur, dicitur quod ex fructibus, qui ſunt bona charitatis, cognoſcentur; bona charitatis interna ſunt uvæ, & externa ſunt ficus. Quod lex

in

? hurtos

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in Eccleſia Judaica lata ſit "Cum veneris in vineam ſocii tui, comedes *uvas* juxta animam tuam, ad ſatientatem tuam, ſed in vas tuum non dabis," Deut: xxiii: 25, involvit, quod quiſque apud alios, qui in alia doctrina & religione ſunt, addiſcere & acceptare poſſit charitatis eorum bona, ſed non imbuere illa & conjungere ſuis veris, vinea quia eſt Eccleſia, eſt ubi doctrina ſeu religio, uvæ ſunt bona charitatis, vas eſt verum Eccleſiæ.

5118. Et ſchyphus Pharaonis in manu mea, quod ſignificet influxum interioris naturalis in exterius, & receptionis initium, conſtat ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit interius naturale, de qua ſupra n: 5080. 5095; ex repræſentatione pincernæ, quod ſit exterius naturale, de qua n: 5077. 5082; in manu mea, eſt apud eum; ex ſignificatione ſchyphi, quod ſit id quod continet, & quoque ſimul id quod continetur, de qua in ſequente n: 5120, inde & ex ſerie rerum in ſenſu interno, per ſchyphum Pharaonis in manu mea, ſignificatur influxus interioris naturalis in exterius, & receptionis initium ibi. Quid naturale interius, & naturale exterius, prius dictum eſt, quod nempe naturale interius ſit id quod communicat cum rationali, & in quod rationale influit, naturale autem exterius id quod communicat cum ſenſualibus, ſeu per ſenſualia cum mundo, ita in quod mundus influit. Quod influxum attinet, is eſt continuus a Domino per rationale in naturale interius, & per hoc in exterius, ſed quæ influunt, mutantur & vertuntur ſecundum receptionem; apud non regeneratos vertuntur ibi bona in mala, & vera in falſa; at apud regeneratos ſiſtuntur ibi bona & vera ſicut in ſpeculo, naturale enim nihil aliud eſt, quam ſicut facies repræſentativa ſpiritualium quæ interni hominis; & tunc facies illa ſit repræſentativa, cum exteriora correſpondent interioribus: inde aliquatenus conſtare poteſt, quid intelligiter per influxum interioris naturalis in exterius, & per receptionis initium ibi.

5119. Et accepi uvas & expreſſi illas in ſchyphum Pharaonis, quod ſignificet influxum reciprocum in bona ex origine ſpirituali ibi, conſtat ex ſignificatione uvarum, quod ſint bona charitatis, de qua mox ſupra n: 5117, ita bona ex origine ſpirituali, omnia enim bona genuinæ charitatis inde ſunt; & ex ſignificatione exprimere in ſchyphum Pharaonis, quod ſit influxus reciprocus. Per influxum reciprocum non intelligitur, quod naturale exterius influat in interius, quia hoc impoſſibile eſt, exteriora enim nequaquam poſſunt influere in interiora, ſeu quod idem inferiora aut poſteriora in ſuperiora aut priora, ſed a rationali evocantur illa quæ in interiori naturali ſunt, & per hoc quæ in exteriori; non quod ipſa illa quæ ibi ſunt, evocentur, ſed quæ ab illis concluduntur ſeu quaſi extrahuntur; talis eſt influxus reciprocus. Apparet ſicut illa quæ in mundo ſunt, influant per ſenſualia verſus interiora, ſed eſt fallacia ſenſus; eſt influxus interiorum in exteriora, & per illum influxum apperceptio; de his aliquoties cum ſpiritibus in ſermone fui, & oſtenſum per vivas experientias, quod interior homo videat & appercipiat in exteriori quid peragitur extra hunc, & quod non aliunde ſit vita ſenſualia, ſeu quod non aliunde ſit facultas ſentiendi, nec ſenſatio: ſed hæc fallacia talis & tanta eſt, ut nequaquam poſſit a naturali homine diſcuti, & ne quidem a rationali, niſi hic abſtracte a ſenſuali

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſenſuali cogitare poſſit. Hæc dicta ſunt, ut ſciatur, quid influxus reciprocus.

5120. Et didi ſchyphum ſuper volam Pharaonis, quod ſignificet appropriationem ab interiori naturali, conſtat ex ſignificatione dare ſchyphum, ita vinum ad bibendum, quod ſit appropriare, quod bibere ſit appropriatio veri, videatur n: 3168; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit interius naturale de qua n: 5080. 5095. 5118. Agitur hic, ut ex præcedentibus patet, de regeneratione ſenſualis parti intellectuali interioris hominis ſubjecti, quod per pincernam ſignificatur, conſequenter de veri & boni influxu, & receptione in naturali exteriori; ſed quia hæc remotiora ſunt a captu eorum, qui non diſtinctam aliquam ideam habent de rationali & de naturali, nec aliquam de influxu, idcirco ulterior explicatio ſuperſedetur. Præterea in Verbo pluries nominatur ſchyphus, ſeu poculum aut calix, & per illum ſignificatur in genuino ſenſu Verum ſpirituale, hoc eſt, verum fidei quod ex bono charitatis, ſimile quod per vinum; & in oppoſito ſenſu falſum quod per malum, & quoque falſum ex malo; quod ſchyphus ſignificet ſimile quod vinem, eſt quia ſchyphus eſt continens & vinum eſt contentum, & inde unum conſtituunt, & ſic unum intelligitur per alterum: quod illa ſignificentur per ſchyphum in Verbo, patet ab his locis: apud Davidem "Jehovah, diſpones ante me menſam coram inimicis, & pinguefacies oleo caput meum, *ſchyphus meus abundabit*" Pſalm: XXIII: 5; diſponere menſam & pinguefacere oleo caput, pro donari bono charitatis & amoris; ſchyphus meus abundabit, pro quod naturale implebitur vero & bono ſpirituali inde. Apud Eundem "Quid reddam Jehovæ, *ſchyphum ſalutum accipam*, & Nomen Jehovæ invocabo" Pſalm: CXVI: 12. 13, ſchyphum ſalutum accipere pro appropriatione bonorum fidei. Apud Marcum "Quiſquis *potaverit vos poculo aquæ* in Nomine Meo, eo quod Chriſti ſitis, amen dico vobis, non perdet mercedem ſuam" IX: 41, potare poculo, aquæ in Nomine meo, pro inſtruere in veris fidei ex puſilla charitate. Apud Mattheum "Mox *accipens poculum*, & gratias agens, dedit illis, dicens bibite ex eo omnes, hoc enim eſt ſanguis meus ille Novi Teſtamenti" XXVI: 27. 28. Marc. XIV: 23. 24. Luc: XXII: 20. poculum dicitur, non vinum, quia vinum prædicatur de Eccleſia ſpirituali, at ſanguis de Eccleſia cœleſti, tametſi utrumque ſignificat ſanctum verum procedens a Domino, ſed in Eccleſia ſpirituali ſanctum fidei ex charitate erga proximum, at in Eccleſia cœleſti ſanctum charitatis ex amore in Dominum; diſtinguitur Eccleſia ſpiritualis a cœleſti in eo, quod illa ſit in charitate erga proximum, hæc autem in amore in Dominum, & ſancta Cæna inſtituta eſt, ut repræſentaret & ſignificaret amorem Domini erga univerſum genus humanum, & reciprocum hominis erga Ipſum. Quia per poculum ſeu ſchyphum ſignificabatur id quod contineret, & per vinum id quod contineretur, conſequenter per poculum externum hominis, & per vinum internum ejus, ideo a Domino dictum "Væ vobis ſcribæ & Phariſæi hypocritæ, quia purgatis *exterius poculi* & patinæ, interiora vero plena ſunt rapina & intemperantia; Phariſæe cæce, purga prius *interius poculi* & patinæ, & fiet etiam exterius

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rius mundum" Matth: xxiii: 25. 26. Luc: xi: 39; per poculum etiam hic in ſenſu interno intelligitur verum fidei, hoc excolere abſque bono ejus, eſt purgare in exterius poculi, & magis cum interiora ſunt hypocriſi, dolo, odio, vindicta, credulitate, plena, tunc enim verum fidei ſolum in externo homine eſt, & prorſus nihil ejus in interno, & bonum fidei excolere & imbuere, facit ut vera conjungantur bono in exteriori homine, etiam tunc fallacia acceptantur pro veris, quod ſignificatur per purgare prius interius poculi, & fiat etiam exterius mundum. Similiter quæ apud Marcum "Alia multa ſunt quæ Phariſæi & Judæi acceperunt tenere, *baptizationes poculorum* & teſtaceorum, & æneorum, & lectorum, deferentes mandatum Dei, tenetis traditionem hominum, *baptiſmos teſtaceorum* & *poculorum*, & alia ſimilia multa facitis; repudiatis mandatum Dei, ut traditionem veſtram teneatis" vii: 4. 8. 9. Quod per poculum ſeu ſchyphum ſignificetur in oppoſitio ſenſu falſum ex quo malum, tum falſum quod ex malo, conſtat a ſequentibus; apud Jeremiam "Ita dixit Jehovah Deus Iſraelis ad me, *ſume ſchyphum vini iræ* hunc e manu mea, & *bibere* fac illum omnes gentes, ad quas Ego mitto te, ut bibant & titubent, & inſaniant propter gladium, quem Ego miſſurus inter illos: accepi itaque *Schyphum* e manu Jehovæ, & bibere feci omnes gentes ad quas miſit me Jehovah" xxv: 15. 16. 17. 28; ſchyphus vini iræ pro falſo per quod malum, quod falſum per quod malum ſignificetur, eſt quia ſicut vinum inebriat & inſanum facit, ita falſum, ebrietas ſpiritualis non aliud eſt quam inſania inducta per ratiocinia de credendis, cum nihil creditur quod non capitur, inde falſa & ex falſis mala, n: 1072; quare dicitur, ut bibant & titubent, & inſaniant propter gladium quem Ego miſſurus, gladius eſt falſum pugnans contra verum, n: 2799. 4499. In Libro Threnorum "Gaude & lætare filia Edomi, habitans in terra Uz, *etiam ad te tranſibit ſchyphus*, inebriaberis & revelaberis, iv: 21, inebriari ex ſchypho pro inſanire ex falſis; revelari ſeu nudari abſque pudore pro malo inde, n: 213. 214. Apud Ezechielem "In via ſororis tuæ ambulaſti, *ideo dabo ſchyphum ejus in manum tuam*; ſic dixit Dominus Jehovih, *ſchyphum ſororis tuæ bibes*, profundum & latum, eris in riſum & ſubſannationem, ampla ad capiendum, ebrietate & dolore impleberis, *ſchypho* devaſtationis & deſolationis, *ſchyphum ſororis tuæ* Samariæ & bibes, & exprimes, & teſtas ejus comminues" xxiii: 31. 32. 34; de Hieroſolyma, per quam ſignificatur ſpirituale Eccleſiæ Cœleſtis, ſchyphus ibi pro falſo ex malo, hoc quia vaſtat ſeu deſtruit Eccleſiam, dicitur ſchyphus devaſtationis & deſolationis. Apud Eſaiam, "Excitare, excitare, ſurge Hieroſolyma, quæ bibiſti e manu Jehovæ *ſchyphum iræ Ipſius*, faces *ſchyphi trepidationis* bibiſti" li: 17. Apud Habakuk "Bibe etiam tu, ut præputium tuum reveletur, circumibit ad te *ſchyphus dextræ Jehovæ*, ut vomitus ignominioſus ſuper gloria tua" ii: 16. Apud Davidem "*Schyphus in manu Jehovæ*; & vino miſcuit, implevit mixto, & effudit inde; ſed fæces ejus exugunt, bibent omnes impii terræ" Pſalm: lxxv: 9: ſchyphus etiam in illis locis pro inſania ex falſis & inde malis, vocatur ſchyphus iræ Jehovæ, & quoque dextræ Jehovæ, ex cauſa quia Judaica gens, ſicut etiam plebs, non aliunde mala & pænas malorum & falſorum quam a Jehovah venire credide-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

rat cum tamen ſunt ex homine & ex infernali turba apud illum; ex apparentia & inde fide ita pluries dicitur, ſed ſenſus internus docet quomodo intelligendum & quid credendum, de his videatur n: 245. 592. 696. 1092. 1683. 1874. 1875. 2335. 2447. 3605. 3607. 3614. Quia per poculum ſicut per vinum ſignificantur in oppoſito ſenſu falſa per quæ mala, tum falſa ex malis, inde etiam per poculum ſignificatur tentatio, quia hæc fit cum falſum pugnat contra verum, & inde malum contra bonum; pro tentatione & de illa dicitur poculum, apud Lucam "Jeſus oravit, dicens, ſi velis ut tranſeat *poculum* hoc a Me, attamen non voluntas mea, ſed tua fiat" XXII: 42. Matth: XXVI: 39. 42. 44. Marc: XIV: 36; poculum hic pro tentatione ſimiliter apud Johannem "Dixit Jeſus Petro, mitte gladium in vaginam, nonne *poculum* quod dedit Mihi Pater biberum illud" XVII: 11: & quoque apud Marcum "Jeſus dixit Jacobo & Johanni, non ſcitis quid petitis, *poteſtiſne bibere poculum quod Ego bibo*, & baptiſmate quo Ego baptizor, baptizari; dixerunt, poſſumus; ſed Jeſus dixit illis, *poculum quidem quod Ego bibo bibetis*, & baptiſmate, quo Ego baptizor baptizabimini" X: 38. 39. Matth: XX. 22. 23; inde patet quod poculum ſit tentatio, quia illa exiſtit per mala pugnantia per falſa contra bona & vera, nam baptiſmus ſignificat regenerationem, quæ quia fit per pugnas ſpirituales, inde per illum ſimul ſignificatur tentatio. Poculum ſeu ſchyphus in prorſus oppoſito ſenſu ſignificat falſum ex malo apud illos qui Prophani ſunt, hoc eſt, qui intus in contrariis charitati, & extus ſanctitatem mentiuntur; in quo ſenſu apud Jeremiam "*Schyphus auri* Babel in manu Jehovæ, inebrians univerſam terram, de *vino ejus* biberunt omnes gentes, ideo inſaniunt gentes" LI: 7; Babel pro illis qui in ſancto externo & in prophano intus, n: 1182. 1326; falſum quod obvelant ſanctitate, eſt ſchyphus auri; inebrians univerſam terram, pro quod in errores & inſanias ducant illos qui ab Eccleſia, quæ eſt terra; prophana quæ ſub externa ſanctitate recondunt, ſunt quod nihil aliud intendant quam ut omnium maximi & opulentiſſimi fiant, & colantur ut dii poſſeſſores cœli & terræ, dominando ſic ſuper hominum animas & ſuper corpora, & hoc per Divina & ſancta quæ prætexunt; inde quoad externum hominem apparent ſicut angeli, ſed quoad internum ſunt diaboli. Similiter de Babele apud Johannem "Erat mulier induta purpura & coccino, & inaurata auro, & lapide pretioſo & margaritis, *habens aureum ſchyphum in manu ſua*, plenum abominationibus & immunditie ſcortationis ejus" Apoc: XVII: 4: Apud Eundem "Cecidit, cecidit Babylon magna, & facta habitaculum dæmonum, quia *ex vino furioris* ſcortationis ſuæ potavit omnes gentes, & reges terræ cum eo cortati ſunt. Audivi vocem e cœlo dicentum, reddite ei quemadmodum illa reddidit vobis, *ſchypho*, quo miſcuit, miſcete illi duplum" Apoc: XVIII: 3. 4. 6. Apud Eundem "Facta eſt urbes magna in tres partes, & urbes gentium corruerunt: Babylonis magnæ memoria facta eſt coram Deo, *ad dandum illi poculum furoris iræ Dei*" Apoc: XVI: 19. Apud Eundem "Tertius Angelus dixit voce magna, ſi quis beſtiam adorat, & imaginem ejus, *ille bibet ex vino iræ Dei mixto mero in ſchypho iræ Ipſius*, & cruciabitur igne & ſulphure" Apoc: XIV: 9. 10.

3121.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5121. Et dixit illi Joſeph, hæc interpretatio illius, quod ſignificet revelationem a perceptione a cœleſti in naturali, quid in ſe haberet, conſtat ex ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua n: 1791. 1815. 1819. 1822. 1898. 1919. 2080. 2619. 2862. 3509. 3295, hic revelatio ex perceptione, quia de ſomnio & ejus interpretatione agitur; omnis revelatio vel eſt ex loquela cum Angelis per quos Dominus loquitur, vel ex perceptione, de qua re ſequitur; ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte in naturali, de qua ſupra n: 5086. 5087. 5106; & ex ſignificatione interpretationis, quod ſit quod in ſe haberet, de qua etiam ſupra n: 5093. 5105. 5107; inde patet, quod per dixit illi Joſeph hæc interpretatio illius, ſignificetur revelatio a perceptione a cœleſti in naturali, quod in ſe haberet. Quod revelationes ſint vel ex perceptione, vel ex loquela cum angelis per quos Dominus loquitur, ſciendum, quod illi qui in bono ſunt & inde in vero, imprimis qui in bono amoris in Dominum, revelationem ex perceptione habeant; at qui non in bono & inde in vero ſunt, quod quidem revelationes habere poſſint, ſed non ex perceptione, verum per vivam vocem auditam in illis, ita per angelos a Domino; hæc revelatio eſt externa, illa autem interna; revelationem ex perceptione habent Angeli imprimis cœleſtis, etiam habuerunt homines ab antiquiſſima Eccleſia, & aliqui etiam ab antiqua, ſed hodie vix aliquis; at revelationes ex loquela abſque perceptione habuerunt perplures, etiam qui non in bono fuerunt, pariter per viſiones aut per ſomnia; tales revelationes fuerunt pleræque Prophetarum in Eccleſia Judaica, audiverunt vocem, viderunt viſionem, & ſomniarunt ſomnium; ſed quia nullam perceptionem habuerunt, fuerunt revelationes mere verbales vel viſuales abſque perceptione quid ſignificarent; perceptio enim genuina exiſtit per cœlum a Dimino, & afficit intellectuale ſpiritualiter, & ducit id perceptibiliter ad cogitandum ſicut res ſe habet, cum aſſenſu interno, quem neſcit unde; putat quod inſit ei, & quod fluat ex nexu rerum, at eſt dictamen per cœlum a Domino in interiora cogitationis influens de talibus quæ ſupra naturale & ſenſuale ſunt, hoc eſt, de talibus quæ ſpiritualis mundi ſeu cœli ſunt: ex his conſtare poteſt, quid revelatio ex perceptione ſit. At revelatio ex perceptione, quæ fuit Domino, qui hic per Joſephum repræſentatur, & de qua hic in ſenſu interno agitur, fuit ex Divino in Ipſo ita ab Ipſo.

5122. Tres propagines tres dies illæ, quod ſignificet derivationes continuas uſque ad ultimum, conſtat ex ſignificatione trium, quod ſit una periodus & ejus continuum a principio ad finem, de qua n: 2788. 4495; a ſignificatione propaginum, quod ſint derivationes, de qua n: 5114; & a ſignificatione dierum, quod ſint ſtatus, de qua n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850; inde ſequiter, quod per tres propagines tres dies illæ, ſignificetur ſtatus renaſcentiæ ſenſualis hujus, quod per pincernam repræſentatur a primo ejus ad ultimum, ejus derivationes ſucceſſivæ ſignificantur per propagines. Status renaſcentiæ cujuſvis ſenſualis, & cujuſvis rei in naturali, ut & in rationali, ſuas progreſſiones a principio ad finem habent, & cum finem, tunc a quodam novo inchoant, nempe a fine illo ad quem in priori ſtatu tetenderunt,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

runt, ad finem ulteriorem, & ſic porro ; & tandem invertitur ordo, & tunc quod fuit ultimum fit primum ; ſicut cum regeneratur homo tam quoad rationale quam quoad naturale, tunc periodi primi ſtatus ſunt a veris quæ fidei ad bona quæ charitatis, & tunc vera fidei apparente primas agunt, & bona charitatis ſecundas, nam vera fidei ſpectant bonum charitatis ut finem; hæ periodi perſtant uſque dum homo regeneratus eſt; poſtmodum charitas, quæ fuit finis, fit principium, & ab illa ſtatus novi inchoant, qui procedunt utrinque, nempe verſus interiora magis, ut & verſus exteriora, verſus interiora ad amorem in Dominum, & verſus exteriora ad vera fidei, & porro ad vera naturalia, & quoque ad vera ſenſualia, quæ tunc ſucceſſive ad correſpondentiam cum bonis charitatis & amoris in rationali rediguntur, ac ita in ordinem cœleſtem ; hæc ſunt, quæ intelliguntur per progreſſiones & derivationes continuas uſque ad ultimum ; tales progreſſiones & derivationes ſunt perpetuæ apud hominem qui regeneratur, ab infantia ejus uſque ad ultimum vitæ ejus in mundo, & quoque poſtea uſque in æternum, & tamen nuſquam ita regenerari poteſt, ut aliquo modo dici queat perfectus, ſunt enim innumerabilia, imo numero indefinita quæ regeneranda, tam in rationali, quam in naturali, & quodlibet eorum numero indefinitas propagines habet, hoc eſt, progreſſiones & derivationes verſus interiora & verſus exteriora : hoc homo prorſus neſcit, ſed Dominus omnia & ſingula novit, & unoquovis momento providet ; ſi intermitteret ſolummodo uno minutulo, turbarentur omnes progreſſiones ; prius enim ſpectat ſequens in continua ſerie, & producit conſequentiarum ſeries in æternam ; inde patet, quod Divina Providentia & Providentia ſit in ſingulariſſimis, & niſi foret, aut ſi foret modo univerſalis, periret genus humanum.

5123. In adhuc tribus diebus, quod ſignificet quod tunc novum, conſtat a ſignificatione trium, quod ſit continuum uſque ad finem, ita quoque completum, de qua n : 2788. 4495 ; & a ſignificatione dierum, quod ſit ſtatus, de qua ſupra n: 5122 ; inde patet, quod per tres dies ſignificetur ſtatus completus ; conſequenter in tribus diebus ſeu poſt tres dies, ſtatus novus, n: 4901, nam poſt ſtatum completum inchoat novus

5124. Extollet Pharao caput tuum, quod ſignificet proviſum, & inde concluſum, conſtat ex ſignificatione extollere caput, quod ſit concludere, & in ſupremo ſenſu providere, Divina enim concluſio & rei concluſæ exequutio eſt Providentia. Extollere caput fuit formula ſolennis judicii apud Antiquos, cum vincti ſeu qui in carcere judicabantur vel ad vitam, vel ad mortem ; cum ad vitam, dicebatur extollere caput, ut quoque in Libro II Regum " *Extulit* Evilmerodachus Rex Babelis, anno quo Rex factus, *caput Jehoiachini* Regis Jehudæ, *e domo carceris*, & loquutus cum eo bonum, & dedit thronum ejus ſupra thronum regum, qui cum eo in Babele," XXV : 27. 28 : ſimiliter apud Jeremiam " *Extulit* Evilmerodachus Rex Babelis in anno regni ſui *caput Joiachini* regis Jehudæ, & eduxit eum *e domo carceris*," LII : 31 ; cum autem judicarentur ad mortem, dicebatur extollere caput e ſuper illum, ut in ſequentibus de piſtore " In adhuc tribus diebus *extollet* Pharao *caput tuum a ſuper te*,"

Verſ.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Verſ: 19: illa judicii formula traxerat originem apud antiquos qui in repræſentativis fuerunt, a repræſentatione illorum qui vincti in carcere ſeu fovea fuerunt, per quos quia repræſentabantur illi qui in vaſtatione ſub terra inferiore ſunt, n: 4728. 4744. 5038, ideo per extollere caput ſignificabatur eorum liberatio, elevantur enim tunc ſeu attolluntur e vaſtatione ad ſocietates cœleſtes, videatur n: 2699 2701. 2704; attolli ſeu elevari eſt progredi verſus interiora, nam elevatum ſeu altum prædicatur de interioribus, n: 2148. 4210, & quia verſus interiora, eſt verſus cœlum, nam cœlum eſt in interioribus; hoc ſignificabatur per attollere caput; at per attollere caput e ſuper aliquem, ſignificabatur judicari ad mortem, quia tunc illi qui ſupra illos in fovea ſeu vaſtatione, elevabantur ad cœlum, iis ad inferiora demiſſis; hæc formula judicii, quia hæc per illam ſignificata ſunt, ideo recepta eſt in Verbo. Quod per attollere caput, ſignificetur concluſum, idea patet; & quia concluſum, in ſupremo ſenſu ſignificatur proviſum, quod enim Divinum concludit, hoc providet.

5125. Et reducet te ſuper ſtationem tuam, quod ſignificet quod illa quæ ſunt ſenſualis parti intellectuali ſubjecti, redigerentur in ordinem, ut ultimo loco ſint, conſtat ex repræſentatione pincernæ, de quo hæc dicuntur, quod ſit ſenſuale parti intellectuali ſubjectum, de qua n: 5077. 5082, proinde illa quæ ſunt ſenſualis illius in externo naturali, ipſum enim ſenſuale non redigitur in ordinem, ſed illa quæ per ſenſuale intrarunt in phantaſiam hominis; & ex ſignificatione reducere ſuper ſtationem, quod ſit redigere in oididem; & quia ſenſualia, hoc eſt, illa quæ e mundo per ſenſoria externa intrarunt, ultimo loco ſunt, & tunc ultimo loco ſunt cum miniſtrant ſeu inſerviunt interioribus, idcirco illa ſimul ſignificantur: ſenſualia illa apud regeneratos ſunt quoque ultimo loco, ſed apud non regeneratos ſunt primo loco, videatur n: 5077. 5081. 5084. 5089. 5094: num ſenſualia ſint primo loco vel num ſint ultimo, ab homine facile poteſt appercipi, ſi attendit; ſi his affirmat omne quod ſenſuale ſuadet aut appetit, ac infirmat omne quod intellectuale dictat, tunc ſenſualia ſunt primo loco, & tunc fertur homo per appetitus, & eſt prorſus ſenſualis; at talis homo parum abeſt a ſorte animalium irrationalium, hæc enim non aliter feruntur; imo in deteriore ſorte eſt, ſi abutitur intellectuali facultate ſeu rationali ad confirmandum mala & falſa, quæ ſenſualia ſuadent & appetunt; at ſi non affirmat, ſed ab interiori videt deviationes eorum in falſa & excitationes ad mala, & ſtudet caſtigare illa, & ſic redigere ad obſequium, hoc eſt, ſubjicere parti intellectuali & voluntariæ, quæ ſunt interioris hominis, tunc rediguntur ſenſualia in ordinem, ut ſint ultimo loco: cum ſenſualia ultimo loco ſunt, tunc influit felix & beatum ab interiori homine in jucunda ſenſualium, & facit ut jucunda illorum millies excedant jucunda priora; quod ita ſit, homo ſenſualis quia non capit nec credit, & quia nihil aliud jucundum ſentit nec ſuperius jucundum dari putat, felix & beatum intus in jucundis ſenſualium ſpectat ut nihili, quod ignotum eſt alicui, hoc creditur non eſſe.

5126.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5126 Et dabis ſchyphum Pharaonis in manum illius, quod ſignificet ut inde inſerviant interiori naturali, conſtat a ſignificatione dare ſchyphum ad bibendum, quod ſit appropriare, de qua ſupra n: 5120, quod etiam ſit inſervire, patet; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit interius naturale, de qua n: 5080. 5095. 5118. Quod ſit naturale interius & naturale exterius, & quod naturale exterius conſtituatur ex illis quæ immediate per ſenſualia e mundo in mentem naturalem, nempe in ejus memoriam & inde in imaginationem, intrant, videatur n: 5118. Ut ſciatur quid exterius naturale & quid interius quæ ſunt exterioris hominis, & inde quid rationale quod eſt interioris hominis, paucis dicendum eſt; homo a ſua infantia uſque ad pueritiam, eſt mere ſenſualis, nam tunc terreſtria, corporea, & mundana, ſolum recipit per ſenſualia corporis, ex illis etiam tunc ejus ideæ & cogitationes ſunt, communicatio cum interiori homine nondum aperta eſt, duntaxat tantum, ut capere illa poſſit & retinere, innocentia quæ tunc illi eſt ſolum externa, non autem interna, nam vera innocentia habitat in ſapientia, per illam, nempe per innocentiam externam, redigit Dominus in ordinem illa quæ per ſenſualia intrant, abſque influxu innocentiæ a Domino in prima illa ætate, nuſquam aliquod fundamentale exiſteret, ſuper quo intellectuale ſeu rationale, quod homini proprium, potuiſſet ſtrui: a pueritia ad adoleſcentiam, aperitur communicatio ad interius naturale, per id quod diſcat decorum, civile & honeſtum, tam per inſtructionem a parentibus & magiſtris, quam per ſtudia: ab adoleſcentia autem ad juvenilem ætatem, aperitur communicatio inter naturale & rationale, per id quod tunc diſcat vera & bona vitæ civilis & moralis, & imprimis vera & bona vitæ ſpiritualis, per auditionem & lectionem Verbi; ſed quantum tunc imbuit bona per vera, hoc eſt, quantum facit vera quæ diſcit, tantum aperitur rationale, at quantum non imbuit bona per vera, ſeu quantum non facit vera, tantum non aperitur rationale, at uſque manent cogitationes in naturali, nempe in ejus memoria, ita quaſi extra domum in limine; quantum autem tunc & in ſequente ætate infirmat illa, negat & facit contra illa, hoc eſt, loco illorum credit falſa & agit mala, tantum occluditur rationale, & quoque interius naturale; at uſque tantum communicationis ex Divina Domini Providentia remanet, ut aliquo intellectu capere illa poſſit, ſed uſque non ſibi appropriare, niſi ſeriam pænitentiam agat, & diu dein cum falſis & malis luctetur; apud illos autem qui ſe regenerari patiuntur, contrarium evenit, per gradus ſeu ſucceſſive apud illos aperitur rationale, & illi ſubordinatur interius naturale, & huic exterius; hoc fit imprimis in ætate juvenili uſque ad adultam, & progreſſive ad ultimam vitæ eorum, & poſtea in cœlo in æternum. Inde ſciri poteſt, quid interius & quid exterius apud hominem.

5127. Secundum morem priorem, quod ſignificet ex lege ordinis, conſtat ex ſignificatione moris prioris, quod ſit lex ordinis; lex ordinis enim eſt, ut exteriora ſubjecta ſint interioribus, ſeu quod idem, inferiora ſuperioribus, ac ſicut famuli inſerviant, ſunt enim exteriora ſeu inferiora nihil niſi quam famulitia, interiora autem ſeu ſuperiora reſpective dominia; quod ſecundum morem priorum illa ſignificentur, inde eſt, quia pincerna ut ſervus prius inſervi-

verat

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

verat Pharaoni ut ſuo domino, ex lege ſubordinationis, ita ſenſuale quod per pincernam repræſentatur interiori naturali quod per Pharaonem, ex lege ordinis. Quod lex ordinis ſit, quod inferiora ſeu exteriora inſervire debeant ſuperioribus ſeu interioribus, homo ſenſualis prorſus neſcit, qui enim mere ſenſualis eſt, non ſcit quid interius, ita nec quid reſpective exterius; novit quod cogitet & loquatur, & quod velit & faciat, inde autumat quod cogitare & velle ſit interius, & quod loqui & facere ſit exterius, ſed non ſcit quod cogitare ſolum ex ſenſualibus, & facere ex appetitu, ſit externi hominis, & ſic quod cogitare & velle ejus ſit ſolum exterioris naturalis, & magis adhuc cum cogitat falſa & vult mala; & quia apud illos communicatio clauſa eſt cum interioribus, inde non ſcit quid interior cogitatio & interior voluntas; ſi ei dicitur quod interior cogitatio ſit cogitare ex vero, & interior voluntas ſit facere ex bono, hoc prorſus non capit, minus quod interior homo diſtinctus ſit ab exteriore, ac ita diſtinctus, ut interior homo quaſi e loco ſuperiori videre poſſit quid peragitur in exteriori homine, utque interior homo in facultate & potentia ſit caſtigandi exteriorem, & non volendi & cogitandi quod exterior homo ex phantaſia videt & ex cupiditate appetit; hæc quamdiu externus ejus homo in dominio eſt & regnat, non videt, aſt extra illum ſtatum, ſicut dum in aliquo dolore eſt ex infortuniis aut morbis, videre poteſt & capere, nam tunc dominium externi hominis ceſſat; facultas enim ſeu potentia intelligendi homini ſemper conſervatur a Domino, ſed obſcuriſſima eſt illis qui in falſis & malis ſunt, & ſemper clarior prout falſa & mala ſopiuntur; influit Divinum Domini continue apud hominem, & illuſtrat, ſed ubi falſa & mala ſunt, hoc eſt, ubi contraria veris & bonis, ibi Divina lux vel reflectitur vel ſuffocatur vel pervertitur, & ſolum tantum ejus quaſi per rimas recipitur, quo ſit in facultate cogitandi & loquendi ex ſenſualibus, etiam de ſpiritualibus ex formulis impreſſis memoriæ naturali ſeu corporeæ.

5128. Quo fuiſti pincerna illius, quod ſignificet ſicut ſenſualia illius generis ſolent, conſtat ex ſignificatione pincernæ, quod ſint ſenſualia, ſeu illa ſenſualium quæ ſubjecta ſunt parti intellectuali, de qua n: 5077. 5082; quod ſint ſicut ſolent, ſignificatur per quo fuiſti. Quod ſenſualia ſubjecta erunt & ſubordinata rationalibus, in præcedentibus nunc actum eſt; & quia de ſubjectione & ſubordinatione illa in ſenſu interno hic agitur, adhuc dicendum quomodo cum illa re ſe habet: Homo, apud quem ſubjecta ſunt ſenſualia, vocatur rationalis, at apud quem non ſubjecta ſunt, vocatur ſenſualis,; ſed num homo rationalis ſit, vel num ſenſualis, ægre diſcerni poteſt ab aliis, ſed ab ipſo ſi explorat ſua interiora, hoc eſt, ſuum velle & ſuum cogitare: num homo ſenſualis ſit vel rationalis ab aliis non ſciri poteſt ex loquela, nec ab actione, nam vita cogitationis quæ eſt in loquela & vita voluntatis quæ eſt in actione, non apparent ad aliquem ſenſum corporis, auditur modo ſonus & videtur geſtus cum affectione, quæ num ſit ſimulata vel num vera, non dignoſcitur; ſed in altera vita ab illis, qui in bono ſunt, diſtincte percipitur tam quid in loquela quam quid in actione, ita qualis vita, & quoque unde vita in illis: at in mundo uſque aliquot indicia dantur, ex quibus aliquatenus concludi poteſt, num

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

num ſenſualia ſubjecta ſint rationali vel num rationale ſenſualibus, ſeu quod idem, num homo rationalis ſit, vel num ſolum ſenſualis; indicia hæc ſunt; ſi animadvertitur quod homo in principiis falſi ſit, & non patitur ſe illuſtrari, ſed prorſus rejicit vera, & abſque ratione contumaciter falſa defendit, indicium eſt quod ſenſualis homo ſit & non rationalis, occluſum eſt illi rationale, ut non admittat lucem cœli. Adhuc magis ſenſuales ſunt, qui in perſuaſione falſi ſunt, perſuaſio enim falſi prorſus occludit rationale; aliud eſt in principiis falſi eſſe, & aliud in perſuaſione falſi; qui in perſuaſione falſi ſunt, habent in naturali ſuo aliquam lucem, ſed talem qualis eſt lux hyemalis; hæc lux apparet in altera vita apud illos nivea, ſed ut primum lux cœleſtis in illam incidit, obſcuratur, & ſecundum perſuaſionis gradum & quale ſit opaca inſtar noctis; hoc quoque patet ab illis cum vivunt in mundo, tunc enim prorſus nihil veri poſſunt videre, imo ex obſcuro ſeu nocturno falſi eorum, vera illis ſicut nihili ſunt, & quoque ea irrident; tales coram ſimplicibus apparent quandoque ſicut rationales, nam media luce illa nivea hyemali per ratiocinia dextre confirmare poſſunt falſa, uſque ut appareant ſicut vera; in perſuaſione tali plus quam reliqui ſunt plures ex eruditis, confirmarunt enim apud ſe falſa per ſyllogiſtica, & philoſophica, & demum per plura ſcientifica; tales apud Antiquos dicti ſunt ſerpentes arboris ſcientiæ, n: 195. 196. 197; ſed hodie dici queunt interiores ſenſuales abſque rationali. Indicium num homo ſolum ſenſualis ſit, vel num rationalis, eſt imprimis ex vita ejus; per vitam non intelligitur qualis illa apparet in ſermone & in operibus, ſed qualis illa eſt in ſermone & in operibus vita enim ſermonis eſt a cogitatione, & vita operum eſt a voluntate, utraque ab intentione ſeu fine, qualis itaque intentio ſeu finis eſt in ſermone & in operibus, talis eſt vita, nam ſermo abſque interiore vita eſt modo ſonus, & opera abſque interiore vita eſt ſolum motus, illa vita eſt quæ intelligitur cum dicitur quod vita maneat poſt mortem; ſi homo rationalis eſt, ex bene cogitare loquitur, & ex bene velle agit, hoc eſt, ex fide loquitur, & ex charitate agit; at ſi homo non rationalis eſt, tunc quidem poteſt ſimulate agere ſicut rationalis, & ſimiliter loqui, ſed uſque nihil vitæ ex rationali ineſt; vita mali enim occludit omnem viam ſeu communicationem cum rationali, & facit ut mere naturalis & ſenſualis ſit. Sunt duo, quæ non ſolum occludunt communicationis viam, ſed etiam deprivant hominem facultate, ut uſquam rationalis fieri poſſit, eſt dolus & eſt prophanatio; dolus eſt inſtar ſubtilis veneni quod infectat interiora; & prophanatio eſt quæ commiſcet falſa veris & mala bonis; ex illis binis prorſus perit rationale; ſunt apud unumquemvis hominem bona & vera a Domino recondita ab infantia, quæ bona & vera in verbo reliquiæ vocantur, de quibus videatur n: 468. 530. 560. 561. 601. 1050. 1758. 1906. 2284, has infectat dolus, & commiſcet prophanatio, quid prophanatio, videatur n: 593. 1008. 1010. 1059. 1327. 1328. 2051. 2426. 3398. 3402. 3489. 3898. 4289. 4601. Ex his indiciis aliquatenus poteſt ſciri, quis rationalis homo eſt, & quis ſenſualis. Cum ſenſualia ſubjecta ſunt rationali, tunc ſenſualia, ex quibus imaginatio prima hominis, illuſtrantur a luce quæ per cœlum a Domino venit, & quoque tunc ſenſualia diſponuntur in ordinem, ut recipi-

ant

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ant lucem, utque correſpondeant; ſenſualia, cum in illo ſtatu ſunt, non obſtant amplius, quin vera & agnoſcantur & videantur, removentur illico quæ diſſentiunt, & acceptantur quæ conſentiunt; quæ conſentiunt, tunc quaſi in centris ſunt, & quæ diſſentiunt in peripheriis; quæ in centris, quaſi attolluntur verſus cœlum, & quæ in peripheriis quaſi dependent deorſum; quæ in centris ſunt, recipiunt lucem per rationale, & apparent cum ſiſtuntur ita viſibiles in altera vita, ſicut ſtellulæ quæ coruſcant, & lucem circumquoque ſpargunt uſque ad peripherias, cum diminutione lucis ſecundum gradus; in talem formam diſponuntur naturalia & ſenſualia, cum rationale dominium habet, & ſenſualia ſubjecta ſunt; hoc fit cum homo regeneratur; inde ei ſtatus videndi & agnoſcendi vera in amplitudine: at cum rationale ſubjectum eſt ſenſualibus, tunc contrarium evenit, in medio enim tunc ſeu in centro ſunt falſa, & in peripheriis ſunt vera; quæ in centro, in quodam lumine ibi ſunt, ſed in lumine fatuo, ſeu tali quod a carbonario igne exſurgit; in illud influit lumen undequaque ab inferno; hoc lumen eſt, quod vocatur tenebræ, nam utprimum aliquod lucis e cœlo in illud influit, vertitur in tenebras.

5129. Verſ: 14. 15. *Verum memento mei tecum, quando bene eſt tibi, & facias quæſo mecum miſericordiam, & meminiſſe facias mei ad Pharaonem, & educas me e domo hac. Quia furto auferendo ablatus ſum e terra Hebræorum, & etiam hic non feci quicquam, quod poſuerint me in fovea.* Verum memento mei tecum, ſignificat fidei receptionem; quando bene eſt tibi, ſignificat cum correſpondentia: & facias quæſo mecum miſericordiam, ſignificat charitatis receptionem: & meminiſſe facias mei ad Pharaonem, ſignificat communicationem cum interiori naturali: & educas me e domo hac, ſignificat liberationem a malis: quia furto auferendo ablatum ſum, ſignificat quod cœleſtia abalienata ſint per malum: e terra Hebræorum, ſignificat ab Eccleſia: & etiam hic non feci quicquam, ſignificat innocentiam: quod poſuerint me in fovea, ſignificat rejectionem inter falſa.

5130. Verum memento mei tecum, quod ſignificet fidei receptionem, conſtat ex repræſentatione Joſephi, qui hæc de ſe dicit, quod ſit Dominus quoad cœleſte in naturali, de qua n: 5086. 5087. 5106; & ex ſignificatione meminiſſe mei tecum, quod ſit fidei receptio, meminiſſe enim & recordari Domini, non aliunde eſt quam ex fide, inde memento mei tecum, eſt ut recipiat fidem. Cum fide ita ſe habet; qui illam recipit & qui illam habet, continue eſt in recordatione Domini, & hoc quoque cum de alia re cogitat aut loquitur, & quoque cum officiis ſuis publicis aut privatis aut domeſticis fungitur, & tametſi neſcit quod tunc recordetur Domini; nam recordatio Domini ab illis qui in fide ſunt, eſt univerſaliter regnans, & quod univerſaliter regnat, hoc non appercipitur, niſi dum cogitatio illuc determinatur: hoc illuſtrari poteſt a pluribus apud hominem; qui in amore aliquo eſt, quicunque ſit, is continue cogitat de iis quæ amoris illius ſunt, & hoc tametſi in aliis rebus cogitatione, loquela aut actione eſt; hoc patet manifeſte in altera vita ex ſphæris ſpiritualibus quæ circum unumquemque ſunt, ex ſolum ſpæris cognoſcuntur ibi omnes, in qua fide ſunt, & in quo amore, & hoc tametſi prorſus aliud cogi-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tant & loquuntur, n: 1048. 1053. 1316. 1504 ad 1520. 2489. 4464; id enim quod univerſaliter regnat apud aliquem, hoc producit illam ſphæram, & manifeſtat ejus vitam coram aliis; inde conſtare poteſt, quid intelligitur per id, quod continue cogitandum ſit de Domino, de ſalute, deque vita poſt mortem; omnes qui in fide ſunt ex charitate, hoc faciunt; inde eſt, quod illi non male cogitent de proximo, & quod illis juſtitia & æquitas in ſingulis cogitationis, loquelæ & actionis; quod enim univerſaliter regnat, hoc influit in ſingula, & ducit illa & regit illa; Dominus enim tenet mentem ejus in talibus quæ charitatis & inde fidei ſunt, & diſponit ſic ſingula convenienter; ſphæra fidei ex charitate, eſt ſphæra quæ regnat in cœlo, Dominus enim influit cum amore, & per amorem cum charitate, conſequenter cum veris quæ ſunt fidei; inde eſt, quod illi, qui in cœlo ſunt, dicantur in Domino eſſe. Agitur in his quæ nunc ſequuntur de renaſcentia ſenſualis parti intellectuali ſubjecti, quod per pincernam repræſentatur; & quia de renaſcentia ejus, de fidei receptione, agitur, nam ſenſuale, ſicut rationale, per fidem renaſcitur, ſed per fidem in quam influit charitas, niſi charitas influat in fidem, & det ei vitam, nuſquam fides univerſaliter regnare poteſt, nam quod homo amat, hoc regnat, non autem quod ſolum ſcit & memoria tenet.

5131. Quando bene eſt tibi, quod ſignificet cum correſpondentia, conſtat ex ſignificatione bene eſſe tibi, cum agitur de renaſcentia ſeu regeneratione exterioris naturalis ſeu ſenſualis, quod ſit correſpondentia, prius enim non ei bene eſt quam cum correſpondet: quid correſpondentia, ad finem Capitum videatur; eſt correſpondentia ſenſualium cum naturalibus, & eſt correſpondentia naturalium cum ſpiritualibus, & eſt correſpondentia ſpiritualium cum cœleſtibus, & denique eſt correſpondentia cœleſtium cum Divino Domini, ita eſt ſucceſſivum correſpondentiarum a Divino uſque ad ultimum naturale. Quia ægre poteſt formari idea de correſpondentiis, quales ſunt, ab illis qui prius de correſpondentiis nihil cogitaverunt, ideo paucis dicendum; notum eſt ex Philoſophia, quod finis ſit primum cauſæ, & quod cauſa ſit primum effectus; ut finis, cauſa, & effectus conſequantur, & unum agant, oportet ut effectus correſpondeat cauſæ, & cauſa correſpondeat fini; ſed uſque finis non apparet ſicut cauſa, nec cauſa ſicut effectus; ut enim finis producat cauſam, adſciſcet ex regione ubi cauſa, media adminiſtra, per quæ finis faciet cauſam, & ut cauſa producat effectum, adſciſcet quoque ex regione ubi effectus, media adminiſtra, per quæ cauſa faciat effectum; hæc media adminiſtra ſunt, quæ correſpondent; & quia correſpondent, poteſt finis eſſe in cauſa, & agere cauſam, & cauſa eſſe in effectu & agere effectum, conſequenter finis per cauſam agere effectum: aliter vero cum non correſpondentia eſt, tunc finis non habet cauſam in qua ſit, minus effectum in quo ſit, ſed mutatur & variatur finis in cauſa, & denique in effectu, ſecundum formam quam faciunt media adminiſtra: omnia & ſingula in homine, imo omnia & ſingula in natura, ſuccedunt ſibi ſicut finis, cauſa, & effectus, & cum ſibi ita correſpondent, tunc unum agunt, nam finis tunc eſt omne in omnibus cauſæ, & per cauſam omne in omnibus effectus: ſicut pro exemplo, cum amor cœleſtis eſt finis, voluntas cau-

ſa,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ſa, & actio affectus, ſi correſpondentia ſit, tunc amor ille influit in voluntatem, & voluntas in actionem, & ita unum agunt, ut actio per correſpondentiam ſit quaſi amor; vel ſicut cum fides charitatis eſt finis, cogitatio cauſa, & ſermo affectus, ſi correſpondentia ſit, tunc fides ex charitate influit in cogitationem, & hæc in ſermonem, ac ita unum agunt, ut ſermo per correſpondentiam ſit quaſi finis; ut autem finis, qui eſt amor aut fides, producat cauſam, quæ eſt voluntas & cogitatio, adſciſcet media adminiſtra in mente rationali, quæ correſpondebunt, nam abſque mediis adminiſtris quæ correſpondeant, non poteſt finis, qui eſt amor aut fides, utcunque a Domino per cœlum influit, recipi. Inde patet, quod interiora & exteriora hominis, hoc eſt, rationalia, naturalia, & ſenſualia ejus, in correſpondentiam redigenda ſint, ut recipere poſſit influxum Divinum, conſequenter ut homo poſſit renaſci, & quod prius ei non bene ſit. Inde nunc eſt, quod hic per quando bene eſt tibi, ſignificetur correſpondentia.

5132. Et facias quæſo mecum miſericordiam, quod ſignificet charitatis receptionem, conſtat ex ſignificatione miſericordiæ, quod ſit amor, de qua n: 3063. 3073. 3120. 5042, hic amor erga proximum ſeu charitas, qui ſupra n: 5130 de fidei receptione dictum, fides enim & charitas unum facient in ſenſuali, cum hoc renaſcitur. Quod miſericordia charitatem ſignificet, eſt quia omnes qui in charitate, in miſericordia ſunt, ſeu qui amant proximum miſerentur ejus, quapropter exercitia charitatis per miſericordiæ opera in Verbo deſcribuntur, ut apud Matthæum "Eſurivi & dediſtis Mihi edere, ſitivi & potaſtis me, peregrinus fui & collegiſtis me, nudus & amiciviſtis me, ægrotus fui & viſitaſtis me, in carcere fui & veniſtis ad me," xxv: 35. 36; & alibi per quod pauperibus, afflictis, viduis, populis, benefaciendum. Charitas in ſua eſſentia eſt velle proximo bene, & affici bono, & pro proximo agnoſcere bonum, conſequenter illos qui in bono ſunt, cum differentia quantum in bono; inde charitas, quia afficitur bono, afficitur miſericordia ergo illos qui in miſeriis ſunt; bonum charitatis hoc in ſe habet, quia deſcendit ex amore Domini erga univerſum genus humanum, qui amor eſt Miſericordia qui omne genus humanum in miſeriis conſtitutum eſt: apparet Miſericordia quandoque apud malos, qui in nulla charitate ſunt, ſed eſt dolor propter quod ipſe patitur, eſt enim erga amicos qui unum ſecum faciunt, qui cum patiuntur ipſe patitur; hæc miſericordia non eſt miſericordia charitatis, ſed eſt miſericordia amicitiæ propter ſe, quæ in ſe ſpectata eſt immiſericordia, nam contemnit vel odit omnes alios præter ſemet, ita præter amicos qui unum faciunt ſecum.

5133. Et meminiſſe facias mei ad Pharaonem, quod ſignificet communicationem cum interiori naturali, conſtat ex ſignificatione meminiſſe facere ad aliquem, quod ſit communicare; & a repræſentatione Pharaonis, quod ſit interius naturale, de qua n: 5080. 5095: per communicationem cum interiori naturali intelligitur conjunctio per correſpondentiam: interius naturale eſt illud quod recipit ideas veri & boni e rationali, & recondit ad uſum, conſequenter quod immediate cum rationali communicat; exterius autem naturale

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt illud quod recipit imagines & inde ideas rerum per ſenſualia e mundo; hæ ideæ niſi illuſtrentur ab illis quæ in interiori naturali ſunt, ſiſtunt fallacias, quæ fallaciæ ſenſuum vocantur; in quibus cum homo eſt, nihil credit niſi quod cum illis concordat, & niſi quod illæ confirmant, quod fit ſi non correſpondentia ſit; & hoc nec fit, niſi imbuatur homo charitate, charitas enim eſt medium uniens, quia in bono ejus eſt vita a Domino, quæ vita diſponit in ordinem vera, ut forma charitatis ſeu charitas in imagine exiſtat; hæc forma apparet viſibilis in altera vita, & eſt ipſa angelica; omnes angeli inde ſunt formæ charitatis, pulchritudo ejues eſt ex veris quæ fidei, & vita pulchritudinis eſt ex bono quod charitatis.

5134. Et educas me e domo hac, quod ſignificet liberationem a malis, conſtat ex ſignificatione educere, quod ſit liberatio; & a ſignificatione domus, quod ſit bonum, de qua n: 710. 1708. 2048. 2233. 3128. 3652. 3720. 4982, quare in oppoſitio ſenſu eſt malum; inde patet, quod per educas me e domo hac, ſignificetur liberatio a malis; ſequitur etiam hoc in ſuo ordine ab illis quæ præcedunt: quando in naturali exteriori, de quo hic agitur, recipitur fides, n: 5130, fit correſpondentia, n: 5131, & recipitur charitas, n: 5132, & ſic communicatio fit cum interiori naturali, n: 5133, tunc liberatur illud a malis, per quæ cœleſte, quod per Joſephum repræſentatur, n: 5086. 5087. 5106, abalienatum eſt, quæ abalienatio ſignificatur per quod furto auferendo ablatus ſit, ut mox ſequitur: & quoque cum regeneratur naturale per charitatem & fidem, tunc liberatur id a malis, mala enim tunc ſeparantur, & conjiciuntur e centro, ubi prius fuerunt, ad peripherias, quo lux veri a bono non pertingit; apud hominem ſeparantur ita mala, ſed uſque retinentur, nam prorſus deleri nequeunt: at apud Dominum, Qui naturale in Se Divinum fecit, mala & falſa prorſus ejecta & deleta ſunt, Divinum enim nihil commune poteſt habere cum malis & falſis, nec terminari in illis, ſicut fit apud hominem, nam Divinum eſt ipſum Eſſe boni & veri, quod infinite diſtat abalienatum a malo & falſo.

5135. Quia furto auferendo ablatus ſum, quod ſignificet quod cœleſtia abalienata ſint per malum, conſtat a repræſentatione Joſephi, qui de ſe illa dicit, quod ſit cœleſte in naturali, de qua n: 5086. 5087. 5106, conſequenter cœleſtia ibi; & ex ſignificatione furto auferri, quod ſit abalienari per malum, furari enim eſt abalienare, & furtum eſt malum quod abalienat, & quoque furtum eſt malum quod vindicat ſibi illa quæ ibi; furtum ſignificat abalienationem reſpective ad ſedem quam occupat e qua ejicit bona & vera, & implet malis & falſis, & furtum ſignificat vindicationem aliorum, cum bona & vera, quæ in ſede illa, ſibi attribuit & ſua facit, & quoque quando applicat illa malis & falſis: ut ſciatur, quod furtum in ſenſu ſpirituali, dicendum quomodo ſe habet, cum malis & falſis cum intrant & occupant ſedem, & quoque cum vindicant ſibi bona & vera quæ ibi: homo ab infantia uſque ad pueritiam, & quandoque ad primam adoleſcentiam imbuit bono & vera per inſtructionem a parentibus & magiſtris, arripit enim tunc illa & ſimpliciter credit; ſtatus innocentiæ promovet, & inaptat illa memoriæ, ſed locat in primo limine,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

limine, nam innocentia infantilis & puerilis non eſt innocentia interna quæ afficit rationale, ſed eſt innocentia externa quæ ſolum afficit naturale exterius, n: 2306. 3183. 3495. 4563. 4797; cum autem homo provehitur ætate, & incipit cogitare non ſicut prius a parentibus & magiſtris, ſed a ſemet, tunc reſumit & quaſi ruminat illa quæ prius didicerat & crediderat, & illa vel confirmat, vel de illis dubitat, vel illa negat; ſi illa confirmat, indicium eſt quod in bono ſit; ſi autem negat, indicium eſt quod in malo ſit; ſi autem de illis dubitat, indicium eſt, quod ſuccedente ætate vel ad affirmativum vel ad negativum accedat: quæ homo ut infans prima ætate arripit vel credit, & quæ dein vel confirmat, vel de quibus dubitat, vel quæ negat, ſunt imprimis, quod Deus ſit, & is unus, quod Ille creaverat omnia, quod Ille remuneret illos qui bene agunt, & punitat illos qui mala faciunt, quod vita ſit poſt mortem, & quod mali veniant in infernum, & boni in cœlum, ita quod infernum & cœlum ſint, quod vita poſt mortem ſit æterna, tum quod quotidie orandum, & hoc humiliter, quod dies ſabbathi ſancte habendi, parentes honorandi, non adulterandum, non occidendum, non furandum, & plura ſimilia; hæc haurit & imbuit homo ab infantia, at cum incipit ex ſe cogitare, & ſemet ducere, ſi talia apud ſe confirmat, & ſuperaddit plura quæ adhuc interiora ſunt, & vivit ſecundum illa, tunc bene cum illo eſt; aſt ſi incipit infringere illa, & tandem negare, utcunque ſecundum illa propter leges civiles & propter ſocietates in externis vivit, tunc in malo eſt; hoc malum eſt quod ſignificatur per furtum, quatenus id ſicut fur occupat ſedem ubi prius fuit bonum, & apud plures quatenus id bona & vera, quæ prius ibi fuerant, aufert, & applicat ad confirmanda mala & falſa: Dominus, quantum poſſibile eſt, bona & vera infantiæ tunc removet a ſede illa, & verſus interiora retrahit, ac illa in interiori naturali reponit in uſum; hæc bona & vera in interiori naturali repoſita in Verbo ſignificantur per reliquias, de quibus n: 468. 530. 560. 561. 660. 661. 1050. 1738. 1906. 2284; at ſi malum furatur ibi bona & vera, & applicat illa ad confirmanda mala & falſa, imprimis ſi ex dolo, tunc reliquias illas conſumit, nam tunc commiſcet mala bonis & falſa veris, uſque adeo ut ſeparari nequeant, & tunc actum eſt cum homine. Quod per furtum talia ſignificentur, conſtare poteſt ex ſola applicatione furti ad illa quæ vitæ ſpiritualis ſunt, in vita ſpirituali non aliæ opes ſunt quam cognitiones boni & veri, nec aliæ poſſeſſiones & hæreditates quam felicitates vitæ quæ ex bonis & inde veris, illa furari, ſicut ſupra dictum, eſt furtum in ſenſu ſpirituali; quapropter per furta in Verbo non aliud in ſenſu interno ſignificatur, ut apud Sachariam "Suſtuli oculos meos & vidi, cum ecce volumen volans, tum dixit ad me, hæc maledictio, exiens ſuper facies totius terræ, nam *omnis furans* hinc, ſicut illa innocens, & omnis pejerans ſicut illa innocens: ejeci illam, ut *ingrediatur in domum furis*, & in domum pejerantis per Nomen meum pro mendacio; & pernoctet in domo ejus, & conſumat eam, & ligna ejus & lapides ejus" v: 1. 2. 3. 4; malum quod aufert reliquias boni ſignificatur per furantem & per domum furis, & falſum quod aufert reliquias veri ſignificatur per pejerantem & domum pejerantis; facies totius terræ pro univerſa Eccleſia; ideo dicit, quod maledictio

dictio illa conſumet domum, & ligna ejus & lapides ejus, domus & mens naturalis ſeu homo quoad illam; n: 3128. 3538. 4973. 5023; ligna ſunt bona ibi, n: 2784. 2810. 3720. 4943; & lapides ſunt vera, n: 643. 1298. 3720. Prophanatio, & inde ablatio boni & veri in ſpirituali ſenſu ſignificatur per factum Achanis, quod ſumſerit de devotis togam Schinearis, 200 ſiclos argenti, & linguam auri, & abſcondiderit illa ſub terra in medio tentorii ſui; quapropter ille lapidatus, & omnia combuſta, de quibus ita apud Joſchuam "Jehovah & Joſchuam, peccavit Iſrael, tranſgreſſi ſunt fædus meum quod præcepi illis, & ſumſerunt de devotione, *furati ſunt*, mentiti, & poſuerunt inter vaſa ſua" VII: 11. 21. 25; per devota ſignificabantur falſa & mala, quæ nequaquam commiſcenda eſſent ſanctis, toga ſchinearis, ſicli argenti & lingua auri, in ſenſu ſpirituali ſunt ſpecies falſi; recondere illa ſub terra in medio tentorii ſignificabat commixtionem cum ſanctis, quod tentorium ſit ſanctum videatur n: 414. 1102. 1566. 2145. 2152. 3312. 3391. 4428. 4391. 4599; hæc ſignificata ſunt per quod furati ſint, mentiti, & poſuerint inter vaſa ſua, vaſa enim ſunt ſancta vera, n: 3068. 3079. 3316. 3318. Apud Jeremiam "Exitum Eſavi adducam ſuper eum, tempus viſitabo eum; ſi vindemiatores venerint tibi, nonne relinquent racemationes, *ſi fures in nocte*, corrumpent ne ſufficientiam. Ego denudabo Eſavum, revelabo occulta ejus, & abſcondi non poterit; devaſtatum eſt ſemen ejus, & fratres ejus, & vicini ejus, & non ille" XLIX: 8. 9. 10, Eſau pro malo amoris ſui cui falſa adjuncta, n: 3322; quod id malum conſumat reliquias bona & veri, ſignificatur per quod fures in nocte corrumpant ſufficientiam, & quod devaſtatum ſit ſemen ejus, fratres ejus, & vicini ejus, & non ille, ſemen pro veris quæ ſunt fidei ex charitate, n: 1025. 1447. 1610. 1940 2848. 3038. 3310. 3373, fratres pro bonis quæ charitatis, n: 367. 2508. 2524. 2360. 3160. 3303. 3459. 3815. 4121. 4191; vicini pro adjunctis & affinibus veris & bonis quæ ejus: ſimiliter de Eſavo apud Obadiam "Si *fures venerint tibi*, ſi *everſores noctu*, quomodo exciſus eris, *nonne furabuntur quod illis ſatis*, ſi vindemiatores venerint tibi, nonne relinquent racemos" Verſ: 5; vindemiatores pro falſis quæ non ex malo, per illa falſa non conſumuntur bona & vera interiori naturali apud hominem a Domino repoſita, hoc eſt, reliquiæ, ſed per falſa ex malis, quæ furantur vera & bona, & quoque ad confirmanda mala & falſa per applicationes ſiniſtras adhibentur. Apud Joelem "Populus magnus validus, ſicut heroes current, ſicut viri belli, conſcendent murum, ac quilibet in viis ſuiis pergent; in urbe diſcurrent, in muro current, in domos aſcendent, *per feneſtras ingredientur ſicut fur*" II: 7. 9; populus magnus & validus pro falſis pugnantibus contra vera, n: 1259, 1260, & quia pugnant valide deſtruendo vera, dicuntur heroes & ſicut viri belli; urbs per quam dicuntur diſcurrere pro doctrinalibus veri, n: 402. 2268. 2450. 2712. 2943. 3216; domus in quas aſcendent pro bonis quæ deſtruunt, n: 710, 1708. 2048. 2233. 3128. 3652. 3720. 4982; feneſtræ per quas ingredientur pro intellectualibus & inde ratiociniis, n: 655. 658. 3391, inde comparantur furi, quia occupant ſedam ubi prius vera & bona. Apud Davidem "Cum tu oderis diſciplinam, & rejicis verba mea poſt te, *ſi videris*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ris furem curris cum eo, & cum adulteris pars tua; os tuum operis ad malum, & lingua tua nectis dolum" Pſalm: L: 17. 18. 19; ibi de impio, currere cum fure pro abalienare a ſe verum per falſum. In Apocalypſi "Non egerunt pænitentiam ex homicidiis ſuis, neque ex incantationibus ſuis, neque ex ſcortationibus ſuis, *neque ex furtis ſuis*" IX: 21; homicidia pro malis quæ deſtruunt bona, incantationes pro falſis inde quæ deſtruunt vera, ſcortationes pro falſificatis veris, furta pro abalienatis inde bonis. Apud Johannem "Amen, amen, dico vobis, qui non eſt ingrediens per januam in caulam ovium, ſed aſcendit aliunde, is eſt *fur* & *latro*; qui vero ingreditur per januam, paſtor eſt ovium. Ego ſum oſtium, per Me ſi quis introiverit, ſalvabitur, & ingredietur & egredietur, & paſcuum inveniet; *fur non venit niſi ut furetur*, & mactet & perdat" X: 1. 2. 8. 9. 10, fur hic etiam pro malo meriti, nam qui aufert Domino quæ Ipſius eſt, & ſibi vindicat fur dicitur; hoc malum quia claudit viam, ne bonum & verum a Domino influat, dicitur mactare & perdere: ſimile per *non furaberis* in decalogo, Deut: V: 17, ſignificatur n: 4174. Ex his conſtare poteſt, quod per Leges de Furtis in Eccleſia Judaica latis, in ſenſu ſpirituali ſignificatur, ut Exod: XXI: 16. Cap: XXI: 37. Cap: XXII: 1. 2. 3. Deut: XXIV: 7; omnes enim Leges ibi e mundo ſpirituali quia traxerunt originem, correſpondent legibus ordinis quæ in cœlo.

5136. E terra Hebræorum, quod ſignificet ab Eccleſia, quod nempe cœleſtia abalienata ſint per malum, conſtat a ſignificatione terræ Hebræorum, quod ſit Eccleſia, terra Hebræorum hic eſt terra Canaan, nam inde Joſephus ablatus eſt. Quod per terram Canaanem in Verbo ſignificetur Eccleſia, eſt quia ibi ab antiquiſſimo tempore fuerat Eccleſia, primum Eccleſia Antiquiſſima quæ fuit ante diluvium, de in Eccleſia Antiqua quæ fuit poſt diluvium, poſtea Eccleſia Antiqua Altera quæ Eccleſia Hebræa vocata eſt, & tandem Eccleſia Judaica; utque Eccleſia Judaica ibi inſtitueretur, mandatum eſt Abramo ut illuc ex Syria ſe conferret, & ibi promiſſum quod poſteritati ejus daretur illa terra in hæreditatem; inde eſt quod per Terram in Verbo ſignificetur Eccleſia, & per univerſam terram, ut paſſim legitur, univerſa Eccleſia, & quoque per novum cœlum & novam terram Eccleſia nova interna & externa: cauſa quod ibi Eccleſia continuata ab antiquiſſimo tempore fuerit, erat, quia homo Antiquiſſimæ Eccleſiæ, qui cœleſtis, talis erat, ut in omnibus & ſingulis quæ in mundo & ſuper terra, viderit & repræſentativum Regni Domini, objecta mundi & telluris erant ei media cogitandi de cœleſtibus, inde omnia repræſentativa & ſignificativa, quæ poſtea in Eccleſia Antiqua nota fuerunt, ortum duxerunt, collecta enim fuerunt ab illis qui intelliguntur per Chanoch, & conſervata in uſum poſteritatum, n: 519. 521. 2896, inde factum, quod ſingula loca, & quoque ſinguli montes & fluvii in terra Canaane, ubi habitabant Antiquiſſimi, repræſentativi facti ſint, & quoque omnia Regna circumcirca; & quia Verbum non potuit aliter conſcribi; quam repræſentativa & ſignificativa, etiam locorum, ideo propter illum finem Eccleſia ſucceſſive conſervata eſt in terra Canaane; at poſt adventum Domini aliunde tranſlata eſt, quia tunc repræſentativa abolita ſunt: ex his patet, quod per terram

Canaanem,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

Canaanem, quæ hic vocatur terra Hebræorum, ſignificetur Eccleſia. Sed videantur quæ de his prius allata ſunt, nempe quod Eccleſia Antiquiſſima, quæ fuit ante diluvium, in terra Canaane fuerit, 4: 567. 3686. 4447 4454. Quod pars Antiquæ Eccleſiæ quæ poſt diluvium ibi fuerit, n: 3686. 4447; quod etiam altera antiqua Eccleſia, quæ dicta Hebræa, n: 4516. 4517; Quod Abram ideo illuc ire juſſus ſit, & data poſteris ejus, n: 3686. 4447; Quod ex eo terra Canaan repræſentaverit Regnum Domini, n: 1607. 3038. 3481. 3705. 4240. 4447: Et quod inde ſit, quod per Terram in Verbo ſignificetur Eccleſia, n: 566. 662. 1066. 1067. 1262. 1413. 1607. 1733. 1850. 2117. 2118 f. 3355. 4447. 4535.

5137. Et etiam hic non feci quicquam, quod ſignificet innocentiam, conſtare poteſt abſque explicatione, nam non facere aliquid mali, eſt innocentiæ.

5138. Quod poſuerint me in fovea, quod ſignificet rejectionem inter falſa, conſtat ex ſignificatione foveæ, quod ſit falſum, de qua n: 4728. 4744. 5038: ſupra de malo actum, quod nempe cœleſtia abalienata ſint per malum, n: 5134. 5135, hic agitur de falſo, ubi enim in Verbo dicitur de uno, etiam dicitur de altero, nempe ubi de malo etiam de falſo, quia ubi de bono ibi de vero, ex cauſa ut conjugium ſit in ſingulis Verbi, conjugium enim cœleſte eſt boni & veri, at conjugium infernale eſt mali & falſi; ubi enim malum eſt ibi eſt falſum, ſe adjungit falſum malo ſicut uxor marito; & ubi bonum eſt ibi eſt verum, quia ſe conjungit verum bono ſicut uxor marito; inde ex vita ſciri poteſt qualis eſt fides, nam bonum eſt vitæ & verum eſt fidei, & viciſſim malum & falſum: quod conjugium ſit in ſingulis Verbi, videatur n: 683. 793. 801. 2173. 2516. 2712. 4138 f.

5139. Verſ: 16. 17. 18. 19. *Et vidit princeps piſtorum, quod bonum interpretatus, & dixit ad Joſephum, etiam ego in ſomnio meo, & ecce tria caniſtra perforata ſuper capite meo. Et in caniſtro ſupremo ab omni cibo Pharaonis, opere piſtoris, & avis edens ea e caniſtro deſuper capite meo. Et reſpondit Joſeph, & dixit, hæc interpretatio ejus, tria caniſtra tres dies illa. In adhuc tribus diebus, extollet Pharao caput tuum e ſuper te, & ſuſpendet temet, ſuper ligno, & edet avis carnem tuam e ſuper te.* Et vidit princeps piſtorum, ſignificat apperceptionem ſenſualis parti voluntariæ ſubjecti: quod bonum interpretatus, ſignificat quid contingeret: & dixit ad Joſephum, ſignificat perceptionem cœleſtis in naturali; etiam ego in ſomnio meo, ſignificat prædictionem: & ecce tria caniſtra, ſignificat voluntariorum ſucceſſiva: perforata ſuper capite meo, ſignificat abſque terminatione alicubi in medio: & in caniſtro ſupremo ſignificat voluntarii intimum: ab omni cibo Pharaonis, ſignificat plenum bono cœleſti pro nutriendo naturali: opere piſtoris, ſignificat ſecundum omnem uſum ſenſualis: & avis edens ea e caniſtro deſuper capite meo, ſignificat falſum ex malo quod conſumeret illud: & reſpondit Joſeph, & dixit, ſignificat revelationem a perceptione a cœleſti in naturali: hæc interpretatio ejus, ſignificat quid in ſe haberet: tria caniſtra, ſignificat voluntariorum ſucceſſive: tres dies illa ſignificat uſque ad ultimum: in adhuc tribus diebus, ſignificat quod in ultimo:

extollet

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

extollet Pharao caput tuum e ſuper te, ſignificat concluſum ex prævifo: & ſuſpendet te ſuper ligno, ſignificat rejectionem & damnationem: & edet avis carnem tuam e ſuper te, ſignificat quod falſum mali conſumet illa quæ ſunt iſtorum ſenſualium.

5140. Et vidit princeps piſtorum, quod ſignificet apperceptionem ſenſualis parti voluntariæ ſubjecti, conſtat ex ſignificatione videre, quod ſit intelligere & appercipere, de qua n: 2150. 2807. 3764 4723; & a ſignificatione principis piſtorum, quod ſit in genere ſenſuale parti voluntariæ ſubjectum, ita ſenſualia illa, de qua n: 5078. 5082.

5141. Quod bonum interpretatus, quod ſignificet quid contingeret, conſtat ex ſignificatione interpretari, quod ſit quid in ſe haberet, ſeu quid ineſſet, de qua ſupra n: 5093. 5105. 5107. 5121, ita quoque quid contingeret: quod bene contingeret, eſt apperceptio ex ſenſuali, quæ apperceptio & reſpective obſcura: datur actualiter apperceptio ex ſenſuali ſeu exteriori naturali, & apperceptio ex interiori naturali, & apperceptio ex rationali; cum enim homo in interiori cogitatione ex affectione eſt, & abducit mentem a ſenſualibus & a corpore, tunc eſt in apperceptione rationali, quieſcunt enim tunc quæ infra ſunt, ſeu quæ externi hominis, & homo tunc pæne in ſuo ſpiritu eſt; cum autem homo in exteriore cogitatione eſt, ex cauſis quæ in mundo exiſtunt, tunc apperceptio ejus eſt ex naturali interiori, rationale quidem influit, ſed non cum aliqua affectionis vita; at cum homo in voluptatibus eſt, inque jucundis amoris mundi, & quoque amoris ſui, tunc apperceptio ex ſenſuali eſt, vita ejus tunc in externis ſeu in corpore eſt, & non admittit plus ab interioribus, quam quantum moderetur eruptiones in inhoneſta & indecora: ſed quo exterior eſt apperceptio, eo obſcurior eſt, nam exteriora ſunt communia reſpective, innumerabilia enim interiora apparent ut unum in exteriori.

5142. Et dixit ad Joſephum, quod ſignificet perceptionem cœleſtis in naturali, conſtat a ſignificatione dicere in hiſtoricis Verbi, quod ſit perceptio, de qua ſæpius prius; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte in naturali, de qua n: 5086. 5087. 5106.

5143 Etiam ego in ſomnio meo, quod ſignificet prædictionem, conſtat ex ſignificatione ſomnii, quod ſit prædictio de eventu, de qua n: 5092. 5104. 5112.

5144. Et ecce tria caniſtra, quod ſignificet voluntariorum ſucceſſiva, conſtat ex ſignificatione trium, quod ſint completum & continuum uſque ad finem, de qua n: 2788. 4495. 5114. 5122, ita ſucceſſivum; & ex ſignificatione caniſtrorum, quod ſint voluntaria; quod caniſtra ſint voluntaria, eſt quia ſunt vaſa continentia ciborum, & quia cibi ſignificant bona cœleſtia & ſpiritualia, & hæc ſunt voluntatis; omne enim bonum pertinet ad voluntatem, & omne verum ad intellectum, ut primum aliquid ex voluntate procedit, percipitur ut bonum: in præcedentibus actum eſt de ſenſuali parti intellectuali ſubjecto, quod repræſentatum eſt per pincernam, hic nunc agitur de ſenſuali parti voluntariæ ſubjecto, quod repræſentatur per piſtorem, videatur n: 5077. 5078.

 5082;

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5082; intellectualium ſucceſſivum ſeu continuum repræſentatum eſt per vitem, ejus tres propagines, flores, botros, uvas, & tandem verum quod intellectualis per ſchyphum, n: 5120; Voluntariorum autem ſucceſſivum repræſentatur per tria caniſtra ſuper capite, in quorum ſupremo ab omni cibo Pharaonis, opere piſtoris: per voluntariorum ſucceſſivum intelligitur ſucceſſivum ab intimis apud hominem uſque ad extimum ejus, in quo eſt ſenſuale; ſunt enim gradus quaſi ſcalæ ab intimis ad extima, n: 5114, in intimum influit bonum a Domino, & hoc per rationale in naturale interius, & inde in naturale exterius ſeu ſenſuale, diſtincte, quaſi per gradus ſcalæ, & in quovis gradu qualificatur ſecundum receptionem; ſed quomodo ulterius cum hoc influxu & ejus ſucceſſivo ſe habet, in ſequentibus dicetur. Caniſtra ſeu corbes ſignificant voluntaria, quatenus ibi ſunt bona, etiam alibi in Verbo; ut apud Jeremiam "Oſtendit mihi Jehovah, cum ecce *duo corbes ficuum*, conſtituti coram templo Jehovæ; *in uno corbe* ficus bonæ valde, ſicut ficus primitias ferentium; *at in altero corbe* ficus malæ valde, quæ comedi non poterant præ malitia," XXIV: 1. 2. 3; hic corbis alia voce in lingua originali, ſignificans voluntarium in naturali, ficus quæ in uno corbe ſunt bona naturalia, quæ autem in altero ſunt mala naturalia. Apud Moſen "Cum veneris in terram, quam Jehovah Deus tuus daturus tibi, ſumes de primitiis omnis fructus terræ, quas adduces de terra tua, & *pones in calatho*, & ibis ad locum quem elegerit Jehovah; tunc accipiet ſacerdos *calathum* e manu ejus, & ſtatuet illum ante altare Jehovæ Dei tui," Deut: XXVI: 1. 2. 3. 4; calathus etiam alia voce, ſignificans voluntarium novum in parte intellectuali; primitiæ fructus terræ, ſunt bona quæ inde. Apud Eundem "Ad ſanctificandum Aharonem & filios ejus, acciperet Moſes panem azymorum & placentas azymorum mixtas oleo, & lagana azymorum, uncta oleo, ſimilam triticorum faceret ea; & *poneret ea ſuper caniſtro uno*, & appropinquaret ea *in caniſtro. Comedet* Aharon & filii ejus *carnem arietis* & *panem in caniſtro* ad oſtium tentorii conventus," Exod: XXIX: 2. 3. 32, Caniſtrum ibi eadem voce qua caniſtrum in hoc Capite, ſignificans voluntarium, in quo bona quæ ſignificantur per panem, placentas, oleum, lagana, ſimilam, tritica; per voluntarium intelligitur continens, nam bonum a Domino influunt in formas interiores hominis, ſicut in ſua vaſa, quæ formæ ſi diſpoſitæ ſint ad receptionem, ſunt caniſtra in quibus illa bona. Apud Eundem "Cum inauguraretur Naziræus, accipiet *caniſtrum azymorum* ex ſimilagine, placentas mixtas oleo, ac lagana azymorum ucta oleo, cum minchah eorum & libaminibus eorum; arietem etiam faciet ſacrificium pacificorum Jehovæ, præter *caniſtrum azymorum*; & accipiet ſacerdos armum coctum de ariete, & placentam unam azymam *e caniſtro*, & laganum azymi unum, & dabit ſuper manum Naziræi, & agitabit ea agitatione coram Jehovah." Num: VI: 15. 17. 19; ibi etiam Caniſtrum pro voluntario ut continente, placentæ, lagana, oleum, minchah, armus coctus de ariete, ſunt bona cœleſtia quæ repræſentabantur; Naziræus enim repræſentabat cœleſtem hominem, n: 3301. Eo tempore ſimilia quæ ad cultum, portabantur in caniſtris ſeu calathis, ſicut etiam hædius caprarum a Gideone,

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

deone, quem eduxit ad angelum ſub quercu, Judic: vi: 19, & hoc ex cauſa, quia caniſtra & calathi repræſentabant continentia, & quæ in illis erant, contenta.

5145. Perforata ſuper capite meo, quod ſignificet abſque terminatione alicubi in medio, conſtat ex ſignificatione perforati, quod ſit apertum a ſummo ad imum, ita non clauſum, proinde abſque terminatione alicubi in medio; & ex ſignificatione Capitis, quod ſint interiora imprimis voluntariorum; in Capite enim ſunt omnes ſubſtantiæ & formæ in principiis, quapropter illuc tendunt & ibi ſe ſiſtunt omnes ſenſationes, & inde deſcendunt & ſe derivant omnes actus; quod facultates mentis ibi ſint, quæ nempe ſunt intellectus & voluntatis, patet; quapropter per caput interiora ſignificantur; caniſtra illa repræſentabant illa quæ in capite. Agitur hic nunc de ſenſualibus parti voluntariæ ſubjectis, & ſignificatur per caniſtra perforata ſuper capite, quod interiora abſque terminatione alicubi in medio eſſent, quapropter etiam ſenſualia illa rejecta & damnata ſunt, ut ſequitur; ſed dicendum, quid intelligitur per abſque terminatione alicubi in medio; interiora apud hominem ſunt diſtincta in gradus, & in quolibet gradu ſunt terminata, & per terminationem ſeparata ab inferiori gradu, ſic ab intimo ad extimum; primum gradum conſtitui interius rationale, in eo ſunt angeli cœleſtes, ſeu in eo eſt cœlum intimum aut tertium; alterum gradum facit rationale exterius, in eo ſunt angeli ſpirituales, ſeu in eo eſt cœlum medium aut ſecundum; tertium gradum facit naturale interius, in eo ſunt ſpiritus boni, ſeu cœlum ultimum aut primum; quartum gradum facit naturale exterius ſeu ſenſuale, in eo eſt homo; hi gradus apud hominem diſtinctiſſimi ſunt; inde eſt, quod homo quoad interiora, ſi in bono vivit, ſit cœlum in minima forma, ſeu quod interiora ejus correſpondeant tribus cœlis; & inde eſt, quod homo poſt mortem, ſi vitam charitatis & amoris vixerit, poſſit transferri uſque in tertium cœlum; ſed ut talis ſit, neceſſum eſt ut omnes gradus apud illum bene terminati ſint, ac ita per terminationes inter ſe diſtincti; & cum terminati ſunt ſeu per terminationes inter ſe diſtincti, tunc unuſquiſque gradus planum eſt, in quo quieſcit, & ubi recipitur bonum quod a Domino influit, abſque illis ut planis bonum non recipitur, ſed transfluit ſicut per cribrum aut ſicut per caniſtrum perforatum, uſque ad ſenſuale, & ibi quia abſque aliqua directione in via, veritur in ſpercum, quod apparet illis qui in eo ſunt ut bonum, nempe in jucundum amoris ſui & mundi, conſequenter in jucundum odii, vindictæ, crudelitatis, adúlterii, avaritiæ, aut in merum voluptuoſum & luxurioſum; hoc fit ſi voluntaria apud hominem ſunt abſque terminatione alicubi in medio, aut ſi ſunt perforata. Num terminationes ſint, & inde plana, etiam ſciri poteſt; perceptiones boni & veri, ac conſcientiæ id indicant; apud illos qui perceptiones boni & veri habent, ſicut angeli cœleſtes, terminationes ſunt a primo gradu ad ultimum, abſque terminationibus ſingulorum graduum tales perceptiones dari nequeunt; de perceptionibus illis videatur n: 125. 202. 495. 503. 511. 536. 597. 607. 784. 865. 895. 1121. 1383. 1384. 1387. 1919. 2144. 2145. 2171. 2515. 2831; apud illos qui conſcientiam habent, ſicut angeli ſpirituales, etiam termina-

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tiones ſunt, ſed ab altero gradu, ſeu a tertio ad ultimam, primus gradus illis eſt clauſus; ab altero gradu, aut tertio, dicitur, quia conſcientiæ eſt duplex, interior & exterior, conſcientia interior eſt boni & veri ſpirituales, conſcientia exterior eſt juſti & æqui, ipſa conſcientia eſt planum interius, in quo terminatur influxus Divini boni; at qui non conſcientiam habent, illi non habent aliquod planum interius quod recipit influxum, bonum apud illos transfluit uſque ad exterius naturale ſeu naturale ſenſuale, & ibi veritur, ut dictum, in ſpurca jucunda; apparet his quandoque dolor ſicut conſcientiæ, ſed non eſt conſcientia, eſt dolor ex privatione jucundi ſui, ſicut honoris, lucri, famæ, vitæ, voluptatum, amicitiæ talium, & hoc eſt inde, quia terminationes ſunt in talibus jucundis; ex his conſtare poteſt, qui in ſenſu ſpirituali ſignificatur per caniſtra perforata. In altera vita imprimis dignoſcitur, num apud hominem voluntaria terminata fuerint vel non terminata; apud quem terminata fuerunt, eſt zelus pro bono & vero ſpirituali, vel pro juſto & æquo, illi enim bonum fecerant propter bonum vel propter verum, & juſtum egerant proper juſtum aut æquum, non propter lucrum, honorem, & ſimilia: omnes illi, apud quos voluntaria interiora terminata fuerunt, elevantur ad cœlum, nam Divinum influens eos ducere poteſt; at omnes illi apud quos voluntaria interiora non terminata fuerunt, ſe ferunt in infernum, nam transfluit Divinum & vertitur in infernale, ſicut cum ſolis calor incidit in fæda excrementa, unde putor graveolens: conſequenter omnes illi qui conſcientiam habuerunt, ſalvantur, at qui nullam habuerunt non ſalvari poſſunt. Tunc perforata ſeu non terminata dicuntur voluntaria, cum nulla eſt affectio boni & veri, aut juſti & æqui, ſed cum hæc pro vili aut pro nihilo habentur reſpective, aut æſtimantur ſolum captandi lucri aut honoris cauſa; affectiones ſunt quæ terminant & quæ claudunt, quapropter etiam vocantur vincula, affectiones boni & veri vincula interna, & affectiones mali & falſi vincula externa, n: 3835; niſi affectiones mali & falſi forent vincula, inſaniret homo, n: 4217, inſaniæ enim non aliud ſunt quam ſolutiones talium vinculorum, ita non terminationes in illis; ſed quia his non ſunt vincula interna, ideo inſaniunt intus quoad cogitationes & affectiones, moderantibus vinculis externis, quæ ſunt affectiones lucri, honoris, famæ propter illa, & inde timores legis, & vitæ, ne erumpant: hoc repræſentatum fuit in Eccleſia Judaica per quod in domo mortui omne vas apertum, ſuper quo non operculum panniculus, immundum eſſet," Num: XIX: 15: ſimilia etiam per opera foraminoſa ſignificantur apud Eſaiam "Erubeſcent facientes linum ſericorum, & texentes *foraminoſa opera*; & erunt fundamenta ejus contuſa; omnes facientes mercedem ſtagna animæ," XIX: 9. 10: & per foramina apud Ezechielem "Spiritus introduxit prophetam ad portam atrii, ubi vidit, cum ecce *foramen unum in pariete*; & dixit ad illum, *perfora age parietem*, *perforavit itaque parietem*, cum ecce oſtium unum; tunc dixit ad illum, intra & vide abominationes quas illi faciunt hic; cum intravit & vidit, ecce omnis effigies reptilis & beſtiæ, abominatio, & omnia idola domus Iſraelis depicta ſuper pariete circumcirca, ſeq: VIII: 7. 8. 9. 10.

5 46.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5146. Et in caniſtro ſupremo, quod ſignificet voluntarii intimum, conſtat ex ſignificatione caniſtri, quod ſit voluntarium, de qua ſupra n: 5144; & ex ſignificatione ſupremi, quod ſit intimum, de qua n: 2148. 3084. 4599: quod ſupremum ſit intimum, eſt quia interiora apud hominem qui in ſpatio eſt, apparent ut ſuperiora, & exteriora ut inferiora; at cum exuitur idea ſpatii, ut fit in cœlo, & quoque in interiore cogitatione hominis, tunc exuitur idea alti & profundi, nam altum & profundum eſt ex idea ſpatii: imo in interiori cœlo nec eſt idea interiorum & exteriorum, quia huic ideæ etiam aliquid ſpatii adhæret, ſed eſt idea ſtatus perfectioris & imperfectioris, interiora enim in ſtatu perfectiori ſunt quam exteriora, quia interiora propiora ſunt Divino, & exteriora remotiora inde; hæc cauſa eſt, quod ſupremum ſignificet intimum. Sed uſque nullus capere poteſt, quid interius reſpective ad exterius, niſi ſciat quomodo ſe habet cum gradibus, de quibus videatur n: 3691. 4154. 5114. 5145; homo de interiori & inde perfectiori non alium conceptum habet, quam qualem de puriori in continua diminutione; ſed purius & craſſius datur in uno & oedem gradu, tam ſecundum extenſionem & compreſſionem, quam ſecundum determinationes, & quoque ſecundum inſertiones homogeneorum aut heterogeneorum; quia talis idea eſt de interioribus hominis, nequaquam aliter capi poteſt, quam quod exteriora cohæreant interioribus continenter, & ſic prorſus unum agant; at ſi genuina idea de gradibus formatur, tunc capi poteſt, quomodo interiora & exteriora inter ſe diſtincta ſunt, & quod ita diſtincta, ut interiora exiſtere & ſubſiſtere poſſint abſque exterioribus, at exteriora nullatenus abſque interioribus; tum capi poteſt, quomodo ſe habet cum correſpondentia interiorum in exterioribus, ut & quomodo exteriora repræſentare poſſunt interiora: illa cauſa eſt, quod Eruditi non niſi quam hypothetice de commercio animæ & corporis differere poſſint, imo etiam quod plures eorum credant in corpore vitam eſſe, & ſic moriente corpore etiam quoad interiora propter cohærentiam morituros, cum tamen ſolum exterior gradus eſt qui moritur, interiore tunc ſuperſtite & vivente.

5147. Ab omni cibo Pharaonis, quod ſignificet plenum boni cœleſti pro nutriendo naturali, conſtat ex ſignificatione cibi, quod ſit bonum cœleſte, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit interius naturale, de qua n: 5080. 5095, & quoque naturale in communi, nam interius & exterius naturale unum faciunt, cum correſpondent; & quia cibus eſt pro nutritione, ſignificatur per ab omni cibo Pharaonis, plenum bono cœleſti pro *nutriendo* naturali. Dicitur, quod in caniſtro ſupremo ille cibus eſſet, & per id ſignificatur quod voluntarii intimum bono cœleſti plenum eſſet; influit enim bonum a Domino per intimum hominis, & inde per gradus ſicut ſcalæ ad exteriora; intimum enim in perfectiſſimo ſtatu eſt reſpective, quapropter illud immediate recipere poteſt bonum a Domina, non ita interiora; ſi interiora reciperent bonum a Domino immediate, vel obſcurarent illud, vel perverterent, nam imperfectiora ſunt reſpective. Quod influxum boni cœleſtis a Domino, & ejus receptionem, attinet, ſciendum, quod voluntarium hominis recipiat bonum, & intellectuale ejus recipiat verum, & quod intellectuale nequaquam recipere

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

cipere verum poſſit, ut ei approprietur, niſi ſimul voluntarium recipiat bonum, ita quoque viciſſim; unum enim influit ſic in alterum, & diſponit alterum ad recipiendum; intellectualia comparari poſſunt formis quæ continue variantur, & voluntaria harmoniis reſultantibus ex variatione, conſequenter vera poſſunt comparari variationibus, & bona jucundis inde; & quia cum veris & bonis eminenter ita quoque ſe habet, conſtare poteſt, quod unum dari abſque altero nequeat, tum quod produci unum niſi per alterum poſſit. Quod cibus ſignificet bonum cœleſte, eſt quia angelorum cibi non aliud ſunt, quam bona amoris & charitatis, ex iis non modo vivificantur, ſed etiam recreantur; bona illa actu ſeu exercitia imprimis ſunt illis recreationi, ſunt enim deſideria eorum, quod deſideria, quæ actu obtinentur, recreationi & vitæ ſint, notum eſt: quod talia cedant nutritioni ſpiritui hominis, quando cibi materiales nutritioni ejus corpori, etiam conſtare poteſt ex eo, quod cibi abſque jucundis parum conducant, ſed cum jucundis nutriant, jucunda ſunt quæ aperiunt meatus ſeu ductus qui recipiunt & devehunt in ſanguinem, injucunda autem claudunt; jucunda illa apud angelos ſunt bona amoris & charitatis, quæ quod ſint cibi ſpirituales, qui correſpondent cibis terreſtribus, inde concludi poteſt: ſicut cibi ſunt bona, ita potus ſunt vera. In Verbo multis in locis nominantur cibi; qui ſenſum internum non novit, non aliter ſcire poteſt, quam quod ibi cibi vulgares intelligantur, ſed ſunt cibi ſpirituales; ut apud Jeremiam "Omnis populus gementes, *quærentes panem*, dederunt deſiderabilia ſua *pro cibo, ad recreandum animam*," Thren: I: II. Apud Eſaiam "Omnis *ſitiens* ite ad aquas, & cui non argentum, ite, emite, & *comedite*, & ite, emite ſine argento, & ſine pretio *vinum* & *lac*," LV: I. Apud Joelem "Propinquus dies Jehovæ, & ſicut devaſtatio a Fulminatore veniet; *nonne coram oculis noſtris cibus exciſus eſt*; e domo Dei noſtri lætitia & gaudium: putrefacta ſunt *grana* ſub glebis ſuis, devaſtata ſunt *horrea*, deſtructa ſunt *granaria*, quia exaruit *frumentum*," I: 15. 16. 17. Apud Davidem "*Horrea noſtra* plena, depromentia *de cibo ad cibum*, greges noſtri milleni, & decies milleni in plateis noſtris, non clamor in vicis noſtris; beatus populus cui ſic," Pſalm: CXLIV: 13. 14. 15. Apud Eundem "Omnia Te exſpectant, *ut des cibum eorum tempore ſuo*, das illis colligunt, aperis manum tuam, *ſaturantur bono*," Pſalm: CIV: 27. 28; in his locis cibus cœleſtis & ſpiritualis in ſenſu interno intelligitur, cum in ſenſu literæ cibus materialis; inde patet, quomodo ſibi correſpondent interiora & exteriora Verbi, ſeu quæ inibi ſunt ſpiritus & quæ ſunt literæ, ut quod dum homo intelligit illa ſecundum ſenſum literæ, angeli apud illum intelligant eadem ſecundum ſenſum ſpiritualem; ita Verbum conſcriptum eſt, ut non modo generi humano, ſed etiam cœlo inſerviat, quapropter omnes voces ibi ſunt ſignificativæ rerum cœleſtium, & omnes res repræſentativæ earum, & hoc uſque ad minimam jotham. Quod cibus in ſenſu ſpirituali ſit bonum, etiam Dominus manifeſte docet, apud Johannem "*Operamini cibum*, non qui perit, ſed *cibum* qui manet in vitam æternam, quem Filius hominis vobis dabit," VI: 27. Apud Eundem "Caro mea eſt vere *cibus*, & ſanguis meus eſt vere potus," VI: 55; Caro eſt Divinum Bonum, n: 3813,

&

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

& ſanguis eſt Divinum verum, n: 4735. Et apud Eundem "Jeſus dixit diſcipulis, Ego *Cibum habeo, quem edam*, quem vos neſcitis; dicebant diſcipuli ad ſe invicem, num quis attulit Ipſi quod comederet; dicit illis Jeſus, *Cibus meus eſt* ut faciam voluntatem Ipſius Qui miſit Me, & perficiam Ipſius opus," IV: 32. 33. 34; facere voluntatis Patris, & perficere Ipſius opus, eſt Divinum Bonum actu ſeu exercitatio, quod in genuino ſenſu eſt Cibus, ut ſupra dictum.

5148. Opere piſtoris, quod ſignificet ſecundum omnem uſum ſenſualis, conſtat a ſignificatione operis, quod ſit ſecundum omnem uſum, de qua ſequitur; & ex ſignificatione piſtoris, quod ſit ſenſuale parti voluntariæ ſubjectum, de qua n: 5078. 5082: quod opus ſit uſus, eſt quia prædicatur de voluntario, ſeu de ſenſuali parti voluntariæ ſubjecto, quicquid per id ſit, & vocari poteſt opus, erit uſus; omnia opera charitatis nec aliud ſunt, nam opera charitatis ſunt opera ex voluntate, quæ uſus.

5149. Et avis edens e caniſtro deſuper capite, quod ſignificet falſum ex malo quod conſumeret, conſtat ex ſignificatione avis, quod ſint intellectualia, & quoque cogitationes, proinde quæ inde ſunt, nempe in genuino ſenſu vera cujuſvis generis, & in oppoſito ſenſu falſa, de qua n: 40. 745. 776. 778. 866. 988. 3219; ex ſignificatione edere, quod ſit conſumere, vox etiam edere in lingua originali denotat conſumere; & ex ſignificatione caniſtri, quod ſit voluntarium, de qua n: 5144. 5146, hic malum ex voluntario, quia caniſtrum perforatum, n: 5145; inde ſequitur, quod per avis edens e caniſtro deſuper capite, ſignificetur falſum ex malo quod conſumeret. Eſt falſum duplicis originis, nempe falſum doctrinæ, & falſum mali; falſum doctrinæ non conſumit bona, nam homo in falſo doctrinæ poteſt eſſe, & tamen in bono, inde & quod ſalventur ab omni doctrina, etiam gentiles; at falſum mali eſt quod conſumit bona, ipſum malum eſt oppoſitum bono, at per ſe non conſumit bona, ſed per falſum, nam falſum impugnat vera quæ ſunt boni, vera enim ſunt quaſi antemuralia intra quæ bonum per falſum antemuralia oppugnantur, quibus oppugnatis bonum devotioni datur. Qui non novit, quod aves ſignificent intellectualia, non ſcire aliter poteſt, quam quod ibi aves nominantur in Verbo, ſint vel aves quæ intelliguntur, vel quod per aves fiant comparativa qualia in communi ſermone; quod aves ſint illa quæ intellectualium ſunt, ſicut cogitationes, ideæ, ratiocinia, principia, proinde vera vel falſa, nemo ſcire poteſt quam ex ſenſu interno; ſicut apud Lucam "Regnum Dei ſimile eſt grano ſinapis, quod accipiens homo projecit in hortum ſuum, & crevit, & factum eſt in arborem magnam, *ut aves cæli habitaverint in ramis ejus*" XIII: 19; avis cœli ibi pro veris. Apud Ezechielem "Evadet in cedrum magnificam, & *habitabunt ſub illa omnis avis cujuſcunque alæ*, in umbra ramorum illius habitabunt" XVII: 23; avis cujuſcunque alæ pro veris omnis generis. Apud Eundem "Aſchur cedrus in Libano, in ramis ejus nidificarunt *omnes aves cælorum*, & ſub ramis ejus pepererunt omnis beſtia agri, ac in umbra ejus habitarunt omnes gentes magnæ" XXXI: 6; aves cœlorum ſimiliter pro veris. Apud Eundem "Super

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

ruina ejus habitabunt *omnis avis cælorum*, & ſuper ramis ejus erunt omnis fera agri" xxxi: 13, avis cœlorum pro falſis. Apud Danielem "Nebuchadnezar videns in ſomnia, ecce arbor in medio terræ, ſub illa umbram habebat beſtia agri, & *in ramis ejus habitabant aves cæli*" iv: 7. 9. 11. 18, aves cœli etiam ibi pro falſis. Apud Jeremiam "Vidi, cum ecce non homo, & *omnis avis cæli* avolarunt" iv: 25; non homo pro non bonum, n: 4287, aves cœli quæ avolarunt, pro veris quod diſſipata. Apud Eundem "*Ab ave cælorum* uſque ad beſtiam, avolarunt, ibiverunt" ix: 9, ſimiliter. Apud Matthæum "Exivit ſeminans ad ſeminandum, & alia ceciderunt ſuper viam duram, & *venerunt aves & comederunt*" xiii: 3. 4, ibi aves cœli pro ratiociniis, & quoque pro falſis: ſimiliter in pluribus aliis locis.

5150. Et reſpondit Joſeph & dixit, quod ſignificet revelationem a perceptione a cœleſti in naturali, conſtat ex ſignificatione reſpondere & dicere, quod ſit revelatio ex perceptione, de qua ſupra n: 5121; & ex repræſentatione Joſephi quod ſit cœleſte in naturali, de qua n: 5086. 5087. 5106: quod Joſephus hic ſit cœleſte in naturali, eſt quia de naturali agitur. Cum cœleſti & ſpirituali ita ſe habet: ipſum cœleſte & ipſum ſpirituale, quod in cœlum a Divino Domini influit, habitat principaliter in interiori rationali, ibi enim formæ perfectiores ſunt & ad receptionem accommodatæ; at uſque cœleſte & ſpirituale a Divino Domini influit etiam in exterius rationale, & quoque in naturale, & hoc tam mediate quam immediate, mediate per interius rationale, & immediate ab ipſo Divino Domini; quod immediate influit hoc diſponit, & quod immediate influit, hoc diſponitur; ita in exteriori rationalia, ac ita in naturali: inde conſtare poteſt, quid ſit cœleſte in naturali: Cœleſte eſt a Divino Bono, & ſpirituale eſt a Divino vero, utrumque a Domino, quæ cum in rationali ſunt, dicuntur cœleſte & ſpirituale in rationali, & cum in naturali dicuntur cœleſte & ſpirituale in naturali. Per Rationale & Naturale, intelligitur ipſe homo, quatenus formatus ad recipiendum cœleſte & ſpirituale, ſed per Rationale intelligitur Internum ejus, & per Naturale Externum; per influxum & ſecundum receptionem vocatur homo cœleſtis aut ſpiritualis, Cœleſtis ſi Divinum Domini Bonum recipitur in parte voluntaria, ſpiritualis ſi in parte intellectuali.

5151. Hæc interpretatio ejus, quod ſignificet quid in ſe haberet, conſtat ex ſignificatione interpretationis, quod ſit quid in ſe habeat, ſeu quid inſit, de qua ſupra n: 5093. 5105. 5107.

5152. Tria caniſtra, quod ſignificet voluntariorum ſucceſſiva, conſtat ex ſignificatione trium caniſtrorum, quod ſint voluntariorum ſucceſſiva, de qua ſupra n: 5144.

5153. Tres dies illa, quod ſignificet uſque ad ultimum, conſtat a ſignificatione trium, quod ſit una periodus & ejus continuum a principio ad finem, ita uſque ad ultimum, de qua n: 2788. 4495. 5122.

5154. In adhuc tribus diebus, quod ſignificet quod in ultimo, conſtat ex illis quæ de ſignificatione trium mox ſupra n: 5152, dicta ſunt.

5155.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

5155. Extollet Pharao caput tuum e ſuper te, quod ſignificet concluſum ex præviſo, conſtat ex ſignificatione extollere caput, quod ſit proviſum & inde concluſum, ſeu concluſum ex proviſo, de qua ſupra n: 5124, hic autem ex præviſo, quia ſequitur, quod ſuſpenderetur ſuper ligno, per quod ſignificatur rejectio & damnatio: cauſa quod concluſum ex præviſo, non autem ex proviſo, ſignificetur, eſt quia Providentia prædicatur de bono, at Prævidentia de malo, omne enim bonum influit a Domino, quapropter id providetur, at omne malum ab inferno ſeu a proprio hominis quod unum facit cum inferno, quapropter id prævidetur; providentia circa malum non aliud eſt quam directio ſeu determinatio mali ad minus malum, & quantum poſſibile ad bonum, at ipſum malum prævidetur; hic itaque quia agitur de ſenſuali parti voluntariæ ſubjecto, & ejus rejectione propter malum, eſt prævidentia quæ ſignificatur.

5156. Et ſuſpendet te ſuper ligno, quod ſignificet rejectionem & damnationem, conſtat ex ſignificatione ſuſpendi ſuper ligno, quod ſit rejectio & damnatio; ſuſpenſio enim ſuper ligno fuit maledictio, & maledictio eſt rejectio a Divino, conſequenter damnatio; quod ſuſpenſio ſuper ligno fuerit maledictio, conſtat apud Moſen "Cum fuerit in viro crimen judicii mortis, & occiſus fuerit, *ita ut ſuſpendas eum ſuper ligno*, non pernoctabit cadaver ejus ſuper ligno, ſed ſepeliendo ſepelies eum in die eodem, nam *maledictio Dei ſuſpenſus:* quia non pollues terram, quam Jehovah Deus tuus daturus tibi hæreditatem" Deut: XXI: 22. 23, quod non pernoctaret ſuper ligno, ſignificabat perpetuam rejectionem, in veſpera enim inchoabat e novo dies, quapropter niſi ante veſperam rejecti fuiſſent qui ſuſpenſi, repræſentabatur quod malum non rejectum eſſet, conſequenter quod terra non liberata ab illo, ſed quod polluta, quapropter additur, non pollues terram quam Jehovah Deus tuus daturus tibi hæreditatem: quod ſuſpenſi fuerint ad veſperam & non ultra, videatur Joſ: VIII: 29. Cap: X: 26. Apud gentem Judaicam binæ pænæ principales fuerunt, Lapidatio & Suſpenſio, lapidatio fuit propter falſum, & ſuſpenſio ſuper ligno propter malum, & hoc quia Lapis eſt verum n: 643. 1298. 3720, & in ſenſu oppoſito falſum, ac lignum eſt bonum, n: 2784. 2812. 3720, & in oppoſito ſenſu malum; quare in Verbo prophetico aliquoties dicitur mæchari cum lapide & ligno, & per id ſignificatur perverſio veri ſeu falſum, & adulteratio boni cum malum.

5157. Et edet avis carnem tuam e ſuper te, quod ſignificet quod falſum mali conſumet, illa quæ ſunt iſtorum ſenſualium, conſtat ex ſignificatione edere, quod ſit conſumere, de qua ſupra n: 5149; ex ſignificatione avis, quod ſit falſum, de qua etiam ſupra n: 5149; ex ſignificatione carnis, quod ſit bonum, de qua n: 3812. 3813, inde in oppoſito ſenſu malum, pleraque in Verbo etiam oppoſitum ſenſum habent, qui cognoſcitur ex ſignificatione eorum in ſenſu genuino; & ex ſignificatione e ſuper te, quod ſit ex ſenſualibus parti voluntariæ ſubjectis, nam hæc per piſtorem repræſentantur, n: 5078. 5082, quæ quod mala fuerint, & ideo rejicienda, ex illis quæ præcedint, conſtat. Quomodo cum his ſe habet, nempe quod ſenſualia parti in-

 tellectuali

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tellectuali ſubjecta, quæ per pincernam repræſentantur, retenta fuerint, & quod ſenſualia parti voluntariæ ſubjecta, quæ per piſtorem repræſentantur, rejecta fuerint, eſt arcanum, quod abſque illuſtratione non comprehendi poteſt; ſint autem alicui elucidationi hæc; per ſenſualia intelliguntur illa ſcientifica & illa jucunda, quæ inſinuata ſunt per quinque ſenſus externos ſeu corporis, in hominis memoriam & in ejus concupiſcentias, & quæ ſimul conſtituunt naturale exterius, ex quo homo appellatur homo ſenſualis; ſcientifica illa ſubjecta ſunt parti intellectuali, at jucunda parti voluntariæ, ſe quoque ſcientifica illa referunt ad vera quæ intellectus, & jucunda illa ad bona quæ voluntatis, illa ſunt quæ per pincernam repræſentantur & retenta ſunt, hæc autem quæ per piſtorem & rejecta ſunt; quod illa retenta fuerint, eſt quia ad tempus concordare potuerunt cum intellectualibus, at quod hæc rejecta fuerint, eſt quia nullatenus concordare potuerunt; voluntarium enim in Domino, de Quo in ſenſu interno ſupremo agitur, a conceptione fuit Divinum, & fuit ipſum Divinum Bonum, voluntarium autem per nativitatem a matre fuit malum, quapropter hoc rejiciendum erat, & novum loco ejus comparandum ex Divino Voluntario per Intellectuale, ſeu ex Divino Bono per Divinum Verum, ita ex propria potentia: hoc arcanum eſt, quod in ſenſu interno hic deſcribitur,

5158. Verſ: 20. 21. 22. 23. *Et factum in die tertio, die naſci Pharaonis, & fecit convivium omnibus ſervis ſuis, & extulit Caput principis pincernarum, & caput princeps piſtorum, in medio ſervorum ſuorum. Et reduxit principem pincernarum ſuper propinationem ſuam, & dedit ſchyphum ſuper volam Pharaonis. Et principem piſtorum ſuſpendit quemadmodum interpretatus illis Joſeph. Et non recordatus princeps pincernarum Joſephi, & oblitus ejus.* Et factum in die tertio, ſignificat in ultimo: die naſci Pharaonis, ſignificat cum regeneraretur naturale: & fecit convivium omnibus ſervis ſuis, ſignificat initiationem & conjunctionem cum exteriori naturali: & extulit caput, ſignificat ſecundum proviſum & præviſum: principis pincernarum & caput principis piſtorum, ſignificat de ſenſualibus utrique parti, intellectuali & voluntariæ, ſubjectis: in medio ſervorum ſuorum, ſignificat quæ inter illa quæ in exteriori naturali; & reduxit principem pincernarum ſuper propinationem ſuam, ſignificat quod ſenſualia partis intellectualis recepta & ſubordinata ſint: & dedit ſchyphum ſuper volam Pharaonis, ſignificat & inſervienti interiora naturali: & principem piſtorum ſuſpendit ſignificat quod ſenſualia partis voluntariæ rejecta: quemadmodum interpretatus illis Joſeph, ſignificat prædictionem a cœleſti in naturali: & non recordatus princeps pincernarum Joſephi ſignificat quod nondum omnimoda conjunctio cum cœleſti naturalis: & oblitus ejus, ſignificat remotionem.

5159. Et factum in die tertio, quod ſignificet in ultimo, conſtat ex ſignificatione diei tertii, quod ſit ſtatus ultimum, dies enim eſt ſtatus, n: 23. 487. 488. 493. 893. 2788. 3462. 3785. 4850, & tertius eſt completum, ita ultimum, n: 1825. 2788. 4495; per ſtatus ultimum intelligitur cum prior ſtatus deſinit, & novus inchoat; novus ſtatus apud hominem qui regeneratur inchoat, cum vertitur ordo, quod tunc fit quando interiora dominium accipiunt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

accipiunt ſuper exteriora, & exteriora ſervire interioribus incipiunt tam quoad intellectualia quam quoad voluntaria; hoc apud illos, qui regenerantur, appercipitur ex eo quod aliquid intus diſſuadeat ne ſenſuales jucunditates & voluptates corporeæ aut terreſtres regnent, & in ſuas partes ad confirmandum trahant intellectualia, cum hoc fit, eſt ſtatus prior in ſuo ultimo, & ſtatus novus in ſuo primo; tale ſignificatur per in die tertio. Apud unumquemvis hominem, ſive regeneratur ſive non regeneratur, exiſtunt ſtatus mutationes, & quoque inverſiones, ſed aliter apud illos qui regenerantur, & aliter apud illos qui non regenerantur; apud illos qui non regenerantur, fiunt mutationes ſeu inverſiones illæ ex cauſis in corpore, & propter cauſas in vita civili; cauſæ in corpore ſunt cupiditates quæ ætate accedunt & ætate decedunt, tum reflexiones ſuper ſanitatem corporis & vitam in mundo longævam; cauſæ in vita civili ſunt refrænotiones cupiditatum apparentes externæ, imprimis ad captandum famam ut videatur ſapiens & amans juſti & boni, ſed propter finem aucupandi honores & lucra: at apud illos qui regenerantur, fiunt mutationes aut inverſiones illæ propter cauſas ſpirituales, quæ procedunt ex ipſo bono & juſto, quibus cum homo incipit affici, tunc in fine prioris ſtatus eſt, & in principio novi. Sed pauci ſcire poſſunt, quomodo cum his ſe habet, quapropter illuſtrandum exemplo; qui non regenerari ſe patitur, is amat illa quæ corporis ſunt propter corpus, non autem propter alium finem; & quoque mundum propter mundum, non altius vadit, quia illa quæ altiora ſeu interiora ſunt, corde negat; at qui regeneratur, is quoque amat illa quæ corporis ſunt, ut & quæ mundi ſunt pariter, ſed propter finem altiorem ſeu interiorem, amat enim illa quæ corporis ſunt propter finem ut mens ſana ſit in corpore ſano, & amat mentem ſuam & ejus ſanitatem proptem finem adhuc interiorem, ut nempe ſapiat bonum & intelligat verum; amat etiam illa quæ mundi ſunt pariter, ac alii, ſed propter finem ut per mundum, ejus opes, poſſeſſiones, honores, ſit in mediis exercendi bonum & verum, ac juſtum & æquum: ab hoc exemplo ſciri poteſt, qualis unus & qualis alter, & quod in externa forma ſimiles appareant, ſed quod in interna prorſus diſſimiles ſint; ex his etiam conſtare poteſt, quænam & quales cauſæ ſunt, quæ faciunt ſtatus mutationes & inverſiones apud illos qui non regenerantur, & apud illos qui regenerantur; & inde quoque ſciri poteſt, quod apud regeneratos interiora dominentur ſuper exteriora, at apud non regeneratos exteriora ſuper interiora; fines qui apud hominem, ſunt qui dominanturr, nam fines ſibi ſubordinant & ſubjiciunt omnia quæ in homine; ipſiſſima ejus vita non aliunde eſt quam ex fine, quia finis eſt ſemper ejus amor.

5160. In die naſci Pharaonis, quod ſignificet cum regeneraretur naturale, conſtat ex ſignificatione naſci, quod ſit regenerari, de qua ſequitur; & ex repræſentatione Pharaonis, quod ſit interius naturale, de qua n: 5080. 5095. hic naturale in communi, quia interius naturale & exterius unum agunt per correſpondentiam apud regeneratos. Quod naſci ſit regenerari, eſt quia in ſenſu interno ſpiritualia intelliguntur, & ſpiritualis naſcentia eſt regeneratio, quæ etiam renaſcentia dicitur; quapropter cum in Verbo dicitur nativitas, in cœlo non alia nativitas intelligitur, quam quæ ſit per aquam & ſpiritum, hoc

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt, per fidem & charitatem, nam per id quod renaſcatur ſeu regeneretur, homo fit homo, & prorſus diſtinguitur a brutis, tunc enim fit filius & hæres Regni Domini: quod per nativitates, quæ memorantur in Verbo, ſignificentur nativitates ſpirituales, videatur n: 1145. 1255. 3860. 3868. 4070. 4668.

5161. Et fecit convivium omnibus ſervis ſuis, quod ſignificet initiationem & conjunctionem cum exteriori naturali, conſtat ex ſignificatione convivii, quod ſit initiatio ad conjunctionem, de qua n: 3832, & quod quoque conjunctio per amorem & appropriatio, n: 3596; & ex ſignificatione ſervorum, quod ſint illa quæ exterioris naturalis ſunt; nam cum regeneratur homo, tunc inferiora ſubordinantur & ſubjiciuntur ſuperioribus, ſeu exteriora interioribus, exteriora tunc fiunt ſervi, & interiora domini; talia per ſervos in Verbo ſignificantur, videatur n: 2541. 3019. 3020; ſed tales ſervi fiunt, quales amantur a Domino, eſt enim mutuus amor qui conjugit, qui facit ut non appercipiatur ut ſervitus, ſed ſicut obſequium ex corde, influit enim bonum ab interiori, quod facit ibi tale jucundum. Convivia olim fiebant ob varias cauſas, ſignificabatur per illa initiatio in amorem mutuum, & ſic conjunctio; etiam fiebant diebus nativitatis, & per illa tunc repræſentabatur naſcentia e novo ſeu regeneratio, quæ eſt conjunctio interiorum cum exterioribus apud hominem per amorem, conſequenter conjunctio cœli cum mundo apud illum, nam mundanum ſeu naturale apud hominem conjungitur tunc cum ſpirituali & cœleſti.

5162. Et extulit caput, quod ſignificet proviſum, & præviſum, conſtat ex ſignificatione extollere caput, quod ſit concluſum ex proviſo, & quoque ex præviſo, de qua ſupra n: 5124. 5155, proviſum reſpective ad ſenſuale parti intellectuali ſubjectum, & retentum ut bonum, quod per pincernam repræſentatur, & præviſum reſpective ad ſenſuale parti voluntariæ ſubjectum, & rejectum ut malum, quod per piſtorem repræſentatur; bonum enim providetur, & malum prævidetur, quia omne bonum eſt a Domino, & omne malum ab inferno, ſeu a proprio hominis; quod proprium hominis non niſi quam malum ſit, videatur n: 210. 215. 694. 874. 875. 876. 987. 1023 1044. 1047. 1581. 3812 f. 4328.

5163. Principis pincernarum, & caput principis piſtorum, quod ſignificet de ſenſualibus utrique parti, intellectuali & voluntariæ, ſubjectis, conſtat ex repræſentatione pincernæ, quod ſit ſenſuale parti intellectuali ſubjectum, de qua n: 5077. 5082; & a repræſentatione piſtoris, quod ſit ſenſuale parti voluntariæ ſubjectum, de qua n: 5078. 5082.

5164 In medio ſervorum ſuorum, quod ſignificet quæ inter illa quæ in exteriori naturali, conſtat ex ſignificatione in medio, quod ſit inter illa; & ex ſignificatione ſervorum, quod ſint illa quæ in exteriori naturali, de qua mox ſupra, n: 5161: ſervi in Verbo vocantur omnia quæ infra ſunt, & inde ſubordinata & ſubjecta ſuperioribus, ſicut illa quæ ſunt naturalis exterioris, ſeu ſenſualia ibi, reſpective ad interius naturale, etiam ea quæ ſunt hujus naturalis dicuntur ſervi reſpective ad rationale; & conſequenter omnia & ſingula apud hominem, æque ejus intima quam extima, reſpective ad Divinum, nam

hoc

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

hoc ſupremum eſt. Servi hic, in quorum medio Pharao rex judicium fecit ſuper pincernam & piſtorem, fuerunt principes aulici & magnates; quod hi ſimiliter ac alii ſubditi, ex quacunque conditione, reſpective ad regem dicantur ſervi, ſicut fit in omni regno etiam hodie, eſt cauſa, quia Regium repræſentat Dominum quoad Divinum Verum, n: 2015. 2069. 3009. 3670. 4581, 4966. 5068, ad Quem reſpective, ex quacunque conditione ſint, omnes æque ſervi ſunt; imo in Regno Domini ſeu Cœlo, illi qui ibi maximi ſunt, hoc eſt, qui intimi, ſunt ſervi præ aliis, quia illi in maxima obedientia ſunt, & præ reliquis in humiliatione; ſunt enim illi qui intelliguntur per minimos qui maximi, & per noviſſimos qui primi "Primi erunt noviſſimi, & *noviſſimi erunt primi*," Matth: XIX: 30. Cap: XX: 16. Marc: X: 31. Luc: XIII: 30. Qui *minimus* inter omnes vos exiſtit, is erit *magnus*," Luc: IX: 48. tum per magnos qui miniſtri, & per primos qui ſervi "Quiſquis voluerit eſſe magnus inter vos, erit *miniſter* veſter; & quicunque voluerit veſtrum eſſe *primus*, erit omnium *ſervus*," Marc: X: 44. Matth: XX: 26. 27; ſervi dicuntur reſpective ad Divinum Verum quod a Domino, & miniſtri reſpective ad Divinum Bonum ab Ipſo; cauſa quod noviſſimi qui primi ſint ſervi præ aliis, eſt quia ſciunt, agnoſcunt, & percipiunt, quod omne vitæ, proinde quod omne poteſtatis quæ illis, ſit a Domino, & prorſus nihil a ſemet; at qui hoc non percipiunt, quia non ita agnoſcunt, ſunt quoque ſervi, ſed plus agnitione oris quam cordis: qui autem in contrario ſunt, illi ſe quoque ſervos ſeu famulos reſpective ad Divinum vocant, ſed uſque volunt eſſe domini, indignantur enim & iraſcuntur ſi Divinum illis non favet & quaſi obedit, & tandem contra Divinum ſunt, & tunc Divino omnem potentiam derogant, & ſibi omnia tribuunt; plerique tales ſunt intra Eccleſiam, qui negant Dominum, & dicunt ſe agnoſcere unum Ens ſupremum.

5165. Et reduxit principem pincernarum ſuper propinationem ſuam, quod ſignificet quod ſenſualia partis intellectualis recepta & ſubordinata ſint, conſtat ex repræſentatione principis pincernarum, quod ſint in genere ſenſualia parti intellectuali ſubjecta, de qua ſupra; & a ſignificatione reducere ſuper propinationem ſuam, quod ſit redigere in ordinem ſub intellectuali; quod reducere ſuper ſtationem, ſit redigere in ordinem ut ultimo loco ſint, videatur n: 5125, hic ſuper propinationem, quia propinatio, & quæ propinationis ſunt, ſicut vinum, muſtum, ſicera, aqua, prædicantur de illis quæ ſunt intellectus, ut quoque potatio & bibitio, n: 3069. 3168. 3772. 4017; exinde patet, quod per reducere principem pincernarum ſuper propinationem ſuam, ſit ſenſualia partis intellectualis redigere in ordinem, ita recipere & ſubordinare: recipiuntur & ſubordinantur ſenſualia illa, cum miniſtrant, & pro mediis inſerviunt interioribus, tam ad producendum in actum, quam ad videndum intus; homo enim in ſenſualibus quæ exterioris naturalis ſunt, videt interiora, pæne quemadmodum videt affectiones in facie, & interiores adhuc in oculis; abſque interiore tali facie, ſeu abſque tali plano, homo in corpore nullatenus de illis quæ ſupra ſenſualia ſunt, cogitare poteſt, videt enim illa ibi, ſicut cum homo in alterius facie videt affectiones & cogitationes, non attendendo

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

attendendo ad ipſam faciem; & quoque ſicut cum audit alterum loquentem, non attendens ad voces ſed ad ſenſum loquelæ, ipſa loquela vocum eſt planum in quo ille ſenſus eſt: ſimiliter ſe habet cum exteriori naturali, niſi hoc inſerviret interioribus pro plano, in quo ſicut in ſpeculo interiora ſe videant, nullatenus homo cogitare poſſet; quapropter hoc planum primum formatur, nempe ab infantia; ſed hæc ignota ſunt, quia illa quæ interius apud hominem exiſtunt, abſque interiore reflexione non patent. Quale exterius naturale eſt, hoc patet manifeſte in altera vita; nam facies ſpirituum & angelorum formata eſt ex illo, & ſecundum illud; in luce cœli per illam facient elucent interiora, imprimis intentiones ſeu fines; ſi amor in Dominum, & charitas erga proximum formaverant interiora, tunc inde eſt ſplendor in facie, & ipſa facies eſt amor & charitas in forma; at ſi amor ſui & mundi, ac inde odia, vindictæ, crudelitates, & ſimilia formaverant interiora, tunc inde eſt diabolicum in facie, & ipſa facies eſt odium, vindicta & credulitas in forma: inde conſtare poteſt, quid & cui uſui eſt exterius naturale, & quale eſt cum ſubjectum eſt interioribus, & quale cum interiora ei ſubjecta ſunt.

5166. Et dedit ſchyphum ſuper volam Pharaonis, quod ſignificet & inſervientia interiori naturali, conſtat ex illis quæ ſupra n: 5126, dicta ſunt, ubi ſimilia verba.

5167. Et principem piſtorum ſuſpendit, quod ſignificet quod ſenſualia partis voluntariæ rejecta, conſtat etiam ex illis, quæ ſupra n: 5156, explicata ſunt, ubi quoque ſimilia.

5168. Quemadmodum interpretatus illis Joſephus, quod ſignificet prædictionem a cœleſti in naturali, conſtat ex ſignificatione interpretari, quod ſit dicere quid in ſe habeat, ſeu quid inſit, tum quid contingeret, de qua n: 5093. 5105. 5107. 5141, ita prædicere; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte in naturali, de qua n: 5086. 5087. 5106. Quomodo cum his ſe habeat, quod nempe ſenſualia partis intellectualis retenta ſint, & ſenſualia partis voluntariæ rejecta, videatur ſupra n: 5157. Agitur in hoc Capite in ſenſu interno de ſubordinatione exterioris naturalis, quod ſubordinandum ob cauſam, ut inſerviat interiori naturali pro plano n: 5165, niſi enim id ſubordinatur, interiora vera & bona non habent ubi repræſentari poſſunt, conſequenter non cogitationes interiores quæ ſpirituale & cœleſte in ſe habent, nam ea ſiſtuntur ibi ſicut in ſua facie, aut ſicut in ſpeculo; quare cum nulla ſubordinatio eſt, homo nullam cogitationem interiorem poteſt habere; imo nec ullam fidem, eſt enim nulla comprehenſio remota ſeu eminens, & inde nulla apperceptio talium: quod naturale ſubordinat & ad correſpondentiam redigit, eſt unice bonum in quo innocentia, quod bonum in Verbo vocatur Charitas; ſenſualia & ſcientifica ſunt ſolum media, in quæ bonum illud influat; & ſe ſiſtat in forma, ſeque ad omnem uſum explicet; at ſcientifica, etiamſi forent ipſa vera fidei, abſque bono illo in illis, non aliud ſunt quam ſquamæ inter ſordes, quæ decidunt: ſed quomodo exteriora in ordinem, & ad correſpondentiam cum interioribus per bonum mediis ſcientificis & veris fidei rediguntur, eſt hodie remotius a captu quam fuerat olim, & hoc ex pluribus cauſis, imprimis ex

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eo quod hodie intra Eccleſiam nulla amplius ſit charitas, eſt enim ultimum Eccleſiæ tempus, proinde nec ulla eſt affectio ſciendi talia; quapropter averſationis quid illico obvenit, cum aliquid dicitur quod intra ſeu ſupra ſenſualia eſt, conſequenter cum aliquid ex talibus, quæ Angelicæ ſapientiæ ſunt, depromitur: ſed quia in ſenſu interno talia ſunt, quæ enim in ſenſu interno ſunt adæquata ſunt angelicæ ſapientiæ, & quia Verbum quoad ſenſum internum nunc explicatur, uſque dicenda ſunt, utcunque apparitura ſint a ſenſuali remota.

5169. Et non recordatus princeps pincernarum Joſephi, quod ſignificet quod nondum omnimoda conjunctio cum cœleſti naturalis, conſtat ex ſignificatione recordari ſeu meminiſſe Joſephi, quod ſit fidei receptio, de qua ſupra n: 5130, conſequenter etiam conjunctio, quia media fide ſit conjunctio, hic itaque non recordatus, eſt quod nondum omnimoda conjunctio; & ex repræſentatione principis pincernarum, quod ſit ſenſuale partis intellectualis; & ex repræſentatione Joſephi, quod ſit cœleſte naturalis, de quibus ſupra.

5170. Et oblitus ejus, quod ſignificet remotionem, conſtat ex ſignificatione obliviſci, cum non recordari eſt non conjunctio, quod ſit remotio, nam ſecundum non conjunctionem, ſit remotio; quod oblivioni datur, hoc etiam removetur: ſe quoque ita cum ſenſualibus parti intellectuali ſubjectis habet, quæ retinentur, non ideo conjunguntur, nam nondum pura ſunt a fallaciis, ſed ſicut purificantur ita conjunguntur. Aſt de his in Capite ſequente, ubi de pincerna quod recordatus ſit Joſephi.

Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, hic de Correſpondentia Viſcerum interiorum cum illo.

5171. *AD quas Provincias pertinent Societates angelicæ, ſciri poteſt in altera vita ex ſitu illarum reſpective ad humanum corpus, tum quoque ex operatione & influxu illarum, nam influunt & operantur in id organum & in id membrum, in quo ſunt; at influxus & operatio illarum non percipi poteſt ab aliis quam qui in altera vita ſunt, & non ab homine, niſi apud quem aperta ſunt interiora eo uſ-*

que

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

que, & ne quidem ei niſi a Domino detur reflexio ſenſitiva, cui adjuncta ſit perceptio.

5172. *Sunt quidam Spiritus probi, qui cogitant non per meditationem, & inde cito & quaſi ex non præmeditato enuntiant quæ cogitationi obveniunt; eſt illis perceptio interior, quæ non ita viſualis facta eſt per meditationes & cogitationes, ſicut apud alios, nam in progreſſu vitæ inſtructi ſunt quaſi a ſemet de bonitate rerum, & non ita de veritate earum. Quod tales ad provinciam* GLANDULÆ THYMI *pertineant, mihi indicatum eſt; Thymus enim & glandula, quæ imprimis inſervit infantibus, & in ætate illa mollis eſt; apud tales etiam eſt molle infantile remanens, in quod influit perceptio boni, ex qua elucet communiter verum: hi in magnis turbis poſſunt eſſe, & uſque non turbari, ſicut etiam glandula illo.*

5173. *Sunt in altera vita perplures modi Vexationum, & quoque perplures modi inaugurationum in gyros; Vexationes illas repræſentant ſanguinis, tum ſeri aut lymphæ, ut & chyli purificationes in corpore, quæ quoque fiunt per varias caſtigationes; & inaugurationes illas in gyros repræſentant introductiones illorum fluidorum poſtea ad uſus: communiſſimum eſt in altera vita, quod poſtquam vexati ſunt ſpiritus, dein in ſtatum tranquillum & jucundum mittantur, proinde in ſocietates quibus inaugurandi & adjungendi. Quod Caſtigationes & purificationes ſanguinis, ſeri & chyli, tum quoque alimentorum in ventriculo correſpondeant talibus in ſpirituali mundo, non poteſt non apparere ſicut alienum illis, qui nihil aliud quam naturale in naturalibus cogitant, & magis qui id credunt, ſic negantes quod aliud ſpirituale inſit vel ineſſe poſſit quod agit & regit; cum tamen ita ſe res habet, quod in omnibus & ſingulis quæ in natura & tribus ejus regnis ſunt, intrinſecus ſit agens ex ſpirituali mundo, tale niſi inde ineſſet, nihil prorſus in naturali mundo ageret cauſam & effectum, proinde nec aliquid produceret; id quod e ſpirituali mundo in naturalibus ineſt, vocatur vis inſita a prima creatione, at eſt conatus, quo ceſſante ceſſat actio ſeu motus; inde eſt, quod univerſus mundus aſpectabilis ſit theatrum repræſentativum mundi ſpiritualis. Similiter ſe habet hoc, ſicut motus muſculorum, unde actio, niſi ei inſit conatus ex cogitatione & voluntate hominis, momento ceſſaret, nam ſecundam regulas in orbe erudito notas eſt, quod ceſſante conatu ceſſet motus, tum quod in conatu ſit omne determinationis, ut & quod in motu nihil reale exiſtat quam conatus; quod vis illa ſeu conatus ille in actione ſeu motu ſpirituale ſit in naturali, liquet, nam cogitare & velle eſt ſpirituale, at agere & moveri*

eſt

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

eſt naturale; qui non ultra naturam cogitant, hoc ne quidem capiunt, ſed uſque non negare poſſunt: Aſt id quod in voluntate & inde in cogitatione eſt quod producit, non eſt ſimile in forma cum actione quæ producitur, actio enim ſolum repræſentat id quod mens vult & cogitat.

5174. *Quod alimenta ſeu cibi in ventriculo multis modis vexentur, ut eliciantur eorum interiora, quæ cedant uſui, nempe quæ abeant in chylum, & dein inſanguinem, notum eſt, etiam quod dein in inteſtinis; tales vexationes repræſentantur per primas vexationes ſpirituum, quæ omnes fiunt ſecundum vitam eorum in mundo, ut ſeparentur mala, & colligantur bona, quæ cedant uſui; quapropter de animabus ſeu ſpiritibus, aliquantum poſt deceſſum ſeu ſolutionem a corpore, dici poteſt, quod quaſi primum in regionem Ventriculi veniant, & ibi vexentur & purificentur; apud quos mala prædominium obtinuerunt, illi poſtquam incaſſum vexati ſunt, per ventriculum feruntur in Inteſtina, & uſque ad ultima, nempe ad Colon & Rectum, & inde excernuntur in latrinam, hoc eſt, in infernum: at apud quos bona prædominium habuerunt, illi poſt aliquot vexationes & purificationes fiunt chylus, & abeunt in ſanguinem, quidam per longiorem viam, quidam per breviorem, & quidam vexantur ruditer, quidam leniter, & quidam vix quicquam; hi qui vix quicquam, repræſentantur in ciborum ſuccis, qui ſtatim imbibuntur a venis, & feruntur in circulum, uſque in cerebrum, & ſic porro.*

5175. *Cum enim homo moritur, & in alteram vitam ingreditur, ſe habet vita ejus ſicut cibus qui a labiis molliter excipitur, & dein per os, fauces, œſophagum, in ventriculum derivatur, & hoc ſecundum indolem tractam in vita corporis per actualitates; plerique principio leniter tractantur, nam tenentur in conſortio angelorum & ſpirituum bonorum, quod repræſentantur in cibis quod a labiis primum molliter tangantur, & dein guſtentur a lingua quales ſunt; cibi qui molles ſunt, in quibus dulce, oleoſum & ſpirituoſum, ſtatim excipiuntur a venis, & deferuntur in circulum; at cibi qui duri, in quibus amarum, tetrum, parum nutritivum, domantur durius, demittuntur per œſophagum in ventriculum, ubi variis modis & torturis caſtigantur; qui adhuc duriores, tetriores, & ſteriliores ſunt, detruduntur in inteſtina, & tandem in rectum, ubi primum infernum, & demum ejiciuntur, & fiunt excrementa: convenienter ſe habet vita hominis poſt mortem; primum tenetur homo in externis, & quia in externis vitam civilem & moratam egerat, cum angelis & ſpiritibus probis eſt, at poſtea externa ei auferuntur, tunc patet qualis fuerat intus quoad cogitationes &*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

quoad affectiones, & tandem quoad fines, ſecundum hos mana vita ejus.

5176. *Quamdiu in illoſtatu ſunt, in quo ſicut ſunt alimenta ſeu cibi in ventriculo, tamdiu non ſunt in Maximo Homine, ſed introducuntur, at cum repræſentative in ſanguine ſunt, tunc in Maximo Homine ſunt.*

5177. *Illi qui multum ſolliciti fuerunt de futuris, & magis qui ideo tenaces & avari facti ſunt, apparent in regione ubi ventriculus; plures apparuerunt mihi ibi: ſphæra vitæ eorum comparari poteſt nidori nauſeabunda qui exhalatur e ventriculo, & quoque gravedini ex indigeſtione; qui tales fuerunt, diu morantur in hac regione, nam ſollicitudo de futuris actu confirmata influxum vitæ ſpiritualis multum hebetat & retardat, ſibi enim tribuunt quod Divinæ Providentiæ eſt, & qui hoc faciunt, obſtant influxui & removent a ſe vitam boni & veri.*

5178. *Quia ſollicitudo de futuris eſt, quæ anxietates apud hominem facit, & quia tales ſpiritus apparent in regione ventriculi, inde eſt quod anxietates præ cæteris viſceribus afficiant ventriculum: & quoque datum appercipere, quomodo anxietates illæ auctæ & diminutæ fuerunt ſecundum illorum ſpirituum præſentiam & remotionem; quædam anxietates perceptæ ſunt interius, quædam magis exterius, quædam ſuperius & quædam inferius, ſecundum differentiam talium ſollicitudinum quoad origines, derivationes, & determinationes. Inde quoque eſt, cum tales anxietates occupant animum, quod regio circum ventriculum conſtringatur, & quandoque dolor ibi appercipiatur, tum quod anxietates inde appareant aſſurgere; & inde quoque eſt, cum homo non amplius ſollicitus eſt de futuris, aut cum omnia ei bene cedunt, ut amplius non timeat alicujus infortunii, quod regio circum ventriculum libera ſit, & expanſa, & quod ei jucundum.*

5179. *Quondam anxium appercepi in inferiore parte ventriculi, ex quo mihi conſtabat, quod adeſſent tales ſpiritus; loquutus cum illis, dicendo, quod præſtet ut recedant, quia ſphæra illorum, quæ inducit anxietatem, non convenit ſphæris illorum ſpirituum qui apud me ſunt: tunc ſermo fuit cum illis de ſphæris, quod nempe ſphæræ ſpirituales quamplurimæ circum hominem ſint, & quod homines non ſciant nec ſcire velint quod ſint, ex cauſa quia negant omne id quod vocatur ſpirituale, & quidam quicquid non videter & tangitur; ita quod ſphæræ aliquæ e ſpirituali mundo ſint circum hominem, ejus vitæ convenientes, & quod homo per ſphæras illas in ſocietate ſit cum ſpiritibus ſimilis affectionis, & quod inde plurima exiſtant, quæ homo, qui naturæ omnia tribuit vel negat, vel occultiori naturæ adſcribit; ſicut pro exemplo, id quod*

fortunæ

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

fortunæ adſcribitur, quidam enim per experientiam prorſus perſuaſi ſunt, quod aliquid occulte operans ſit, quod vocatur fortuna, ſed non ſciunt unde; quod tale ſit ex ſphæra ſpirituali, & quod ſit ultimum Providentiæ, alibi, ex Divina Domini Miſericordia, ex teſtato per experientiam dicetur.

5180. *Sunt genii & ſpiritus, qui capiti inducunt ſpeciem ſuctionis ſeu attractionis, taliter ut locus ubi talis attractio ſeu ſuctio exiſtit, doleat; ſenſu manifeſtus ſuctionis apperceptus eſt, ſicut aſſugeretur membrana ad plenum ſenſum, alii num potuerint ſuſtinere præ dolore, ambigo; ſed quia aſſuefactus hoc tandem abſque dolore ſæpius ſuſtinui; præcipuus ſuctionis locus fuit in vertice capitis, & inde ſe propagavit verſus regionem auris ſiniſtræ, tum verſus regionem oculi ſiniſtri; quæ verſus oculum, fuit a ſpiritibus, quæ verſus aurem fuit a geniis; hi & illi ſunt, qui ad provinciam* CISTERNÆ & ductuum Chyli *pertinent, quo etiam chylus ab undequaque attrahitur, tamet ſi etiam ſimul impellitur. Præterea alii erant, qui agebant intus in Capite, pæne ſimiliter, ſed non cum tali ſuctionis vi; dictum quod illi ſint, quibus correſpondet* chylus *ſubtilis, qui adducitur verſus cerebrum, & ibi commiſcetur novo ſpiritui animali, ut demandetur verſus cor. Qui extrinſecus agebant, mihi primum viſi ſunt a parte anteriore paulo ſiniſtrorſum, poſtea ibi ſuperius, ſic ut regio eorum obſervata ſit a plano ſepti narium verſus planum auris ſiniſtræ aſſurendo. Qui illam provinciam conſtituunt, ſunt duplicis generis, quidam ſatis modeſti ſunt, quidam petulantes; modeſti ſunt, qui deſideraverunt ſcire cogitata hominum, ob finem alliciendi & devinciendi illos ſibi, qui enim cogitata alterius ſcit, is arcana ejus, & interiora, quæ faciunt ut conjungantur, finis eſt converſatio & amicitia, hi ſolum bona deſciderant ſcire, & explorant, & reliqua bene interpretantur: at petulantes, capiunt & ſtudent pluribus modis expiſcari aliorum cogitata, fine vel lucrandi vel nocendi, & quia in tali cupiditate & ſtudio ſunt, alterius mentem detinent in re quam ſcire volunt, non recedendo, adjungendo etiam aſſenſus ex affectione, ſic attrahentes cogitationes etiam arcanas; ſimiliter agunt in altera vita in ſocietatibus ibi, & adhuc ſolertius, ibi nec ſinunt divagari alterum a ſua idea, quam etiam accendunt, & ſic eliciunt; inde poſtea tenent illos quaſi in vinculis, & ſub arbitrio, quia conſcii malorum: ſed hi ſpiritus ſunt inter vagabundos, & ſæpius caſtigantur.*

5181. *Ex gyris etiam aliquantum cognoſci poteſt, ad quamnam provinciam in Maximo Homine, & correſpondenter in corpore, ſpiritus &*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

angeli pertinent; gyri eorum, qui ad provinciam Lymphaticorum *pertinent, ſunt tenues & citi, ſicut aqueum leniter fluens, ſic ut vix aliqua gyratio appercipi queat. Qui ad Lymphatica pertinent, poſtea feruntur in loca, quæ dixerunt referre* MESENTERIUM, *dictum mihi quod ibi ſint quaſi labyrinthi; & quod inde dein auferantur ad varia loca in Maximo Homine, ut inſerviant uſui, ſicut chylus in corpore.*

5182. *Sunt gyri in quos ſpiritus recentes inaugurari debent, ob cauſam ut intereſſe queant aliorum conſortiis, & cum illis ſimul & loqui & cogitare, omnium concordia & unanimitas erit in altera vita, ut unum ſint, ſicut omnia & ſingula in homine, quæ tametſi varia ſunt ubivis uſque tamen per unanimum faciunt unum, ſimiliter in Maximo Homine, ob illum finem concordabit unius cogitatio & loquela cum aliorum: fundamentale eſt, ut cogitatio & loquela in ſe apud unumquemvis in ſocietate concordet, alioquin appercipitur diſcors ſicut moleſtus ſtriaor, qui mentes aliorum ferit; omne etiam diſcors eſt diſuniens, & eſt impurum, quod rejiciendum; hoc impurum ex diſcordia repræſentatur per impurum apud ſanguinem & in ſanguine, a quo defæcandus; defæcatio illa fit per vexationes, quæ non aliud ſunt quam tentationes varii generis, & poſtea per introductiones in gyros; prima introductio in gyros, eſt ut accommodari poſſint ſimul; altera eſt ut cogitatio & loquela concordent; tertia eſt, ut conveniant mutuo inter ſe quoad cogitationes & quoad affectiones; quarta eſt, ut conveniant in veris & bonis.*

5183. *Datum eſt, appercipere gyros illorum, qui ad provinciam* HEPATIS *pertinent, & hoc per tempus horarium; gyri erant lenes, circumfluendo varie ſecundum illius viſceris operationem, afficiebant me multa delectatione; operatio eorum eſt diverſa, ſed eſt communiter orbicularis: quod operatio eorum ſit diverſa, repræſentatur quoque in functionibus Hepatis, quod diverſæ ſint, Hepar enim adducit ſanguinem, & illum ſeparat, meliorem infundit venis, mediæ ſortis amandat in ductum hepaticum, & vilem relinquit veſicæ fellis; ita in adultis; ſed in embryonibus recipit Hepar ſanguinem ab utero matris, ac purificat, puriorem inſinuat venis, ut per viam breviorem influat in cor; agit tunc cuſtodias ante cor.*

5184. *Qui ad* PANCREATEM *pertinent, agunt per modum acutiorem, & quaſi per modum ſerrationis, etiam cum tali murmure, ipſum murmur ſonore ad aures ſpirituum pervenit, non autem ad hominis, niſi is in ſpiritu ſit cum in corpore; regio eorem eſt inter regionem Lienis & Hepatis, ſiniſtrorſum magis. Qui in Provincia*

LIENIS

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

LIENIS *ſunt, pæne directe ſupra caput ſunt, ſed operatio eorum cadit illuc.*

5185. *Sunt ſpiritus qui referunt* Ductum pancreaticum, hepaticum & cyſticum, *conſequenter biles quæ in illis, quas inteſtina ejiciunt: ſunt ſpiritus illi diſtincti inter ſe, ſed in conſortio agunt ſecundum ſtatum eorum ad quos determinatur operatio: illi imprimis adſiſtunt caſtigationibus & punitionibus, quas volunt diligere; qui eorum peſſimi ſunt, tam contumaces ſunt, ut nuſquam velint deſiſtere, niſi per timores & minas deterreantur, timent enim ſupplicia, & tunc promittunt omnia. Sunt illi, qui in vita corporis tenaciter inhæſerant ſuis opinionibus, non ita ex malo vitæ, quam ex pravitate naturali: Cum in ſta'u ſuo naturali ſunt, tunc nihil cogitant, nihil cogitare eſt obſcure de pluribus ſimul & nihil diſtincte de aliquo; delectationes eorum ſunt caſtigare, & ſic bonum facere; nec abſtinent a ſordis.*

5186. *Qui conſtituunt provinciam* Veſicæ felleæ, *a tergo ſunt; ſunt qui in vita corporis contemſerunt probum, & quodammodo pium; & quoque qui affecerunt illa probro.*

5187. *Quidam ſpiritus adme venit, quærens num ſcirem ubi is morari poſſet, exiſtimavi quod eſſet probus, cumque ei dicerem, quod hic fortaſſis poſſet, venerunt ſpiritus vexatores hujus provinciæ, & eum miſere vexabant, quod dolui, & incaſſum volui inhibere; animadverti tunc quod eſſem in provincia Veſicæ fellis; ſpiritus vexatores fuerunt ex illis qui contemſerunt probum & pium. Unum genus vexationis ibi obſervare datum eſt, erat coactio ad loquendum citius quam cogitatur, quod faciebant per abſtractionem loquelæ a cogitatione, & tunc per coactionem ſequendi eorum loquelam, quod ſit cum dolore: per talem vexationem inaugurantur tardi ad citius cogitandum & loquendum.*

5188. *Sunt quidam in mundo, qui per artificia & mandacia agunt, unde mala; oſtenſum mihi quales ſunt, & quomodo agunt, per quod innocuos adhiberent pro miniſteriis perſuadendi, tum per quod inducerent perſonas quod ita dixerint, cum tamen de illa re nihil dixerunt; verbo malis mediis utuntur ad finem quemcunque perveniendi; media ſunt doloſa, mendacia & artificioſa; tales referunt vitia, quæ vocantur* ſpuria tubercula, *quæ innaſci ſolent Pleuræ ac aliis membranis; quæ, ubi irradicantur, vitia late ſpargunt, ita ut tandem totam membranam labefactent. Tales ſpiritus ſevere puniuntur, pæna eorum eſt diverſa a pænis aliorum, fit per circumrotationes, circumrotantur a ſiniſtro ad dextrum, ſicut orbita primum plana, quæ in circumrotando*

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

tando extuberat, dein apparet tuberoſitas deprimi & cava fieri, augetur tunc celeritas; mirum, quod hoc ad formam & imitamen talium tuberoſitatum ſeu apoſtematum: obſervatum eſt, quod in circumrotatione conati ſint attrahere in ſuam rotam, ita in perniciem, alios, utplurimum inſontes, ita quod illis nihil curæ fuerit quemcunque in perditionem trahere, dum ii perire ſibi videntur. Obſervatum etiam, quod intenſiſſimum viſum habeant, in inſtanti quaſi pervidendo, & ſic arripiendo pro mediis quæ favent, ita quod ſint acutiores reliquis; poſſunt etiam vocari Ulcera mortifera, ubicunque ſunt in Camera pectoris, ibi vel in Pleura, vel in Pericardio, vel in Mediaſtino, vel in Pulmone. Oſtenſum, quod tales poſt pœnam rejiciantur ad tergum, in profundum, & quod ibi jaceant facie & ventre deorſum, cum pauco vitæ humanæ, perſpicacia ſua, quæ fuit vitæ ferinæ, ſic privati: infernum eorum eſt in profundo loco ſub pede dextro paulo antrorſum.

5189. *Venerunt ſpiritus antrorſum, & ante adventum eorum appercepta eſt Sphæra ex malis, putabam inde quod venturi ſpiritus mali, ſed erant eorum hoſtes; quod hoſtes eorum eſſent, comperiebam ex moleſto & inimico, quod inſpirabant contra illos; cum veniebant, ponebant ſe ſuper caput, & alloquebantur me, dicendo, quod homines ſint, reſpondebam quod non homines ſint præditi corpore quali homines in mundo, qui ſe ſolent ex corporis forma homines appellare; at uſque quod homines ſint, quia Spiritus hominis eſt vere homo; ad hæc non appercepi renuentiam, quia confirmabant: dicebant porro, quod homines ſint diſſimiles, hoc quia mihi impoſſibile viſum, quod nempe ſocietas diſſimilium in altera vita detur, quare loquebar cum illis de eo, dicendo, ſi cauſa communis ageret eos ad unum, quod uſque conſociari poſſent, quia ſic unus omnibus finis: dixerunt, quod tales ſint, ut quiſque loquatur aliter, & tamen omnes ſimile cogitent; quod etiam illuſtrabant per exempla, per quæ apparuit quod omnium perceptio eſſet una, ſed loquelæ diverſæ. Applicabant ſe dein Auri meæ ſiniſtræ, & dicebant quod boni ſpiritus eſſent, & quod eorum ſit ita loquendi: dicebatur de illis, quod congregatim veniant, & quod non ſciatur unde ſunt. Sphæram malorum ſpirituum percepi illis maxime infeſtam, mali enim ſunt ſubjecta, quos vexant. Societas eorum, quæ vagabunda, repræſentata eſt per virum & fœminam in camera, in veſtitu qui vertebatur in togam cærulei coloris. Perceptum quod illi referrent* Isthmum *in Cerebro, qui inter Cerebrum & Cerebellum eſt, per quem fibræ tranſeunt, & inde varie effunduntur, & quocunque vadunt aliter in externis agunt: tum quod referant* Ganglia

in

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org

in corpore, in quæ influit nervus, & inde in plures fibras divaricatur, quarum quædam feruntur huc quædam illuc, & in ultimis diſſimiliter agunt, at uſque ab uno principio, ita in ultimis diſſimiliter quoad apparentiam, tametſi ſimiliter quoad finem; notum etiam eſt, quod una vis agens in extremis multifariam variari poſſit & hoc ſecundum formam ibi. Fines repræſentantur quoque per principia ex quibus fibræ, qualia ſunt in Cerebro; cogitationes inde repræſentantur per fibras ex principiis illis; & actiones inde per nervos qui ex fibris.

5190. *Continuatio de Correſpondentia cum Maximo Homine, ad finem Capitis ſequentis.*

F I N I S.

PARTIS QUARTÆ.

Bayside Swedenborgian Church - http://www.baysidechurch.org